

பொதுத்தமிழ் குரூப் 4

Contents

பொதுத்தமிழ்.....	4
பகுதி – அ இலக்கணம்.....	4
1. சந்தி விதிகள்.....	4
1.2 வலிமிகுதல் I.....	14
1.3 வலிமிகுதல் II.....	18
1.4. மொழிப்பெயர்த்தல்.....	25
1.5. வாக்கியம் அமைத்தல்.....	38
1.6 உவமை அணி (Simile).....	57
1.7 பொருந்துதல் பொருத்தமான பொருளைத் தேர்வு செய்தல்.....	61
1.8. பெயர்ச்சொல்லின் வகையறிதல்.....	68
1.9 இலக்கிய வகைச் சொற்கள்.....	70
1.10 இலக்கணக் குறிப்பறிதல்.....	73
1.11 சொற்களை ஒழுங்குபடுத்திச் சொற்றொடராக்குதல்.....	80
1.12 புகழ்பெற்ற நூல்களும் ஆசிரியர்களும்.....	82
1.13 அடைமொழியால் குறிக்கப்பெறும் சான்றோர்கள்.....	90
1.14 அடைமொழியால் குறிக்கப்பெறும் நூல்கள்.....	93
1.15 பிரித்தெழுதுக.....	95
1.16 எதிர்ச்சொல்.....	107
1.17 பொருந்தாச் சொல்.....	114
1.18 சந்திப்பிழை அறிதல்.....	121
1.19 ஒருமை, பன்மை பிழை நீங்கிய தொடர்.....	127
1.20 வழுவச் சொற்களும் திருத்தங்கள்.....	130
1.21 ஆங்கிலச் சொற்களுக்கு நிகரான தமிழ்ச் சொல்லை அறிதல்.....	140
1.22 வேர்ச் சொல்லைத் தேர்வு செய்தல்.....	146
பகுதி – ஆ, இலக்கியம்.....	149
2.1 எட்டுத்தொகை இலக்கியம்.....	149
2.2 பத்துப்பாட்டு.....	159
2.3 நீதி நூல்கள்.....	165
2.4 காப்பியங்கள்.....	171

2.5 பன்னிரு திருமுறைகள்.....	176
2.6 வைணவம்.....	183
2.7 சிற்றிலக்கிய வரலாறு	185
2.8 இசுலாமிய இலக்கிய வரலாறு.....	199
2.9 கிறித்தவ இலக்கிய வரலாறு.....	201
2.10 பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள்.....	210
பகுதி - இ.....	231
தமிழ் அறிஞர்களும் தமிழ்த் தொண்டும்.....	231
புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்	241
உலக மொழிகளில் சிறுகதையின் தோற்றம்	255
புதுமைப்பித்தனின் படைப்புகள் வாழ்வு	268
ஜெயகாந்தன் - அறிமுகம்.....	292

பொதுத்தமிழ்

பகுதி - அ இலக்கணம்

1. சந்தி விதிகள்

சிலர், விடியர்க்காலை எனவும், தகுந்தாப்போல் எனவும். நன்றாய்யிருக்கும் எனவும், நிலையில் யிருக்காது எனவும், எவ்வாறு யெனின் எனவும், போக யிருந்தார் எனவும் தவறாக எழுதுகின்றனர். விடியற்காலை என்றும், தகுந்தாற்போல் என்றும். நன்றாய் இருக்கும் என்றும், நிலையில் இருக்காது என்றும், எவ்வா றெனின் என்றும், போகவிருந்தார் என்றும் எழுதவேண்டும். பந்தக்கால் என்று திருமண அழைப்பில் எழுதுவதைக் காணலாம். இது தவறு. பந்தல்+கால்=பந்தற்கால் என்றே வரும். பந்தக்கால் என்பதற்கு. பந்தம் கொளுத்தி வைப்பதற்குரிய கால் என்று பொருள்படும். இத் தவறுகளை நன்குணர்ந்து கொள்ள வேண்டு மெனில் சில புணர்ச்சி விதிகளை அறிந்து கொள்ள வேண்டுவது இன்றியமையாதது.

புணர்ச்சி - சந்தி.

புணர்ச்சி என்பது நிலைமொழி ஈறும் வருமொழி முதலும் ஒன்றுபடச்சேர்வது. இப்புணர்ச்சி இரு வகைப்படும்: ஒன்று இயல்பு புணர்ச்சி; மற்றொன்று விகாரப் புணர்ச்சி. நிலைமொழியும் வருமொழியும் சேரும்போது எந்த மாறுபாடும் அடையாமல் இயல்பாய் இருப்பது இயல்பு புணர்ச்சி எனப்படும்; மாறுபாடு அடைவது விகாரப் புணர்ச்சி எனப்படும்.

இயல்பு புணர்ச்சி

கண்டு பேசினார், என்று கூறினார், வந்து தந்தார், செய்து சொன்னான் - இயல்பு புணர்ச்சி. தெருவில் + ஓடினான் = தெருவிலோடினான்.

இதுவும் இயல்பு புணர்ச்சியில் சேரும். நிலைமொழியின் ஈற்று மெய்யெழுத்துடன் வருமொழி முதலில் வரும் உயிர் எழுத்துச் சேர்ந்து வருவதையும் இயல்பு புணர்ச்சியாகவே கொள்ளவேண்டும். தெருவில் ஓடினான் என்று பிரித்து எழுதுவதே இக்காலத்தில் நல்லது. நன்றாய்+இருக்கும் என்னும் இரு சொற்கள் சேரும் போது நன்றாயிருக்கும் என்றே வரும்.

விகாரப்புணர்ச்சி மூன்று வகைப்படும்.

1. தோன்றல்
2. திரிதல்
3. கெடுதல்

வாழை+பழம் என்னும் இரண்டு சொற்கள் சேரும்போது இடையில் 'ப்' தோன்றும். வாழைப்பழம் - தோன்றல். ஓர் எழுத்துப் புதிதாகத் தோன்றியிருக்கிறது. வல்லெழுத்து மிகுதல், உடம்படு புணர்ச்சியின் பாற்படும். விகாரம் என்னும் சொல்லுக்கு மாறுபாடு என்பது பொருள்.

மெய் வருதல் முதலியவை தோன்றல் என்னும் விகாரம் பல் + பொடி = பற்பொடி திரிதல் இங்கே 'ல்' என்னும் மெய்யெழுத்து 'ற்' ஆக மாறியது. அணில்+பிள்ளை = அணிற் பிள்ளை ஒன்று வேறொன்றாய் மாறுதல் திரிதல் எனப்படும்.

மரம் + நாய் = மரநாய் கெடுதல்.

இங்கே 'ம்' என்னும் எழுத்துக் கெட்டது. உள்ளது அழிந்து போதலைக் கெடுதல் என்பர்.

தோன்றல் உடம்படு மெய்

வந்த + உடன் வந்தவுடன் என்று சேர்த்தெழுத வேண்டும். வந்த என்னும் சொல்லின் ஈற்றில் அகர ஒலி இருக்கிறது. வருமொழியாகிய உடன் என்பதன் முதல் எழுத்து உகரம். இந்த இரண்டு உயிர் ஒலிகளையும் ஒன்று படுத்தும் 'வ்' என்னும் மெய் யெழுத்தையே உடம்படுமெய் என்கிறோம்.

'வ்' என்றும், 'ய்' என்றும் இரண்டுவகை உடம்படு மெய்கள் உண்டு. முன்னதை வகர உடம்படு மெய் எனவும், பின்னதை யகர உடம்படு மெய் எனவும் கூறுவர்.

உயிரீற்றுக்கு முன் உயிர் முதல் மொழி வருமிடத்து அவ்விரண்டு உயிரொலிகளையும் விட்டிசைக்காது ஒன்றுபடுத்தி ஒலித்தல் அரிதாகலின், அவற்றை உடன்படுத்தற்கு இடையே ஒரு மெய்யெழுத்துத் தோன்றுகின்றது. அதுதான் உடம்படு மெய் என்பது.

வகர உடம்படு மெய் - அ, ஆ, உ, ஊ, ஓ என்னும் உயிரொலிகளுள் ஏதாவது ஒன்று நிலைமொழியின் கடைசியில் இருக்க, வருமொழி முதலில் பன்னிரண்டு உயிரெழுத்துகளுள் எது வந்தாலும் வகர மெய் தோன்றும்.

போன + உடன் = போனவுடன்

மா + இலை = மாவிலை

திரு + ஆரூர் = திருவாரூர்

பூ + எழுத்து = பூவெழுத்து

கோ + இல் = கோவில்

வந்தஉடன், போனஉடன் என்று பிரித்தெழுதுதலே கூடாது; சேர்த்தே எழுதுதல் வேண்டும். வர+இல்லை என்னும் சொற்களை வரவில்லை என்றுதான் எழுதவேண்டும்.

யகர உடம்படுமெய் - நிலைமொழியீற்றில் இ.ஈ.ஐ ஒலிகளுள் ஏதாவது ஒன்று இருக்க, வருமொழி முதலில் பன்னிரண்டு உயிரெழுத்துகளுள் எது வந்தாலும் யகர உடம்படு மெய் தோன்றும்.

கூலி+ஆள் = கூலியாள்

தீ+ஆல் = தீயால்

கை + எழுத்து = கையெழுத்து

'ஏ' முன் இருமையும் - ஏ ஒலியுடைய சொல்லானது பெயர்ச் சொல்லாயின் வகர உடம்படுமெய்யும், இடைச் சொல்லாயின் யகரவுடம்படு மெய்யும் பெற்று வரும்.

தே + ஆரம் = தேவாரம். (தே-கடவுளுக்குச் சூட்டப்படும்; ஆரம் - பாமாலை.)

கறியே + இல்லை = கறியேயில்லை.

உடம்படுமெய் வரவேண்டிய இடங்கள்

தொகைச் சொற்களில் உடம்படுமெய் வரவேண்டும்.

பூவரசு, மாவிலை, தெருவோரம்.

உடம்படுமெய் வரக்கூடாத இடங்கள்

வியப்பு, துன்பம், மெச்சிப்பேசுவது ஆகிய இடங்களில் உடம்படுமெய் தேவையில்லை.

ஆ! ஆ! என்ன செய்தாய்! ஐயமுண்டாகும் இடங்களிலும் வீணான இடங்களிலும் உடம்படுமெய் வேண்டுவதில்லை.

சுட்டெழுத்துக்களின் பின்னும் எகர வினாவின் பின்னும் உயிரெழுத்துவரின் 'வ்' தோன்றி இரட்டித்தல்

அ + உயிர் = அவ்வுயிர்.

இ + எழுத்து = இவ்வெழுத்து.

எ + அணி = எவ்வணி?

இந்த 'வ்' உடம்படு மெய் அன்று என்றறிக.

சுட்டெழுத்துகளின் பின்னும் எகர வினாவின் பின்னும் யகரம் வரின் 'வ்' தோன்றுதல்

அ+யானை = அவ்யானை.

இ+ யானை = இவ்யானை.

எ+யானை = எவ்யானை?

பிறவற்றின் பின் அந்த அந்த எழுத்தே வருதல்

அ + நூல் = அந்நூல்.

இ + மாதர் = இம்மாதர்.

எ + மாதம் = எம்மாதம்?

இ + நாடு = இந்நாடு.

எ + நூல் = எந்நூல்?

அ + செடி = அச்செடி.

அ + வீடு = அவ்வீடு.

இ + குதிரை = இக்குதிரை.

எ + படை = எப்படை?

இ + வேளை = இவ்வேளை.

எ + விதம் = எவ்விதம்?

அ + ஞாலம் = அஞ்ஞாலம்.

இ+ஞாலம் = இஞ்ஞாலம்.

அ+மனைவி = அம்மனைவி.

திரிதல்

விடியல் + காலை = விடியற்காலை.

பந்தல் + கால் = பந்தற்கால்.

தகுந்தாற்போல் = தகுந்தால் + போல்

கெடுதல்

எவ்வாறு+எனின் = எவ்வாறெனின் என்றே வரும். எவ்வாறு யெனின் என்று எழுதுவது தவறு. நிலைமொழியின் கடைசியில் குற்றியலுகரம் இருக்க, வருமொழி முதலில் உயிரெழுத்து வந்தால் நிலைமொழியீற்றிலுள்ள குற்றியலுகரம் கெட்டுப்போக, நிலை மொழியீற்று மெய்யும் வருமொழி முதலில் இருக்கும் உயிரும் சேர்ந்து விடும்.

வேறு + இல்லை = வேறில்லை.

மரபு + ஆகும் = மரபாகும்.

அங்கு + அங்கு = அங்கங்கு,

உழுது + உண்டு = உழுதுண்டு.

என்று + என்றும் = என்றென்றும்.

காசேது? = காசு + ஏது

ஒப்பு + இல்லை = ஒப்பில்லை.

எழுந்து + இரு = எழுந்திரு.

நாடு + அற்றோர் = நாடற்றோர்.

சில சொற்களில் முற்றியலுகரத்துக்கும் இப்படியே வரும்.
எடுத்துக்காட்டுகளைக் காண்க.

வரவு + ஏற்பு = வரவேற்பு.

கதவு + அடைப்பு = கதவடைப்பு.

செலவு + ஆயிற்று = செலவாயிற்று.

குறிப்பு: குற்றியல் உகரம் வடமொழியாய் இருந்தால் கெடாது. சம்பு + ஐ = சம்புவை என்றே வரும். (சம்பு-சிவன் என்று பொருள்படும் வடசொல்.)

இச்சந்தியை நன்கு தெரிந்து கொண்டால், செய்யுளில் வரும் குற்றியலுகரச் சந்தியைப் பிரித்துப் படித்தறிந்து கொள்ளவும், உரை நடையில் குற்றியலுகரச் சந்தியைப் பயன்படுத்தவும் திறமை உண்டாகும்.

நாள் + தோறும் = நாடோறும்.

அவர்கள் + தாம் = அவர்கடாம்.

துகள் + தீர் = துகடீர்.

மேற்குறித்த எளிய சந்தி முறைகளைத் தெரிந்து கொண்டால், எவரும் நல்ல முறையில் பிழையின்றித் தமிழ் எழுதலாம்.

சில சந்தி முறைகள்

தமிழில் பிழையற எழுதுவதற்கும், அருந்தமிழ்ப் பாடல் வருந்தாமல் படித்து இன்புறுதற்கும் சில சந்தி முறைகளை நன்கறிந்து கொள்வது இன்றியமையாதது.

முன்னூறு, கண்டாப்போல், உய்த்துணரர்பாலது, விடியர்க் காலம், முதநூல், முந்நிலைமை, நந்நடத்தை, நந்தாள், வந்தால்ப் போல், கொடுத்தால்ச் சொல், முந்நாளில், வாநிலை, மேநாடு என்பன போன்ற பிழைகளைச் சில வெளியீடுகளிலும் நாளிதழ் களிலும் காண்கிறோம். இத் தவறுகளை ஒழிக்க வழி இங்குக் கூறப்படும் சந்தி முறைகளைத் தெரிந்து கொள்வதுதான் தவிர்காலாம்.

முன்னே குறிப்பிடப்பட்ட பிழைகளுக்கு உரிய திருத்தங்களைக் கீழே காண்க.

மும்மை + நூறு = முந்நூறு.

கண்டால் + போல் = கண்டாற்போல்

உய்த்துணரல் + பாலது = உய்த்துணரற்பாலது.

விடியல் + காலம் = விடியற்காலம்.

முதல் + நூல் = முதனூல்.

முன் + நிலைமை = முன்னிலைமை.

நல் + நடத்தை = நன்னடத்தை.

நல் + தாள் = நற்றாள்.

வந்தால் + போல் = வந்தாற்போல்.

கொடுத்தால் + சொல் = கொடுத்தாற்சொல்.

முன் + நாளில் = முன்னாளில்.

வான் + நிலை = வானிலை.

மேல் + நாடு = மேனாடு.

இன்றியமையாத இச் சந்தி முறைகள் தெரியாததனால் மேற்குறித்த பிழைகள் நேர்கின்றன. தமிழில் தடி எடுத்தவன் தம்பிரான் என்னும் முறையில் ஒரு சிலர் சொல்போட்டி என்பது போன்ற புதுப்புணர்ச்சியைப் புகுத்தி வருகின்றனர். இருக்கிற சந்தித் தொல்லை போதாதென்றா புதுச்சந்தியைப் புகுத்துகிறார்கள் ' இப்பெருமக்கள்? இப்புதுச் சந்தி தேவையில்லை. மாணவர்களும் மற்றவர்களும் இத்தவறான சந்தியை மேற்கொள்ளுதல் கூடாது. யார் வேண்டுமானாலும், எது வேண்டுமானாலும் தமிழ் மொழியில் செய்யலாம் என்று நினைக்கின்ற செய்கின்ற நிலை ஒழிய வேண்டும். புகுத்துவது எதுவாயினும் தமிழ் முறைக்கு மாறாக இருத்தலாகாது.

கீழ்வருஞ் சந்தி முறைகளைப் படித்துத் தெரிந்து கொள்க.

தோன்றல்

உயிர் முன் உயிர்

வர+இல்லை = வரவில்லை.

வேலை+ ஆள் = வேலையாள்.

அ+உயிர் = அவ்வுயிர்.

உயிர் முன் மெய்

அ+யானை = அவ்யானை.

இ + நூல் = இந்நூல்.

எ+வாள் = எவ்வாள்?

அ + கடல் = அக்கடல்.

இ + படம் = இப்படம்.

எ+சங்கு = எச்சங்கு?

அ+ஞாலம் = அஞ்ஞாலம்.

இ+மாடு = இம்மாடு.

எ+ங்நம் = எங்நம்?

திரிதல் (மாறுதல்)

1. ம்-ங்,ஞ்,ந்,ஆகும். (க, ச, த முன்மட்டும்)

மனம் + களித்தான் = மனங்களித்தான்.

மரம்+சாய்ந்தது = மரஞ்சாய்ந்தது.

பணம் + தேடி = பணந்தேடி.

2. ண் - ட் ஆகும். (க, ச, ப முன்மட்டும்)

மண் + குடம் = மட்குடம்.

மண் + சட்டி = மட்சட்டி.

மண் + பாண்டம் = மட்பாண்டம்.

3. ண் முன் த ஆனது ட ஆகும்.

தண் + தமிழ் = தண்டமிழ்.

மண் + தலம் = மண்டலம்.

4. ன் - ற் ஆகும். (க, ச, ப முன்மட்டும்) பொன் + பாடகம்

பொன் + குடம் = பொற்குடம்.

பொன் + சங்கிலி = பொற்சங்கிலி. பொற்பாடகம்.

5. ன் முன் த ஆனது ற ஆகும்.

அவன்+தான் = அவன்றான்.

பொன் + தோடு = பொற்றோடு.

6. ள் - ட் ஆகும்.(க, ச, ப, முன்மட்டும்)

கள் + குடியன் = கட்குடியன்.

முள் + செடி = முட்செடி.

முள் + பழம் = முட்பழம்.

7. ள் முன் த ஆனது ட ஆக, ள் -ட் ஆகும்.

முள் + தாள் = முட்டாள்.

8. ள் முன் ந ஆனது ண ஆக, ள்-ண் ஆகும்.

எள் + நெய் = எண்ணெய்.

தெள்+நீர் = தெண்ணீர்.

9. ல் - ற் ஆகும்.(க, ச, ப முன்மட்டும்)

கல் + கம்பம் = கற்கம்பம்

கல் + சுவர் = கற்சுவர்.

நெல் + பயிர் = நெற்பயிர்.

பந்தல் + கால் = பந்தற்கால்.

10. ல் முன் த ஆனது ற ஆக, ல்-ற் ஆகும்.

கல்+தூண் = கற்றூண்.

நல்+தாள் = நற்றாள்.

- நல் + தமிழ் = நற்றமிழ்.
11. ல் முன் ந ஆனது ன ஆக, ல்-ன் ஆகும்.
நல் + நெறி = நன்னெறி.
புல் + நுனி = புன்னுனி.
கல் + நெஞ்சம் = கன்னெஞ்சம்.
12. ம முன்ல் ஆனது ன் ஆகும்.
மேல் + மேல் மேன்மேல்.
கல் + மனம் = கன்மனம்.
13. ம முன்ள் ஆனது ண் ஆகும்.
நாள் + மலர் = நாண்மலர்.
முள் + மலை = முண்மலை.
14. ன் முன் ந ஆனது ன ஆகும்.
பொன் + நாடு = பொன்னாடு.
தன் + நலம் = தன்னலம்.
15. ண் முன் ந ஆனது ண் ஆகும்.
தண் + நீர் = தண்ணீர்.
கண் + நோய் = கண்ணோய்.
விண் + நாடு = விண்ணாடு.

கெடுதல்

1. மாறுபாடு + இல்லை = மாறுபாடில்லை.
இதில் 'டு' வில் இருக்கும் குற்றியலுகரம் கெட்டு விட, டகரமெய் வருமொழி உயிரோடு சேர்ந்துவிட்டது.
செலவு + ஆயிற்று = செலவாயிற்று.
இதில் முற்றியலுகரம் கெட்டுவிட, வகரமெய் வருமொழி உயிரோடு இணைந்து விட்டது.
2. குளம் + நெல் = குளநெல் (ம் கெட்டது).
அறம் + வினை = அறவினை (ம் கெட்டது).
மரம் + உரி = மரவரி (ம் கெட்டது).
3. ள் முன் த வரின்ள் கெட்டுத் தகரம் டகரமாகும்.
நாள் + தோறும் = நாடோறும்.
அவர்கள் + தாம் = அவர்கடாம்.
துகள் + தீர் = துகடீர்.

இரட்டித்தல்

தனிக்குறில் அணையாத 'டு', 'று' ஈற்றில் இருக்கிற பெயரில் டு, று பெற்ற அதாவது நெடிற்றொடர் உயிர்த் தொடராகிய இவற்றில் உள்ள குற்றியல் உகரம் கெட - 'ட்', 'ற்' இரட்டிக்கும்.

வீடு+சுவர் = வீட்டுச்சுவர்.

வயிறு+வலி = வயிற்றுவலி.

தமிழ்நாடு+போக்குவரத்து = தமிழ்நாட்டுப் போக்குவரத்து

ஆறு+நீர் = ஆற்றநீர்.

கயிறு+கட்டில் = கயிற்றுக்கட்டில்.

மூடு + பூச்சி = மூட்டுப்பூச்சி.

குருடு+கண் = குருட்டுக்கண்.

ஓடு+வீடு = ஓட்டுவீடு.

நாடு + பற்று = நாட்டுப்பற்று.

கீழ்வருவனவற்றையும் படித்துத் தெரிந்த கொள்க

பண்டு+காலம் = பண்டைக்காலம்.

இன்று + நாள் = இற்றைநாள்

நேற்று + பொழுது = நேற்றைப்பொழுது.

நேற்று + கூலி = நேற்றைக்கூலி.

தெற்கு+கிழக்கு = தென்கிழக்கு.

தெற்கு+மேற்கு = தென்மேற்கு.

தெற்கு+நாடு = தென்னாடு.

தெற்கு+மொழி = தென்மொழி.

தெற்கு + கடல் = தெற்குக்கடல்.

தெற்கு+ஊர் = தெற்கூர்.

மேற்கு + காற்று = மேல்காற்று.

மேற்கு + கடல் = மேல்கடல்.

மேற்கு+கால் = மேற்குக்கால்.

மேற்கு+ஊர் = மேலூர்.

கிழக்கு + காற்று = கீழ்காற்று.

கிழக்கு+கடல் = கீழ்கடல்.

கிழக்கு + திசை = கீழ்த்திசை.

கிழக்கு+கோபுரம் = கிழக்குக்கோபுரம்.

வடக்கு+கிழக்கு = வடகிழக்கு.

வடக்கு + மேற்கு = வடமேற்கு.
 வடக்கு+மலை = வடமலை.
 வடக்கு+நாடு = வடநாடு.
 வடக்கு + ஊர் = வடக்கூர்.
 வடக்கு + பக்கம் = வடக்குப்பக்கம்.
 ஒன்று+ஆயிரம் = ஓராயிரம்.
 ஒன்று+இரண்டு = ஒன்றிரண்டு.
 இரண்டு+ஆயிரம் = ஈராயிரம்.
 இருபது + மூன்று = = இருபத்துமூன்று.
 மூன்று+ஆயிரம் = மூவாயிரம்.
 மூன்று + உலகு = மூவுலகு.
 மூன்று + காலம் = முக்காலம்.
 மூன்று + நூறு = முந்நூறு.
 மூன்று + வட்டி = முவ்வட்டி.
 நான்கு+ஆயிரம் = நாலாயிரம்.
 நான்கு + நூறு = = நானூறு.
 நான்கு+வகை = நால்வகை.
 நான்கு+கவி = = நாற்கவி.
 நான்கு+மணி = நான்மணி.
 ஐந்து+மூன்று = ஐம்மூன்று.
 ஐந்து+பால் = ஐம்பால்.
 ஐந்து+ஆயிரம் = ஐயாயிரம்.
 ஐந்து+வகை = ஐவகை.
 ஐந்து+நூறு = ஐந்நூறு.
 ஐந்து+தொழில் = ஐந்தொழில்.
 ஆறு+ஆயிரம் = ஆறாயிரம்.
 ஆறு+வகை = ஆறுவகை, அறுவகை.
 ஏழு+வகை = எழுவகை, ஏழுவகை.
 ஏழு + கடல் = ஏழ்கடல், எழுகடல்.
 எட்டு + நூறு = எண்ணூறு.
 எட்டு+ஆயிரம் = எண்ணாயிரம்.
 எட்டு+வகை = எண்வகை.
 எட்டு+பக்கங்கள் = எட்டுப்பக்கங்கள்.
 ஒன்பது+பாட்டு = ஒன்பது பாட்டு.

ஒன்பது+ஆயிரம் = ஒன்பதினாயிரம்.

ஒன்பது+பத்து = தொண்ணூறு (90).

ஒன்பது+நூறு = தொள்ளாயிரம்

1000 இல் 100 தள்ளியெடுத்தது. தொளாயிரம் என்றும் இக்காலத்தில் வழங்குவதுண்டு.

பத்து + ஒன்று = பதினொன்று.

பத்து +இரண்டு = பன்னிரண்டு.

என்+தன் = என்றன்.

எம்+தம் = எந்தம்.

தன் + நலம் = தன்னலம்.

தம் + நலம் = தந்நலம்.

என் + நாடு = என்னாடு (எனது நாடு).

இங்கு எளிய முறையிற் கூறப்பட்ட சந்தி முறைகளை நன்கு மனத்தில் பதிய வைத்துக் கொண்டால், உண்மையாகத் தமிழ் மொழியைப் பிழையற எழுதுவது மட்டுமன்றித் தெள்ளுற்ற தமிழ்முதின் சுவை கண்டு இன்புறலாம்.

1.2 வலிமிகுதல் I

பிழையற்ற தமிழில் இலக்கண மரபு குன்றாது எழுதுவதுதான் நல்ல தமிழில் எழுதுவதாகும். பிழையோடு அழகாக எழுதுவது மணமற்ற மலர் போலாகும். வலி மிகுதல் என்பது நல்ல தமிழ் எழுத விரும்புவோர் அறிந்து கொள்ள வேண்டுவனவற்றுள் ஒன்று. 'வலிமிகுதல்' என்பது பற்றிச் சற்றுச் சிந்தித்தல் வேண்டும். வல்லெழுத்து மிகுந்து வருதலையே இலக்கணத்தில் சுருக்கமாக வலிமிகுதல் என்பர். வலி மிகுதலால் பொருள் வேறுபாடு தெரியும்: இனிய ஓசை உண்டாகும். உதாரணமாக 'செடிகொடி' என்னும் தொடருக்கும் 'செடிக்கொடி' என்னும் தொடருக்கும் வேறுபாடு உண்டு. செடிகொடி என்னும் தொடருக்குச் செடியும் கொடியும் என்பது பொருள். செடிக்கொடி என்னும் தொடரானது செடியில் ஏறியுள்ள கொடி என்றே பொருள் தரும்.

திரைக்கடல் என்னும் சொற்றொடர்க்குத் திரையையுடைய கடல் என்று பொருள் காண வேண்டும். திரை - அலை.

பெண்மையுடைய பெண்களெலாம்,

'பெண்மையுடையப் பெண்களெலாம்'

ஆகிய இவ்விரண்டு தொடர்களையும் பாருங்கள். முதலாவது தொடரானது பெண் தன்மையுள்ள பெண்களெலாம் என்று பொருள் தருகிறது. இரண்டாவது

தொடர் பெண் தன்மை ஒழிந்து போக இருக்கும் பெண்களெல்லாம் எனப் பொருள் கொடுக்கிறது.

இங்கு இவற்றை எடுத்துக் காட்டியதனால் அறிவது யாது? இலக்கண அறிவு இருந்தால்தான் சொற்றொடர்களின் பொருளை நன்குணர்ந்து கொள்ள முடியும் என்பது புலனாகும். எனவே, நம் முன்னோர்கள் புணர்ச்சி இலக்கண அறிவை மொழித் தேர்ச்சிக்கு மிகவும் இன்றியமையாததாய் வற்புறுத்தியுள்ளார்கள்.

வாழை பழம் என்றால் நன்றாயிருக்குமா? அறிஞர்கள் இப்படி எழுதுவதைக் கண்டு நகைக்க மாட்டார்களா? வாழைப் பழம் என்றால்தான் தமிழுக்குரிய இனிய ஓசையை அச்சொற்றொடரில் காணலாம்.

போதுமான தமிழ்க்கல்வி இல்லாதவர்கள் எழுதும் நூல்களில் வலிமிக வேண்டிய இடத்தில் வலி மிகாமல் இருக்கிற பிழைகள் மலிந்து கிடக்கின்றன. ரயில் நிலைய அறிவிப்புகளிலும், வேறு இடங்களில் காணப்படும் அறிவிப்புப் பலகைகளிலும் இப் பிழைகளை மிகுதியாகக் காண்கிறோம். தமிழ் நாளிதழ்களிலோ, தமிழ் வார இதழ்களிலோ இப்பிழைகள் மலிந்திருப்பதைப் பற்றிச் சொல்லவே வேண்டுவதில்லை. இங்ஙனம் அங்கும் இங்கும் எங்கும் பிழைகளே மிகுந்திருத்தலைக் காணலாம். ஆங்கில இதழ்களிலோ பிழைகள் மிகுந்திருக்கக் காண்பதில்லை. தமிழ் செய்த தவக் குறையோ என்னவோ தமிழ் நாளிதழ்களிலும் வார இதழ்களிலும் எழுத்தாளர் பலர் நூல்களிலும் இப்பிழைகள் மலிந்து கிடக்கின்றன; காரணம் மொழித்தேர்ச்சியற்றவர்கள் எழுதுவதேயாகும்.

பல மொழிகளை ஆய்ந்தறிந்த மொழி நூலாசிரியர் ஆட்டோ யெஸ்பர்சன் என்பவர், "ஒரு மொழியைக் கற்றுக் கொள்வது என்றால், பல சொற்களை அடுக்கி எழுதப் படித்துக் கொள்வதுமட்டுமாகாது; எந்த மொழியைக் கற்கிறார்களோ அந்த மொழிக்கு உரிய இலக்கண முறைப்படி மரபு தவறாது சொற்களைச் சேர்த்தெழுதக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இது யாருக்கும் இயற்கையாக உண்டாகாது. இயற்கையாக வர வேண்டுமென்றால் அளவு கடந்த உழைப்பு வேண்டுவதாகும்" என்கிறார்.

அவர் கூறுவது மிக மிக உண்மை. 'வல்லெழுத்து மிகுவது ஏன் வேண்டும்' என்று வினவலாம். பொருளைத் தெளிவாகவும் சரியாகவும் உணர்வதற்கும், தமிழ் மொழிக்கே உரிய இன்னோசையை வெளிப்படுத்துவதற்கும் இதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். வலி மிகுதல் தமிழ் மொழியிலும் மலையாள மொழியிலும் காணப்படுவதன்றி வேறு மொழிகளில் இல்லை என்று மொழி நூலறிஞர்கள் கூறுகிறார்கள்.

'சென்னை தமிழ்ச் சங்கம்', 'மதுரை தமிழ்ச் சங்கம்' என்று எழுதுவது தவறு. 'சென்னைத் தமிழ்ச் சங்கம்' என்றும் 'மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்' என்றும் எழுத வேண்டும்.

'புது கல்வி திட்டம்' என்று எழுதுவது பிழையாகும் 'புதுக் கல்வித் திட்டம்' என்று எழுத வேண்டும்.

"குடும்பங்களை காப்பாற்ற என்று எழுதலாகாது.

குடும்பங்களைக் காப்பாற்ற' என்று எழுதுக

வல்லெழுத்துக் கொள்ளும்படி சில விதிகள் கீழே தரப்படுகின்றன.

சுட்டெழுத்து, வினா எழுத்தை அடுத்து ஒற்று மிகும்

அ.இ.உ: அ, இ, உ என்ற சுட்டு எழுத்துகளை அடுத்தும் எ என்ற வினா எழுத்தை அடுத்தும் வரும் க, ச, த, ப முன் ஒற்று மிகும். அவை,

அந்த, இந்த, எந்த,

அங்கு, இங்கு, எங்கு;

ஆங்கு, ஈங்கு, யாங்கு;

அப்படி, இப்படி, எப்படி;

ஆண்டு (இடம்), ஈண்டு. யாண்டு;

அவ்வகை, இவ்வகை, எவ்வகை:

அத்துணை, இத்துணை, எத்துணை:

இனி, தனி, அன்றி, இன்றி

மற்ற, மற்றை, நடு, பொது, அணு, முழு, புது, திரு.

அரை, பாதி; எட்டு, பத்து: முன்னர், பின்னர்

ஆகியவை நிலைமொழியாக அஃதாவது முதலில் நிற்கும் சொல்லாக இருந்து, வருமொழியில் 'க', 'ச', 'த', 'ப' என்னும் எழுத்துகளுள் எது வரினும் முதலாக வந்தாலும் வல்லெழுத்தானது கட்டாயம் மிகும் 'க' என்றால் 'க' முதல் 'கௌ' வரையிலுமுள்ள எழுத்துகளைக் கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறே ச, த, ப என்னும் எழுத்துகளுக்கும் கொள்க. வருமொழி முதலில் அஃதாவது - அடுத்து வரும் சொல்லின் முதலில் - க, ச, த, ப வருக்கம் வந்தால் தான் வல்லெழுத்துமிகும்; உயிரெழுத்து வந்தால் மிகாது. க.ச.த.ப வருக்கம் தவிர வேறு எழுத்துகள் வரினும் வலிமிகாது.

இவ்வெடுத்துக்காட்டுகளைக் காண்க:

அ + பக்கம், அப்பக்கம் என்றெழுதுக.

அக்குடம், இச்செடி, எப்பக்கம், அந்தச் செடி, இந்தக் குழந்தை, எந்தப் பாடம்?, அங்குச் சென்றான், இங்குப் போகாதே, எங்குக் கேட்டாய்?, ஆங்குச்சென்றான், ஈங்குக் கொடுத்தான், யாங்குச் சென்றாய்?, அப்படிப் பேசு, இப்படிச் சொல், முழுப்

பக்கம், புதுக்கல்வி, புதுப்பொருள். திருக்குறள், திருக்குளம்., அரைப்பக்கம், எப்படித் தந்தாய்?, ஆண்டுப்போனேன், ஈண்டுத் தந்தேன், பாதித் துணி, எட்டுக் குழந்தைகள், யாண்டுச் சென்றாய்? அவ்வகைக் கொடி, இவ்வகைப் பூக்கள், எவ்வகைச் செடி, அத்துணைப் பெரிய, இத்துணைச் சிறிய, எத்துணைப் பாடல்கள், இனிப் பேசேன், தனிக் குடிசை, அத்தன்றிக் கொடேன், இன்றிச் செல்லேன், மற்றப் பிள்ளைகள், மற்றைக் குறிப்புகள், நடுக்கடல், நடுத்தெரு. பொதுக்கூட்டம், அணுகு குண்டு, பத்துச் செடிகள், முன்னர்க்கண்டேன், பின்னர்ப்பேசவேன் ஆகியனவற்றைக் கவனத்தில் கொள்க.

பெரும்பாலோர் 'அங்கு போனார்', 'இங்கு சென்றார். 'எங்கு கொடுப்பாய்*?' என்று எழுதுகின்றனர். இப்படி எழுதுவது தவறு. 'அங்குப் போனார்'. 'இங்குச் சென்றார்', 'எங்குக் கொடுப்பாய்?' என்றே எழுத வேண்டும். அங்கு, இங்கு, எங்கு என்னும் சொற்களுக்குப்பின் கட்டாயம் வல்லெழுத்து மிகும் என்பதறிக.

வன்தொடர் குற்றியலுகரத்தை அடுத்து ஒற்று மிகும்.

சொற்கள் க்கு, ச்சு, த்து, ட்டு, ப்பு, ற்று என முடிந்திருந்தால், அச்சொற்களை வன்தொடர்க் குற்றியலுகரச் சொற்கள் என்பர். மக்கு, தச்சு, செத்து, விட்டு, உப்பு, கற்று ஆகிய இவை வன்தொடர்க் குற்றியலுகரச் சொற்கள், இத்தகைய சொற்கள் நிலைமொழியாக இருந்து வருமொழி முதலில் க.ச.த.ப என்னும் எழுத்துகள் வந்தால், கட்டாயம் வல்லெழுத்து மிகும். சான்றாகப் பின்வருவனவற்றைப் பார்த்தால் விளங்கும்.

மக்குப் பையன், செத்துப் பிழைத்தான், தச்சுத் தொழில், உப்புக் கடை, விட்டுச் சென்றார், கற்றுக் கொடுத்தார், பத்து, எட்டு என்னும் சொற்களும் இங்கே அடங்கும். பத்துப் பாட்டு, எட்டுத் தொகை. எதிர்த்து பேசினார் என்று எழுதுவது தவறு; எதிர்த்துப் பேசினார் என்றே எழுத வேண்டும். விற்று சென்றான் என்று எழுதலாகாது; விற்றுச் சென்றான் என்று தான் வேண்டும்.

நாட்டின் ஆட்சியை கைப்பற்ற என்று எழுதுதல் பிழை: 'ஆட்சியைக் கைப்பற்ற' என்று எழுதுவதே சரியானது.

'மந்திரி சபைக்கு போக' என்று வல்லெழுத்து மிகாமல் எழுதுவது தவறு; மந்திரி சபைக்குப் போக' என்றே எழுத வேண்டும்.

இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு 'ஐ' நான்காம் வேற்றுமை உருபு 'கு' வலிமிகும்

இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு 'ஐ' என்னும் உருபிற்குப் பின்னும், நான்காம் வேற்றுமை உருபு 'கு' என்னும் உருபிற்குப் பின்னும் வல் 'லெழுத்து மிகும் என்பதே விதி.

வல்லெழுத்து மிகுதலைப் பற்றி எழுதுவது சுவையாக இராது; படிப்பதும் சிறிது கடினமாக இருக்கும். எனினும், ஒருமுறை இருமுறை இங்கே எளிதான முறையில் கூறியுள்ளதைப் படித்தறிந்து பழகிவிட்டால். இப்பிழை வாராதவாறு எவரும் எழுதலாம்; எழுதவும் முடியும். 'சித்திரமும் கைப் பழக்கம் செந்தமிழும் நாப்பழக்கம், வைத்த தொரு கல்வி மனப்பழக்கம்', என்பது உண்மை. மனம் உண்டானால் வழி உண்டாகும். முயற்சி செய்தால் முடியாதது ஒன்றுமில்லை.

1.3 வலிமிகுதல் II

தங்கும் இடமாக "இந்த இடத்தை பிரயாணிகள் உபயோகிக்கக் கூடாது. டிக்கட்டுகள் வாங்கியவுடன் பிரயாணிகள் தங்குமிடத்திற்கு செல்ல கோறப்படுகிறார்கள்."

"உசிலம்பட்டி வரையிலுள்ள ஸ்டேஷன்களுக்கும் மதுரைக்கு தெற்கேயுள்ள எல்லா ஸ்டேஷன்களுக்கும் 2-ஆம் வகுப்பு டிக்கட்டுகள் கொடுக்கப்படும்."

இவ்விரண்டு அறிவிப்புகளும் செந்தமிழ் உலவும் நந்தமிழ் மதுரைப் புகைவண்டி நிலையத்திலேயே பயணச் சீட்டு விற்கும் இடத்திலே இருந்தவை: பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களால் பார்க்கப் பட்டவை. எந்தத் தமிழறிஞரின் திருப்பணியோ இது! புகைவண்டி நிலையத்து எழுத்தர் திருப்பணியாகத்தான் இஃது இருக்க வேண்டும்.

முதல் அறிவிப்பில் 'இடத்தை பிரயாணிகள்' என்று வல்லெழுத்து மிகாமல் இருப்பது பிழையானது. 'இடத்தைப் பிரயாணிகள்' என்று எழுத வேண்டும். 'தங்குமிடத்திற்கு செல்ல கோறப்படுகிறார்கள்' என்னும் மூன்று சொற்களுள்ள தொடரில் மூன்று பிழைகள் உள்ளன. 'தங்குமிடத்திற்குச் செல்லக் கோரப்படுகிறார்கள்' என்று எழுதுவது தான் திருத்தமானது.

இரண்டாவது அறிவிப்பில் 'மதுரைக்கு தெற்கே' என்று இருப்பது தவறானது. 'மதுரைக்குத் தெற்கே' என்றிருக்க வேண்டும். இரண்டாம் வேற்றுமை 'ஐ' உருபின் பின்னும் நான்காம் வேற்றுமை 'கு' உருபின் பின்னும் வல்லெழுத்து மிக வேண்டும் என்னும் இவ் விதிகள் தெரிந்திருந்தால் இப்பிழைகள் நேர்ந்திரா நாளிதழ் ஆசிரியர்களும் செய்தி எழுதி அனுப்புகிறவர்களும் இவை போன்ற பிழைகளைச் செய்து வருகிறார்கள். ஆதலால், எத்துறையினரும் வல்லெழுத்து மிகுதலைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்; எளிதாகக் கற்கலாம்.

வல்லெழுத்து மிகுதற்குள்ள வேறு விதிகளையும் இங்குக் காண்போம். வேறொரு சொல்லைப் பற்றியல்லாது நிற்க முடியா திருக்கும் ஒரு குறைந்த வினைச்சொல் மற்றொரு வினைச் சொல்லைத் தழுவி நின்றால், அப்பொருள் குறைந்த வினைச் சொல்லை வினையெச்சம் என்பர்.

தேடப் போனார், எனக் கூறினார், மெல்லச் சொன்னார். தேடிச் சென்றார். வருவதாய்க் கூறினார், போய்ப் பார்த்தார் என்னும் இத்தொடர்களில் உள்ள தேட, என, மெல்ல, தேடி, வருவதாய். போய் என்பவை வினையைத் தழுவி நிற்பதால் வினையெச்சங்களாகும். இவை எச்சச் சொற்களாய் வினையெச்சங்கள் எனப்படும்.

தேட, என, மெல்ல என்னும் இவ்வினையெச்சங்கள் அகர ஈற்றில் முடியும் வினையெச்சங்கள்.

தேடி என்பது இகர ஈற்றில் முடியும் வினையெச்சம்.

போய் என்பது வினையெச்சம்.

வருவதாய் என்பது ஆய் சேர்ந்து வந்த வினையெச்சம்.

அகர ஈற்று வினையெச்சத்தின் பின்னும், இகர ஈற்று வினையெச்சத்தின் பின்னும், ஆய், போய் என்னும் வினை யெச்சங்களின் பின்னும் வரும் வல்லெழுத்து மிகும். கீழ்வரும் எடுத்துக் காட்டுகளைப் படித்துத் தெரிந்து கொள்ளலாம்; புரிந்து கொள்ளலாம்.

வரக்கூறினார், தேடப்போனார்.

அகர ஈற்று வினையெச்சத்தின் பின் வந்த வல்லெழுத்து மிகுந்தது.

கூறிச்சென்றார், வாடிப்போயிற்று.

இகர ஈற்றுவினையெச்சத்தின் பின் வந்த வல்லெழுத்து மிகுந்தது.

போய்ச் சொன்னார், போய்த் தேடினார்.

போய் என்னும் வினையெச்சத்தின் பின் வந்த வல்லெழுத்து மிகுந்தது.

சொன்னதாய்ச்சொல், வந்ததாய்க்கூறு.

ஆய் சேர்ந்து வந்த வினையெச்சத்தின் பின் வந்த வல்லெழுத்து மிகுந்தது.

மதுரைப் புகைவண்டி நிலைய முதல் அறிவிப்பில் 'செல்ல கோறப்படுகிறார்கள் என்றிருப்பது தவறு என்று முன்னே குறிப்பிடப்பட்டது. 'செல்லக் கோரப்படுகிறார்கள்' என்றிருக்க வேண்டும் என்று திருத்தமும் முன்னே கூறப்பட்டது. அப்படிக்கூறக் காரணம் யாதென வினவலாமன்றோ? 'செல்ல' என்பது அகர ஈற்று வினையெச்சம். ஆதலால், 'செல்லக் கோரப் படுகிறார்கள்' என்று எழுத வேண்டும் என்றது. கோரப்படு கிறார்கள் என்பதற்கு விருப்பப்படுகிறார்கள் என்பது பொருள். இடையின ரகத்திற்கு வல்லின றகரம் போடப்பட்டிருப்பது பிழை.

ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை (அஃறிணையாக இருந்தால்)

இன்னும் ஒரு விதியையும் தெரிந்து கொள்ளலாம். இரண்டு சொற்கள் இருந்து பொருள் கொள்ளும் போது நடுவில் ஆறாம் வேற்றுமை உருபாகிய அது என்பது மறைந்து வந்தால். ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை எனப்படும். குதிரைத் தலை என்பது ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை. (ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகையில்

முதலில் நிற்கும் சொல் அஃறிணையாக இருந்தால் வல்லெழுத்து கட்டாயம் மிகும்.

நரிப்பல், நாய்க்குட்டி, குதிரைக்குளம்பு, கோழிக்கால், படைத்தலைவன் சேனைத்தலைவன், கழுதைக்குரல் பறவைக்கூட்டம்.

இவ் விதிகளைத் தெரிந்து கொள்ளாமலே எழுத இயலாதா? என்று சிலர் வினவலாம். பிழையில்லாமல் எழுதப் பட்ட அறிஞர்களுடைய உரைநடை நூல்களைப் படிப்பதால் ஓரளவு இவ் விதிகளை உணராமல் எழுதக் கூடிய மொழித்திறமை பெறலாம். அப்படித்தான் பலர் எழுதியும் வருகின்றனர். ஆனால், 'ஏன் இப்படி வல்லெழுத்து மிகும்படி எழுதவேண்டும்?' என்று ஒருவர் அவர்களை வினவினால், அவர்கள் பாடு திண்டாட்டந் தான். எல்லாரும் அவ்வாறு எழுதியிருக்கிறார்கள்; நானும் எழுதுகிறேன்' என்று அவர்கள் சொல்வார்களேயன்றி, இக்காரணத் தால் இப்படி எழுத வேண்டும் என்று கூற அறியமாட்டார்கள். விதிகளைத் தெரிந்து கொண்டால் அவர்களுக்கு ஐயமின்றி எழுதும் ஆற்றல் மிகும். அவர்கள், 'இக்காரணத்தால் இங்கே வல் லெழுத்து மிக வேண்டும்' என்று நன்கு தெரிந்து எழுதுவார்கள். எனவே, நல்ல தமிழ் எழுத விரும்புகிறவர்கள் வலி மிகும் விதிகளைப் படித்தறிவதைத் தலைவலியாகக் கொள்ளாமல் அவற்றைப் படித்துத் தெரிந்து கொண்டால் பிழையற எழுதலாம்.

வலிமிகும் விதிகளின் தொகுப்பு

சிதறிக்கிடக்கும் வலிமிகும் விதிகள் எல்லாம் இங்குத் தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன. இத்தொகுப்பு. படித்த விதிகளை உள்ளத்தில் தள்ள முடியாதவாறு பிடித்து நிறுத்தப் பயன்படும்.

கீழ்வரும் சொற்களுக்குப்பின் க.ச.த.ப வருக்க எழுத்து களில் அமைந்த சொல் வருமொழியாக வந்தால் வலி மிகும்.

1. அ,இ,எ, அந்த, இந்த, எந்த; அங்கு, இங்கு. எங்கு. ஆங்கு, ஈங்கு, யாங்கு; அப்படி, இப்படி,எப்படி: ஆண்டு, ஈண்டு. யாண்டு; அவ்வகை, இவ்வகை, எவ்வகை; அத்துணை. இத் துணை, எத்துணை: இனி, தனி; அன்றி, இன்றி மற்ற, மற்றை, நடு, பொது, அணு, முழு, புது, திரு, அரை, பாதி; எட்டு, பத்து; முன்னர், பின்னர் ஆகிய இச்சொற்களுக்குப் பின் வரும் வலிமிகும். இந் நூலின் பக்கங்கள் 206-207இல் வந்துள்ள எடுத்துக்காட்டுகளைக் காண்க.

2. ஒரெழுத்து ஒரு மொழிக்குப்பின் வரும் வலி மிகும்.

பூ+பறித்தாள் = பூப்பறித்தாள்.

தீ+பிடித்தது = தீப்பிடித்தது.

கை + குழந்தை = கைக்குழந்தை.

பூ+பந்தல் = பூப்பந்தல்.

3. ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சத்தின் பின் வரும் வலி மிகும்.

அறியா + பிள்ளை = அறியாப்பிள்ளை.

காணா+காட்சி = காணாக்காட்சி.

சொல்லா+சொல் = சொல்லாச்சொல்.

நிலையா + பொருள் = நிலையாப்பொருள்.

தீரா+துன்பம் = தீராத்துன்பம்.

4. அகர இகர ஈற்று வினையெச்சத்தின் பின்னும், ஆய், போய், ஆக என என்னும் வினையெச்சங்களின் பின்னும் வரும் வலி மிகும்.

வர+சொன்னான் = வரச்சொன்னான்.

மெல்ல + பேசினார் = மெல்லப்பேசினார்.

ஓடி+போனான் = ஓடிப்போனான்.

கேட்பதாய்+கூறினான் = கேட்பதாய்க்கூறினான்.

போய் + தேடினான் = போய்த்தேடினான்.

இருப்பதாக+கூறு = இருப்பதாகக்கூறு.

என+கேட்டான் = எனக்கேட்டான்.

5. வன்தொடர்க் குற்றியலுகரத்தின் பின்வரும் வலி மிகும்.

எட்டு + கட்டுகள் = எட்டுக்கட்டுகள்.

பத்து +செய்யுள்கள் = பத்துச்செய்யுள்கள்.

கற்று+கொடுத்தான் = கற்றுக்கொடுத்தான்.

விட்டு+சென்றாள் = விட்டுச்சென்றாள்.

வைத்து+ போனான் = வைத்துப்போனான்.

கொக்கு +பறந்தது = கொக்குப்பறந்தது.

குறிப்பு: கொக்குப் பறந்தது என்னும் தொடர் எழுவாய்த் தொடராயினும் நிலைமொழி வன்றொடர்க் குற்றியலுகரமானதால் வலிமிக்கு வந்தது என்பதறிக. இங்கு வலி மிகுதலை விரும்பா விட்டால் கொக்கு என்னும் சொல்லின் பக்கத்தில் காற்புள்ளியிட்டு கொக்கு, பறந்தது என்று இவ்வாறு எழுதுக.

6. திரு, நடு, முழு, விழு, பொது, அணு போன்றுள்ள முற்றியலுகரச் சொற்களுக்குப் பின்வரும் வலி மிகும்.

திரு+கோயில் = திருக்கோயில்

நடு +தெரு = நடுத்தெரு.

முழு+பேச்சு = முழுப்பேச்சு.

விழு + பொருள் = விழுப்பொருள்.

பொது+பணி = பொதுப்பணி.

அணு+குண்டு = அணுக்குண்டு.

7. இரண்டாம் வேற்றுமை உருபின் பின்னும் நான்காம் வேற்றுமை உருபின் பின்னும் வரும் வலி மிகும்.

புனையை+பார்த்தான் = புனையைப்பார்த்தான்.

கடைக்கு + போனான் = கடைக்குப்போனான்.

8. பண்புத் தொகையில் வரும் வல்லெழுத்து மிகும்.

வெள்ளை+தாள் = வெள்ளைத்தாள்.

மெய்+பொருள் = மெய்ப்பொருள்.

பொய் + புகழ் = பொய்ப்புகழ்.

9. இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகையில் வரும் வலி மிகும்.

தை+திங்கள் = தைத்திங்கள்.

கோடை+காலம் = கோடைக்காலம்.

மல்லிகை + பூ = மல்லிகைப்பூ.

ஆஸ்திரேலியா கண்டம், ஆப்பிரிக்கா கண்டம்.

குறிப்பு; இவை பிறமொழிப் பெயராகையால் இவற்றில் வலி மிகுதல் கூடாது.

10. உவமைத் தொகையில் வரும் வலி மிகும்.

ரொட்டி + தலை = ரொட்டித்தலை.

தாமரை+கண் = தாமரைக்கண்.

முத்து + பல் = முத்துப்பல்.

11. நான்காம் வேற்றுமைத் தொகையில் அஃறிணைப் பெயர் களின் பின் வரும் வலி மிகும்.

வேலி+கால் = வேலிக்கால்.

12. ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகையில் வரும் வலி மிகும். காட்டிடை+சென்றாள் குடி + பிறந்தார் காட்டிடைச்சென்றாள். குடிப்பிறந்தார்.

13. ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகையில் முதலில் நிற்கும் நிலைமொழி அஃறிணையாய் இருப்பின் வலி மிகும்.

குருவி+தலை = குருவித்தலை.

கிளி + கூடு = கிளிக்கூடு.

தேர் + தட்டு = தேர்த்தட்டு.

நாய்+குட்டி = நாய்க்குட்டி.

புனை+குட்டி = புனைக்குட்டி.

14. இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகையில் வரும் வலிமிகும்.

- சிற்றுண்டி + சாலை = சிற்றுண்டிச்சாலை.
 தயிர்+குடம் = தயிர்க்குடம்.
 காய்கறி+கடை = காய்கறிக்கடை.
 தேர் + பாகன் = தேர்ப்பாகன்.
15. மூன்றாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகையில் வரும் வலி மிகும்.
 பித்தளை+குடம் = பித்தளைக்குடம்.
 பட்டு + சேலை = பட்டுச்சேலை.
 மோர் + குழம்பு = மோர்க்குழம்பு.
16. நான்காம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகையில் வரும் வலி மிகும்.
 குழந்தை + பால் = குழந்தைப்பால்.
 கோழி+தீனி = கோழித்தீனி.
17. ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகையில் வரும் வலி மிகும்.
 வாய்+பாட்டு = வாய்ப்பாட்டு.
 விழி+புனல் = விழிப்புனல்.
18. ஏழாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகையில் வரும் வலி மிகும்.
 தண்ணீர்+பாம்பு
 சென்னை+கல்லூரி = சென்னைக்கல்லூரி.
 மதுரை + கோயில் = மதுரைக்கோயில்.
19. தனிக்குற்றெழுத்தை அடுத்து வரும் ஆகாரத்தின் பின்வரும் வலி மிகும்.
 கனா+கண்டான் = கனாக்கண்டான்.
 நிலா + பயன் = நிலாப்பயன்.
 சுறா + தலை = சுறாத்தலை.
20. அன்றி, இன்றி என்னும் இகர ஈற்றுக் குறிப்பு வினை யெச்சங்களுக்குப் பின் வரும் வலி மிகும்.
 அன்றி + செல்லேன் = அன்றிச்செல்லேன்.
 இன்றி+ கொடேன் = இன்றிக்கொடேன். விதிவிலக்கும் பிறவும்
21. ட, ற, இரட்டித்த நெடில் தொடர், உயிர்த் தொடர் குற்றியலுகரச் சொற்களுக்குப் பின் வரும் வலி மிகும்.
 21.1 மாடு+சாணம் = மாட்டுச்சாணம்.
 தமிழ்நாடு + கலை = தமிழ்நாட்டுக்கலை.

தமிழ்நாடு + போக்குவரத்து = தமிழ்நாட்டுப் போக்குவரத்து.

வீடு + சோறு = வீட்டுச்சோறு.

21.2 ஆறு+தண்ணீர் = ஆற்றுத்தண்ணீர்.

கிணறு +தவளை = கிணற்றுத்தவளை.

வேறு+பொருள் = வேற்றுப்பொருள்.

22. மென் தொடர்க் குற்றியல் உகரச் சொற்களுக்குப் பின்னும், உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரச் சொற்களுக்குப் பின்னும், முற்றியலுகரச் சொற்களுக்குப் பின்னும் வரும் வல்லெழுத்துச் சில இடங்களில் மிகும்.

22.1 வண்டு+கால் = வண்டுக்கால்.

திண்டு +கல் = திண்டுக்கல்.

பாம்பு+தோல் = பாம்புத்தோல்.

குரங்கு+கூட்டம் = குரங்குக் கூட்டம்.

கன்று + குட்டி = கன்றுக்குட்டி.

பண்பு+தொகை = பண்புத்தொகை.

பண்பு +பெயர் = பண்புப்பெயர்.

மருந்து + கடை = மருந்துக்கடை.

22.2 முதுகு+தண்டு = முதுகுத்தண்டு.

எருது + கொடி = எருதுக்கொடி.

22.3 உணவு +பொருள் = உணவுப்பொருள்.

செலவு+சொல் = செலவுச்சொல்.

இந்துக்கள், பந்துக்கள், கந்துக்கடன் என்னும் சொற்களில் வல்லெழுத்து மிகுந்து வருதலும் காண்க.

வலிமிகும் தொடர்களின் வரிசை

அரைப்பங்கு, அறிவுப்பஞ்சம், அணுக்குண்டு, இடைநிலைப்பள்ளி, அந்தக்கழகம், இராக்காலம், இராப்பகல், அங்குப்போனார், அவனுக்குக்கொடுத்தான், இரவுக்குறி, அழுக்குத்துணி, அன்றிச்செய்யேன், இந்தியத்துணைக்கண்டம், இந்தியத்தூதுக்குழு, அன்புத்தளை, இனிக்கேட்பேன், இடப்பக்கம், ஆரம்பப்பள்ளி, ஆண்டுப்போனான், ஆண்டுக்காலம், ஆங்குச்சென்றான், ஆட்சித்தொடக்கம், ஆலோசனைக்கூட்டம், இன்றிப்பேசு, இந்தப்பேச்சு, இங்குத்தந்தேன், இசைச்செல்வர், ஈண்டுப்போகிறேன், ஈங்குக்கொடுத்தேன், உழவுத்தொழில், உணவுப்பொருள், உயர்நிலைப்பள்ளி, உருளைக்கிழங்கு, உண்மைக்கதை முதலியனவற்றை நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டால் பல பிழைகளை நீக்கலாம்.

தமிழறிஞர்கள் எழுதியுள்ள உரைநடை நூல்களைப் படிக்கும்போது வல்லெழுத்து மிகும் இடங்களைக் கவனித்துப் படித்து வந்தால், பிழையின்றி எழுத நன்கு தெரிந்து கொள்ளலாம்.

1.4. மொழிப்பெயர்த்தல்

- அ) தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்துக்கு மொழிப்பெயர்த்தல்
ஆ) ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கு மொழிப்பெயர்த்தல்
1. சுருக்கி வரைதல்.
 2. பொருள் உணர்திறன்
 3. சுருக்கக் குறிப்பிலிருந்து விரிவாக்கம் செய்தல்
 4. கட்டுரை வரைதல் (பொது)
 5. கடிதம் வரைதல் (அலுவல் சார்ந்தது)
 6. தமிழ் மொழியறிவு

தமிழ் மொழி

எத்திசையும் புகழ் மணக்க இருந்துவரும் தமிழ் மொழி தமிழகத்தின் தாய்மொழி; தமிழ்நாட்டில் வாழும் பெரும்பாலான கேரளம், தமிழ் மக்களின் தாய்மொழி. தமிழகம் தவிர ஆந்திரம், கர்நாடகம், பாண்டிச்சேரி, அந்தமான் தீவு, மகாராஷ்டிரம், ஒரிசா, வங்காளம், டெல்லி முதலிய மாநிலங்களிலும் தமிழ் மொழி யைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள் குடியேறி இருக்கிறார்கள் அல்லது தங்கி இருக்கிறார்கள். இலங்கையில் தமிழர்கள் வாழ்கிறார்கள். மொரீஷியஸ் தீவிலும் தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள். மலேஷியாவிலும் சிங்கப்பூரிலும் மியான்மாரிலும் (பர்மா) தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள். தென்னாப்பிரிக்காவிலும், பிரான்ஸிலும், ஜெர்மனியிலும், ஆஸ்திரேலியாவிலும், இங்கிலாந்திலும், அமெரிக்காவிலும், கனடாவிலும் தமிழர்கள் குடியேறியிருக்கிறார்கள். எல்லா இடங்களிலும் உள்ள தமிழ் மக்களைக் கணக்கெடுத்தால், அவர்கள் தொகை 7 கோடிக்கு மேல் இருக்கக் கூடும். இப்பெருந்தொகையினரின் தாய்மொழி தமிழே. இவ் வனைவரையும் சமய வேறுபாடின்றியும் கொள்கை மாறுபாடின்றியும் ஒன்றுபடுத்துவது அமிழ்தினும் இனிய தமிழ் மொழியே.

தொன்மொழி

"உலகில் 6000 மொழிகள் தோன்றின என்றும் அவற்றுள் 2700 மொழிகள் இன்றும் உயிருடன் இருக்கின்றன என்றும் ருஷ்யா நாட்டுப் பிராவ்தா" இதழ் கூறுகிறது. இந்த 2700 மொழி களுள் தமிழ், வடமொழி, கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம். மராத்தி, வங்காளம், உருது, சீனம், பாரசீகம், ஈப்ரு, இலத்தீன்,

பிரெஞ்சு, ஆங்கிலம், ஜெர்மானியம் போன்றவையே இலக்கிய வளமுள்ள மொழிகளாகும். வடமொழி, கிரேக்கம், இலத்தீன், ஈப்ரு. சீனம் ஆகியவை போலவே தமிழ் மொழியும் மிகவும் தொன்மை உள்ள பெரு மொழியாகும்; உயர்தனிச் செம்மொழியு மாகும்.

இந்தியாவில் மட்டும் 179 இலக்கிய வளமொழிகளும் 544 கிளை மொழிகளும் உள்ளன என்று இந்தியநாட்டு மொழி நூலறிஞராய் விளங்கிய காலஞ்சென்ற சுனிதி குமார் சட்டர்ஜி குறிப்பிட்டுள்ளார். இம்மொழிகளைத்திலும் தொன்மையானது தமிழ்மொழி சென்னை உயர்நீதி மன்ற நடுவராய் இருந்தவரும் பேரறிஞருமாகிய காலஞ்சென்ற சதாசிவ ஐயர் அவர்கள், வடமொழியைப் பார்க்கிலும் தமிழ்மொழி தொன்மையானதாய் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். தமிழில் ஒரு ககரம் இருக்கிறது. வடமொழியில் இதற்குமேல் மூன்று ககரங்கள் உண்டு. க, ச, ட, த, ப ஆகிய எழுத்துகளுக்குத் தமிழிலிருப்பதைவிட வடமொழியில் மும்மூன்று எழுத்துகள் மிகுதியாய் உண்டு. இவை தவிர வேறு எழுத்துகளும் வட மொழியில் உண்டு. இப்படி வடமொழியில் எழுத்து வளர்ச்சி யுற்றிருப்பதே அம்மொழி, தமிழ் மொழிக்குப் பின் தோன்றியதைக் காட்டுகிறது. குறைவிலிருந்துதானே. வளர்ச்சி தோன்றுவது இயல்பு. இஃது ஐயரவர்கள் கூறிய காரணம். திரு. வி.க. அவர்கள் தமிழ் மொழியில் மெல்லொலிகள் மிகுந்திருப்பதே அதன் தொன்மைக்குக் காரணம் என்றார். இற்றைக்கு 5,000 ஆண்டுப் பழமையுடையனவாய்க் கருதப்படும் ஹரப்பா, மொகஞ்சொதாரோ புதைபொருள்களில் இருக்கும் உருவ எழுத்துகளைப் படித்த ஈராஸ் பாதிரியார், அவை தமிழ் எழுத்துகள் என்றும், ஆதலால். தமிழ்மொழி தொன்மை வாய்ந்தது என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

தொல்காப்பியம் கி.மு. 4-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றியது என்பர். இதுதான் தமிழிலுள்ள பண்டைய உயர்ந்த இலக்கணம். இத்தகைய சீரிய கூரிய தமிழிலக்கணம் தோன்ற வேண்டுமென்றால், இதற்குக் குறைந்தது ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பாவது தமிழ்மொழி தோன்றிச் செம்மை வேண்டும். இப்படிப் பார்த்தால் தமிழ்மொழி குறைந்தது இன்றைக்கு 3500 ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றி வளர்ச்சியடைந்திருத்தல் வேண்டும் என்று கொள்ளலாம். தொன்மை மிக்க சங்க இலக்கியமாகிய புறநானூறு என்னும் நூலில் உள்ள இரண்டாம் செய்யுளில் முரசுசியூர் முடிநாகராயர். சேரமான் பெருஞ்சோற்று உதியஞ்சேரலாதனை

"அலங்குளைப் புரவி ஐவரொடு சினைஇ
நிலம்தலைக் கொண்ட பொலம்பூந் தும்பை
ஈராம் பதின்மரும் பொருதுகளத் தொழியப்

பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்"

என்று கூறி வாழ்த்தியுள்ளார்.

அந்நூலுக்கு உரை எழுதிய பழைய உரையாசிரியர். "அசைத்த தலையாட்டம் அணிந்த குதிரைகளையுடைய பாண்டவர் ஐவருடனே சினந்து நிலத்தைத் தம்மிடத்தே கொண்ட பொற்புந் தும்பையையுடைய துரியோதனன் முதலாகிய நூற்று வரும் பொருது போர்க்களத்தின்கண் படுத்துணையும் பெருஞ் சோறாகிய மிக்க உணவை இருபடைக்கும் வரையாது வழங்கி னோய்" என்று உரை கூறியுள்ளார். இருபடை வீரர்களுக்கும் பெருஞ்சோறு வரை யாது வழங்கியதால் இத்தமிழகச் சேரமான், பெருஞ்சோற்றுதியஞ் சேரலாதன் எனப் பெயர் பெற்றான்.

ஈண்டுக் குறிப்பிட்டுள்ள போர் மகாபாரதப் போர் என வெள்ளிடைமலையென விளங்கும். இப்பாரதப் போர் நடந்த காலம் கி.மு. 1432 என்பர் வரலாற்றாசிரியர். ஆக இச் சேரவேந்தன் உயிரோடிருந்த காலத்தில் இப்பாடல் பாடியிருத்தல் வேண்டும். அம்மன்னன் இறந்த பின் இதனைப் பாடியிருத்தல் இயலாது. எனவே இப்பாடல் பாடிய காலம் இற்றைக்கு ஏறக் குறைய 3430 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதாகும். மொழி தோன்றி வளர்ந்து செய்யுள் இயற்றிய நிலையை அடைய 1000 ஆண்டுகளாவது ஏற்பட்டிருத்தல் வேண்டும். எனவே தண்டமிழ் மொழி ஏறத்தாழ 4430 ஆண்டுகள் தொன்மையானது என்பது நன்கு விளங்கும்.

சுப்பிரமணியம் மொழி நூலறிஞரான தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக முன்னாள் துணைவேந்தர் டாக்டர் வ.அய். அவர்கள். தமிழ்மொழியைப் பற்றிக் கூறியது பின்வருமாறு:

'தமிழ் மொழிக்கு எழுத்துருவில் ஏறத்தாழ 2500 ஆண்டு வரலாறு உண்டு. பேச்சுருவில் ஏறத்தாழ 5000 ஆண்டு பழக்கம் உண்டு... "ஏறத்தாழ 2500 ஆண்டாயினும் பழைய இலக்கியங்க ளாகிய சங்க இலக்கியங்களும் தொல்காப்பிய இலக்கணமும் இன்று படித்தாலும் பொருள் புரிவது கடினமன்று. இது பிற மொழிகளுக்கு இல்லாத சிறப்பாகும். இலத்தீனும் சமஸ்கிருதமும் பழம் பெருமையுடையவை. ஆனால், அவை ஆய்வாளர்களின் மூலம், அகரமுதலிகள் (அகராதிகள்) மூலம் பொருள் அறியும் நிலையில் இருக்கின்றன. கிரேக்கமும் அவற்றைப் போன்றதுதான். இன்றுள்ள கிரேக்க மொழிக்கும் பண்டைய கிரேக்கத்திற்கும் நிறைய வேற்றுமை உண்டு. இன்றைய கிரேக்க மொழி பேசுவோர் பண்டைய கிரேக்கத்தைத் தெரிந்து கொள்வது முடியாது. ஆனால், பண்டைய தமிழை ஓரளவு கல்வி அறிவுள்ள தமிழ்ச் சிறுவனும் பொருள் தெரிந்து கொள்வது கடினமன்று."

தமிழ் இலக்கியங்களும் பழமையுடையனவே. இது குறித்துத் தமிழ் ஆராய்ச்சிப் பேராசிரியர் காலஞ் சென்ற திரு. வையாபுரிப் பிள்ளை அவர்கள், "தெலுங்கு மொழியை எடுத்துக் கொள்வோமாயின். அதற்குரிய ஆதி இலக்கியமாகிய நன்னைய பாரதம் என்னும் நூல் கி.பி.11-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றியதாகும். கன்னட மொழியை எடுத்துக் கொள்வோமாயின், அதற் குரிய ஆதி இலக்கியமாகிய கவிராஜ மார்க்கம் என்னும் நூல் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றியதாகும். மலையாள மொழியை எடுத்துக் கொள்வோமாயின், அதற்குரிய ஆதி இலக்கியமாகிய இராமசரிதம் என்னும் நூல் 14-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றினமை பிரசித்தம். ஆனால், தமிழ் மொழியின் ஆதி இலக்கியங்களோ இப்போது அறுதியிட்டிருக்கின்றபடி கிறிஸ்துவ சகாப்தத்தின் ஆரம்ப காலத்திலே தோன்றியனவாகும். இங்கே ஆதி இலக்கியங்கள் என்றது இப்போது அகப்படுவனவற்றுள் காலத்தால் முற்பட்டனவற்றையே ஆகும். இவ்விலக்கியங்களின் திருந்திய வடிவங்களையும் செய்யுள் அழகுகளையும் முதிர்ந்த பக்குவத்தையும் நோக்குமிடத்து, கிறிஸ்துவ சகாப்தத்துக்கு மிக மிக முற்பட்ட காலத்தே தமிழிலக்கியங்கள் உருப்பெறத் தொடங்கியிருத்தல் வேண்டுமென்று எளிதில் ஊகித்தல் கூடும்.

இத்தொன்மை பற்றித் தமிழ் மக்களாகிய நாம் அனைவரும் பெருமை மேற்கொள்ளுதல் இயல்பே. இதனினும் மிக்கதொரு சிறப்பு நமது மொழிக்கு உள்ளது. திராவிட வகுப்பில் பிற மொழிக்கு உரிய ஆதி இலக்கியங்களெல்லாம் வடமொழி நூல்களின் வழிவந்தனவாம். உதாரணமாக, தெலுங்கு நூல்களுள் காலத்தால் முந்திய நன்னைய பாரதம் என்னும் நூல் வடமொழியிலுள்ள வியாச பாரதத்தைப் பின்பற்றியது. தமிழிலக்கியங்களுள் காலத்தால் முந்திய நூல்கள் இப்பெற்றியன அல்ல" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

திராவிடத் தாய்மொழி தமிழே

இந்திய மொழிகளைத் திராவிட இனம் எனவும், ஆரிய இனம் எனவும், ஆரியத் திராவிட இனம் எனவும் பிரிப்பர் இக் கால மொழி நூலறிஞர். திராவிட இனத்தைச் சேர்ந்த மொழிகளே தமிழ், கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம், குடகு, துளு ஆகிய திருந்திய மொழிகளும், துதம், கோதம், கோண்டு, கூ, ஓரியன், இராசமகால் முதலிய திருந்தாத மொழிகளுமாகும்.

இலக்கிய வளமில்லாத திராவிட மொழிகள் வட திராவிட மொழிகள், மத்திய திராவிட மொழிகள், தென் திராவிட மொழிகள் என வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. பிராகுய், கூர்க், மால்ரோ என்பவை வடதிராவிட மொழிகளாகும். கொலமி-நாய்கி, பார்ஜி, கொண்டி, கோண்டு, குய்-கூவி என்பன

மத்திய திராவிட மொழி களாகும். துளு, கூர்க், துதம், கோதம் என்பன தென் திராவிட மொழிகளாகும். இவ்வாறு பேராசிரியர் பரோ கூறுவர். வடமொழி ஆரிய இனத்தைச் சேர்ந்தது வட இந்திய மொழிகள் பெரும் பாலான ஆரியத் திராவிட இனத்தைச் சேர்ந்தவை.

தமிழைப் பற்றிப் பொதுவாக இருவகைக் கொள்கைகள் உலவி வருகின்றன. திராவிட மூலமொழி ஒன்று இருந்தது என்றும். அம்மூலத் திராவிடத்திலிருந்தே தமிழ், கன்னடம், தெலுங்கு. மலையாளம், குடகு, துளு முதலிய திருந்திய திராவிட மொழி களும், துதம், கோதம், கோண்டு, கூ, ஓரியன், இராசமகால் முதலிய திருந்தாத திராவிட மொழிகளும் தோன்றின என்றும் ஒரு சாரார் கூறுவர். மற்றொரு சாரார், மற்றத் திராவிட மொழிகள் தமிழ் பெற்ற சேய்களே என்பர். இக்கொள்கையை முதன்முதலாகக் குறிப்பிட்டவர் பேராசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளை ஆவார். அவர் தமது ஒப்புயர்வற்ற 'மனோன்மணியம்' என்னும் நாடகத்திலுள்ள தமிழ் வாழ்த்தில்,

"கன்னடமும் களிதெலுங்கும்

கவின்மலையா ளமும்துளுவும்

உன்னுதரத்து உதித்தெழுந்தே

ஒன்றுபல வாயிடினும்"

என்று பாடியிருக்கக் காணலாம். இக்கொள்கையினர் திராவிட மூலமொழி என்பது கற்பனை என்றும், பழந்தமிழே திராவிட மொழிகளின் தாய்மொழி என்றும், தமிழ் மொழியிலிருந்தே திருந்திய திராவிட மொழிகளும் திருந்தாத திராவிட மொழிகளும் தோன்றியுள்ளன என்றும், மலையாள மொழி தமிழிலிருந்து கி.பி.10-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய கிளைமொழியே என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர். இக்கொள்கை இப்பொழுது வலிவற்று வருகிறது. நடுவு நிலையினின்று நோக்குவார்க்குத் திராவிட மொழியினத்தின் தாய், பழந்தமிழே என்பது நன்கு புலனாகும்.

தமிழ்மொழி வேறு; வடமொழி வேறு

தமிழ்மொழி, வடமொழியினின்று தோன்றியது என்று ஒரு சிலர் தவறான உணர்ச்சியினால் பல ஆண்டுகளாய் அறியாது கூறி வந்ததுண்டு. இத்தவறுக்குக் காரணம் பல வடசொற்கள் தமிழில் புகுந்திருப்பதேயாகும். வடநூற்கடலை நிலை கண்டுணர்ந்த தவஞானச் செல்வரான சிவஞான யோகிகளும். வடமொழியும் தமிழ் மொழியும் நன்குணர்ந்த மொழி நூலறிஞர் டாக்டர் பி.எஸ். சுப்பிரமணிய சாஸ்திரியாரும் பிறரும், 'வடமொழி வேறு; தமிழ் மொழி வேறு' என்பதை நன்கு எடுத்துக்காட்டி விளக்கி யுள்ளார்கள். மொழி நூலறிஞர் டாக்டர் கால்டுவெல்,

திராவிட மொழிகளையும் வடமொழியையும் நன்கு ஆராய்ந்து, வட மொழியினும் வேறானவை திராவிட மொழிகள் என்பதை நிலை நாட்டியதோடு, சில தமிழ்ச் சொற்கள் வடமொழியிலும் புகுந் திருப்பதை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

வடநூற்புலமையும் தமிழ் நூற்புலமையும் பெற்றுத் தமிழ் இலக்கிய நயங்களை மிக நன்றாக எடுத்தியம்புதலில் இணையற்று விளங்கிய பெரும்புலவரான மகாமகோபாத்தியாய பண்டிதமணி மு. கதிரேசச் செட்டியார் அவர்கள், "வடமொழிக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் உள்ள வேறுபாடுகள் மிகப் பலவாம். வடமொழியில் தமிழில் இருப்பது போலத் திணை பால் உணர்த்தும் வினை விசுதிகள் இல்லை. 'பவதி' என்னும் வினைமுற்று, இருக்கிறான். இருக்கின்றாள். இருக்கின்றது என ஓர் ஈறே நின்று எழுவாய்க்கு ஏற்றவாறு பொருள் உணர்த்தி நிற்கும். தமிழில் வினைமுற்றுகளின் ஈறோ திணை பால்களை உணர்த்தி நிற்கும். பால் வகுப்பு தமிழில் பொருளைப் பற்றியும் வடமொழியில் சொல்லைப் பற்றியும் உள்ளது. ஆண் மகளைப் பற்றி வருஞ்சொற்கள் எல்லாம் ஆண் பாலாகவும். பெண் மகளைப் பற்றி வருவன எல்லாம் பெண் பாலாகவும் தமிழில் உள்ளன. வடமொழியில் இவ்வரையறை இல்லை. மனைவியைப் பற்றி வரும் 'பாரியை' என்னும் சொல் பெண்பாலாகவும் 'தாரம்' என்னும் சொல் ஆண்பாலாகவும். 'களத்திரம்' என்னும் சொல் நபஞ்சகப்பாலாகவும் வருதல் காண்க.

வடமொழியில் ஒருமை, இருமை, பன்மைச் சொற்கள் உள்ளன. தமிழில் ஒருமை அல்லாதன எல்லாம் பன்மையே. திணைப்பாகு பாடு, குறிப்புவினைமுற்று முதலியன தமிழுக்கே உரியன என்று தமது 'கலைபயில் கட்டுரை' என்னும் நூலில் வடமொழிக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் உள்ள அடிப்படை வேறுபாடுகளை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். டாக்டர் பி.எஸ். சாஸ்திரியார், இன்னும் வட மொழிக்கும் தமிழ்மொழிக்கும் உள்ள பல் வேறுபாடுகளைத் தமது 'தமிழ் மொழி நூல்' என்பதில் விளக்கியிருக்கிறார். அகவற்பா, கலிப்பா, வெண்பா, வஞ்சிப்பா முதலியவை தமிழ் மொழிக்கே உரியவை. ஆதலால், தமிழ்மொழி வடமொழியினின்று பிறந்தது அன்று என்றும், வடமொழியிலிருந்து வேறுபட்ட பண்புடையது தண்டமிழ்மொழி என்றும் நன்கறியலாகும்.

தமிழ்மொழியின் சிறப்பு

இத்தகைய தன்மை வாய்ந்த தமிழ்மொழியின் அருமை பெருமைகளைத் தமிழ்க் கவிஞர்களும், அறிஞர்களும், தமிழ் கற்ற ஐரோப்பிய அறிஞர் பெருமக்களும் நன்கு எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். மாணிக்கவாசகர் "ஒண் தீந்தமிழ்" என்றும், "தண்ணார் தமிழ்" என்றும் பாடியிருக்கிறார். கம்பர், "என்றுமுள தென்தமிழ்" என்று தமிழைப் பாராட்டியுள்ளார். தஞ்சைவாணன் கோவை ஆசிரியர்,

"தேருந்தொறும் இனிதாம் தமிழ்" என்றார். திருவிளை யாடற் புராணம் பாடிய பரஞ்சோதி முனிவர், "மண்ணிடைச் சில இலக்கண வரம்பிலா மொழிபோல் எண்ணிடைப்படக் கிடந்ததா எண்ணவும் படுமோ?" என்று பாடினார். வேறொரு கவிஞர், "தன் நேர் இலாத் தமிழ்" என்று ஞாயிற்றுக்கும் ஞாலம் புகழும் தமிழுக்கும் ஒப்பிட்டுக் கூறினார். வடமொழி, ஆங்கிலம் முதலிய மொழிகளை அறிந்த தேசியக் கவிஞர் பாரதியாரோ, "யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல் இனிதாவது எங்கும் காணோம்" என்று அறுதியிட்டு உறுதியாகக் கூறினார். இப்படித் தமிழ்க் கவிஞர்கள் தங்களுடைய பாடல்களில் தமிழின் அருமை யினையும் பெருமையினையும் நன்கு எடுத்துக் காட்டியிருப்பதைக் காண்கிறோம்.

இந்நாட்டின் நிலக்கொடை இயக்கத் தலைவரும், அரபு மொழி, சமஸ்கிருதம், மராத்தி, இந்தி, பிரெஞ்சு மொழி, ஜெர்மானிய மொழி முதலிய பதினெட்டு மொழிகளைக் கற்ற வரும். ஏற்றமிகு பேரறிஞரும், தவஞானச் செல்வருமான காலஞ் சென்ற வினோபா முனிவர், தமது 1956-ஆம் ஆண்டு தமிழகச் சுற்றுப்பயணத்தில் ஈரோட்டில் ஆற்றிய சொற்பொழிவில், "தமிழக அரசு தமிழ் மொழியை வெற்றியுடன் திறம்பட ஆட்சி மொழியாக மாட்சியுடன் பயன்படுத்தக் கூடும். மொழியின் வளம் அதன் வினைச் சொற்களில் நன்கு அமைந்து கிடக்கிறது. தமிழ் மொழியோ இலத்தீன் மொழியைப் போன்று அளவற்ற வினைச் சொற்களைக் கொண்டு விளங்குகின்றது" என்று தமிழ் மொழியின் சொல் வளம் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்.

'தென்னிந்திய மொழிகளுள் பழமையானதும் பண் பட்டதும் தமிழ் மொழியே' என்று M. சீனிவாச ஐயங்கார் தமது 'தமிழ் மொழி ஆராய்ச்சி' என்னும் நூலில் எடுத்துக் காட்டி யிருக்கிறார்.

ஐரோப்பிய அறிஞர்களின் கருத்து

செந்தமிழ் மொழியை நன்கு பயின்ற ஐரோப்பிய அறிஞர் பெருமக்களும், மேலை நாட்டு மொழிநூல் வல்லுநர்களும் தமிழின் அரிய தன்மைகளை நடுவு நிலைமையில் நின்று எடுத்துக் காட்டியிருப்பது காண்க. வின்ஸ்லோ என்ற அறிஞர், "செய்யுள் தன்மையில் கிரேக்க மொழியினையும், இலக்கியப் பெருமையில் இலத்தீன் மொழியினையும் வெல்ல வல்லது தமிழ்மொழி" என்றார். மேலும் அவரே, "அதன் (தமிழ்) பெயரே இனிமை பொருள்படுவதற்கு ஏற்ப, அதனிடத்தில் கேட்டாரைத் தம் வசமாக்கும் இனிமை பொருந்தியிருப்பதற்கு ஐயமில்லை" என்று கூறியுள்ளார். டெய்லர் என்பார், "அது (தமிழ்) நிறைந்து தெளிந்து ஒழுங்காயுள்ள மொழிகளுள் மிகவும் சிறந்ததொன்றாகும் என்று

மொழிந்துள்ளார். டாக்டர் G.U. போப் பாதிரியார். "தமிழ்மொழி எம்மொழிக்கும் இழிந்த மொழி அன்று" என்று கூறியதோடு நில்லாமல் தமிழ்மொழி மேல் அளவற்ற அன்பு பூண்டு தம் கல்லறையின் மேல் "இங்கே தமிழ் மாணவர் அடக்கம் செய்யப் பட்டிருக்கிறார்" என்று கல்லில் பொறித்து வைக்குமாறு விருப்பு முறி (Will) எழுதி வைத்தார். இவருக்கிருந்த தமிழ்ப்பற்றை என்னென்று பாராட்டுவது! இந்த அளவு செந்தமிழ் மொழி, அந்தப் போப்பையர் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்டது.

மொழி நூலறிஞர் டாக்டர் கால்டுவெல் துரைமகனார், "தமிழ் பண்டையது: நலம் சிறந்தது; உயர்நிலையில் உள்ளது;... விரும்பினால் வடமொழி உதவியின்றி இயங்கவல்லது" என்றார். கிரியர்சன் என்ற மற்றொரு ஐரோப்பிய அறிஞர், "திராவிட மொழிகளுள் தமிழ் மொழியே மிகத்தொன்மை வாய்ந்ததும் பெருவளம் பொருந்தியதுமாகும். மிகவும் சீர்திருந்தியதுமான உயர் தனிச் செம்மொழியுமாகும்; சொல்வளமும் மிகுந்தது. அளவிடவொண்ணாப் பண்டைக்காலம் முதல் பயின்றும் வருவது" என்றார். சிலேட்டர் என்பார், "திராவிட மொழிகள் எல்லா வற்றுள்ளும் மக்கள் பேச்சு மொழிக்குரிய தன்மையைப் பெற்றுள்ள மொழி தமிழ்மொழி; தர்க்க அமைப்புடையதும் தமிழ் மொழியே" என்றார். விட்னி என்ற ஓர் ஐரோப்பிய அறிஞர் தம்மிடம், தமிழ் நாட்டில் பிறந்து வளர்ந்து தமிழை நன்கு கற்றுத் தமிழரைப் போலவே எழுதவும் பேசவும் வல்லவராய் விளங்கிய அமெரிக்கர் ஒருவர் தமிழ்மொழி எண்ணுவதற்கும் பேசுவதற்கும் எந்த ஐரோப்பிய மொழியையும் விடச் சிறந்தது என்று கூறியதாய் எழுதியிருக்கிறார்.

ஜான் மர்டாக் என்ற ஐரோப்பிய அறிஞர், "சீரிய மொழி யாயும் அழகிய இலக்கியங்கள் உடையதாயும் விளங்குவது தமிழ் மொழியே" என்றார். F. W. கெல்லட் என்பார், "எந்த நாட்டினரும் பெருமை கொள்ளக்கூடிய இலக்கியம் தமிழ் இலக்கியம்" என்று தமிழைப் பாராட்டியுள்ளார்.

சார்லஸ் கவர் என்பவர். "தெலுங்கு மொழியின் மெருகு நிலையும் அருந்தமிழ்ப்பா நலமும் ஐரோப்பாவில் மிகுதியாகத் தெரியப்படுத்துதல் வேண்டும்" என்றார். ஜெர்மனி நாட்டவரும் ஆங்கில நாட்டின் குடிமகனானவரும் அக்காலத்துத் தலை சிறந்த மொழி நூல் வல்லுநராய் விளங்கியவரும், இருக்கு வேதத்தைச் சாயனருடைய உரையுடன் பதிப்பித்தவருமாகிய மாக்ஸ் முல்லர் (Max Mueller), "தமிழ் மிகப் பண்பட்ட மொழி. தனக்கே உரிய தாக இயல்பாய் வளர்ந்த சிறந்த இலக்கியச் செல்வமுள்ள மொழி" என்றார்.

இன்றைய மொழி நூலறிஞரான திரு. கமில் சுவலபில் (Kamil Zovelebil)*. 'தமிழ், உலகத்தில் இருக்கும் மிகப் பெரிய பண்பட்ட மொழிகளுள் ஒன்று. இஃது உண்மையிலேயே அச் சொற்றொடருக்கு ஏற்றவாறு உயர் தனிச் செம்மொழியாக

(Classical Language) இருப்பதோடு கூட இன்றும் பேச்சு மொழி யாகவும் இருக்கிறது" என்று தமது 'தமிழ் இலக்கண நெறி வரலாறு' (Historical Grammar of Tamil) என்னும் நூலில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

இனிப் பிரெஞ்சு நாட்டுத் தமிழறிஞர் இருவர் தமிழ் மொழியின் சிறப்பைப் பற்றிக் கூறியள்ளதைக் காண்போம். பேராசியர் மேய்ல் (Meil) என்பார் கூறியதாவது:

"தமிழர்கள் நல்ல பண்புடையவர்கள். இயற்கையாகவே இந்த நற்பண்பு அவர்களிடத்தில் அமைந்திருக்கிறது. இதற்காக வேனும் நாம் அவர்கள் மொழியாகிய தமிழைக் கற்பது நன்று... அவர்களுடைய மொழியாகிய தமிழ் இலக்கியம் விந்தையும் வியப்பும் தரத்தக்கதாய் வற்றாத உயர் எண்ணங்களின் ஊற்றாய் தமிழ் மொழி இந்தியாவின் மொழிகளுள் மிகப் பழமையானது. அதுவே முதல் மொழியாயும் இருக்கலாம் என்று நான் நம்புகிறேன். அஃது உயர்தனிச் செம்மொழி. அம்மொழியை நெடுங்காலத்திற்கு முன்னரே பிரெஞ்சுக்காரர்கள் கற்றிருத்தல் வேண்டும். அப்படிச் செய்யாது போனது பெருங்குறையே ஆகும்.

மேய்ல் கூற்றிற்கு இணங்க அவருக்குச் சிறிது காலத்திற்கு முன்னரே இருந்த பியேர் லொத்தி (Pierre Loti) என்ற மற்றொரு பிரெஞ்சு அறிஞர் குறிப்பிட்டிருப்பதையும் பார்ப்போம். அது வருமாறு:

"இந்தியாவிற்குப் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் வந்ததன் பின் அந்நாட்டின் மொழிகளுள் முதல் முதல் அவர்கள் கற்றுக் கொண்டது தமிழ் மொழியே. அந்த மொழி வாயிலாகவே தமிழ் நாட்டின் பழக்க வழக்கங்கள், சமூக அமைப்புகள், சமயக் கோட்பாடுகள் முதலியவற்றின் உண்மையான தத்துவங்களை அறிந்து கொள்ள வழி ஏற்பட்டது.

"தமிழிலக்கியம் மிகவும் பரந்துபட்டது; மிக்க தொன்மை வாய்ந்தது. மற்ற எந்த மொழியும் வரிவடிவம் அடைவதற்கு முன்னமே தமிழ் எழுதப்பட்டு வந்தது. தமிழின் நெடுங்கணக்கு (Tamil Alphabet) முழுத்தன்மையுடையது; முதல் தன்மையும் உடையது. இந்த நெடுங்கணக்கை அமைத்த முறை மிக்க அறிவு சான்ற தரத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. இந்த நெடுங்கணக்கில் மிக நுண்ணியதும், மிக நியதியுள்ளதுமான கண்ணோட்டத்தினை நாம் காண்கிறோம். இந்த நெடுங்கணக்குத் திடீரென்று ஏற்பட்டதன்று. இலக்கணப் புலவர் ஒருவரின் அல்லது புலவர் கூட்டம் ஒன்றின் நெடுங்காலப் பணியின் பயனாய் அமைந்ததாகும்."

இப்பிரெஞ்சு நாட்டு அறிஞர்கள் தமிழைப் பற்றிப் பாராட்டி யுள்ள செய்தியானது. புகழ்பெற்ற பிரெஞ்சு மொழி அறிஞரும் பல தமிழ் நூல்களைப் பிரெஞ்சில் மொழியாக்கம் செய்தவருமான ரா. தேசிகப் பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய 'தமிழகமும் பிரெஞ்சுக் காரரும்' என்னும் நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது.

இத்துணைத் தமிழ்க் கவிஞர்களும் மொழியறிஞர்களும் தமிழ் கற்ற ஐரோப்பிய அறிஞர் பெருமக்களும் தமிழ் மொழியின் இனிமையையும் தனித்தன்மையையும், அதன் இலக்கியச் சிறப்பு பினையும் நலம் மிக்க சொல் வளத்தினையும் அரிய வன்மை யையும் மிகுந்த தொன்மையையும் எடுத்துக் கூறியிருப்பதைக் காணும்போது, தண்டமிழ் மொழியின் உண்மைத் தன்மையை நன்கு உணரலாம். கூறியவையனைத்தும் உண்மை; வெறும் புகழ்ச்சியில்லை.

தமிழின் தனிப் பண்புகள்

இத்தகைய தொன்மையும் சிறப்பும் கொண்டதாயினும் தமிழ்மொழி, காலத்துக்கு ஏற்றவாறு மாறி வளரும் தனிச் சிறப்பு முடையது. முன்னைப் பழமைக்குப் பழமையாயும் பின்னைப் புதுமைக்குப் புதுமையாயும் இலங்குவது தமிழ் மொழிக்குள்ள தனிச்சிறப்பாகும்.

இன்றியமையாத அயல்மொழிச் சொற்களைத் தமிழில் ஏற்றுக் கொள்ளவும் நம் முன்னோர்கள் திசைச் சொல் என்று ஒரு பாகுபாடும் வகுத்து வைத்தார்கள். இதுவும் தமிழுக்குள்ளதொரு தனிச் சிறப்பாகும்.

மொழி நிலையைப் பொதுவாக மூன்று வகைப்படுத்தலாம். அவை தனிநிலை, உட்பிணைப்பு நிலை, ஒட்டு நிலை என்பவை.

சொற்கள் ஒன்றோடு ஒன்று ஒட்டாமல் தனித்தனியே நின்று வாக்கியங்களாக அமைந்து பொருளுணர்த்தும் நிலையுள்ள மொழி தனிநிலை மொழி எனப்படும். சீனமொழி இவ்வாறு இருக்கிறதாம். சயாம் மொழி, பர்மிய மொழி, திபெத்திய மொழி. ஆகியவையும் இவ்வகையைச் சேர்ந்தவையே.

அடிச்சொல் இரண்டு சேரும்போது இரண்டும் சிதைந்து ஒன்றுபட்டு நிற்கும் நிலையையுடைய மொழியை உட்பிணைப்பு நிலை மொழி என்பர். ஐரோப்பிய மொழிகள் பலவும் வட மொழியும் இவ்வகையைச் சேர்ந்தனவாம். ஆங்கில மொழியில் so like என்பவை such என்றும், who like என்பவை which என்றும் மாறியிருப்பது உட்பிணைப்பு நிலை மொழிக்கு எடுத்துக் காட்டுகளாகக் கூறுவர். கிரேக்க மொழியில் ஒரு வினைப்பகுதி 268 வகையாகத் திரியுமாம். வடமொழியில் ஒரு வினைப்பகுதி 891 வகையாகத் திரியுமாம்.

அடிச்சொற்கள் இரண்டும் பலவும் ஒட்டி நிற்கும் நிலை ஒட்டுநிலை என்பது. தமிழ்மொழி இவ்வகையைச் சார்ந்தது. பார்+த்+த்+அன்+அன் என்பவை ஒன்று சேர்ந்து பார்த்தனன் என்றாவதைத் தமிழில் காணலாம். இதனால், தமிழைப் பகுதி, விசுதி, சாரியை, சந்தி, இடைநிலை, விகாரம் என்பவற்றை உணர்ந்து தவறின்றி எழுத முடியும். ஆங்கிலத்தைப் போல இறந்த காலத்தைக் காட்டத் தமிழ் வினைச் சொற்களை மாற்றாமல் எழுதலாம். ஆங்கிலத்தில் go என்பதை இறந்த

காலத்தைக் காட்ட went என்று மாற்ற வேண்டும். அது போன்ற நிலை தமிழுக்கு இல்லை. தமிழில் செய்கிறான் என்பதை செய்தான் என்று கால இடைநிலையை மாற்றியமைத்தால் இறந்த காலம் வந்துவிடும். இது தமிழ் மொழிக்கு இருக்கும் மற்றொரு தனிச் சிறப்பாகும்.

தமிழிலிருக்கும் தொகைகள் புதுச்சொற்களை ஆக்குவதற் குப் பெரிதும் பயன்படும்; சொற் சிக்கனத்திற்கும் உதவும். "Beware of Dogs' என்னும் ஆங்கிலத் தொடருக்கு, 'கடிநாய்' என்னும் சிறு வினைத் தொகை நிலைத் தொடரே போதுமானது. "இது நேற்றுக் கடித்த நாய், இன்று கடிக்கிற நாய்; நாளைக்கும் கடிக்கும் நாய்; ஆதலால், விழிப்பாய், இரு" என்னும் நீண்ட பொருள் இச்சிறு தொடரில் அமைந்திருத்தலை உணரலாம். தமிழ் அறிவு இருந்தால் நாம் சிக்கனமாகச் சொற்களைப் பயன்படுத்தலாம். சுடுகாடு என்னும் வினைத்தொகை, விரிந்த தத்துவத்தை நம் கண்முன் கொண்டு வந்து நிறுத்தும். சிந்தனை செய்து பாருங்கள். இதுவும் தமிழுக்குரிய தனிச்சிறப்பு என்று சொல்லத் தேவையில்லை.

தமிழ்மொழியின் இலக்கணமே தனிச்சிறப்புடையது; நுண்ணிய அறிவை உண்டாக்கவல்லது. முற்கூறிய F. W. கெல்லட் என்பார். "இதன் (தமிழ்) இலக்கணம் படிக்கப் படிக்க விருப்பத்தை உண்டாக்குவது" என்று கூறியிருக்கிறார். விருப்பம் வந்து விட்டால் தமிழ் இலக்கணம் அருமையாக இருக்கும். புணர்ச்சி யிலக்கணம் ஓரளவு அறிந்தால்தான் சில நுட்பங்களை அறிந்து பொருள் தெரிந்து கொள்வது இயலும்.

அலைகடல் என்னும் சொற்றொடருக்கும், அலைக்கடல் என்னும் சொற்றொடருக்கும் பொருள் வேறுபாடு உண்டு. முன் தொடருக்கு அலைகின்ற கடல் என்று பொருள் கூறவேண்டும்; பின்னுள்ள தொடருக்கு அலையையுடைய கடல் என்று பொருள் கொள்ள வேண்டும். 'க்' மிகுவதால் பொருளில் அவ்வேறுபாடு தோன்றுகிறது.

பெரியார் கண்டார். பெரியார்க் கண்டார் ஆகிய இவ் விரண்டு சொற்றொடர்களிலும் மிகுந்த பொருள் வேறுபாடு உண்டு. முன்னுள்ள சொற்றொடரில் பெரியார் மற்றொருவரைக் கண்டார் என்பது பொருள்; பின்னுள்ள சொற்றொடரில் மற்றொருவர் பெரியாரைக் கண்டார் என்பது பொருள். இப்பொருள் வேறுபாடு எப்படி உண்டாகிறது? ஒன்றில் வல்லெழுத்து மிக வில்லை; மற்றொன்றில் வல்லெழுத்து மிகுந்திருக்கிறது. வல் லெழுத்து மிகுந்ததனால் வேறு பொருள் உண்டாகிறது.

பெண்மையுடைய பெண்கள் நடந்தார்கள்' என்பது ஒரு வாக்கியம். 'பெண்மையுடையப் பெண்கள் நடந்தார்கள்' என்பது மற்றொரு வாக்கியம். ஒன்றுக்கு மற்றொன்று எவ்வளவோ மாறு பாடான பொருளைக் கொடுப்பதைக்

காணுங்கள். முதல் வாக்கியத் திற்குப் பெண்தன்மை கொண்டுள்ள பெண்கள் அப்பெண்தன்மைக் குரிய முறையில் பண்பாட்டுடன் நடந்து சென்றார்கள் என்பது பொருள். இரண்டாவது வாக்கியத்திற்குப் பெண்தன்மை அற்றுப் போகும்படியாய்ப் பெண்கள் பண்பாடற்ற வகையில் நடந்து சென்றார்கள் என்பது பொருள். 'ப்' மிகுந்ததால் இம்மாறு பாட்டைக் காண்கிறோம்.

தயிர் எங்குக் கிடைக்கும்? தயிர் எங்கும் கிடைக்கும். இவற்றுள் முன்னது வினா; பின்னதிலுள்ள எங்கு என்னும் சொல்லோடு உம் சேர்ந்து பொருளே மாறிவிட்டது.

இந்த நுட்பங்களை அறிவதற்குத் தமிழ்த் தேர்ச்சி வேண்டும் என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். மேலும் தமிழ் இலக்கணம் கற்பதால் தமிழர் முன்னோரது தனிமேதைச் சிறப்பு (Tamil Genius) நமக்கு நன்கு புலனாகும். எடுத்துக்காட்டாக, இரண்டாம் வேற்றுமைக்குக் கூறிய நோக்கல் பொருள் இருவகைப்படும். 1. நோக்கிய நோக்கம் 2. நோக்கல் நோக்கம் (நோக்கிய நோக்கம் - கண்ணால் நோக்குதல்; நோக்கல் நோக்கம் - மனத்தால் நோக்குதல்.)

"வான்நோக்கி வாழும் உலகெல்லாம்; மன்னவன் கோல்நோக்கி வாழும் குடி."

வான்நோக்கி வாழும் உலகெல்லாம் - உயிர்கள் எல்லாம் யை மனத்தால் எண்ணி வாழும். குடி மன்னவன் மழை கோல்நோக்கி வாழும் குடிமக்கள் மன்னவன் செங்கோல் ஆட்சியைக் கண்ணால் பார்த்து வாழ்வார்கள்.

தமிழில் மரபுத் தொடர்களும் (Idioms), சொற்றொடர்களும் (Phrases) உண்டு. அவற்றைப் பயன்படுத்தித் தமிழை அழகாக எழுதலாம். உவமைகளைப் பயன்படுத்த வசதிகள் தமிழில் மிகமிக உண்டு.

தமிழில் ஏறக்குறைய இரண்டு லட்சத்து எட்டாயிரத்துப் பத்துக்கு மேற்பட்ட சொற்கள் உள்ளன. சென்னைப் பல்கலைக் கழக அகராதியில் 2,08,010 தமிழ்ச் சொற்கள் இருக்கக் காணலாம். அரி என்னும் ஒரு சொல்லுக்கு மட்டும் அகராதியில் 109 பொருள்களைக் காண்கிறோம். அந்த 109 பொருள்களும் 50 பொருள்கள் வடமொழிச் சொற்களைத் தழுவியவை; மற்ற 59 பொருள்கள் அரி என்னும் தமிழ்ச் சொல்லுக்கே உண்டு. இப்படிப் பொருள் வளம் பெற்றுள்ள சிறப்பும் தமிழுக்குண்டு. 59 பொருள் தமிழ்மொழிக்கு வர வேண்டுமென்றால் அது நீண்ட காலமாய் மக்கள் புழக்கத்தில் இருந்திருத்தல் வேண்டும். இது தமிழ்மொழியின் தொன்மையையும் காட்டும்.

ஒன்றன் வெவ்வேறு நிலையை நன்கு காட்டுதற்கும், ஒன்றற்கும் மற்றொன்றிற்கும் உள்ள வேறுபாட்டை உணர்த்துவதற்கும் தமிழ் மொழியில் சொற்கள் உண்டு.

அரும்பு. போது, மலர், அலர், வீ என்பவை ஒரு பூவின் வெவ்வேறு நிலையைக் காட்டும். அரும்பு என்பது மொட்டு. போது என்பது மலரும் நிலையில் இருப்பது. மலர் என்பது விரிந்த பூ அலர் என்பது நன்றாக மலர்ந்த பூ. நன்றாக மலர்ந்து விழுந்தது வீ. இவை ஒரு பூவின் வெவ்வேறு நிலையைக் காட்டுகின்றன.

ஈ.தா. கொடு. இவற்றின் வேற்றுமையைப் பாருங்கள். யாசிப்பவன் ஈ எனக் கேட்க வேண்டும். சமநிலையில் உள்ளவன் தா எனக் கூறவேண்டும். உயர்நிலையில் உள்ளவன் தன்னைவிடத் தாழ்நிலையில் இருப்பவனைக் கேட்கும்போது கொடு எனச் சொல்ல வேண்டும்.

இப்படியே உண்ணலுக்கும் தின்னலுக்கும் சொற்களைப் பயன்படுத்தும் முறையில் வேறுபாடு உண்டு. பசியடங்க வயிற்றை நிரப்புவதை உண்ணல் என்றும், சிறிய அளவு உட்கொள்ளுவதைத் தின்னல் என்றும் கூறவேண்டும். சோறு உண்டான் என்க. முறுக்குத் தின்றான் என்க.

அறிவியல் நூல்கள் எழுதலாம்

இவ்வளவு தனிச்சிறப்பும் சொல்வளமும் உள்ள தமிழ் மொழியில் அறிவியல் நூல்களை எழுத இயலாதா? ஏன் இயலாது? முயன்றால் இயலும், அறிவியல் தேர்ச்சியும் மொழித் திறனும் பெற்றுவிட்டால், எவரும் அறிவியல் நூலைத் தவறின்றி எழுத இயலும் என்று அஞ்சாமல் கூறலாம்.

இன்றைய நிலை

தமிழகத்தில் இன்றைய நிலை என்ன? பலர் தங்கள் பெயர் களைக் கூடத் தமிழில் பிழையின்றி எழுத இயலாதவர்களாய் இருக்கிறார்கள். ரங்கநாதன் அல்லது அரங்கநாதன் என்று எழுத வேண்டுவதை ரெங்கநாதன் என்றும் இரங்கநாதன் என்றும் பலர் எழுதுகின்றனர் வேங்கடசாமி என்று எழுத வேண்டிய பெயரை எழுத வெங்கடசாமி என்றும் வெங்கிடசாமி என்றும், வேங்கடராமன் என்று என்று எழுத வேண்டிய பெயரை வெங்கடராமன் என்றும், வெங்கடராமன் என்றும், வேங்கடாசலம் வேண்டியதை வெங்கடாசலம் என்றும், வெங்கிடாசலம் என்றும், சீனிவாசன் என்று எழுத வேண்டுவதைச் சீனிவாசகன் என்றும் தவறாக எழுதுவதைப் பார்க்கிறோம். இந்த நிலையில் தமிழனுக்குத் தமிழ்த் தேர்ச்சி வேண்டுமா என்று ஒரு சிலர் விண்வாதம் புரிகின்றனர். தமிழர்களாய் இருந்தாலும் தமிழில் ஓரளவு தேர்ச்சி பெற்றால்தான், இவர்கள் பிழையின்றித் தமிழ் எழுத முடியும். பலர், அரசியல் அறிவும், ஆங்கில அறிவும், பொது அறிவும் பெற்றிருந்தாலும் தமிழ்த் தேர்ச்சியின்மையால், நாளிதழ்களிலும், வார, மாத ஏடுகளிலும் நல்ல தமிழ் எழுத இயலாதவர்களாய் இருப்பதைக் காண்கிறோம்.

மொழித் தேர்ச்சியில்லாத எழுத் தாளர்கள் சிறுகதையும், நெடுங்கதையும், நாடகமும் தவறான தமிழில் எழுதுகிறார்கள். இவர்கள் சிறிது மொழித் தேர்ச்சி பெற்று விட்டால், இவற்றை நல்ல தமிழில் எழுதலாம். இவர்கள் எழுது பவையும் இலக்கியங்களாக இலங்கும். இப்பொழுதுள்ள எழுத்தாளர் பலர் நல்ல தமிழில் எழுதுகின்றனர். இனி நல்ல தமிழ் வளரும், இன்று தமிழ்மொழி அரசியல் மொழியாகிவிட்டது; அலு வலக மொழியாகிவிட்டது; ஆட்சி மொழியாகிவிட்டது; ஓரளவு கல்லூரிப் பாடமொழியாகவும் ஆகிவிட்டது. தமிழ்மொழி தனக் தூரிய இடத்தை ஓரளவு அடைந்துவிட்டது. தமிழன்னை அரியணை ஏறிவிட்டாள். இன்று தமிழ் வெளியீடுகள் பெருகிக் கொண்டிருக்கின்றன. எழுத்தாளர்களுக்கும் அலுவலகங்களில் பணி புரியும் அதிகாரிகளுக்கும் எழுத்தர்களுக்கும் நல்ல தமிழ் எழுத வேண்டிய இன்றியமையாமை ஏற்பட்டுவிட்டது. தமிழ் தெரியாது என்று சொல்லிப் பெருமைப்பட்ட நாள் மலையேறிவிட்டது. நல்ல தமிழ் எழுத இயலவில்லை என்றால், எவரும் நன்மதிப்படைய முடியாத நிலை இன்று வந்துவிட்டது. ஆதலால், எல்லாரும் வழுவின்றி நல்ல தமிழ் எழுத எளிதான வழிகளைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். வழுவின்றி நல்ல தமிழ் எழுத எளிதான வழிகள் உண்டு. நன்னூலையோ தொல்காப்பியத்தையோ உருப் போட வேண்டும் என்பதில்லை. தன்னம்பிக்கையோடும் உண்மை யான நோக்கத்தோடும் இந்நூலைப் பயின்றால் சில நாள்களில் இல்லாவிட்டால் - சில வாரங்களில் எவருக்கும் நல்ல தமிழ் எழுதும் திறமை வழுவின்றி எழுதும் அறிவு எளிதாக - உண்டாகும் என்பதில் ஒரு சிறிதும் ஐயமில்லை. முயற்சி மட்டும் வேண்டும். முயற்சி செய்யுங்கள்! முயன்று பார்த்தால் முடியாதது உண்டோ?

1.5. வாக்கியம் அமைத்தல்

வாக்கிய வகைகளும் அமைக்கும் முறைகளும்

எழுத்தும் சொல்லும் வாக்கியத்திற்குக் கருவிகள்

பன்னிரண்டு நிகழ்ந்த பஞ்சத்துக்குப் பின் நாடு மலிய மழை பெய்தது. பெய்த பின்றைப் பாண்டியன், "இனி நாடு நாடாயிற்று. ஆகலின். நூல் வல்லாரைக் கொணர்க" என்று எல்லாப் பக்கமும் ஆட்போக்கினான். ஏவலர் எழுத்ததிகாரம் வல்லாரையும் சொல்லதிகாரம் வல்லாரையும் தலைப்பட்டுக் கொணர்ந்து, 'பொருளதிகாரம் வல்லாரை எங்கும் தலைப் பட்டிலேம்" என்று மன்னனிடம் கூறிய போது, அவன், எழுத்ததி காரமும் சொல்லதிகாரமும் பொருளதிகாரம் அறிவதன் பொருட் டன்றே! பொருளதிகாரம் பெறேமெனின் இவை பெற்றும் பெற்றி லேம் என்று கவன்றான்" என இறையனார் அகப்பொருள் கூறு கின்றது. அஃது உண்மைதானே! எழுத்ததிகாரமும் சொல்லதி காரமும் பொருளதிகாரத்தை

அறிவதற்குள்ள கருவிகள். அது போலவே எழுத்துப்பிழை, சொற்பிழை, சந்திப்பிழை, சொற் பிரிப்புப்பிழை முதலியனவெல்லாம் வாக்கியத்தைப் பிழையின்றி எழுதுவதற்காகவே அறிந்து கொள்கிறோம். எழுத்தும் சொல்லும் வாக்கியத்திற்குக் கருவிகள் என்பது கூறாமலே நன்கு விளங்கும்.

வாக்கியத்தில் ஏற்படும் தவறுகள்

வாக்கியங்களை எழுதும்போது மாணவர்களும் செய்தியாளர்களும் இதழாசிரியர்களும் எழுத்தாளர் சிலரும் இலக்கணப் பயிற்சி இல்லாமையால் பற்பல தவறுகள் செய்யக் காண்கிறோம். ஒருமை பன்மை வினைமுற்றுப் பிழைகள் நாளிதழ்களில் மலிந்து இருக்கக் காணலாம்.

ஆங்கிலத்தில் இப்பிழையைச் செய்தால் நம்மவர்களே எள்ளி நகைப்பார்கள். ஆனால், தமிழில் "கட்டுப்பாடுகள் இனிக் கிடையாது" என்று எழுதினால் தவறு என்று நாம் கவலைப் படுவதில்லை. "கட்டுப்பாடுகள் இனிக்கிடையா" என்றிருக்க வேண்டும். சிலர் அப்படி எழுதுவதில் உயிரிருப்பதாகவும் கருதி விடுகின்றனர். பேச்சு மொழியில் தவறுகள் செய்கிறோம். கவலை யில்லை. எழுத்து மொழியில் தவறு செய்வது மொழிக்குச் செய்யும் தீமை என்றுதான் கூற வேண்டும்.

வாக்கியத்தில் கவனம் செலுத்த வேண்டியவை

நாகரிக வளர்ச்சியின் சின்னம் உரைநடைப் பெருக்கம். செய்யுள் பண்டை மொழியின் சிறப்பு. இன்றைய மொழியின் சிறப்பு இக் காலத்துக்கு ஏற்றவாறு உரைநடை நூல் பெருகுவதே யாகும். விஞ்ஞான அறிவு பெருகப் பெருக, உரைநடை நூல் களுக்குத் தேவையும் மதிப்பும் பெருகும். விஞ்ஞானம் வளர்ந்திருக்கும் இக் காலத்தில் உரைநடைதான் எழுத முடியுமேயன்றிச் சிறந்த செய்யுள் இயற்றுவது அரிதாகும். இன்று செய்யுளைப் படித்து இன்புறுவதற்குப் பலர் அஞ்சி நடுங்கி அலறுவது காண் கிறோம். பலர் செய்யுளை வெறுப்பதையும் கண்கூடாகப் பார்க்க கிறோம். ஒரு சிலரே - செய்யுளின்பத்தில் பழகிய ஒரு சிலரே மனப்பண்பை வளர்ப்பதற்குச் செய்யுளைப் படிக்கின்றனர். இக்காலத்தில் அறிவு வளர்ச்சிக்குக் காரணமான உரைநடையில் அறிஞர்கள் கவனம் செலுத்துவது இயற்கையே. உரைநடையில் கவனம் செலுத்தும் இக்காலத்தில் நாம் உரைநடைக்கு அடிப்படை யாக உள்ள வாக்கியத்தில் முழுக்கவனம் செலுத்த வேண்டுவது இன்றியமையாதது.

வாக்கிய வரலாறு

தமிழ்மொழியில் கி.பி.8-ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்ட இறையனார் களவியல் உரையில் வாக்கியங்கள் நல்ல முறையில் அமைந்திருக்கக் காணலாம்.

அந்த உரை நடை, செய்யுள் நடை போல இருந்தாலும், வாக்கியங்களின் அமைப்புச் சிறந்திருக்கப் பார்க்கிறோம்.கி.பி. 13, 14-ஆம் நூற்றாண்டுகளிலே வாழ்ந்த உரையாசிரியர்களால் வாக்கிய அமைப்பு வளர்ச்சியுற்றது எனலாம். 19-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து, மிகுந்த வளர்ச்சியுற்றுள்ள ஆங்கில மொழியின் கூட்டுறவால், தமிழில் வாக்கிய அமைப்புப் பண்பட்டு வரத் தொடங்கியது; இன்று நன்னிலையில் வளர்ந்துகொண்டு வருகிறது. இவ்வளர்ச்சிக்கு ஆங்கில மொழியின் கூட்டுறவே காரணம்.

வாக்கியம் என்பது

வாக்கியத்தைப் பிழையின்றி எழுதுவதற்கு வாக்கியம் என்றால் என்ன என்பதைப் பற்றியும், வாக்கிய வகைகள் இவை என்பதைப் பற்றியும், வாக்கியங்கள் இன்னவாறு அமைய வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் ஒவ்வொருவரும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

வாக்கியம் என்பது வடசொல் என்று கேட்கும்போது வியப் படையலாம். 'வாக்கியத்திற்குத் தமிழில் சொல் இல்லையா?' என்று ஒருவர் கேட்கலாம். வாக்கியத்தைத் தமிழில் முற்றுச் சொற்றொடர் எனலாம். வாக்கியம் என்பதே பெரிதும் வழங்கி வந்திருப்பதால், நாம் அச்சொல்லை ஏற்றுக் கொள்வதால் தவறு இல்லை. முற்றுச் சொற்றொடர் என்றால் இன்று அது பலருக்கும் புரியாத புதிராக இருக்கும். வாக்கியம், உரைநடையில் மிக மிக இன்றியமையாத பகுதியாகும்.

வாக்கியம் என்பது ஒரே ஒரு முழுக்கருத்தைத் தெரிவிக்கும் சொற்கூட்டமாகும். ஒரு வாக்கியத்தில் இரு வேறு கருத்துகள் இருத்தல் கூடாது. ஒவ்வொரு வாக்கியத்திலும் எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள் ஆகியவை இருக்கும். சில வாக்கியங்களில் எழுவாய் மறைந்து வருதலுமுண்டு.

1. 'நாளை வா'
2. இளமையிற் கல்;
3. இரப்பவர்க்கு இட்டு உண்ணுங்கள்,

இவை வாக்கியங்களே. இவற்றில் எழுவாய்கள் இல்லை. முதலிரண்டு வாக்கியங்களில் நீ என்னும் எழுவாயும், மூன்றாவது வாக்கியத்தில் நீங்கள் என்னும் எழுவாயும் மறைந்து நிற்கின்றன. எழுவாய் தோன்றாமல் இருந்தால், அதனைத் தோன்றா எழுவாய். என்பர். செயப்படுபொருள் சில வாக்கியங்களில் இல்லாமலும் இருக்கும். கண்ணன் ஓடினான் என்னும் வாக்கியத்தில் செயப்படு பொருள் இல்லாமல் இருப்பதைக் காண்க. சில வாக்கியங்களில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட செயப்படுபொருள்களும் இருக்கும்.

ஆசிரியர், மாசிலாமணிக்குத் தமிழும் கணக்கும் கற்பித்தார். ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட செயப்படுபொருள்கள் இருத்தலைக் காண்க.

எழுவாயைத் தழுவியும் செயப்படுபொருளைத் தழுவியும் பயனிலையைத் அடைமொழிகள் இருப்பதுமுண்டு; இல்லாமலிருப்பதுமுண்டு. இவ்வடைமொழிகள் வாக்கியத்தின் முழுக்கருத்தை விளக்குவதாகவே இருக்கும். பத்துத் திங்கள் சுமந்து ஈன்றெடுத்த தாயும் ஒழுக்கம் கெட்ட மகனை மிகவும் விரும்பமாட்டாள். இந்த வாக்கியத்தில் அடைமொழிகள் வந்திருக்க தலைக் காண்க. 'பத்துத் திங்கள் சுமந்து ஈன்றெடுத்த' என்னும் தொடர் 'தாயும்' என்னும் எழுவாய்க்குரிய தொடர்; 'ஒழுக்கம் கெட்ட' என்னும் தொடர் 'மகன்' என்னும் செயப்படு பொருளுக் குரியது; 'மிகவும்' என்பது 'விரும்பமாட்டாள்' என்னும் பயனிலைக் குரிய அடைமொழி தெளிவாகக் கருத்தைத் தெரிவிப்பதே வாக்கியத்தின் நோக்கமாக இருத்தல் மறத்தலாகாது. வேண்டும் என்பதை ஒருவரும் பொருள் மயக்கமும் வாக்கியத்தில் வருதல் கூடாது "இங்குச் செய்யப்படும் பண்டங்கள் நெய்யில் செய்யப்பட்டவை அல்ல" என்று சிற்றுண்டிச்சாலை அறிவிப்பில் பலரும் கண்டு இருக்கலாம். இஃது ஏமாற்றும் வாக்கியம்; மயக்கும் வாக்கியமுமாகும். 'செய்யப்பட்டவை' என்னும் சொல் வரைக்கும் வேறு நினைக்கின்றோம். "அல்ல" என்னும் சொல்லைப் படித்த பின்னரே உண்மையை உணருகிறோம். இப்படி எழுதுவது வாணிகத் தந்திரம். "எண்ணெயில்" அல்லது "டால்டாவில்" செய்யப் பட்டவை என்றிருந்தால் பொருள் தெளிவாக இருக்கும். "நீங்கள் சொல்லுவது பச்சைப்பொய்" என்று சொல்லாமல் நாகரிகமாய்க் கூறும் பொருட்டு "நீங்கள் கூறுவது உண்மைக்கு மாறானது" என்று சொல்கிறோம். இவ்வாறு கூறுவது வேறு; மயக்கும் வாக்கியம் வேறு.

தமிழ்மொழியில் வாக்கியம் பிழையில்லாமல் இருக்கலாம். அதில் கருத்து முடியாமல் இருப்பதுண்டு. இப்படிக் கருத்து முடியாமல் மற்றொரு கருத்தைத் தழுவி நிற்கும் எச்சக் கருத்துள்ள வாக்கியமும் உண்டு. 'நானும் வருகிறேன்' என்பது இந்த வகையான வாக்கியம். உம்மையால் இத்தன்மை உண்டாகிறது. இதனை எச்ச வாக்கியம் எனலாம். இத்தகைய வாக்கியம் தமிழில் மிகமிக அருகி வரும்.

வாக்கிய வகைகள்

கருத்து வகை

கருத்தைப் பொறுத்து ஒருவகையாகவும், அமைப்பை ஒட்டி மற்றொரு வகையாகவும் வாக்கியங்களைப் பிரிக்கலாம். கருத் தைக் கொண்டு செய்தி (Statement) வாக்கியம் என்றும், வினா (Interrogation) வாக்கியம் என்றும், விழைவு (Desire) வாக்கியம் என்றும், உணர்ச்சி (Exclamation) வாக்கியம் என்றும் பிரிப்பது ஒரு

வகை விழைவு வாக்கியமானது வாழ்த்தையோ கட்டளையையோ வேண்டுகோளையோ சபித்தலையோ தெரிவிக்கும்.

1. செய்தி வாக்கியம்

முயற்சி திருவினையாக்கும்.

மழை பெய்தால் நெல் விளையும்.

2. வினா வாக்கியம்

இது யாருடைய வீடு?

நேற்று நீ வந்தாயா?

3. விழைவு வாக்கியம்

நம் நாடு நீடு வாழி! (வாழ்த்து)

நாளைக்குப் பாடம் படித்து வா. (கட்டளை)

எனக்கு இந்நூலைத் தருக. (வேண்டுகோள்)

நீ ஒழிக. (சபித்தல்)

4. உணர்ச்சி வாக்கியம்

தமிழ் இறந்தபின் தமிழ்மண் மட்டும் இருந்தென்ன! தலைவ, வருக வருகவே!

அமைப்பு வகை

அமைப்பை ஒட்டி வாக்கியத்தைத் தனி வாக்கியம் (Simple Sentence) எனவும், தொடர் வாக்கியம் (Compound Sentence) எனவும், கலவை வாக்கியம் (Complex Sentence) எனவும் பிரிப்பது மற்றொரு வகை. தமிழில் தனி வாக்கியமானது சிறு வாக்கியமாகவும் இருக்கும்; பல பக்க அளவிற்கு வரக்கூடிய நெடும் பெருவாக்கியமாகவும் இருக்கலாம். வினையெச்சத்தின் உதவி யாலும் உம்மையின் உதவியாலும் இராமாயணக் கதையை ஒரு நெடும் பெருந் தனி வாக்கியமாக எழுதலாம். இக்காலத்தில் நெடும் பெருந் தனி வாக்கியத்தை யாரும் எழுதுவது இல்லை. அப்படி எழுதினாலும் யாரும் அதனைப் படித்துப் புரிந்து கொள்வது கடினமாகும். தமிழில் தொடர் வாக்கியம் என்பது இல்லை; என்றாலும், ஆங்கில முறையைத் தழுவிக்கருத்துத் தொடர்பை ஒட்டியும் எழுவாயைத் திரும்பத் திரும்பப் பயன்படுத்துவதைத் தடுக்கும் பொருட்டும் அரைப்புள்ளியின் உதவியால் தொடர் வாக்கியத்தை எழுதுகிறோம். கலவை வாக்கியம் தமிழில் உண்டு. இவ்வாக்கிய வகைகள் பெரிதும் ஆங்கில வாக்கிய இலக்கணத்தை ஒட்டியவை.

1. தனி வாக்கியம்

ஓர் எழுவாயோ பல எழுவாய்களோ ஒரே பயனிலையைப் பெற்று வருவது தனி வாக்கியமாகும்.

இளங்கோ சிலப்பதிகாரத்தை இயற்றினார். இஃது ஒரே எழுவாய் ஒரே பயனிலையைப் பெற்று வந்த தனி வாக்கியம்.

இளங்கோ சிலப்பதிகாரத்தையும், சாத்தனார் மணிமேகலையையும், திருத்தக்க தேவர் சீவக சிந்தாமணியையும் இயற்றினார்கள். இது பல எழுவாய்கள் ஒரே பயனிலையைப் பெற்று வந்த தனி வாக்கியம்.

முன்னே குறிப்பிட்டவாறு தனி வாக்கியத்தைச் சிறு வாக்கியமாகவும் நெடும் பெருந்தனி வாக்கியமாகவும் எழுதலாம். ஆனால், வாக்கியம் சிறிதாகவும் அளவாகவும் இருந்தால்தான். கருத்துத் தெளிவும் உணர்ச்சி வேகமும் அமையும். கதைக்கும் நிகழ்ச்சிக் குறிப்புக்கும் சிறு வாக்கியங்களே பொருத்தமானவை.

2. தொடர் வாக்கியம்

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வாக்கியங்கள், அதனால், இதனால் என்னும் சுட்டு முதற் காரணக்கிளவிகளாலோ. ஆகையால், ஏனென்றால் என்னும் காரணக்கிளவிகளாலோ, எனினும், இருப்பினும் போன்ற சொற்களாலோ இணைந்துவரின்னும், கருத்துத் தொடர்பால் இணைக்கப்பட்டுவரின்னும். அவ்வாறு வருவதைத் தொடர் வாக்கியம் எனலாம். வேறுவிதமாகக் கூறினால். ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியாக இயங்கக் கூடியதாயிருப்பினும், கருத்துத் தொடர்பால் இணைக்கப்பட்டிருப்பின், அதனைத் தொடர் வாக்கியம் என்று சொல்லலாம். ஒரே எழுவாய் பல பயனிலை களைக் கொண்டு முடிவதும் தொடர் வாக்கியமாகும். பலர்க்குத் தொடர் வாக்கியம் என்பது இப்படியிருக்கும் என்று விளங்கா திருப்பதால் 34 எடுத்துக்காட்டுகள் இங்குத் தரப்பட்டுள்ளன.

1. அக்பர் பேரரசர் மட்டுமல்லர்; ஆட்சித் திறமையும் மிக்க பேரறிஞர்.
2. உண்மைத் துறவி விரும்பினால் ஒருவேளை உணவு உண்பார்; விரும்பாவிட்டால் சில நாட்கள் உண்ணாமலும் விரதம் இருப்பார்.
3. தான் மதுரைக்குப் போனேன்; போனதும், எனக்குக் கடுமை யான காய்ச்சல் கண்டதால், உடனே சென்னைக்குத் திரும்பி விட்டேன்.
4. அம்மாணவன் பாடங்களை ஒழுங்காய்ப் படிப்பதில்லை; அதனால், தேர்வில் வெற்றி பெறவில்லை. -
5. வெயில் கடுமையாய் இருந்தது; எனினும், நாங்கள் அந்த வெயிலில் வெளியே சென்றோம்.
6. உன்னிடம் இரண்டு இலக்கண நூல்கள் உள; அவற்றுள் ஒன்றை எனக்குக் கொடு.
7. கதிரவன் தோன்றியது; ஆகையால், பனி மறைந்தது.

8. சீடர்கள் குதிரையைக் கண்டு பிடித்தார்கள்; ஆனால், அதைக் கண்டு துயருற்றார்கள்; ஏனென்றால், அதன் கால் முடமாகி இருந்தது.
9. கண் களவு கொள்ளும் சிறு நோக்கு, காதலுக்குச் செம்பாக மன்றா: மிகப் பெரிது.
10. அவன் செய்தது எவருக்கும் நன்மை செய்யாது; தீமையே செய்யும்.
11. அரசன் அரியணையில் இருந்தான்; அவளோடு அரசியும் இருந்தாள்.
12. காமராசரது நற்றொண்டை நாடும் மறவாது; நற்றமிழரும் மறவார்.
13. தென்னைக்குக் கிளைகள் கிடையா; மட்டைகளே உண்டு.
14. பயனிலை வினைமுற்றாக இருக்கலாம்; பெயர்ச் சொல்லாக இருக்கலாம்; வினாவாகவும் இருக்கலாம்.
15. இவ்வூரில் நன்செய் நிலமும் உண்டு; புன்செய் நிலமும் உண்டு.
16. பொறுமைக் குணம் பெண்களுக்கு மட்டும் வேண்டுவ தன்று; ஆண்களுக்கும் வேண்டுவதுமாகும்.
17. இக்குற்றம் கண்டிக்கப்பட வேண்டுவது மட்டுமன்று; தண்டிக்கப்பட வேண்டுவதுமாகும்.
18. நான் வருவேன் என்றேன்; வந்துவிட்டேன்.
19. எதையும் செய்; ஆனால், நன்றாகச் செய்.
20. நான் ஒன்றை நினைக்கிறேன்; ஆனால், மற்றொன்றைச் செய்கிறேன்.
21. சிறுவன் நாயின்மேல் கல்லெறிந்தான்; கல் பட்டிருந்தால் அவனை அது கடித்திருக்கும்.
22. அவன் இன்று வருவான்; இல்லாவிட்டால் நாளைக்கு வருவான்.
23. குமரனுக்குப் படிக்க விருப்பமும் இல்லை; வாழ்வில் சிறந்து விளங்க எண்ணமும் இல்லை.
24. என் குழந்தையைக் கண்டுபிடித்துக் கொண்டு வந்து என்னிடம் விட்டவனுக்கு நன்றியும் கூறினேன்; அன்பளிப் பாக ஐம்பது ரூபாயும் கொடுத்தேன்.
25. அவன் ஓட்டப் பந்தயத்தில் ஓடினால் வெற்றிபெற மாட் டான்; தோற்றுப் போவதைக் குறைவாகவும் கருதமாட்டான்.
26. அம்மன்னன் அந்நாட்டின் மீது படையெடுக்கவுமில்லை; அதனைக் கைப்பற்ற விரும்பவுமில்லை.

3. கலவை வாக்கியம்

கலவை வாக்கியம் என்பது பல வாக்கியங்கள் கலந்து ஒரு வாக்கியமாக அமைவது. இதில் ஒன்று முதன்மை வாக்கியமாக இருக்கும்; மற்றது சார்பு

வாக்கியமாக இருக்கும். சிலவற்றில் ஒன்று முதன்மை வாக்கியமாகவும் மற்றவை சார்பு வாக்கியங்களாகவும் இருக்கும்.

வாழ்க்கை இன்பமும் துன்பமும் கலந்தது என்றும், சிக்கல் ஏற்பட்டால் அதைத் தீர்த்து வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டும் என்றும் அறிஞர் அறிவுரை கூறுவர்.

சேவகன் வந்து கள்வர்கள் பொருள்களைத் திருடிச் சென்றார்கள் என்றும், பிடிப்பதற்குள் அவர்கள் ஓடி விட்டார்கள் என்றும் கூறியதும், நான் அத்திருடர்களைப் பிடிப்பதற்கு விரைந்து வந்து வண்டியில் சென்றேன்.

முதல் வாக்கியத்தில் இருக்கும் "அறிஞர் அறிவுரை கூறுவர்" என்பது முதன்மை வாக்கியம்; "வாழ்க்கை இன்பமும் துன்பமும் கலந்தது" என்பதும், "சிக்கல் ஏற்பட்டால் அதைத் தீர்த்து வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டும்" என்பதும் சார்பு வாக்கியங்கள். இரண்டாவது வாக்கியத்தில் உள்ள "நான் அத்திருடர்களைப் பிடிப்பதற்கு விரைந்து வந்து வண்டியில் சென்றேன்" என்பது முதன்மை வாக்கியம்; மற்றவை சார்பு வாக்கியங்கள். கலவை வாக்கியங்களில் பலவகை உண்டு.

4. தொடர் கலவை வாக்கியம்

இப்போது நான்காவது வகை வாக்கியம் ஆங்கிலத்தில் சொல்லப்படுகிறது. 'ரீடர்ஸ் டைஜஸ்ட்' நிறுவனம் வெளியிட்ட 'மிக நன்றாக எழுதுக: மிக நன்றாகப் பேசுக' ('Write Better; Speak Better') என்னும் ஆங்கிலப் பெருநூல் ஒன்று புதிதாகத் தொடர் கலவை வாக்கியம் ஒன்றைக் குறிப்பிடுகிறது. இத்தகைய வாக்கியம் தமிழிலும் எழுதுவதைக் காண்கிறோம்.

1. திறனாய்வாளர்கள் நன்கு புகழ்ந்திருக்கிறார்கள் என்று கூறுமளவு வெற்றி பெற்றுள்ள பெரும்பாலானவாகிய நவீனங்கள் பொதுமக்களால் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன; அவற்றுள் பல திரைப்படமாக்க ஹாலிவுட் நிறுவனத்துக்கு விற்ற உரிமையை மீட்டுக் கொண்டிருப்பினும், விற்பனை வகையில் தோல்வியுற்றிருக்கின்றன.

2. அங்கு வந்தவள் என் தங்கை என்றும், அவளை அங்கிருந்த மாணவன் 'கேலி' செய்தான் என்றும் அறிந்ததும், நான் அந்த மாணவனிடம் சென்று, 'நீ அப்பெண்ணை எப்படிக் 'கேலி' செய்யலாம்?' என்று கேட்டு வைத்தேன்; காவற்கூடத்துக்கு அவளை இழுத்துச் சென்று காவலரிடம் ஒப்படைத்தேன்.

3. திருவள்ளூர் முதல் முதலாக நீதிக்கருத்துகளைக் குறட் பாவில் அமைத்துத் திருக்குறளை இயற்றினார் என்று கருதுவதனால், அவரை அறிஞர்கள்

முதற் பாவலர் என்று குறிப்பிடுவது பலரும் அறிந்த செய்தி என்று நான் உங்களுக்குச் சொல்லத் தேவையில்லை, நீங்களே அறிவீர்கள்.

கலவை வாக்கியங்களிலும் தொடர்வாக்கியம் கலந்து வருவதால் இத்தகைய வாக்கியங்கள் தொடர் கலவை வாக்கியங்கள் எனப்படும்.

எழுவாய் முதலியன அறிதல்

எழுவாய் என்பது தலைமையான கருத்து எழுவதற்கு இடமாக இருப்பது.

பயனிலை என்பது எழுவாயின் பயனைத் தன்னிடத்தே நிலைத்திருக்கச் செய்வது.

செயற்படுதற்கு உரியதாக உள்ள பொருள் செயப்படுபொருள்.

'கந்தன் திருக்குறள் படித்து வருகிறான்'.

இதில் எழுவாயாக இருப்பது கந்தன் என்னும் சொல்.

பறவை கூடு கட்டுகிறது என்னும் வாக்கியத்தில் பறவை என்பது எழுவாயாகும்.

முதலில் பயனிலையைக் கண்டு பிடித்து. யார் என்று கேட்டால், உயர்திணை எழுவாயைக் கண்டு பிடிக்கலாம்: எது என்று கேட்டால், அஃறிணை எழுவாயைக் கண்டு பிடிக்கலாம்.

கந்தன் - உயர்திணை எழுவாய்.

பறவை - அஃறிணை எழுவாய்.

என்ன செய்தான் கந்தன் என்று கேட்டாலும், பறவை என்ன செய்தது என்று கேட்டாலும், அந்த அந்த எழுவாய்க்கு உரிய செயப்படுபொருளைக் கண்டுபிடித்து விடலாம்.

முதல் வாக்கியத்துக்கு உரிய செயப்படுபொருள் 'திருக்குறள்' என்பது.

பறவை கூடு கட்டுகிறது என்னும் வாக்கியத்தில் உள்ள செயப்படுபொருள் 'கூடு' என்பது.

சில வாக்கியங்களில் செயப்படுபொருள் இல்லாமலும் இருக்கும்.

இராமன் நடந்தான்.

ஆசிரியர் ஒருவர், 'மாரியல்லது காரியம் இல்லை' என்னும் வாக்கியத்தைச் சொல்லி, ஒரு மாணவனை நோக்கி, "எழுவாய் கூறு" என்றாராம்; எழுந்திருப்பாய் என்று பொருள் உண்டாகு மாறும், எழுவாய் கூறு என்று பொருள் தரும்படியாகவும் இரு பொருள் கொடுக்கும்படி கூறினாராம். மாணவனுக்கு எழுவாயைக் கண்டு சொல்லத் தெரியவில்லை. உடனே அவர் பயனிலை என்றாராம்; நீ பயன் இல்லை என்றும், பயனிலையாவது சொல் என்றும் இரு

பொருள் தருமாறு சொன்னாராம். 'இல்லை' என்பது பயனிலை. எது இல்லை? காரியம் இல்லை. ஆதலால், 'காரியம்' என்பது எழுவாயாகும்.

பயனிலை என்பது வேறு வினைமுற்று என்பது வேறு முற்று வினையே வினைமுற்றாகும். பயனிலை என்பது பெயராகவும் இருக்கலாம்; வினாவாகவும் இருக்கலாம்; வினைமுற்றாகவும் இருக்கலாம்.

தமிழில் பெயர். வினைமுற்று வினா என்பவை பயனிலையாக வரும் என்றறிக.

1. அவன் கண்ணன், அது சேவல்.

கண்ணன், சேவல் என்பவை பெயர்ப் பயனிலை.

2. தலைவர் பேசுகிறார். கோழி கூவிற்று.

பேசுகிறார். கூவிற்று என்பவை வினைப் பயனிலைகள். இங்கு வினைமுற்றுகள் பயனிலைகளாக வந்துள்ளன.

3. அவன் யார்? அது யாது? இங்கு யார், யாது என்னும் வினாப் பெயர்கள் பயனிலைகளாக வந்துள்ளன. இனி எழுவாய் பற்றியும் பயனிலை பற்றியும் சிறிது விரிவாகக் காண்போம்.

எழுவாய் பற்றி

1. உயர்திணை எழுவாயுடன் ஆனவன், ஆனவள், ஆனவர். என்பவன், என்பவள், என்பவர் என்னும் சொல்லுருபு களையும்; அறிணை எழுவாயுடன் ஆனது. ஆனவை, என்பது. என்பவை என்னும் சொல்லுருபுகளையும் சேர்த்தெழுதுவதுண்டு.

கால்டுவெல் என்பவர் திராவிட மொழி ஒப்பிலக்கணம் இயற்றினார்.

மற்றச் இவ்வாறு சேர்த்தெழுதுவது முண்டு.

2. பொருட்பெயர், இடப்பெயர், காலப்பெயர். சினைப்பெயர். பண்புப் பெயர். தொழிற் பெயர், வினையாலணையும் பெயர். சுட்டுப்பெயர், முன்னிலைப்பெயர். தன்மைப் பெயர், படர்க்கைப்பெயர் முதலியவை எழுவாயாக வரும்.

பசுமை கண்களுக்குக் குளிர்ச்சியைத் தரும்,

பண்புப் பெயர் எழுவாயாய் வந்துளது. நடத்தல் நல்ல உடற்பயிற்சி ஆகும்.

தொழிற்பெயர் எழுவாயாய் வந்துளது.

வந்தவர் போனார்

வினையாலணையும் பெயர் எழுவாயாய் வந்துளது.

காளை வந்தான். (காளை - காளை போன்றவன்)

உவமையாகு பெயர் எழுவாயாய் வந்துளது.

அவன் சென்றான். அது பறந்தது.

சுட்டுப்பெயர் எழுவாயாய் வந்துளது. மற்றவற்றிற்கு எடுத்துக்காட்டுகள் தேவையில்லை; நீங்கள் அறிந்தவை.

3. பண்புத்தொகை, இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை, வேற்றுமைத்தொகை, உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை, உவமைத்தொகை, உம்மைத்தொகை, வினைத் தொகை, அன்மொழித்தொகை ஆகியவையும் எழுவாயாக வரும்.

கருங்குதிரை ஓடிற்று. பண்புத்தொகை எழுவாயாய் வந்துளது.

பலாமரம் விழுந்தது. இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை எழுவாயாய் வந்துளது.

யானைத் தந்தம் கிடைத்தது. 6-ஆம் வே. தொகை எழுவாயாய் வந்துளது. மலைப்பாம்பு செத்தது. 7-ஆம் வே. உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை எழுவாயாய் வந்துளது.

மதிமுகம் வியர்த்தது. உவமைத்தொகை எழுவாயாய் வந்துளது.

உயிர்மெய், 216 எழுத்துகளை உடையது. உம்மைத் தொகை எழுவாயாய் (உயிர்மெய்-உயிரும் மெய்யும் கூடிய எழுத்து.) வந்துளது.

கொல்யானை நிற்கிறது. வினைத்தொகை எழுவாயாய் வந்துளது.

தேன்மொழி பாடினாள். அன்மொழித்தொகை எழுவாயாய் வந்துளது.

4. சில வாக்கியங்களின் எழுவாய் மறைந்திருக்கும். மறைந்திருக்கும் எழுவாயைத் தோன்றா எழுவாய் என்பர்.

அறஞ்செய விரும்பு. இவ்வாக்கியத்தில் நீ என்பது மறைந்திருக்கிறது.

ஒருவரை 'இவர் யார்? என்று வினவும்போது கேட்கப்பட்டவர் 'நண்பர்' என்று கூறுகையில், இவர் என்னும் எழுவாய் மறைந்திருக்கிறது. இவ்வாறு தோன்றாமல் இருக்கும் எழுவாயைத் தோன்றா எழுவாய் என்பர்..

பயனிலை பற்றி

பயனிலை, பெயராகவும் வினைமுற்றாகவும் வினாவாகவும் இருக்கும் என்று கண்டோம்.

வினைமுற்றானது தெரிநிலை வினைமுற்றாகவும் இருக்கலாம்; குறிப்பு வினைமுற்றாகவும் இருக்கலாம்.

கந்தன் வந்தான்

வந்தான் என்னும் தெரிநிலை வினைமுற்று, பயனிலையாய் வந்துளது.

பணம் இல்லை

இல்லை என்னும் குறிப்பு வினைமுற்று பயனிலையாய் வந்துளது.

சில வினா வாக்கியங்கள் வினா எழுத்துகளைக் கொண்டு வினா வடிவத்தோடு தெரிநிலை வினைமுற்றாகவோ குறிப்பு வினைமுற்றாகவோ வருவதுண்டு.

(1) அது வருமா? அவன் போனானா?

இவை தெரிநிலை வினைமுற்றுகள். ஈற்றில் வினா எழுத்துப் பெற்று முடிந்த வினா வாக்கியங்கள்.

அவள் பொன்னம்மாளா?

இது வினா எழுத்துச் சேர்ந்து வந்துள்ள பெயர்ப் பயனிலை பெற்று முடிந்த வினா வாக்கியம்.

(2) காசு இல்லையா? உன் பேச்சு இனிதா?

இவை குறிப்பு வினைமுற்றுகள். வினா எழுத்துப் பெற்று முடிந்த வினா வாக்கியங்கள்.

சில வாக்கியங்களில் பயனிலை முன்னும் எழுவாய் பின்னும் மாறி வருவதுமுண்டு.

வந்தான் கந்தன். யார் அவர்?

வாக்கியம் எழுவாயாகவும் செயப்படுபொருளாகவும் வருதல்

1. சில வாக்கியங்களில் ஒரு வாக்கியமே எழுவாயாக வருவதுண்டு.

'தொண்டுக்கு முந்து; தலைமைக்குப் பிந்து என்பது ஒரு சிறந்த கருத்து. இதில் ஒரு வாக்கியமே எழுவாயாய் வந்துளது இதனை எழுவாய்க்கு வந்த அடைமொழி என்பர்.

2. சில வாக்கியங்களில் செயப்படுபொருளும் ஒரு வாக்கிய மாய் இருப்பதுண்டு. நீ 'செல்லப்பன் நல்லவன்' என்பதைத் தெரிந்து கொள்க. இதில் ஒரு வாக்கியமே செயப்படுபொருளாய் வந்துளது. தமிழ் இலக்கணம் இதனைச் செயப்படுபொருளுக்கு வந்துள்ள அடைமொழி என்று குறிப்பிடும்.

ஒன்றன்பால் உடன்பாடு

1. போர் நாட்டைப் பாழாக்குகிறது.
2. கட்சிச் சண்டை பிளவை உண்டாக்குகிறது.

பலவின்பால் உடன்பாடு

1. போர்கள் நாட்டைப் பாழாக்குகின்றன.
2. கட்சிச் சண்டைகள் பிளவை உண்டாக்குகின்றன.

ஒன்றன்பால் எதிர்மறை

1. செய்தி வாராது.
2. விடுமுறை இராது.

பலவின்பால் எதிர்மறை

1. செய்திகள் வாரா.
2. விடுமுறைகள் இரா.

மாற்றும் வழிமுறைகள்

உலகில் ஒன்று மற்றொன்றாக மாறுவதுண்டு. ஒன்றை மற்றொன்றாக மாற்றுவதுமுண்டு. மாறுவதும் மாற்றுவதும் எங்கும் காணப்படுவன. எழுத்துலகத்தினும் இச்செயல் இல்லாமல் இல்லை. உடன்பாட்டு வினையை எதிர்மறை வினையாகவும், தன் வினையைப் பிறவினையாகவும், செய்வினையைச் செய்ப்பாட்டு வினையாகவும், நேர்க்கூற்றை அயற்கூற்றாகவும், வாக்கியங்களில் பொருள் கருதி மாற்ற வேண்டுவது ஏற்படும். ஒரே கருத்தை வெவ்வேறு வாக்கியங்களாக மாற்றியும் எழுத நேரிடும். ஆதலால், இம்மாற்றங்களைப் பற்றிய வழிமுறைகளை அறிந்து கொள்வது நன்று.

உடன்பாட்டு வினையை எதிர்மறை வினையாக மாற்றுதல்

வினைச் சொல்லில் உடன்பாட்டு வினை என்றும், எதிர்மறை வினை என்றும் பொதுவாக இரு வகை உண்டு. உடன்படும் அஃதாவது ஒப்புக் கொள்ளும் வினையே உடன்பாட்டு வினை என்பது. எதிர்மறுக்கும் வினையே எதிர்மறை வினையாகும்.

உடன்பாட்டுவினை, தொழிலின் நிகழ்ச்சியை உணர்த்தும். எதிர்மறை வினையோ தொழில் நிகழாமையையும் எதிர்மறுத் லையும் அறிவிக்கும்.

சிறப்பாக வகுத்துப் பார்த்தால், உடன்பாட்டு வினைமுற்று, திர்மறை வினைமுற்று என்றும், உடன்பாட்டுப் பெயரெச்சம், திர்மறைப் பெயரெச்சம் என்றும், உடன்பாட்டு வினையெச்சம், திர்மறை வினையெச்சம் என்றும் பாகுபாடுகள் உள. முதலில் உடன்பாட்டு வினைமுற்றானது எதிர்மறை வினைமுற்றாக மாறும் வழிகளைப் பார்ப்போம்.

உடன்பாட்டு வினைமுற்று	எதிர்மறை வினைமுற்று (Positive Verb)
1. நீ வேலை செய்ய வேண்டும்	நீ வேலை செய்ய வேண்டா. நீ வேலை செய்ய வேண்டுவதில்லை.
2. நான் நாளைக்கு வருவேன்.	நான் நாளைக்கு வாரேன். நான் நாளைக்கு வரமாட்டேன்.
3. அவன் நேற்று வந்தான்.	அவன் நேற்று வந்திலன்.

	அவன் நேற்று வரவில்லை.
4. நாலடியார் திருக்குறளுக்கு முற்பட்டது. (Negative Verb)	நாலடியார் திருக்குறளுக்கு முற்பட்டதன்று அல்லது நாலடியார் திருக்குறளுக்குப் பிற்பட்டது.
5. உண்பேன்.	உண்ணேன் அல்லது உண்ணமாட்டேன்.
6. பாடுவாள்.	பாடாள் அல்லது பாடமாட்டாள்.
7. நடப்பார்.	நடவார் அல்லது நடக்கமாட்டார்.
8. (சேவல்) கூவும்.	(சேவல்) கூவாது.

சொற்கள் மாற்றத்தாலும், அல்லன், அல்லள், அல்லர். அன்று, அல்ல, அல்லேன், அல்லை, அல்லார், இல்லை, இலன். இலள், இலது, இல, இலேன், இலோம், மாட்டாள். மாட்டேன். மாட்டோம். மாட்டாய், மாட்டீர் போன்றுள்ள சொற்களைச் சேர்ப்பதாலும், எதிர்மறை ஆகார இடைநிலை சேர்ந்து கெட்டும் கெடாமலும் வருவதாலும் உடன்பாட்டு வினையுற்றானது எதிர்மறை வினையுற்றாக 'ஆ' என்பது எதிர்மறையைக் காட்டும் இடைநிலை. 'செய்யான்' என்பதில் ஆகார எதிர்மறை இடைநிலை முதலில் சேர்ந்து பின்பு கெட்டுவிட்டது. உண்ணாது. உண் + ஆ +து.இங்கே ஆ என்னும் எதிர்மறை இடைநிலை கெடாதிருக்கிறது. இனி உடன்பாட்டு வினையெச்சமானது எதிர்மறை வினையெச்சமாக மாறுவது குறித்துப் பார்ப்போம்.

உடன்பாட்டு வினையெச்சம்

கண்டு (போனான்)

எதிர்மறை வினையெச்சம்

காணாது (போனான்) காணாமல் (போனான்) காணாமே (போனான்) உண்டு (சென்றேன்) உண்ணாது (சென்றேன்) உண்ணாமல் (சென்றேன்) உண்ணாமே (சென்றேன்) போய் (வாங்கினாய்) போகாது (வாங்கினாய்) போகாமல் (வாங்கினாய்) போகாமே (வாங்கினாய்) இப்படியே காட்டாத இடங்களுக்கும் கொள்க.

உடன்பாட்டு வினையெச்சத்தில் ஆகார இடை நிலையையும் து, மல், மே என்னும் விசுவிகளையும் சேர்த்தால் அதனை எதிர்மறை வினையெச்சமாக மாற்றலாம் என்பதறிக.

தன்வினையைப் பிறவினையாக மாற்றுவதல்

தன்வினை (Verb denoting direct action)

'தன்வினை' என்பது தானே செய்யும் வினை.

மாணாக்கன் படிக்கிறான்.

பிறவினை (Causative Verb)

'பிறவினை' என்பது பிற பொருளால் செய்யும் வினை.

ஆசிரியர் மாணாக்கனைப் படிப்பிக்கின்றார்.

தன்வினை (Verb denoting direct action)

மாணாக்கன் தானாகவே செய்யும் தொழிலாதலால், அது தன்வினையாயிற்று.

பிறவினை (Causative Verb)

படித்தலாகிய தொழில் ஆசிரியரால் நடைபெறுகின்ற தால், அது பிறவினையாயிற்று.

பிறவினையில் தொழில் செய்யுங் கருத்தாவும், தொழில் செய்ய ஏவும் கருத்தாவும் ஆக இரண்டு கருத்தா இருக்கும். ஆசிரியர் மாணாக்கனைப் படிப்பிக்கின்றார்' என்னும் வாக்கியத்தில் படித்தல் தொழில் மாணாக்கனதாகவும், படிக்க ஏவுந் தொழில் ஆசிரியருடையதாகவும் இருக்கும் நுட்பத்தைக் காண்க.

தன்வினையானது பிறவினையாக மாறும் விதங்கள்

1. தன்வினைப் பகுதியோடு. 'வி' என்னும் விசுவயாவது 'பி' என்னும் விசுவயாவது சேர்வதால் தன்வினையானது பிறவினையாக மாறும்.

தன்வினை	பிறவினை
செய்தான்	செய்வித்தான்
உண்டான்	உண்பித்தான்

2. தன்வினைப் பகுதியோடு கு, சு, டு, து, பு, று விசுவயகளுள் ஏதாவது ஒன்று சேர்வதால் தன்வினையானது பிறவினையாகும்.

தன்வினை	பிறவினை
போனான்.	போக்கினான்.
உருண்டான்	உருட்டினான்..
தாழ்ந்தான்.	தாழ்த்தினான்.
எழுந்தான்.	எழுப்பினான்.

3. தன்வினைப் பகுதியிலுள்ள மெல்லின மெய்யெழுத் தானது வல்லின மெய்யெழுத்தானால் தன்வினையானது பிறவினையாக மாறும்.

3.1 முருகப்பன் நல்வழியில் திரும்புகிறான். - தன்வினை.

எல்லப்பன் அவனை நல்வழியில் திருப்புகிறான். - பிறவினை.

3.2 மகன் தகப்பனுக்கு அடங்கினான். - தன்வினை.

தகப்பன் மகனை அடக்கினான். - பிறவினை.

3.3 அவன் வருந்தினான். - தன்வினை.

அவன் பிறரை வருத்தினான். - பிறவினை.

3.4 அவன் நனைந்தான். - தன்வினை.

அவன் துணியை நனைத்தான். - பிறவினை.

4. தன்வினைப் பகுதி இரட்டிப்பதால் பிறவினையாக மாறும்.

4.1 வெந்நீர் ஆறுகிறது. - தன்வினை.

அவள் வெந்நீரை ஆற்றுகிறாள். -பிறவினை.

4.2 மன்னன் தீயவனாய் மாறினான். தன்வினை.

மன்னன் தீயவனை நல்லவனாய் மாற்றினான். - பிறவினை.

குறிப்பு: சில இடங்களில் தன்வினையானது பிறவினைப் பொருளைத் தரும். 'அரசன் கோயிலைக் கட்டினான்' என்னும் வாக்கியத்தில் 'கட்டுவித்தான்' என்பதே பொருள். நடத்தினான். நடப்பித்தான் என்று பிறவினைகள் வருவதுண்டு. நடத்து விப்பித்தான் என்றும் பிறவினை அருகி வருவதுமுண்டு.

செய்வினையைச் செய்ப்பாட்டுவினையாக மாற்றுதல்

செய்த பொருளுக்கு முதன்மை தரும் வினையே செய் வினை (Active Verb) எனப்படும்.

திருவள்ளுவர் திருக்குறளை இயற்றினார்

இயற்றினார் என்பது செய்வினை. இவ்வாக்கியத்தில் திருவள்ளுவருக்கு முதன்மை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

செய்யப்பட்ட பொருளுக்கு முதன்மை கொடுக்கும் வினை (Passive Verb) செய்ப்பாட்டுவினை எனப்படும்.

திருக்குறள் திருவள்ளுவரால் இயற்றப்பட்டது.

'இயற்றப்பட்டது' என்பது செய்ப்பாட்டுவினை. இவ் வாக்கியத்தில் திருக்குறளுக்கு முதன்மை கொடுக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

கீழ்வரும் எடுத்துக்காட்டுகளை ஆழ்ந்து படிக்கவும்.

1. இராமன் இராவணனைக் கொன்றான். செய்வினை.

இராவணன் இராமனால் கொல்லப்பட்டான். செய்ப்பாட்டுவினை.

2. மகனே, வேந்தன் உன்னைக் கட்டினான். - செய்வினை.

மகனே, நீ வேந்தனால் கட்டுண்டாய். - செய்ப்பாட்டுவினை.

3. நீங்கள் கட்டளையிடுங்கள். - செய்வினை.

உங்களால் கட்டளையிடப்பட்டும். செய்ப்பாட்டுவினை.

செய்வினையோடு படு. உண் என்னும் துணைவினைகள் சேர்ந்தால் செய்ப்பாட்டுவினையாகும். செய்வினையானது செய்ப்பாட்டுவினையாக

மாறும்பொழுது இரண்டாம் வேற்றுமை யிலிருப்பது முதல் வேற்றுமையிலும், முதல் வேற்றுமையிலிருப்பது மூன்றாம் வேற்றுமையிலும் வரும்.

குறிப்பு: எழுவாயை மறைக்கவே இக்காலத்தில் பல அறிவிப்புகளில் செயப்பாட்டுவினைகள் ஆங்கில முறையை ஒட்டிப் பயன்படுத்தப் பார்க்கிறோம். "பிரயாணிகள் கண்ட இடங்களில் எச்சில் துப்பக் கூடாது என்று வேண்டப்படுகிறார்கள்" என்றும் "தெருக்களில் மலம் கழித்தலாகாது எனப் பொது மக்கள் கோரப்படுகிறார்கள்" என்றும் இருக்கக் காணலாம். அதிகாரிகள் வேண்டுகிறார்கள்' என்று குறிப்பிட விரும்பாது, அறிவிப்பை எழுதுகிறவர்கள் இப்படி எழுதுகிறார்கள்.

கட்டுரையில் செயப்பாட்டுவினையை மிகுதியாகப் பயன் படுத்தினால் தமிழினிமை கெடும் என்றறிக. ஆதலால், செயப் பாட்டுவினையை இடம் அறிந்து பயன்படுத்த வேண்டும்.

நேர்க்கூற்றை அயற்கூற்றாக மாற்றுதல் (Direct Speech into Indirect Speech)

ஒருவர் நேரில் கூறியவாறே எழுதுவது நேர்க்கூற்று. ஒருவர் கூறியதை அவர் கூறியவாறே எழுதாமல் நாம் அக்கருத்தை மேற்கொண்டு கூறுவது அயற்கூற்று.

(கூற்று - சொல்). = அயற்கூற்று.)

நேர்க்கூற்றில் கூறிய சொற்களின் முன்னும் பின்னும் உள்ள மேற்கோள் குறி அயற்கூற்றில் இராது என்பதறிக.

நேர்க்கூற்று

அரிச்சந்திரன் முனிவரை நோக்கி, 'நாட்டை இழப்பினும், என் நன்மகனை இழப்பினும், இனி வரக்கூடிய நற்கதியை இழப்பினும் நான் உண்மையையே நவில்வது உறுதி' என்று கூறினான்.

அயற்கூற்று

அரிச்சந்திரன் முனிவரை நோக்கித் தான் தன் நாட்டை இழப்பினும், தன் நன்மகனை இழப்பினும், தனக்கு எதிர்காலத்தில் கிடைக்கக்கூடிய நற்கதியை இழப்பினும் உண்மையையே நவில்வ தென உறுதி கொண்டதாய்க் கூறினான்.

சொற்பொழிவுகளைச் சுருக்கமாக

வெளியிடுவதற்கு நேர்க்கூற்றை அயற்கூற்றாக மாற்றி எழுதும் முறை அறிவது இன்றியமையாதது.

நேர்க்கூற்றானது. 'என்று சொன்னார்'. 'என்றார்'. 'எனக் கூறினார்' என்று முடியும்.

அயற்கூற்றானது. என்பதாய்க் கூறினார். என்றும்' ..என்றும் கூறினார்' எனவும் முடியும்.

நேர்க்கூற்று என் தந்தையார், "நான் நாளைக் காலை வருவேன்" என்று என்னிடம் நேற்றுக் கூறிவிட்டுச் சென்றார்.

அயற்கூற்று

என் தந்தையார் என்னிடம் தாம் மறுநாள் காலை வருவதாய் முன் நாள் கூறிவிட்டுச் சென்றார்.

நேர்க்கூற்று

சுசீலை தன் கணவராகிய குசேலரை நோக்கி, "நாதா! வறுமை மிகமிகக் கொடியது. அது தலைவன் தலைவியரிடத்து மனக்கசப்பை உண்டாக்கும். அது சோம்பலைப் புகுத்தும். அது பாவங்கள் எல்லாவற்றையும் வருவிக்கும். ஆதலால், நீங்கள் வறுமையைப் போக்க வழி தேடுவீராக" என்றாள்.

அயற்கூற்று

சுசீலை, தன் கணவராகிய குசேலரிடம், வறுமை மிகமிகக் கொடியது என்றும், அது தலைவன் தலைவியரிடத்து மனக் கசப்பை உண்டாக்கும் என்றும், அது சோம்பலைப் புகுத்துவதோடு பாவங்கள் எல்லாவற்றையும் வருவிக்கும் என்றும், ஆதலால், அவர் வறுமையைப் போக்க வழிதேட வேண்டும் என்றும் கூறினாள்.

நேர்க்கூற்று

"இன்று இங்குத் தங்கி நாளைக்கு இராமரிடம் போவேன்" என்று பரதன் குகனிடம் கூறினான்.

அயற்கூற்று

அன்று அங்குத் தங்கி மறுநாளைக்கு இராமரிடம் செல்வதாய்ப் பரதன் குகனிடம் கூறினான்.

நேர்க்கூற்று

'இன்று போய்ப் போர்க்கு நாளை வா' என்று இராமர் இராவணனுக்கு உரைத்தார்.

அயற்கூற்று

அன்று போய் மறு நாளைக்குப் போர்க்கு வருமாறு இராமர் இராவணனுக்கு உரைத்தார்.

நேர்க்கூற்று

நாணன், "திண்ணா, நான் திரும்பிவரும் வரைக்கும் இங்கே நிற்குகொண்டிரு" என்று சொல்லிச் சென்றான்.

அயற்கூற்று

நாணன் திண்ணனைத் தான் திரும்பி வரும் வரைக்கும் அங்கே நின்று கொண்டிருக்குமாறு வேண்டிக்கொண்டு சென்றான்.

நேர்க்கூற்றை அயற்கூற்றாக மாற்றும்பொழுது கீழ்வருமாறு சொற்கள் மாறுதலடையும்.

நேர்க்கூற்று

இது

இவை

இன்று

இப்பொழுது

இங்கு

இதனால்

முன்நாள்

நேற்று

குறிப்பு:

அயற்கூற்று

அது

அவை

அன்று

அப்பொழுது

அங்கு

அதனால்

மறுநாள்

நாளை

பல வாக்கியங்களைக் கொண்ட நேர்க்கூற்று. தாயிருப்பின் அயற்கூற்றாக மாற்றுங் காலத்தில் 'என்றும் என்கிற இணைப்புச் சொல்லைச் சேர்த்தெழுதுக. ஒரு வாக்கியமாக இருப்பின் 'ஆய்' என்னும் சொல்லை இணைத்து எழுதுக. அயற்கூற்றுக்கு மேற்கோள் குறியிடலாகாது. நீண்ட பேச்சை வெளியிட வேண்டுமென்றால் நேர்க் கூற்றாக எழுதுவதே நன்று. கீழ்வருவதைக் காண்க:

சொற்பொழிவாளர் கூறியதாவது

"நாம் அனைவரும் தொண்டு செய்ய வேண்டும்; சிற்றார்கள் முன்னேறப் பாடுபடவேண்டும்; இந்தியாவிலுள்ள ஐந்து லட்சம் கிராமங்கள் முன்னேறினால் நாடு முன்னேறும்."

இவ்வாறு முக்கால் புள்ளியோடு கோடிட்டு எழுதும்போது நேர்க்கூற்றின் முடிவில் 'என்றார்' என்று முடிக்கக் கூடாது; மேற்கோள் குறியிட முடித்துவிட வேண்டும்

1.6 உவமை அணி (Simile)

இரண்டு பொருள்களுக்கு ஒப்புமை விளங்கச்சொல்வது உவமையணியாகும். உவமானம், உவமேயம். பொதுத் தன்மை, உவம உருபு ஆகிய நான்கும் இருப்பது விரி உவமை எனப்படும்.

பால் போலும் இனிய சொல்.

பால்-உபமானம்; சொல்-உபமேயம்; இனிய என்பது பொதுத்தன்மை; போலும்- உவம உருபு. உப-அருகில்; மானம்- அளவு. அருகில் வைத்து அளக்குங் கருவியாயிருப்பது உபமானம்; அளக்கப்படுவது உபமேயம். உபமானத்தை உவமானம் என்றும், உபமேயத்தை உவமேயம் என்றும் கூறுவதுண்டு.

உவமம்

மலை போன்ற தோள்.

தொகை உவமை என்பது பொதுத்தன்மையும் உருபும் தொக்கி அஃதாவது இல்லாமல் வருவது. சில வேளைகளில் இந்த இரண்டில் ஒன்று மட்டும் மறைந்தும் வரும். பால் போலும் சொல்.

புதிய உவமைகள்

1. அப்போது அவளுடைய முகம், கதிரவன் மறைந்த பிறகு நீலக்கடலில் தோன்றும் நிறைமதியைப் போலப் பசும் பொன் ஒளி வீசிக் காட்சியளித்தது. இப்போது அதிகாலை நேரத்தில் மேற்குத் திசையில் மறையும் மதியைப்போல வெளிறிய பொன்னிறமாயிருக்கிறது.

2. பளிர் என்று மின்னல் மின்னி மறைவது போலப் பத்மாவின் முகம் கம்பிகளுக்குப் பின் தோன்றி மறைந்தது.

3. எவ்வளவு நேரம் என்று ஒரு குரல் கூப்பிட்டது. அதைக் கேட்டு இளம் வர்த்தகன் திடீரென்று காலால் நெருப்பை மிதித்தவன் போலத் துள்ளித் திரும்பிப் பார்த்தான்.

4. சுவாசப் பையிலுள்ள சிறு கண்ணறைகள் பிராணவாயுவை . உட்கொண்டு உடலிலுள்ள கெட்ட இரத்தத்தைத் துப்புரவு செய்வன போல, ஆயிரக்கணக்கான நம் குக்கிராமங்கள் அவ்வப்போது நம் நாட்டின் கேடுகளை நீக்கி நமது வாழ்வை மேன்மைப்படுத்தி வந்துள்ளன.

5. அலை இயங்கும் கடலில் பவளக்கொடிகள் அவ்வலை களால் கேடுறாமல் மேன்மேலும் படர்ந்து நிலைத்திருப்பன போல, நம் கிராமங்களும் பலவகைக் கேடுகளுக்கும் தப்பி நிலைத்து அழியாத நல்வளத்தை நம் நாட்டுக்கு அளித்து வந்துள்ளன.

எடுத்துக்காட்டு உவமை அணி

உவமானத்தையும் உவமேயத்தையும் தனித்தனி வாக்கிய மாக நிறுத்தி இடையில் உவம உருபு கொடாமல் கூறுவது எடுத்துக் காட்டு உவமை அணியாகும். இது செய்யுளில் மட்டும் வரும்.

"அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு"

(எழுத்துகள் எல்லாம் 'அ' என்னும் எழுத்தை முதலாக உடையவை. அதுபோல உலகம் கடவுளை முதலாக உடையது.)

இல்பொருளுவமை அணி

உலகத்தில் இல்லாத பொருளை உவமையாகக் கூறுவது இல்பொருளுவமை அணி எனப்படும். கருமலை நடந்து வந்தாற்போலக் கருநிற விழிணை நடந்து வந்தான்.

தற்குறிப்பேற்ற அணி

இயற்கையாக நடப்பதில் கவி தன் கற்பனைக் குறிப்பை ஏற்றிச் சொல்வது தற்குறிப்பேற்ற அணியாம்.

1. பட்டணத்துக் கோட்டையில் கட்டப்பட்டிருந்த கொடிகள் அருச்சுனனை, 'வருக, வருக' என்று அழைப்பது போல ஆடிக் கொண்டிருந்தன.

2. துரியோதனனைப் பார்த்துக் கொடிகள், 'நீ வரினும் எழில் வண்ணன் படைத்துணையாக மாட்டான். திரும்பிப்போ என்று கூறுவது போல ஆடிக் கொண்டிருந்தன.

3. சேவல்கள், "மாணவர்களே! காலை வந்து விட்டது; எழுந்திருங்கள், எழுந்திருங்கள்" என்று கூப்பிடுவது போலக் கூவின. தற்குறிப்பேற்ற அணி அழகானது. நம் மனப்போக்குக்கு ஏற்றவாறு இவ்வணியைப் பயன்படுத்தலாம்.

உயர்வு நவிற்சி அணி (Hyperbole or Exaggeration)

ஒரு பொருளை நம்ப முடியாதவாறு மிகைப்படுத்திக் கூறுவது உயர்வு நவிற்சி அணியாகும்.

1. மேகங்கள் தங்கி உறங்கும்படியான கோட்டை மதிலில் உராய்ந்து சூரியனும் உடல் சிவந்து விட்டது.

2. கோட்டை அகழியின் ஆழம் பூமியைத் தாங்கி நிற்கும் தலை வரையில் சென்றது.

பிறிது மொழிதல் அணி

உவமானத்தைச் சொல்லி உவமேயத்தைப் பெற வைப்பது பிறிது மொழிதல் அணியாகும்.

மாமரத்தில் பழுத்த பழங்கள் விழாமலிருக்க, அதிலிருந்து பிஞ்சுகள் உதிர்ந்து விடுகின்றன. ஆகையால், இளமையிலேயே அறம் செய்யுங்கள். உலகில் கிழவர்கள் இருக்க இளைஞர்கள் இறந்து விடக்கூடுமாதலால், இளைஞர்களும் அறஞ் செய்தல் வேண்டும்.)

ஐய அணி

ஒப்புமையின் ஒரு பொருளை அதுவோ இதுவோ என்று ஐயமுறுதல் ஐய அணியாகும்.

இவள் கண், கயலோ வண்டோ அறியேன்.

வேற்றுமை அணி

வேற்றுமையை விளக்கும் அணி வேற்றுமை உவமான நோக்கம். உவமேயங்களுள் ஒன்றுக்குச் சிறப்பைத் தருவதே இதுவாகும்.

1. தீயினாற் சுட்ட புண் உள்ளாறும்; நாவினால் சுட்ட வடு ஆறாது.
2. சந்திரனும் சான்றோரும் ஒப்பாவார்: சந்திரன் மறுத்தாங்கும்; சான்றோர் அது தாங்கார்.

சிலேடை அணி

ஒரு சொல் பல பொருள் தருவது சிலேடை அணியாகும்.

1. சிவப்புத்தேள் - (அ) சிவப்புத் தேள். (ஆ) சிவனாகிய புத்தேள். (புத்தேள் - தேவன்)
2. புத்தியில்லாதவன் - (அ) புத்தியில் மிகுந்த ஆதவனை (சூரியனை)ப் போன்றவன். (ஆ) மடையன்.

பிறிதினவிற்கி அணி

ஒன்றை இயல்பாகக் கூறாமல் வேறு வகையால் கூறுவது பிறிதினவிற்கி அணியாகும்.

தசரதர் புத்தென்னும் நரகைக் கடந்தார். (மகனைப் பெற்றார்)

வஞ்சப் புகழ்ச்சி அணி

பழிப்பதுபோலப் புகழ்வதும், புகழ்வதுபோலப் பழிப்பதும் வஞ்சப்புகழ்ச்சி அணியாகும்.

1. கயவர்கள் தேவரைப் போன்றவர்கள்; ஏனென்றால். அவர்கள் விரும்பிய எல்லாவற்றையும் செய்வார்கள்.

2. அரசே, நீ கண்ணுக்கு இனியவனாயில்லை; கேள்விக்கு இனியவனாய் உள்ளாய். உன் பகைவர் கேள்விக்கு இன்னார்; கண்ணுக்கு இனியர். (நீ வீரன்; உன் பகைவர் வீரமற்றவர்.) வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி பொதுப்பொருளால் சிறப்புப் பொருளையும், சிறப்புப் பொருளால் பொதுப்பொருளையும் கூறுவது வேற்றுப்பொருள் வைப்பணியாகும்.

காந்தியடிகள் தீண்டாமையை பெரியவர்களால் ஆகாத செயல் இல்லை.

அசைத்து விட்டார்கள்.

உருவக அணி (Metaphor)

உவமானத்தையும் உவமேயத்தையும் வேறாகக் கூறாமல் ஒன்றுபடுத்திக் கூறுவது உருவக அணியாகும்.

1. மக்கள் மனம் என்னும் நிலத்தில் அன்பு என்னும் பயிரை வளர்த்தல் வேண்டும்.

2. தமிழ்ச் சரித்திர மண்டலம் பெருமக்களென்னும் விண் மீன்கள் இல்லாது வறிதே இருந்தது. மாங்குடி மருதனார் முதலிய சிற்றொளிகளே தமிழ் வானத்தில் திகழ்ந்து விளங்கின. இளங்கோவடிகளாகிய பெருநகூத்திரம் அப் போது தோன்றவில்லை. தேவார ஆழ்வாராதியர்கள் என்னும் விண் மீன்களும் இன் ஆசிரியர்கள், னொளி வீசவில்லை. திருத்தக்கதேவர் என்னும் செவ்விய நல்லொளியும் முகஞ்செய்து திகழவில்லை. சேக்கிழார் என்னும் விடி வெள்ளியும் இன்னும் அரும்பவில்லை. விண்ணையும் மண்ணையும் தன்னிடமாகக் கொண்டு தனது பேரொளிப் பெருவெள்ளத்தில் இரு பேருலகை யும் ஒளிமயமாக்கிய கம்பர் என்னும் சூரியனும் உதிக்கவில்லை. பேரொளி மண்டிலங்களில் ஒன்று மின்றிச் சிறுவெள்ளிகள் சிற்றொளி செய்து விளங்கிய தமிழ்ச் சரித்திர மண்டிலத்தே நாம் இன்று போற்றித் தொழுகின்ற வள்ளுவராகிய தெய்வ ஒளித் திங்கள் தோன்றிற்று. -S.வையாபுரிப் பிள்ளை

3. மாணவர்களே. இலக்கணம் என்னும் திறவுகோல் கொண்டு இலக்கியக் கோயிற் கதவுகளைத் திறந்து தமிழ்ப் பெருந்தேவியைக் கண்டு களிகூருங்கள்.

ஏகதேச உருவக அணி

ஒரு பாதியை உருவகப்படுத்தி மற்றொரு பாதியை உருவகப்படுத்தாமல் கூறுவது ஏகதேச உருவக அணியாகும்.

ஏகதேசம் - ஒரு பாதி.

1. திருக்குறளாகிய கலங்கரை விளக்கின் உதவியால் வாழ்க்கையாகிய கடலை வழிதெரிந்து கடந்து செல்லலாம். இஃது உருவக அணி.

திருக்குறளாகிய கலங்கரை விளக்கின் உதவியால் வாழ்க்கையை வழி தெரிந்து கடந்து செல்லலாம். இஃது ஏகதேச உருவக அணி.

இதில் திருக்குறள் கலங்கரை விளக்காக உருவகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், வாழ்க்கை கடலாக உருவகப்படுத்தப் படவில்லை. ஆதலால், பின்னது ஏகதேச உருவக அணியாகும்.

மக்கள் மனத்தில் அன்புப் பயிரை வளர்த்தல் வேண்டும்.

1.7 பொருந்துதல் பொருத்தமான பொருளைத் தேர்வு செய்தல்

இங்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள அனைத்து தொகுதிகளும் முக்கியமான பொது தமிழ் குறிப்புகளாகும். இது TNPSC போட்டி தேர்வுக்கு மிகவும் பயன்படும். போட்டி தேர்வாளர்கள் கீழ்க்கண்ட தொகுதிகளை படித்து பயன்பெற வாழ்த்துகிறோம்.

அ - வரிசை

அணியர் - நெருங்கி இருப்பவர்

அணையார் - போன்றார்

அளைஇ - கலந்து

அகன் - அகம், உள்ளம்

அமர் - விருப்பம்

அமர்ந்து - விரும்பி

அகத்தான் ஆம் - உள்ளம் கலந்து

அணி - அழகுக்காக அணியும் நகைகள்

அல்லவை - பாவம்

அற்று - அது போன்று

அல்லைத்தான் - அதுவும் அல்லாமல்

அன்ன - அவை போல்வன

அகம் - உள்ளம்

அமையும் - உண்டாகும்

அறிகை - அறிதல் வேண்டும்

அல்லல் - துன்பம்

அளகு - கோழி

அரவு - பாம்பு

அரவம் - பாம்பு
அரம் - வாளைக் கூர்மையாக்கும் கருவி
அமுத கிரணம் - குளிர்ச்சியான ஒளி
அலகு இல் - அளவில்லாத
அலகிலா - அளவற்ற
அன்னவர் - அத்தகைய இறைவர்
அகழ்வாரை - தோண்டுபவரை
அடவி - காடு
அரம்பையர் - தேவ மகளிர்
அளவின்று - அளவினையுடையது
அவி உணவு - தேவர்களுக்கு வேள்வியின் பொழுது கொடுக்கப்படும் உணவு
அற்றே - போன்றதே
அனைத்தாலும் - கேட்ட அத்துணை அளவிலும்
அவியினும் - இறந்தாலும்
அரு - உருவமற்றது
அலகில - அளவற்ற
அகன்று - விலகி
அயலார் - உறவல்லாதோர்
அழுக்காறு - பொறாமை
அருவிணை - செய்தற்கரிய செயல்
அடர்த்து எழு குருதி - வெட்டுப்பட்ட இடத்தினின்றும் பீறிட்டு ஒழுகும் செந்நீர்
அம்பி - படகு
அல் - இருள்
அடிமை செய்குவென் - பணி செய்வேன்
அமலன் - குற்றமற்றவன்
அரி - நெற்கதிர்
அம் - அழகிய
அரா - பாம்பு
அல்லல் - துன்பம்
அங்கை - உள்ளங்கை
அங்கணர் - அழகிய நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவன்
அரியாசணம் - சிங்காசணம்
அறைகுவன் - சொல்லுவான்
அணித்தாய் - அண்மையில்

அடவி - காடு
அலறும் - முழங்கும்
அணிந்து - அருகில்
அறைந்த - சொன்ன
அதிசயம் - வியப்பு

ஆ - வரிசை

ஆர்வம் - விருப்பம்
ஆற்றவும் - நிறைவாக
ஆற்றுணா - ஆறு - உணா
ஆறு - வழி
ஆடவர் - ஆண்கள்
ஆர்கலி - நிறைந்த ஓசையுடைய கடல்
ஆடுபரி - ஆடுகின்ற குதிரை
ஆழி - மோதிரம்
ஆனந்தம் - மகிழ்ச்சி
ஆறு - நல்வழி
ஆழி - கடல்
ஆழி - உப்பங்கழி
ஆன்ற - உயர்ந்த
ஆன்றோர் - கல்வி, கேள்வி, பண்பு ஆகியவற்றில் சிறந்தோர்
ஆர் அவை - புலவர்கள் நிறைந்த அவை
ஆக்கம் - செல்வம்
ஆயகாலை - அந்த நேரத்தில்

இ - வரிசை

இன்சொல் - இனிய சொல்
இன்சொலன் - இனிய சொற்களைப் பேசுபவன்
இன்சொலினதே - இனிய சொற்களைப் பேசுதலே
இன்புறாஉம் - இன்பம் தரும்
இன்மை - இப்பிறவி
இரட்சித்தாணா - காப்பாற்றினானா
இணக்கவரும்படி - அவர்கள் மனம் கனியும் படி
இல்லார் - செல்வம் இல்லாதவர்
இடித்தல் - கடிந்துரைத்தல்

இடுக்கண் - துன்பம்
 இசைந்த - பொருத்தமான
 இருநிலம் - பெரிய உலகம்
 இகழ்வார் - இழிவுபடுத்துவோர்
 இறப்பினை - பிறர் செய்த துன்பத்தை
 இறைந்தார் - நெறியைக் கடந்தவர்
 இன்னா - தீய
 இன்னாசொல் - இனிமையற்ற சொல்
 இழைத்துணர்ந்து - நுட்பமாக ஆராய்ந்து
 இடர் - இன்னல்
 இன்னா - தீங்கு
 இனிய - நன்மை
 இன்மை - வறுமை
 இளிவன்று - இழிவானதன்று
 இருநிலம் - பெரிய நிலம்
 இசைபட - புகழுடன்
 இரந்து செப்பினான் - பணிந்து வேண்டினான்
 இன்னல் - துன்பம்
 இறைஞ்சி - பணிந்து
 இழக்கம் - ஒழுக்கம் இல்லாதவர்
 இடும்பை - துன்பம்
 இகல் - பகை
 இறுவரை - முடிவுக்காலம்
 இயைந்தக்கால் - கிடைந்தபொழுது
 இமையவர் - தேவர்
 இறையோன் - தலைவன்
 இனிதின் - இனிமையானது
 இன்னல் - துன்பம்
 இருத்தி - இருப்பாயாக
 இந்து - நிலவு
 இடர் - துன்பம்
 இழக்கும் - கடிந்துரைக்கும்
 இடிப்பார் - கடிந்து அறிவுரை கூறும் பெரியார்
 இருள் - பகை

இரண்டும் - அறனும் இன்பமும்
இடர் - துன்பம்
இரும்பணை - பெரிய பனை
இவண் நெறியில் - இவ்வழியில்
இனை - சுற்றம்
இளைப்பாறுதல் - ஓய்வெடுத்தல்

ஈ - வரிசை

ஈனும் - தரும்
ஈன்றல் - தருதல் உண்டாக்குதல்
ஈயும் - அளிக்கும்
ஈரிருவர் - நால்வர்
ஈதல் - கொடுத்தல்
ஈயப்படும் - அளிக்கப்படும்
ஈர்த்து - அறுத்து
ஈண்டிய - ஆய்ந்தளித்த

உ - வரிசை

உன்னி - நினைத்து
உரும் - இடி
உறுவை - புலி
உல்குபொருள் - வரியாக வரும் பொருள்
உறுபொருள் - அரசு உரிமையாளர் வரும்பொருள்
உறா அமை - துன்பம் வராமல்
உதிரம் - குருதி
உன்னேல் - நினைக்காதே
உண்டனென் - உண்டோம் என்பதற்கு சமமானது
உபகாரத்தான் - பயன் கருதாது உதவுபவன்
உள்வேர்ப்பர் - மனத்தினுள் மறைத்து வைத்திருப்பார்
உலகம் - உயர்ந்தோர்
உரவோர் - மன வலிமையுடையோர்
உம்பரார் பதி - இந்திரன்
உய்ய - பிழைக்க
உறுதி - உள வலிமை
உடு - சொரிந்த

உணர்வு - அறிவியல் சிந்தனை
உரு - வடிவம்
உலையா உடம்பு - தளராத உடல்
உயம்மின் - போற்றுங்கள்
உறைதல் - தங்குகள்
உயம்மின் - பிழைத்துக் கொள்ளுங்கள்
உயர்ந்தன்று - உயர்ந்தது
உபாயம் - வழிவகை
உடையார் - செல்வம் உடையார்
உவப்ப - மகிழ்
உருகுவார் - வருந்துவார்
உண்பொழுது - உண்ணும் பொழுது
உணா - உணவு
உணர்வு - நல்லெண்ணம்
உடுக்கை - ஆடை
உழுபடை - விவசாயம் செய்யும் கருவிகள்

ஊ - வரிசை

ஊன்றும் - தாங்கும்
ஊற்று - ஊன்று கோல்

எ - வரிசை

என்பு - எலும்பு
எவன் கொலோ - என்ன காரணமோ
எய்யாமை - வருந்தாமை
எண் - எண்கள் கணிதம்
எழுத்து - இலக்கண இலக்கியங்கள் வடிவங்கள்
எம்பி - என் தம்பி
எய்தற்கு - கிடைத்தற்கு
எளிமை - வறுமை
எள்ளுவர் - இகழ்வர்
எண்டு - கரடி
எழில் - அழகு
என்பால் - என்னிடம்
எஃகு - உறுதியான

எயினர் - வேடர்
எள்ளறு - இகழ்ச்சி இல்லாத
எய்தற்கு - கிடைத்தற்கு
என்பணிந்த - எலும்பை மாலையாக அணிந்த

ஏ - வரிசை

ஏமாப்பு - பாதுகாப்பு
ஏமரா - பாதுகாவல் இல்லாத
ஏர் - அழகு
ஏசா - பழியில்லா
ஏதம் - குற்றம்
ஏய்துவர் - அடைவர்
ஏத்தும் - வணங்கும்
ஏமாப்பு - பாதுகாப்பு
ஏக்கற்று - கவலைப்பட்டு

ஒ - வரிசை

ஒண்பொருள் - சிறந்த பொருள்
ஒழுகுதல் - ஏற்று நடத்தல்
ஒல்கார் - விலகமாட்டார்
ஒல்லாவே - இயலாவே
ஒட்ட - பொருந்த
ஒழுகுதல் - நடத்தல், வாழ்தல்
ஒடுக்கம் - அடங்கியிருப்பது
ஒள்ளியவர் - அறிவுடையவர்
ஒம்பப்படும் - காத்தல் வேண்டும்
ஒப்புரவு - உதவுதல்
ஒற்சம் - தளர்ச்சி
ஒப்பர் - நிகராவர்
ஒண்தாரை - ஒளிமிக்க மலர்மாலை
ஒன்றோ - தொடரும் சொல்

ஓ - வரிசை

ஓதின் - எதுவென்று சொல்லும் போது

1.8. பெயர்ச்சொல்லின் வகையறிதல்

இங்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள பெயர்ச்சொல்லின் வகையறிதல் முக்கியமான பொது தமிழ் குறிப்புகளாகும். இது TNPSC போட்டி தேர்வுக்கு மிகவும் பயன்படும். போட்டி தேர்வாளர்கள் கீழ்க்கண்ட தொகுதிகளை படித்து பயன்பெற வாழ்த்துகிறோம்.

1. பெயர்ச்சொல்: பெயரையும் இடத்தையும் குறித்து வந்தால் பெயர்ச்சொல் எனப்படும்.

2. வினைச்சொல்: பொருட்களின் செயலை இயக்கத்தை தொழிலை வினையை உணர்த்தும் சொற்கள் வினைச்சொல் எனப்படும்.

3. இடைச்சொல்: பெயர்ச்சொல் வினைசொற்களை இடமாகக் கொண்டு வருவதையே இடைச்சொல் என்றழைக்கிறோம். வேற்றுமை உருபுகள் உவம உருபுகள் சுட்டு எழுத்துக்கள் வினா எழுத்துக்கள் மற்றும் ஏகாரம் ஒளகாரம் உம்மை போன்றவை இடைச்சொற்களாக வரும்.

எ.கா:

நூலைப் படித்தான் - (வேற்றுமை உருபு)

மக்கள் மகிழ்ந்தனர் - அர் (விகுதி)

தேன் போன்ற மொழி - போன்ற (உவமஉருபு)

அவ்வீடு இது - அ, இ

(சுட்டெழுத்துகள்)

உணவும் உடையும் - உம் (உம்மை)

படித்தாயா? - ஆ (வினா எழுத்து)

கழி உவகை (மிகுந்த மகிழ்ச்சி) கழி

4. உரிச்சொல்: பெயர் வினைச்சொற்களைச் சார்ந்து அவற்றின் குணத்தை உணர்த்தி வரும் சொற்கள் உரிச்சொற்கள் எனப்படும்.

எ.கா: மாநகர் மாமன்னர்

சாலப் பெரிது (மிகப்பெரிது) - சால

உறு பொருள் (மிகுந்த பொருள்) - உறு

தவச்சிறிது (மிகவும் சிறிது) - தவ

நனி பேசினான் (மிகுதியாகப் பேசினான்) - நனி

இடும்பை கூர் வயிறு (துன்பம் மிக்க வயிறு) - கூர்கழி உவகை (மிகுந்த மகிழ்ச்சி) - கழி

மேற்கண்ட சொற்றொடர்களில் உள்ள சால உறு தவ நனி கூர் கழி என்னும் சொற்கள் “மிகுதி” என்னும் குணத்தை உணர்த்திய பெயர் வினைகளுக்கு

உரிமை பூண்டு வந்துள்ளன. எனவே இவை உரிச்சொற்கள் எனப்படுகின்றன. சால உறு தவ நனி கூர் கழி என்பன மிகுதி என்னும் ஒரு பொருளையே உணர்த்துகின்றன. எனவே இவை ஒரு குணம் தழுவிய பல உரிச்சொற்கள் ஆகும்.

எ.கா:

கடிநிகர் - காவல் உடைய நகரம்

கடிவேல் - கூர்மையான வேல்

கடிமுரசு - ஆர்கும் முரசு

கடி காற்று - மிகுதியான காற்று

கடி மலர் - மணம் உள்ள மலர்

உரிச்சொற்றொடர்

1. மாநகர் - உரிச்சொற்றொடர்
2. தடந்தேள் - உரிச்சொற்றொடர்
3. மாபத்தினி - உரிச்சொற்றொடர்
4. கடுமா - உரிச்சொற்றொடர்

உரிச்சொல்

மாநகர் - உரிச்சொற்றொடர்

தடந்தேள் - உரிச்சொற்றொடர்

மல்லல் நெடுமதில் - உரிச்சொற்றொடர்

இரு நிலம் - உரிச்சொற்றொடர்

உரிச்சொல்

1. தடக்கை - உரிச்சொற்றொடர்
2. நனி விதைத்து - உரிச்சொற்றொடர்
3. உறுவேனில் - உரிச்சொற்றொடர்
4. மல்லல் அம் குருத்து - உரிச்சொற்றொடர்
5. நனிகடிது - உரிச்சொல் தொடர்கள்
6. நளிர்கடல் - உரிச்சொல் தொடர்கள்
7. நனி மனம் - பெயர் உரிச்சொல்
8. மல்லல் - 'வளப்பம்' என்னும் பொருளைத் தரும் உரிச்சொல்

உரிச்சொல்

1. விழுப்பொருள் - உரிச்சொற்றொடர்
2. வயமா - உரிச்சொற்றொடர்
3. தடங்கண் - உரிச்சொற்றொடர்

4. கடிநிறை - உரிச்சொற்றொடர்

5. தடம் தோள் - உரிச்சொல்

பல குணம் தழுவிய ஓர் உரிச்சொல்: ஒரு தொடரில் 'கடி' என்னும் உரிச்சொல் காவல் கூர்மை விளைவு மிகுதி மணம் என்னும் பல பொருள்களை உணர்த்தியுள்ளது. எனவே 'கடி' என்னும் பலகுணம் தழுவிய ஒரு உரிச்சொல்லாகும்.

1.9 இலக்கிய வகைச் சொற்கள்

இங்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள இலக்கிய வகைச் சொற்கள் முக்கியமான பொது தமிழ் குறிப்புகளாகும். இது TNPSC போட்டி தேர்வுக்கு மிகவும் பயன்படும். போட்டி தேர்வாளர்கள் கீழ்க்கண்ட தொகுதிகளை படித்து பயன்பெற வாழ்த்துகிறோம்.

இலக்கிய வகையால் சொற்களை நான்கு வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

- இயற்சொல்
- திரிச்சொல்
- திசைச்சொல்
- வடசொல்

இயற்சொல்:

கற்றவர், கல்லாதவர் என அனைவருக்கும் எளிதில் பொருள் விளங்கும்படி அமைந்த சொற்கள் இயற்சொற்கள் எனப்படும்

இயற்சொல் - இயல்பான சொல்.

எ.கா: பறவை, பூனை, மனிதன், மாமரம், பூ

இயற்சொல் இரு வகைப்படும்.

1) பெயர் இயற்சொல்

2) வினை இயற்சொல்

1) பெயர் இயற்சொல்:

எளிதில் பொருள் உணர்த்தும் பெயர்ச்சொற்கள் பெயர் இயற்சொல் எனப்படும்.

(எ.கா) காற்று, நிலவு, ஞாயிறு, பலகை

2) வினை இயற்சொல்:

எளிதில் பொருள் உணருமாறு அமைந்துள்ள வினைச்சொற்கள் வினை

இயற்சொல் எனப்படுமு்.

(எ.கா) படித்தான், தூங்கினான், வந்தான், சிரித்தான், பறந்தது மேய்ந்தன.

திரிச்சொல்:

இயல்பு நிலையிலிருந்து மாறி கற்றவர் மட்டுமே அறிந்து கொள்ளும் வகையில் அமைந்த சொற்களைத் திரிச்சொற்கள் என்று கூறுவர்.

(எ.கா) பீலி - மயில்தொகை

உகிர் - நகம்

ஆழி - கடல்

தத்தை - கிளி

புனல் - நீர்;

ஞாலம் - உலகம்

திரிசொல் இரு வகைப்படும்

1) பெயர்த்திரிசொல்

2) வினைத் திரிசொல்

1) பெயர்த்திரிசொல்:

எளிதில் உணர முடியாது, கற்றவர்க்கு மட்டுமே பொருள் விளங்குமாறு அமைந்த பெயர்ச்சொல் 'பெயர்த்திரிசொல்' ஆகும்.

(எ.கா) எயில் - மதில்

நல்குரவு - வறுமை

கழை - மூங்கில்

கிழமை - உரிமை

மடி - சோம்பல்

பெயர்த்திரிசொல் இரு வகைப்படும்.

i. ஒரு பொருள் குறித்த பல பெயர்த்திரிசொல்

ii. பல பொருள் குறித்த ஒரு பெயர்த்திரிசொல்

ஒரு பொருள் குறித்த பல பெயர்த்திரிசொல்: கமலம், கஞ்சம் முண்டகம் முளரி இவை யாவும் "தாமரை" என்னும் ஒரே பொருளை உணர்த்துகின்றன. இவ்வாறு கற்றவர்க்கு மட்டுமே பொருள் விளங்குமாறு அமைத்து ஒரே பொருளை உணர்த்தும் பல சொற்களை ஒரு பொருள் குறித்த பல பெயர்த்திரிசொல் என்று அழைக்கிறோம்.

எ.கா:

வேழம் வாரணம் கழை ஆகிய சொற்கள் "யானை" யைக் குறிக்கும்.

பல பொருள் குறித்த ஒரு பெயர்த்திரிசொல்:

ஆவி இச்சொல் உயிர் பேய் மெல்லிய புகை ஆகிய பல சொற்களை உணர்த்துகின்றது. அரிதில் பொருள் விளங்கும் இப்பெயர்ச்சொல் பல பொருள்களைத் தருவதால் அதனைக் பல பொருள் குறித்த ஒரு பெயர்த்திரிசொல் என்று அழைக்கிறோம்.

எ.கா:

ஆவணம் - முறிச்சீட்டு, கடைத்தெரு, அடிமைத்தனம்

2) வினைத்திரிசொல்:

கற்றவருக்கு மட்டுமே பொருள் விளங்கும் வகையில் அமைந்த வினைச்சொல் வினைத்திரிசொல் எனப்படும்.

எ.கா: வினவினான் விளித்தான் நோக்கினான்.

வினைத்திரிசொல் இரு வகைப்படும்.

- i. ஒரு பொருள் குறித்த பல வினைத் திரிசொல்
- ii. பல பொருள் குறித்த ஒரு வினைத் திரிசொல்

ஒரு பொருள் குறித்த பல வினைத் திரிசொல்: செப்பினான் உரைத்தான், மொழிந்தான் இயம்பினான் இவை கற்றவர்க்கு மட்டுமே விளங்கும் வகையில் அமைந்த வினைச்சொற்களாகும். எனவே இவை வினைத் திரிசொல் என வழங்கப்படும். இச்சொற்கள் அனைத்தும் ஒரு பொருளையே தருவதால் இவற்றை ஒரு பொருள் குறித்த பல வினைத் திரிசொல் என்பர்.

பல பொருள் குறித்த ஒரு வினைத் திரிசொல்: வீசு இந்த வினைச்சொல் எறி, சிதறடி, பரவச்செய், ஆட்டு என்னும் பல பொருட்களை உணர்த்துகின்றது. இது கற்றவர்கள் மட்டுமே அறியும் சொல்லாகும். இதனைப் பல பொருள் குறித்த ஒரு வினைத் திரிசொல் ஆகும்.

திசைச்சொல்:

வடமொழி அல்லாத பிறமொழிச் சொற்கள் அம்மொழிகளில் எவ்வெப்பொருளில் வழங்குகின்றனவோ அவ்வப் பொருளிலேயே தமிழிலும் வந்து வழங்குவதைத் திசைச் சொற்கள் என்கிறோம். தமிழ்நாட்டைச் சூழ்ந்துள்ள பிற பகுதிகளிலிருந்து தமிழில் வழங்கும் திசைச்சொற்கள்

- i. கேணி - (கிணறு)
- ii. பெற்றம் - (பசு)
- iii. அச்சன் - (தந்தை)
- iv. கடிதாசி - (கடிதம்)
- v. தள்ளை - (தாய்)
- vi. சாவி - (திறவு கோல்)
- vii. அசல் - (மூலம்)
- viii. கோர்ட் - (நீதிமன்றம்)
- ix. இலாகா - (துறை)

வடசொல்:

வடமொழிச் (சமஸ்கிருதம்) சொற்கள் திரிந்தும், திரியாமலும் தமிழ் மொழியில் வந்து வழங்குமானால் அவை “வடச்சொற்கள்” எனப்படும். கமலம், விஷம், புஷ்பம் இவை தமிழில் வந்து வழங்கினாலும் தமிழ்சொற்கள்

அல்ல வடமொழிச் (சமஸ்கிருதம்) சொற்கள்.

எ.கா: கமலம் - தாமரை

விஷம் (அ) விடம் - நஞ்சு

புஷ்பம் (புட்பம்) - மலர்

அர்ச்சனை - மலரிட்டு வழிபடுதல்

சுதந்திரம் - விடுதலை

விவாகம் - திருமணம்

1.10 இலக்கணக் குறிப்பறிதல்

இங்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள அனைத்து தொகுதிகளும் முக்கியமான பொது தமிழ் குறிப்புகளாகும். இது TNPSC போட்டி தேர்வுக்கு மிகவும் பயன்படும். போட்டி தேர்வாளர்கள் கீழ்க்கண்ட தொகுதிகளை படித்து பயன்பெற வாழ்த்துகிறோம்.

தமிழ் இலக்கணம்

இலக்கணம் ஐந்து வகைப்படும்:

1. எழுத்திலக்கணம்
2. சொல்லிலக்கணம்
3. பொருளிலக்கணம்
4. யாப்பிலக்கணம்
5. அணியிலக்கணம்

எழுத்தின் வகைகள்:

எழுத்துக்கள் இரண்டு வகைப்படும்

1. உயிரெழுத்துகள்
2. சார்பெழுத்துகள்

முதலெழுத்துகளின் வகைகள்:

முதலெழுத்துக்கள் இரண்டு வகைப்படும்

1. உயிரெழுத்துகள்
2. மெய்யெழுத்துகள்

உயிரெழுத்துகளின் வகைகள்:

உயிரெழுத்துக்கள் இரண்டு வகைப்படும்

1. குற்றெழுத்துகள் (அ இ உ எ ஓ)
2. நெட்டெழுத்துகள் (ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஓ ஔ)

மெய்யெழுத்துகளின் வகைகள்:

மெய்யெழுத்துக்கள் மூன்று வகைப்படும்

1. வல்லினம் (க் ச் ட் த் ப் ற்)
2. மெல்லினம் (ங் ஞ் ண் ந் ம் ன்)
3. இடையினம் (ய் ர் ல் வ் ழ் ள்)

ஆய்த எழுத்து

முப்புள்ளி, முப்பாற்புள்ளி, தனிநிலை, முற்றாய்தம் ஆகிய பெயர்களாலும் அழைக்கப்படுகிறது.

சார்பெழுத்து அதன் வகைகள்:

முதல் எழுத்துக்களாகிய உயிர் எழுத்துக்களையும், மெய்யெழுத்துகளையும் சார்ந்து இயங்கும் எழுத்துகள் சார்பெழுத்துகள் எனப்படும்.

சார்பெழுத்து பத்து வகைப்படும்.

1. உயிர்மெய்
2. ஆய்தம்
3. உயிரளபெடை
4. ஒற்றளபெடை
5. குற்றியலுகரம்
6. குற்றியலிகரம்
7. ஐகாரக்குறுக்கம்
8. ஒளகாரக்குறுக்கம்
9. மகரக்குறுக்கம்
10. ஆய்தக்குறுக்கம்

“உயிர்மெய் ஆய்தம் உயிரள பொற்றள புகிய இஊ ஒள மகான் தனிநிலை பத்தும் சார்பெழுத்தாகும்”

அளபெடை:

“அளபெடை” என்பதற்கு “நீண்டு ஒலித்தல்” என்று பொருள். செய்யுளில் ஓசை குறையும் போது ஒரு சொல்லின் முதலிலும் இடையிலும் இறுதியிலும் நிற்கும் நெட்டெழுத்துகள் ஏழும் தமக்குரிய இரண்டு மாத்திரையிலிருந்து நீண்டு ஒலிப்பதே அளபெடை எனப்படும்.

அளவு மாத்திரை எடை எடுத்தல் என்பது பொருள் எழுத்தின் மாத்திரை அளவில் நீட்டி ஒலித்தல்

மாத்திரை அளவு:

உயிர்க்குறில் உயிர்மெய்க்குறில் - ஒன்று

உயிர் நெடில் உயிர்மெய்நெடில் - இரண்டு

மெய் ஆய்தம் - மூன்று

உயிரளபெடை - நான்கு

ஒற்றளபெடை - ஐந்து

அளபெடையின் வகைகள்:

அளபெடை இரண்டு வகைப்படும்.

1. உயிரளபெடை
2. ஒற்றளபெடை
1. உயிரளபெடை

உயிர் + அளபெடை = உயிரளபெடை

செய்யுளில் ஓசை குறையும் போது அந்த ஓசையை நிறைவு செய்ய

உயிர்நெட்டெழுத்துகள் ஏழும் (ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஒ ஓள) அளபெடுக்கும் அவ்வாறு அளபெடுக்கும் போது அளபெடுத்தமையை அறிய நெட்டெழுத்துகளுக்கு இனமான குற்றெழுத்துகள் அவற்றின் பக்கத்தில் எழுதப்படும்.

உயிரளபெடையின் வகைகள்:

உயிரளபெடை மூன்று வகைப்படும்.

1. செய்யுளிசையளபெடை (அல்லது) இசைநிறையளபெடை
2. இன்னிசையளபெடை
3. சொல்லிசையளபெடை

செய்யுளிசையளபெடை:

செய்யுளில் ஓசையை நிறைவு செய்தற்பொருட்டு சொல்லின் முதல், இடை, கடையிலுள்ள உயிர் நெட்டெழுத்துகள் அளபெடுத்து வருவதைச் செய்யுளிசையளபெடை என்பர். இதற்கு இசை நிறையளபெடை என்ற வேறு பெயரும் உண்டு.

எ.கா:

“ஏரின் உழாஅர் உழவர் பயலென்னும்

வாவுஹரி வளங்குன்றிக் கால்”

இக்குறட்பாவில் “உழாஅர்” என்னும் சொல் அளபெடுத்து வந்துள்ளது. உழார் என்பது இயல்பான சொல்

(எ.கா) “கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை

விடா அர் விழையும் உலகு”

இக்குறட்பாவில் கெடா என்பது கெடாஅ என இறுதியிலும் விடா என்பது விடாஅர் என இடையிலும் அளபெடுத்துவந்துள்ளது.

மேலும் சில எ.கா

- 1) உழாஅர்
- 2) படாஅர்
- 3) தொழுஉம்
- 4) தூஉ
- 5) தருஉம்
- 6) ஆஅதும்
- 7) ஒஓதல்
- 8) தொழாஅன்
- 9) உறாஅமை
- 10) பெறாஅ

அளபெடை

உறாஅமை - செய்யுளிசை அளபெடை

இன்னிசையளபெடை:

செய்யுளில் ஓசை குறையாத பொழுதும் செவிக்கு இனிய ஓசையைத் தரும் பொருட்டு உயிர்க்குறில் நெடிலாகி மேலும் அளபெடுப்பது இன்னிசையளபெடை ஆகும்.

எ.கா:

கெடுப்பதூஉம் கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மாற்றாங்கே
எடுப்பதூஉம் எல்லாம் மழை.

கெடுப்பதும், எடுப்பதும் என்று ஓசை குறையாத இடத்திலும் இனிய ஓசை தருவதற்காகக் குறில் நெடிலாக மாறி அளபெடுப்பது இன்னிசையளபெடை எனப்படும்.

மேலும் சில எ.கா:

- 1) உள்ளதூஉம் 2) அதனினூஉங்கு

சொல்லிசையளபெடை:

செய்யுளில் ஓசை குன்றாத பொழுதும் பெயர்ச்சொல் வினையெச்சப் பொருளைத் தருவதற்காக அளபெடுப்பது சொல்லிசை அளபெடை எனப்படும்.

எ.கா: குடிதழிஇக் கோலோச்சும் மாநில மன்னன்
அடிதழிஇ நிற்கும் உலகு.

இக்குறட்பாவில் தழி என்றிருப்பினும் செய்யுளின் ஓசை குறைவதில்லை 'தழீ' என்பது தழுவுதல் எனப் பொருள் தரும்.

பெயர்ச்சொல்லாகும் அச்சொல் 'தழிஇ' என அளபெடுத்தால் 'தழுவி' என

வினையெச்சச் சொல்லாயிற்று.

“இசைகெடின் மொழிமுதல் இடைகடை நிலை நெடில்
அளபெடும் அவற்றவற் நினக்குறள் குறியே”

நன்னூல் - 91

அளபெடை

1. எழீஇ - சொல்லிசை அளபெடை
2. கடாஅ யானைää சாஅய் தோள் - இசைநிறை
அளபெடைகள்

3. அதனினூஉங்கு - இன்னிசை அளபெடை

அளபெடை

1. ஒரீஇ தழீஇ - சொல்லிசை அளபெடைகள்
2. தழீஇக்கொள்ள - சொல்லிசை அளபெடை
3. உறீஇ - சொல்லிசை அளபெடை
4. தாங்குறூஉம் வளர்க்குறூஉம் - இன்னிசை அளபெடைகள்
5. செய்கோ - ‘ஓ’ காரம் அசை நிலை
6. ஞான்றே - ‘ஏ’ காரம் அசை நிலை
7. தானே - ஏகாரம் பிரிநிலை
8. கள்வனோ - ஓகாரம் பிரிநிலை
9. விளைசெயம் ஆவதோ - ஓகாரம் எதிர்மறை
10. குன்றமோ பேயதோ பூதமோ ஏதோ - ஓகாரங்கள் வினாப்பொருள்
ஏகாரம்

1. யானோ அரசன் - ஓகாரம் எதிர்மறை
2. அருவினை என்ப உளவோ - ஓகாரம் எதிர்மறை
3. யானே கள்வன் - ஏகாரம் தேற்றப்பொருளில் வந்தது.

ஏகாரம்

1. செல்வர்க்கே - ஏகாரம் பிரிநிலைப் பொருளில் வந்தது
2. சீவகற்கே - ஏகாரம் தேற்றேகாரம்
3. காயமே கண்ணே - ஓகாரங்கள் தேற்றேகாரங்கள்
4. புண்ணோ இகழ் உடம்போ மெய் - ஓகாரம் எதிர்மறைகள்

அளபெடை

2. ஒற்றளபெடை

செய்யுளில் ஓசை குறையும் போது அதனை நிறைவு செய்வதற்குச்
சொல்லிலுள்ள மெய்யெழுத்து அளபெடுத்தலை ஒற்றளபெடை என்று
அழைக்கிறோம்.

3) சொல்லுக்கு இறுதியில் வரும் வல்லினம் மெய்களை (க்,ச்,ட் த்,ப்,ற்) ஊர்ந்து உகரம் (கு,சு,டு,து,பு,று) மட்டுமே தனக்குரிய ஒரு மாத்திரை அளவில் குறைந்து அரை மாத்திரையாக ஒலிக்கும்.

சொல்லின் இறுதி எழுத்தாக நிற்கும் குற்றியலுகரத்திற்கு முன் உள்ள எழுத்தை நோக்க குற்றியலுகரம் ஆறு வகையாகப் பிரிக்கப்படுகிறது.

குற்றியலுகரத்தின் வகைகள்:

குற்றியலுகரம் ஆறு வகைப்படும்

- 1) நெடில்தொடர்க் குற்றியலுகரம்
- 2) ஆய்தத்தொடர்க் குற்றியலுகரம்
- 3) உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரம்
- 4) வன்தொடர்க் குற்றியலுகரம்
- 5) மென்தொடர்க் குற்றியலுகரம்
- 6) இடைத்தொடர்க் குற்றியலுகரம்

1) நெடில் தொடர்க் குற்றியலுகரம்:

தனி நெடிலைத் தொடர்ந்து வரும் குற்றியலுகரம் நெடில் தொடர்க் குற்றியலுகரம் ஆகும்.

(தனி நெடில் என்பது உயிர் நெடிலாகவும் உயிர்மெய் நெடிலாகவும் இருக்கலாம்)

எ.கா: பாகு, காசு, தோடு,காது, சோறு

2) ஆய்தத் தொடர்க் குற்றியலுகரம்:

ஆய்த எழுத்தைத் தொடர்ந்து வரும் குற்றியலுகரம் ஆய்தத் தொடர்க் குற்றியலுகரம் ஆகும்.

எ.கா: எஃகு அஃகு கஃசு

3) உயிர்தொடர்க் குற்றியலுகரம்:

உயிரெழுத்தைத் தொடர்ந்து வரும் குற்றியலுகரம் உயிர்த் தொடர்க் குற்றியலுகரம் ஆகும்.

எ.கா: அழகு முரசு பண்பாடு எருது மரபு பாலாறு

இச்சொற்களில் வல்லின மெய்களை ஊர்ந்து வந்த உகரம் (கு சு டு து,பு, று)

உயிரெழுத்தைத் தொடர்ந்து (மு - ழு அ ர - ர் அ, பா - ப் ஆ ரு - ர் உ லா - ல் ஆ) ஈற்றில் அமைந்து குறைந்து ஒலிப்பதால் குற்றியலுகரம் ஆயிரற்று.

குறிப்பு: நெடில் தொடர் குற்றியலுகரம் அமைந்த சொல் நெடிலை உடைய இரண்டு எழுத்து சொல்லாக மட்டுமே வரும்.

4) வன்தொடர் குற்றியலுகரம்:

வல்லின மெய்யெழுத்தைத் தொடர்ந்து வரும் குற்றியலுகரம் வன்தொடர்க்

குற்றியலுகரம் எனப்படும்.

எ.கா: பாக்கு, தச்சு, தட்டு, பத்து, உப்பு, புற்று

5) மென்தொடர்க் குற்றியலுகரம்:

மெல்லின மெய்யெழுத்தைத் தொடர்ந்து வரும் குற்றியலுகரம் மென்தொடர்க் குற்றியலுகரம் எனப்படும்.

எ.கா: பாங்கு பஞ்சு வண்டு பந்து அம்பு கன்று

6) இடைத்தொடர்க் குற்றியலுகரம்:

இடையின மெய்யெழுத்தைத் தொடர்ந்து வரும் குற்றியலுகரம் இடைத் தொடர்க் குற்றியலுகரம் ஆகும்.

எ.கா: மூழ்கு செய்து சால்பு சார்பு

“நெடிலோடு ஆய்தம் உயிர்வலி மெலி இடைத்

தொடர்மொழி இறுதி வன்மையு ருகரம்

அஃகும் பிறமேல் தொடரவும் பெறுமே”

நன்னூல் - 94

1.11 சொற்களை ஒழுங்குபடுத்திச் சொற்றொடராக்குதல்

இங்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள சொற்களை ஒழுங்குபடுத்திச் சொற்றொடராக்குதல் முக்கியமான பொது தமிழ் குறிப்புகளாகும். இது TNPSC போட்டி தேர்வுக்கு மிகவும் பயன்படும். போட்டி தேர்வாளர்கள் கீழ்க்கண்ட தொகுதிகளை படித்து பயன்பெற வாழ்த்துகிறோம்.

1. எழுவாய் பயனிலை அமைப்பு:

எழுவாய் முதலில் வரும் அடுத்து பயனிலை வரும் எழுவாயும், பயனிலையும் பால், இடம் ஒத்து இருத்தல் வேண்டும்.

நான் வந்தேன் நாம் வந்தோம், நாங்கள் வந்தோம், நீ வந்தாய், நீர் வந்தீர், நீங்கள் வந்தீர். அவன் வந்தான், அவள் வந்தாள், அவர் வந்தார், அது வந்தது, அவை வந்தன.

வண்டி ஓடும் வண்டிகள் ஓடும்
மரம் விழும், மரங்கள் விழும்
எழுத்தறிவித்தவன், இறைவன் ஆகும்
நாட்டை ஆண்டவன் அரசன் ஆகும்.

செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டில் அமையும் வினைகள் ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பால், பலவின்பால், போன்ற நான்கு பாலுக்கும் வரும்.

தன்மை, முதனிலை, படர்க்கை (பலர்பால்) இவற்றில் செய்யும் என்னும் வாய்பாடு முற்று வராது.

வண்டி ஓடியது வண்டிகள் ஓடின.

பறவை பறந்தது பறவைகள் பறந்தன.

குதிரை மேய்ந்தது குதிரைகள் மேய்ந்தன.

2. எழுவாய் செயப்படுபொருள் பயனிலை அமைப்பு:

இராமன் வில்லை வளைத்தான் - எனத் தொடர் அமையும்.

3. தொகுதி பெயர் :

ஒன்றன் பால்விசுதிபெறும்

ஊர் சிரித்தது

உலகம் அழுதது.

4. பெயரெச்சத்தின் முடிவில் பெயர்வரும்:

இன்று வந்த மழைக்காலம் என அமையும்.

இன்று மழை வந்த காலம் எனத் தொடர் அமையாது. கோயிலுக்குப் போன மாலா திரும்பினாள் என அமையும்.

5. வினையெச்சத்தை அடுத்து வினை வரும்:

(வினையெச்சத்தில் அடைச்சொற்கள் சில வரும்)

முருகன் வந்து போனான், முருகன் வேகமாக வந்து போனான்.

6. செயப்படு பொருளும் வினையெச்சமும் வரும் போது முதலில் செயப்படு பொருள் வரும்:

இராமன்/ வில்லை / வளைத்துப் / புகழ் / பெற்றான்.

அவன் / பெண்ணைக் / கொடுத்துத் / திருமணம் செய்வித்தான்.

முருகன் / அரக்கனை / அழித்து / வெற்றி / பெற்றான்.

நான் / பணத்தைக் / கொடுத்துப் / பழம் / வாங்கினேன்.

நான் பணம் கொடுத்துப் பழம் வாங்கினேன் என்று அறிணையில் 'ஐ' மறைந்தும் வரும்.

7. பெயரடை சிதறாது/பெயரை விட்டு விலகாது:

நான் நேற்று நல்ல பையனைப் பார்த்தேன் (பெயரை - மத்தியில் எதுவும் வராது)

நான் நேற்று (என்விட்டிற்குப் பக்கத்திலிருந்த குடியிருந்த நல்ல பையனைப்)

பார்த்தேன்.

நான் கடையில் (திருவள்ளுவரால் எழுதப்பட்ட திருக்குறளை) வாங்கினேன்.
பெட்டியில் உள்ள சொற்கள் சிதறாது.

8. வேற்றுமை உருபுகள்:

(2 - ஐ, 3-ஆல், 4-கு, 5-இன், 6-அது, 7-கண்)

அ) 2 - 3 நான் முருகனைப் பார்த்தேன்

நான் முருகனைக் கண்ணால் பார்த்தேன்

என இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு முதலில் வந்து மூன்று வேற்றுமை உருபு
அடுத்து வரும்.

ஆ) 4 - 2 - 3 கு - ஐ - ஆல்

தாய் குழந்தைக்கு உணவைக் கையால் ஊட்டினாள்

இ) 4 - 2 - 7 கு - ஐ - கண் (இடம்)

இராமனுக்கு புத்தகத்தை கடையில் வாங்கினேன்

ஈ) 3 - 2 - 3 ஆல் - ஐ - ஆல்

கண்ணால் பார்த்தவனைக் கையால் அடித்தேன்

9. விளிச்சொல் முதலில் நிற்கும்:

இராமா இங்கே வா (சரியானது)

இங்கே வா இராமா (தவறானது)

1.12 புகழ்பெற்ற நூல்களும் ஆசிரியர்களும்

ஐம்பெருங்காப்பியங்கள்

- சிலப்பதிகாரம் - இளங்கோவடிகள்
- மணிமேகலை - சீத்தலைச் சாத்தனார்
(பெளத்த சமய நூல்)
- சீவக சிந்தாமணி - திருத்தக்க தேவர்
- வளையாபதி - ஆசிரியர்
(சமணசமய நூல்); தெரியவில்லை
- குண்டலகேசி - நாதகுத்தனார்
(பெளத்த சமய நூல்)

ஐஞ்சிறுங்காப்பியங்கள்

- யசோதர காவியம் (உயிர்க்கொலை தீது என்பதை வலியுறுத்த - வெண்ணாவலுடையார் எழுந்த நூல்)
- உதயணகுமார காவியம் - ஆசிரியர் தெரியவில்லை
- நாககுமார காவியம் - ஆசிரியர் தெரியவில்லை
- சூளாமணி (கவிதை நயத்தில் சிந்தாமணி - தோலாமொழித் தேவர் போன்றது
- நீலகேசி - வாமன முனிவர் (சமண சமய நூல்)
- சீவகசிந்தாமணி நரிவிருத்தம் - திருத்தக்க தேவர்
- பெருங்கதை - கொங்குவேளிர்
- கம்பராமாயணம், ஏரெழுபது, சிலை எழுபது, திருக்கை வழக்கம், சரசுவதி அந்தாதி, சடகோபரந்தாதி, இலக்குமி அந்தாதி, மும்மணிக் கோவை - கம்பர்
- பெரியபுராணம் - சேக்கிழார்
- முத்தொள்ளாயிரம் - ஆசிரியர் தெரியவில்லை
- நந்திக்கலம்பகம் - ஆசிரியர் தெரியவில்லை
- பாரத வெண்பா - பெருந்தேவனார்
- மேருமந்தர புராணம் - வாமன முனிவர்
- வில்லி பாரதம் - வில்லிபுத்தூராழ்வார்
- இறையனார் களவியல் உரை - நக்கீரர்
- புறப்பொருள் வெண்பா மாலை - ஐயனரிதனார்
- கந்தபுராணம் - கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார்
- வீரசோழியம் - புத்தமித்திரர்
- சேந்தன் திவாகரம், திவாகர நிகண்டு - திவாகர முனிவர்
- பிங்கல நிகண்டு - பிங்கல முனிவர்
- உரிச்சொல் நிகண்டு - காங்கேயர்

நாலாயிரத் திவ்வியப்பிரபந்தம்

- சூடாமணி நிகண்டு - மண்டல புருடர்
- நேமிநாதம், வச்சணந்திமாலை, பன்னிரு பாட்டியல், (வெண்பாப் பாட்டியல்) - குணவீரபண்டிதர்
- தண்டியலங்காரம் - தண்டி
- யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கல விருத்தி, யாப்பருங்கலக்காரிகை - அமிர்தசாகரர்
- நன்னூல் - பவணந்தி முனிவர்
- நம்பியகப்பொருள் - நாற்கவிராச நம்பி
- திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி - நம்பியாண்டார் நம்பி

- சந்திரவாணன் கோவை, சேயூர் முருகன் பிள்ளைத் தமிழ் - அந்தகக்கவி வீரராகவர்
- திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப் பாடியார் - உய்யவந்தத் தேவர்
- சிவஞான போதம் - மெய்கண்டார்
- தில்லைக்கலம்பகம் - இரட்டைப்புலவர்கள் (இளஞ்சூரியர், முதுசூரியர்)
- வினா வெண்பா, போற்றிப் பஃறொடை, கொடிக்கவி, நெஞ்ச விடு தூது - உமாபதி சிவாச்சாரியார்
- அரிச்சந்திர புராணம் - வீரகவிராயர்
- மச்ச புராணம் - வடமலையப்பர்
- இரட்சணிய யாத்திரிகம், இரட்சணிய சமய நிர்ணயம், இரட்சணிய மனோகரம், இரட்சணிய குறள் - எச். ஏ. கிருட்டிணப்பிள்ளை
- திருமாலை, திருப்பள்ளியெழுச்சி - தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்
- திருவண்ணாமலை, திருவெண்காடு புராணம் - சைவ எல்லப்ப நாவலர்
- தொன்னூல் விளக்கம், ஞானோபதேசம், பரமார்த்த குரு கதை, சதுரகராதி, திருக்காவலூர் கலம்பகம், தேம்பாவணி - வீரமாமுனிவர்
- சீறாப்புராணம், முதுமொழிமாலை, சீதக்காதி நொண்டி நாடகம் - உமறுப்புலவர்
- நந்தனார் சரித்திரம் - கோபாலகிருட்டிண பாரதியார்
- டம்பாச்சரி விலாசம் - காசி விஸ்வநாதர்
- சைவம் பன்னிரு திருமுறைகள்

நூல்கள் - ஆசிரியர்கள்

- அகத்தியம் - அகத்தியர்
- தொல்காப்பியம் - தொல்காப்பியர்

ஐங்குறுநூறு

- குறிஞ்சித் திணை பாடியவர் - கபிலர்
- முல்லைத் திணை பாடியவர் - பேயனார்
- மருதத் திணை பாடியவர் - ஓரம்போகியார்
- நெய்தற் திணை பாடியவர் - அம்முவனார்
- பாலைத் திணை பாடியவர் - ஓதலாந்தையார்

கலித்தொகை

- குறிஞ்சிக்கலி பாடியவர் (29 பாடல்கள்) - கபிலர்
- முல்லைக்கலி பாடியவர் (17 பாடல்கள்) - சோழன் நல்லுருத்திரன்
- மருதக்கலி பாடியவர் (35 பாடல்கள்) - மருதனில நாகனார்

- நெய்தற்கலிபாடியவர்(33பாடல்கள்) - நல்லந்துவனார்
- பாலைக்கலி பாடியவர் (35பாடல்கள்) - பெருங்கடுங்கோன்
- ஆத்திச்சூடி, ஞானக்குறள் (109 பாக்கள்), கொன்றை வேந்தன் - நல்வழி (41 பாக்கள்), மூதுரை (வாக்குண்டாம்) (31 பாக்கள்) - ஓளவையார்
- வெற்றிவேற்கை, நைடதம் - அதிவீர ராம பாண்டியன்
- அறநெறிச்சாரம் - முனைப்பாடியார்
- நன்னெறி - சிவப்பிரகாசர்
- பிரபுலிங்க லீலை, உலக நீதி - உலகநாதர்
- நளவெண்பா, நளோபாக்கியானம் - புகழேந்திப் புலவர்

பதினென்கீழ்க்கணக்கு நூல்களும் பாடியோரும்

- திருவருட்பா, ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம், மனுமுறை கண்ட வாசகம், ஒழிவிலொடுக்கம், தொண்டமண்டல சதகம், சின்மய தீபிகை - வள்ளலார் இராமலிங்க அடிகளார்
- மாறன் அகப்பொருள், மாறனலங்காரம் - திருக்குருகைப் பெருமாள்
- வேதாரணியப் புராணம், திருவிளையாடற் போற்றி கலிவெண்பா, சிதம்பரப்பாட்டியல், திருவிளையாடற் புராணம், மதுரை பதிற்றுப் பத்தந்தாதி - பரஞ்சோதி முனிவர்
- இலக்கண விளக்கப் பட்டியல் - வைத்தியநாத தேசிகர்
- மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், மீனாட்சியம்மை குறம், இரட்டை மணிமாலை, முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழ், காசிக்கலம்பகம்ää சகலகலா வள்ளிமாலை, கந்தர் கலிவெண்பா, மதுரைக் கலம்பகம், நீதிநெறி விளக்கம், திருவாரூர் நான்மணிமாலை, சிதம்பர மும்மணிக்கோவை, சிதம்பர செய்யுட்கோவை - குமரகுருபரர்
- கந்த புராணம் - கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார்
- திருச்செந்தூர் பிள்ளைத்தமிழ் - பகழிக்கூத்தர்
- சேக்கிழார் பிள்ளைத்தமிழ் - மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை
- இரண்டாம் குலோத்துங்கன் பிள்ளைத்தமிழ், தக்கயாகப் பரணி, மூவருலா - ஒட்டக்கூத்தர்
- கலிங்கத்துப் பரணி, இசையாயிரம், உலா, மடல் - செயங்கொண்டார்
- திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகங்கள் - காரைக்காலம்மையார்
- திருக்குற்றாலநாத உலா, குற்றாலக் குறவஞ்சி - திரிகூட ராசப்பக் கவிராயர்
- அழகர் கிள்ளை விடு தூது, தென்றல் விடு தூது - பலபட்டைச் சொக்கநாதப் புலவர்

- திருவெங்கைக் கலம்பகம், திருவெங்கை உலா - சிவப்பிரகாசர்
- திருவரங்கக் கலம்பகம், திருவேங்கடந்தந்தாதி அஷ்டப்பிரபந்தம் - பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்கார்
- நாரை விடு தூது - சத்தி முத்தப் புலவர்
- காந்தியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், காந்தியம்மை அந்தாதி - அழகிய சொக்கநாதர்
- சுகுண சுந்தரி - முன்சீப் வேதநாயகம் பிள்ளை
- அமுதாம்பிகை பிள்ளைத் தமிழ், இலக்கண விளக்க சூறாவளி - சிவஞான முனிவர்
- கலைசைக் கோவை, கலைசைச் சிதம்பரேசர் பரணி, கலைசைச் சிலேடை வெண்பா, திருவாடுதுறை கோவை, சிவஞான முனிவர் துதி - தொட்டிக் களை சுப்பிரமணிய முனிவர்
- குசேலோபாக்கியானம் - வல்லூர் தேவராசப் பிள்ளை
- திருக்கோவையார் - மாணிக்கவாசகர்
- தஞ்சைவாணன் கோவை - பொய்யாமொழிப் புலவர்
- முக்கூடற்பள்ளு - என்னெயினாப் புலவராக இருக்கலாம்
- சேது புராணம் - நிரம்பவழகிய தேசிகர்
- இராம நாடகக் கீர்த்தனை - அருணாச்சலக் கவிராயர்
- மனோன்மணியம் - பெ. சுந்தரம்பிள்ளை
- திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் - கால்டுவெல்
- பெண்மதி மாலை, சர்வ சமயக் கீர்த்தனைகள், பிரதாப முதலியார் சரித்திரம், நீதிநூல் திரட்டு, சுகுண சுந்தரி சரித்திரம் - மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை
- கமலாம்பாள் சரித்திரம் - ராஜம் ஐயர்
- ரூபாவதி, கலாவதி, மானவிஜயம், நாடகவியல் - பரிதிமாற்கலைஞர்
- வள்ளித்திருமணம், கோவலன் சரித்திரம், சதி சுலோச்சனா, இலவகுசா, பக்த பிரகலாதா, நல்லதங்காள், வீர அபிமன்யுஷ பவளக் கொடி - சங்கரதாஸ் சுவாமிகள்
- மனோகரா, யயாதி, சிறுதொண்டன், கர்ணன், சபாபதி, பொன் விலங்கு - பம்மல் சம்பந்தனார்
- இரட்டை மனிதன், புனர் ஜென்மம், கனகாம்பரம் விடியுமா? - கு.ப. ராஜகோபாலன்
- கடவுளும் சந்தசாமிப் பிள்ளையும், காஞ்சனை, பொன்னகரம், அகல்யை, சாப விமோசனம் - புதுமைப்பித்தன்
- மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை சரித்திரம், புதியதும் பழையதும், கண்டதும் கேட்டதும், நினைவு மஞ்சரி, என் சரிதம் - உ.வே. சாமிநாத அய்யர்
- கருணாமிர்த சாகரம் - தஞ்சை ஆபிரகாம் பண்டிதர்

- பெத்லேகம் குறிஞ்சி - வேதநாயக சாஸ்திரி
- நாக நாட்டரசி, கோகிலம்பாள் கடிதங்கள் - மறைமலையடிகள்
- மோகமுள், அன்பே ஆரமுதே, அம்மா வந்தாச்சு, மரப்பசு, நளப்பாகம் - தி. ஜானகிராமன்
- இராவண காவியம், தீரன் சின்னமலை, சுரமஞ்சரி, நெருஞ்சிப்பழம் - புலவர் குழந்தை
- ஒரு நடிகை நாடகம் பார்க்கிறாள், சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள், ஒரு மனிதன் ஒரு வீடு ஒரு உலகம், புதிய வார்ப்புகள், ஒரு பிடிச் சோறு, பாரீசுக்குப் போ, குருபீடம், சினிமாவுக்குப் போன சித்தாளு யுகசாந்தி, புது செருப்பு கடிக்கும், அக்னிப் பிரவேசம், உன்னைப்போல் ஒருவன் - ஜெயகாந்தன்
- பொய்த்தீவு, ஒருநாள், வாழ்ந்தவர் கெட்டால் - க.நா. சுப்ரமணியம்
- சிவகாமியின் சபதம், பொன்னியின் செல்வன், அலை ஓசை, கள்வனின் காதலி, தியாகபூமி, மகுடபதி, அமரதாரா, திருடன் மகன் திருடன் - கல்கி
- அகல் விளக்கு, பெற்ற மனம், கள்ளோ காவியமோ, கரித்துண்டு, நெஞ்சில் ஒரு முள், தம்பிக்கு, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, கயமை, பாவை, வாடா மலர், செந்தாமரை, மண்குடிசை, குறட்டை ஒலி
- மு. வரதராசனார்
- புத்ர, அபிதா - லா. சு. ராமாமிர்தம்
- குறிஞ்சி மலர், சமுதாய வீதி, துளசி மாடம், பொன் விலங்கு, பாண்டிமா தேவி, மணி பல்லவம், வலம்புரிசங்கு - நா. பார்த்தசாரதி
- அண்ணாமலை வீரையந்தாதி, சங்கரன் கோயில் திரிபந்தாதிàà கருவை மும்மணிக்கோவை - அண்ணாமலை ரெட்டியார்
- பாவை விளக்கு, சித்திரப்பாவை, எங்கே போகிறோம்? வேங்கையின் மைந்தன் வெற்றித் திருநகர், புதுவெள்ளம், பொன்மலர், பெண் - அகிலன்
- நெஞ்சின் அலைகள், மிஸ்டர் வேதாந்தம், கரிசல், புதிய தரிசனங்கள் - பொன்னீலன்
- கிருஷ்ண பருந்து - ஆ. மாதவன்
- பத்மாவதி சரித்திரம், விஜயமார்த்தாண்டம் - மாதவ அய்யர்
- உதய சந்திரன், நந்திபுரத்து நாயகி, காஞ்சி சுந்தரி - விக்கிரமன்
- தவப்பயன், புது உலகம், அன்பளிப்பு, சிரிக்கவில்லை, காலகண்டி - கு. அழகிரிசாமி
- ஒரு புளியமரத்தின் கதை, ஜே.ஜே. சில குறிப்புகள், குழந்தைகள் பெண்கள் ஆண்கள் - சுந்தர ராமசாமி (பசுவய்யா)
- குறிஞ்சித் தேன், வேருக்கு நீர், கரிப்பு மணிகள் - ராஜம் கிருஷ்ணன்

- தலைமுறைகள், பள்ளிகொண்டபுரம் - நீல பத்மநாபன்
- குருதிப்புனல், சுதந்திர பூமி, தந்திர பூமி, வேதபுரத்து வியாபாரிகள் - இந்திரா பார்த்த சாரதி
- புயலிலே ஒரு தோணி, கடலுக்கு அப்பால் - ப. சிங்காரம்
- நாளை மற்றுமொரு நாளே, குறத்தி முடுக்கு - ஜி. நாகராஜன்
- நாய்கள் - நகுலன்
- தேசபக்தன் கந்தன், முருகன் ஓர் உழவன் - வேங்கடரமணி
- பதினெட்டாவது அட்சக்கோடு, இருட்டிலிருந்து வெளிச்சம், கரைந்த நிழல்கள், நண்பனின் தந்தை - அசோகமித்திரன்
- சாயாவனம், தொலைந்து போனவர்கள் - சா. கந்தசாமி
- ஸீரோ டிகிரி - சாரு நிவேதிதா
- ரங்கோன் ராதா, பார்வதி பி.ஏ. நிலையும் நினைப்பும், ஏ? தாழ்ந்த தமிழகமே, ஓர் இரவு, ஆரிய மாயை, வேலைக்காரி, தசாவதாரம், நீதி தேவன் மயக்கம், செவ்வாழை - அறிஞர் அண்ணா
- குறளோவியம், பராசக்தி, தொல்காப்பியப் பூங்கா, பொன்னர் சங்கர், தென்பாண்டிச் சிங்கம், இரத்தம் ஒரே நிறம், வெள்ளிக்கிழமை, சங்கத்தமிழ், ரோமாபுரிப் பாண்டியன், பூம்புகார், மந்திரிகுமாரி - கலைஞர் கருணாநிதி
- அர்த்தமுள்ள இந்துமதம், கல்லக்குடி மாகாவியம், இராசதண்டனை, ஆயிரம்தீவு, அங்கையற்கண்ணி, வேலங்குடித் திருவிழா, ஆட்டனத்தி ஆதிமந்தி, மாங்கனி, இயேசு காவியம், சேரமான் காதலி, வனவாசம் மனவாசம் - கண்ணதாசன்
- முள்ளும் மலரும் - உமாசந்திரன்
- உயிரோவியம் - நாரண. துரைக்கண்ணன்
- கல்லுக்குள் ஈரம் - ரா.சு. நல்லபெருமாள்
- வாஷிங்டனில் திருமணம் - சாவி
- ஸ்ரீரங்கத்து தேவதைகள், கரையெல்லாம் செண்பகப்பூ, யவனிகா, இரத்தம் ஒரே நிறம் - சுஜாதா
- மெர்க்குரிப் பூக்கள், இரும்புக் குதிரை, உடையார் - பாலகுமாரன்
- மானுடம் வெல்லும், மகாநதி, சந்தியா - பிரபஞ்சன்
- நந்திவர்மன் காதலி, மதுரயாழ் மங்கை, ஆலவாய் அழகன் - ஜெகச்சிற்பியன்
- வீரபாண்டியன் மனைவி - அரு. ராமநாதன்
- இன்னொரு தேசிய கீதம், கவிராசன் கதை, கள்ளிக்காட்டு இதிகாசம், தண்ணீர் தேசம், கருவாச்சி காவியம், வில்லோடு வா நிலவே, வைகறை மேகங்கள், திருத்தி எழுதிய தீர்ப்புகள் - கவிஞர் வைரமுத்து
- பால்வீதி, ஆலாபனை, சுட்டு விரல், நேயர் விருப்பம், பித்தன் - அப்துல் ரகுமான்

- கண்ணீர்ப்பூக்கள், சோழநிலா, ஊர்வலம் - மு. மேத்தா
- கருப்பு மலர்கள் சகாராவைத் தாண்டாத ஒட்டகங்கள், கல்லறைத் தொட்டில் - நா. காமராசன்
- கனவுகள் + கற்பனைகள் = காகிதங்கள் - மீரா (மீ. ராஜேந்திரன்)
- ஞான ரதம், சந்திரிகையின் கதை, தராசு, கண்ணன் பாட்டு, குயில் பாட்டு, பாஞ்சாலி சபதம் - பாரதியார்
- கண்ணகி புரட்சி காப்பியம், பிசிராந்தையார், தமிழ் இயக்கம், குடும்ப விளக்குää இருண்ட வீடு, அழகின் சிரிப்பு, எதிர்பாராத முத்தம், கதர் இராட்டினப் பாட்டு, சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல், பாண்டியன் பரிசு, முதியோர் காதல், குறிஞ்சித் திரட்டு, படித்த பெண்கள், இசையமுது, மணிமேகலை வெண்பா, இளைஞர் இலக்கியம் - பாரதிதாசன்
- தேன்மழை, துறைமுகம், சுவரும் சுண்ணாம்பும், உதட்டில் உதடு, சாவின் முத்தம் - சுரதா
- ஊரும் பேரும் - ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை
- தேவியின் கீர்த்தனைகள், மலரும் மாலையும், மருமக்கள் வழி மான்மியம், ஆசிய ஜோதி, குழந்தை செல்வம், உமர் கய்யாம் பாடல்கள் - கவிமணி தேசிய விநாயகம் பிள்ளை
- கோவேறு கழுதைகள் - இமயம்
- மலைக்கள்ளன், தமிழன் இதயம், சங்கொலி, அவனும் அவளும், என் கதை, கவிதாஞ்சலி, காந்தி அஞ்சலி, தமிழ் வேந்தன், அன்பு செய்த அற்புதம் - நாமக்கல் கவிஞர். வே. ராமலிங்கம்பிள்ளை
- முருகன் அல்லது அழகு, பெண்ணின் பெருமை, சீர்திருத்தம், கிறித்துவின் அருள் வேட்டல், மனித வாழ்க்கையும் காந்தியடிகளும் - திரு.வி. கல்யாணசுந்தரனார்
- யவனராணி, கடல்புறா, மலைவாசல், இராசநிலம் ஜலதீபம், இராஜபேரிகை - சாண்டிலியன்
- காந்தார்ச்சாலை, கொல்லிமலைச் செல்வி - புவண்ணன்
- மதங்க துளாமணி, யாழ்நூல் - சுவாமி விபுலாநந்தர்
- வியாசர் விருந்து, சக்கரவர்த்தி திருமகள், சபேசன் - இராஜாஜி
- திருவந்தாதி - நம்பியாண்டார் நம்பி
- எழிலோவியம், குழந்தை இலக்கியம், தமிழ்ச்சி, தொடு வானம் - வாணிதாசன்
- மலரும் உள்ளம், சிரிக்கும் பூக்கள், நேருவும் குழந்தைகளும் - அழ. வள்ளியப்பா
- கரமுண்டார் வீடு - தஞ்சை பிரகாஷ்
- காடு, பின்தொடரும் நிழலின் குரல், கன்னியாகுமரி, ஏழாவது உலகம், மண்,

விஷ்ணுபுரம், கொற்றவை - ஜெயமோகன்

- நெடுங்குருதி, உப பாண்டவம் - எஸ். ராமகிருஷ்ணன்
- புதிய விடியல்கள், இது எங்கள் கிழக்கு - தாரா பாரதி
- பூத்தது மானுடம், புரட்சி முழக்கம், உரை வீச்சு - சாலை இளந்திரையன்
- வாழும் வள்ளுவம், பாரதியின் அறிவியல் பார்வை - வா. செ. குழந்தைசாமி

1.13 அடைமொழியால் குறிக்கப்பெறும் சான்றோர்கள்

இங்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள அடைமொழியால் குறிக்கப்பெறும் சான்றோர்கள் முக்கியமான பொது தமிழ் குறிப்புகளாகும். இது TNPSC போட்டி தேர்வுக்கு மிகவும் பயன்படும். போட்டி தேர்வாளர்கள் கீழ்க்கண்ட தொகுதிகளை படித்து பயன்பெற வாழ்த்துகிறோம்.

- அகத்தியர் - குறுமுனி
- இளம்பூரணர் - உரையாசிரியர், உரையாசிரியச்சக்கரவர்த்தி, உரையாசிரியர்களின் தலைமையாசிரியர்
- நாச்சினார்க்கினியர் - உச்சிமேற்கொள் புலவர், உரைகளில் உரை கண்டவர்
- கபிலர் - புலனமுக்கற்ற அந்தணாளன், நல்லிசைக் கபிலன், பொய்யா நாவின் கபிலர்
- திருவள்ளுவர் - முதற்பாவலர், பெருநாவலர், தெய்வப் புலவர், செந்நாப்போதார், நாயனார், மாதானுபங்கி, தேவர், நான்முகனார், பொய்யில் புலவர்
- திருஞானசம்பந்தர் - தோடுடைய செவியன், காழி வள்ளல், தோணிபுரத் தென்றல், திராவிட சிசு, ஆளுடைய பிள்ளை
- திருநாவுக்கரசர் - அப்பர், தாண்டக வேந்தர், வாகீசர், மருள் நீக்கியார், தேசம் உய்ய வந்தவர்
- சுந்தரர் - வன் தொண்டர், தம்பிரான் தோழர், நாவலூரார்
- மாணிக்கவாசகர் - அழுது அடியடைந்த அன்பர்
- சேக்கிழார் - அருண்மொழித்தேவர், உத்தமசோழ பல்லவராயன், தெய்வச் சேக்கிழார், தொண்டர் சீர் பரவுவார்
- பெரியாழ்வார் - பட்டர் பிரான், வேயர்கோன், விஷ்ணுசித்தர்
- ஆண்டாள் - சூடிக்கொடுத்த நாச்சியார், வைணவம் தந்த செல்வி, கோதை
- நம்மாழ்வார் - சடகோபன், காரிமாறன், தமிழ்மாறன், பராங்குசன்
- குலசேகராழ்வார் - கூடலர்கோன், கொல்லிகூவலன்
- திருமங்கையாழ்வார் - பரகாலன், கலியர், மங்கை வேந்தர், திருமங்கை மன்னர், நாலுகவிப் பெருமாள், வேதம் தமிழ் செய்த மாறன், ஆலிநாடன்
- திருமழிசையாழ்வார் - திராவிட ஆச்சாரியார்

- தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் - விப்பிரநாராயணன்
- நம்பியாண்டார் நம்பி - தமிழ் வியாசர்
- ஓளவையார் - தமிழ் மூதாட்டி
- திருமூலர் - முதல் சித்தர்
- கம்பர் - கவிச்சக்கரவர்த்தி, கல்வியில் பெரியவர்
- சீத்தலைச் சாத்தனார் - தண்டமிழாசான் சாத்தன் நன்னூற் புலவன்
- திருத்தக்கத் தேவர் - தமிழ்ப் புலவர்களுள் இளவரசர்
- புகழேந்தி - வெண்பாவிற் புகழேந்தி
- மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை - மகாவித்வான்
- திரிகூட ராசப்பக் கவிராயர் - திருக்குற்றால நாதர், கோயில் வித்வான்
- மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை - நீதியரசர்
- பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்கார் - அழகிய மணவாளதாசர், திவ்வியக்கவி, தெய்வக்கவிஞர்
- இராமலிங்க அடிகளார் - வள்ளலார், அருட்பிரகாசர், ஓதாது உணர்ந்த பெருமாள்ää சன்மார்க்கக்கவி, வடலூரார், இறையருள் பெற்ற திருக்குழந்தை
- பாரதிதாசன் - புரட்சிக் கவிஞர், பாவேந்தர், புதுமைக் கவிஞர்
- இரட்டைப்புலவர்கள் - இளஞ்சூரியர், முதுசூரியர்
- உ.வே. சாமிநாதய்யர் - தமிழ்த்தாத்தா, மகாமகோபாத்தியாய
- பாரதியார் - மகாகவி, தேசிய கவி, பாட்டுக்கொரு புலவன், சிந்துக்குத் தந்தை, விடுதலைக் கவி, மக்கள் கவி, தமிழிலக்கியத்தின் விடிவெள்ளி, நீடுதுயில் நீக்கப்பாடி வந்த நிலா, எட்டயபுரத்துக் கவி, புதுக்கவிதையின் தந்தை
- சிவப்பிரகாசர் - கற்பனைக் களஞ்சியம்
- வெ.ராமலிங்கம் பிள்ளை - நாமக்கல் கவிஞர்
- பெருஞ்சித்திரனார் - பாவலரேறு
- அழ.வள்ளியப்பா - குழந்தைக் கவிஞர்
- திரு.வி.கலியாணசுந்தரனார் - திரு.வி.க. தமிழ்த்தென்றல்
- புதுமைப்பித்தன் - சிறுகதை மன்னன்
- சோமசுந்தர பாரதியார் - நாவலர்
- இராபர்ட் - டி - நொபிலி - தத்துவ போதகர்
- வி.கோ.சூரிய நாராயண சாஸ்திரி - பரிதிமாற் கலைஞர்
- வால்டர் ஸ்காட் - உலகச் சிறுகதையின் தந்தை
- இராசா.அண்ணாமலைச் செட்டியார் - தனித்தமிழ் இசைக் காவலர்
- டி.கே.சி. - ரசிகமணி
- தேவநேயப் பாவாணர் - மொழி ஞாயிறு, செந்தமிழ்ச் செல்வர், செந்தமிழ்

ஞாயிறு, தமிழ்ப் பெருங்காவலர், என 174 சிறப்புப் பெயர்கள்

- உடுமலை நாராயண கவி - பகுத்தறிவுக் கவிராயர்
- அஞ்சலையம்மாள் - தென்நாட்டின் ஜான்சிராணி
- அம்புஜத்தம்மாள் - காந்தியடிகளால் தத்தெடுக்கப்பட்ட மகள்
- கந்தசாமி - நவீன தமிழ்நாடக மறுமலர்ச்சித் தந்தை
- சங்கரதாசு சுவாமிகள் - நாடகத் தமிழ் உலகின் இமயமலைத் தமிழ் நாடகத் தலைமையாசிரியர்
- வை.மு.கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியார் - பிற்கால உரையாசிரியர்ச் சக்கரவர்த்தி
- பரிதிமாற்கலைஞர் - திராவிட சாஸ்திரி, தமிழ் நாடகப் பேராசிரியர்
- பம்மல் சம்பந்தனார் - தமிழ் நாடகத் தந்தை
- ஜெயகாந்தன் - தமிழ்நாட்டின் மாப்பஸான்
- வாணிதாசன் - தமிழ்நாட்டின் வேர்ட்ஸ்வொர்த், கவிஞரேறு, பாவலர் மணி
- அநுத்தமா - தமிழ்நாட்டின் ஜேன் ஆஸ்டின்
- கி.ஆ.பெ.விஸ்வநாதம்பிள்ளை - முத்தமிழ்க் காவலர்
- டி.கே.சண்முகம் சகோதரர்கள் - தமிழ்நாடக மறுமலர்ச்சியின் தந்தை
- இரா.பி.சேதுப்பிள்ளை - சொல்லின் செல்வர்
- வ.உ.சிதம்பரனார் - கப்பலோட்டிய தமிழன், செக்கிழுத்த செம்மல்
- ஈ.வெ.ரா.ராமசாமி - பெரியார், பகுத்தறிவுப் பகலவன், சுய மரியாதைச் கூடர், வெண்தாடி வேந்தர்
- இராஜாஜி - மூதறிஞர்
- நாமக்கல் கவிஞர் இராமலிங்கனார் - காந்தியக்கவிஞர்
- காமராஜர் - பெருந்தலைவர், கல்விக் கண் திறந்தவர்
- அருணகிரிநாதர் - சந்தக்கவி
- பொ.வே.சோமசுந்தரனார் - பெருமழைப்புலவர்
- மு.கதிரேசச் செட்டியார் - மகோமகோபாத்தியாய, பண்டிதமணி
- கருமுத்து தியாகராசச்செட்டியார் - கலைத்தந்தை
- ஆறுமுக நாவலர் - பதிப்புச் செம்மல்
- சி.பா. ஆதித்தனார் - தமிழர் தந்தை
- கா. அப்பாத்துரையார் - பன்மொழிப்புலவர்
- பட்டுக்கோட்டை கலியாண சுந்தரம் - பொதுவுடைமைக் கவிஞர், மக்கள் கவிஞர்
- ம.பொ.சிவஞானம் - சிலம்புச் செல்வர்
- சுந்தர ராமசாமி - பசுவய்யா
- மாதவய்யர் - கோணக் கோபாலன்
- வேங்கடரமணி - தென்னாட்டுத் தாசூர்

- சுரதா - உவமைக் கவிஞர்
- கண்ணதாசன் - காரைமுத்து புலவர், வணங்காமுடி, பார்வதி நாதன், ஆரோக்கியசாமி, கமகப்பிரியன்
- கல்கி - தமிழ்நாட்டின் வால்டர் ஸ்காட்
- சுஜாதா - தமிழ்நாட்டின் ஹாட்லி சேஸ்
- கி.வா. ஜெகநாதன் - தமிழறிஞர்
- அண்ணாதுரை - பேரறிஞர், தென்னாட்டு பெர்னாட்வோ
- வி.முனுசாமி - திருக்குறளார்
- பாலசுப்ரமணியம் - சிற்பி
- நா. காமராசன் - வானம்பாடிக் கவிஞர்
- ஸ்ரீவேணுகோபாலன் - புஷ்பா தங்கதுரை
- ஆத்மாநாம் - எஸ்.கே.மதுசூதன்
- என்.எஸ்.கிருஷ்ணன் - கலைவாணர்
- எம்.ஜி.ராமச்சந்திரன் - மக்கள் திலகம், எம்.ஜி.ஆர், புரட்சி நடிகர், இதயக்கனி
- மு. கருணாநிதி - கலைஞர்
- எம்.ஆர்.ராதா - நடிகவேள்
- எம்.எஸ்.சுப்புலட்சுமி - இசைக்குயில்
- செய்குத்தம்பி பாவலர் - கற்பனைக் களஞ்சியம்
- வேதரத்தினம் பிள்ளை - சர்தார்
- அண்ணாமலை ரெட்டியார் - அண்ணாமலை கவிராஜன்
- திரு.வி.க. - தமிழ் உரைநடையின் தந்தை
- வைரமுத்து - கவிப்பேரரசு
- வா.செ.குழந்தைசாமி - குலோத்துங்கன்
- அப்துல் ரகுமான் - கவிக்கோ

1.14 அடைமொழியால் குறிக்கப்பெறும் நூல்கள்

இங்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள அடைமொழியால் குறிக்கப்பெறும் நூல்கள் முக்கியமான பொது தமிழ் குறிப்புகளாகும். இது TNPSC போட்டி தேர்வுக்கு மிகவும் பயன்படும். போட்டி தேர்வாளர்கள் கீழ்க்கண்ட தொகுதிகளை படித்து பயன்பெற வாழ்த்துகிறோம்.

- இயற்கை ஓவியம் - பத்துப்பாட்டு
- இயற்கை இன்பக்கலம் - கலித்தொகை
- இயற்கை வாழ்வில்லம் - திருக்குறள்
- இயற்கை இன்ப வாழ்வு நிலையங்கள் - சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை

- இயற்கை தவம் - சீவகசிந்தாமணி
- இயற்கை பரிணாமம் - கம்பராமாயணம்
- இயற்கை அன்பு - பெரிய புராணம்
- இயற்கை இறையருள் - தேவாரம், திருவாசகம், திருவாய்மொழிகள்
- கலித்தொகை - கற்றறிந்தோர் ஏத்தும் தொகை, நூற்றைம்பது கலி
- புறநானூறு - தமிழ்க் கருவூலம்
- பட்டினப்பாலை - வஞ்சி நெடும்பாட்டு
- பரிபாடல் - பரிப்பாட்டு
- மலைபடுகடாம் - கூத்தராற்றுப்படை
- திருமுருகாற்றுப்படை - முருகு, புலவராற்றுப்படை
- முல்லைப்பாட்டு - நெஞ்சாற்றுப்படை
- திருக்குறள் - முப்பால், முப்பானூல், தெய்வ நூல், தமிழ் மறை, பொய்யாமொழி, வாயுரை வாழ்த்து, பொதுமறை, உத்திரவேதம், திருவள்ளுவப் பயன், ஈரடி வெண்பா
- நாலடியார் - நாலடி நானூறு, வேளாண் வேதம்
- முதுமொழிக் காஞ்சி - அறவுரைக் கோவை
- கைந்நிலை - ஐந்திணை அறுபது
- திருப்பாவை - பாவைப்பாட்டு
- திருவாய்மொழி - திராவிட வேதம்
- பெரிய புராணம் - அறுபத்து மூவர் புராணம், திருத்தொண்டர் புராணம்
- நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்தம் - திராவிட வேதம், வைணவர்களின் தமிழ் வேதம்
- திருமந்திரம் - தமிழ் மூவாயிரம்
- கருணாமிர்த சாகரம் - இசைப் பேரிலக்கணம்
- மூதுரை - வாக்குண்டாம்
- வெற்றி வேற்கை - நறுந்தொகை
- நேமிநாதம் - சின்னூல்
- ஏலாதி - குட்டித் திருக்குறள்
- திருக்கயிலாய ஞான உலா - ஆதியுலா, ஞான உலா
- பழமொழி - மூதுரை, முதுமொழி, உலக வசனம், பழமொழி நானூறு
- பன்னிரு பாட்டியல் - வெண்பாப் பாட்டியல்
- சிவஞான போதம் பேருரை - சிவஞான மாபாடியம்

- இலக்கண விளக்கம் - குட்டித் தொல்காப்பியம்
- திருக்கருவைப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி - குட்டித் திருவாசகம்
- பெருங்கதை - கொங்கு வேளிர் மாக்கதை
- கம்பராமாயணம் - வழிநூல்
- சிலப்பதிகாரம் - தமிழின் முதல் காப்பியம், முதல் நூல், முத்தமிழ்க் காப்பியம், வரலாற்றுக் காப்பியம், சமுதாயக் காப்பியம், தமிழரின் தேசியக் காப்பியம், குடிமக்கள் காப்பியம், நாடகக் காப்பியம், வழிநூல் என்னும் நூல் வகையுள் முதல் நூல்
- மணிமேகலை - மணிமேகலைத் துறவு
- சீவகசிந்தாமணி - மண நூல்
- நீலகேசி - நீலம், நீலகேசித் தெருட்டு
- கலிங்கத்துப்பரணி - தென்தமிழ் தெய்வப்பரணி
- திருக்கோவையார் - இராசாக் கோவை
- குறவஞ்சி - குறம், குறவஞ்சி நாடகம், குறவஞ்சி நாட்டியம்
- உலா - உலாப்புறம்
- தாயுமானவர் பாடல்கள் - தமிழ்மொழியின் உபநிடதம்

1.15 பிரித்தெழுதுக

இங்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள பிரித்தெழுதுக முக்கியமான பொது தமிழ் குறிப்புகளாகும். இது TNPSC போட்டி தேர்வுக்கு மிகவும் பயன்படும். போட்டி தேர்வாளர்கள் கீழ்க்கண்ட தொகுதிகளை படித்து பயன்பெற வாழ்த்துகிறோம்.

- தாமுள - தாம் + உள
- சரணாங்களே - சரண் + நாங்களே
- யாரவர் - யார் + அவர்
- அலகிலா - அலகு + இலா
- விருந்தொரால் - விருந்து + ஓரால்
- நிறையுடைமை - நிறை + உடைமை
- தற்பிறர் - தன் + பிறர்
- அறனல்ல - அறன் + அல்ல
- மொழியியல் - மொழி + இயல்
- முந்நூறு - மூன்று + நூறு
- பேராசிரியர் - பெருமை + ஆசிரியர்

- வரலாற்றறிஞர்கள் - வரலாறு + அறிஞர்கள்
- மூவகை - மூன்று + வகை
- சீரிளமை - சீர் + இளமை
- மூலமொழி - மூலம் + மொழி
- தரவியலாத - தர + இயலாத
- ஒலியாக்கி - ஒலி + ஆக்கி
- சொற்றொடர் - சொல் + தொடர்
- நீரமுது - நீர் + அமுது
- நன்செய் - நன்மை + செய்
- புன்செய் - புன்மை + செய்
- நறுநெய் - நறுமை + நெய்
- பேரறம் - பெருமை + அறம்
- பெருந்தொழில் - பெருமை + தொழில்
- மெய்ஞ்ஞானம் - மெய்மை + ஞானம்
- தொல்லுலகு - தொன்மை + உலகு
- எம்பி - எம் + தம்பி
- நுந்தை - நும் + தந்தை
- இனிதேகி - இனிது + ஏகி
- நீரமுதம் - நீர் + அமுதம்
- நன்றென்றல் - நன்று + என்றல்
- தன்னாடு - தன் + நாடு
- என்றுரைத்தல் - என்று + உரைத்தல்
- இத்துணை - இ + துணை
- நூற்றாண்டு - நூறு + ஆண்டு
- செந்தமிழ் - செம்மை + தமிழ்
- தமிழெழுத்து - தமிழ் + எழுத்து
- தண்டமிழ் - தண்மை + தமிழ்
- பன்னாடு - பல + நாடு
- முந்நீர் - மூன்று + நீர்
- தொல்காப்பியம் - தொன்மை + காப்பியம்
- பழந்தமிழர் - பழமை + தமிழர்

- வெண்துகில் - வெண்மை + துகில்
- பல்லாயிரம் - பல + ஆயிரம்
- புறநானூறு - புறம் + நான்கு + நூறு
- எத்திசை - எ + திசை
- பல்கலை - பல + கலை
- செவிச்செல்வம் - செவி + செல்வம்
- அச்செல்வம் - அ + செல்வம்
- செவியுணர்வின் - செவி + உணர்வின்
- அவியுணவு - அவி + உணவு
- அஃதொருவன் - அஃது + ஒருவன்
- பிழைத்துணர்ந்து - பிழைத்து + உணர்ந்து
- சுவையுணர் - சுவை + உணர்
- செவிக்குணவு - செவிக்கு + உணவு
- செவிச்செல்வம் - செவி + செல்வம்
- ஊற்றுக்கோல் - ஊன்று + கோல்
- இழைத்துணர்ந்து - இழைத்து + உணர்ந்து
- வாயுணர்வின் - வாய் + உணர்வின்
- கேள்வியரல்லர் - கேள்வி + அல்லார்
- ஏடாயிரம் - ஏடு + ஆயிரம்
- ஏதிரிலா - எதிர் + இலா
- விடுக்குமோலை - விடுக்கும் + ஓலை
- சிரமசைத்திடும் - சிரம் + அசைத்திடும்
- தென்பாலை - தெற்கு + பாலை
- படையிற்றொடாத - படையில் + தொடாத
- நாட்குறிப்பு - நாள் + குறிப்பு
- பேரிடர் - பெருமை + இடர்
- பன்மொழி - பல + மொழி
- பதிவேடு - பதிவு + ஏடு
- பெரும்பகுதி - பெருமை + பகுதி
- கடுந்தண்டனை - கடுமை + தண்டனை
- சொற்றொடர் - சொல் + தொடர்

- உறுப்புரிமை - உறுப்பு + உரிமை
- அந்நாடு - அ + நாடு
- உடலுழைப்பு - உடல் + உழைப்பு
- பல்கலை - பல + கலை
- பேராசிரியர் - பெருமை + ஆசிரியர்
- அரும்பணி - அருமை + பணி
- பேருதவி - பெருமை + உதவி
- தமிழியல் - தமிழ் + இயல்
- காலூன்றி - கால் + ஊன்றி
- அறிவாற்றல் - அறிவு + ஆற்றல்
- நாத்தொலைவில்லா - நா + தொலைவு + இல்லா
- இயல்பீராறு - இயல்பு + ஈராறு
- மாசில் - மாசு + இல்
- காண்டகு - காண் + தகு
- கடுஞ்சொல் - கடுமை + சொல்
- பிறவறம் - பிற + அறம்
- பதப்படுத்தி - பதம் + படுத்தி
- நாமறிந்தது - நாம் + அறிந்தது
- புறநானூறு - புறம் + நான்கு + நூறு
- இப்பிணி - இ + பிணி
- புறச்சூழல் - புறம் + சூழல்
- மருந்துண்ணும் - மருந்து + உண்ணும்
- எண்ணெய் - எள் + நெய்
- வலிவூட்ட - வலிவு + ஊட்ட
- பழமொழி - பழமை + மொழி
- நல்லுடல் - நன்மை + உடல்
- என்னலம் - என் + நலம்
- ஈடில்லை - ஈடு + இல்லை
- சீரில் - சீர் + இல்
- பயனில் - பயன் + இல்
- உலகாளும் - உலகு + ஆளும்

- கடனறிந்து - கடன் + அறிந்து
- யாதெனின் - யாது + எனின்
- எந்நலம் - எ + நலம்
- துலையல்லார் - துலை + அல்லார்
- சால்பென்னும் - சால்பு + என்னும்
- இளிவன்று - இளிவு + அன்று
- ஒருவற்கு - ஒருவன் + கு
- பெருங்குணம் - பெருமை + குணம்
- பழந்தமிழ் - பழமை + தமிழ்
- சிற்றினம் - சிறுமை + இனம்
- வேருன்றியது - வேர் + ஊன்றியது
- சிற்றூர் - சிறுமை + ஊர்
- நூற்றெண்பது - நூறு + எண்பது
- அத்திட்டம் - அ + திட்டம்
- பெருந்தலைவர் - பெருமை + தலைவர்
- அந்நாளில் - அ + நாளில்
- தென்னாப்பிரிக்கா - தெற்கு + ஆப்பிரிக்கா
- திருமணப்பதிவு - திருமணம் + பதிவு
- வாழ்வுரிமை - வாழ்வு + உரிமை
- அறப்போர் - அறம் + போர்
- கடுங்காவல் - கடுமை + காவல்
- தளர்ந்திருந்த - தளர்ந்து + இருந்த
- இன்னுயிர் - இனிமை + உயிர்
- நாளன்று - நாள் + அன்று
- பேரிடி - பெருமை + இடி
- நல்லொழுக்கம் - நன்மை + ஒழுக்கம்
- கருத்துணர்ந்து - கருத்து + உணர்ந்து
- சொன்னலம் - சொல் + நலம்
- பங்கயத்தடம் - பங்கயம் + தடம்
- நீர்ச்சடை - நீர் + சடை
- கண்ணானாலும் - கண் + ஆனாலும்

- அல்குற்ற - அல் + கு + உற்ற
- உய்யவோர் - உய்ய + ஓர்
- உரைத்தெனக்கருள் - உரைத்து + எனக்கு + அருள்
- என்றிரந்து - என்று + இரந்து
- பொற்கிழி - பொன் + கிழி
- வெருவிலான் - வெருவு + இலான்
- நாண்மதி - நாள் + மதி
- கீரனில்லென - கீரன் + நில் + என
- உளப்பையுள் - உளம் + பையுள்
- பொருட்குற்றம் - பொருள் + குற்றம்
- பொற்குற்ற - பொன் + கு + உற்ற
- தற்குற்றம் - தன் + குற்றம்
- இரவினீர்க்குழல் - இரவின் + ஈர் + குழல்
- மாவிலை - மா + இலை
- பெருவிழா - பெருமை + விழா
- அச்சாணி - அச்சு + ஆணி
- நன்னாள் - நன்மை + நாள்
- சிற்றூர் - சிறுமை + ஊர்
- நன்மொழி - நன்மை + மொழி
- புறச்சூழல் - புறம் + சூழல்
- முக்கனி - மூன்று + கனி
- நன்றியுணர்வு - நன்றி + உணர்வு
- இந்நாளில் - இ + நாளில்
- செந்நெல் - செம்மை + நெல்
- செங்கரும்பு - செம்மை + கரும்பு
- புதுப்பாணை - புது + பாணை
- ஓரிடத்தில் - ஓர் + இடத்தில்
- ஆரளவு - அருமை + அளவு
- கருங்கோல் - கருமை + கோல்
- பெருந்தேன் - பெருமை + தேன்
- மெய்தானரும்பி - மெய்தான் + அரும்பி

- விதிர்த்துன் - விதிர்த்து + உன்
- கழற்கென் - கழற்கு + என்
- வெதும்பியுள்ளம் - வெதும்பி + உள்ளம்
- தவிர்ந்துன்னை - தவிர்ந்து + உன்னை
- கைதானெகிழ - கைதான் + நெகிழ
- உடையாயென்னை - உடையாய் + என்னை
- பரிந்தோம்பி - பரிந்து + ஓம்பி
- தெரிந்தோம்பி - தெரிந்து + ஓம்பி
- மறப்பினுமோத்து - மறப்பினும் + ஒத்து
- பிறப்பொழுக்கம் - பிறப்பு + ஒழுக்கம்
- படுபாக்கறிந்து - படுபாக்கு + அறிந்து
- நல்லொழுக்கம் - நன்மை + ஒழுக்கம்
- தீயொழுக்கம் - தீ + ஒழுக்கம்
- உடையவர்க் ஒல்லாவே - உடையவர்க்கு + கொல்லாவே
- வாயாற்சொலல் - வாயால் + சொலல்
- உலகத்தோடொட்ட - உலகத்தோடு + ஒட்ட
- பருவத்தோடொட்ட - பருவத்தோடு + ஒட்ட
- தீராமையார்க்கும் - தீரமை + ஆர்க்கும்
- அருவினை - அருமை + வினை
- காலமறிந்து - காலம் + அறிந்து
- ஊக்கமுடையான் - ஊக்கம் + உடையான்
- உடையானொடுக்கம் - உடையான் + ஒடுக்கம்
- பொள்ளெனவாங்கே - பொள்ளென + ஆங்கே
- வேர்ப்பரொள்ளியவர் - வேர்ப்பர் + ஒள்ளியவர்
- எய்தற்கரியது - எய்தற்கு + அரியது
- அரியதியைந்தக்கால் -
- அரியது + இயைந்தக்கால்
- கொக்கொக்க - கொக்கு + ஒக்க
- குத்தொக்க - குத்து + ஒக்க
- வாழியெம் - வாழி + எம்
- அடர்த்தெழு - அடர்த்து + எழு

- பசுந்துணி - பசுமை + துணி
- மடக்கொடி - மடம் + கொடி
- தடக்கை - தடம் + கை
- பேருரம் - பெருமை + உரம்
- ஈங்கென - ஈங்கு + என
- சென்றுழி - சென்று + உழி
- மடக்கொடி - மடம் + கொடி
- செப்புவுடையேன் - செப்புவு + உடையேன்
- எள்ளறு - எள் + அறு
- புள்ளுறு - புள் + உறு
- வாயிற்கடை - வாயில் + கடை
- அரும்பெறல் - அருமை + பெறல்
- பெரும்பெயர் - பெருமை + பெயர்
- புகாரென் - புகார் + என்
- பெருங்குடி - பெருமை + குடி
- நின்னகர் - நின் + நகர்
- புகுந்தீங்கு - புகுந்து + ஈங்கு
- காற்சிலம்பு - கால் + சிலம்பு
- நின்பாற் - நின் + பால்
- கண்ணகியென்பதென் - கண்ணகி + என்பது + என்
- பெண்ணணங்கு - பெண் + அணங்கு
- கோறல் - கொல் + தல்
- வெள்வேல் - வெண்மை + வேல்
- நற்றிறம் - நன்மை + திறம்
- பொற்சிலம்பு - பொன் + சிலம்பு
- தேமொழி - தேன் + மொழி
- நன்மொழி - நன்மை + மொழி
- யாமுடை - யாம் + உடை
- முத்துடை - முத்து + உடை
- தருகென - தருக + என
- சிலம்புடைப்ப - சிலம்பு + உடைப்ப

- செங்கோல் - செம்மை + கோல்
- ஆயுளென - ஆயுள் + என
- காட்டுவதில் - காட்டுவது + இல்
- மடமொழி - மடமை + மொழி
- செந்தமிழ் - செம்மை + தமிழ்
- செழுந்தமிழ் - செழுமை + தமிழ்
- படிப்பில்லை - படிப்பு + இல்லை
- ஊரறியும் - ஊர் + அறியும்
- எவ்விடத்தும் - எ + இடத்தும்
- தமிழொளியை - தமிழ் + ஒளியை
- நூற்கழகங்கள் - நூல் + கழகங்கள்
- உயர்வென்று - உயர்வு + என்று
- களைந்தோமில்லை - களைந்தோம் + இல்லை
- பெயர்களெல்லாம் - பெயர்கள் + எல்லாம்
- சலசலென - சலசல + என
- வந்தெய்தினான் - வந்து + எய்தினான்
- யாரென்பதையும் - யார் + என்பதையும்
- நாயடியேன் - நாய் + அடியேன்
- உள்ளத்தன்பு - உள்ளம் + அத்து + அன்பு
- எம்மொடன்றான் - எம்மொடு + என்றான்
- இனதேறா - இனிது + ஏறா
- கடிதென்றான் - கடிது + என்றான்
- என்னுயிர் - என் + உயிர்
- நன்னுதல் - நன்மை + நுதல்
- துன்புளதெனின் - துன்பு + உளது + எனின்
- சுகமுளது - சுகம் + உளது
- அதுவன்றி - அது + அன்றி
- பின்புளதிடை - பின்பு + உளது + இடை
- பிரிவுளதென்ன - பிரிவு + உளது + என்ன
- முடிவுளதென்ன - முடிவு + உளது + என்ன
- அன்புள - அன்பு + உள

- முன்புளெம் - முன்பு + உளெம்
- அங்கண் - அம் + கண்
- புன்கண் - புன்மை + கண்
- செல்வமென்பது - செல்வம் + என்பது
- பற்பல - பல + பல
- மென்கண் - மென்மை + கண்
- அருவிலை - அருமை + விலை
- நன்கலம் - நன்மை + கலம்
- அளவில் - அளவு + இல்
- செலவொழியா - செலவு + ஒழியா
- உளமனைய - உளம் + அனைய
- தண்ணளி - தண்மை + அளி
- தண்ணீர் - தண்மை + நீர்
- வந்தணைந்த - வந்து + அணைந்த
- எம்மருங்கும் - எ + மருங்கும்
- ஆறணியும் - ஆறு + அணியும்
- ஈறில் - ஈறு + இல்
- வேறொரு - வேறு + ஒரு
- கோதில் - கோது + இல்
- போந்தேறும் - போந்து + ஏறும்
- அங்கணர் - அம் + கண்ணர்
- எங்குறைவீர் - எங்கு + உறைவீர்;
- கரகமலம் - கரம் + கமலம்
- தேசமுய்ய - தேசம் + உய்ய
- திருவமுது - திரு + அமுது
- வாளராவொன்று - வாள் + அரா + ஒன்று
- நற்கறிகள் - நன்மை + கறிகள்
- அங்கை - அம் + கை; அகம் + கை
- பாவிசை - பா + இசை
- விதிர்ப்புற்றஞ்சி - விதிர்ப்பு + உற்று + அஞ்சி
- பொறாதென் - பொறாது + என்

- நாற்கரணம் - நான்கு + கரணம்
- நாற்பொருள் - நான்கு + பொருள்
- நல்லேரினால் - நல் + ஏரினால்
- கரணத்தேர் - கரணத்து + ஏர்
- சொல்லேர் - சொல் + ஏர்
- தொகுத்தீண்டி - தொகுத்து + ஈண்டி
- செவியறுத்து - செவி + அறுத்து
- இளங்கனி - இளமை + கனி
- முத்தமிழ் - மூன்று + தமிழ்
- அறனறிந்து - அறன் + அறிந்து
- திறனறிந்து - திறன் + அறிந்து
- முற்காக்கும் - முன் + காக்கும்
- அரியவற்றுளெல்லாம் - அரியவற்றுள் + எல்லாம்
- எல்லாமரிதே - எல்லாம் + அரிதே
- தமராவொழுகுதல் - தமரா + ஒழுகுதல்
- தானொழுக - தான் + ஒழுக
- கிடந்ததில் - கிடந்தது + இல்
- முதலிலார்க்குதியம் - முதலிலார்க்கு + ஊதியம்
- பத்தடுத்த - பத்து + அடுத்த
- இருளறுக்கும் - இருள் + அறுக்கும்
- அறனீனும் - அறன் + ஈனும்
- தீதின்றி - தீது + இன்றி
- அன்பீன் - அன்பு + ஈன்
- பொருளாக்கம் - பொருள் + ஆக்கம்
- குன்றேறி - குன்று + ஏறி
- கண்டற்று - கண்ட + அற்று
- செறுக்கறுக்கும் - செருக்கு + அறுக்கும்
- ஒண்பொருள் - ஒண்மை + பொருள்
- நாமார்க்கும் - நாம் + ஆர்க்கும்
- பிணியறியோம் - பிணி + அறியோம்
- தாமார்க்கும் - தாம் + ஆர்க்கும்

- நாமென்றும் - நாம் + என்றும்
- எந்நாளும் - எ + நாளும்
- வெண்குழை - வெண்மை + குழை
- சேவடி - செம்மை + அடி
- கடந்தருநெறி - கடந்து + அருநெறி
- சீர்குமதினடி - சீர் + அகமதின் + அடி
- தொழுதறைகுவன் - தொழுது + அறைகுவன்
- நெடுநீர் - நெடுமை + நீர்
- ஆங்கொரு - ஆங்கு + ஒரு
- இருவிழி - இரண்டு + விழி
- வெள்ளெயிறு - வெண்மை + எயிறு
- முட்செறி - முள் + செறி
- பெருங்கிரி - பெருமை + கிரி
- நின்றறுங்கா - நின்றறு + உறங்கா
- எண்கினம் - எண்கு + இனம்
- வீழ்ந்துடல் - வீழ்ந்து + உடல்
- எழிலிரு - எழில் + இரு
- மாதிரத்துறை - மாதிரத்து + உறை
- பூதரப்புயம் - பூதரம் + புயம்
- செங்கதிர் - செம்மை + கதிர்
- பெருவரி - பெருமை + வரி
- பெருஞ்சிரம் - பெருமை + சிரம்
- தண்டளிர் - தண்மை + தளிர்
- மந்தராசலம் - மந்தரம் + அசலம்
- சிரமுகம் - சிரம் + முகம்
- தொட்டிவண் - தொட்டு + இவண்
- வேறொரு - வேறு + ஒரு
- மலரடி - மலர் + அடி
- காரணவதிசயம் - காரணம் + அதிசயம்
- அன்பெனப்படுவது - அன்பு + எனப்படுவது
- பண்பெனப்படுவது - பண்பு + எனப்படுவது

- என்பானோக்காய் - என்பால் + நோக்காய்
- பற்றல்லால் - பற்று + அல்லால்
- பற்றில்லேன் ; - பற்று + இல்லேன்
- தானோக்காது - தான் + நோக்காது
- கோனோக்கி - கோல் + நோக்கி
- போன்றிருந்தேன் - போன்று + இருந்தேன்
- அவைகளுண்டு - அவைகள் + உண்டு
- கண்ணிரண்டு - கண் + இரண்டு
- முன்னடக்க - முன் + நடக்க
- உன்றன் - உன் + தன்
- இன்றிளைப்பாறுவம் - இன்று + இளைப்பாறுவம்
- ஓரிரவு - ஓர் + இரவு
- முற்றிடத்து - முற்று + இடத்து
- கொண்டேந்திய - கொண்டு + ஏந்திய

1.16 எதிர்ச்சொல்

- வெஃகல் x விரும்புதல்
- நல்வினை x தீவினை
- வைதல் x புகழ்தல்
- வழுத்தல் x இகழ்தல்
- கீழ்த்திசை x மேற்றிசை
- நகை x அழுகை
- வலம்புரி x இடம்புரி
- மலர்தல் x கூம்பல்
- வெம்மை x தண்மை
- வல்லினம் x மெல்லினம்
- ஒற்றுமை x வேற்றுமை
- கனவு x நனவு
- சிற்றிலக்கியம் x பேரிலக்கியம்
- பழமை x புதுமை
- நல்லார் x அல்லார்
- ஓடுமீன் x உறுமீன்

- தெருள் x மருள்
- பகட்டு x எளிமை
- தூங்குக x தூங்கற்க
- தூங்கி x தூங்காது
- மருவுக x ஒருவுக
- சிற்றூர் x பேரூர்
- நீதி x அநீதி
- நிறை x குறை
- இயற்கை x செயற்கை
- ஆக்கம் x அழிவு
- அகம் x புறம்
- பகை x நட்பு
- இரத்தல் x ஈதல்
- ஆடூஉ x மகடூஉ
- முற்பகல் x பிற்பகல்
- புகழ்ச்சி x இகழ்ச்சி
- இனிய x இன்னாத
- வறுமை x வளமை
- வெறுப்பது x நேசிப்பது
- ஓடா x ஓடும்
- அண்மை x சேய்மை
- பெரிய x சிறிய
- வெம்மை x தண்மை
- மலர்தல் x கூம்பல்
- ஆடவர் x பெண்டிர்
- வல்லினம் x மெல்லினம்
- ஒற்றுமை x வேற்றுமை
- தொடக்கம் x முடிவு
- கனவு x நனவு
- நல்லவர் x கெட்டவர்
- சிற்றிலக்கியம் x பேரிலக்கியம்

- இரவு x பகல்
- பழமை x புதுமை
- பழைய x புதிய
- நண்பன் x பகைவன்
- சிற்றூர் x பேரூர்
- நீதி x அநீதி
- சரி x தவறு
- வெற்றி x தோல்வி
- நிறை x குறை
- அந்தம் x ஆதி
- இயற்கை x செயற்கை
- ஆக்கம் x அழிவு
- அகம் x புறம்
- நிறை x குறை
- பகை x நட்பு
- இரத்தல் x ஈதல்
- ஆடுஉ x மகடுஉ
- ஆதி x அந்தம்
- அரிது x எளிது
- முற்பகல் x பிற்பகல்
- வைதல் x புகழ்தல்
- புகழ்ச்சி x இகழ்ச்சி
- அடைமழை x தூரல்
- அமைதி x ஆரவாரம்
- அரும்பொருள் x மலிவான பொருள்
- அருள்நோக்கு x கடுநோக்கு
- அரைகுறை x முழுநிறை
- அல்லங்காடி x நாளங்காடி
- ஆமை வேகம் x மின்னல் வேகம்
- இடுகுறிப்பெயர் x காரணப் பெயர்
- இணக்கம் x பிணக்கம்

- இரப்பு x ஈகை
- இரவலர் x புரவலர்
- உறவினர் x நொதுமலர்
- ஊதியம் x நடட்டம்
- எண்ணிறந்த x விரல்விட்டு எண்ணல்
- ஏக்கம் x ஊக்கம்
- ஒழுக்கம் x இழுக்கம்
- ஒன்றுமறியாதவன் x கரை கண்டவன்
- ஓடுதல் x துரத்துதல்
- கங்குல் x பகல்
- கட்டுங்கவி x வரகவி
- கடை x தலை
- கண்ணோட்டம் x கவனம்
- கண்முடித்தனம் x கவனம்
- கயமை x சான்றாண்மை, சால்பு
- கலக்கம் x துலக்கம்
- கனவு x நனவு
- கனிமொழி x முனிந்துரை
- காய்தல் x உவத்தல்
- கால்மாடு x தலைமாடு
- கிளைஞர் x பகைஞர்
- கீற்றுமதி x மழுமதி
- குடபுலம் x குணபுலம்
- குருடன் x கண்ணன்
- குறும்புக்காரன் x நல்லவன்
- கூடாநட்பு x நல்நட்பு
- கூர்மை x மழுக்கம்
- கெடுமதி x நன்மதி
- கெழுதகைமை x பகைமை
- கேவலம் x மேன்மை
- கையாலாகாதவன் x திறமைசாலி

- கொள்ளல் x கொடை
- சமுதாயம் x தனிமனிதன்
- சற்று x மிகுதி
- சாதகம் x பாதகம்
- சிலேடை x செஞ்சொல்
- சிலையில்எழுத்து x நீர்மேல் எழுத்து
- சிறப்பறிவு x பொது அறிவு
- செந்நெறி x துன்னெறி
- செப்புவழு x வினாவழு
- செம்மை x பசுமை
- செய்யோன் x கரியோன்
- செயப்படுபொருள் x செய்பொருள்
- செல்வம் x வறுமை
- ஞானக்கண் x ஊனக்கண்
- தக்கார் x தகவிலார்
- தகுதி x தகுதியின்மை
- தலைமாடு x கால்மாடு
- தவநெறி x அவநெறி
- தள்ளாமை x துடிதுடிப்பு
- தன்மைநவீற்சி x உயர்வு நவீற்சி
- தனி x கூட்டு
- தாளாண்மை x மடிகை
- திட்டவட்டம் x தெளிவின்மை
- திண்ணம் x பொய்
- திண்மை x மென்மை
- திரிசொல் x இயற்சொல்
- திருவினை x தீவினை
- தீயவை x நல்லவை
- தெவ்வர் x நண்பர்
- தேக்கம் x ஒழுக்கம்
- தொகுதியெண் x பகுதியெண்

- தொன்மை x புதுமை
- நசை x வெறுப்பு
- நல்லூழ் x அல்லூழ்
- நலிவு x பொலிவு
- நன்கொடை x கைம்மாறு
- நாத்திகம் x ஆத்திகம்
- நுண்ணறிவு x மழுங்கிய அறிவு
- நுண்பொருள் x பருப்பொருள்
- நூலறிவு x அனுபவ அறிவு
- நோவு x இன்பம்
- பழி x புகழ்
- பிறிதின் கிழமை x தற்கிழமை
- பீடு x கேடு
- புல்லறிவு x நல்லறி
- புலமை x பேதைமை
- பெருவழக்கு x அருவழக்கு
- பேதை x மேதை
- பேராண்மை x கோழைமை
- பொய்ம்மை x மெய்ம்மை
- போக்கிரி x நல்லவன்
- போகி x யோகி
- மகடூஉ x அகடூஉ
- மருள் x தெருள்
- மீக்கூர்தல் x குறைதல்
- வழிமொழிதல் x முன்மொழிதல்
- வாடை x தென்றல்
- விதி x புறனடை
- வெள்ளைமனம் x கள்ளமனம்
- வெஃகல் x விரும்புதல்
- நல்வினை x தீவினை
- வைதல் x புகழ்தல்

- வழுத்தல் x இகழ்தல்
- கீழ்த்திசை x மேற்றிசை
- நகை x அழுகை
- வலம்புரி x இடம்புரி
- மலர்தல் x கூம்பல்
- வெம்மை x தண்மை
- வல்லினம் x மெல்லினம்
- ஒற்றுமை x வேற்றுமை
- கனவு x நனவு
- சிற்றிலக்கியம் x பேரிலக்கியம்
- பழமை x புதுமை
- நல்லார் x அல்லார்
- ஓடுமீன் x உறுமீன்
- தெருள் x மருள்
- புகட்டு x எளிமை
- தூங்குக x தூங்கற்க
- தூங்கி x தூங்காது
- மருவுக x ஒருவுக
- சிற்றூர் x பேரூர்
- நீதி x அநீதி
- நிறை x குறை
- இயற்கை x செயற்கை
- ஆக்கம் x அழிவு
- அகம் x புறம்
- பகை x நட்பு
- இரத்தல் x ஈதல்
- ஆடுஉ x மகடுஉ
- முற்பகல் x பிற்பகல்
- புகழ்ச்சி x இகழ்ச்சி

1.17 பொருந்தாச் சொல்

தமிழில் கிட்டத்தட்ட 14 ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான நூல்கள் பெரும்பாலும் தொகுப்பு நூல்களாகவே உள்ளன. முச்சங்க நூல்கள், எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு, ஐம்பெருங்காப்பியங்கள், ஐஞ்சிறு காப்பியங்கள், பன்னிருதிருமுறைகள், நாலாயிரத்திவ்விய பிரபந்தம், சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள் என அனைத்தும் தொகுப்பு நூல்களே. பொருந்தாச் சொல்லை இதில் மாற்றி அமைப்பார்கள்.

- (1) காய்சின வழி
 - (2) முடத்திருமாறன்
 - (3) உக்கிரப் பெருவழி
 - (4) நின்றசீர் நெடுமாறன்
- இதில் நின்றசீர் நெடுமாறன் தவிர மற்ற மூவரும் முச்சங்கங்கள் ஆதரித்த அரசர்கள்
 - (1) முல்லைப்பாட்டு - திருமுறுகாற்றுப்படை
 - (2) நெடுநல்வாடை - சிறுபாணாற்றுப்படை
 - (3) பட்டினப்பாலை - பதிற்றுப்பத்து
 - (4) மலைபடுகடாம் - மதுரைக்காஞ்சி
 - இதில் பதிற்றுப் பத்து மட்டும் எட்டுத் தொகை மற்றவை பத்துப்பாட்டு நூல்
 - (1) கூடலூர் கிழார்
 - (2) நக்கீரர்
 - (3) கபிலர்
 - (4) மாங்குடி மருதனார்
 - இதில் கூடலூர் கிழார் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்றான முதுமொழிக் காஞ்சியில் ஆசிரியர், மற்றவர் பத்துப்பாட்டு நூல்களின் ஆசிரியர்கள்.

1. பொருள் அடிப்படை :

- பொருள் இலக்கணத்தை அகம், புறம் என இரண்டாகப் பிரிப்பர். ஆதன் அடிப்படையிலும் வினா அமைதல் உண்டு.
 - (1) குறிஞ்சிப் பாட்டு
 - (2) முல்லைப்பாட்டு
 - (3) புறநானூறு
 - (4) குறுந்தொகை

- இதில் புறநானூறு புறநூல். மற்றவை அகநூல்கள்.
 - (1) இன்னா நாற்பது
 - (2) இனியவை நாற்பது
 - (3) கார் நாற்பது
 - (4) களவழி நாற்பது
- இதில் கார் நாற்பதைத் தவிர மற்றவை புறநூல்களாகும்

2. நூற்பெயர்:

- நூலின் பெயர் சில தன்மைகளின் அடிப்படையில் இடப்பட்டிருக்கும். அதனாலும் வினா அமையலாம்.
 - (1) சிறுபஞ்சமூலம்
 - (2) ஆசாரக்கோவை
 - (3) ஏலாதி
 - (4) திரிகடுகம்
- இதில் ஆசாரக்கோவை தவிர மற்றவை மருந்தால் பெயர் பெற்றவை.
 - (1) சிலப்பதிகாரம்
 - (2) மணிமேகலை
 - (3) சூடாமணி
 - (4) நீலகேசி

3. சமய வகைப்பாடு:

- சங்க காலத்திற்குப் பிறகு தமிழும் சமயமும் இணைந்தே வளர்ந்துள்ளன. இவற்றைப் பிரித்தல் அரிது. இதன் அடிப்படையிலும் வினா அமையும்.
 - (1) சிலப்பதிகாரம்
 - (2) சீவக சிந்தாமணி
 - (3) குண்டலகேசி
 - (4) வளையாபதி
 - இதில் குண்டலகேசி மட்டும் பௌத்தநூல். மற்றவை சமண நூல்கள்
 - (1) பிரபுலிங்கலீலை
 - (2) திருவருட்பயன்
 - (3) தகராலயரகசியம்
 - (4) திருவாய்மொழி
- இதில் திருவாய்மொழி மட்டும் வைணவ நூல்கள், மற்றும் சைவ நூல்கள்

4. இலக்கிய வகைப்பாடு:

- காப்பிய இலக்கியங்கள், சிற்றிலக்கியங்கள், பக்தி இலக்கியங்கள் என்பன போன்று இலக்கியங்களை வகைப்படுத்தியுள்ளனர். இதிலும் வினா அமைவதுண்டு
குண்டலகேசி - நீலகேசி
மணிமேகலை - சீவக சிந்தாமணி
வளையாபதி - சிலப்பதிகாரம்
மணிமேகலை - வளையாபதி
- இதில் நீலகேசி மட்டும் ஐஞ்சிறு காப்பியம். மற்றவை ஐம்பெருங்காப்பிய நூல்கள் ஆகும்.
 - (1) வளையாபதி
 - (2) குண்டலகேசி
 - (3) கம்பராமாயணம்
 - (4) சிவகாமியின் சபதம்
- இதில் சிவகாமியின் சபதம் மட்டும் உரைநடைக்காப்பியம். மற்றவை செய்யுட்காப்பியங்கள்.

5. ஆசிரியரின் நூல்கள்:

- ஓர் ஆசிரியர் பல நூல்கள் எழுதியிருப்பார். அதில் வேறு நூல் வந்து கலப்பதுண்டு.
 - (1) பெருமாள் திருமொழி
 - (2) பெரியதிருவந்தாதி
 - (3) திருவிருத்தம்
 - (4) திருவாசிரியம்
- இதில் பெருமாள் திருமொழி குலசேகராழ்வார் பாடியது. மற்றமூன்றும் நம்மாழ்வார் பாடியவை.
 - (1) சஞ்சீவிபர்வத்தின் சாரல்
 - (2) கழைக்கூத்தியின் காதல்
 - (3) மணிமேகலை வெண்பா
 - (4) மலரும் மணமும்
- இதில் மலரும் மணமும் என்பது பி.எஸ். ராமையா எழுதியது. மற்றவை பாரதிதாசன் எழுதியவை

6. கதை மாந்தர்கள்:

- ஒரு நூலில் வரும் கதை மாந்தர்களின் நல்லோர் தீயோர் எனப் பிரிந்து வரலாம். ஒரு நூல் கதை மாந்தரிடையே வேறு நூல் கதை மாந்தர் வந்துகலக்கலாம் இதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.
 - (1) இராமன்
 - (2) சீதை
 - (3) திரிசடை
 - (4) இராவணன்
- இதில் அனைத்தும் இராமாயணப் பாத்திரங்கள், எனினும் இராவணன் தவிர மற்றவர்கள் நல்லவர்கள்.
 - (1) கர்ணன்
 - (2) விகர்ணன்
 - (3) கும்பகர்ணன்
 - (4) அசுவத்தாமன்
- இதில் கும்பகர்ணன் மட்டும் இராமாயணப் பாத்திரம், மற்றவர்கள் மகாபாரதப் பாத்திரங்கள்.

7. கால மயக்கம்:

- முதற்காலப் பொருளோடு பிற்காலப் பொருளைச் சேர்த்தல், பிற்காலப் பொருளோடு முற்காலப் பொருளைச் சேர்த்தல்
 - (1) பிசிராந்தையார்
 - (2) ஓளவையார்
 - (3) கபிலர்
 - (4) கோதைநாயகி
 - இதில் கோதைநாயகி பிற்காலத்தவர்
 - (1) கவிமணி
 - (2) நாமக்கல் கவிஞர்
 - (3) அறிஞர் அண்ணா
 - (4) உமாபதிசிவம்
- இதில் உமாபதிசிவம் காலத்தால் மூத்தவர்.

8. பல்வேறு வகைகள்:

- குடி, குணம், வாழ்விடம், செய்கை, இனவகை, தலைமை, உறவு, உவமை என்பன போல வருவனவற்றின் அடிப்படையிலும் அமையும்.
 - (1) தென்னவன்
 - (2) பாண்டியன்
 - (3) கிள்ளி
 - (4) மாறன்
- இதில் கிள்ளி என்பது சோழர் குடிப்பெயர். மற்றவை பாண்டியரின் பெயர்கள்
 - (1) பாரி
 - (2) அதியமான்
 - (3) சேரன்
 - (4) காரி
- இதில் சேரன் முடியுடைவேந்தன். மற்றவர்கள் சிற்றரசர்கள் அல்லது சேரன் தவிர மற்றவர்கள் வள்ளல்கள்
 - (1) கீரி
 - (2) நாய்
 - (3) குரங்கு
 - (4) ஆமை
- இதில் ஆமை மட்டும் நீரில் வாழ்வன. மற்றவை நிலத்தில் வாழ்வன
 - (1) கழுகு
 - (2) நெருப்புக்கோழி
 - (3) வான்கோழி
 - (4) சிவி
- இதில் சிவி மட்டும் பறவையாக இருந்தும் பறக்காது. மற்றவை பறக்கும் பறவைகள்
 - (1) பாம்பு
 - (2) எலி
 - (3) பல்லி
 - (4) எறும்பு
- இதில் எலி தவிர மற்றவை ஊர்வன ஆகும்.
 - (1) சுறா
 - (2) கெலுத்தி
 - (3) தவளை

-
- (4) வரால்
- இதில் தவளை மட்டும் நிலத்திலும் நீரிலும் வாழும். மற்றவை நீரில் மட்டும் வாழ்வன.
 - (1) திமிங்கிலம்
 - (2) வெளவால்
 - (3) மாடு
 - (4) உலுவை
 - இதில் உலுவை மட்டும் முட்டையிடும். மற்றவை பாலூட்டிகள்.
 - (1) கண்ணகி
 - (2) கூனி
 - (3) மணிமேகலை
 - (4) சீதை
 - இதில் கூனியை தவிர மற்றவர்கள் கதைத் தலைவியர் ஆவர்.
 - (1) தாய்
 - (2) மகள்
 - (3) மருமகன்
 - (4) மருமகள்
 - இதில் மருமகன் மட்டும் வேறு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். மற்றவர்கள் ஒரு குடும்ப உறுப்பினர் ஆவர்.
 - (1) மயில்
 - (2) குயில்
 - (3) மைனா
 - (4) கிளி
- இதில் மைனா தவிர மற்றவை பெண்ணுக்கு உவமையாக வரும்

9. பிற அலகு கருத்துகள்

- இந்நூலின் மற்ற 19 அலகுகளில் உள்ளவையும் இதில் வினாவாக வரலாம்.
 - (1) குரைக்கும்
 - (2) கணைக்கும்
 - (3) பிளிறும்
 - (4) கரையும்
- இதில் கரையும் காகம் பறவை இனம். மற்றவை விலங்கினம்
 - (1) வாடகை - குடிக்கூலி

(2) பந்தயம் - பணயம்

(3) தெம்பு - ஊக்கம்

(4) வாடிக்கை - ஒழுங்கு

- இதில் வாடிக்கை என்ற பிறமொழிச் சொல்லுக்கு இணையான தமிழ்ச்சொல் 'வழக்கம்' ஆகும். மற்ற மூன்றும் சரியான தமிழ்ச் சொல்லாகும்.
(எ.கா)நாலடியார், பழமொழி, நானூறு, கலிங்கத்துப்பரணி, இன்னா நாற்பது. மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள எடுத்துக்காட்டில் நாலடியார், பழமொழி நானூறு, இன்னா நாற்பது ஆகிய மூன்றும் பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல்களாகும். கலிங்கத்துப் பரணி மட்டும் பரணி இலக்கிய வகையைச் சார்ந்ததால் இங்கு கலிங்கத்துப் பரணியே பொருந்தாச் சொல்.

மேலும் சில எடுத்துக்காட்டுகள்:

1. சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, நந்திக்கலம்பகம், சீவகசிந்தாமணி
2. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், மிருகம்
3. நற்றிணை, குறுந்தொகை, பரிபாடல், மலைபடுகடாம்
4. அரிவை, காளை பெரும்பை, பேதை - காளை
5. தூது, உலா, பள்ளு, குயில்பாட்டு - குயில்பாட்டு
6. குலசேகரர், அப்பர், மாணிக்கவாசகர், சுந்தரர், குலசேகரர்
7. அச்சம், நாணம், மடம், அறிவை

இவ்வாறு தொடர்புடைய சொற்களைக் கொடுத்து இதில் தொடர்பில்லா ஒன்றைக் கண்டறிவது சிக்கலான ஒன்றாகும். பெரும்பாலும் நான்கும் ஒரே தொடர்புடையதாக இருக்கிற போது அதிகக் காரணங்களால் வேறுபடுவதையே தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.

எ.கா. இந்திரா காந்தி, ராஜீவ் காந்தி, மகாத்மா காந்தி, நேரு இதில் மகாத்மா காந்தி மட்டும் தான் பிரதமராகவும் இல்லை நேரு குடும்பத்தைச் சார்ந்தவரும் இல்லை. ஆனால் இந்திரா காந்தியைத் தேர்வு செய்தால் அவர் ஒருவர் மட்டுமே பெண்பால் என்று நினைக்கலாம். ஆனால் இரு காரணத்தால் மகாத்மா காந்தி வேறுபட்டிருப்பதால் இதுவே சரியான விடையாகும்.

1.18 சந்திப்பிழை அறிதல்

சந்திப் பிழையை நீக்குதல்

வல்லின எழுத்துக்கள் ஆறு - க், ச், ட், த், ப் இவைகளில் க், ச், த், ப் ஆகிய எழுத்துகள் மிகவும் வலிமையானவை. ட்,ற - ஆகிய இரண்டு எழுத்துகளும் மொழிக்கு முதலில் வர இயலாதவை வல்லினம் என்று அழைக்கப்படும்.

வல்லினம் மிகும் இடங்களும் மிகா இடங்களும் வல்லினம் மிகும் இடங்கள்

1. இரண்டாம் வேற்றுமை உருபிற்குப் பின் வல்லினம் மிகும் (ஐ)

- குழந்தையை + கண்டேன் = குழந்தையைக் கண்டேன்
- பொருளை + தேடு = பொருளைத்தேடு
- புலியை + கொன்றான் = புலியைக் கொன்றான்
- நூலை + படி = நூலைப்படி

2. நான்காம் வேற்றுமை உருபிற்குப் பின் வல்லினம் மிகும்.

- வீட்டிற்கு + சென்றான் = வீட்டிற்குச் சென்றான்
- கல்லூரிக்கு + போனாள் = கல்லூரிக்குப் போனாள்

3. ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகையில் வலி மிகும். 'அது' - மறைந்திருப்பது

- தாமரை+ பூ = தாமரைப்பூ
- குதிரை + கால் = குதிரைக்கால்

4. ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகையில் வலி மிகும்.

- குடி + பிறந்தார் = குடிப்பிறந்தார்
- வழி + சென்றார் = வழிச்சென்றார்

5. வன்றொடர்க் குற்றியலுகரத்தின் பின் வல்லினம் வர மிகும் (வல்லெழுத்தை அடுத்து வந்த குற்றியலுகரம்)

- பாக்கு + தூள் = பாக்குத்தூள்
- தச்சு + தொழில் = தச்சுத்தொழில்
- கேட்டு + கொடு = கேட்டுக்கொடு
- பத்து + பாட்டு = பத்துப்பாட்டு
- படிப்பு + செலவு = படிப்புச்செலவு
- பற்று + தொகை = பற்றுத்தொகை

6. மென்றொடர்க் குற்றியலுகரத்தின் பின் சில இடங்களில் வல்லினம் மிகும்.

- இரும்பு + தூள் = இரும்புத்தூள்

- மருந்து + கடை = மருந்துக்கடை
 - கன்று + குட்டி = கன்றுக்குட்டி
7. அ, இ, உ என்னும் சுட்டெழுத்துகளின் பின்னும் 'எ' என்னும் வினா எழுத்திற்குப் பின்னும் வலி மிகும்.
- அ+ கடல் = அக்கடல்
 - இ + பாடம் = இப்பாடம்
 - உ + சிறுவன் = உச்சிறுவன்
 - எ + தொழில் = எத்தொழில்
8. சுட்டு, வினாக்களின் திரிபுகளான அந்த, இந்த, எந்த என்னும் சொற்களின் பின் வல்லினம் மிகும்.
- அந்த + கிணறு = அந்தக்கிணறு
 - இந்த +தமிழ் = இந்தத்தமிழ்
 - எந்த + செயல் = எந்தச்செயல்
9. அந்த, இந்த, அப்படி, இப்படி என்னும் சுட்டுச் சொற்களின் பின் வல்லினம் மிகும்.
- அந்த + பையன் = அந்தப்பையன்
 - இந்த + சிறுவன் = இந்தச்சிறுவன்
 - அப்படி + செய் = அப்படிச்செய்
 - இப்படி +பார் = இப்படிப்பார்
10. எந்த, எப்படி, எங்கு என்ற வினாச் சொற்களின் பின் வல்லினம் மிகும்.
- எங்கு + பார்த்தாய் = எங்குப்பார்த்தாய்?
 - எப்படி + சாதித்தாய் = எப்படிச்சாதித்தாய்?
 - எந்த + செடி = எந்தச்செடி?
11. நிலைமொழி ஈற்றில் உயிரெழுத்து நிற்கக் கூடுவருமொழி முதலில் வரும் வல்லினம் மிகுந்து ஒலிக்கும் (உயிரீற்றுச் சொற்களின் பின் வல்லினம் மிகும்)
- நிலா+ சோறு = நிலாச்சோறு
 - மழை+ காலம் = மழைக்காலம்
 - பனி + துளி = பனித்துளி
12. இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையில் வல்லினம் மிகும்
- சாரை + பாம்பு = சாரைப்பாம்பு
 - மார்கழி + திங்கள் = மார்கழித்திங்கள்
 - மல்லி +பூ = மல்லிப்பூ

-
13. பண்புத்தொகையில் வல்லினம் மிகும்
- சதுரம் + பலகை = சதுரப்பலகை
 - வட்டம் + பாறை = வட்டப்பாறை
 - பச்சை + பட்டு = பச்சைப்பட்டு
14. அகர இகர ஈற்று வினையெச்சத்தின் பின் வல்லினம் மிகும்
- தேட + சொன்னான் = தேடச்சொன்னான்
 - வர + சொன்னான் = வரச்சொன்னான்
 - ஓடி + பிடித்தான் = ஓடிப்பிடித்தான்
15. ஓரெழுத்து ஒரு மொழிக்குப் பின் வல்லினம் மிகும்
- பூ + பறித்தான் = பூப்பறித்தான்
 - கை + கரண்டி = கைக்கரண்டி
 - தீ + பற்றியது = தீப்பற்றியது
16. ஆய், போய் என்னும் வினையெச்சத்தின் பின் வல்லினம் மிகும்
- நன்றாய் + பேசினார் = நன்றாய்ப்பேசினார்
 - போய் + தேடு = போய்த்தேடு
17. இனி, தனி மற்றும், மற்ற, மற்றை என்னும் சொற்களின் பின் வரும் வல்லினம் மிகும்
- இனி + காணலாம் = இனிக்காணலாம்
 - தனி + தமிழ் = தனித்தமிழ்
 - மற்று + கண்டவை = மற்றுக்கண்டவை
 - மற்று + பொருள்கள் = மற்றப்பொருள்கள்
 - மற்றை + கூறுகள் = மற்றைக் கூறுகள்
18. என, ஆக என்னும் சொற்களுக்குப் பின் வரும் வல்லினம் மிகும்.
- என + கூறினான் = எனக்கூறினான்
 - ஆக + சொன்னான் = ஆகச்சொன்னான்
19. சால, தவ என்னும் உரிச்சொற்களின் பின் வரும் வல்லினம் மிகும்
- சால + சிறந்தது = சாலச்சிறந்தது
 - தவ + பெரிது = தவப்பெரிது
20. ஈறுகெட்ட எதிரிமறைப் பெயரெச்சத்தின் பின்வரும் வல்லினம் மிகும்
- உண்ணா + சோறு = உண்ணாச்சோறு
 - ஓடா + குதிரை = ஓடாக்குதிரை
 - அழியா + புகழ் = அழியாப்புகழ்
-

21. தனிக்குறிலையடுத்து வரும் ஆ என்னும் நெடிலுக்குப் பின்வரும் வல்லினம் மிகும்

- பலா + சுளை = பலாச்சுளை
- இரா + பகல் = இராப்பகல்
- கனா + காலம் = கனாக்காலம்

22. முற்றியலுகரச் சொற்களின் பின் வல்லினம் மிகும்

- திரு + குறள் = திருக்குறள்
- பொது + சொத்து = பொதுச்சொத்து

23. இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்கத் தொகையில் வல்லினம் மிகும்

- தண்ணீர் + குடம் = தண்ணீர்குடம்
- மலர் + கூடை = மலர்க்கூடை

24. மூன்றாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்கத் தொகையில் வல்லினம் மிகும்

- மரம் + பெட்டி = மரப்பெட்டி
- இரும்பு + சாவி = இரும்புச்சாவி

25. நான்காம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்கத் தொகையில் வல்லினம் மிகும்

- சட்டை + துணி = சட்டைத்துணி
- குடை + கம்பி = குடைக்கம்பி

26. ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்கத் தொகையில் வல்லினம் மிகும்

- அடுப்பு + புகை = அடுப்புப்புகை
- விழி + புனல் = விழிப்புனல்

27. உவமைத்தொகையில் வல்லினம் மிகும்

- பவளம் + பற்று = பவளப்பற்று
- மலர் + கண் = மலர்க்கண்

28. ட, ற, ஒற்று இரட்டிக்கும் உயிர்தொடர், நெடி தொடர் குற்றியலுகரத்திற்குப் பின் வல்லினம் மிகும்

- வயிறு + போக்கு = வயிற்றுப்போக்கு(உயிர்த்தொடர்)
- முரடு + காளை = முரட்டுக்காளை
- நாடு + பற்று = நாட்டுப்பற்று (நெடில்தொடர்)

- காடு + தேன் = காட்டுத்தேன்

வல்லினம் மிகா இடங்கள்:

1. இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையில் வல்லினமிகாது

- தமிழ் + கற்றார் = தமிழ் கற்றார்
- நீர் + குடித்தான் = நீர் குடித்தான்
- துணி + கட்டினான் = துணி கட்டினான்

2. உம்மைத் தொகையில் வல்லினம் மிகாது

- தாய் + தந்தை = தாய் தந்தை
- இரவு + பகல் = இரவு பகல்
- செடி+கொடி = செடி கொடி

3. ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் தவிர்த்து மற்றப் பெயரெச்சங்களின் பின் வல்லினம் மிகாது

- நல்ல + குழந்தை = நல்ல குழந்தை
- படித்த + பெண் = படித்த பெண்
- செய்யாத+ செயல் = செய்யாத செயல்

4. உயர்திணைப் பொதுப்பெயர்களின் பின் வல்லினமிகாது

- தொழிலாளர் + தலைவர் = தொழிலாளர் தலைவர்
- மாணாக்கர் + கூடனர் = மாணாக்கர் கூடனர்
- தாய் + பாடினாள் = தாய் பாடினாள்

5. அஃறிணை வினைமுற்றின் பின் வல்லினம் மிகாது

- முழங்கின + சங்குகள் = முழங்கின சங்குகள்
- பாடின + குயில்கள் = பாடின குயில்கள்
- வந்தது + கப்பல் = வந்தது கப்பல்

6. எட்டு, பத்து தவிர மற்ற எண்களின் பின் வல்லினம் மிகாது

- ஒன்று + கொடு = ஒன்று கொடு
- இரு + சீர் = இருசீர்
- மூன்று + கிளி = மூன்று கிளி

7. அது, இது என்னும் சட்டகளின் பின்னும் எது? யாது? என்னும் வினாச் சொற்களின் பின்னும் வல்லினம் மிகாது.

- அது + போயிற்று = அது போயிற்று
- இது + பறந்தது = இது பறந்தது

- எது + கண்டது = எது கண்டது?
 - யாது + சொல் = யாது சொல்?
8. அத்தனை, இத்தனை, எத்தனை எனும் சொற்களின் பின் வல்லினம் மிகாது.
- அத்தனை + பழங்களா? = அத்தனை பழங்களா?
 - இத்தனை + பூக்களா? = இத்தனை பூக்களா?
 - எத்தனை + தேங்காய்? = எத்தனை தேங்காய்?
9. வினாவை உணர்த்தும் ஆ, ஓ, ஏ, யா என்னும் வினா எழுத்துகளின் பின் வல்லினம் மிகாது
- அவளா + தைத்தாள் = அவளா தைத்தாள்?
 - இவளோ + போனாள் = இவளோ போனாள்?
 - அவனே + செல்வான் = அவனே செல்வான்?
10. சில, பல என்னும் சொற்களின் பின் வல்லினம் மிகாது
- பல + குடிசைகள் = பல குடிசைகள்
 - சில + சொற்கள் = சில சொற்கள்
11. விளிப்பெயர் பின்னும், வியங்கோள் வினைமுற்றின் பின்னும் வல்லினம் மிகாது
- கண்ணா + கேள் = கண்ணாகேள்
 - வேலா + செல் = வேலாசெல்
 - வாழ்க + தமிழ் = வாழ்கதமிழ்
12. எழுவாய்த் தொடரில் வல்லினம் மிகாது
- நாய் + போனது = நாய் போனது
 - வள்ளி + படித்தாள் = வள்ளி படித்தாள்
13. வினைத்தொகையில் வல்லினம் மிகாது
- ஊறு + காய் = ஊறுகாய்
 - ஆடு + கொடி = ஆடு கொடி
 - விரி + கதிர் = விரி கதிர்
14. அடுக்குத் தொடரில் வல்லினம் மிகாது
- தீ + தீ = தீதீ
 - பாம்பு + பாம்பு = பாம்புபாம்பு
15. சில ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகையில் வல்லினம் மிகாது
- வள்ளுவர் + கருத்து = வள்ளுவர் கருத்து
 - ஒளவை + சொல் = ஒளவை சொல்

16. அவை இவை என்னும் சொற்களின் பின் வரும் வல்லினம் மிகாது
- அவை+போயின = அவை போயின
 - இவை + செய்தன = இவை செய்தன
17. படியென்னும் சொல் வினையோடு சேர்ந்து வருமிடத்தில் வல்லினம் மிகாது
- வரும்படி +கூறினான் = வரும்படி கூறினான்
 - போகும்படி + சொன்னான் = போகும்படி சொன்னான்
18. இரட்டைக் கிளவியில் வல்லினம் மிகாது
- கல + கல = கலகல
 - பள + பள = பளபள
19. அவை, இவை என்னம் சுட்டுச் சொற்களின் பின் வல்லினம் மிகாது
- அவை + சென்றன = அவை சென்றன
 - இவை + செய்தன = இவை செய்தன
20. அது, இது என்னும் சுட்டுகளின் பின்வரும் வல்லினம் மிகாது
- அது + பறந்தது = அது பறந்தது
 - இது + கடித்தது = இது கடித்தது
21. எது, யாது என்னும் வினாச்சொற்களின் பின் வல்லினம் மிகாது
- எது + பறந்தது = எது பறந்தது?
 - யாது + தந்தார் = யாது தந்தார்?
22. இரண்டு வடசொற்கள் சேரும்போது வல்லினம் மிகாது
- சங்கீத+ சபா = சங்கீத சபா
 - மகாஜன + சபா = மகாஜன சபா
23. சில வினையெச்சத் தொடரில் வல்லினம் மிகாது
- வந்து + போனான் = வந்து போனான்
 - செய்து + கொடுத்தான் = செய்து கொடுத்தான்

1.19 ஒருமை, பன்மை பிழை நீங்கிய தொடர்

இங்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஒருமை, பன்மை பிழை நீங்கிய தொடர் முக்கியமான பொது தமிழ் குறிப்புகளாகும். இது TNPSC போட்டி தேர்வுக்கு மிகவும் பயன்படும். போட்டி தேர்வாளர்கள் கீழ்க்கண்ட தொகுதிகளை படித்து பயன்பெற வாழ்த்துகிறோம்.

ஒரு பொருளை மட்டும் குறிப்பது ஒருமை, ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பொருட்களைக் குறிப்பது பன்மை.

ஒருமை - பன்மை

புத்தகம் - புத்தகங்கள்

கால் - கால்கள்

மனிதர் - மனிதர்கள்

ஒருமை, பன்மை கொண்ட பெயர்ச்சொற்களை எழுதும்போது அவ்வவற்றிற்குத் தகுந்தாற்போல் வினைச்சொற்களைக் கொண்டு முடிக்க வேண்டும்.

(எ.கா) 'மாடு மேய்கின்றன' என்ற சொற்றொடரில் மாடு ஒருமை. ஒருமைப் பெயரைக் குறிக்கும்போது 'மேய்கின்றன' என்ற பன்மைப் பெயரைக் குறிக்கும். வினைச் சொல்லைப் பயன்படுத்துவது தவறு. 'மேய்கிறது' என்ற ஒருமைப் பெயரைக் குறிக்கக்கூடிய வினைச்சொல்லைப் பயன்படுத்த வேண்டும். ஆகவே

- மாடு மேய்கின்றன - தவறு
- மாடுகள் மேய்கின்றன - சரி
- மாடு மேய்கிறது - சரி

வாக்கியங்களைப் பிழையின்றி எழுத சில இலக்கண நெறிகளைக் கையாள வேண்டும்.

1. உயர்திணை எழுவாய் உயர்திணைப் பயனிலையை பெற்று வரும். அதே போன்று அஃறிணை எழுவாய்க்குப் பின் அஃறிணை வினைமுற்றே (துறு) வரவேண்டும்

(எ.கா)

- அவன் மிகவும் சிறந்தவன்
- சுப்பன் மிக நல்லவன்
- வண்டி வந்தது, கோழி கூவிற்று

2. எழுவாய் ஐம்பால்களுள் எதில் உள்ளதோ அதற்கேற்ற வினைமுற்றையே பயன்படுத்த வேண்டும்.

(எ.கா)

- கோதை படித்தது - தவறு
- கோதை படித்தாள் - சரி

3. 'கள்' விகுதி பெற்ற எழுவாய், வினைமுற்றிலும் 'கள்' விகுதி பெறும். அதே போன்று எழுவாய் 'அர்' விகுதி பெற்றிருந்தால் மரியாதைப் பன்மை வினைமுற்றில் 'ஆர்' விகுதி வருதலும், பலர்பால் வினைமுற்றில் 'அர்' விகுதி வருதலும் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

(எ.கா)

- மாணவர்கள் தேர்வு எழுதினார் - தவறு
- மாணவர்கள் தேர்வு எழுதினார்கள் - சரி

4. எழுவாய் ஒருமையாயின் வினைமுற்றும் ஒருமையாகவே இருக்க வேண்டும்

(எ.கா)

- என் எழுதுகோல் இதுவல்ல - தவறு
- என் எழுதுகோல் இது வன்று - சரி

5. தொடரில் காலத்தை உணர்த்தும் குறிப்புச் சொற்கள் இருப்பின் அதற்கேற்ற காலத்திலமைந்த வினைமுற்றையே எழுத வேண்டும்.(எ.கா)

- தலைவர் நாளை வந்தார் - தவறு
- தலைவர் நாளை வருவார் - சரி

6. கூறியது கூறல் ஒரே தொடரில் இடம்பெறக் கூடாது.

7. வாக்கியத்தில் உயர்திணை அஃறிணைப் பெயர்கள் கலந்து வந்தால், சிறப்புக் கருதின் உயர்திணைப் பயனிலை கொண்டும் இழிவு கருதின் அஃறிணைப் பயனிலை கொண்டும், வாக்கியத்தை முடிக்க வேண்டும்.

(எ.கா)

- மூடனும் மாடும் குளத்தில் குளித்தனர் - தவறு
- மூடனும் மாடும் குளத்தில் குளித்தன - சரி

8. உயர்திணை, அஃறிணைப் பெயர்கள் விரவி வந்தால், மிகுதி பற்றி ஒரு துணைவினை கொண்டு முடித்தல் வேண்டும்.

(எ.கா)

- ஆற்று வெள்ளத்தில் மக்களும் மரங்களும் குடிசைகளும் ஆடுமாடுகளும் மிதந்து சென்றனர் - தவறு
- ஆற்று வெள்ளத்தில் மக்களும் மரங்களும் குடிசைகளும் ஆடுமாடுகளும் மிதந்து சென்றனர் - சரி

9. 'ஒவ்வொரு' என்னும் தொடர் ஒருமையையும் ஒவ்வொருவர் என்னும் தொடர் பன்மையையும் வினைமுற்றாகக் கொள்ளும்.

எ.கா

- ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியும் சிறப்பாக அமைந்தது
- ஒவ்வொன்றும் நாள்தோறும் வெடிக்கிறது

ஒவ்வொருவர்: ஒவ்வொருவர் எனும் தொடர் பன்மை வினைமுற்றை கொள்ளும்

- ஒவ்வொருவரும் குறள் படிக்கின்றனர்

- செல்வி, லதா, கீதாஞ்சலி ஒவ்வொருவரும் நன்கு படிக்கின்றனர்
- ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு உண்மையை விளக்குகின்றது
- ஒவ்வொரு - உயிர்மெய் முன் வரும்
- ஒவ்வோர் - உயிர் முன் வரும்

10. ஐயம் காட்டும் ஓகாரம் வரும்போது பிரிப்புக்காக வரும் 'ஆவது' என்னும் சொல்லின் பின்னும் 'அல்லது' எனும் சொல் வருதல் கூடாது. வினைமுற்று ஒருமையாகவே முடியும்.

- ஒன்றோ அல்லது இரண்டோ தருக (தவறு)
- ஒன்றோ இரண்டோ தருக (சரி)
- நாயாவது நரியாவது தின்றிருக்கும் (தவறு)
- நாய் அல்லது நரி தின்றிருக்கும் (சரி) என்று தான் வர வேண்டும்

1.20 வழுவழிச் சொற்களும் திருத்தங்கள்

1. கடகால் - கடைக்கால்
2. குடக்கூலி - குடிக்கூலி
3. முயற்சித்தார் - முயன்றார்
4. வண்ணாத்திப்பூச்சி - வண்ணத்துப்பூச்சி
5. வென்னீர் - வெந்நீர்
6. எண்ணை - எண்ணெய்
7. உசிர் - உயிர்
8. ஊரணி - ஊருணி
9. சிகப்பு - சிவப்பு
10. புண்ணாக்கு - பிண்ணாக்கு
11. கோர்வை - கோவை
12. வலதுபக்கம் - வலப்பக்கம்
13. தலைகாணி - தலையணை
14. வேர்வை - வியர்வை
15. சீயக்காய் - சிகைக்காய்
16. சுவற்றில் - சுவரில்
17. காவா - கால்வாய்
18. நாகரீகம் - நாகரிகம்
19. கயறு - கயிறு
20. அடயாளம் - அடையாளம்

21. அலமேலுமங்கை - அலர்மேல்மங்கை
22. அவரக்கா - அவரைக்காய்
23. அறுவறுப்பு - அருவருப்பு
24. அங்கிட்டு - அங்கு
25. இளநி - இளநீர்
26. இறச்சி - இறைச்சி
27. ஓசத்தி ஓயர்வு - உயர்வு
28. ஒண்டியாய் - ஒன்றியாய்
29. ஒண்டிக்குடித்தனம் - ஒன்றிக்குடித்தனம்
30. கவுளி - கவளி
31. கோர்த்து - கோத்து
32. சந்தணம் - சந்தனம்
33. பதட்டம் - பதற்றம்
34. புழக்கடை - புறக்கடை
35. மணத்தக்காளி - மணித்தக்காளி
36. வெங்கலம் - வெண்கலம்
37. வைக்கல் - வைக்கோல்
38. சாயங்காலம் - சாயுங்காலம்
39. அடமழை - அடைமழை
40. அடமானம் - அடைமானம்
41. அருவாமனை - அரிவாள்மனை
42. அண்ணாக்கயிறு - அரைஞாண்கயிறு
43. அமக்களம் - அமர்க்களம்
44. இத்தினை - இத்தனை
45. இத்துப்போதல் - இற்றுப்போதல்
46. உடமை - உடைமை
47. உந்தன் - உன்றன்
48. ஒம்பது - ஒன்பது
49. ஒருவள் - ஒருத்தி
50. கத்திரிக்காய் - கத்தரிக்காய்
51. கடப்பாறை - கட்ப்பாறை
52. கட்டிடம் - கட்டடம்
53. காக்கா - காக்கை
54. கருவேற்பிலை - கறிவேப்பிலை

55. கெடிகாரம் - கடிகாரம்
56. கோடாலி - கோடரி
57. சாம்பராணி - சாம்பிராணி
58. சிலது - சில
59. சிலவு - செலவு
60. தடுமாட்டம் - தடுமாற்றம்
61. தாப்பாள் - தாழ்ப்பாள்
62. துடப்பம் - துடைப்பம்
63. துவக்கம் - தொடக்கம்
64. துவக்கப்பள்ளி - தொடக்கப்பள்ளி
65. துளிர் - தளிர்
66. தொந்திரவு - தொந்தரவு
67. தேனீர்; - தேநீர்
68. நேத்து - நேற்று
69. நோம்பு - நோன்பு
70. நஞ்சை - நன்செய்
71. நாகறிகம் - நாகரிகம்
72. நாத்தம் - நாற்றம்
73. பண்டகசாலை - பண்டசாலை
74. பயிறு - பயறு
75. பாவக்காய் - பாகற்காய்
76. புஞ்சை - புன்செய்
77. பேரன் - பெயரன்
78. முழுங்கு - விழுங்கு
79. முழித்தான் - விழித்தான்
80. மெனக்கட்டு - வினைகெட்டு
81. மோர்ந்து - மோந்து
82. ரொம்ப - நிரம்ப
83. வயறு - வயிறு
84. வெண்ணை - வெண்ணெய்
85. வெய்யில் - வெயில்
86. வேண்டாம் - வேண்டா
87. வெட்டிப்பேச்சு - வெற்றுப்பேச்சு
88. தாவாரம் - தாழ்வாரம்

-
89. எடஞ்சல் - இடைஞ்சல்
 90. எலிமிச்சம்பழம் - எலுமிச்சம்பழம்
 91. கைமாறு - கைம்மாறு
 92. தலகாணி - தலையணை
 93. பொடைத்தாள் - புடைத்தாள்
 94. அருகாமையில் - அருகில்
 95. ஊரணி - ஊருணி
 96. எண்ணை - எண்ணெய்
 97. வெண்ணீர்; - வெந்நீர்
 98. இன்னிக்கு - இன்றைக்கு
 99. கழட்டு - கழற்று
 100. துகை - தொகை
 101. வத்தல் - வற்றல்
 102. பசும்பால் - பசுப்பால்
 103. வலது பக்கம் - வலப்பக்கம்
 104. பேத்தி - பெயர்த்தி
 105. தின்னீர் - திருநீறு
 106. திருவாணி - திருகாணி
 107. சாணி - சாணம்
 108. இரும்பல் - இருமல்
 109. காத்து - காற்று
 110. புட்டு - பிட்டு
 111. கவுனி - கவனி
 112. இவையன்று - இவையல்ல
 113. அனியாயம் - அநியாயம்
 114. இடது பக்கம் - இடப்பக்கம்
 115. உத்திரவு - உத்தரவு
 116. எதுகள் - எவை
 117. எந்தன் - என்றன்
 118. (நெல்) குத்துதல் - (நெல்) குற்றுதல்
 119. சோத்துப்பாளை - சோற்றுப்பாளை
 120. பீத்தல் - பீற்றல்
 121. புணையம் - பிணையம்
 122. எல்லோரும் - எல்லாரும்

-
123. கத்திரிக்கோல் - கத்திரிக்கோல்
 124. கர்ப்பூரம் - கருப்பூரம்
 125. கோர்த்தான் - கோத்தான்
 126. சித்திரித்தல் - சித்திரித்தல்
 127. தேங்காய் முடி - தேங்காய் மூடி
 128. தோற்கடித்தான் - தோல்வியுற அடித்தான்
 129. விசாரி - உசாவு
 130. நாழி - நாழிகை
 131. பூசணிக்காய் - பூச்சணைக்காய்
 132. முகர்தல் - மோத்தல்
 133. மென்மேலும் - மேன்மேலும்
 134. அப்பாவி - அற்ப ஆவி
 135. அமக்களம் - அமர்க்களம்
 136. எல்கை - எல்லை
 137. ஏழரை நாட்டுச் சனியன் - ஏழரை ஆட்டைச் சனியன்
 138. களி கூறுங்கள் - களிகூருங்கள்
 139. கம்மனாட்டி - கைம்பொண்டாட்டி
 140. கழிசடை - கழியாடை
 141. கிடாய் - கடா
 142. கெவுளி - கௌளி
 143. சதை - தசை
 144. சும்மாடு - சுடையடை
 145. பயிறு - பயறு
 146. பன்னிரண்டு - பன்னிரண்டு
 147. பாவக்காய் - பாகற்காய்
 148. மார்வலி - மார்புவலி
 149. முந்தாணி - முந்தானை
 150. வெங்கலம் - வெண்கலம்
 151. வேர்க்குரு - வேர்க்குறு
 152. ஓரவத்தி - ஓரகத்தி
 153. கண்ணாவி - கண்ணராவி
 154. கம்மாய் - கண்மாய்
 155. சக்களத்தி - சகக்கிளத்தி
 156. சில்லரை - சில்லறை

157. சின்னாபின்னம் - சின்னபின்னம்
158. நிச்சயதார்த்தம் - நிச்சியதார்த்தம்
159. மாதாமாதம் - மாதம்மாதம்
160. மிரட்டினார் - மருட்டினார்
161. வரேன் - வாரேன்
162. வராது - வாராது
163. வாத்தியார் - உபாத்தியாயர்
164. வாத்திச்சி - உபாத்தியாயினி
165. வாய்ப்பாடு - வாய்பாடு
166. வாவரசி - வாழ்வரசி
167. வியாதியஸ்தர் - வியாதிஸ்தர்
168. வெங்கடாசலம் - வேங்கடாசலம்
169. வெள்ளாமை - வேளாண்மை
170. மனது - மனம்

15. பிறமொழிச் சொற்கள் தமிழ் சொற்கள்

1. பஞ்சாங்கம் - ஐந்திறம்
2. அங்கத்தினர் - உறுப்பினர்
3. சந்தா - உறுப்பினர் கட்டணம்
4. இலாக்கா - துறை
5. பண்டிகை - திருவிழா
6. கேணி - கிணறு
7. அச்சன் - தந்தை
8. ஆய் - தாய்
9. மகசூல் - விளைச்சல்
10. வாடிக்கை - வழக்கம்
11. அல்வா - இனிப்புக்களி
12. பாழி - சிறு குளம்
13. நபர் - ஆள்
14. ஏராளம் - மிகுதி
15. வாய்தா - நிலவரி
16. குசினி - சமையலறை
17. பந்தோபஸ்து - பாதுகாப்பு

-
18. சலம் - நீர்
 19. வருடம் - ஆண்டு
 20. பட்சி - பறவை
 21. சங்கதி - செய்தி
 22. விவாகம் - திருமணம்
 23. பட்டாளம் - படைப்பிரிவு
 24. சன்னல் - காலதர்
 25. உத்தரவு - கட்டளை
 26. உபயோகம் - பயன்
 27. அதிபர் நாயகர் - தலைவர்
 28. உற்சாகம் - ஊக்கம்
 29. அந்நியர் - அயலார்
 30. கவனம் - கருத்து
 31. ஜாதகம் - பிறப்பியம்
 32. மன்னித்துக்கொள் - பொறுத்துக்கொள்
 33. அபிகம் - குடமுழுக்கு நீராட்டு
 34. கிராமம் - சிற்றூர்
 35. அபூர்வம் - புதுமை
 36. குமாரன் - புதல்வன்
 37. அர்த்தம் - பொருள்
 38. கோபம் - சினம்
 39. அலங்காரம் - ஒப்பனை
 40. விஞ்ஞானம் - அறிவியல்
 41. அவசரம் - விரைவு
 42. விரதம் - நோன்பு
 43. அனுமதி - இசைவு
 44. சந்தா - கட்டணம்
 45. ஆரம்பம் - தொடக்கம்
 46. ஜாதி - இனம்
 47. சங்கம் - மன்றம்
 48. இருதயம் - நெஞ்சு
 49. சந்தேகம் - ஐயம்
 50. பயம் - அச்சம்
 51. பரீட்சை - தேர்வு

52. பிரச்சினை - சிக்கல்
53. சரித்திரம் - மருந்துவம்
54. போதனை - கற்பித்தல்
55. சித்திரம் - ஓவியம்
56. மந்திரி - அமைச்சர்
57. சின்னம் - அடையாளம்
58. மராமத்து இலாகா - பொதுப்பணித் துறை
59. வினாடி - நொடி
60. ஜாக்கிரதை - விழிப்பு
61. தினம் - நாள்
62. பத்திரிக்கை - செய்தித்தாள்
63. வைத்தியர் - மருத்துவர்
64. பைசல் செய் - தீர்த்து வை
65. ஜனங்கள் - மக்கள்
66. ஜில்லா - மாவட்டம்
67. கஜானா - கருவூலம்
68. சர்க்கார் சமஸ்தானம் - அரசு
69. பந்துமித்ரர் - சுற்றமும் நட்பும்
70. நமஸ்காரம் - வணக்கம்
71. கோடி - கூட்டம்
72. ஆஸ்தி - சொத்து
73. வியம் - செய்தி
74. தீபம் - விளக்கு
75. வேதம் - மறை
76. நடம் - இழப்பு
77. சிபாரிசு - பரிந்துரை
78. நிபுணர் - வல்லுநர்
79. ஜாமீன் - பிணை
80. அபாயம் - பேரிடர்
81. அனுபவம் - பட்டறிவு
82. ஆயுள் - வாழ்நாள்
83. உபாத்தியாயர் - ஆசிரியர்
84. கர்வம் - செருக்கு
85. கைதி - சிறையாளி

-
86. சபை - அவை
 87. விவாதம் - உரையாடல்
 88. மாமூல் - வழக்கம்
 89. ரத்து - நீக்கம்
 90. நாடா - காலை உணவு சிற்றுண்டி
 91. அமல் - நடைமுறை
 92. உபந்நியாசம் - சமயச் சொற்பொழிவு
 93. சம்பிரதாயம் - மரபு
 94. இலட்சணம் - அழகு
 95. தாலுகா ஆபிசு - வட்டாட்சியர் அலுவலகம்
 96. ஆர்.டி.ஓ ஆபிசு - கோட்டாட்சியர் அலுவலகம்
 97. கலெக்டர் ஆபிசு - மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகம்
 98. பஜனை - கூட்டு வழிபாடு
 99. மத்தியானம் - நண்பகல்
 100. உத்தியோகம் - அலுவல்
 101. உபயம் - திருப்பணியாளர் கொடை
 102. எதார்த்தம் - இயல்பு
 103. ஐதீகம் - உலக வழக்கு
 104. கிரீடம் - மணி முடி
 105. முக்கியஸ்தர் - முதன்மையானவர்
 106. பிரதானம் முக்கியம் - முதன்மை
 107. உத்தியோகஸ்தர் அதிகாரி - அலுவலர்
 108. இலஞ்சம் - கையூட்டு
 109. ஆபத்து - இடர்
 110. இலாபம் - வருவாய்
 111. அலங்காரம் - ஒப்பனை
- பாரசீகம் தமிழ்
112. ஜமக்காளம் - விரிப்பு
 113. ஜமீன் - நிலபுலம்
 114. மாலுமி - நாவாயோட்டி
 115. பஜார் - கடைத்தெரு
 116. மைதானம் - திறந்தவெளித் திடல்

மராத்தி தமிழ்

117. காகிதம் - தாள்
118. கில்லாடி - கொடியோன்
119. அபாண்டம் - வீண்பழிக்கூற்று
120. அட்டவணை - பொருட்குறிப்பு பட்டியல்
121. பேட்டை - புறநகர்

அரபி தமிழ்

122. தகவல் - செய்தி
123. வக்கீல் - வழக்குரைஞர்
124. பாக்கி - நிலுவை
125. மக்கர் - இடைஞ்சல்
126. மாமூல் - படையபடி
127. மிட்டாய் - தீங்கட்டி

போர்த்துக்கீசியம் தமிழ்

128. அலமாரி - நெடும்பேழை
129. கிராம்பு - இலவங்கம்
130. சாவி - திறவுகோல்
131. ஜன்னல் - பலகணி
132. மேஸ்திரி - தலைமைத் தொழிலன்

உருது தமிழ்

133. பஞ்சாயத்து - ஐம்பேராயம்
134. பதில் - விடை
135. பலே - நன்று
136. பேட்டி - நேர்காணல்
137. பைசா - காசு
138. அசல் - முதல்
139. கச்சேரி - அரங்கம்
140. குமாஸ்தா - எழுத்தர்
141. கைது - தளை
142. கு - மகிழ்ச்சி

சமஸ்கிருதம் தமிழ்

143. அகங்காரம் - செறுக்கு
144. அதிர்டம் - நற்பேறு
145. அபிப்ராயம் - கருத்து
146. அபூர்வம் - புதுமை
147. ஆராதனை - வழிபாடு
148. ஆனந்தம் - மகிழ்ச்சி
149. சபதம் - துளுரை
150. தினசரி - நாள் தோறும்
151. தைரியம் - துணிவு
152. பூஜை - வழிபாடு

1.21 ஆங்கிலச் சொற்களுக்கு நிகரான தமிழ்ச் சொல்லை அறிதல்

1. Railway Station - புகைவண்டி நிலையம்
2. Financial Year - நிதியாண்டு
3. Dictionary - அகராதி, அகரவரிசை, அகரமுதலி
4. Judge - நீதிபதி, நீதியரசர்
5. Computer - கணினி, கணிப்பொறி
6. Xerox - ஒளிநகல்
7. Gold coin - பொற்காசு
8. Coffee Bar - குளம்பியகம்
9. Pesticides - பூச்சிக்கொல்லி
10. First Rank - முதல் தரம்
11. Video Cassette- ஒளி - ஒலி நாடா
12. Speaker- சபாநாயகர் , சட்டசபைத் தலைவர்
13. Key - திறவுகோல்
14. Certificate - சான்றிதழ்
15. Room - அறை
16. Principal - கல்லூரி முதல்வர்
17. Cheque - காசோலை
18. Town - நகரம்
19. Parliament- நாடாளுமன்றம் , மக்களவை
20. Consumer - நுகர்வோர்
21. Congratulation - நல்வாழ்த்துக்கள்

-
22. Indian penal code- இந்திய தண்டனைச் சட்டம்
 23. Company - நிறுவனம் குழுமம்
 24. Register post - பதிவஞ்சல்
 25. Missile - ஏவுகணை
 26. Washing machine - துணிதுவைக்கும் இயந்திரம், சலவை இயந்திரம்
 27. Transport corporation- போக்குவரத்துக் கழகம்
 28. Geography - புவியியல்
 29. Liver - கல்லீரல்
 30. News paper - செய்தித்தாள்
 31. Internet - இணையம்
 32. Traitor - துரோகி
 33. Plot - மனையிடம்
 34. Honesty - நேர்மை
 35. Platform - நடைமேடை
 36. Journalist- பத்திரிக்கைச் செய்தியாளர்
 37. Meritorious service- உயர்ந்த பணி
 38. High Court - உயர்நீதிமன்றம்
 39. Town bus- நகரப்பேருந்து
 40. Twig - சிறுகிளை
 41. Refraction - விலகல்
 42. Mischief - முட்டாள்தனம்
 43. Bio-Diversity - பல்லுயிர்ப் பெருக்கம்
 44. Scholarship - படிப்பு உதவித்தொகை
 45. Chalk Piece - சுண்ணக்கட்டி
 46. Beast - விலங்கு :. மிருகம்
 47. Fiction - புனைகதை
 48. Co-Operative Society - கூட்டுறவுச் சங்கம்
 49. Travel - பயணம் , செலவு
 50. Note Book - குறிப்பேடு
 51. aton- ஊர்க்காவலர்
 52. Farmer - உழவர் , விவசாயி
 53. Manager - மேலாளர்
 54. Head office - தலைமை அலுவலகம்
 55. Private company - தனியார் குழுமம்

-
56. Compressibility - அழுந்துந்தன்மை
 57. Shelter - புகலிடம்
 58. Television - தொலைக்காட்சி
 59. Admission - சேர்க்கை
 60. Documentary - விளக்கத்திரைப்படம்
 61. Remote sensing - தொலை உணர்தல்
 62. Website - இணையதளம்
 63. Student - மாணவர்
 64. Agent - முகவர்
 65. Sacrifice - தியாகம்
 66. University - பல்கலைக்கழகம்
 67. Application - விண்ணப்பம்
 68. World - உலகம்
 69. Bonafide Certificate - ஆளறி சான்றிதழ்
 70. Office - அலுவலகம்
 71. Harvest - அறுவடை
 72. Change - மாற்றம், சில்லறை
 73. International Law - அனைத்து பன்னாட்டுச் சட்டம்
 74. Constitutional Law - அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
 75. Supreme Court - உச்சநீதிமன்றம்
 76. Writs - சட்ட ஆவணம்
 77. Substantive Law - உரிமைச்சட்டம்
 78. Criminal Procedure Code - குற்றவியல் செயல்பாட்டு முறைத் தொகுப்பு
 79. Bulletin - சிறப்புச் செய்தி இதழ்
 80. Flash News - சிறப்புச் செய்தி
 81. Deadline - குறித்த காலம்
 82. Folio no - இதழ் எண்
 83. Editorial - தலையங்கம்
 84. Green proof - திருத்தப்படாத அச்சுப்படி
 85. Fake News - பொய்ச்செய்தி
 86. Layout - வடிவமைப்பு
 87. Car - மகிழ்வுந்து
 88. Aero plane - வானூர்தி
 89. Departmental Store - பல்பொருள் அங்காடி

-
90. Indian Evidence Act - இந்தியச் சான்றுச் சட்டம்
 91. Transfer of Property act - சொத்து மாற்றுச் சட்டம்
 92. Court fee stamp - நீதிமன்ற கட்டணவில்லை
 93. Persistence - பார்வைநிலைப்பு
 94. Dubbing - ஒலிச்சேர்க்கை
 95. Director - இயக்குநர்
 96. Shooting - படப்பிடிப்பு
 97. Cartoon - கருத்துப்படம்
 98. Camera - படப்பிடிப்புக் கருவி
 99. Micro Phone - நுண்ணொலி பெருக்கி
 100. Projector - படவீழ்த்தி
 101. Lense - உருபெருக்கி
 102. Motion Pictures - இயங்குருப்படங்கள்
 103. B.A.- Bachelor of arts - இளங்கலை
 104. B.Sc- Bachelor of Science - அறிவியல்
 105. B.com-Bachelor of Commerce - வணிகவியல்
 106. B.E.- Bachelor of Engineering - பொறியியல்
 107. B.Tech-Bachelor of Technology - தொழில்நுட்பவியல்
 108. B.Lit-Bachelor of Literature - இளங்கலை இலக்கியம்
 109. B.Ed-Bachelor of Education - கல்வியியல்
 110. M.A.- Master of Arts - முதுகலை
 111. Ph.D.Doctor of Philosophy - முனைவர்
 112. I.A.S.Indian Administration Service - இந்திய ஆட்சிப்பணி
 113. I.P.S.Indian Police Service - இந்தியக் காவல்பணி
 114. I.F.S.Indian forest Service - இந்திய வனப்பணி
 115. I.R.S.Indian Revenue Service - இந்திய வருவாய்ப்பணி
 116. Classical Language - உயர்தனிச் செம்மொழி
 117. Green Rooms - பாசறை
 118. Instinct - இயற்கை அறிவு
 119. Order of Nature - இயற்கை ஒழுங்கு
 120. Snacks - சிற்றுணவு , சிற்றுண்டி
 121. Biology - உயிரியல் , உயிர்நூல்
 122. Aesthetic - அழகுணர்ச்சி, இயற்கை வனப்பு
 123. கவுண்டிங் - எண்ணிக்கை

-
124. ஹோட்டல் - உணவகம்
 125. மெட்ராஸ் சிட்டி - சென்னை நகரம்
 126. பஸ்ரிப்பேர் - பேருந்து பழுது
 127. போஸ்ட் ஆபிஸ் - அஞ்சலகம்
 128. கால்குலேட்டர் - எண்கவடி
 129. ஆஸ்பத்திரி - மருத்துவமனை
 130. குட்பாய் - நல்ல பையன்
 131. மதர்லேண்ட் - தாயகம்
 132. டைப்ரைட்டிங் இன்ஸ்டிடியூட் - தட்டெழுத்துப்பயிலகம்
 133. ஸ்டிரைக் - வேலை நிறுத்தம்
 134. கோர்ஸ் - பாடப்பிரிவு
 135. ர்ஜிஸ்டர்போஸ்ட் - பதிவஞ்சல்
 136. பிரிட்ஜ் - குளிர்பதனபெட்டி
 137. ஐஸ்வாட்டர் - குளிர்நீர்
 138. சவிட்ச் - பொத்தான்
 139. டீ - தேநீர்
 140. டீபார்ட்டி - தேனீர்விருந்து
 141. கூல்டிரிங்ஸ் - குளிர்பானம்
 142. கிரைண்டர் - அரவை இயந்திரம்
 143. பிசிக்ஸ் - இயற்பியல்
 144. பெர்மனென்ட் - பணிநிலை உறுதி, நிலையாக
 145. லைஃப் சக்ஸஸ் - வாழ்க்கை வெற்றி
 146. கலேக்டர் - மாவட்ட ஆட்சியர்
 147. ப்ரை - வறுத்தல்
 148. அட்டெண்டன்ஸ் ரெஜிஸ்டர் - வருகைப் பதிவேடு
 149. கண்டக்டர் - நடத்துநர்
 150. அசெம்பிளி - சட்டமன்றம்
 151. டிரான்ஸ்பர் சர்ட்டிபிகேட் - மாற்றுச்சான்றிதழ்
 152. போஸ்டல் ஆர்டர் - அஞ்சலட்டை
 153. வெரி இன்டரஸ்டிங் - மிக ஆர்வம்
 154. என்டரன்ஸ் எக்ஸாமினேன் - நுழைத்தேர்வு
 155. போஸ்டல் ஆர்டர் - அஞ்சல் ஆணை
 156. டிராவலர்ஸ் பங்களா - பயணியர்விடுதி
 157. டிக்கெட் - கட்டணச்சீட்டு

-
158. டிமாண்ட்டிராப்ட் - வரைவோலை
 159. பஸ் ஸ்டாண்டு - பேருந்து நிலையம்
 160. கரென்ட் - மின்சாரம்
 161. தாசில்தார் - வட்டாட்சியர்
 162. கவர்னர் - ஆளுநர்
 163. வில்லேஜ் - சிற்றூர்
 164. பஜார் - கடைத்தெரு
 165. கேசியர் - காசாளர்
 166. ஸ்டேட் கவர்ன்மெண்ட் - மாநில அரசு
 167. ஸ்பீடு போஸ்ட் - விரைவஞ்சல்
 168. லீவ் லெட்டர் - விடுமுறை விண்ணப்பம்
 169. பால் பேரிங் - கோளந்தாங்கி
 170. ரேடியோ ஆக்விவிடி - கதிரியக்க ஆற்றல்
 171. லிப்ட் - மின் தூக்கி
 172. பேக்ஸ் - தொலை நகலி
 173. பிளேகிரவுண்ட் - விளையாட்டு மைதானம்
 174. ஆர்டர் - கட்டளை
 175. டி.வி. - தொலைக்காட்சி
 176. ரேடியோ - வானொலி
 177. டிபன் - சிற்றுண்டி
 178. டெலிபோன் - தொலைபேசி
 179. ஃபேன் - மின்விசிறி
 180. சேர் - நாற்காலி
 181. லைட் - விளக்கு
 182. டம்ளர் - குவளை
 183. சைக்கிள் - மிதிவண்டி
 184. ரோடு - சாலை
 185. பிளாட்பாரம் - நடைபாதை
 186. பிளைட் - விமானம்
 187. சினிமா - திரைப்படம்
 188. சினிமா தியேட்டர் - திரையரங்கம்
 189. தியேட்டர் - திரை அரங்கு
 190. பேங்க் - வங்கி
 191. டைப்ரைட்டர் - தட்டச்சுப்பொறி

192. காலேஜ் - கல்லூரி
193. யுனிவர்சிட்டி - பல்கலைக்கழகம்
194. சயின்ஸ் - அறிவியல்
195. டெலஸ்கோப் - தொலைநோக்கி
196. மைக்ரோஸ்கோப் - நுண்ணோக்கி
197. தெர்மாமீட்டர் - வெப்பமானி
198. நம்பர் - எண்
199. லைசென்ஸ் - உரிமம்
200. இண்டர்வியூ - நேர்காணல்
201. கெஸ்ட்ஹவுஸ் - விருந்தகம்
202. எலாஸ்டிக் - நெகிழி
203. பீரோ - இழுப்பறை
204. அட்லஸ் - நிலப்படத்தொகுதி
205. ரயில் - தொடர்வண்டி
206. பேனா - தூவல்

1.22 வேர்ச் சொல்லைத் தேர்வு செய்தல்

பிரிக்க முடியாத அடிப்படைச் சொல்லே வேர்ச்சொல், அதனைப் பகுதி என்றும் கூறலாம்.

(எ.கா) நட - என்ற சொல்லை மேலும் பிரித்தால் ந, ட என்ற எழுத்துகளே ஆகும்.

நடப்பான் - என்ற சொல்லை உறுப்பிலக்கண அடிப்படையில் பிரிக்க முடியும்.

நட +ப் + ப் + ஆன்

நட - பகுதி (பகாப்தம்) அதுவே வேர்ச்சொல். அந்த வேர்ச்சொல்லைக் கொண்டு உறுப்புகளை இணைத்துப் பகுபதம் ஆக்கலாம்.

(எ.டு) வீழ்ந்தார் - என்பதன் வேர்ச்சொல் யாது?

(அ) வீழ்ந்து (ஆ) வீழ்க (இ) வீழ் (ஈ) வீழின்

வேர்ச்சொல் என்பது பொதுவாகக் கட்டளையாகவோ, ஏவலாகவோ இருக்கும். அதில், 'வீழ்' என்பது தான் கட்டளையாக உள்ளது.

வேர்ச்சொல்: பகுதி விசுவிகளில் பகுதியாக அமைவதே வேர்ச்சொல்லாகும்.

- நடந்தான் - நட
- படித்தான் - படி
- வைத்தான் - வை

- போயினான் - போ
- தின்றான் - தின்
- பார்த்தான் - பார்
- கேட்டான் - கேள்
- வந்தான் - வா
- மடிந்தான் - மடி
- விட்டான் - விடு
- உண்டான் - உண்
- அஃகினான் - அஃகு
- தேய்த்தான் - தேய்
- சென்றான் - செல்
- வாழ்ந்தான் - வாழ்

வேர்ச்சொல் என்பது கட்டளைப் பொருளில் அமைய வேண்டும். உங்களுக்கு முன்னிருப்பவரைப் பார்த்துச் சொல்வது போல் இருக்க வேண்டும். (எ.கா) ஓடு, விளையாடு, படி, மகிழ், தூங்கு, சிரி, எழு, செய்.

எச்சங்களாகவும் முற்றாகவும் உள்ள சொற்களை வினைப் பகுதியா மாற்றுதல்.

பெயரெச்சம், வினையெச்சம், வினைமுற்று எவ்வாறு மாற்றமடைகின்றன என்பதைக் காண்போம்.

1. வென்றான் - வெல்
2. நோற்றான் - நோல்
3. விற்றான் - வில்
4. வேறல் - வெல்
5. சேறல் - செல்
6. கண்டான் - காண்
7. தொடங்குகிறது - தொடங்கு
8. சந்தித்தார் - சந்தி
9. நொந்தான் - நொ
10. செத்தான் - சா
11. இறந்தார் - இற
12. அரைந்தான் - அரை
13. எள்ளற்க - எள்

14. நீக்கிய - நீக்கு
15. உற்ற - உறு
16. கூவியபடி - கூவி
17. கொட்ட - கொட்டு
18. வருவார் - வா
19. சந்தித்தான் - சந்தி
20. கற்றவர் - கல்
21. கொண்டான் - கொள்
22. நகுதல் - நகு
23. நவின்றான் - நவில்
24. மொழிந்தாள் - மொழி
25. வெட்டினார் - வெட்டு
26. இட - இடு

வினைமுற்று, வினையெச்சம் வினையாலணையும் பெயர், தொழிற்பெயர்

(அ) வேர்ச்சொல் - (எ.டு) படி

(ஆ) வினைமுற்று - (எ.டு) படித்தான் - (படி + த் + த் + ஆன்)

(வினைமுற்றுப் பெற்றதை அறிவிக்கும்)

(இ) வினையெச்சம்:

(எ.டு) படித்து வந்தான் - (படி + த் + த் + உ)

(‘உ’ என்ற விகுதியுடன் எஞ்சி நிற்கும் எச்சம் இரு வினைச் சொல்லைக் கொண்டு முடியும்)

(ஈ) வினையாலணையும் பெயர் - (எ.டு) படித்தோம் - (படி என்ற வினைச் சொல்லால் அணைந்த பெயர்ச்சொல்)

(உ) தொழிற்பெயர் - (எ.டு) படிப்பு - (படி என்ற தொழிலைப் பெயர்ச் சொல்லாக்கி உள்ளது. தொழிற்பெயர் தல் அல் அம் ஐ சி பு - என்ற விகுதிகளுடன் முடியும்)

(எ.டு)

நட - வேர்ச்சொல்

நடந்தான் - வினைமுற்று

நடந்து - வினையெச்சம்

நடந்தோர் - வினையாலணையும் பெயர்

நடத்தல் - தொழிற்பெயர்

7	புறநானூறு	புறம், 399, சிவன், பாடிய பாரதம் பெருந்தேவனார்	157	பெயர் அறியப்படவில்லை	பெயர் அறியப்படவில்லை
8	பரிபாடல்	அகம் புறம், 22,	13	பெயர் அறியப்படவில்லை	பெயர் அறியப்படவில்லை

மொத்தப்பாடல்களின் எண்ணிக்கை - 2381

பாடிய புலவர்களின் எண்ணிக்கை - 473

நூற்றுக்கு மேல் பாடிய புலவர்கள் ஐவர்.

- 1 கபிலர் -235 பாடல்கள்
- 2 அம்முவுன் 127 பாடல்கள்
- 3 ஓரம்போகியார் 110 பாடல்கள்
- 4 பேயனார் - 105 பாடல்கள்
- 5 ஓதலாந்தையர் - 103 பாடல்கள்

இவர்கள் ஐவரும் ஐங்குறுநூற்றில் பாடிய ஆசிரியர்கள். இவர்கள் அல்லாமல் மற்ற எல்லா நூல்களிலும் பாடிய புலவர்களில் அதிகமாகப் பாடியவர்கள்,

- 1 மாமூலனார் - 35 பாடல்கள்
- 2 உலோச்சனார் - 37 பாடல்கள்
- 3 நக்கீரர் - 40 பாடல்கள்
- 4 நல்லந்துவனார் - 59 பாடல்கள்
- 5 ஓளவையார் - 30 பாடல்கள்
- 6 பரணர் - 86 பாடல்கள்

இவர்களுள் அதிகமான பாடல்களைப் பாடியவர் - கபிலர்.

ஓரேயொரு பாடலை மட்டும் பாடிய புலவர்கள் - 293 பேர்

வரலாற்றுச் செய்திகளை அதிகளகப்பிடியர் அக இலக்கியத்தில் பிரிவு பற்றிய செய்திகளே அதிகமாகப் பாடப்பெற்றுள்ளன.

ஐங்குறுநூறு

பதிப்பிதவர் - உ.வே.சா.

தொகுத்தவர் - புலத்துறை முற்றிய கூடலூர் கிழார் தொகுப்பித்தவன் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை.

அடிவரையறை

சிற்பெல்லை - 3 அடி, பேரெல்லை 6 அடி

பாடல் எண்ணிக்கை

திணைக்கு நூறு பாடலாக 500 பாடல்களை உடையது. இதில் 129, 130 என்ற எண்ணுள்ள இரண்டு பாடல்கள் மட்டும் கிடைக்கவில்லை.

கடவுள் வாழ்த்தாக, சிவன் பற்றி ஒரு பாடல் பாடப் பெற்றுள்ளது. ஒவ்வொரு திணையிலும் உள்ள 100 பாடல்களும் பத்துப் பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு பகுதியும் பத்து என்னும் பெயரால் குறிக்கப் பெறுகின்றன.

இப்பத்துகள் ஒவ்வொன்றும் கருப்பொருளாலும், சொல்லாட்சியாலும், பொருளமைப்பாலும் தலைப்புப் பெற்றுள்ளது.

திணை வரிசை முறை

நெய்தல், குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை முறையில் அமைந்துள்ளது.

பாடியவர்கள் - பாடிய புலவர்களின் எண்ணிக்கை 5

1. மருதம் - ஓரம்போகியார்
2. நெய்தல் - அம்முவனார்.
3. குறிஞ்சி - கபிலர்
4. பாலை ஓதலாந்தையார்
5. முல்லை - பேயனார்.

இந்தலுக்குப் பழைய உரை ஒன்று உள்ளது. ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை.

ஒளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை, பொ. வே. சோமகந்தானார். புலியூர்க் கேசிகன் போன்றோர் உரையெழுதியுள்ளார்.

2. நற்றிணை

தொகுப்பித்தவர் - பன்னாடு தந்த பாண்டியன் மாறன்வழுதி, தொகுத்தவர் பெயர் தெரியவில்லை

அடிவரையறை

சிற்பெறல்லை - 9 அடி, பேரெல்லை - 12 அடி 110, 379 எண்ணுள்ள இரண்டு பாடல்கள் மட்டும் 12 அடிக்கு மேலுள்ளன. இந்நூல் தொகுப்பித்த மன்னன் 97. 301 எண்ணுள்ள இரண்டு பாடல்களையும் பாடியுள்ளார். கடவுள் வாழ்த்தாக, திருமால் பற்றி ஒரு பாடல் பாடப்பெற்றுள்ளது. மொத்தப் பாடல்களின் எண்ணிக்கை 400 உள்ளன.

பாடல் எண்ணிக்கை

1. குறிஞ்சித்திணை - 132
2. பாலைத்திணை - 104
3. நெய்தல்திணை 102
4. மருதத்திணை 32
5. முல்லைத்திணை - 30

பிற நூல்களில் பாலைப்பாடல்கள் மிகுதியாக இருக்கும். இதில் குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்கள் மிகுதியாக உள்ளன. பத்து, இருபது, முப்பது எனும் முறைபற்றி வரும் பாடல்கள்

மருதத்திணைக்கு உரியனவாக அமைந்திருக்கின்றன. 216 ஆம்

பாடலைத் தவிர. ஆசிரியர் பெயர் தெரியாத பாடல்கள் - 56

பாடியவர்கள் மொத்தப் பாடல்கள் பாடிய புலவர்களின் எண்ணிக்கை - 175

புலவர்கள் ஆவர்.

சிறப்புத் தொடரால் பெயர் பெற்றவர்கள் - 7 பேர்

1. வண்ணப்புறக் கந்தரந்தனார்
 2. மலையனார்
 3. தனிமகனார்
 4. விழிக்கண்பேதைப் பெருங்கண்ணனார்
 5. தும்பிசேர் கீரனார்
 6. தேயுபுரி பழங்கயிற்றனார்
 7. மடல் பாடிய மாதங்கீரனார்
- பெண்பாற் புலவர்கள் - 9 பேர்

1. அஞ்சில் அஞ்சியார்
2. ஓளவையார்
3. சூழார்க்கீரன் எயிற்றியார்
4. குறமகள் குறிபெயினி
5. நக்கண்ணையார்
6. நப்பசலையார்
7. மாறோக்கத்து நப்பசலையார்
8. வெள்ளி வீதியார்
9. வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார்.

உரை

இந்நூலுக்குப் பழைய உரை எதுவும் எழுதப்படவில்லை.

1914-ஆம் ஆண்டு முதன் முதலாகப் பின்னத்தூர் நாராயணசாமி அவர்கள் உரை எழுதியுள்ளார். மேலும், பொ.வே. சோமகந்தானார். ஒளவை சு. துரைசாமிப் பிள்ளை, புலியூர்க் கேசிகன் முதலானோர் பின்னாளில் இந்நூலுக்கு உரை எழுதி உள்ளனர்.

குறுந்தொகை

பழிப்பித்தவர் - உ.வே.சா., தொகுத்தவர் - பூரிக்கோ, தொகுப்பித்தவர் - பெயர் தெரியவில்லை.

அடிவரையறை

4அடி. பேரெல்லை 8 அடி சிற்றெல்லை

இரண்டு பாடல்கள் மட்டும் 9 அடிகள் பெற்று மிகைப் பாடலாக உள்ளன.

அவை 307,391 என்ற எண்ணுள்ள இரண்டு பாடல்களாகும்.

பாடல் எண்ணிக்கை

கடவுள் வாழ்த்தாக முருகனைப் பற்றி ஒரு பாடல் பாடப்பெற்றுள்ளது. மொத்தப் பாடல்களின் எண்ணிக்கை - 401

1. குறிஞ்சித்திணை - 145 பாடல்கள்
2. பாலைத்திணை 90 பாடல்கள்
3. நெய்தல்திணை - 45 பாடல்கள்
4. மருதத்திணை 50 பாடல்கள்
5. முல்லைத்திணை - 71 பாடல்கள்

இதில் 396 பாடல்கள் நேரிசை ஆசிரியப்பாவாலும் 16, 18, 93, 113, 222 எண்ணுள்ள பாடல்கள் நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாவாலும் காணப்படுகின்றன.

பாடலாசிரியர் எண்ணிக்கை

இதில் பாடிய மொத்தப் புலவர்கள் - 205 பேர் ஆசிரியர் பெயர் தெரியாத பாடல்களாக காணப்படுவன

பெண்பாற் புலவர்கள் - 13

1. ஆதி மந்தி
2. ஊண் பித்தை
3. ஒக்கூர் மாசாத்தியார்
4. ஒளவையார்
5. கழார்க்கீரன் எயிற்றியார்
6. காக்கை பாடினியார் நச்செள்ளையார்
7. நன்னாகையார்

8. நெடும் பல்லியத்தை
9. பூங்கனுத் திரையார்
10. வருமுலையாரித்தி
11. வெண்பூதியார்
12. வெண்மணிப்பூதி
13. வெள்ளி வீதியார்

சிறப்புத் தொடரால் பெயர் பெற்றவர்கள்

1. கயமனார்
2. செம்புலப் பெயனீரார்
3. அணிலாடு முன்றிலார்
4. நெடுவெண்ணிலாவினார்.
5. மீனெறி தூண்டிலார்.
6. விட்ட குதிரையார்
7. ஒரேருமுவனார்
8. கூவன் மைந்தன்
9. காலெறி கடிகையார்
10. ஓரிற்பிச்சையார்
11. கல்பொரு சிறுநுரையார்
12. கள்ளிலாத்திரையனார்
13. குப்பைக் கோழியார்
14. பதடி வைகலார்
15. கவைமகன்
16. வில்லச விரலினார்
17. கங்குல் வெள்ளந்தார்.
18. குறியறையார்

உரை

முதன் முதலில் குறுந்தொகைக்கு உரை எழுதி வெளியிட்ட பெருமை செளரிப்பெருமாள் அரங்கசாமி ஐயங்காரைச் சாரும். இவர் 1915-இல் உரையெழுதித் திணைப் பெயரால் பாடல்களை வரிசைப்படுத்தியுள்ளார். முதல் 380 பாடல்கட்குப் பேராசிரியரும் கடைசி 20 பாடல்களுக்கு நச்சினார்க்கினியரும் உரை எழுதியுள்ளனர்.

க. நமச்சிவாய முதலியார், டி.என். சேஷாசல ஐயர், சோ. அருணாசல நேசிகர் போன்றோரும் இதற்கு உரை எழுதி உள்ளனர்.

டாக்டர் உ.வே.சா. அவர்கள் கூற்று வகையால் பாடல்களைப் பதிப்பித்துள்ளார்.

"கொங்குதேர் வாழ்க்கை' எனத் தொடங்கும் பாடலை இறைவனே இயற்றியதாகக் கூறப்படுகிறது.

இந்நூலில் உள்ள பாடல்கள் அதிகமாக உரையாசிரியர்களால் மேற்கோளாக எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. சுமார் 29 உரையாசிரியர்கள் 236 பாடல்களை மேற்கோளாக எடுத்தாண்டுள்ளனர்,

4. அகநானூறு

பதிப்பித்தர் - இராசலகம் அய்யங்கார். தொகுத்தவர் மதுரை உப்பூரிகுடி கிழார் மகனார் உருத்திரசன்மர் தொகுப்பித்தவர் - பாண்டியன் உக்கிரப் பெருவழுதி அடிவரையறை

சிற்றெல்லை - 13 அடி, பேரெல்லை - 31 அடி

பாடல் எண்ணிக்கை

2 அடிக்கு மேற்பட்ட ஐந்திணை தழுவிய 400 செய்யுட்ன உடையது. 'நெடுந்தொகை நானூறு" என்ற வேறு பெயரும் உண்டு. மூன்று பிரிவுகளை உடையது.

1. 1-லிருந்து 120 வரை உள்ள பாடல் - களிற்றியானை நிரை
2. 121-லிருந்து 300 வரையுள்ள பாடல் - மணிமிடை பவளம்
3. 301-லிருந்து 400 வரையுள்ள பாடல் நித்திலக்கோவை என்ற அமைப்பில் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

திணைக்குரிய பாடல் எண்

- 1,3,5,7,9 என்று முடியும் 200 பாடல்கள் பாலைத்திணைக்குரியன
2. 8 என்று முடியும் 80 பாடல்கள் குறிஞ்சித் திணைக்கு உரியன.
- 4, 14 என்று வரும் 40 பாடல்கள் முல்லைத்திணைக்கு உரியன.
6. 16 என்று வரும் 40 பாடல்கள் மருதத் திணைக்குரியன.
- 10, 20 என்று வரும் 40 பாடல்கள் நெய்தல் திணைக்குரியன.
- 400 பாடல்களும் முழுமையாகக் கிடைக்கின்றன.

பாடிய புலவர்கள்

5. கலித்தொகை

பதிப்பித்தவர் - சி.வை தாமோதரம்பிள்ளை. தொகுத்தவர் - நல்லந்துவனார். தொகுப்பித்தவர் - தெரியவில்லை

"கற்றறிந்தோர் ஏத்தும் கலி' என்ற சிறப்பினை உடையது பாவகையால் பெயர் பெற்ற சங்க நூல் ஆகும்.

அடிவரையறை

சிற்பெல்லை - 11. பேரெல்லை - 80

பாடல் எண்ணிக்கை

மொத்தப் பாடல் எண்ணிக்கை 149 கடவுள் வாழ்த்து சிவன் பற்றி பாடப்பட்டுள்ளது

கடவுள் வாழ்த்துடன் சேர்த்து - 150 பாடல்கள்

பாடிய புலவர்கள் எண்ணிக்கை 5

- 1 பாலைத் திணை - பெருங்கடுங்கோ
- 2 குறிஞ்சித் திணை - கபிலன்
- 3 மருதத் திணை - மருதனிநநாகனார்
- 4 முல்லைத் திணை - சோழன் நல்லுருத்திரனார்
- 5 நெய்தல் திணை - நல்லந்துவனார்

இந்தூல் முழுமையும் நல்லந்துவனாரே பாடியிருக்க வேண்டும்

என்பர். சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை இதனை 'நல்லந்துவனார். கலித்தொகை' என்றே தலைப்பிட்டுப் பதிப்பித்தார்,

திணை அமைப்பு பாலை, குறிஞ்சி, மருதம், முல்லை, நெய்தல் என்ற வரிசை முறையில் அமைந்துள்ளது.

பாலைத் திணை - 35 பாடல்

குறிஞ்சித் திணை - 29 பாடல்

முல்லைத் திணை; -35 UITL60

மருதத் திணை - 17 பாடல்

நெய்தல் திணை -33 UITL60

கைக்கிளை, பெருந்திணை பற்றிய பாடல்கள் குறிஞ்சிக்கலியில் பாடப்பெற்றுள்ளன. மடலேறுதல் பற்றிய பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. இழிந்தோர் சாதல் பற்றியும் பாடல்கள் பாடப்பெற்றுள்ளன.

உரையாடல் போன்று பாடல்கள் மருதக்கலியில் வந்துள்ள கூனி குறளன் காதல் உரையாடல் வேறு நூல்களில் காணப்பெறவில்லை. இந்நூலுக்கு நச்சினார்க்கினியர் எழுதிய பழைய உரை ஒன்றும் நாடகப்பாங்கில் அமைந்துள்ளன. பழமொழிப்பாங்கில் ஒரே வரியில் அறக்கருத்துகள் கூறுவதில் கலித்தொகை சிறப்புற்று விளங்குகிறது. நவமணிபோல 9 கருத்துகள் தொடர்ந்து கூறப்பட்டுள்ளன.

6. புறநானூறு

தொகுத்தவர், தொகுப்பித்தவர் பெயர் தெரியவில்லை.

அடிவரையறை

4 அடிமுதல் 40 அடிவரையிலும் பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.

பாடல் எண்ணிக்கை

கடவுள் வாழ்த்துடன் 400 பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. இரண்டுபாடல்கள் முழுமையாகக் கிடைக்கவில்லை. அவை 268 என்ற எண்ணுள்ள பாடல்கள்.

பாடிய புலவர்களின் - 157

புலவர்களின் பெயர் தெரியாத பாடல்களாக 14 பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.

தொடரால் பெயர் பெற்றவர்கள் 2 பேர் 1. இரும்பிடாத தலையார் 3 ஆவது

பாடல்

2. தொடித்தலை விழுத்தண்டினார். 243 ஆவது பாடல்,

பெண்பாற் புலவர்கள் 15

1. ஓக்கூர் மாசாத்தியார்

2. ஓளவையார்

3. காக்கைபாடினியார் நச் செள்ளையார்

4. காவற்பெண்டு

5. குறமகள் இளவெயினி

6. தாயங்கண்ணியார்

7. நக்கண்ணையார்

8. பாரிமகளிர்

9. பூங்கணுத்திரையார்

10. பூதப்பாண்டியன் தேவிபெருங்கோப்பெண்டு

11. பேயமகள் இளவெயினி

12. மாந்தியார்

13. மாநோக்கத்து நப்பசலையார்

14. வெண்ணிக் குயத்தியார்

15. வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார்

பண்டைத் தமிழகத்தை ஆண்ட 15 பாண்டிய மன்னர்களையும், 18 சோழ வேந்தர்களையும், 18 சேர அரசர்களையும் சிறப்பித்துக் கூறுகிறது. பாரி, ஓரி, காரி, அதியமான், பேகன், ஆய், நள்ளி போன்ற கடையெழு வள்ளல்கள் பற்றியும், குமணன் போன்ற பிற்கால வள்ளல்கள் பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளது.

பேகன் மனைவி கண்ணகி பற்றியும், நக்கண்ணையார் பற்றியும் பாரி - கபிலர் நட்பு, அதியன் - ஓளவை நட்பு கோப்பெருஞ்சோழன் - பிரித்தையர் நட்பு பற்றியும் அறிய முடிகிறது.

7. பதிற்றுப்பத்து

சேரமன்னர் பதினமர் மீது பத்துப் புலவர்கள் பத்துப் பத்துப் பாடல்களாகப் பாடிய, 100 பாடல்களின் தொகுப்பு பதிற்றுப்பத்தாகும்.

"எரியள்ளுவன்ன நிறத்தன்" என்று தொடங்கும் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல் அகவற்பாவினால் அமையாமல் மருட்பாவினால் அமைந் துள்ளது. இப்பாடல் உ.வே.சா. அவர்கள் பதிப்பில் இடம் பெறவில்லை.

இந்நூலின் முதற்பத்தும், இறுதிப்பத்தும் கிடைக்கப் பெறவில்லை. ஒவ்வொரு பத்தின் இறுதியிலும் ஒவ்வொரு பதிகம் அமைந்துள்ளது. இப்பதிகங்களைப் பாடியவர்கள் பெயர் தெரியவில்லை. பதிகம் ஆசிரியப்பாவாகத் தொடங்கிக் கட்டுரை நடையாக முடிகின்றது. பா அமைப்பில் உள்ள பகுதியில் அந்தப் பத்திற்குரிய அரசன் பெயர், அவனின் பெற்றோர், வெற்றிப் பெற்ற இடம் கூறப்பட்டுள்ளன.

கிடைத்தப் பதிற்றுப்பத்துகள்

எண்	பாட்டுடைத்தலைவன்	பாடியோர்
2 ஆம் பத்து	- இமயவம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன்	- குமட்டுர்க் கண்ணனார்
3 ஆம் பத்து	- பல்யானை செல்கெழுக் குட்டுவன்	- பாலைக்கெளதமனார்
4 ஆம் பத்து	- களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச்சேரல்	- காப்பியாற்றுக் காப்பியன்
5 ஆம் பத்து	- கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன்	- பரணர்
6 ஆம் பத்து	- ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன்	- காக்கைப்பாடினியார் நச்செள்ளையார்
7 ஆம் பத்து	- செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதன்	- கபிலர்
8 ஆம் பத்து	- தகடூர் எறிந்த பெருஞ்சேரலிரும்பொறை	- அரிசில்கிழார்
9 ஆம் பத்து	- இளஞ்சேரல் இரும்பொறை	- பெருங்குன்றூர்க் கிழார்

பரிபாடல்

'ஓங்குபரிபாடல்', என்ற சிறப்பினைப் பெற்றது. பரிபாடல் மொத்தப் பாடல் எழுபது. இப்போது கிடைக்கக் கூடிய பாடல்கள் - 22 திருமால் - 6, செவ்வேள் - 8, வையை - 8

இவற்றுள் திருமால், முருகன் பற்றிய 14 பாடல் புறம் சார்ந்ததாகும். வையை பற்றிய 8 பாடலும் அகம் சார்ந்ததாகும்.

அடிவரையறை

சிற்பெறல்லை - 32 அடி, பேரெல்லை - 140 அடி

இந்நூலில் பாடிய புலவர்களின் எண்ணிக்கை - 13 பேர்

இசை வகுத்தவர்கள் - 10 பேர்

முதற்பாடலையும், இறுதிப்பாடலையும் பாடிய புலவர் பெயரும், இசை வகுத்தவர் பெயரும் தெரியவில்லை. ஒவ்வொரு பாடலுக்குக் கீழும் பாடியோர் பெயர். இசை வகுந்தோர் பெயரும், பாடற்பண் ஆகியவை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

2.2 பத்துப்பாட்டு

எண்	பாட்டு	பொருள்	அடியளவு	பாடியவர்	பாடப்பெற்றவர்
1	திருமுருகாற்றுப்படை	புறம்	317	மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார்	குமரவேள்
2	பொருநராற்றுப்படை	புறம்	248	முடத்தாமக் கண்ணியார்	கரிகாலன்
3	சிறுபாணாற்றுப்படை	புறம்	269	நல்லூர் நத்தத்தனார்	ஓய்மாநாட்டு நல்லியங்கோடன்
4	பெரும்பாணாற்றுப்படை	புறம்	500	கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்	தொண்டைமான் இளந்திரையன்
5	முல்லைப்பாட்டு	அகம்	103	நப்பூதனார்	
6	குறிஞ்சிப்பாட்டு	அகம்	261	கபிலர்	ஆரிய அரசன் பிரகதத்தனுக்காக பாடியது
7	பட்டினப்பாலை	அகம்	301	கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்	கரிகாலன்
8	நெடுநல்வாடை	அகப் புறம்	188	நக்கீரனார்	பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்
9	மதுரைக்காஞ்சி	புறம்	782	மாங்குடி மருதனார்	தலையாலங்கானத்துச் செரு வென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்
10	மலைபடுகடாம்	புறம்	583	பெருங்குன்றார்ப் பெருங்கௌசிகனார்	நன்னன் சேய் நன்னன்

பத்துப்பாட்டு

அகவற்பாவால் அமைந்த பத்துப் பாடல்களின் சோவையாகும். பத்துப்பாட்டைப் பாடிய மூலவர்களின் எண்ணிக்கை 8 பேர். இந்நூல் முழுமைக்கும் நச்சினார்க்கினியர் உரை எழுதியுள்ளார்.

திருமுருகாற்றுப்படை

317 அடி

ஆசிரியர் - நக்கீரர் பத்துப்பாட்டில் முதலாவதாக அமைந்துள்ளது. ஏனைய ஆற்றுப்படையில் இருந்து வேறுபட்டது. பிற ஆற்றுப்படை நூல்கள் பொருட்செல்வம் கருதிக் குறுநில மன்னர்கள், வள்ளல்களிடம் ஆற்றுப்படுத்துவது, திருமுருகாற்றுப்படை அருட்செல்வம் கருதி முருகனிடம் ஆற்றுப்படுத்துவது.

யாப்பு நேரிசை ஆசிரியப்பா

வேறுபெயர் - புலவர்ற்றுப்படை

பாட்டுடைத் தலைவன் பெயரால் வழங்கப்படும் ஆற்றுப்பாடடை

பிற ஆற்றுப்படையில் இரண்டாம் வேற்றுமை தொக்கி வந்துள்ளது. இந்நூலில் ஏழாம் வேற்றுமை உருபு தொக்கி வந்துள்ளது. இந்நூல் ஆறு பகுதிகளை உடையது. அவை முருகனின் படைவீடுகளாகக் கூறப்படுகின்றன.

1. திருப்பரங்குன்றம் 1 - 77 அடிகள் வரை
2. திருச்சீரலைவாய் 78 - 125 அடிகள் வரை
3. திரு ஆவினன்குடி 126-176 அடிகள் வரை
4. திருவேரகம் 177 - 189 அடிகள் வரை
5. குன்று தோறாடல் 190 - 217 அடிகள் வரை

6. பழமுதிர் சோலை 218 - 317 அடிகள் வரை இவற்றுள் குறைந்த அடிபாடிய தலம் - திருவேரகம் - 12 அடிகள் அதிக அடி அளவு பாடிய தலம் - பழமுதிர் சோலை சங்க இலக்கியத் தொகை நூல்களில் இறைவனைப் பற்றிய முழுமுதல் நூலாய் விளங்குகிறது.

பொருநராற்றுப்படை

பாடியவர் முடத்தாமக்கண்ணியார் ஏர்க்களம் பாடுவோர், போர்க்களம் பாடுவோர், பரணி பாடுவோர் என்ற மூவரில் ஏர்க்களம் பாடும் பொருநன் பற்றியதாகும், அடி 248 அடிகள்

இவருடைய இயற்பெயர் 'கண்ணியார்' என்றும் இவருடைய கால் முடமாக இருந்தது பற்றி இவருடைய பெயருடன் முடம் என்பது இணைந்து முடத்தாமக் கண்ணியார் என்று அழைக்கப்படுகின்றார். இவர் கால் முடமான பெண்பாற் புலவர் என்று மா, ராச மாணிக்கனார் கூறுகின்றார்.

பாட்டுடைத் தலைவன் - கரிகால் பெருவளத்தான் (மெடி பண்ணன்)

பரிசில் பெற்ற பொருநன் ஒருவன் வறுமையால் துன்புறும் மற்றொரு பொருநனைக் கரிகால் பெருவளத்தானிடம் ஆற்றுப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. கரிகால் பெருவளத்தான் கொடைச்சிறப்புப் பற்றிச் சிறப்பாக பேசுகின்றது.

இந்நூலில் பொருநன் செல்ல வேண்டிய வழிகள் பற்றிய செய்தி கூறப் பெறவில்லை.

சிறுபாணாற்றுப்படை

ஆசிரியர் இடைக்கழிநாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார் இசைப்பாணர், யாழ்ப்பாணா, மண்டைப்பாணர் என்ற மூவரில் யாழ்ப்பாணன் மற்றொரு யாழ்ப்பாணனை ஆற்றுப்படுத்துவது. "இன்ஞால் சீரியாழ் இடவயின் தழீஇ" என்ற அடியினைக் கொண்டு சிறுபாணாற்றுப்படை என்று கூறப்படுகிறது. அடி. 269 பாட்டுடைத்தலைவன் - ஓய்மாநாட்டு நல்லியக்கோடன்.

விறலி, பாணர் பற்றிய செய்திகள் 38 அடிகளில் கூறப்பட்டுள்ளன. டையேழு வள்ளல்களின் சிறப்பினைக் கூறுகின்றது. கடை வறுமையைப் பற்றி இந்நூல் சித்திரித்துக் காட்டுகிறது. சிறுபாணன் செல்லக்கூடிய வழிகள் பற்றியும் வழியில் கிடைக்கும் உணவு வகைகள் பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளன. * ஐந்து வகையான யாழ்களைப் பற்றி இந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ளன

அவை

1. சீரியாழ்
2. பேரியாழ்
3. சகோடயாழ்
4. மகரயாழ்
5. செங்கோட்டுயாழ்

என்பன் தக்கயாகப் பரணி உரையாசிரியர் இதனைச் "சிறப்புடைத்தான சிறுபாணாற்றுப்படை" என்று கூறுகின்றார்.

பெரும்பாணாற்றுப்படை

ஆசிரியர் - கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார். அடி 500 அடிகள் பாட்டுடைத்தலைவன் தொண்டைமான் இளந்திரையன் பாடல் அடியின் அளவினைக் கொண்டும், "இடனுடை பேரியாழ் முறையுளி கழிப்பி" என்ற தொடரினைக் கொண்டு பெரும்பாணாற்றுப்படை என்று கூறப்படுகிறது. 'பாணாறு' என்ற பெயரும் இந்நூலுக்கு உண்டு.

ஐந்திணைகளைப் பற்றிய வருணனைகளும், அந்நிலங்களில் வாழும் பலவகை இனத்தினரும் பரிசிலரை வரவேற்று விருந்தோம்பும் பண்பும் இந்நூலில் சிறப்பாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. காஞ்சிநகருக்குச் செல்லும் வழியின் இயல்புகள் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. யவணர்களோடு கொண்டிருந்த வாணிபத் தொடர்பினையும், அவர்கள் கொண்டுவந்த பாவைவிளக்கு, அன்னப்பறவை விளக்கு பற்றியும் அறிய முடிகிறது.

*உமணப் பெண்களே உப்பு வண்டியை ஒட்டிச் சென்று உப்புவிற்று வந்துள்ளனர் என்ற செய்தியை அறியமுடிகிறது.

விருந்தோம்பல் பண்பு இந்நூலில் சிறப்பித்துக் கூறப்படுகிறது. மன்னனுக்குச் சிறிதளவு இடமும், மக்களுக்குப் பேரிடமும் நலகும் பெரும்பாணாற்றுப்படையைச் சமுதாயப் பாட்டு' எனலாம். என்கிறார் தமிழண்ணல். (பெரியகள்)

முல்லைப்பாட்டு

ஆசிரியர் - காவிரிப் பூம்பட்டினத்துப் பொன்வணிகனார் மகனார் நப்பூதனார் பத்துப்பாட்டில் மிகச்சிறிய நூல். அடி -103 அடிகள் பாட்டுடைத்தலைவன் யாரும் இல்லை. அடியில் சிறியதே தவிர, சுவையில் மிக நுட்பமானது. முல்லைத் திணையின் புறமான வஞ்சித்திணையின் இயல்பு பற்றியும் இணைத்துப் பாடப்பட்டுள்ளது. முதல் 23 அடிகளில் தலைவி ஆற்றியிருக்கும் நிலையினைப் பற்றியும் அடுத்த 55 அடிகளில் தலைவன் பாசறையில் இருப்பதைப் பற்றியும், அடுத்து 10 அடிகளில் தலைவியின் அவல் நிலையும், இறுதியான அடிகளில் தலைவன் வினைமுற்றித் திரும்புவது பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளன.

* எந்த நாட்டைப்பற்றிய வருணனையும் இதில் கூறப்படவில்லை. இதன் வேறு பெயர் 'நெஞ்சாற்றுப்படை' என்பர்.

மதுரைக்காஞ்சி

பாடியவர் - மாங்குடி மருதனார் அடி அளவால் மிகப்பெரிய நூல், அடி - 782 அடிகள் பாட்டுடைத் தலைவன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன். மதுரையைப் பாடுமாற்றான் உணர்த்திய காஞ்சியாதலால்" மதுரைக்காஞ்சி எனப் பெற்றதாக நச்சினார்க்கினியர் கூறுகின்றார்.

இப்புலவர் பாடியதாக வேறு பாடல் எதுவும் இல்லை.

இந்நூலில் 238 அடிமுதல் 699 அடிவரை மதுரை மாநகரின் சிறப்பையும் ஐவகை நிலக்காட்சிகளையும் கூறுகின்றது. யாப்பு வஞ்சி அடி கலந்த ஆசிரியப்பாவாலானது. நெடுஞ்செழியனுக்கு உலக இன்பம், பொருட்செல்வம், இளமை, யாக்கை நிலையாமை பற்றி விரித்துக் கூறுவதால் இப்பெயர் பெற்றது. முல்லைப்பாட்டு, குறிஞ்சிப்பாட்டு என்பன போன்று இதனையும் திணையால் 'காஞ்சிப்பாட்டு' என்றும் கூறுகின்றனர். பாட்டுடைத் தலை பாடியதாகப் ஒரு புறப்பாடல் காணப்படுகிறது.

நெடுநல்வாடை

ஆசிரியர் - மதுரைக்கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரர். அகமும் புறமும் இயைந்த நூலாகக் கூறப்படுகிறது. அடி. 188 அடிகள் பாட்டுடைத்தலைவன்

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன். திணை வாகைத்திணை, துன்ற கூதிர்ப்பாசறை தலைவிக்குப் பிரிவுத்துபால் வாடைக்காற்று நெடியதாகவும் பாசறை யில் போர் மேற்கொண்ட வேந்தனுக்கு வெற்றி பெற நல்லாகவும் அமைந்துள்ளது. அதனால் இந்நூல் 'நெடுநல்வாடை எனப்பெயர் பெற்றது.

முல்லைப்பாட்டு போன்று தலைவி படும் துன்பத்தையும், அதே காலத்தில் பாசறையில் தலைவன் கடமையில் மூழ்கி இருத்தலும் இரண்டு காட்சிகளைச் சித்திரித்துக் காட்டுகிறது. பாட்டின் முழு அமைப்பும் கொற்றவையை வழிபட்டு வேண்டு வதாக அமைந்துள்ளது. அளபெடை வண்ணம், தாஅவண்ணம், ஒழுகிசை வண்ணம், இயைபு வண்ணம், ஒரு உ வண்ணம், வல்லிசை வண்ணம், மெல்லிசை வண்ணம் போன்றவை நூல்முழுதும் அமைந்துள்ளன. வாடைக்காற்றின் தன்மையை இந்நூல் சிறப்பித்துக் கூறுவது போல் வேறெந்த நூலும் கூறவில்லை. இந்நூலில் ஓவியம் குறித்து 3 இடங்களில் ப பேசப்படுகிறது. புனையா ஓவியம், உருவப்புல் பூ, புதுவது இயன்ற படமிசை என்பன. இந்நூலைப் புதப்பாடலாக்கிய வரி, "வேம்பு தலையாத்த நோன்காழ் எஃகமொடு".

குறிஞ்சிப்பாட்டு

பாடியவர் - கபிலர்

சங்க இலக்கியப் புலவர்களின் இயற்கை அறிவிற்கும் பாடும் திறத்திற்கும் ஓர் ஒப்புயர்வற்ற சான்றாக விளங்குவது இந்நூலாகும். அடி 261 அடிகள் திணை - குறிஞ்சி, துறை - அறத்தொடு நின்றல், வேறுபெயர் - 'பெருங்குறிஞ்சி' என்பதாகும் * ஆரிய அரசன் பிரகத்தன் என்பவனுக்குத் தமிழ் அறிவித்ததற்காக இந்நூலைக் கபிலர் பாடியதாகக் கூறப்படுகிறது.

✽ 99 மலர்கள் பற்றித் தொகுத்துக் கூறப்படும் தனிச்சிறப்பினை உடையது.

இதனை ஓர் உளவியல் பாட்டாகும் என்றும் 'காப்பியப் பாட்டு'எனலாம் என்றும் தமிழண்ணல் கூறுகின்றார்.

பரிபாடல் தவிர்த்த பிற நூல்களில் எல்லாம் இந்நூல் ஆசிரியர் பாடிய பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. அதிகமான பாடல் பாடியவரும் இவரே. அதிகமாகப் பாடப்பட்ட திணை குறிஞ்சித் திணையே.

பட்டினப்பாலை

பாடியவர் - கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் 301 அடிகள். அடி பாட்டுடைத்தலைவன் - கரிகால் பெருவளத்தான் யாப்பு இடையிடையே ஆசிரியவடிகள் விரவி நெடும்பாட்டாகும். வந்த வஞ்சி கடல்சார்ந்த இடம்

என்பதால் இந்நூல் நெய்தல் நில மக்களின் வாழ்க்கையை அதிகமாகக் கூறுகிறது. காவிரிப் பூம்பட்டினத்தின் சிறப்பினைக் கூறுகின்றது.

ஏறத்தாழ ஏழே அடிகளில் பாலைத்திணைக்குரிய செலவழுங்கல் துறை இப்பாடலில் இடம்பெற ஏனையனவெல்லாம் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் சிறப்பினையும் திருமாவளவன் சிறப்பினையும் கூறுவதாக உள்ளன. இப்பாடலைக் கேட்ட மன்னன் மகிழ்ச்சியற்றுப் புலவரின் வறுமை தீரப் பதினாயிரம் பொன்னைப் பரிசளித்ததாகக் கலிங்கத்துப் பரணி ஆசிரியர் குறிக்கின்றார்.

பாலைத்திணையின் மறுதலையாகிய புறத்திணைக்கூறே பாட்டின் பெரும்பகுதியாய் அமைந்துள்ளது.

மலைபடுகடாம்

பாடியவர் இரணிய முட்டத்துப் பெருங்குன்றூர்ப் பெருங்கௌசிகனார் மலைபடுகடாமம் மாதிரத்து இயம்ப" என்ற தொடரே இதற்குத் தலைப்பாக விளங்குகிறது. அடி 583 அடிகள் பாட்டுடைத்தலைவன் நன்னன் சேய் நன்னன் யாப்பு - ஆசிரியப்பா, வேறுபெயர் கூத்தராற்றுப்படை.

குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம் என்னும் மூன்று நிலங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. * பந்து இசைக்கருவிகள் பற்றி இந்நூல் கூறுகிறது.

1. ஆகுளி
2. குழல்
3. குறுந்தாம்பு
4. கோடு
5. தட்டை
6. நெடுவங்கியம்
7. பதலை
8. பாண்டில்
9. முழவு
10. எல்லரி

மலையின்கண் ஏற்படும் ஓசைகள் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது.

மகளிர்கள் எழுப்பும் ஓசைகள். ஆண்கள் எழுப்பும் ஓசைகள், விலங்குகள் எழுப்பும் ஓசைகள், பொதுவாக எழும் பல ஓசைகள் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. பேரியம் பற்றி தனியாகச் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளார். இந்துலின் விறலியரின் தோற்றம் பற்றியும், நன்னனின் அரண்மனை முற்றம், நாடு பற்றியும், அவனுடைய கொடைச்சிறப்புப் பற்றியும் விரிவாகப் பேசப்பட்டுள்ளன.

2.3 நீதி நூல்கள்

வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒழுக்கங்களைத் தொகுத்துச் சொல்லும் நூல் நீதிநூலாகும்.

நூல்கள்

1. திருக்குறள் - 1330
2. நாலடி - 400
3. நான்மணிக்கடிகை - 104
4. இன்னா நாற்பது - 40
5. இனியவை நாற்பது - 40
6. ஆசாரக்கோவை - 100
7. பழமொழி - 400
8. சிறுபஞ்சமூலம் - 400
9. ஏலாதி - 82
10. முதுமொழிக்காஞ்சி - 100
11. திரிகடுகம் - 100
12. ஆத்திசூடி - 108
13. கொன்றைவேந்தன் - 91
14. வெற்றிவேற்கை
15. உலகநீதி
16. மூதுரை
17. நல்வழி
18. நன்னெறி
19. நீதிவெண்பா
20. நீதிநெறி விளக்கம்
21. அறநெறிச்சாரம்
22. அருங்கலச்செப்பு
23. புதிய ஆத்திசூடி
24. பாரதிதாசன் ஆத்திசூடி

1. திருக்குறள் - திருவள்ளுவர்

நாயனார், தேவர், முதற்பாவலர், தெய்வப்புலவர், நான்முகனார், மாதானுப்பங்கி, செந்நாப்போதார், பெருநாவலர் ஆகியன திருவள்ளுவரின் வேறுபெயர். இது முப்பால் (அறம், பொருள், இன்பம்) கொண்டது.

1330 குறள் 133 அதிகாரம். அதிகாரத்திற்கு 10 குறள்.

அறம் - இல்லறவியல், துறவறவியல், ஊழியல் - 3 இயல் 38 அதிகாரம். பொருள் - அரசியல், அங்கவியல், ஒழிபியல், 3 இயல் - 70 - அதிகாரம். இன்பம் - கற்பியல், களவியல் - 2 இயல் 25 அதிகாரம்

குறள் வெண்பாவால் ஆன முதல் நூல்

12000 சொல் தமிழ்ச்சொல், 50 சொல் வடசொல்.

முப்பால், உத்தரவேதம், தெய்வநூல், பொய்யாமொழி, வாயுறைவாழ்த்து, தமிழ்மறை, பொதுமறை, திருவள்ளுவப்பயன், திருவள்ளுவம் திருக்குறளின் வேறுபெயர்கள்,

* இரண்டு அதிகாரங்கள் கொண்ட ஒரே தலைப்பு - குறிப்பறிதல்

புறப்பாட்டு "அறம்" என்று இதனைக் குறிக்கிறது.

பதினமர் உரை - தருமர், மணக்குடவர், தாமத்தர், நச்சர், பரிமேலழகர், பரிதி, திருமலையர், மல்லர், பரிப்பெருமாள், காளிங்கள்,

பிறர் உரை ராமானுஜகவிராயர், சரவண பெருமாள் ஐயர். தண்டபாணி அரசஞ் சண்முகனார், திரு. வி. க. நாமக்கல் ராமலிங்கம், புலவர் குழந்தை, பாரதிநாசன்

2. நாலடியார்

தொகுத்தவர் பதுமனார் அறம் பொருள் இன்பம் என மூன்று பகுதிகள் உடையது.

அறத்துப்பால் -13, அதிகாரம் பொருட்பால் 26 காமத்துப்பால் 1 அதிகாரம் உடையது. 40 அதிகாரம். ஒவ்வோர் அதிகாரமும் 10, 10 பாடல் உடையது.

வெண்பா யாப்பு

பெயர்க்காரணம் - வெண்பா அனைத்தும் 4 அடிகளால் அமைந்ததால் நாலடி என்றும் சிறப்பு கருதி ஆர் விசுதி சேர்த்து நாலடியார் என்றும் 400 பா உடையதால் நாலடி நானூறு எனப்படும்.

0சமணப் புலவர்கள் எழுதியது

குறட்சொற்கள் வடசொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. முத்தரையர் பற்றி 200-296 பாடல் எண் கூறுகிறது.

காலம் கி.பி.7 (3 முதல் 750 வரை)

சிறப்பு

குறளோடு இணைந்துப் பார்க்கப்படும் 'நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்குறுதி பழகுதமிழ்ச் சொல்லருமை நாலிரண்டில்' பரிமேலழகர், நச்சர், அடியார் மேற்கோள் ஆளுமை. போப்பால் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு, உவமையழகு உடையது. வேளாண் வேதம் என்று சிறப்பிக்கப்படுகிறது.

அமைப்பு

அறத்துப்பால்

செல்வம், இளமை, யாக்கை நிலையாமை அறன் வலியுறுத்தல் தூயதன்மை, துறவு, சினமின்மை, பொறையுடைமை, பிறர்மனை நயவாமை, ஈகை, பழவினை, மெய்ம்மை, தீவினையச்சம்.

பொருட்பால்

கல்வி, குடிப்பிறப்பு, மேன்மக்கள், பெரியாரைப் பிழையாமை, நல்லினஞ்சேர்தல், பெருமை, தாளாண்மை, சுற்றம் தழால், நட்பாராய்தல், நட்பில் பிழை பொறுத்தல், கூடாநட்பு, அறிவுடைமை, அறிவின்மை, நன்றி இல் செல்வம்,

ஈயாமை, இன்மை, மானம், இரவச்சம், அவையறிதல், புல்லறிவாண்மை, பேதைமை, கீழ்மை, கயமை, பன்னெறி, பொதுமகளிர் கற்புடை மகளிர்,

காமத்துப்பால்

காமநுதலியல்

3. நான்மணிக்கடிகை - 104

விளம்பிநாகனார்.'

ஒருபாடல் நான்கு கருத்துடையது

104 வெண்டா

திருமாலைப் பற்றி 2 கடவுள் வாழ்த்து

கடிகை - துண்டு நான்மணிகளின் துண்டுகள் இணைந்த மாலை போல ஒரு பாடலில் 4 கருத்து.

வடமொழி சொல் ஆளுமை

கருத்துக்கள்

எல்லாம் பொருளில் பிறந்துவிடும். தன்னொடு வெல்வது வேண்டின் அறம் செய்க. இந்நிலத்து மன்னுதல் வேண்டின் இசை நடுக. வேண்டின் வெருளிவிடல் மனைக்கு விளக்கம் மடவாள்.

4. இன்னா நாற்பது

கபிலர் - கபிலதேவர்

கடவுள் வாழ்த்து தவிர 40 பாடல்கள் நான்கு நான்கு கருத்து 164 இன்னா துருவதைக் கூறுகிறது.

குறள் கருத்து இடம்பெறல் சங்கநூற் கருத்துக்கள்.

கருத்துரை

மணியில்லா யானை மீது மன்னன் செல்லின் அவனுக்கு ஏதம் ஏற்படும் (14) மதுவும் மாமிசமும் வெறுக்கப்பட்டன. பெற்றத் தாயைக் கண்ணெனக் காத்தல், அந்தணர் வீட்டில் கோழியும் நாயும் புகுதல் கூடாது.

5. இனியவை நாற்பது

மதுரைத் தமிழாசிரியர் மகனார் பூதஞ்சேந்தனார்.

கடவுள் வாழ்த்து 1 வெண்பா 40

இனிய உண்மைகள் 126

ஒவ்வொரு வெண்பாவும் 3, 4 உண்மைக் கூறும்.

சிறப்பு பெற்ற அடி

ஊனினைத் தின்று ஊனைப் பெருக்காளம்

கடன்படா வாழ்வு வருவாய்க்கேற்ற (சலவு இன்னா, இனியவை நாற்பதின் கருத்து ஒற்றுமையால் இரண்டும் ஒருவரால் செய்யப்பட்டவை என்று கருத இடமுண்டு.

குறள் கருத்தும், சொல்லும் பயின்று வருகிறது. பிரமன் வழிபாடு இருந்தது (இக்காலத்தில்)

6. திரீகடுகம்

நல்லாதனார், வைணவர், மருந்துவப் பயன் தரும் நூல்

சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி - மருந்து 1 மூன்று கருத்து

கடவுள் வாழ்த்து திருமால் 1, 100 வெண்பா 3 செய்தி மூன்றடி நான்காவது அடி மூன்றின் ஒற்றுமை

இல்லற வாழ்வைப் பற்றி 35 பாடல்கள் நன்மை தருபவை பற்றி 66 பா

தீமை தருபவை பற்றி 34

7. ஆசாரக்கோவை

கயத்தூர் பெருவாயின் முள்ளியார்

100 வெண்பா

வடமொழியை அடியொற்றிய நூல். சக்ரஸ்மிகுதியிலிருந்து ஆசாரத்தைக் கூறுகிறது.

தெளமியர் பாண்டவர்க்கு உபதேசித்ததை ஓட்டியது. மூலம் - ஆரிடம் வடமொழி நூல்

ஆசாரம் - ஒழுக்கம், கோவை - அடுக்கிக்கூறல்

உள்ளும் புறமும் தூய்மையுடன் உறைதலை உணர்த்துவது ஆசாரம்.

8. பழமொழி

முன்றுறையரையனார், சமணர்

400 பழமொழி கூறுவதால் பழமொழி நானூறு.

ஈற்றடியில் ஒருபழமொழி - 400 வெண்பா கரிகாலன் பொற்கைப்பாண்டியன் - பாரி - பேகன் - மனுநீதி

சோழன் வரலாற்று செய்தி.

முதல் 2 அடி கூறகருதிய பொருள். மூன்றாமடி - விளி. நான்காமடி- பழமொழி. இடம்பெறுகிறது.

நாடோடி பழமொழி அல்லாது இலக்கிய பழமொழியாக உள்ளது.

குறள் நாலடியார் கருத்து. பழமொழியைக் கூறும் பழமையான நூல். 0

மூன்றுறையரை குறுநிலமன்னர் என்பர். பலபகுப்பு செய்து வெளியிட்டவர் செல்வகேச வமுதலியார்.

'நாய்காணின் கல்காணாவாறு'

'கல்லாமல் பாகம்படும்'

"முறைமைக்கு முப்பு இளமை இல்' நிறைகுடம் நீர் தளும்பல் இல்

'திங்களை நாய் குரைத்தற்று" 'நுணலும் தம்வாயால் கெடும்"

9. சிறுபஞ்சமூலம்

காரியாசான், கணிமேதாவியாரின் ஒருசால் மாணாக்கர். சைனர். கிபி. 7-க்குப்பின் இயற்றப்பட்டது.

சிறுபஞ்சமூலம், பெரும்பஞ்சமூலம் இரண்டு வகை. கண்டங்கத்திரி, வழுதுணை, சிறுமல்லி, பெருமல்லி, நெருஞ்சி - 5 வேர்.

கடவுள் வாழ்த்து உட்பட 400 வெண்பா ஒவ்வொரு பாடலில் ஒற்றுமையுடைய 5 செய்தி.

"தோற்கன்றை காட்டி பால்கறத்தல்' 'ஞானத்தாலே தான் வீடுபேறு'

10. ஏலாதி

கணிமேதாவியார்.

சிறப்புப்பாயிரம், தற்சிறப்புப்பாயிரம் உட்பட 82 பா. ஒருபாடல் 6 கருத்து.

ஏலம், இலவங்கம், நாககேசரம், சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி - 6 மருந்து மருந்து நூல். திணைமாலை 50 பாடியவர். வடமொழிப் புலமைமிக்கவர். சமணர்.

பிள்ளைகளின் வகைகள் 30, 31 ஆம் பாடல்களில் உள்ளது. கொல்லாமையை வலியுறுத்துகிறது

அன்புடையார் செயல் (85) மன்னர் மாண்பு (21)

வீடுபேறு பற்றி (7)

கருத்து

உணவு கொடுப்பதே உயர்வான அறம்.

11. முதுமொழிக்காஞ்சி

மதுரைக் கூடலூர்க் கிழார்.

கூடலூர்க்கிழார்.

ஐங்குறுநூற்றைத் தொகுத்தவரா?

குறள்(வெண்பாவால்) செந்துறையால் 100 பாடல்.

பத்துப் பத்துப் பாடல் உடைய பத்துப் பிரிவு. ஆர்கலி உலகத்து மக்கட்கெல்லாம் எனத் தொடங்கும்.

பாடல் இறுதியில் பயின்று வரும் சொற்களைக் கொண்டு அறிவுப்பத்து அல்ல பத்து எனத் தலைப்பு பெறுகிறது.

கல்வியினும் ஒழுக்கமே உயர்ந்தது
கொடையைவிட வாய்மையே சிறந்தது
உணர்விலார்க்கு வாழ்வும் சாவே
சேரா நட்பு உதவியின் அறிப்
இசையில் பெரியதோர் எச்சமில்லை
பேரில் பிறந்தமை ஈரத்தில் அறிப

12. ஆத்திசூடி

ஒளவையார்

ஆத்திப்பூமாலையை அணிந்த சிவன் (ஆத்திசூடி) என்ற கடவுள் வாழ்த்தால் வந்த பெயர்.

கடவுள் வாழ்த்து 1

708 ஓரடிச் செய்யுள் அறம்செய்ய விரும்பு முதல் அம்ம வோரஞ் சொல்லேல் வரை 108 பா.

13. கொன்றைவேந்தன்

ஒளவை - கொன்றை வேந்தன் செல்வன் அடியிணை என்றும் ஏத்தித் தொழுவோம் யாமே கடவுள் வாழ்த்து முதலடியால் பெயர்பெற்றது.

கடவுள் வாழ்த்து- 1 பா. 91 ஓரடிசெய்யுள் அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம் முதல் ஓதாதார்க்கு இல்லை உணர்வொடு ஒழுக்கம்.

14. நறுந்தொகை

அதிவீரராமபாண்டியர். 16 நூ

கொற்கையை அரசு புரிந்தார். தென்காசியிலிருந்து அரசாண்டார் என்றும் கூறுவர்.

இவர் குரு - நிரம்ப அழகிய தேசிகர் தமிழ் வடமொழிப் புலமையார்.

இவர் நைடதம், கூர்மபுராணம், இலிங்கபுராணம், காசிக்காண்டம், வாயுசங்கிதை, திருக்கருவை வெண்பா, திருக்கருவை அந்தாதி, திருக்கருவைக் கலித்துறை அந்தாதி, பதிற்றுப்பத்து அந்தாதி (குட்டித்திருவாசகம்)

இவர் தமையன் வரதுங்கராம பாண்டியன் இவர் பிரமோத்திர

காண்டம் எனும் நூல் எழுதினார்.

உரை

○ ராமானுசக் கவிராயர். சரவணப்பெருமாள் ஐயர். ந.மு.வேங்கடசாமி நற்றமிழ் தெரிந்த நறுந்தொகை என்பதால் பெயர்பெற்றது.

வேறுபெயர் - வெற்றிவேற்கை.

கடவுள் வாழ்த்து. நூற்பயன் வாழ்த்து நீங்க 82 செய்யுள் அடி - 137.ஓரடி முதல் ஆறடி வரை அடி உள்ளது.

15. மூதுரை

○ ஒளவையார்.

வாக்குண்டாம் என்பது வேறுபெயர்

○ கடவுள் வாழ்த்தோடு 30 வெண்பா

உரை

சரவணப்பெருமாள் ஐயர், ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார்.

2.4 காப்பியங்கள்

1. சிவப்பதிகாரம்

ஆசிரியர் - இளங்கோவடிகள்

பா : ஆசிரியப்பா & வெண்பா

அடி - 5001

காலம் - கி.பி 2 ஆம் நூற்றாண்டு

காப்பியம் - தமிழில் கிடைத்த முதல் காப்பியம்.

சமயம் - சமயச் சார்பற்றது (சமணக்காப்பியம்)

அமைப்பு : 30 காதைகள், 3 காண்டம்

அமைப்பு

புகார்க்காண்டம் / 10 காதைகள்

மதுரைக்காண்டம் / 13 காதைகள்

வஞ்சிக்காண்டம் / 7 காதைகள்

சிறப்பு : இரட்டைக் காப்பியம் (சிலம்பு, மணிமேகலை) தனித்தமிழ்க் காப்பியம், நாடகக் காப்பியம், ஒற்றுமைக் காப்பியம், முந்தமிழ்க் காப்பியம்.

பெயர்க்காரணம் : கோவலனது அநீதியான கொலையும் கண்ணகியின் நீதி பற்றிய வெற்றியும் கதையின் முடிப்பாகும். இம்முடிப்பு காற்சிலம்பு ஒன்றினால் விளைகிறது. எனவே சிலம்பு அதிகாரம் என்ற பெயர் நயம்பெற அமைந்ததாகும்.

பதிப்பு - 1892 - இல் முதன் முதலில் உரையோடு உ.வே.சா. பதிப்பு. :

கதை மாந்தர் : கோவலன், கண்ணகி, மாதவி, மணிமேகலை, மாடல மறையோன், கவுந்தி, மாதரி, கோசிகன், வயந்தமாலை மற்றும் பிறர்.

உரை : பழைய அரும்பத உரை- ஆசிரியர் அறியப்பட வில்லை. அடியார்க்கு நல்லார் உரை.

நயமிக்க வரிகள்

* 'காதலற் பிரியாமற் ளெகிழாமற் தீதறு கெனவேத்திச் சின்மலர் கொடுதுவி அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறங்கூற் றாவதும் உரைசால் பத்தினிக் குயர்ந்தோ ரேத்தலும் ஊழ்வினை யுருத்துவந் தூட்டு மென்பதூஉம்'

*இன்துணை மகளிர்க்கு இன்றி அமையாக் கற்புக் கடம்புண்ட இத்தெய்வம் அல்லது பொற்புடைத் தெய்வம் யாங்கண்டிலமால்'

அறிஞர்கள்

'நெஞ்சை யள்ளும் சிலப்பதிகார மென்றோர் மணியாரம் படைத்த தமிழ்நாடு
'தேனிலே ஊறிய செந்தமிழின் சுவை தேறும் சிலப்பதிகார மதை. கவிமணி
'சிலப்பதிகாரத்தைச் சிறப்பதிகாரம் என்றால் தகும். - உ.வே. சா.

2. மணிமேகலை

ஆசிரியர் : சீத்தலைச்சாத்தனார், (இளங்கோ சாத்தன் எழுதியது) 'இளங்கோ வேந்தன் அருளிக்கேட்ப வளங்கெழு கூலவாணிகள் சாத்தன் துவண்ட சொல்ல மாவண் தமிழ்த்திறம் மணிமேகலைத் துறவு ஆறாம் பாட்டினுள் அறியவைத் தனனென்

பா : அகவற்பா

அடி : 4759 (98 பதிக அடி நீங்கலாக)

காலம் - கி.பி. 2, (கி.பி. 5-க்குப்பிறகு வையாபுரிப்பிள்கள

சமயம் : பௌத்தம்

அமைப்பு - காதைகள் - 30

சிறப்பு : தனித்தமிழ்க் காப்பியம், பௌத்த காப்பிடம், (சமய) சீர்திருத்தக் காப்பியம், பெண்ணின் பெருமை பேசும் காப்பியம், குடிமக்கள் காப்பியம். கதைக்களஞ்சியக் காப்பியம். இயற்கை இகழ்ந்த காப்பியம்.

கதைமாந்தர் : மணிமேகலை, மாதவி, மாசாத்துவான், மதுராபதி, துச்சயன், இராகுலன், உதயணன் முதலாக 89 பேர்.

o எளிய நடை, கதை சொல்லும் திறன் சமய அறங்களைத் தெளிவாக எடுத்துக்கூறல்

மாதவி (கணிகை) - மணிமேகலை - சிறந்த துறவி

பிறப்பினால் மேல் கீழ் போக்கு எதிரானது

முதற்சமயக் காப்பியம் மணிமேகலைத் துறவு - வேறுபெயர்

இந்திர விழாச் சிறப்பு

o சிறைச்சீர்திருத்தம், பரத்தமை ஒழிப்பு, பசிப்பிணி அகற்றல், உடல் வானமுற்றோர்க்கு உதவல், மது ஒழிப்பு, சிறை ஒழிப்பு.

15% வடமொழிச்சொற்கள் (பாலி, சமஸ்கிருதம்) அறக்கருத்தை விரிப்பதால் - அறக்காப்பியம். ...

கதை மூன்று நகரங்களில் நிகழல் ஆபத்திரன் கதை, முற்பிறப்புக்கதை, ஆதிரை வரலாறு

கிளைக்கதைகள் பல தமிழகத்தில் நடந்த கதை நகர் அமைப்பு, விழாக்கள், மக்கள் வாழ்க்கை, கலைகள்

பண்பாட்டு வரலாற்றுக் காப்பியம். குண்டலகேசி, நீலகேசி போன்ற சமயத்தருக்கக் காப்பியங்கள் கொண்ட வழிகாட்டி.

பெண்களைத் தலைமாந்தராக முதன்மைப்படுத்தியதில் முன்னோடி.

சமயக்கருத்துக்களை விளக்குதலே காப்பியக்குறிக்கோள். திரைகடல் ஓடி திரவியம் தேடல், கணிகையர் கலைகளில் சிறந்திருத்தல், புகாரின் கடல்கோள், குலத்தால் பயனின்மை, பெண்ணும் வீடுபேறு எய்தும் உரிமை.

சிறைச்சீர்திருத்தம், பரத்தமை ஒழிப்பு, பசிப்பிணி அகற்றல், உடல்

ஊனமுற்றோர்க்கு உதவுதல், மது ஒழிப்பு, சிறை ஒழிப்பு போன்ற

சீர்திருத்தக்கருத்துக்களை வலியுறுத்துவதால் சமுதாயச்

சீர்திருத்தங்களின் களஞ்சியம்

அறிஞர்

சமய சம்பந்தமான பல சொற்களையும், தொடர்களையும் வேறுசிலவற்றையும் இடத்திற்கேற்ப இவர் மொழிபெயர்த்து அமைத்திருத்தல் மிகப்பாராட்டிற்கு உரியதொன்றாம். (உ.வே.சா)

நயமிக்க வரிகள்

"இளமை நில்லா யாக்கையும் நில்லா வளவிய வான்பெருஞ் செல்வமும் நில்லா புத்தேள் உலகம் புதல்வரும் தாரார் மிக்க அறமே விழுத்துணை யாவது"

மாண்எழில் சிதைக்கும் பூண்அணி மாதரொடு புறங்கடை நிறுத்தும் பசிப்பிணி என்னும் பாவி'

(மண்டிணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க் கெல்லாம் உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரே')

3. கம்பராமாயணம்

ஆசிரியர் : கம்பர்

காலம் - கி.பி.9நூ.கி.பி.12 நூ (குலோத்துங்கன் III), கி.பி. 13 நூ.

பா : 10, 500, 6 காண்டம், 113 படலம்.

கம்பர் இட்ட பெயர் "ராமாவதாரம்", "இராமகாதை", என்று பெயர் சூட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும் எனப் பாயிரம் கூறுகிறது.

காசில் கொற்றத்து இராமன் காதை

"இராமாவதாரப்பேர்த் தொடை நிரம்பிய தோமறு மாக்கதை."

o வ.வே.சு. அவர்கள்

கம்பராமாயணம் இலியாது, ஏனீது, துறக்க நீக்கம், மகாபாரதம்,

போன்றவற்றை வெல்லும் சிறப்புடையது என்பது மட்டுமன்றி தனக்கு முதல் நூலான வால்மீகி இராமாயணத்தையே விஞ்சும் சுவையுடைய காப்பியமாகும்.

சுருங்கச் சொல்லின் "கங்கைக் கரைச்சீதைக்குக்

காவிரிச் சீலை உடுத்தி அழகு பார்த்திருக்கிறார் கம்பர் *கல்வி சிறந்த தமிழ்நாடு புகழ்க

கம்பன் பிறந்த தமிழ்நாடு'

கல்வியிற் பெரியவர் கம்பர்

கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவிபாடும்

கம்ப நாடகம்

"கம்ப நாடன் கவிதையிற் போல்

கற்றோர்க்கு இதயம் களியாதே" இப்பாடல் வரிகள் கம்பரின் கவிப்புலமை காட்டுகின்றன.

கம்பர்

ஏகம்பன் - முதல் குறைந்து - கம்பன் கம்பங்கொல்லை காத்தல் கம்பர் கானிகோயில் கீழ்க் கண்டெடுத்தல் 1 கம்பர் கவிபாடும் புலமையில் அறிவற்றுக் கம்பம்போல் நின்றதால் - கம்பர் என்றாயிற்று.

4. பெரியபுராணம்

ஆசிரியர் - குன்றத்தூர்ச் சேக்கிழார்.

ஆதரித்தவன் - அநபாயன் (10 இடம்) குலோத்துங்கச் சோழன். -

பொன்வேய்ந்தவன் (தில்லை)

63 சைவ அடியார் வரலாறு.

குறிப்பு - நாவுக்கரசர், சம்பந்தர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் பற்றி எந்தச் செய்தியும் இல்லை. ஒன்பது தொகை அடியார்.

மூலம்

சுந்தரர் - திருத்தொண்டத்தொகை, நம்பியாண்டார் நம்பி - திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி

சருக்கம்

தில்லை வாழ் அந்தணர் சருக்கம்

இலைமலிந்த சருக்கம் திருநின்ற சருக்கம்

வம்பறா வரிவண்டும் சருக்கம்

ஒவ்வொரு சருக்கம் முடிவிலும் சுந்தரர் பற்றிய செய்யுள் உள்ளது. முந்து நூல்களைக் கற்று இயற்றியுள்ளார்.

தம்கால கோயில், சிற்பம், ஓவியம், படிமம் நேரில் சென்று

பர்த்தவற்றைப் பதிவுசெய்துள்ளார்.

சீவகசிந்தாமணி என்ற புறச்சமயக் காவியம் மக்களைக்

கவர்ந்துவிடுதல் கூடாது என்று நினைத்துச் சேக்கிழார்

பெரியபுராணத்தை இயற்றினார். காப்பியத் தகுதி பெற்றுள்ளது.

5. தேம்பாவணி

ஆசிரியர் - வீரமாமுனிவர்.

பாடல் - 3615 விருத்தம்

பொருள் - "வாடாத பாமாலை"

உரை - 1729, 1851 புதுச்சேரி சன்ம இராக்கினி மாதா அச்சக வெளியீடு

1901 - ஏ. எஸ். செகராவு முதற்காண்டம் மட்டும் 1960 - ரா. ஞானப்பிரகாசம் ரா. லே. ஆரோக்கியம் - இருபடலம்

1961 - தமிழ் இலக்கியக் கழகம் முதல் காண்டம்

1964 - தமிழ் இலக்கியக் கழகம் - இரண்டாம் காண்டம் 1964 - தமிழ் இலக்கியக் கழகம் மூன்றாம் காண்டம்

புறநிலைக் காப்பியம் வீரமாமுனிவர் கூறியுள்ளார்.

இரட்சணிய யாத்திரிகம்

இரட்சணியம் - ஈடேற்றம், யாத்திரிகம் - பிரயாணம்

ஆசிரியர் - ஹென்றி ஆல்பிரட் கிருஷ்ணப் பிள்ளை

பதிப்பு - 1894 1927, 1931, 1933, 1958, 1977-ல் நூலின் சருக்கம்.

பா - 874

இதழ் - நற்போதகம் 1978. (காலம் - 14 ஆண்டு எழுதினார்.

செய்யுள் - 3766

மூலம் - ஜான்பனியன் (Pilgrim'ssoqரயல)

பருவம் 5.

1. ஆதி பருவம்
2. குமார பருவம்
3. நிதான பருவம்
4. ஆரணிய பருவம்
5. இரட்சணிய பருவம் சுவை - பேரின்பச் சுவை.

தகுதி - சிறுகாப்பிய..

ஆசிரியர் பிற நூல் 1. இரட்சணிய சமய நிர்ணயம் (1893 - 2. இரட்சணிய மனோகரம் (1858) 1989) 3. எச். ஏ. கிருஷ்ணப்பிள்ளை கிறித்தவரான வரலாறு 4. இரட்சணியக் குதன்

6. சீறாப் புராணம்

ஆசிரியர் : உமறுப்புலவர்

காலம் : கிபி17

ஆதரித்தவர் : சீதக்காதி

சீறா : வரலாறு / வரலாற்றுப் புராணம்

காண்டம் - 3

1 விலாதத்துக் காண்டம் 2. றிஜீத்துக் காண்டம் 3 நபுவ்வத்துக் காண்டம்

பா : 5027 விருத்தம்

படலம் - 92

கதாநாயகர் - நபிகள் நாயகம்

தகுதி - சிறுகாப்பியம்

2.5 பன்னிரு திருமுறைகள்

திருஞானசம்பத்தர்

பிறந்த ஊர் - சோழநாட்டில் சீர்காழி

குலம் - அந்தணர்

பெற்றோர் பெயர் - சிவபாத இருதயர், பகவதி அம்மையார்

காலம் - 7ஆம் நூற் - இடை

பெயர் - ஆளுடைப் பிள்ளை

பாடிய பதிகங்கள் - 16000 பதிகங்கள்

கிடைப்பன - 383 பதிகம், 4213 பாடல்கள்

பாடிய திருமுறைகள் - முதல் மூன்று திருமுறைகள்:

தேவாரச் சிறப்பு

ஒவ்வொரு பதிகத்திலும் 8-வது பாட்டியல் இராவணனை இயம்பியும், 9-வது பாட்டில் அயன் அசிபினும் மேம்பாடுடையவன் அரன் எனக் கூறியும், 10-வது பாட்டில் சமணத்தையும், போலிச் சமயங்கள் என்கிறார்.

அற்புதங்கள்

1. திருமறைக்காட்டுக் கோயில் திருக்கதவங்கள் மூடவும்
2. ஓடம் தானே இயங்கவும்
3. பூம்பாவை உயிர்த்து எழவும்
4. மழவன் மகள் நோய் நீங்கவும்
5. செங்குன்றூரில் அடியார் குளிர் போகவும்
6. திருமகலில் பாம்பு தீண்டிய வணிகனது விடம் நீங்கவும்
7. திருவோத்தூரில் ஆண் பனையைப் பெண் பனையாக்கியும்
8. அமணரோடு புரிந்த வாதில் நெருப்பிலிட்ட ஏடு எரியாதும், புனலில் போட்ட ஏடு எதிர்த்து நிற்கவுமாகப் பல சிந்துக்கள் புரிந்தார்.
9. கூன் பாண்டியனை நின்றசீர் நெடுமாறன் ஆக்கியது.

திருநாவுக்கரசர்

பிறந்த ஊர் - திருமுனைப்பாடியிலுள்ள திருவாமூரில்

குலம் - வேளாண்குடி

பெற்றோர் - புகழனார் - மாதினியார்

இயற்பெயர் - மருள் நீக்கியவர்

சிறப்புபெயர் - தருமசேனர், தாண்டகவேந்தர்

பாடிய பதிகங்கள் 4.5, 6 திருமுறைகள் 4900 பதிகத்துள் - 312 பதிகம் 3066

பாடல்கள் கிடைத்தது

இறைவனைப் புகழ்ந்து

நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனையஞ்சோம் நற்றுணை யாவது
நமச்சிவாயமே எனப்பாடினார்.

காலம் - 6 நூற்றாண்டு இறுதி - 7 நூற்றாண்டு முதல்

நன்பாட்டுப் புலவனாய்ச் சங்கமேறி நற்கனகக்கிழி

தருமிக்கருளினோன் காண்
எனத் தமிழ்ச் சங்கத்தைப் பாடுகிறார்.

ஆற்றிய அற்புதங்கள்

1. பாம்பு கடித்து மாண்ட அப்பூதியடிகளின் மைந்தனைப் பதிகம் பாடி எழுப்பினார்.

2. மறைக்காட்டுக் கதவம் திறந்தார்.

3. உழவாரப்படை கொண்டு ஓடும் செம்பொன்னும் ஒக்கவே நோக்கினார்.

4. மகேந்திர பல்லவனைச் சைவராக்கினார்.

5. கைலாயக் காட்சியைக் கண்டார்.

6.81-வது வயதில் திருப்புகலூரில் சித்திரைத்திங்கள் சதய நாளில் இறைவனோடு கலந்தார்.

பாடல்கள்

'மாசில் வீணையும்

'குனித்த புருவமும் 'அத்தா உன்னடியேனை

சுந்தரர்

பிறந்த ஊர் - திருநாவலூரில்

குலம் - ஆதி சைவ அந்தணர்

பெற்றோர் - சடையனார் - இசைஞானியார்

சிறப்புப் பெயர் ஆரூரர், திருநாவலூரர், வன்தொண்டர் 8ஆம் நூ (அ)

காலம் - 9 நூற்றாண்டு தொடக்கம்

பாடிய பதிகங்கள் - 38000, 7ஆம் திருமுறை 100 பதிகம் 1026 பாடல்கள்

இறைவனை நோக்கி

'பித்தா பிறைசூடி - எனப் பாடினார்.

பேயோடாயினும் பிரிவு ஒன்று இன்னாது' பழமொழி பாரியின்

பெருமையாக

'கொடுக்கிலாதானைப் பாரியே என்று கூறினும் கொடுப்பாரில்லை"

ஆற்றிய அற்புதங்கள்

1. திருப்புகலூரில் செங்கல் தங்கக் கல்லாகக் கண்டு வியந்தார்.

2. 12000 பொன்னை மணி முத்தாற்றில் போட்டுக் கமலாயத்தில் எடுத்தார்.

3. இருகண் பார்வையிழந்து, காஞ்சி, ஆரூரில் ஒவ்வொரு கண் பெற்றார்.

4. அவிநாசியில் முதலையுண்ட பாலனை எழுப்பினார்.

5. சேரமான் பெருமாள் நாயனாரொடு வெள்ளை யானை மீதமர்ந்து கயிலை

சென்றார்.

மூவர் தேவாரம்

அப்பர், சுந்தார், சம்பந்தர் - சமயக் குரவர் மூவர், மூவர் முதலிகள் எனப்பட்டனர்.

பாண்டியநாட்டு திருவாதவூர்
சம்புபாதசாரியார் - சிவஞானவதியார்-

மாணிக்கவாசகர்

பிறந்தணர் - திருவாதவூர்

பெற்றோர் பெயர் - சம்புபாதசாரியார், சிவஞானவதியார்

பெர் - வாதவூபுடிகள்

பட்டம் - தென்னவன் பிரம்மராயன்

பாடியவை - திருவாசகமும், திருக்கோவையாரும்

சிவபுராணம் தொடங்கி அச்சோப்பதிகம் வளர 51 பிரிடை 652 விருத்தம், 4 அகவல், 656 பாடல் பாடினார்.

திருக்கோவை - 25 பகுதியில் 400 கட்டளைக் கலித்துறை

காலம் - கி.பி. முதல் நூ - சிவக்கொழுந்துப் பிள்ளை கி.பி. 13, 14 நூ - டாக்டர் ராஸ்ட்

கி.பி. 3நூ - மறைமலை. கா. சு. பிள்ளை, கி.பி 9 நூ பிற்பகுதி - பலர் கருத்து.

திருமுறை - 8 ஆம் திருமுறை

ஆற்றிய அற்புதங்கள்

ஊமைப் பெண்ணைப் பேச வைத்தார்.

வெள்ளம் திரண்டு வந்தபோது தடுத்தார்.

திருக்கோவையார்.

கோவைப் பிரபந்தங்களில் முதலில் தோன்றியது.

ஆரணம், ஏரணம், எழுத்து காமநூல் என்றெல்லாம் ஏத்தப்பெறுவது

திருச்சிற்றம்பலக் கோவை)எனப்படும். மாணிக்கவாசகர் பாடலில்லை என்ற கருத்தும் உண்டு

திருவாசகம்

திருவாசகம் இங்கு ஒருகால் ஓதின், கருங்கல மனமும் கரைந்து என இதன் பெருமையுணர்த்தும்.

9 ஆம் திருமுறை (ஒன்பதின்மர் பாடியது)

பாடியவை - திருவிசைப்பாவும், திருப்பல்லாண்டும்

1. திருமானிகைத் தேவர் - திருவாவடுதுறை

போக முனிவரின் மாணவர்.

பாடிய பதிகங்கள் 4, பாடல் தொகை மூன்று பதிகம் -45 சிதம்பரம் மகேந்திர மலை பற்றியன

2. கருவூர்த் தேவர்

கருவூர் பாடிய பதிகங்கள் 10 பதிகங்கள் - 105 பாடல்கள்

சிறப்புப்பெயர் கருவூர்பிரான், கருவூர்ச் சித்தர் காலம் 16 ஆம் நூற்றாண்டு.

3. சேந்தனார்

பிறந்த ஊர் பாடிய பதிகங்கள் 4 பதிகங்கள் - 47 பாடல்கள்

திருவீழிமழலை

முதல் மூன்று பதிகம் திருவிடைக்கழிப் பதிகம் முருகன் பற்றியது.

4.பத்துருத்தி காடவ நம்பி

சிவன் பற்றியது.

பிறந்த ஊர் திருப்பூந்துருத்தி

ஆதிசைவ மரபு

பாடிய பதிகங்கள்

2 பதிகம்- 12 பாடல்

சாளரபாணிப் பண்

பதினோராந்

158 திருமுறை

பன்னிருவர் பாடினார்கள் - 40 நூல்கள் பாடியுள்ளனர்.

திருவாலவாயுடையார் மதுரைச் சொக்கலிங்கப் பெருமான், பாணர் வறுமை நோக்கிப் பொருள் வழங்க, சேரமானுக்கு எழுதிய பாசரம் இத்திருமுறையில் அடங்குகிறது.

காலம் - 6-ஆம் - நூற் - இருக்கலாம்.

காரைக்காலம்மையார்

பிறந்த ஊர் சோனாட்டுக் காரைக்கால்

பிள்ளைப்பெயர் - புனிதவதி

கணவர் - நாகை பரமதத்தன்-

அற்புதத் திருவந்தாதி

பாடிய பாடல்கள்

திருவிரட்டை மணிமாலை திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம்

143 பாடல்கள் கயிலைமீது

தலையாலேயே ஆண்டவனால் அம்மையே என்றழைக்கப்பட்டார்.

நடந்து

கல்லாததேவ நாயனார்

இவர் பாடியன திருக்கண்ணப்பர் திருமறம் 38 அடிகள்

4. நக்கீரதேவ நாயனார் காலம்

6 நூ.

இயற்றிய நூல்கள் - திருமுருகாற்றுப்படை. கைலைபாதி காளத்திபாதி - 100 வெண்பா, திருநாங்கோய் மலையெழுபது - 70 பாடல். திருவலஞ்சுழி மும்மணிக்கோவை 30 பாடல். திருவெழு கூற்றிருக்கை - 55 அடிகள் 7 கூறுகள் கோபப் பிரசாதம் 99 அடிகள். காரெட்டு 8 வெண்பா

போற்றிக்கலிவெண்ட - 90 அடிகள்

பெருந்தேவபாணி - இணைக்குறள்

1. கபிலதேவ நாயனார் யாப்பு

வெண்பா

இயற்றியவர்கள்

மூத்த நாயனார் இரட்டை மணிமாலை வெண்பா, கலித்துறை கலந்தது

200 பாடல்கள்

2. சிவபெருமான் இரட்டை மணிமாலை

பாடல்கள்

20

3. சிவபெருமான திருவந்தாதி

யாப்பு - வெண்பா

காலம் 11 நூ.

பரணதேவ நாயனார்

காலம் 10.

பாடியவை

சிவபெருமான் திருவந்தாதி

பாக்கள் - 101 வெண்பாக்கள்,

அதிரா அடிகள்

காலம் 7 நூ. பிற்பட்டவர்

பாடிய பாடல்கள்

பாக்கள்

பாடல்கள்

முத்த பிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவை

அகவல், வெண்பா, கலித்துறை

23 பாடல்கள் விநாயகர் பற்றியது.

எம்பெருமானடிகள் பாடியவை

சிவபெருமாள் மும்மணிக்கோவை

30 பாடல்கள்

பாடல்கள்

ஜயடிகள் காடவர்கோன்

பாடிய பாடல்கள்

24 பாடல்கள் கேஷத்திரத் திருவெண்பா

நூல் மரபு - பல்லவ மரபினர்

10. சேரமான் பெருமாள் நாயனாக் பெயர் பெருமாக்கோதையார்.

பாடிய பாடல்கள்

திருக்கயிலாய ஞான உலா - தமிழில் அமையும் முதல் உலா

ஆதி உலா

394 அடிகள்

2. பொன்வண்ணத் தந்தாதி

வெண்பா - 101 - கட்டளைக் கலித்துறை

3. திருவாரூர் மும்மணிக்கோவை - 30 பாடல்கள்

பட்டினத்தடிகள்

இயற்பெயர் - திருவெண்காடர்

பாடிய பாடல்கள்

நம்பியாண்டார் நம்பி

பிறந்த ஊர் - திருநாரையூர்

பாடியவை

இராசராசனின் வேண்டுகோளுக்கேற்ப மூவர் தேவாரத்தை எடுத்து, பின்னெழுந்தவற்றை சேர்த்து திருமுறைகள் வகுத்தார். தமிழ் வியாசர் என்றழைக்கப்படுகிறது.

2.6 வைணவம்

பன்னிரு ஆழ்வார்களைக் குறிக்கும் பாடல்
பொய்கை முனி பூதத்தார் பேயாழ்வார்தன்
பொருநால் வரும் குருகேசன் விட்டுசித்தன்
துய்யருல சோன்றம் பாண நாதன்
தொண்டரடிப் பொடிமழிசை வந்த சோதி
வய்யமெலாம் மறை விளங்க வாள் வேல் ஏந்து
மங்கையர்கோன் என்றிவர்கள் மகிழ்ந்து பாடும்
செய்ய தமிழ் மாலைகள் நாம் தெளிய ஓதித்
தெளியாத மறை நிலங்கள் தெளிகின்றோமே!
பள்ளிரு ஆழ்வார்கள் இயற்றிய பாசுரங்கள்
பொய்கையாழ்வார் - முதல் திருவந்தாதி -100 பாசுரங்கள்
பூதத்தாழ்வார் - 2ஆம் திருவந்தாதி - 100 பாசுரங்கள்
பேயாழ்வார் - 3ஆம் திருவந்தாதி 100 பாசுரங்கள் - 96
திருமழிசையாழ்வார் - 4ஆம் திருவந்தாதி திருச்சதக விருத்தம் - 120 216

பாசுரங்கள்.

நம்மாழ்வார் - திருவிருத்தம், திருவாசிரியம் பெரியதிருவந்தாதி, திருவாய்மொழி
மதூர்கவியாழ்வார் - கண்ணினுண் சிறுதாம்பு திருப்பல்லாண்டு
பெரியாழ்வார் - பெரியாழ்வார் திருமொழி
ஆண்டாள் - திருப்பாவை, நாச்சியார் திருமொழி
திருமங்கையாழ்வார் பெரிய திருமொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம்,
திருநெடுந்தாண்டகம், திருவெழுகூற்றிருக்கை, சிறிய திருமடல் கண்ணி பெரிய
திருமடல் கண்ணி

பொல்கையாழ்வார்

காஞ்சிபுரம், மாதம் - ஐப்பசி, திருவோண நட்சத்திரம் திருவோணத்தில்
திருவெட்டில் போற்றாமரையில் பிறந்தார் - கருத்து (1)

கச்சியம்பதியில் பொற்றாமரைப் பொய்கையில் தோன்றியதால்
பொய்கையார் (2)

திருமால்/ சங்கின் அம்சம்

இவர் தம்பாடல்களை சொல்மாலை என்கின்றார். வையம் தகளியா
வார்கடலே நெய்யாக வெப்பக் கதிரோன் விளக்காகச் செய்ய சுடராழியான்
அடிக்கே சூட்டினேன் சொல்மாலை இடராழி நீங்குகவே என்று வினை, நோய்,

பாவம் ஆகியவற்றிலிருந்து நீங்கி உய்வடைய இறைவனிடம் சரண்டைவது - பொய்கையாழ்வார். இப்பாடல்கள் அத்தாதித் தொடையாய் அமைந்தவையாகும்.

பூதத்தாழ்வார்

ஊர் - திருக்கூடல் மல்லை, ஐப்பசி மாதம், சதய நட்சத்திரம் கதாயுதத்தின் அம்சம். திருமாலை இவர் மதம் என்று பல இடங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளதால் பூதம் என்று அழைக்கப்படுகிறார். திருமால் படைத்தலைவர், சேனைமுதலியார் எனப்படுகிறார். திருமால் பத்து அவதாரங்களைப் போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளார். பாடிய தளங்கள் - திருவேங்கடம், தஞ்சை, திருவரங்கம், திருக்கோவிலூர். இவர் பாடல்களை ஞானத்தமிழ் என்கிறார். அன்பே தகளியா ஆர்வமே நெய்யாக இன்புருகு சிந்தை இடுதிரியா-நன்புருகி

ஞானச் சுடர்விளக் கேற்றினேன் நாரணற்கு

ஞானத் தமிழ்புரிந்த நான்.

பேயாழ்வார்

மைலாப்பூர் / ஐப்பசி மாதம் / சதய நட்சத்திரம் (தொண்டை நாடு) திருமால் / வாளின் அம்சம். பக்திப் பெருக்கால் பேய்போல் ஆடியதால் இப்பெயர் பெற்றார். திருவேங்கடத்தில் / காணும் இறைவனை / திருமால் சிவனாக / சமாச் ஞானம். தவம் வேண்டாம் / தூயமலர்களை அர்சிப்பதின்மூலம் / தீவினை அகலும் என்கிறார். பொறுப்பிடையே நின்றுப் புனல் குளித்தும் ஐந்து நெருப்பிடையே நிற்கவும் நீர் வேண்டா - விருப்புடைய வெஃகாவே சேர்ந்தாளை மெய்ம்மலர் துய்க் கைதொழுதால் அஃவே தீவினைகள் ஆய்ந்து. மூவரும் நரசிம்மவர்மன் காலம் / கருத்து / கி.பி. 640-668 மூவரும் சந்தித்தது / திருக்கோவிலூர் / இறைவனைக் கண்டது.

திருமழிசை ஆழ்வார்

சென்னை அடுத்த திருமழிசை / மகம்நட்சத்திரம் / தைமாதம். சக்கரத்தின் அம்சம் பெற்றோர் / கனகவல்லி, பாரதவ முனிவர் / வளர்த்தவர் திருவாளர். இவர் பாடல்களில் / சங்கப்பாடல்களின் சாயல் சைவ, சமண பௌத்த மதங்களை வெளிப்படையாகவே கண்டிக்கிறார். திருமாலே முழுமுதல் தெய்வம் என்கிறார்.

நெறி / அன்பே இறைவனை அடையும் வழி. இவர் பாடல்கள் / உயர்வு நவிர்ச்சி இல்லை வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளை பாடியுள்ளார். இவர் பாகரங்கள் முழுவதும் / திருமால் பரத்தத்துவம் கணிகண்ணன் / இவருடைய தோழர் / பக்தி பூண்டவன். திருவல்லிக்கேணியில் / நெடுங்கால யோகம் / பாடல்களினூடே தம இராசமாணிக்கனார் / காலம் / 8ஆம் நூற்றாண்டு அன்பாவாய் ஆரமுதம் ஆவாய்

அடியேனுக்கு இன்பாவாய் எல்லாமும் நீ ஆவாய் பொன்பாவை கேள்வர்! கினார் ஒளிஎன கேசவலே! கேடின்றி ஆள்வாய்க்கு அடியேனே நான் ஆள்.

2.7 சிற்றிலக்கிய வரலாறு

நாயக்கர் ஆட்சிக் காலத்தில் சோழராட்சிக் காலம் போன்று காப்பியங்களும் புராணங்களும் தோன்ற வில்லை. ஆயினும் பள்ளு, உலா, தூது, கலம்பகம் சிறு பிரபந்தங்களும், கோயில்களைப் பற்றிய சிறு தல புராணங் களும் தோன்றின. பிரபந்தம் என்பது வடமொழிச் சொல்; தமிழில் சிற்றிலக்கியங்கள் என்று வழங்கப்படுகின்றது. செய்யுள், யாப்பு எனும் சொற்களைப் போன்றே பிரபந்தம் என்ற சொல்லும் நன்கு கட்டப் பட்டது என்ற பொருளுடையதாகும். பிரபந்தங்கள் 96 என்பது வழக்கு. இதனை ஒட்டி வீரமாமுனிவர் தனது சதுரகராதியில் 'பிரபந்தம் 96 வகை' என்று குறிப்பிடுவர். இப்பிரபந்தங்களின் இலக்கணம் பற்றிப் பிற்காலத்தில் தோன்றிய பன்னிரு பாட்டியல், வச்சணந்தி மாலை என வழங்கும் வெண்பாப் பாட்டியல், சிதம்பரப் பாட்டியல், நவநீதப் பாட்டியல், இலக்கண விளக்கப் பாட்டியல் போன்ற பாட்டியல் நூல்கள் விரித்துரைக்கின்றன. ஆனால் இவற்றுள் கூறப்படாத சிற்றிலக்கியங்கள் சிலவற்றை இலக்கண நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

பாட்டியல் நூல்கள்

'விருந்தே தானும் புதுவது புனைந்த யாப்பின் மேற்றே'

எனும் தொல்காப்பிய சூத்திரம் குறிப்பிடும் விருந்து என்னும் வனப்பு அறிஞர்களின் கற்பனை மற்றும் படைப்புத்திறனுக்கு ஏற்றவாறு புதிய புதிய இலக்கிய வகைகள் தோன்றுவதற்கு அடிப்படைக் காரணமாக அமைந்துள்ளது. அவ்வகையில் தமிழிலுள்ள ஐம்பெரும் இலக்கணப் பிரிவுகளுள் ஒன்றாக விளங்கும் யாப்பு என்னும் இலக்கணவகையிலிருந்து கிளைத்தெழுந்த உட் பிரிவு பாட்டியல் என்னும் இலக்கணமாகும். பாட்டின் இயல்புகளை வரையறை செய்வதால் பாட்டியல் எனப் பெயர் பெற்றுள்ளது. இது தமிழில் வழங்கும் இலக்கிய வகைகளுக்கு இலக்கணம் கூறுகின்றது. அதிலும் சிறப்பாகச் சிற்றிலக்கிய வகைகளுக்கு இலக்கணம் வரையறுத்துள்ளது. பல்வகை வேறுபாடுகளோடு பல்கிப் பெருகிய பல்வேறு புதிய இலக்கியங்களின் வகை

வரையறை இலக்கணத்தை செய்யும் முயற்சியில் முகிழ்த்தவையே இப்பாட்டியல் நூல்கள்.

பாட்டியல் நூல்களுள் காலத்தால் முற்பட்டது பன்னிரு பாட்டியல். முழுமையாகக் கிடைக்கும் பாட்டியல் நூல்களுள் ஒன்றான இது 62 பிரபந்த வகைகள் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. 12-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் குணவீர பண்டிதரால் இயற்றப்பட்ட வெண்பாப் பாட்டியல் எழுந்தது. இது 55 பிரபந்தங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. வகை 14-ஆம் நூற்றாண்டில் 53 வகை பிரபந்தங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடும் நவந்தப் பாட்டியல் நவந்தநாடன் என்பவரால் இயற்றப்பட்டது. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் பரஞ்சோதி முனிவரின் சிதம்பரப் பாட்டியலும், பிரபந்த மரபியலும் தோன்றின. 17ஆம் நூற்றாண்டில் வைத்தியநாத தேசிகரால் இலக்கண விளக்கம் இயற்றப் பட்டது. இது பாட்டியலை யாப்பின் ஒரு பகுதியாக ஏற்றுக் கூறியது. 18ஆம் நூற்றாண்டில் வீரமாமுனிவரின் தொன்னூல் விளக்கம், சதுரகராதி ஆகியவை தோன்றின.

சதுரகராதியில் பாட்டியல் இலக்கணம், அகராதி முறையில் அமைந்துள்ளது. பிரபந்த மரபியல், பிரபந்த தீபிகை, சதுரகராதி, தொன்னூல் விளக்கம் ஆகியவை 90 வகை பிரபந்தங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன. 19 ஆம் காலம்' என்றும் இடைக்காலச் சோழர் காலத்தைக் 'காப்பிய காலம்' என்றும் அவ்வக்கால கட்டத்தில் தோன்றிய இலக்கியங்களின் மேலோங்கிய தன்மையால் சிறப்பித்துக் கூறுவதுபோலீ கி.பி 1350 முதல் ஆட்சிபுரிந்த நாயக்கர் காலத்தைச் 'சிறுநிலக்கிய காலம்' என்று கூறலாம்.

சிறுநிலக்கியங்கள் அகம் பற்றியன, புறம் பற்றியன, பத்தி பற்றியன எனப் பிரிவுகளாகப் பகுத்து பல நோக்கத்தக்கன. இவற்றுள் தலைமை வாய்ந்தவையாய்க் காணப்படுவன அந்தாதி, பிள்ளைத்தமிழ், பரணி, கலம்பகம், கோவை, உலா, மாலை தூது பள்ளு, குறவஞ்சி என்பனவாம். இச்சிறுநிலக்கியங்கள் எல்லாம் தொல்காப்பியம் கூறும் 'விருந்து' எனும் வனப்பினுள் அடங்கும்.

தூது

தொல்காப்பியர் காலத்திலும் இலக்கியப் பிரிவாக விளங்கிய ஒன்று தூது எனும் சிறுநிலக்கியம். தன் கருத்தைப் பிறிதொருவருக்குத் தெரிவிக்குமாறு இடையில் ஒருவரைத் தன் சார்பாக 'தூது' இத்தூது அகத்தூது, புறத்தூது என இருவகைப்படும். புறத்தூதிற்குச் சிறந்த சான்றாகத் திகழ்வது புறநானூற்றில், அதியமான சார்பாகத் தொண்டைமானிடம் தூது சென்ற ஒளவையாரின் தூதாகும். அகத்தூதாவது - காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவியால் தலைவி தலைவனிடம் தூது

அனுப்புவதாகும். பேசும் ஆற்றலும், கேட்கும் ஆற்றலும் அற்ற பொருட்களையும் தூதாக அனுப்புதல் வழக்கமாகும். இதனை இலக்கண அறிஞரும் ஏற்றுக் கொண்டனர். 'சொல்லா மரபின் அவற்றொடு கெழீஇச்

செய்யா மரபில் தொழில் படுத்த தடக்கியும்' என்று தொல்காப்பியமும், கேட்குந் போலவும் கிளக்குந் போலவும் இயக்குந் போலவும் இயற்றுந் போலவும் அஃறிணை மருங்கினும் அறையப் படுமே. என்று நன்னூலும்

'பயில் தருங் கலிவெண்பாவினாலே
உயர்திணைப் பொருளையும் அஃறிணைப் பொருளையும்
சந்தியில் விடுத்தல் முந்துறு தூது'
என்று இலக்கண விளக்கமும் கூறும்.

அகத் தூது

தலைவன் மேல் காதல் கொண்ட தலைவி, தனது காதல் துன்பத்தைத் தலைவனுக்கு உரைத்து வா என்றோ, தூது உரைத்து மாலை வாங்கி வா என்றோ உயர்திணை அல்லது அஃறிணைப் பொருளைத் தூதாக அனுப்புவது தலைவி அகத்துது இலக்கணமாகும். அது பெரும்பாலும் தலைவனிடம் தூது அனுப்புவதாகவே அமைந்திருக்கும். மிக அரிதாகத் தலைவன் தலைவியிடத்துத் தூது அனுப்புவதும் அமைந்திருக்கும். 'விறலிவிடு தூது' என்ற தூது தலைவன் தன் மனைவியிடத்து அனுப்பும் தூதாகும். முன்பு 'அன்னம், மயில், கிளி, மேகம், பூவை, தோழி, குயில், நெஞ்சு, தென்றல், வண்டு எனும் பத்துமே தூதுவிடும் தகுதியுடைய பொருள்களாகக் கருதப்பட்டன. காலப் போக்கில் பணம், தமிழ், புகையிலை, நாரை, நெல், மான், செருப்பு என்பனவும் தூதுப் பொருள்களாக இடம் பெறத் தொடங்கின. ஆனால் இதுவரைத் தோழி அல்லது பாங்கி விடு தூது நூல் எதுவும் கிடைக்கவில்லை.

இலக்கியத்தில் தூது பெறும் இடம்

சிற்றிலக்கிய வகையாகச் சிறந்து வளர்ந்துள்ள தூது புராண காப்பியங்களிலும் ஒரு பகுதியாக இது இடம் பெற்றுள்ளது. நளவெண்பா அன்னத்தின் தூதினைச் சிறப்பாகக் கூறுகின்றது. இது அகத்துது இராமாயணத்தில் அனுமன் தூதும், அங்கதன் தூதும் இடம் பெற்றுள்ளன. பாரதத்தில் கண்ணன் தூதும், கந்த புராணத்தில் 'வீரவாகுத்தேவர்' தூதும் புறத்துதிற்குச் சிறந்த சான்றுகளாகும். கலம்பகம், அந்தாதி ஆகிய சிற்றிலக்கியங்களிலும் பெற்றுள்ளது. ஓர் உறுப்பாகத் தூது இடம் பக்தி இலக்கியமும் தூதினைக் கையாண்டிருப்பதைத் திருஞான சம்பந்தர், மணிவாசகர் ஆகியவர்களின் பாடல்களில் காணலாம்.

வைணவப் பெரியாரான சடகோபரும் தனது திருவாய் மொழிப் பாசுரங்களில் தலைமகள் தூதுவிடும் துறையமைந்த பாசுரங்களில் புவை, குயில், அன்னம், நாரை ஆகிய பொருட்களைத் தூது அனுப்புவது சிறந்து விளங்கக் காணலாம்.

சிறந்து விளங்கும் சில தூது நூல்கள்

கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாச்சாரியார் கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டில் பாடிய நெஞ்சுவிடு தூது' பலபட்டடைச் சொக்கநாதப் புலவரின் - 'அழகர் கிள்ளை விடு தூது' சுப்ரதீபக்கவிராயரின் 'கூளப்பநாயக்கன் விறலிவிடு தூது' கச்சியப்ப முனிவர் இயற்றிய 'வுண்டுவிடுதூது 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் அமிர்தம் பிள்ளை என்பவரால் எழுதப்பட்ட 'தமிழ்விடு தூது' முதலியன. இவை தவிர ஆசிரியர் பெயர் தெரியாத நிலையில் 'தமிழ்விடு தூது' ஒன்று வழக்கிலிருந்து வருகிறது.

தமிழ்விடு தூது

இதன் ஆசிரியர் யார் என்பதும், இவரது காலம் எது என்பதும் தெரியவில்லை. ஆனால் நூலின் கருத்தினைக் கொண்டுநோக்கும்பொழுது இதன் ஆசிரியரின் தமிழ்ப் பற்றும், பக்தியும் புலனாவதோடு, சைவத்தையும், தமிழையும் தனது இரு கண்களாகக் கொண்டிருந்த உண்மையும் புலனாகின்றது.

தமிழ் வளர்த்த மதுரையில் குடிகொண்டிருக்கும் சொக்க நாதர் மீது காதல் கொண்ட தலைவி, தன் காதலைச் சொக்கருக்கு எடுத்துரைக்கத் தமிழைத் தவிர வேறெதனைத் தேர்ந்தெடுக்க முடியும்? இவ்வாறு தமிழ் வளர்த்த மதுரவாழ் தலைவனிடத்துத் தமிழைத் தூதாக அனுப்பு வதே 'தமிழ்விடுதூது' . தலைவி தமிழின் பெருமையையும் சிறப்பையும் விளக்கிக் கூறும்

'இருந்தமிழே உன்னால் இருந்தேன் இமையோர்

விருந்தமிழ்தம் என்றாலும் வேண்டேன்'

என்பது போன்ற பகுதிகளே பிற்காலத் தமிழறிஞர்களின் பாடல்களுக்கெல்லாம் அடிப்படையாய் எனலாம். அமைந்தது தமிழின் பெருமையைக் கூறுமுகமாகத் தமிழின் வர லாற்றையே இதில் வடித்துக் கொடுத்துள்ளார்.

அந்தாதி அந்தத்தை ஆதியாக வைத்துப் பாடுவது அந்தாதி எனப்படும். அதாவது ஒரு பாடலடியின் ஈற்றடி சொல், அசை, சீர், எழுத்து ஆகியவற்றுள் ஒன்று அடுத்த பாடல் அல்லது அடியின் தொடக்கமாக வரப் பாடுவது. இது சொற்றொடர். நிலை என்றும் கூறப்படும். ஒலியந்தாதி, பதிற்றந்தாதி, நூற்றந்தாதி, நிரோட்டயமக அந்ததாதி போன்ற பலவகை அந்தாதிகள் காணப்படுகின்றன. வெண்பா, கட்டளைக் கலித்துறை ஆகியவற்றால் இயற்றப்படுவது அந்தாதி என்பதை

'வேண்பா கலித்துறை வேண்டிய பொருளில்

பண்பாய் உரைப்பது அந்தாதித் தொகையே'

என வரும் பன்னிரு பாட்டியல் நூற்பாவினால் . அறியலாம். இதில் இன்ன பொருள்தான் பாடவேண்டும் என்ற வரையறை இல்லை. பெரும்பாலும் விருத்தமே இதன் யாப்பு வடிவமாகும். சங்க இலக்கியங்களாகிய ஐங்குறு நூற்றில் பதினெட்டாம் பத்தும், பதிற்றுப்பத்தில் நான்காம் பத்தும் அந்தாதித் தொகையில் அமைந்துள்ளன. அந்தாதியின் பழமையைப் புலப்படுத்தும் பக்தி இலக்கிய காலத்தில் அந்தாதிப் திருவாசகம், பாடல்கள் பல தோன்றின. தேவாரம், திவ்வியப் பிரபந்தங் களில் அந்தாதி அமைப்பைக் காணலாம். 63 நாயன்மார்களில் ஒருவரான தூரைக்கால் அம்மையார் பாடிய அற்புதத் திருவந்தாதியே முதல் அந்தாதி நூல் என்பர். கி.பி. 5, 6 நூற்றாண்டுகளில் இவ்விலக்கிய வகை முகிழ்த்து மலர்ந்து ஆம் மணம் பரப்பியது. முதலாழ்வார்கள் மூவரும் பாடிய மூன்று நூற்றந்தாதிகளும் திருமழிசை ஆழ்வாரின் நான்முகன் திருவந்தாதியும் வைணவ இலக்கியத்தில் சிறந்து விளங்கும் அந்தாதிகளாகும். சேரமான் பெருமாள் நாயனாரின் பொன் வண்ணத்தந்தாதி, நம்பியாண்டார் நம்பிகள் பாடிய திருத் தொண்டர் திருவந்தாதி, பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்கார் பாடிய திருவரங்கத்தந்தாதி, கம்பரின் சடகோபரந்தாதி, சரசுவதி அந்தாதி, வரதுங்கராம் பாண்டியன் பாடிய குட்டித் திருவாசகம் எனப் போற்றப்படும் திருக்குருவைப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவை. மகாவித்வான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் மட்டுமே எட்டு அந்தாதிகள் இயற்றியுள்ளதாகக் கூறப்படுகின்றது. இன்னும் பக்தர்களால் பெரிதும் பக்தியுடன் ஓதப்பட்டு வருவது அபிராமிபட்டரின் அபிராமியந்தாதி. கவிச் சக்கரவர்த்தி என்ற போற்றப்படும் கம்பரையே சிந்திக்க வைத்த ஏற்றப்பாட்டான நாடோடிப் பாடல்

'மூங்கில் இலைமேலே தூங்கும் பனிநீரே

தூங்கும் பனிநீரை வாங்கும் கதிரோனே'

என்று கூறப்படுகிறது. இதனைத் தனியந்தாதிக்கு எடுத்துக் காட்டாகக் கூறுவர்.

பிள்ளைத் தமிழ்

குழவி மருங்கினும் கிழவதாகும்' என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பா, பிள்ளைத் தமிழ் இலக்கியத் தோற்றத்திற்குச் சான்றாக விளங்குகின்றது. 'ஊரொடு தோற்றமும் உரித்தென மொழிப' எனும் தொல்காப்பிய நூற்பா, தொல்காப்பியனார் காலத்திலேயே பிள்ளைத்தமிழ் நூல்கள் இருந்திருத்தல் வேண்டும் என்பதை உணர்த்தும். இவ்வாறு தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே சிற்றிலக்கிய விதை

விதைக்கப்பட்டு விட்ட போதிலும், அதனைச் சிறப்பாகத் தழைத்து வளரச் செய்த பெருமை பக்தி இலக்கியங்களுக்கே பெருவழக்குப் பெற்றுச் உரியதாகும். பிற்காலத்தில் சிறந்த இச்சிற்றிலக்கிய வகையினைத் தோற்றுவித்தவர். பன்னிரு ஆழ்வார்களுள் ஒருவரான பெரியாழ்வாரே ஆவார். இவர் குழந்தையாக எண்ணித் தாலாட்டுப் கண்ணனைக் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். இப்பிள்ளைத் தமிழ்ப் பாடல்கள் கழி நெடிலாசிரியச் சந்த விருத்தங்களால் ஆனவையாகும்.

பிள்ளைத் தமிழ் இலக்கணம்

புலவர்கள் தாம் விரும்பும் தெய்வத்தையோ, அரசனையோ, வள்ளலையோ, சான்றோரையோ குழந்தையாகப் பாவித்துப் பாடப்படுவது பிள்ளைத் தமிழ் எனப்படும். இதனைப் பிள்ளைக்கவி வெண்பாப்பாட்டியலும், பிள்ளைப்பாட்டு என பன்னிருபாட்டியலும் கூறுகின்றன. இது குழந்தையின் மூன்றாம் துங்கள் முதல் இருபத்தோராம் திங்கள் வரை ஒரு பருவத்திற்கு இரண்டு திங்கள் வகுத்துக் என கொண்டு, பத்துப் பருவங்களில் வைத்துப் பாடப்படுவது.

இதனைப்

'பிள்ளைப்பாட்டே தெள்ளிதின் கிளப்பின்

மூன்று முதலாமுவேழ் அளவும்

ஆன்ற திங்களின் அறைகுவர் நிலையே'

என்று பன்னிரு பாட்டியல் கூறும். இதில் ஒரு பருவத்திற்குப் பத்துப் பாடல்கள் வீதம் 100 பாடல்கள் பாடப்படும். இவ்விலக்கியம் ஆண்பாற்பிள்ளைத் தமிழ், பெண்பாற் பிள்ளைத் தமிழ் என இரு வகைப்படும்.

'சாற்றரியகாப்புதால் செங்கீரை சப்பாணி

மாற்றரிய முத்தமே வாராணை - போற்றரிய

அம்புலியே யாய்ந்த சிறுபறையே சிற்றிலே

பம்பு சிறு தேரொடும் பத்து'

என்னும் (வெண்பாப்பாட்டியல் செய்யுளியல்-7) பாடலின் மூலம் (காப்பு தால், செங்கீரை, சப்பாணி, முத்தம், வாராணை, அம்புலி, சிறுபறை, சிற்றில், சிறுதேர் எனப் பத்து பிரிவுகள் அடங்கிது என்பது புலனாகும். இப்பத்துப் பருவங்களும் அடங்கியது ஆண்பாற் பிள்ளைத் தமிழ் ஆகும். இப்பத்துப் பருவங்களுள் முதல் ஏழு பருவங்கள் பெண்பாற்பிள்ளைத் பொதுவாகும். கடைசி மூன்று பருவங்களான சிறுபறை, சிற்றில்; சிறுதேர் என்பனவற்றிற்குப் பதிலாகக் கழங்கு, அம்மாணை, ஊசல் என்னும் மூன்று பருவங்களைச் சேர்த்துக் கூறுவது மரபு. இதனைப்

'பின்னைய மூன்றும் பேதையர்க் காகா

ஆடும் கழங்கம் மானை ஊசல்
பாடுங் கவியால் வகுத்து வகுப்புடன்
அகவல் விருத்தத் தாற் கினையனவாம்'
என்னும் இலக்கண விளக்கப் பாட்டியல் மூலம் அறியலாம்
பிள்ளைத் தமிழ் அமைப்பு

முதற்பருவமான காப்புப் பருவத்தில் பாட்டுடைத் தலைவனைக் காத்தருளுமாறு இறைவனை வேண்டுவர். பெரும்பாலும் திருமலைக் காப்புக் கடவுளாகக் கூறுவது மரபு இது குழந்தையின் 3-ஆம் மாதத்திற்குரியது.

தாலப்பருவம்

தால்-நாக்கு, குழந்தையின் 5-ஆம் மாதத்திற்குரியதான இப்பருவத்தில் குழந்தையை நாவசைத்து ஒலி எழுப்புமாறு வேண்டுவர்.

செங்கீரை

செங்கீரை - ஒரு காலை மடித்து ஒரு காலை நீட்டி இரு கைகளையும் ஊன்றிக் கீரை அசைவது போல் ஆடுதல். 7 ஆம் மாதத்திற்குரியதான இஃது குழந்தையைச் செங்கீரை ஆடுமாறு வேண்டுவது.

சப்பாணி

இது 9 ஆம் மாதத்திற்குரியது. இது குழந்தையை இரு கைகளையும் கொட்டுமாறு வேண்டுவது.

முத்தம்

இப்பருவம் 11ஆம் மாதத்திற்குரியது. இது குழந்தையை முத்தம் கொடுக்கும்படியாகத் தாயும் பிறரும் வேண்டுவது.

வருகை அல்லது வாராளை

குழந்தையின் 13-ஆம் மாதத்தின் நிகழ்ச்சியைக் கூறும் இப்பருவத்தில் குழந்தையைத் தளர்நடையிட்டு வருக என அழைப்பது.

அம்புலி

15-ஆம் மாதத்திற்குரிய இப்பருவத்தில் நிலவைப் பாட்டுடைத் தலைவனுடன் விளையாட வரும்படி அழைப்பர். இப்பருவத்தைச் சாம, பேத, தான, தண்டம் எனும் நான்கு வழிகளால் பாடுவர். இப்பருவம் பாடுதற்குக் கடினமான பருவம் என்பர். இதனால் புலவர்கட்கு அம்புலி புலியாம் எனும் வாக்கு அம்புலி புலியாம் எனும் எழுந்துள்ளது.

சிற்பறையில்

17-ஆம் மாதத்திற்குரியதான இப்பருவத்தில் பெண் குழந்தைகள் கட்டி விளையாடும் சிற்பறையை ஆண்குழந்தை சென்று சிதைப்பதாகக் கூறப்படும்.

சிறுபறை

19-ஆம் மாதத்திற்குரிய இப்பருவம் குழந்தை சிறுபறை முழக்கி விளையாடுதலைக் குறிக்கும்.

சிறுதேர்

21-ஆம் மாதத்திற்குரிய இதில் குழந்தை சிறுதேர் உருட்டி விளையாடுதல் குறிப்பிடப்படும். இம் மூன்று பருவங்களும் ஆண்பாற்பிள்ளைத் தமிழுக்கே உரியன.

நீராடல் - குழந்தையை நீரில் குளிக்கும்படி வேண்டுகல்.

அம்மாணை/கழங்கு - கழங்கினை மேலே வீசி ஆடும்படி வேண்டுகல்.

ஊசல் - ஊஞ்சலில் ஆடும்படிக் குழந்தையை வேண்டுகல்.

பிள்ளைத்தமிழ் நூல்கள்

கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டில் ஒட்டக்கூத்தரால் இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழன் மீது பாடப்பட்டுள்ள குலோத்துங்கன் பிள்ளைத் தமிழே. முதல் பிள்ளைத் தமிழ் நூலாகக் கிடைத்துள்ளது. இது சோழர்களின் வரலாற்றினைக் கூறும் சிறந்த இலக்கியமாகும்.

கி.பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டில் குமரகுருபரர் பாடிய மீனாட்சி யம்மை பிள்ளைத்தமிழ், முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழ் ஆகிய இரண்டும் பக்தி வரலாற்றில் பெரும்புகழ் படைத்தவையாகும்.

கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் பகழிக்கூத்தர் எழுதிய திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத் தமிழ் தமிழாயினும் 'பிள்ளைத் பெரிய தமிழ்' என்று பாராட்டப்படும் பெருமையுடையது. 'கத்தும் தரங்கம் எடுத்தெறிய' எனும் பாடலில் செந்தில் குமரனின் முத்தந் தனக்கு விலையில்லை' என்று போற்றிப் பாடும் திறம் கற்போர் நெஞ்சை நெகிழ வைப்பதாகும். சொற்சுவை, பொருட்சுவை, கற்பனை, அலங்காரம் முதலிய சுவைகள் ஒருசேர அமையப் பெற்ற அரிய நூல் இது.

19-ஆம் நூற்றாண்டில் அழகிய சொக்கநாதர் பாடிய காந்திமதியம்மை பிள்ளைத் தமிழ், மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை பாடிய சேக்கிழார் பிள்ளைத்தமிழ், முகைதீன் ஆண்டவர் பிள்ளைத் தமிழ் ஆகியவை சிறப்பானவை.

செங்கழுநீர் விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ், திருஞான சம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ், திருநாவுக்கரசர் பிள்ளைத்தமிழ், சுந்தரமூர்த்தி பிள்ளைத்தமிழ், மாணிக்கவாசகர்

பிள்ளைத்தமிழ் போன்ற பிள்ளைத்தமிழ் நூல்களும் பிற்காலத்தில் தோன்றியுள்ளன.

தற்காலத்தில் பாரதிதாசன் பிள்ளைத் தமிழ், மறைமலை யடிகள் பிள்ளைத்தமிழ், காமராசர் பிள்ளைத்தமிழ் என பிள்ளைத்தமிழ் நூல்கள் தோன்றிய வண்ணம் உள்ளன.

மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்

ஐந்தாண்டுக்காலம் இளமையாயிருந்து பின் திருச்செந்தூர் முருகன் திருவருனால் பேசும் திறன் பெற்ற தெய்வக் கவியான குமரகுருபரர் மதுரை மீனாட்சியம்மன் மீது பிள்ளைத்தமிழ் பாடியருளினார்." இதனைத் திருமலைநாயக்கர் முன்னிலையில் அரங்கேற்றினார். அவ்வமயம் மீனாட்சி அம்மையே அர்ச்சகர் மகள் வடிவில் சிறு குழந்தையாக வந்து மன்னன் மடியில் வீற்றிருந்து இந்நூலைக் கேட்டு தன் கழுத்திலிருந்த முத்து மாலையை எடுத்துப் புலவருக்குப் பரிசாக அளித்ததாகக் கூறுவர். அம்மையின் இச் செயலுக்குக் காரணமாக விளங்கியது வாரானைப் பருவத்தில் காணப்படுகின்ற தொடுக்கும் கடவுட் பழப்பாடல் எனத் தொடங்கும் பாடலே என்பர்.

முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழ்

இந்நூலும் குமரகுருபரர் பாடியருளியதே ஆகும். தன் ஆசிரியரான மாசிலாமணி தேசிகரின் விருப்பப்படி சிதம்பரம் செல்லப் புறப்பட்ட குருபரர், வழியில் வைத்தீஸ்வரன் கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள முத்துக் குமரனைக் கண்டு மனம் பறிகொடுத்து அவர் மீது "முத்துக்குமாரசுவாமி பிள்ளைத் தமிழ்' பாடினார். இதில் முத்துக்குமரன் தந்தை சிவபெருமானுடன் ஆசிரியர் விளையாடும் போது செய்யும் குறும்புகளாக கூறுவது களிப்புட்டுவதாக உள்ளது.

மழவுமுதிர் கனிவாய்ப் பசுந்தேறல் வெண்துகில்

மடித்தலம் நனைப்ப அம்மை

மணிவயிறு குளிரத் தவழ்ந்தேறி எம்பிரான்

மார்பினில் குரவையாடி

முழவுமுதிர் துடியினில் சிறுபறை முழக்கியனல்

மோலிநீர்பெய்தவித்து

முளைமதியை நெளியரவின் வாய் மடுத்து இளமானின்

முதுபசிக்கு அறுகருத்தி

விழவுமுதிர் செம்மேனி வெண்ணீறு துகந்தெழ

மிகப் புழுதியாட்டயர்ந்து

விரிசடைக் காட்டினின் றிருவிழிகள் சேப்பமுழு

வெள்ளநீர்த் துளையம் ஆடிக்
குழவு முதிர் செவ்விப் பெருங்களி வரச்சிறு
குறும்பு செய்தவன் வருகவே
குரவுகமழ் தருகந்த புரியில் அருள் குடிகொண்ட
குமரகுருபரன் வருகவே

சேக்கிழார் பிள்ளைத்தமிழ்

மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் உவே.சாமிநாத ஐயர் போன்ற சிறந்த தமிழ்ச் சான்றோர்களை உருவாக்கிய நல்லாசிரியரான மகாவித்வான் திரிசிரபுரம் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் அம்பிகையின்மேல் பிள்ளைத்தமிழ் நூல்களும், முருகன்மேல் ஏழு ஒரு பிள்ளைத்தமிழும், பாடியுள்ளதோடு இறையடியாரது வரலாற்றினை உரைத்த தொண்டர் தம் தொண்டரான சேக்கிழார் பெருமான் மீது ஒரு பிள்ளைத் தமிழ் பாடி பிள்ளைத் தமிழ் வரலாற்றில் ஒன்பது பிள்ளைத் தமிழ் நூல்கள் பாடிய சிறப்பிடத்தைப் பெற்றார்.

பெருங்காப்பியம் கண்ட சேக்கிழார் பெருமானின் புலமைச் சிறப்பிலும் பக்திச் செழிப்பிலும் மனம் பறி கொடுத்த பிள்ளையவர்கள் பெருஞ்சுவை பயக்கும் சேக்கிழார் பிள்ளைத் தமிழை இயற்றியுள்ளார். இதில் சேக்கிழார் பெரியபுராணம் பாடிய நோக்கம், அப் புராணத்தைக் கேட்டு அவருக்குச் செய்த மகிழ்ந்த அநபாய சோழன் மரியாதை, சேக்கிழார் பிறந்த குன்றத்தூரின் வளம் ஆகிய அனைத்தும் அழகுற விளக்கப் பட்டுள்ளன. பிறப்பு இறப்பற்றவராதலின் சிவபெருமானுக்குப் பிள்ளைத்தமிழ் பாடப்படுவதில்லை.

கலம்பகம்

பல்வகை வண்ணமும், மணமும் கொண்ட மலர்களால் கட்டப்பட்டக் கதம்பம் போன்று பல்வகை உறுப்புக்களைக் அகம், புறமாகிய பொருட்கூறுகள் கலந்து வர பல்வகைச் சுவைகள் பொருந்தி வருவதால் 'கலம்பகம்' எனப் பெயர் பெற்றது என்பர். இது தெய்வங்களையோ, மக்களுள் சிறந்து விளங்குபவரையோ பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு பல்வகை உறுப்புக்களைப் பெற்று வருவதாகும்.

இதனைக் கலம் + பகம் எனப்பிரித்து - கலம் என்றால் 12 என்றும், பகம் என்றால் அதில் பாதி அதாவது 6 என்றும் கொண்டு கலம் (12) + பகம் 6 = கலம்பகம் = 18 எனக்கொண்டு, 18 உறுப்புக்களையுடையது கலம்பகம் என்பது ஒரு சாரார் கூற்று. கலம்பகத்தின் இலக்கணத்தைப் பன்னிரு பாட்டியல் தெளிவாகக் கூறும் இதன் உறுப்புக்கள் - புய வகுப்பு, தவம், வண்டு, அம்மாளை, வாண், மதீங்கு, கைக்கிளை, சித்து, ஊசல், களி, மடக்கு, ஊர், மறம், காலம், தழை,

இரங்கல், சம்பிரதம், கார், தூது, குறம், பிச்சியார், கொற்றியார் முதலியன். இவற்றுள் புற வகுப்பு, களி, மறம் ஆகியவை புறப் பொருள் உறுப்புக்கள் எனவும் ஏனையவை அகப் பொருள் உறுப்புக்கள் எனவும் கூறப்படும். ஆனால் இவ்வறுப்புக்கள் நூல்தோறும் மிக்கும் குறைந்தும் வருகின்றன. அந்தாதித் தொடையால் 100 பாடல்கள் வரை பாடப்படும் இந்நூலில் ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, மருட்பாக்களும், தாழிசை, துறை, விருத்தங்களும், மடக்கும் ஆகிய பல்வகை யாப்புகள் விரவி வரும்.

எண்ணிக்கை: கலம்பகத்தின் செய்யுள் கடவுளர்க்கு 100, முனிவர்க்கு - 95, அரசர்க்கு தொகை 90, அமைச்சர்க்கு - 70, வணிகர்க்கு - 50, வேளாளர்க்கு - 30 எனும் அளவில் அமைய வேண்டும் என்பது விதி. இந்த அளவினை மீறி - திருக்கலம்பகம் - 110 செய்யுட்களைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. ஆளுடைப் பிள்ளைக் கலம்பகம் - 49 செய்யுட் களையே பெற்று விளங்குகிறது.

கலம்பகங்கள் அகம், புறம் ஆகிய துறைகள் கலந்து வர அமையப்பெற்றபோதிலும் அவற்றுள் அகத்திணைச் செய்திகள் பெரும்பான்மையினதாகவும், புறத்திணைச் செய்திகள் சிறுபான்மையினதாகவும் இடம் பெறுதல் இயல்பு.

கலம்பக நூல்கள்

கலம்பகம் எனும் இலக்கியத்தின் தோற்றமே கி.பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டில்தான் ஏற்பட்டது என்பர். கலம்பக இலக்கியங்களிலேயே காலத்தால் முற்பட்டது நந்திக் கலம்பகமாகும். இதனைத் தொடர்ந்து பல கலம்பக நூல்கள் தோன்றியுள்ளன. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருக்கலம்பகம் என்பது சம்பந்தர் மீது நம்பியாண்டார் நம்பிகள் பாடியதாகும். இது கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது. பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்கார் பாடியது திருவரங்கக் கலம்பகம்; கண்பாய கலம்பகத்திற்கு இரட்டையர் என்று சிறப்பிக்கப்படுகின்ற இரட்டையர் பாடியவை திருவாமாத்தூர்க் கலம்பகமும் தில்லைக் கலம்பகமும். மதுரை சோமசுந்தரக் கடவுள் மீது குமரகுருபரர் பாடியது மதுரைக் வீரமாமுனிவர் பாடியது - கலம்பகம், திருக்காவலூர்க் கலம்பகம், மேலும் திருவெங்கைக் கலம்பகம், கச்சிக் கலம்பகம் அழகர் கலம்பகம், திருக் கலம்பகம் என்று பல்வேறு கலம்பக நூல்களும் தோன்றியுள்ளன.

நந்திக் கலம்பகம் தெள்ளாறு எறிந்த மூன்றாம் நந்தி வர்மனைப் பாராட்டிப் போற்றுவதே கலம்பகமாகும். இதுவே கலம்பக நூல்களில் காலத்தால் நந்திக் முற்பட்டு விளங்குவதாகும். இந் நந்திவர்மனின் காலம் கி.பி. 825 - 850 எனப்படுவதால் நந்திக் கலம்பகத்தின் காலம் கி.பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டே ஆகும்.

இதன் ஆசிரியர் யார் என்பது தெரியவில்லை. சிறந்த சொற்சுவை, பொருட்சுவையோடு கற்பனைவளமும் செறிந்த இனிய நூல். நந்தி வர்மனின் மாற்றாந்தாய் மக்கள் இவனைக் கொல்வதற்காக முயன்றபோது என்ன செய்வது என்று யோசித்ததில், அறம் வைத்துப் பாட முடிவு செய்தனர். அறம் வைத்துப் பாடப் பெற்ற நூலின் பாடலைத் தற்செயலாகக் கேட்ட நந்திவர்மன் அப்பாடலின் சிறப்பில் மனம் பறி கொடுத்து நூல் முழுவதையும் கேட்க விரும்பினான். நூல் முழுவதையும் கேட்டால் மன்னன் உடல் எரிந்து இறப்பான் என்பதை அறிந்தும் தமிழின் மீதுள்ள தணியாத காதலால் உயிரையும் பொருட்படுத்தாது, எரியும் பந்தலின் கீழிருந்து கேட்டு உயிர் துறந்தான் என்று கூறப்படுகிறது. 'நந்தி, கலம்பகத்தால் மாண்ட கதை நாடறியும்', என்னும் சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா வரிகளும், 'கள்ளாரும் செஞ்சொல் கலம்பகமே கொண்டு, காயம் விட்ட தெள்ளாறை நந்தி' என்னும் தொண்டைமண்டலச் சதகப்பாடல் வரிகளும் இக்கருத்தை வலியுறுத்துவனவாக உள்ளன. இதற்கேற்ப நூலிலும் பல வகைக் குறிப்புகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

இந்நூலில் 144 பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. ஆனால் அரசர் மீது பாடப்பெறும் கலம்பகம் 100 பாடல்களுடையதாக இருத்தல் வேண்டும். என்பது நியதி. எனவே இதில் உள்ள அதிகப்படியான 44 பாடல்களும் பிற்காலத்தில் எழுதிச் சேர்க்கப்பட்டதாக இருத்தல் வேண்டும் என்று கருதப்படுகிறது.

'ஈட்டு புகழ் நந்தி பாண நீ எங்கையர் தம்
வீட்டிருந்து பாடவிடிவளவும் - கேட்டிருந்தோம்
பேயென்றாள் அன்னை பிறர் நரி யென்றார் தோழி
நாயென்றாள் நீ என்றேன் நான்'

இது பரத்தை வீட்டுக்குச் சென்று திரும்பிய தலைவன், பாணன் ஒருவனைத் தூதுவனாகத் தலைவியிடம் அனுப்பிய போது பாணனின் தூதுரை கேட்டுச் சினம் கொண்ட தலைவி. அவனை இழித்துரைப்பதாக அமைந்துள்ளது.

தமிழுக்காகத் தன்னுயிரீந்த நந்தியின் பிரிவினைத் தாளாது கையறுநிலையாகப் பாடப்பட்டுள்ள பாடல் புலவரின் புலமைக்குச் சான்றாகத் திகழ்வதோடு நந்தியின் சிறப்பையும் செப்புவதைக் காணலாம்.

'வானுறு மதியை அடைந்ததுன் வதனம்
மறிகடல்புகுந்ததுன் கீர்த்தி
கானுறு புலியை அடைந்ததுன் வீரம்
கற்பகம் அடைந்ததுன் கரங்கள்
தேனுறு மலரான் அரியிடம் புகுந்தாள்
செந்தழல் அடைந்ததுன் தேகம்

நானும் என் கலியும் எவ்விடம் புகுவோம்

நந்தியே நந்தயா பரனே!

திருவரங்கக் கலம்பகம் வைணவ சமயத்தைச் சார்ந்த நூல்களில் இது சிறந்து விளங்குவதாகும். இதன் ஆசிரியர், பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்கார் ஆவார். இந்நூலின் காலம் கி.பி. 17 ஆம் நூற்றாண்டு ஆகும். இவர் கலம்பகம், அந்தாதி, ஊசல், மாலை போன்ற எட்டு நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவ்வெட்டினையும் தொகுத்து அஷ்டப் பிரபந்தம் என்று இயம்புகின்றனர். அஷ்டப்பிரபந்தம் கற்றவன் அரைப் பண்டிதன் என்னும் வழக்கு இதன் பெருமையை விளக்கும். அஷ்டப் பிரபந்த நூல்களுள் ஒன்றே இத்திருவரங்கக் கலம்பகமாகும். இக்கலம்பகத்தின் பாடல்கள் திருமாலிடம் ஆசிரியர் கொண்டிருந்த மாறாக் காதலை விளக்குவனவாகும்.

குறவஞ்சி இலக்கியம்

மலையும் மலை சார்ந்த இடமுமான குறிஞ்சி நிலவாழ் குறிஞ்சிநிலப் மக்கள் பெண்கள் குறத்தியின் செயல் குறவர் எனப்பட்டனர். குறத்தியர் எனப்பட்டனர். தலைமை பெற்றுத் திகழ்வதால் இந்நூல் குறவஞ்சி என்னும் பெயர் பெற்றது. குறம் + வஞ்சி = குறவஞ்சி ஆயிற்று. குறக்குலத்துப் பெண் என்பது இதன் பொருள்.

குறவஞ்சி இலக்கணம்

'இறப்பு நிகழ் வெதிர் வென்னுமுக் காலமும்

திறம்பட வுரைப்பது குறத்திப்பாட்டே'

என்பது குறவஞ்சிக்குப் பன்னிரு பாட்டியல் கூறும் இலக்கணம். இக்குறவஞ்சி இலக்கியம் 'குறத்திட்டபாட்டு ஆசிரியப்பா, பின்னாளில் என்றும் வழங்குவதாயிற்று. இது தரவு, கொச்சகம் முதலியவற்றுடன் சிந்து, கண்ணி ஆகிய பாவினங்களும் கலந்துவருமாறு பாடப்பெறும்.

நூல் அமைப்பு

அரசனையோ, தெய்வத்தையோ தலைவ னாகக் கொண்டு இது பாடப்படும். தலைவன் உலா வரல், தலைவி பந்தடித்து விளையாடுதல், உலாவரும் தலைவனைக் கண்டு காதல் கொள்ளுதல், காதல் மேலீட்டால் வருந்தும் தலைவி திங்கள், தென்றல் முதலியவற்றைப் பழித்தல், குறத்தி வருதல், குறத்தி தனது மலைவளம் கூறல், தலைவியின் கையைப் பார்த்து நீ விரும்பிய கணவனை அடைவாய் என்று குறிகூறுதல், குறி கேட்டு மகிழ்ந்த தலைவி, குறத்திக்குப் பரிசளித்தல், குறவன் குறத்தியைத் தேடி வருதல், அணிகலன்களைக் கண்டு

ஐயுறல், குறத்தி ஐயம் குறத்தியின் தெளிவித்தல், ஆகிய பகுதிகளை உள்ளடக்கியதாகக் குறவஞ்சி நூல் அமையும்.

சேரி மொழியும், செந்தமிழ் வழக்கும் கலந்து வர, நாடகப் பாங்குடன் அமைந்துள்ள இசை, நாடகத் தமிழ்க் காப்பிய மான இதற்குக் காப்பியத் தலைவன்/தலைவி பெயரை ஒட்டியும் தலைவனது ஊரை ஒட்டியும், பெயரிடுவது மரபு. சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி தலைவனின் பெயராலும், திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி, திருவாரூர்க் குறவஞ்சி, பெதலகேம் குறவஞ்சி முதலியன தலைவனின் ஊர்ப் பெயராலும் பெயர் பெற்றன. இவை தவிர கும்பேசர் குறவஞ்சி, அர்த்த நாரீசுவரக் குறவஞ்சி, மீனாட்சியம்மை குறம் போன்ற பல குறவஞ்சி நூல்கள் தோன்றியுள்ளன. குறவஞ்சி நூலின் தோற்றம் பற்றிக் குமரகுருபரரின் மீனாட்சியம்மை குறத்திலே காணலாம்.

திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி

குற்றாலத்திற்கருகிலுள்ள மேலகரம் என்னும் கிராமத்தைச் சேர்ந்த திரிகூடராசப்பக் கவிராயர் என்பவரால் இயற்றப்பட்டது. இவரது காலம்-மதுரையை ஆண்ட முத்து விசயரங்க சொக்கலி சொக்கலிங்க நாயக்கரின் காலமான 18-ஆம் நூற்றாண்டாகும். குற்றாலக் குறவஞ்சி அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்ட போது குறவஞ்சிமேடு' எனும் நிலப்பகுதியை இனாமாக அளித்ததுடன், மிகுதியான பொருளும் பரிசளித்துப் பாராட்டினார். இதன் ஆசிரியர் இதனைக் குறவஞ்சித் தமிழ், குறவஞ்சி நாடகம் எனும் பெயர்களால் வழங்குவர். இதுவே குறவஞ்சி நூல்களுள் தலைசிறந்த நூலாகக் கருதப்படுகின்றது. இந்நூலாசிரியர் குற்றாலத் தலபுராணம், குற்றால மாலை போன்ற வேறு நூல்களும் இயற்றியுள்ளார்.

இந்நூலில் எளிய இனிய சொற்களையும், எதுகை மோனை எழிலையும், கற்பனை வளத்தையும், கவிதைச் சுவையையும் சுவைத்து மகிழலாம். இதன் கதைத் தலைவனாக திருக்குற்றாலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் குற்றாலநாதர் விளங்க 'வசந்தவல்லி' எனும் வஞ்சிக் கொடியாள் தலைவியாக வருகிறாள். இதில் குற்றால நாதரின் சிறப்பு, குற்றாலமலையின் வளமும், எழிலும், வசந்தவல்லி, பந்தடித்தல், குறத்தி மலை வளங்கூறல் குறத்தி குறிகூறல், குறவன் குறத்தி உரையாடல் ஆகிய பகுதிகளும் இன்பம் தருவனவாக அமைந்துள்ளன. இதன் ஆசிரியர் எண்களை வைத்துச் சொற்சிலம்பம் செய்திருப்பதைக் காணலாம். முருகனைப் பற்றிப் பாடும் பொழுது பன்னிரண்டில் தொடங்கி, ஒன்று முடிய எண்கள் இடம் பெறுமாறு பாடி இருப்பதும்,

'அஞ்சு தலைக்குள் ஆறுதலை வைத்தார் - எனது மனதில்

அஞ்சு தலைக்கோர் ஆறுதலை வையார்'

என்று வரும் பகுதியும் எண்களை வைத்து சொல்லின்பம் படைத்துள்ள பகுதிகளாகும்.

வானரங்கள் கனி கொடுத்து மந்தியொடு கொஞ்சம்' என்பது பள்ளிப் பருவப் பிள்ளைகள் முதல் பாடிக்களிக்கும் திருக்குற்றால மலையின் வளமுரைக்கும் பாடலாகும்.

2.8 இசுலாமிய இலக்கிய வரலாறு

சங்ககால முதலே அராபியரின் தொடர்பு தமிழகத்தில் நிலவி வந்துள்ளது. அரபு அரபு நாடுகளும், தமிழகமும் வாணிபத்தால் இணைந்திருந்தன. அரபு நாட்டில் கி.பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டில் நபிகள் நாயகம் தோன்றி இசுலாம் மதத்தைத் தோற்றுவித்தார். அரபு நாட்டவர் தமிழகம் வந்து இசுலாத்தைப் பரப்பினர். இசுலாம் தமிழக மக்களையும் ஈர்த்தது. மதம் மாறினாலும் மொழி மாறாது தமிழுக்குத் தொண்டு செய்து வந்தனர். அராபியரின் செல்வாக்கினால் தமிழர்களின் சொல்வாக்கிலும் பல அராபிய, உருதுச் சொற்கள் கலந்து இணைந்து விட்டன. சபாஷ், சலாம் போன்ற சொற்களை அருணகிரிநாதர், குமரகுருபரர் போன்றோரின் பாடல்களில் காணலாம். இவை தவிர, வக்கீல், தாலுகா, ஜில்லா, முன்சீப் போன்ற 400க்கும் மேற்பட்ட பிற மொழிச் சொற்கள் தமிழில் கலந்து தமிழாகவே மாறிப் போய்விட்டன.

கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டு முதலே முகமதியர் தமிழ்நாட்டு அரசியலில் செல்வாக்குப் பெற்றுத் திகழ்ந்தனர். வீரபாண்டிய வேந்தனின் படைத் தளபதியாகத் திகழ்ந்தவர் முகமதியரே. கி.பி.13 ஆம் நூற்றாண்டில் பாண்டியர் வலிமை இழந்தபோது முகமதியர் தமிழகத் தில் புகுந்து பாண்டியரின் தலைநகரான மதுரையைக் கைப்பற்றினர். இவ்வரசியல் மாற்றம் முகமதியப் புலவர்களுக்குச் சாதகமாக இருந்தது. இசுலாமியப் புலவர்கள் பலர் தோன்றினர். இசுலாமிய நூல்களையும் தமிழாக்கினர். பதினேழாம் நூற்றாண்டு முதல் இசுலாமிய இலக்கியம் தழைத்து ஓங்கி வளர்த்துள்ளது.

முகமதியர்களும் பிற சமயத்தவரைப் போலவே புராணங்களும், சிற்றிலக்கியங்களும், படைத்துள்ளதோடு தாயுமானவர் போன்று தத்துவ நூல்களும் (பாமர இலக்கியங்களும், புதிய இலக்கியங்களும்) படைத் துள்ளனர். இவ்வாறு நூல் படைத்த புலவர்களைப் போற்றிப் பாதுகாத்த புரவலர் சீதக்காதி வள்ளலாவார்.

உமறுப்புலவர்

கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் பிறந்த உமறுப்புலவர் இயற்றிய சீறாப்புராணம் 'நெஞ்சையள்ளும் சீறா' என்று போற்றப்படுகின்றது. இவர் எட்டயபுரம் அரசவைக் கவிஞர் ரான கடிகை முத்துப்புலவரிடம் பாடம் கேட்டவர். தனது 16 ஆம் வயதிலேயே வாலைவாரிதி எனும் செருக்குமிக்க வட நாட்டுப் புலவனுடன், வாதிட்டு வென்று, தன் ஆசிரியருக்குப் பின் எட்டயபுர சமஸ்தானப் புலவரானார். இரகுநாத சேதுபதியிடம் அமைச்சராய் விளங்கிய. வள்ளல் தீதக்காதியால் ஆதரிக்கப்பட்டார். சீதக்காதியின் வேண்டுகோளுக் கிணங்கவே 'வாழ்க்கை வரலாறு' எனும் பொருள்படும் சீறாப்புராணத்தைப் பாடியருளினார் முகமது நபியின் வாழ்க்கை வரலாறு உரைக்கும் இந்நூல் இதுறத்து காண்டம், விலாதத்து காண்டம், நுபுவத்து எனும் மூன்று காண்டங்களையும் 5026 செய்யுட்களையும் கொண்டது நாட்டுப்படலம், நகரப்படலம் எனும் சிறந்த படலங்களை அமைத்துக் கற்பனைத் திறனும் வருணனை அழகும் பொருந்த கம்பர், திருத்தக்க தேவரின் கருத்துக்கள், சொற்களைக் கையாண்டு கற்போர்க்கு இதயம் களிக்கும் வண்ணம் இதனைப் படைத்துள்ளார். இது சீதக்காதி வள்ளலின் மறைவிற்குப் பின் அவரது நண்பர் அப்துல் மரைக்காயர் முன்னிலையில் அரங்கேற்றப்பட்டது.

வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர்

நாகூரைச் சேர்ந்த ஹமீது இப்ரகீம் எனும் இயற்பெயர் கொண்ட வண்ணக்களஞ்சியப் புலவரால் முகைதீன் புராணம் இயற்றப்பட்டது. சந்தப்பாக்களும் வண்ணப் பாக்களும் பாடுவதில் வல்லமை பெற்றுத் திகழ்ந்ததால் வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் என வழங்கப்பட்டார். நாகூர் தர்க்காவில் வாழ்ந்த சாது ஒருவரின் அருமை பெருமைகளை விளக்கி, முகையதீன் புராணம் என்னும் இந்நூலை எழுதி, நாகூரில் அரங்கேற்றினார். இந்நூலின் இனிமையில் மகிழ்ந்த அன்பர் இவர் விரும்பிய தன் மகளை இவரைத் தேடிப் பிடித்து மணமுடித்து வைத்தார்.

சுலைமான் ரபியின் கதையைக் கூறும் 'இராசநாயகம்' என்னும் 2240 பாக்கள் கொண்ட காவியச் சுவை ததும்பும் நூலையும் 'தீன் விளக்கம்' என்னும் புராணமும் இயற்றியுள்ளார்.

2.9 கிறித்தவ இலக்கிய வரலாறு

கிறிஸ்துவமும் தமிழும் கிறிஸ்தவத் தமிழ்த் தொண்டு அயல் நாட்டுக் கிறிஸ்தவர்கள் - தத்துவ போதகர் - வீரமா முனிவர் போப்பையர் - (G.U. Pope) - கால்டுவெல் - சீகன்பால்கு ஐயர் எல்லிஸ் துரை - கிரேனியஸ் - தமிழ்க்கிறிஸ்தவர்கள் - முத்துசாமிப் பிள்ளை - தஞ்சை அபிரகாம் பண்டிதர் - வேதநாயகம் பிள்ளை வேதநாயக சாஸ்திரி H.A. கிருட்டினப்பிள்ளை - சாமுவேல் பிள்ளை.

தமிழகம் சங்ககாலத்திற்கும் முற்பட்ட காலத்திலிருந்தே யவனர் எனும் ஐரோப்பிய நாட்டவருடன் வாணிக உறவு இலக்கியங்கள் கொண்டு "விளங்கியதைச் வலியுறுத்து தொடர்ந்து இசுலாமியர் சங்க கின்றன. யவனரைத் அரபு நாடுகளிலிருந்து வாணிபம் செய்து பெரும் செல்வம் குவித்தனர். இதுகண்டு போர்ச்சுக்கல், டச்சு, ஆங்கிலேயர், டேனிஷ், ஃபிரான்சு போன்ற பிற ஐரோப்பிய நாட்டவரும் தமிழகத்தோடு தொடர்புகொள்ள விழைந்தனர். இவர்கள் வெறும் வணிகத் தொடர்போடு நில்லாமல் தம் சமயத்தையும் பரப்ப முற்பட்டனர். சமயப் பிரசாரத் திற்காகக் கிறிஸ்துவ மதப் பாதிரிமார்களையும் உடன் அழைத்து வந்தனர். பாதிரிமார்கள் கிறிஸ்தவத்தைப் பரப்பும் தொண்டினைச் செய்தனர்.

சங்ககாலத்தில் சிறந்திருந்த சமயங்கள், சங்கம் சைவ, வைணவ மருவிய காலத்தில் களப்பிரர் வருகையால் சிறப்புக் குன்றிப்போக, சமண பௌத்த சமயங்கள் செல்வாக்குப் பெற்றன. மீண்டும் பக்தி இயக்கத்தினால் பல்லவர்கால முதல் நாயக்கர் காலம் வரை சைவ, வைணவ மிகுந்திருந்தது. இசுலாமியர் சமயங்களின் செல்வாக்கு ஆட்சியால் இசுலாம் சமயமும் பரவியது. அடுத்து ஐரோப்பியர் வருகையால் கிறிஸ்தவம் பரவி வேருன்றியது. வாணிகத்திற்காக வந்தவர்கள் நாட்டை ஆளவும் தலைப்பட்டனர். அதிலும் ஆங்கிலேயர் அடிமைப்படுத்தி சாதூரியமாக இந்தியாவையே ஆளத் தலைப்பட்டனர். தமக்கு ஆளுகைக்கு உட்பட்ட இந்தியாவில் தம் சமயத்தைப் பரப்ப முயன்றனர். சிறப்பாகத் தமிழகத்தில் தம் பணியைச் செய்தனர். இப்பணியில் மொழியின் முக்கியத் துவத்தை உணர்ந்து முதலில் தமிழைப் பயின்றனர். பயிலப்பயில பைந்தமிழின் இனிமையில் தம்மை மறந்து மனதைப் பறிகொடுத்து தமிழ்த் தொண்டு செய்யத் தலைப் பட்டனர். ஐரோப்பியர் வருகையால் தமிழ் பெற்ற நலன்கள் பல இவ்வைரோப்பியர் தம்மை மறந்த நிலையில் தமிழுக்குத் தொண்டு செய்கிறோம் என்பதை அறியாமல் தமிழுக்குத் தொண்டு செய்தனர். ஆனால் ஐரோப்பியப் பாதிரிமார்களால் மதமாற்றம் செய்யப் பெற்ற தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்கள் அறிந்தே தமிழுக்குத் தொண்டு செய்ய வேண்டும் என்று உணர்ந்தே தொண்டு

செய்தனர். இவ் வாறாகக் கிறிஸ்தவப் பாதிரிமார்கள் தமிழ்த்தொண்டு செய்து அழியாப் புகழ் பெற்றனர். இவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் - ராபர்ட்-டி "நொபிலி (Robert-de-Nobili) வீரமாமுனிவர்; சீகன் பால்குஜயர், எல்லீஸ்துரை, கால்டுவெல் போன்ற அயல் H.A கிருட்டினப்பிள்ளை, வேதநாயகம் பிள்ளை, வேதநாயக சாஸ்திரி, சாமுவேல் பிள்ளை) போன்ற உள்நாட்டுக் கிறிஸ்தவர்களும் ஆவர்,

தத்துவ போதகர் (1577-1656)

(Robert-de-Nobili): இத்தாலி நாட்டைச் சேர்ந்த இவர் 1606-ல் தமிழகம் வந்தார். இயேசுசபைக் குருவான இவரது இயற்பெயர் இராபர்ட்-டி-நொபிலி (Robert-de-Nobili) ஆகும். உயர்குல இந்துக்களைக் கிறிஸ்தவராக்கும் நோக்கத்தோடு வந்ததால் தனது நடை உடை பாவனைகளிலும் மாற்றம்) தேவை என்பதை உணர்ந்து, அந்தணர்களைப் போன்று தானும் உடையுடுத்துப் பூணூல் அணிந்து வாழத் தொடங்கினார். மதுரையில் சபை நிறுவி 45 ஆண்டுகள் சமயப்பணி புரிந்தார். தத்துவ போதகர் தம் மாற்றிக் கொண்டு தமிழ்நாட்டுத் துறவி போல் வாழ்ந்து வந்தார். மதச் சார்புடைய வடமொழி கலந்த பல தமிழ் உரைநடை நூல்கள் இயற்றியுள்ளார். மதுரையில் வாழ்ந்த இவர் 1656- ல் மைலாப்பூரில் காலமானார். தமிழ் உரை நடையைச் செப்பம் செய்த சிறப்புக்குரியவர்.

இயற்றிய நூல்கள்

சேசநாதர் சரித்திரம், மந்திரமாலை, தத்துவக் கண்ணாடி, புனர்ஜென்ம ஆட்சேபம், ஞானதீபிகை, நீதிச் சொல், ஞானோபதேச காண்டம் போன்ற பத்துக்கும் மேற்பட்ட உரைநடை நூல்கள் எழுதியுள்ளார். ஆனால் இவற்றுள் பல அச்சேறாத காரணத்தால் அழிந்துபட்டன. தமிழ் போர்ச்சுகீசிய அகராதி ஒன்றும் தொகுத்துள்ளார். இவர் ஒரு முறை துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகளுடன் சமயவாதம் செய்ததாகவும் தெரிகிறது.

வீரமாமுனிவர் (1680-1746)

இவரும் இத்தாலி நாட்டவரே. இவரது இயற்பெயர் கான்ஸ்டண்டின் ஜோசப் பெஸ்கி (Constantine Joseph Beschi). இவர் கி.பி. 1700 ல் தமிழகம் வந்து மதுரையில் தங்கி அங்கு சுப்ரதீபக் கவிராயரிடம் 20 ஆண்டுகள் தமிழ் பயின்றார். தமிழோடு தெலுங்கு, வடமொழி ஆகிய மொழிகளையும் பயின்றார். தனது முப்பதாவது வயதில் தமிழ்நாடு வந்து ஏறக்குறைய 37 ஆண்டுக் காலம் தமிழகத்தில் தங்கி, மதப் பணி புரிந்து ஏசுசபைக் குரு ஆவார். இத்தாலி நாட்டவரான இவர் தனது தாய் மொழியான இத்தாலி மொழியோடு ஏனைய கிரேக்கம், ஃபிரென்ச், பாரசீகம், இலத்தீன், எபிரேயம் ஆகிய மொழிகளிலும் தேர்ச்சி பெற்று விளங்கினார். சந்தா

சாகிப் அவர்களால் பெரிதும் பெருமைப்படுத்தப்பட்டவரான இச் சான்றோர் தமிழ் மொழிக்கு ஆற்றிய தொண்டுகள் அநேகமாகும்.

எழுத்துச் சீர்திருத்தம்

'எ' கர 'ஓ' கரக் குற்றெழுத்துக்கள் மேலே புள்ளி யிட்டும் நெட்டெழுத்துக்கள் புள்ளி இடாமலும் எழுதப் பட்டு வந்தன. இதனால் வந்த தடுமாற்றத்தை மாற்ற இவரே 'எ'கர, 'ஓ' கரங்களுக்குக் கீழே கோடிட்டும், சுழித்தும் 'ஏ' 'ஓ' நெட்டெழுத்துக்களை உருவாக்கித் தந்தார்.

ஓற்றைக் கொம்பு என வழங்கப்படுகின்ற எழுத்து ஒன்றே முதலில் பழக்கத்தில் இருந்தது. இக் கொம்பெழுத்துக்களின் மீது க்ெ, ச்ெ, ட்ெ என்று புள்ளி வைத்து எதினால் குற்றெழுத்துக்களாகவும், புள்ளி பெறாமல், கெ, செ, டெ, என்று எழுதப்படின் நெட்டெழுத்துக்களாகவும் கொள்ளப்பட்டன. இதனால் ஏற்பட்ட குழப்பத்தையும் இவரே நீக்கினார். குற்றெழுத்துக்களுக்குக் கொம்பிடும் போது புள்ளி இடாமலும், கொம்பின் மேலே சுழித்து ே என்று எழுதுவதன் மூலம் நெடிலையும் வேறுபடுத்திக் காட்டினார். இம்முறையே இன்றும் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது என்பது இவரின் தமிழ்த் தொண்டிற்குச் சிறந்த சான்றாகும்.

இலக்கண நூல்

ஐந்திலக்கண நூலான 'தொன்னூல் விளக்கம்' என்னும் இலக்கண நூலை யாத்தளித்தார். இதன் சிறப்பு நோக்கி இதனைக் குட்டித் தொல்காப்பியம் என்று அனைவரும் பாராட்டிக் கூறினர்.

உலக வழக்கிலும், செய்யுள் வழக்கிலும் காணப்படும் தமிழ் மொழி இலக்கணத்தை முறையே 'கொடுந்தமிழ் இலக்கணம்', 'செந்தமிழ் இலக்கணம்' என்று எழுதி அதனை இலத்தீன் மொழியிலும், ஆங்கில மொழியிலும் மொழி பெயர்த்தளித்துள்ளார். இவரது இவ்வாராய்ச்சித் திறம் G.U. போப் அவர்களால் பெரிதும் பாராட்டப் பட்டுள்ளது. டாக்டர். கால்டுவெல் ஒப்பிலக்கண ஆராய்ச்சிக்கு இவரது இம்முயற்சி பெரிதும் அவர்களின் துணை புரிந்துள்ளது.

மொழிபெயர்ப்பு நூல்

திருக்குறளில் அறத்துப்பாலையும், பொருட்பாலையும் இலத்தீன் மொழியில் பெயர்த்துள்ளார். இது உலகப் புகழ் பெற்ற மொழிபெயர்ப்பாக விளங்குகின்றது.

அகராதி நூல்கள்

சதுரகராதி எனும் அகராதி நூலை வெளியிட்டுப் பிற்கால அகராதி நூல்களுக்கெல்லாம் வழிகாட்டினார். இதில் பெயர், பொருள், தொகை, தொடை எனும் நான்கு அதிகாரங்களை அமைத்துச் சதுரகராதி என்று பெயரிட்டழைத்தார்.

தமிழ் இலத்தீன் அகராதி

இந்நூலில் 900 தமிழ்ச் சொற்களுக்கு இலத்தீன் மொழியில் பொருள் விளக்கம் தந்துள்ளார். போர்த்துகீசியம்-தமிழ்-இலத்தீன் அகராதி ஒன்றும் எழுதியுள்ளார். இவரது இவ்வகராதிகள் போர்த்துகீசியர் மற்றும் இத்தாலியரும் தமிழைக் கற்கப் பேருதவி புரிந்தன.

உரைநடை நூல் - பராமார்த்த குரு கதை

நயமும், நகைச்சுவையும் நிரம்பிய இந்நூல் சிறந்த கதை நூலாகும். தமிழில் முதன்முதலாகத் தோன்றிய தலைசிறந்த ஏளன (Satire) இலக்கியமாக இது திகழ்கின்றது. கற்றோரும், மற்றோரும் ஒருசேரப் போற்றும் பெருமைக்குரியது. இந்நூல் தெலுங்கு, கன்னடம் ஆகிய இந்திய மொழிகளிலும், ஆங்கிலம், ஃபிரெஞ்சு, ஜெர்மன் ஆகிய அயல்மொழிகளிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளமை இதன் பெருமையைப் புலப்படுத்தும்.

மேலும் வேதியர் ஒழுக்கம், வேதவிளக்கம், பேதகம் மறுத்தல், லூத்தர் இனத்தியல்பு போன்ற பல உரைநடை நூல்கள் எழுதி உரைநடைத் தமிழை வளர்த்தார்.

செய்யுள் நூல்கள் - தேம்பாவணி

தேவரின் சிந்தாமணி போன்று கிறிஸ்துவமதச் சார் புடைய காப்பியம் ஒன்று செய்ய விழைந்தார். இதன் விளைவே இயேசு பெருமானின் வளர்ப்புத் தந்தையாகிய சூசையப்பரின் வரலாற்றைக் கூறும் 'தேம்பாவணி' ஆகும். கம்பரது கவிநலம் செறிந்த இந்நூலைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் அரங்கேற்றினார். அவ்வமயம் இந்நூலின் சிறப்பும் பெருமையும் கண்டு மகிழ்ந்த சான்றோர் இவருக்கு 'வீரமாமுனிவர்' என்னும் பட்டமளித்துச் சிறப்பித்தனர்.

தேம்பாவணி நூல் மூன்று காண்டங்களையும் 3615 விருத்தப் பாக்களையும் ஆறு படலங்களையும் கொண்ட காவியமாகும். இக்காப்பியத்தின் கவிச்சுவையிலும், கருத்துச் சுவையிலும் மனம் பறிகொடுத்த சான்றோர் பலர் இதனைப் பலபடப் பாராட்டியுள்ளனர். கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார் அவர்கள் 'சாரமாம் தேம்பாவணி யினைத் தொடினும், தமிழ் மணம் கமழும் என்கரமே' என்று பாராட்டியுள்ளார்.

திரு பூரணலிங்கம் பிள்ளை அவர்கள் - சிந்தாமணிக்கு இணையான காவியமாகும் இது சீவக என்று போற்றுகின்றார். பிஷப் கால்டுவெல் அவர்கள் - தமிழ் இலக்கியத்தில் தலைசிறந்த நான்கு காவியங்களுள் தேம்பாவணியும் ஒன்று - என்று கூறுகின்றார். திருக்காவலூர்க் கலம்பகம் திருக்காவலூரில் எழுந் சந்த தருளியுள்ள தேவமாதாவின் மீது பாடப்பட்ட இன்பம் செறிந்த நூலாகும். இதில் 101 அடங்கியுள்ளன. பாக்கள் கித்தேரி அம்மாள் அம்மாளை போர்த்துகீசிய நாட்டு வேதசாட்சியான கித்தேரி அம்மாள் மீது பாடப்பட்டுள்ள இந்நூல், இனிய எளிய நடையில் பாமரரும் படித்தின்புறக் கூடிய தன்மையதாக அமைந்துள்ளது. அடைக்கல நாயகி வெண்பா தஞ்சையை ஆட்சிபுரிந்து வந்த மராட்டிய மன்னனால் துரத்தப்பட்ட கிறித்தவர் களுக்கு அடைக்கலம் கொடுத்துக் காத்த திருக்காவலூர் தேவ மாதாவின் பேரில் பாடப்பட்டதாகும்.

தமிழ்ச்செய்யுள் தொகை இது தமிழிலுள்ள நயமான நீதி நூல்களின் தொகுப்பு ஆகும். இவை தவிர், தேவாரப் பதிகம் போன்று கருணாகரப் பதிகம் எனும் நூலையும், அன்னை அழுங்கல் அந்தாதி என்ற நூலையும் எழுதிச் செய்யுள் துறையிலும் பெருந் தொண்டாற்றியுள்ளார். 'தேம்பாவணி தமிழ் அன்னையின் கழுத்தில் வாடாத மாலையாகத் திகழ்கின்றது. காவலூர்க் கலம்பகம் கதம்ப மாலையாகக் பொன்னூலாக இலங்குகின்றது; சதுரகராதி முத்தாரமாக மிளர்கிறது; வீரமாமுனிவர் தமிழ் முனிவர்களில் விளங்குகிறார்' என்று சொல்லின் செல்வர் திரு ஒருவராக காட்சியளிக்கிறது; தொன்னூல் ரா.பி.சே.இவரைப் பாராட்டி யுள்ளார்.

போப்பையர் (1820-1870) (Rev. G.U.Pope)

ஆங்கில நாட்டைச் சேர்ந்த இவர் திருநெல்வேலி, தஞ்சாவூர், உதகமண்டலம் முதலிய இடங்களில் தங்கித் தமிழ்த் தொண்டு புரிந்தார். தமிழ் நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலும், பள்ளிக் கூடங்களையும், சமயப்பள்ளி (Mission) களையும் நிறுவினார். ஆக்ஸ். போர்டு பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழாசிரியராகப் பணி புரிந்து மேலை நாட்டவர்க்கும் தமிழின் சிறப்பைப் புலப்படுத்தினார்.

திருக்குறள், திருவாசகம், நாலடியார் நூல்களை முழுவதுமாக ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த ஆகிய துள்ளார். இவரது திருவாசக மொழிபெயர்ப்பினைக் கண்ட பேராசிரியர் துலியன் வின்சன் அவர்கள், 'இருவினை கடந்த செல்வன் இசைத்த வாசகத்தை யெல்லாம் வருவினை யாட்டாற் போலும் மறுமொழி யதனில் வைத்தீர்' என்று பாராட்டியுள்ளார். மேலும் புறநானூறு, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை ஆகிய நூல்களில் சில பாடல்களையும் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துள்ளார்.

தமிழ்ச் செய்யுள்கள் பலவற்றைத் திரட்டி, 'தமிழ்ச் செய்யுள் கலம்பகம்' என்னும் நூலாக வெளியிட்டார். இங்கிலாந்து தேச சரித்திரம் எனும் சிறந்த உரைநடை எழுதியுள்ளார். Elementary Tamil Grammar எனும் எளிய இலக்கண நூலையும் Poets of the Tamil Lands, Extracts from Purananooru & Purapporul Venbamalai, The Lives of the Tamil Saints Curre இலக்கிய நூல்களையும் ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ளார். மணிமேகலைக் கதையை ஆங்கிலத்தில் உரை நடையாக எழுதியுள்ளார்.

Royal Asiatic Quarterly. The Indian Magazine போன்ற ஆங்கில இலக்கிய இதழ்களில் தமிழின் பெருமையை விளக்கும் பல ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். தனது இனிய சொற்பொழிவுகளின் மூலமும் வெளிநாட்டில் தமிழன்னையின் சிறப்பைப் பரப்பினார்.

ஆங்கில நாட்டில் பிறந்தவராயினும் தமிழ் மாணவ னாகவே இறுதிவரை வாழ்ந்து மறைந்த பெரியார், தனது கல்லறையிலும் 'நான் ஒரு தமிழ் மாணவன்' என்று குறிக்கச் செய்தார். தமிழில் மொழிபெயர்ப்புத் துறைக்கு அடிக்கல் நாட்டியவர் இவரே. Royal Asiatic Society இவருக்கு வேத சாஸ்திரி எனப் பட்டம் வழங்கியது.

கால்டுவெல் (1815-1891)

அயர்லாந்து நாட்டினரான இவர் 1889-ல் சமயத் தொண்டாற்றத் தமிழகம் வந்தார். தனது தமிழ்ப் பணியைத் திருநெல்வேலியில் தங்கித் தொடங்கினார். மதுரையிலும் திருநெல்வேலியிலும் அரிய தமிழ்ப் பணியோடு சமயப் பணியும் புரிந்தார். திருநெல்வேலி சரித்திரம் என்னும் ஆங்கில நூலையும், 'நற்கருணைத் தியானமாலை', தாமரைத் தடாகம், பரதகண்ட்புராதனம் முதலிய தமிழ் நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார். இலத்தீன், கிரேக்கம், ஹீப்ரு, ஜெர்மானியம், துளு போன்ற பல மொழிகளைக் கற்றறிந்த மொழியறிஞர்.

இவர் எழுதிய திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் (A Comparative Grammar of the Dravidian Family of Languages) என்னும் நூல் இவரது புகழை உலகிற்குப் பறைசாற்றி வருகின்றது. இதில், தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், துளு முதலான திராவிட மொழிகள் அனைத்தும் ஒரினத்தைச் சார்ந்தவை என்பதை உலகிற்கு உணர்த்தியுள்ளார்.

திருநெல்வேலியில் இடையன்குடியில் தங்கித் தான் ஒருவராகவே இலட்சம் பேரைக் கிறிஸ்துவராக்கி வரலாறு படைத்த பெருமைக்குரியவர். இவ்வாறு சமயப்பணியும், இலக்கியப் பணியும் புரிந்த இவரே, தமிழகத்தில் இன்று வளர்ந்து செழித்துள்ள மொழியியல் ஆராய்ச்சிக்கு வித்திட்ட வித்தகராவார். இவரது ஒப்பிலக்கணப் பணிக்காகச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகமும் ராயல்

ஏசியாடிக் சொசைடியும் இணைந்து இலக்கிய வேந்தர், வேத விற்பன்னர் என்னும் பட்டங்களை வழங்கின. சீகன் பால்கு ஐயர் (Ziegen Balg) (1683-1719)

ஜெர்மன் நாட்டு டேனிஷ் மிஷனைச் சேர்ந்த இவர் 1709-ல் தரங்கம்பாடிக்கு வந்து சேர்ந்தார். அங்கு எல்லப்பா என்பவரிடம் தமிழ் பயின்றதுடன் அங்கேயே தங்கி தன் மதப் பணியைச் சிறப்புறச் செய்து வந்தார். இவரே தமிழ்நாட்டில் முதன் முதலாக புரோட்டஸ்டண்டு கிறிஸ்துவ மதத்தைப் போதித்த குரு ஆவார்.

தமிழகத்தில் முதன் முதலாக ஒரு அச்சக் கூடம் நிறுவி யவர் இவரே. இதன் மூலம் ஏழை எளியவரும் படித்துப் பயன் பெறத்தக்க வகையில் அச்சப் புத்தகங்களை அச்சிட்டுக் கொடுத்தார். அவ்வமயம் காகிதத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட அதையும் சரிகட்ட பொறையாறு எனுமிடத்தில் பெரும் பொருட்செலவில் ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலையும் நிறுவினார். இவ்வாறு இந்தியாவிலேயே முதன்முதலில் காகிதத் தொழிற்சாலை நிறுவிய பெருமைக்குரியவர் இவர். கிறிஸ்துவ வேதமான பைபிளைத் தமிழ்ப்படுத்தியுள்ளார். தமிழ்/இலத்தீன் ஆகிய இரு மொழிகளுக்கும் பொதுவாக வழங்கும் பல சொற்களை விளக்கும் தமிழ் இலத்தீன் ஒப்பிலக்கண ஆய்வு (Comparative Study of Tamil and Latin Grammar) என்னும் ஆய்வு நூலையும், தமிழ் இலத்தீன் அகராதி ஒன்றும் எழுதியுள்ளார்.

எல்லிஸ் துரை (Francis Whyte Ellis)

எல்லிஸ் துரை (Francis Whyte Ellis) தமிழிலும், இவர் வடமொழியிலும் சிறந்த தேர்ச்சி பெற்று விளங்கிய ICS பட்டம் பெற்று சென்னை நகரக் கலெக்டராகப் பணிபுரிந்து வந்தார். அரியதும் சிறந்ததுமான தமிழ்ச் சுவடிகளைச் சேகரித்துப் பாதுகாப்பதில் பேரார்வம் உடையவராய்த் திகழ்ந்தார். திரு முத்துசாமிப் பிள்ளை அவர்களைக் கொண்டு ஏடு சேர்க்கும் பணியைச் செவ்வனே செய்து வந்தார். இவரைக் கொண்டே தமிழ்த் தொண்டில் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட வீரமாமுனிவரின் வாழ்க்கை வரலாற்றைத் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் எழுதி வெளியிடச் செய்தார். மேலும் வீரமா முனிவரின் தேம்பாவணியை முயன்று தேடி வெளியிடச் செய்தார்.

திருக்குறளின் முதல் 13 அதிகாரங்கட்குப் பண்டைத் தமிழ் நூல்களிலிருந்து பல மேற்கோள்கள் காட்டி ஆங்கிலத்தில் அரிய உரை ஒன்று எழுதியுள்ளார். ராமச்சந்திரக் கவிராயரிடம் கல்வி பயின்ற சிறந்த கல்வியாளரான இவர், வள்ளுவருக்கு, வள்ளுவர் உருவம் காசு வெளியிட்டுப் பெருமை சேர்த்தார். பொறித்த தங்கக் வீரமாமுனிவரின் நூல்களுக்கு மறு பதிப்பு போட்டார். தமிழகத்தில் பாதுகாக்கப்பட்ட நீருக்காக குடிநீருக்காகப் கிணறுகள் தோண்டி அதில் பல 'வான்சிறப்பு' எனும் அதிகாரத்திலிருந்து குறள்கள் வெட்டி வைத்தார்.

இரேனியஸ் (1790-1838) இவர் ஜெர்மனி நாட்டைச் சேர்ந்தவர், டாக்டர், போப் அவர்களால் சிறந்த தமிழறிஞர் எனப் பாராட்டப் பெற்றவர். ரூத்தன் மிஷனைச் சேர்ந்த இவர் பாளையங் கோட்டையில் தங்கி சமயத் தொண்டாற்றினார். சிறந்த தமிழ் இலக்கண நூல் ஒன்று எழுதியுள்ளதாகத் தெரிகிறது. வேத உதாரணத் திரட்டு என்னும் உரைநடை நூலும் எழுதியுள்ளார். மக்களுக்குத் தன்னால் இயன்ற அளவில் பல்வேறு வழிகளிலும் உதவி புரிந்துள்ளதாகத் தெரிகிறது.

தமது தமிழ்த்தொண்டினால் தலைசிறந்து விளங்கி தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் தனி இடம் பிடித்துள்ள இவர் களைத் தவிர ஏரியல், லாசரஸ், ராட்லர், பெர்சிவல் போன்ற வேறுபலரும் தமிழ்த்தொண்டு புரிந்துள்ளனர். இவர்களுள் பெர்சிவல் சேகரித்த சொற்களைக் கொண்டு வின்கலோ என்பார் சாந்தலர் என்பவரின் துணையுடன் பதிப்பித்துள்ள 67000 சொற்கள் அடங்கிய பேரகராதி குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்கள்

முத்துசாமிப்பிள்ளை சென்னைக் கல்விச் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்தவர். எல்லீசரின் வேண்டுகோளுக் கிணங்க, பழம் ஏட்டுச்சுவடிகளைச் சேகரித்துக் கொணர்ந்த தோடு தமிழ்த்தொண்டில் தலைசிறந்து விளங்கிய இத்தாலியப் பெருந்தகை 'வீரமாமுனிவரின் வாழ்க்கை வரலாற்றைத் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் எழுதி வெளியிட்டார்.

தஞ்சை ஆபிரகாம் பண்டிதர் கருணாமிர்த சாகரம் எனும் நூலை எழுதியுள்ளார். இது இசைப் பேரிலக்கணம் என்று போற்றப்படுகின்றது.

வேதநாயகம் பிள்ளை (1826-1889)

திருச்சிக்கருகிலுள்ள குளத்தூரில் பிறந்த இவர், மாயூரத்தில் மாவட்ட முனிசிப்பாகப் பணி புரிந்தார். நேர்மையான குணமும், நிர்வாகத் திறமும் கொண்டவர். மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தர பிள்ளையின் மனதுக்கினிய நண்பர். பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் என்னும் நாவலை எழுதித் தமிழ்நாவல் துறைக்கு வித்திட்டவர். இதுவே தமிழில் தோன்றிய முதல் நாவல் இலக்கியமாகக் கருதப் படுகிறது.

45 அதிகாரங்களைக் கொண்ட, அரிய நீதிகளை உள்ளடக்கிய 'நீதிநூல்' ஒன்றும் எழுதியுள்ளார். கவிதை நூலான இது 20 ஆம் நூற்றாண்டின் சிறந்த அறநூல் என்று போற்றப்படுகின்றது. இவரது நண்பரான மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் 'நிகரில் ஞானச் சோதி நூல்' என்று இதனைப் பாராட்டி இருப்பது இதன் சிறப்பிற்குப் போதுமான சான்றாகும். இவரியற்றிய 'சர்வசமய சமரசக் கீர்த்தனம்' எனும் இசைத் தமிழ் நூல், எல்லாச் சமயத்தவரும் சமரச

மனப்பான்மையோடு வாழ வேண்டும் என்ற இவரது நோக்கத்தின் பிரதிபலிப்பே ஆகும். 'பெண்மதி மாலை' என்னும் நூல் பெண்களுக்குக் கல்வி வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தும் பாங்கில் அமைந்துள்ளது. இவை தவிர தேவமாதா அந்தாதி முதலான பல நூல்களை எழுதி யுள்ளார். மொத்தம் 13 தமிழ் நூல்கள் இவரால் எழுதப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிகிறது. பாடல், வசனம், கீர்த்தனங்களை எளிய இனிய நடையில் எழுதி பாரதிக்கு முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தவர். நகைச்சுவை நிரம்பிய நூல்களும் எழுதியுள்ளார்.

வேதநாயக சாஸ்திரி திருநெல்வேலியில் பிறந்தவர். ஏசு கொண்ட நாதரைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் 'பெதலகேம் குறவஞ்சி' என்ற நாடக நூலை இயற்றியுள்ளார். இந்நூலின் சிறப்புணர்ந்த சென்னை நகரத்தார் இவரைப் பெரிதும் பாராட்டினர். இதனால் மனம் நெகிழ்ந்து மகிழ்ந்த பட்டணப்பிரவேசம்' என்ற இவர் 'சென்னைப் நொண்டி நாடகத்தை இயற்றினார். மேலும் ஞான ஏற்றப்பாட்டு, ஞானக்கும்மி, / ஞானத்தச்சன் நாடகம், பராபரன்மாலை, அதியானந்தம் போன்ற பல நூல்களையும் எழுதியுள்ளார்.

H.A. கிருட்டினப்பிள்ளை

திருநெல்வேலியில், ரெட்டியார் பட்டியில், வேளாளர் மரபில் 1827-ல் பிறந்தவர். வித்துவான் திருப்பாற்கடல் நாதக் மகா கவிராயரிடம் தமிழ் கற்றார். தமிழ்ப் புலமை மிக்க வைணவக் குடும்பத்தில் பிறந்த இவர், கிறிஸ்தவப் பள்ளி/ ஒன்றில் தமிழ்ப் பண்டிதராகப் பணிபுரிந்தார். சூழ்நிலையின் சாதனையால் தனது 30-ஆவது வயதில் கிறிஸ்தவராக மதம் மாறி Henry Alfred என்று பெயர் மாற்றமும் • பெற்றார். அதனால் இவர் H.A கிருட்டினப் பிள்ளை என்றே வழங்கப்பட்டார்.

ஆங்கிலத்தில் John Bunyan என்பார் எழுதிய 'The Pilgrims Progress' 'துறக்கப் பயணம்' எனும் நூலைத் தழுவி, இரட்சணிய யாத்திரிகம் என்னும் இயற்றினார். ஐந்து பருவங்களையும் ஏறக்குறைய 4000 நூலை பாக்களையும் கொண்டது இந்நூல். இந்நூலின் சிறப்பால் இவர் கிறித்துவக் கம்பர் என்றும், மகாவித்துவான் என்றும் போற்றப்படுகின்றார். இதன் சிறப்பை டாக்டர். ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை அவர்களும் பாராட்டியுரைத் துள்ளார். மேலும் இவர், இரட்சண்ய சமயநிர்ணயம், இரட்சண்ய மனோகரம், இரட்சண்ய குறள் போன்ற பல நூல்களும் வெளியிட்டுள்ளார்.

சாமுவேல் பிள்ளை 'தொல்காப்பிய நன்னூல்' என்னும் நூல் இயற்றியுள்ளார். இதில் தொல்காப்பியத்திற்கும், நன்னூலுக்கு முள்ள ஒற்றுமை, வேற்றுமைகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

ஐரோப்பியர்களான இவர்களது வருகையால்தான் அச்சப் பொறி அறிமுகமானது. நெருடல் மிக்க நிகண்டுகள் அறிவு பூர்வமான அகராதிகளாக உருமாறின; எளிமை மிகுந்த உரைநடைத் தமிழ் வளர்ந்தது. எழுத்துச் சீர்திருத்தம் ஏற்பட்டது. கதைகள், கட்டுரைகள், நாவல்கள், நாடகங்கள் போன்ற இலக்கியப் பிரிவுகள் அறிமுகமாகி வளர்ச்சி கண்டன; இதழ்கள் தோன்றின. எனவே இவ்வைரோப்பியரான கிறித்தவர்களின் வருகையால்தான் தமிழ் மறுமலர்ச்சி கண்டது என்றே கூறவேண்டும்.

2.10 பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள்

சங்க மருவிய காலத்தில் தோன்றிய பதினெட்டு நூல்களைச் சேர்த்து பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் என்று வழங்கலாயிற்று. தமிழ் நூல்களில் பெரும் பிரிவு பதினெண் கீழ் கணக்கு நூல்கள் ஆகும்.

நம் முன்னோர்கள் உருவாக்கிய, மக்கள் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அறங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட நூல்கள் அறநூல்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

தமிழகத்தில் சங்கம் மருவிய காலத்தில் இயற்றப்பட்ட 18 நூல்கள் ஒருங்கே பதினெண் கீழ்க்கணக்குநூல்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன.

இவை ஒவ்வொன்றும் பல்வேறு புலவர்களால் தனித்தனியான பாடப்பட்டவை.

பதினெண் கீழ்க்கணக்குநூல்கள் யாவை

1. நாலடியார்
2. நான்மணிக்கடிகை
3. இன்னா நாற்பது (நானாற்பதில் ஒன்று)
4. இனியவை நாற்பது (நானாற்பதில் ஒன்று)
5. கார் நாற்பது (நானாற்பதில் ஒன்று)
6. களவழி நாற்பது (நானாற்பதில் ஒன்று)
7. ஐந்திணை ஐம்பது (ஐந்திணை தொகுப்பில் ஒன்று)
8. ஐந்திணை எழுபது (ஐந்திணை தொகுப்பில் ஒன்று)
9. திணைமொழி ஐம்பது (ஐந்திணை தொகுப்பில் ஒன்று)
10. திணைமாலை நூற்றைம்பது (ஐந்திணை தொகுப்பில் ஒன்று)
11. முப்பால் (திருக்குறள்)
12. திரிகடுகம்
13. ஆசாரக் கோவை

14. பழமொழி
15. சிறுபஞ்சமூலம்
16. கைநநிலை
17. முதுமொழிக் காஞ்சி
18. ஏலாதி

3 வகைகள் :

அறநூல்கள் - 11

அகநூல்கள் - 6

புறநூல் - 1

அறநூல்கள்

நூல்கள்	ஆசிரியர்கள்
1. நாலடியார்	சமணமுனிவர்கள்
2. நான்மணிக்கடிகை	விளம்பிநாகனார்
3. இன்னை நாற்பது	கடிலர்
4. இனியவை நாற்பது	பூதஞ்சேந்தனார்
5. திரிகடுகம்	நல்லாதனார்
6. ஆசாரக்கோவை	பெருவாயின்புள்ளியார்
7. பழமொழி	முன்றுரை அரையனார்
8. சிறுபஞ்சமூலம்	காரியாசன்
9. ஏலாதி	கணிமேதாவியர்
10. திருக்குறள்	திருவள்ளுவர்
11. முதுமொழிக்காஞ்சி	கூடலூர் கிழார்

அகநூல்கள்

நூல்கள்	ஆசிரியர்கள்
1. ஐந்திணை ஐம்பது	மாறன் பொறையனார்
2. ஐந்திணை எழுபது	மூவாதையார்
3. திணைமொழி ஐம்பது	கண்ணன் சேந்தனார்
4. கார் நாற்பது	கண்ணன் கூத்தனார்
5. திணைமாலை நூற்றைம்பது	கணிமேதாவியார்
6. ஐந்திணை அறுபது (அ) கைநநிலை	புல்லங்காடனார்

புறநூல்

நூல்	ஆசிரியர்
1. களவழி நாற்பது	பொய்கையார்

1. நாலடியார்

திருக்குறளுக்கு அடுத்த படியாகப் போற்றப்படும் நீதி நூலாகும்.

இது 'நாலடி நானூறு' எனவும் அழைக்கப்படுகிறது.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் உள்ள "ஒரே தொகை நூல்" நாலடியார் ஆகும்.

ஆசிரியர் : சமண முனிவர்களால்

பா வகை : வெண்பா

பாடல் எண்ணிக்கை : 400

40 அதிகாரங்களைக் கொண்டது, (அதிகாரத்தத்துக்கு பத்து பாடல்கள் வீதம் 400

பாடல்களைக் கொண்டது)

இயற்றப்பட்ட காலம் : (கி.பி.250 ஐ ஒட்டிய காலம்)

வேறு பெயர்கள்

1. நாலடி நானூறு
2. வேளாண் வேதம்

திருக்குறளைப் போன்றே முப்பிரிவுகளை உடையதாக விளங்குகிறது.

1. அறத்துப்பால் : 13
2. பொருட்பால் : 24
3. காமத்துப்பால் : 3

நூலிற்கு உரை கண்டவர்

1. தருமர்
2. பதுமனார்

நாலடியாரின் உரைகளை உள்ளடக்கியது "நாலடியார் உரைவளம்" என்னும் நூல்.

ஜி.யூ.போப் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துள்ளார்

நூலின் பெருமையை கூறும் அடிகள்

"ஆலும் வேலும் பல்லுக்கு உறுதி

நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்கு உறுதி",

"நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்குறுதி" என்ற பழமொழியில் வரும், நாலும் என்பது நாலடியாரையும் இரண்டும் என்பது திருக்குறளையும் குறிப்பதாகும்.

மேற்கோள்கள்

- 1."கல்வி கரையில கற்பவர் நாள்சில;

மெல்ல நினைக்கின் பிணிபல - தெள்ளிதின்
ஆராய்ந்து அமைவுடைய கற்பவே நீரொழியப்
பாலுண் குருகின் தெரிந்து. ”

2.“ஆராய்ந்து அமைவுடைய கற்பவே, நீர் ஒழியப்
பால்உண் குருகின் தெரிந்து”

3.“கல்வி அழகே அழகு”

2. நான்மணிக்கடிகை

பாடல் எண்ணிக்கை : 101

ஆசிரியர் : விளம்பி நாகனார்

பாவகை : வெண்பா

இயற்றப்பட்ட காலம் : நான்காம் நூற்றாண்டு

நான்கு + மணி + கடிகை = நான்மணிக்கடிகை

கடிகை = துண்டு, ஆபரணம், தோள்வளை.

நான்கு மணிகள் பதிக்கப் பெற்ற தோள்வளை போல் நான்கு நீதி மணிகளால்
நிலைநாடாப்பட்ட பாடல்களைக் கொண்ட நூல்.

முதல் இரண்டு கடவுள் வாழ்த்து பாடலிலும் நான்கு கருத்துக்கள் உள்ளன.

கடவுள் வாழ்த்து திருமாலைப் பற்றியது.

ஒவ்வொரு பாடலும் நான்கு அடிகளால் ஆனது

நூலில் வடமொழி கலப்பு அதிகம்.

ஜி.யு.போப் இந்நூலின் இரு பாடல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிப்பெயர்த்துள்ளார்.

நான்கு மணியான கருத்துக்கள் சொல்லப்படுகின்றன. இதனாலேயே இது

நான்குவகை மணிகளால் ஆன ஆபரணம் 'நான்மணிக்கடிகை' என்று

அழைக்கப்படுகிறது.

முக்கிய அடிகள்

“யார் அறிவார் நல்லாள் பிறக்கும் குடி”

“இந்நிலத்தே மன்னுதல் வேண்டின் இசைநடுக தன்னொடு செல்வது
வேண்டின் அறம் செய்க

வெல்வது வேண்டின் வெகுளிவிடல்”

“இளமைப் பருவத்துக் கல்லாமை குற்றம் வளமில்லாப் போழ்தத்து
வள்ளன்மை குற்றம்”

“ஈன்றாளோடு எண்ணக் கடவுளும் இல் கொண்டானிற் சிறந்த கேளிர்
பிறர்இல்”

“மனைக்கு விளக்கம் மடவாள்

மடவாளுக்கு விளக்கம் புதல்வர்
புதல்வர்க்கு விளக்கம் கல்வி
கல்விக்கு இலக்கம் புகழ்சால் உணர்வு”

3. பழமொழி நானூறு

பாடல் எண்ணிக்கை : 400

இயற்றப்பட்ட காலம் : கி. பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டு எனக் கருதப்படுகின்றது

ஆசிரியர் : முன்றுரை அரையனார்

பாவகை : வெண்பா

இந்நூலை பதிப்பித்தவர் = செல்வசேகர முதலியார்

பெயர்க்காரணம்

ஒரு கதையோ, வரலாற்று நிகழ்வோ கட்டி உரைக்கப்பட்டு பாடலின் இறுதியில் பழமொழி நீதி சுட்டப்படுவதாலும், நானூறு பாடல்களை உடையதாலும் பழமொழி நானூறு எனப் பெயர்பெற்றது.

வேறு பெயர்கள்

பழமொழி

உலக வசனம்

ஆசிரியர் குறிப்பு

இந்நூலின் ஆசிரியர் = முன்றுரை அரையனார்.

முன்றுரை என்பது ஊர்பெயர்.

அரையன் என்ற பட்டம் பெற்றவர் என்றும் கூறுவர் சிலர்.

அரையன் என்ற சொல் அரசனைக் குறிக்கும்.

முன்றுரை என்ற ஊரை ஆண்ட அரசனாக இருக்கலாம் அல்லது அரையன் என்பது புலவரின் குடிபெயராக இருக்கலாம்.

நூல் பகுப்பு முறை

இந்நூலின் பெரும் பிரிவுகள் = 5, இயல்கள் = 34

பிரிவு 1 = கல்வி, ஒழுக்கம், புகழ் பற்றியது (9 இயல்கள்)

பிரிவு 2 = சான்றோர், நட்பின் இயல்பு பற்றியது (7 இயல்கள்)

பிரிவு 3 = முயற்சி, பொருள் பற்றியது (8 இயல்கள்)

பிரிவு 4 = அரசர், அமைச்சர், பாடல் பற்றியது (6 இயல்கள்)

பிரிவு 5 = இல்வாழ்க்கை, உறவினர், வீடுநெறி பற்றியது (4 இயல்கள்)

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் உள்ள முப்பெரும் அறநூல்கள்

திருக்குறள்

நாலடியார்

பழமொழி நானூறு

தொல்காப்பியர் பழமொழியை “முதுமொழி” என்கிறார்.

பழமொழி என்ற சொல் முதன் முதலில் அகநானூறில் வருகிறது.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் மிகுதியாக வரலாற்று குறிப்புகளை கூறும் நூல் இதுவே.

மேற்கோள்கள்

“அணியெல்லாம் ஆடையின் பின்”

“கடன் கொண்டும் செய்வார் கடன்”

“கற்றலின் கேட்டலே நன்று”

“குன்றின்மேல் இட்ட விளக்கு”

“தனிமரம் காடாதல் இல்”

“திங்களை நாய்க் குரைத் தற்று”

“நுணலும் தன் வாயால் கெடும்”

இந்நூலின் பிரிவுகள்

கல்வி (10)

கல்லாதார் (6)

அவையறிதல் (9)

அறிவுடைமை (8)

ஒழுக்கம் (9)

இன்னா செய்யாமை (8)

வெகுளாமை (9)

பெரியாரைப் பிழையாமை (5)

புகழ்தலின் கூறுபாடு (4)

சான்றோர் இயல்பு (12)

சான்றோர் செய்கை (9)

கீழ்மக்கள் இயல்பு (17)

கீழ்மக்கள் செய்கை (17)

நட்பின் இயல்பு (10)

நட்பில் விலக்கு (8)

பிறர் இயல்பைக் குறிப்பால் உணர்தல் (7)

முயற்சி (13)

கருமம் முடித்தல் (15)

மறை பிறர் அறியாமை (6)

தெரிந்து தெளிதல் (13)

பொருள் (9)

பொருளைப் பெறுதல் (8)

நன்றியில் செல்வம் (14)

ஊழ் (14)

அரசியல்பு (17)

அமைச்சர் (8)

மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல் (19)

பகைத்திறம் தெரிதல் (26)

படைவீரர் (16)

இல்வாழ்க்கை (21)

உறவினர் (9)

அறம் செய்தல் (15)

ஈகை (15)

வீட்டு நெறி (13)

4. முதுமொழிக்காஞ்சி

பெயர்க்காரணம் :

முதுமொழி = மூத்தோர் சொல்,

காஞ்சி = மகளிர் இடையணி

மூத்தோர் சொற்கள் பலவற்றைக் கோர்த்த கோவை முதுமொழிக்காஞ்சி எனப்படுகிறது.

வேறு பெயர்

அறவுரைக்கோவை

ஆத்திச்சூடியின் முன்னோடி

முதுமொழிக்காஞ்சி என்பது காஞ்சித்திணையின் துறைகளுள் ஒன்று.

இந்நூல் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று.

இந்நூலை அறவுரைக்கோவை எனவும் கூறுவர்.

இந்நூலில் பத்து அதிகாரங்களும், அதிகாரத்திற்கு பத்துச் செய்யுள் வீதம் நூறு பாடல்களும் உள்ளன.

ஆசிரியர் = மதுரைக் கூடலூர்க்கிழார்

பாடல்கள் = 100

பாவகை = குறள் தாழிசை

ஒவ்வொன்றும் பத்து அடிகளைக் கொண்ட பத்துப் பாடல்களை மட்டுமே கொண்டுள்ளது.

ஒவ்வொரு பத்தும், “ஆர்கலி உலகத்து” என்று தொடங்குகிறது.

ஒவ்வொரு பத்தும், “ஆர்கலி உலகத்து” என்று தொடங்குகிறது.

இதன் பாடல்கள் குறள்வெண்பா செந்துறை என்ற யாப்பால் ஆனவை.

பத்துப் பிரிவும், பிரிவுக்கு பத்து பாடலுமாக உள்ளது.

1. சிறந்த பத்து
2. அறிவுப் பத்து
3. பழியாப் பத்து
4. துவ்வாப் பத்து
5. அல்ல பத்து
6. இல்லைப் பத்து
7. பொய்ப் பத்து
8. எளிய பத்து
9. நல்கூர்ந்த பத்து
10. தண்டாப் பத்து

ஆசிரியர் குறிப்பு

பெயர்: மதுரை கூடலூர் கிழார்.

பிறந்த ஊர்: கூடலூர்

காலம்: சங்க காலத்திற்குப்பின் வாழ்ந்தவர்.

ஆசிரியர் சிறப்பு

இவர் தம் பாடல்களை நச்சினார்க்கினியர் முதலிய நல்லுரையாசிரியர்கள் மேற்கோள்களாக கையாண்டுள்ளார்கள்.

சொற்பொருள்

ஆர்கலி - நிறைந்த ஓசையுடைய கடல்

காதல் - அன்பு, விருப்பம்

மேதை - அறிவு நுட்பம்

வண்மை - ஈகை, கொடை

பிணி - நோய்

மெய் - உடம்பு

மேற்கோள்கள்

1."ஆர்கலி உலகத்து மக்கட்கு எல்லாம் -

ஓதலின் சிறந்தன்று, ஒழுக்கம் உடைமை."

ஆர்கலி - கடல்

ஓதலின் - கற்றலைப் பார்க்கிலும்

ஓசையினை உடைய கடல் சூழ்ந்த உலகத்தில் உள்ளவர்கள் எல்லாம்

ஒழுக்கத்துடன் இருப்பது சிறந்ததாகும்.

2. "காதலின் சிறந்தன்று, கண் அஞ்சப்படுதல்"

காதலின் - பிறரால் அன்பு செய்யப்படுவதைக் காட்டிலும்

சிறந்தன்று - சிறப்புடையது

பிறர் அன்பு பாராட்டும்படி நடத்தலை விட அவர் மதிக்கும்படி நடத்தல்

மேலானது.

3. "மேதையின் சிறந்தன்று, கற்றது மறவாமை."

கற்றது - கற்ற பொருளை

மறவாமை - மறவாதிருத்தல்

புதிதாக ஒன்றை அறிந்துகொள்வதை விட கற்றதை நினைவில் வைத்திருப்பது

மேலானது.

4. "வண்மையின் சிறந்தன்று, வாய்மை உடைமை"

வண்மையின் - வளமையோடிருத்தலை விட

செல்வத்தினும் சிறப்புடையது உண்மை வாழ்க்கையாகும்.

5. "இளமையின் சிறந்தன்று, மெய் பிணி இன்மை"

மெய் - உடம்பு

பிணி இன்மை - நோயில்லாமலிருத்தல்

நோயில்லாமல் இருத்தல் இளமையினும் சிறப்பானது.

6. "நலன் உடைமையின் நாணுச் சிறந்தன்று"

நலன் உடைமையின் - அழகுடைமையை விட

நாணு - நாணமுடைமை

அழகைக் காட்டிலும் வெட்கம் சிறப்பானது.

7. குலன் உடைமையின் கற்புச் சிறந்தன்று."

குலன் உடைமையின் - நல்ல குணத்தையுடைமை யினும்

கற்பு - கல்வியுடைமை

உயர்ந்த குலத்தைக் காட்டிலும் கல்வி மேன்மை யானது.

"8.கற்றலின் கற்றாரை வழிபடுதல் சிறந்தன்று"

கற்றாரை - கற்ற பெரியாரை

வழிபடுதல் - போற்றியொழுகுதல்

கற்றலை விடக் கற்றாரை வழிபட்டொழுகுதல் மேலானது.

"9. செற்றாரைச் செறுத்தலின் தற் செய்கை சிறந்தன்று."

செற்றாரை - பகைவரை

செறுத்தலின் - வெல்லுவதைவிட

பகைவரை வெல்லுவதைவிட தன்னை மேம் படுத்திக் கொள்வது சிறப்பானது.

"10. முன் பெருகலின் பின் சிறுகாமை சிறந்தன்று."

முன் பெருகலின் - முன்பு பெருகிப் பின் அழிதலைக் காட்டிலும்

சிறுகாமை - நின்ற நிலையில் குறையாதிருத்தல்

செல்வம் பெருகி அழிவதைவிட, பெருகாமல் நிலையாக இருத்தல் நன்று.

5. திரிகடுகம்

திரிகடுகம், பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று. பாடல்கள் : 100 + 1
பாவகை : வெண்பா

கொல்லாமை, ஊன் உண்ணாமை, அருளுடைமை, இன்சொல் போன்ற

இவ்வுலகிற்குரிய நல்வழிகளையும்,

அவாவறுத்தல், மெய்யுணர்தல் போன்ற மறுமைக்குரிய நல்வழிகளையும் இந்த நூல் எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

இது மனித சமுதாயத்திற்கு இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் நல்ல வழியினைக் காட்டும் நூலாகும்.

ஒவ்வொரு வெண்பாவிலும் மூன்று அறக்கருத்துகள் சொல்லப்படுகின்றன.

இந்நூலில் அறத்தின் உயர்வும் சிறப்பும் எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.

இல்லறம் நல்லறமாக ஆவதற்குக் கணவனும் மனைவியும் எப்படி வாழ்தல் வேண்டும் என்பது 100 பாடல்களில் 35 இடங்களில் கூறப்படுகிறது.

பெயர்க்காரணம்

திரி = மூன்று

கடுகம் = காரமுள்ள பொருள்

சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி ஆகிய மூன்றும் உடல் நோயைத் தீர்ப்பான.

அதனை போன்று இந்நூலில் அமைந்துள்ள ஒவ்வொரு பாட்டிலும் உள்ள மூன்று கருத்துக்களும் உள்ளத்தின் நோயைத் தீர்க்கும்.

ஆசிரியர் குறிப்பு

ஆசிரியர் : நல்லாதானர்

இயற்பெயர் - ஆதனார்

'நல்' என்பது அடைமொழி

காலம் - கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டு

இவர் வைணவ சமயத்தவர்.

இவர் திருநெல்வேலி மாவட்டம் "திருத்து" என்னும் ஊரை சேர்ந்தவர்.

"செருஅடுதோள் நல்லாதன்" எனப் பாயிரம் குறிப்பிடுவதால் இவர் போர் வீரராய் இருந்திருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகிறது

பொதுவான குறிப்புகள்

"திரிகடுகம் = சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி" என திவாகர நிகண்டு கூறுகிறது.

இந்நூலின் கடவுள் வாழ்த்து திருமாலைப் பற்றி கூறுகிறது.

இந்நூலின் ஒவ்வொரு பாடலிலும் "இம்மூன்றும்" அல்லது "இம்மூவர்" என்னும் சொல் வருகிறது.

மருந்தின் பெயரால் பெயர் பெற்ற நூல்.

இந்நூலில் 66 பாடல்களில் நன்மை தருபவை எவை என்பது பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலில் 34 பாடல்களில் தீமை தருபவை எவை எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

கணவன் மனைவி வாழ்க்கை பற்றியே 35 பாடல்கள் உள்ளன.

300 அறக்கருத்துக்கள் இந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது

முக்கிய அடிகள் : (7th std)

"1.உண்பொழுது நீராடி யுண்டலும் என்பெறினும்
பால்பற்றிச் சொல்லா விடுதலுந் - தோல்வற்றிச்
சாயினுஞ் சான்றாண்மை குன்றாமை இம்மூன்றுந்
தூஉய மென்பார் தொழில்".

நீராடி யுண்பதும், ஒருபக்கச் சார்பு சொல்லாமலிருப்பதும், உயிர் நீங்கினும் சான்றாண்மை நீங்காதிருப்பதும் தூயவர் செயல்கள்.

2."இல்லர்க்கொன் றீயும் உடைமையும், இவ்வுலகில்
நில்லாமை யுள்ளும் நெறிப்பாடும் - எவ்வுயிர்க்கும்
துன்புறுவ செய்யாத தூய்மையும் இம்மூன்றும்

நன்றறியும் மாந்தர்க் குள”.

வறியவர்க்கு பொருளை அளித்தல், இவ்வுலகத்துப் பொருள்களின் நிலையாமையை அறிந்து நல்வழி நின்றல் , எவ்வுயிரையும் துன்புறுத்தாத நிலையில் வாழ்தல் என்னும் இம்மூன்றும் அறவழியில் நடக்கும் மக்களுக்கே என்றும் உண்டு

3.“முறைசெய்யான் பெற்ற தலைமையும் நெஞ்சில்
நிறையிலான் கொண்ட தவமும் - நிறைஒழுக்கம்
தேற்றாதான் பெற்றவனப்பும் இவைமூன்றும்
தூற்றின்கண் தூவிய வித்து”.

முறையறிந்து செய்யாத தலைவனும், உறுதி இல்லாதவன் தவமும், ஒழுக்கமில்லாதவன் அழகும், ஆகிய இம்மூன்றும், புதரில் தூவிய வித்துக்களாகும்.

சொற்பொருள் :

பால்பற்றி - ஒருபக்கச் சார்பு
சாயினும் - அழியினும்
தூஉயம் - தூய்மை உடையோர்
ஈயும் - அளிக்கும்
நெறி - வழி
மாந்தர் - மக்கள்
வனப்பு - அழகு
தூறு - புதர்
வித்து - விதை

“ 1. நெஞ்சம் அடங்குதல் வீடாகும் ”

நெஞ்சம் - மனம்,

அடங்குதல் - அடங்குதலால்,

வீடு ஆகும் - முத்தி உள்ளதாகும்

“2. தாளாளன் என்பான் கடன்படா வாழ்பவன்

வேளாளன் என்பான் விருந்து இருக்க உண்ணாதான்”

முயற்சியை ஆளக் கூடிய திறமையுடைய ஒருவன் தான் பிறருக்கு கடன்படாது வாழ்பவன்; பயிர்த்தொழில் புரிந்து,சமூகத்திற்கே உதவியாக இருப்பவன், விருந்தினர் வந்து காத்திருக்க, தான் மட்டும் தனியே உண்ணாதவன்;

“ 3. நிறை நெஞ்சம் உடையானை நல்குரவு அஞ்சும் ”

நிறைவுடைமை நெஞ்சம் கொண்டவனைக் கண்டு வறுமை அஞ்சும்.

4. உப்பின் பெருங் குப்பை, நீர் படின, இல்லாகும்;
நட்பின் கொழு முளை, பொய் வழங்கின், இல்லாகும்;
செப்பம் உடையார் மழை அனையர்; - இம் மூன்றும்
செப்ப நெறி தூராவாறு."

உப்பின் குவியல் மீது நீர் படிந்தால் உப்பு கரைந்து போகும். நட்பில் பொய் வந்தால் கெட்டுப் போகும். நடுநிலைமையுடையார் மழை போல் எல்லோருக்கும் உதவி செய்வார். இம்மூன்றும் நல்ல நெறிகளைக் கெடுக்கா முறைகள் ஆகும்.

5. "கொண்டான் குறிப்பரிவாள் பொண்டாட்டி"

6. இன்னா நாற்பது

ஆசிரியர் = கபிலர்

பாடல்கள் = 1 + 40

பாவகை = வெண்பா

இன்னா = துன்பம்.

இன்னது இன்னது இன்னா என நாற்பது பாடல்களில் கூறுவதால் இன்னா நாற்பது எனப்படுகிறது.

கடவுள் வாழ்த்து

கடவுள் வாழ்த்தில் சிவன், பலராமன், திருமால், முருகன் என்னும் நான்கு கடவுளரையும் வணங்காமை துன்பம் எனக் கூறுகிறார்.

பொதுவான குறிப்புகள் :

இந்நூல் துன்பம் கொடுக்கும் செயல்களை தொகுத்துக் கூறும் நூல்.

கபிலரிடம் சைவ,வைணவ பேதம் இல்லை.

இந்நூல் அம்மை என்ற வனப்பிற்கு உரியது.

மெல்லிய சில சொற்களால் தொகுக்கப்பட்டு அடியளவு குறைந்துள்ள செய்யுள் அம்மை எனப்படும். சொல் அமைதியிலோ, ஓசை அமைதியிலோ வருவதால் அம்மை எனப்பட்டது.

இந்நூலில் 164 இன்னாத செயல்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

சங்க கால கபிலரும், இவரும் வேறு வேறு.

1. பாரி மன்னனை பாடிய சங்கக் கபிலர்.
2. இன்னா நாற்பது பாடிய கபிலர்.
3. பதினொன்றாம் திருமுறையில் கூறப்படும் கபிலதேவநாயனார்.

4. பன்னிரு பாட்டிலில் சில பாடல்களை பாடிய கபிலர்.

5. அகவற்பா பாடிய கபிலர்.

முக்கிய அடிகள்

1. “உண்ணாது வைக்கும் பெரும்பொருள் வைப்புஇன்னா”

உண்ணாது சேர்த்து வைக்கும் பெரும் பொருள் துன்பமாம்.

2. “தீமையுடையார் அருகில் இருத்தல் இன்னா”

தீச் செய்கையுடையவரது அருகில் இருத்தல் மிகவும் துன்பமாகும்.

3. “ஊனைத் தின்று ஊனைப்பெருக்கல் முன்னின்னா”

உடலைத்தின்று உடல் வளர்ப்பது மிகவும் துன்பமாகும்.

4. “குழவிகள் உற்றபிணி இன்னா”

குழந்தைகள் அடைந்த நோய் மிகவும் துன்பமாகும்.

5. “இன்னா பொருள் இல்லார் வண்மை புரிவு”

பொருள் இல்லாதவர்கள் ஈதலைப் புரிதல் துன்பமாகும்

7. இனியவை நாற்பது

ஆசிரியர் = பூதஞ்சேந்தனார்

பாடல்கள் = 1 + 40

பாவகை = வெண்பா

இந்நூலில் மொத்தம் 124 இனிய செயல்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

இவை இவை இனிமை பயப்பவை என நாற்பது பாடல்களால் கூறுவதால்

இனியவை நாற்பது எனப் பெயர் பெற்றது.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று.

ஒவ்வொரு பாடலும் மூன்று அல்லது நான்கு நற்கருத்துகளை இனிமையாகக்

கூறும்.

கடவுள் வாழ்த்து

சிவன், திருமால், பிரம்மன் ஆகிய மும்மூர்த்திகள் மூவரையும் வணங்குதல்
இனிது எனக் கூறுகிறது.

ஆசிரியர் குறிப்பு

பெயர் - மதுரைத் தமிழாசிரியர் மகனார் பூதஞ்சேந்தனார்.

ஊர் - மதுரை

காலம் - கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டு

பொதுவான் குறிப்புகள்

பெண்ணை இழிவுபடுத்தி நஞ்சாகக் கூறும் வழக்கத்தை முதன் முதலாக கூறிய நூல் இனியவை நாற்பது.

சொற்பொருள்

குழவி - குழந்தை

பிணி - நோய்

கழறும் - பேசும்

மயரி - மயக்கம்

சலவர் - வஞ்சகம்

மன்னுயிர் - நிலைபெற்ற உயிர்

முக்கிய அடிகள் (8th std)

- 1.“குழவி பிணி இன்றி வாழ்தல் இனிதே;
கழறும் அவை அஞ்சான் கல்வி இனிதே;
மயரிகள் அல்லராய், மாண்புடையார்ச் சேரும்
திருவும், தீர்வு இன்றேல், இனிது.”

குழந்தைகள் நோயில்லாது வாழ்வது இனிது. சான்றோர்கள் சபையில் அஞ்சாதவனுடைய கல்வி இனிது. தெளிவான பெருமை உடையவரின் செல்வம் நீங்காமை இனிது.

- 2.“சலவரைச் சாரா விடுதல் இனிதே
புலவர்தம் வாய்மொழி போற்றல் இனிதே
மலர்தலை ஞாலத்து மன்னுயிர்க் கெல்லாம்
தகுதியால் வாழ்தல் இனிது”.

வஞ்சகர்களை நீக்குதல் இனியது. அறிவுடையாருடைய வாய்மொழிச் சொற்களைப் போற்றுதல் இனியது. பூமியில் வாழ்கின்ற உயிர்கள் உரிமையுடன் வாழ்தல் இனிது.

1. “ஊனைத் தின்று, ஊனைப் பெருக்காமை முன் இனிதே;”
தசையைத் தின்று உடம்பை வளர்க்காமை இனிது.

- 2.“ஒப்பமுடிந்தால் மனைவாழ்க்கை முன் இனிது”

மனைவி உள்ளமும் கணவன் உள்ளமும் ஒன்றுபடக் கூடுமாயின் மனை வாழ்க்கை இனிது.

3. “வருவாய் அறிந்து வழங்கல் இனிது”

தன் வருவாய்க்கு ஏற்றார் போன்று கொடுத்தல் இனிது.

4. “தடமெனத் பணைத் தோள் தளிர் இயலாரை;

விடமென்று உணர்த்தல் இனிது”

மூங்கிலை யொத்த தோள்களையும் தளிரையொத்த மென்மையையும்
உடைய மகளிரை விஷம் என்று உணர்த்தல் இனிது.

8. சிறுபஞ்சமூலம்(9th std)

ஆசிரியர் குறிப்பு:

ஆசிரியர் : காரியாசான்

மதுரைத் தமிழாசிரியர் மாக்காயனாரின் மாணவர் எனச் சிறப்புப்பாயிரம்
கூறுகிறது.

இவர் சமண சமயத்தை சார்ந்தவர்.

இவரும் கணிமேதவியாரும் ஒருசாலை மாணாக்கர்.

நூல் குறிப்பு:

இந்நூல் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று.

இந்நூலில் கடவுள் வாழ்த்துடன் 97 வெண்பாக்கள் உள்ளன.

கண்டங்கத்திரி, சிறு வழுதுணை, சிறுமல்லி, பெருமல்லி, நெருஞ்சி ஆகிய ஐந்து
மூலிகையின் வேர்களும் உடல் நோயைத் தீர்ப்பன.

இந்நூலின் ஒவ்வொரு பாடலிலும் ஐந்து அறக்கருத்துகள் உள்ளன.

ஐந்து அறக்கருத்துக்களும் மக்கள் மனநோயைப் போக்குவன.

பொதுவான குறிப்புகள்:

மருந்தின் பெயரால் பெயர் பெற்ற நூல்.

பஞ்சம் = ஐந்து, மூலம் = வேர்.

ஐந்து வேர்கள் = கண்டங்கத்திரி, சிறு வழுதுணை, சிறுமல்லி, பெருமல்லி,
நெருஞ்சி.

சிறுபஞ்சமூலம் போன்றே பெருபஞ்சமூலம் என்ற ஒன்றும் உண்டு. அவை

1. வில்வம்,
2. பெருங்குமிழ்,
3. பாதிரி,
4. தழுதாழை,
5. வாகை

காரியாசனும் ஏலாதியின் ஆசிரியருமான கணிமேதாவியாரும் மதுரைத் தமிழ்
ஆசிரியர் மாக்காயனாரின் ஒரு சாலை மாணவர்கள்.

இந்நூல் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் “அம்மை” என்ற வனப்பிற்கு உரியது.

சொற்பொருள்

கண்ணோட்டம் - இரக்கம் கொள்ளுதல்

எண்வனப்பு - ஆராய்சிக்கு அழகு

வேந்தன் - அரசன்

வனப்பு - அழகு

கிளர்வேந்தன் - புகழுக்குரிய அரசன்

வாட்டான் - வருத்தமாட்டான்

இலக்கணக்குறிப்பு:

கண்ணோட்டம், செல்லாமை, உறைதல், என்றல் - தொழிற்பெயர்கள்
கேட்டார், வாட்டான் - வினையாலணையும் பெயர்

மேற்கோள்கள்

“கண்வனப்புக் கண்ணோட்டம் கால்வனப்புச் செல்லாமை
எண்வனப்பு இத்துணையாம் என்றுரைத்தல் - பண்வனப்புக்
கேட்டார்நன் றென்றல் கிளர்வேந்தன் தன்னோடு
வட்டான்நன் றென்றால் வனப்பு”

கண்ணுக்கு அழகு கண்ணோட்டம் கொள்ளும் இரக்க உணர்வை
வெளிப்படுத்துதல். காலுக்கு அழகு அடுத்தவன் மனையாளை விரும்பிச்
செல்லாமை.

எண் கணக்குக்கு அழகு கூட்டியும் கழித்தும் பெருக்கியும் வகுத்தும் இத்துணை
ஆகிறது என்று சொல்லுதல்.

பண்ணிசைக்கு அழகு கேட்டவர் நன்று என்று பாராட்டல்.

வேந்தனுக்கு அழகு தன் நாட்டு மக்களை வாட்டாமல் மகிழ்வுடன்
வைத்திருக்கிறான் என்று பலரும் சொல்லக் கேட்டல்.

- 1.“நூற்கு இயைத்த சொல்லின் வனப்பே வனப்பு”
நூல்களின் அமைந்துள்ள சொல்லின் அழகே அழகு.
- 2.“பேதைக்கு உரைத்தாலும் செல்லாது உணர்வு”

பேதைக்கு = முட்டாளுக்கு

உரைத்தாலும் = எவ்வளவு சொன்னாலும்

செல்லாது உணர்வு = மண்டையில் ஏறாது

9. ஏலாதி

நூல் குறிப்பு

பாடல்கள்

பாயிரம் - 1,

தற்சிறப்பாயிரம் - 1,

பாடல்கள் - 80

பாவகை = வெண்பா

இந்நூல் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று.

ஏலம், இலவங்கம், சிறுநாவற்பூ, சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி ஆகியவற்றால் ஆன மருந்துக்கு ஏலாதி எனப் பெயர்.

ஆசிரியர் குறிப்பு

ஆசிரியர் = கணிமேதாவியார்

சமயம் = சமணம்

காலம் = கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டு

இவர் எழுதிய மற்றொரு நூல் = திணைமாலை நூற்றைம்பது.

பெயர்க்காரணம்

ஏலம், இலவங்கம், நாககேசரம், சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி ஆகிய ஆறு மருந்து பொருட்கள் சேர்ந்து உடல் நோயை தீர்ப்பது போன்று, இந்நூலின் உள்ள ஒவ்வொரு பாடல் கூறும் ஆறு கருத்துக்களும் மனிதனின் உள்ளத்திற்கு உறுதி சேர்க்கும்.

பொதுவான குறிப்புகள்

உணவு கொடுத்து ஆதரிப்போர் பெருவாழ்வு பெறுவார் என்பதை 21 பாடல்களில் கூறும் நூல்.

நூல் கூறும் உடலின் அறுவகைத் தொழில்

1. எடுத்தல்
2. முடக்கல்
3. நிமிர்தல்
4. நிலைத்தல்
5. படுத்தல்
6. ஆடல்

மேற்கோள்

“தாய்இழந்த பிள்ளை தலைஇழந்த பெண்டாட்டி
வாய்இழந்த வாழ்வினர், வணிகம் போய்இழந்தார்
கைத்துண்பொருள் இழந்தார் கண்இலவர்க்குநந்தார்
வைத்து வழங்கிவாழ் வார்”

தலைஇழந்த - தலைமகனை இழந்த கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் பொருளால் உண்ணும் பேற்றினை இழந்தவர். கொடையாளி கைக்குப் பொருள்வந்து சேரும்.

“சாவது எளிது; அரிது சான்றாண்மை; நல்லது
மேவல் எளிது; அரிது மெய்போற்றல்”

இறத்தல் எளியது, அதற்கு முன் நல்லோன் எனப் பெயர்படைத்தல் அரியது, நல்ல பொருளை விரும்பி யதனை யடைதல் எளியது, வாய்மையைத் தனக்குக் காப்பாகக் கொண்டொழுகுவது அரியது.

ஒளவையார் பாடல்கள் தொடர்பான செய்திகள்

எட்டுத்தொகையில் உள்ள புறநானூறு, அகநானூறு, நற்றிணை, குறுந்தொகை ஆகிய நான்கு நூல்களில் இவரது பாடல்கள் 59 உள்ளன. அவற்றில் புறத்திணைப் பாடல்கள் 33. ஏனைய 26 அகத்திணைப் பாடல்கள். அதிக பாடல்களைப் பாடிய புலவர் வரிசையில் இவர் 9 ஆம் நிலையில் உள்ளார். இவருக்கு அடுத்த நிலையில் உள்ள நல்லந்துவனார் 40 பாடல் பாடியவராகக் காணப்படுகிறார்.

ஐங்குறுநூறு தொகுப்பில் 100 பாடல்கள் பாடிய புலவர்களை விட்டுவிட்டுப் பார்த்தால், சங்கநூல்களில் அதிக பாடல்கள் பாடிய புலவர்கள் வரிசையில் இவர் கபிலர், பரணர் ஆகியோருக்கு அடுத்த நிலையில் உள்ளார்.

ஒளவையாரால் பாடப்பட்ட அரசர்கள்

சேரமான் மாரி வெண்கோ, சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளி, பாண்டியன் கானப்பேரெயில் தந்த உக்கிரப் பெருவழுதி ஆகிய மூவரும் நண்பர்களாகக் கூடி மகிழ்ந்திருக்கக் கண்டு, வானத்து மீன்கள் போலவும், மழையின் திவலைகள் போலவும் உயர்ந்தோங்கிப் பொலிக என வாழ்த்தினார்.

வள்ளல்கள்

அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி, அதியமான் அஞ்சி மகன் பொகுட்டெழினி ஆகிரோரை ஒளவை பல பாடல்களில் போற்றியுள்ளார்.

மூவேந்தர் பறம்புமலையை முற்றியிருந்தபோது அவன் வளர்த்த குருவிப் பறந்து சென்று நெற்கதிர்களைக் கொண்டுவந்து தந்து பாரிக்கு உணவளித்தனவாம். விறலியர் சமைத்த கீரையோடு சேர்த்துச் சமைத்து உண்பதற்கு ஒளவையார் நாஞ்சில் வள்ளுவனிடம் அரிசி கேட்டாராம். இந்த வள்ளுவன் தன் தகுதிக்கு அரிசி தருவது இழிவு எனக் கருதி போர்க்களிறு ஒன்றைப் பரிசாகத் தந்தானாம். இதனைத் தேற்றா ஈகை எனக் குறிப்பிட்டு ஒளவை வருந்துகிறார்.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் பிற செய்திகள்

11. அறநூல் – ஆசாரக்கோவை

ஆசாரம் - ஒழுக்கம்.

கோவை - அடுக்கிக் கூறுதல்.

ஒழுக்க நெறிகளைப் பற்றியும் நாள்தோறும் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைப் பற்றியும் குறிப்பிடுகிறது.

12. புறநூல்

களவழி நாற்பது

ஏர்க்களம் பற்றியும் போர்க்களம் பற்றியும் பாடப் பெறுவது களவழி. இந்நூல் முழுவதும் யானைப் போர் பற்றியும் அழகிய வீரக் கற்பனைகளைத் தருகிறது.

13. அகநூல்கள்

கார் நாற்பது

அகப்பொருள் கூறும் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் சிறிய நூல். கார்காலத்தின் அழகிய இயற்கை வர்ணனைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. முல்லைத் திணைக்குரிய அகப்பொருள் இதில் சித்தரிக்கப்படுகின்றது. முல்லை நிலத்தின் முதல் கரு உரிப்பொருட்கள் அழகுற சொல்லப் பெற்றிருக்கின்றன.

14. ஐந்திணை ஐம்பது

ஆசிரியர் பொறையனார். அகத்திணைகளான முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், பாலை, நெய்தல் எனும் ஐந்திற்கும் திணைக்குப் பத்துப் பாடலாக 50 பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இந்நூல் சிறந்த செய்யுள் நடையையும் செறிந்த பொருளையும் கொண்டதாகும்.

“ஐந்திணை ஐம்பதும் ஆர்வத்தின் ஓதாதார் செந்தமிழ் சேராதார்”
என்று இந்நூலின் சிறப்பை உணர்ந்த பாயிரப்பாடல் கூறுகிறது.

15. ஐந்திணை எழுபது

ஆசிரியர் மூவாதியார்.

ஒவ்வொரு திணைக்கும் 14 பாடல்கள் வீதம் ஐந்து திணைக்குமாக 70 பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

இது அகப்பொருட்டுறைகளை விளக்க எழுந்த சிறந்த நூலாகும்.

ஐந்திணை எழுபது நூலின் ஆசிரியர்?

- பொறையனார்
- மூவாதியார்
- பூதஞ்சேந்தனார்
- ஒளவையார்

16. திணைமாலை நூற்றைம்பது

ஆசிரியர் மாக்காயனார் மாணாக்கன் கணிமேதாவியார்.

ஒவ்வொரு திணைக்கும் 30 பாடல்கள் வீதம் 150 பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

அகத்திணை கருத்துக்கள் அமைந்த இப்பாடல்களில் வடசொற்களும் சில கலந்து வரும்.

கீழ்க்கணக்கிலுள்ள அகப்பொருள் நூல்களில் இதுவே பெரிய நூல் ஆகும்.

கீழ்க்கணக்கிலுள்ள அகப்பொருள் நூல்களில் இதுவே பெரிய நூல் ?

- ஐந்திணை எழுபது
- ஐந்திணை ஐம்பது
- திணைமாலை நூற்றைம்பது
- கார் நாற்பது

17. கைந்நிலை (ஐந்திணை அறுபது)

ஆசிரியர் புல்லங்காடனார்.

இதில் 12 முதல் 60 பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

இதிலும் வடசொற்கள் பல கலந்துள்ளன.

கைந்நிலை நூலின் ஆசிரியர்?

- பொறையனார்
- மூவாதியார்
- பூதஞ்சேந்தனார்
- புல்லங்காடனார்

18. திணைமொழி ஐம்பது

ஆசிரியர் கண்ணந் சேந்தனார்.

அகத்திணை ஐந்திற்கும் தலைக்கு பத்துப் பாடல் வீதம் 50 வெண்பாங்களை அமைந்த நூலாததலால் திணைமொழி ஐம்பது எனப் பெயர் பெற்றது. இதில் அமைந்துள்ள உவமைகள், அறிந்து இன்புறத்தக்கவை.

பகுதி - இ

தமிழ் அறிஞர்களும் தமிழ்த் தொண்டும்

3.1 நாட்டுப்புற இலக்கிய வரலாறு

நாட்டார் வழக்காற்றியல், நாட்டாரியல் அல்லது நாட்டுப்புறவியல் (folklore) என்பது நாட்டுப்புற மக்களிடையே காணப்படக்கூடிய பழக்கவழக்கங்களையும், பண்பாடுகளையும், சடங்குகளையும், நம்பிக்கைகளையும் கொண்டு இயலும் இலக்கியங்கள், கதைகள், பழமொழிகள், வாய்மொழி வரலாறு, விடுகதைகள், வாய்மொழி பாடல்கள், கலைகள் போன்றவற்றை சேகரித்து, வகைப்படுத்தி, தொகுத்து, ஆராய்ந்து அவற்றை ஆவணப்படுத்தும் துறையாகும். நாட்டார் வழக்காற்றியல் வாய்மொழி இலக்கியம், பொருள்சார் பண்பாடு, நாட்டார் நிகழ்த்து கலைகள், நாட்டார் சமயம், சடங்கு மற்றும் நம்பிக்கைகள் என நான்கு வகைப்படும். இத்தகைய வழக்குகள் பற்றி நாட்டார் வழக்காற்றியல் அறிவியல் முறைப்படி ஆய்வு செய்கின்றது. 1846 ஆம் ஆண்டிலேயே நாட்டார் வழக்காற்றியல் பற்றித் தற்காலக் கருத்தமைவில் முறையான ஆய்வுகள் தொடங்கின. வில்லியம் ஜான் தாமஸ் என்பவரே இத்துறையில் முன்னோடியாவார். பேராசிரியர் நா. வானமாமலை நாட்டார் வழக்காற்றியல் என்ற சொல்லை முதன் முதலில் பயன்படுத்தினார்.

கலைச்சொற்கள் பட்டியல்

- நாட்டுப்புற வழக்காறு - Folklore
- நாட்டுப்புறவியல் - Folkloristics
- நாட்டுப்புற இலக்கியம் - Folk Literature
- நாட்டுப்புறப் பாடல் - Folk Song
- நாட்டுப்புறக் கலை - Folk Art
- நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகள் - Folk Beliefs

"நாட்டுப்புற இலக்கியத்தின் வேர்கள் மனித சமுதாயத்தில் மிக ஆழமாகப் பதிந்துள்ளன. நாட்டுப்புற இலக்கியமானது மனித சமுதாயம் எதை

அனுபவித்ததோ, எதைக் கற்றதோ அதைக் குவித்து வைத்திருக்கும் சேமிப்பு அறையாகும்" என்கிறார் முனைவர் ச.சக்திவேல் (நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு : பக்கம் : 22). எனவே நாட்டுப்புற இலக்கியம் மண்ணின் மணத்தைப் பரப்பும் சிறப்பினைக் கொண்டது. நாட்டுப்புற இலக்கியம் என்ற வகைமைப்பாட்டிற்குப் பல வகையினைக் காண முடியும். அவை,

- 1) நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்
- 2) நாட்டுப்புறக் கதைகள்
- 3) நாட்டுப்புறக் கதைப்பாடல்கள்
- 4) நாட்டுப்புறப் பழமொழிகள்
- 5) விடுகதைகள்
- 6) புராணங்கள்

முதலியனவாகும். இனி இவற்றை ஒவ்வொன்றாகப் பார்க்கலாம்.

3.1.1 நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்

நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் முன்னைப் பழமைக்கும் பழமை வாய்ந்தவை. பின்னைப் புதுமைக்கும் புதுமையாகவும் விளங்குகின்றன. இப்பாடல்கள் இனியவை, எளியவை, எழுதப்படாதவை, வாயில் பிறந்து, செவிகளில் நிறைந்து உள்ளத்தில் பதிவு பெறுபவை. இப்பாடல்கள் என்று பிறந்தவை, எவரால் பாடப்பெற்றவை என்று உறுதியாக அறுதியிட்டுச் சொல்ல முடியாத பெருமையினைக் கொண்டவை. இப்பாடல்கள் எழுத்திலக்கியப் பாடல்களைப் போன்று எதுகை, மோனை, இயைபு, இரட்டைக் கிளவி என்ற யாப்பிலக்கணத்தின் கட்டுக் கோப்பில் அமைந்துள்ளன.

3.1.2 நாட்டுப்புறப் பாடல் வகைப்பாடு

நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் அவை பாடப்படும் சூழல், நிகழ்வுகளின் தன்மை இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு வகைப்படுத்தப் படுகின்றன. முனைவர் ச. சக்திவேல் சூழல் அடிப்படையில் எட்டாகப் பிரித்து, அவற்றில் உட்பிரிவுகளையும் வகைப்படுத்தியுள்ளார்.

3.1.3 தாலாட்டுப் பாடல்கள்

தாலாட்டுப் பாடல் என்பது தாய்மை உணர்வின் வெளிப்பாடாகும். அப்பாடல்களில் வெளிப்படும் உணர்வுகளின் தன்மையினை நான்கு கூறுகளாகப் பிரித்துள்ளார்.

குழந்தை பற்றியன.

குழந்தைக்குரிய பொருள்கள் பற்றியன.

குழந்தைகளின் உறவினர் பெருமை பற்றியன.

குழந்தை சாய்ந்தாடும் போது குழந்தையைத் தன் கால்களில் தாங்கி தான் மல்லாந்து படுத்துப் பாடும் பாடல் ஆகும்.

“சாய்ந்தாடம்மா சாய்ந்தாடு
சந்தனக்கிளியே சாய்ந்தாடு
சாய்ந்தாடம்மா சாய்ந்தாடு
சுந்தரக்கிளியே சாய்ந்தாடு”

என்று தந்தை பாடுவான்.

“கைவிசம்மா கைவிசு
கடைக்கு போகலாம் கைவிசு
மிட்டாய் வாங்கலாம் கைவிசு
மெதுவாய் தின்னலாம் கைவிசு”

என குழந்தையின் கையைப்பிடித்து வீசி வீசீ பாடும் உடற்பயிற்சி பாடல் ஆகும்.

உண்ணாத குழந்தைக்கு நிலவைக்காட்டி
“நிலா நிலா ஓடிவா
நில்லாமல் ஓடிவா
மலை மேல ஏறிவா
மல்லிகைப்பூ கொண்டுவா”

என்ற பாடல் குழந்தையை உண்ண வைக்கப் பாடுவதாகும்.

என்ற பாடல் குழந்தையின் உள்ளங்கையில் தன் முழுங்கையை வைத்து மத்து வைத்துக் கடைதல் போன்ற பாவனையில், பருப்புகட.... பருப்பு கட என்று கூறி பின் குழந்தையின் ஒவ்வொரு பிஞ்சு விரலையும் எடுத்து

“இது சோறு,
இது குழம்பு,
இது ரசம்,
இது மோரு,
இது அப்பளம்...” என்று கூறி
“கழுவி கழுவி நாய்க்கு ஊத்து

கழுவி கழுவி நாய்க்கு ஊத்து” என்று கூறிய பிறகு குழந்தையின் உள்ளங்கையில் ஆரம்பித்து

“நரி ஊருது

நண்டு ஊருது” என்று சொல்லிக் கொண்டே குழந்தையின் கம்கட்டுப் பகுதியில் தன் விரல்களின் மூலம் கூச்சப்படுத்தி கிச்சக் கிச்ச... என்று கூறி குழந்தையை மகிழ்வித்து தானும் மகிழ்ந்த தாய்கள் இன்று இல்லை.

3.1.4 குழந்தைப் பாடல்கள்

குழந்தைப்பாட்டுகள் குழந்தை உள்ளத்தைப் புலப்படுத்துவனவாக அமைந்திருக்கும். அதில் பொருள் அமைவதைவிட ஓசை நிறைவுகளே அதிகமாகக் காணப்படும். இப்பாடல்களை மேலும்,

- 1) குழந்தை வளர்ச்சிநிலைப் பாடல்கள்.
- 2) (குழந்தைப் பாடல்கள்) மற்றவர்கள் பாடுவது.
- 3) சிறுவர் பாடல்கள் என்றும் பிரித்துப் பார்க்கலாம்.

3.1.5 காதல் பாடல்கள்

காதல் பாடல்களை இருவகையாகப் பிரிக்கலாம். 1) காதலர்களே பாடுவது, 2) காதலர்கள் அல்லாதவர்கள் தொழில் செய்யும் போது பாடுவது. ஆனால் பெரும்பாலும் நாட்டுப்புறக் காதல், தொழில் செய்யுமிடங்களில் தான் பிறக்கிறது. வண்டிக்காரன் பாடும் தெம்மாங்குப் பாடல்களில் காதல் சுவையைக் காணலாம். உறவில் இன்பம் காண்பதும், பிரிவில் வேதனையடைவதும் பாடலின் பொருளாக அமையும்.

3.1.6 தொழில் பாடல்கள்

மனிதர்கள் கூடித் தொழில் செய்யும்போது அக்கூட்டுறவில் பிறப்பவை தொழில் பாடல்கள். தொழில் பாடல்களிலே அன்பு மலர்வதையும், பாசம் பொங்குவதையும், உழைப்பின் ஆர்வத்தையும், நன்மையில் ஈடுபாட்டையும், தீமையில் வெறுப்பையும் காணலாம். தொழில் பாடல்கள் தொழிலாளர்களது இன்ப துன்பங்களையும், நெஞ்சக் குமுறல்களையும், ஆசாபாசங்களையும், விருப்பு, வெறுப்புகளையும் வெளியிடுகின்றன. தொழில் பாடல்களை ஏலோலங்கிடி பாட்டு, தில்லாலங்கிடி பாட்டு, தெம்மாங்குப் பாட்டு, ஏற்றப் பாட்டு, வண்டிக்காரன் பாட்டு என்றெல்லாம் வழங்குவர்.

3.1.7 கொண்டாட்டப் பாடல்கள்

மனிதன் தன் மகிழ்ச்சியினை ஆடியும் பாடியும் பலரோடு கலந்து கொண்டாடுகிறான். அவ்வெளியீட்டில் தொன்மையான கலைச் சிறப்பையும் மக்களது பண்பாட்டின் சிறப்பினையும் அறியமுடியும். மனிதனின்

உழைப்பிற்குப்பின், அவனது மனமானது ஆடல், பாடல்களில் ஈடுபடுகிறது. இப்பாடல்களை அகப்பாடல், புறப்பாடல் என்று பிரிக்கலாம்.

3.1.8 அகப்பாடல்

சமூகத்திலுள்ள பலரும் இணைந்து குழுவாகப் பாடப்படுவது. பூப்புச் சடங்குப் பாடல், திருமணம், பரிகாசம், நலுங்கு, ஊஞ்சல், வளைகாப்புப் பாடல்கள் போன்றவற்றைக் கூறலாம்.

3.1.9 புறப்பாடல்

பலரும் கலந்தாடும் கும்மி, கோலாட்டம் போன்ற ஆட்டங்களில் பாடப்படும் பாடல்களைப் புறப்பாடல்கள் எனலாம்.

3.1.10 பக்திப் பாடல்கள்

ஆதி காலத்தில் மக்கள் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வு நடத்தினர். இயற்கையின் சக்திகளைத் தெய்வங்களாகக் கருதி வழிபட்டனர். அதிலிருந்து விழாக்களும், பண்டிகைகளும், பலிகளும் தோற்றம் பெற்றன. இவ்வழிபாடுகளை மூன்று நிலைகளில் மக்களிடையே காணமுடியும்.

- 1) இயற்கை வழிபாட்டுப் பாடல்கள்.
- 2) சிறுதெய்வப் பாடல்.
- 3) பெருந்தெய்வப் பாடல்.

சான்று : இயற்கை வழிபாட்டுப் பாடல்

சந்திரரே சூரியரே

சாமி பகவானே

இந்திரரே வாசுதேவா

இப்பமழை பெய்யவேணும்

மந்தையிலே மாரியாயி

மலைமேலே மாயவரே

இந்திரரே சூரியரே

இப்பமழை பெய்யவேணும்

இப்பாடலில் தொன்று தொட்டு வரும் இயற்கை வழிபாட்டைக் காணலாம். நிலா, மழை, ஒளி, பாம்பு, பசு ஆகியவற்றை நாட்டுப்புற மக்கள் வழிபடுகின்றனர். அவ்வாறு வழிபடும்போது இத்தகைய இயற்கைப் பாடல்களைப் பாடுகின்றனர்.

3.1.11 ஒப்பாரிப் பாடல்கள்

இறந்தவர்களை நினைத்து அவர்கள் மீது பாடப்படும் பாடல்களை ஒப்பாரி என்பர். இறந்தவர்களின் இழப்பை எண்ணி, இறந்தவர்களையும் தம்மையும் ஒப்புச் சொல்லி அதாவது ஒப்பிட்டுப் பாடுவது ஒப்பாரியாகும். இறந்தவரின் பெருமையும் அவரது குணநலன்களும் பிறரால் போற்றப்பட்ட முறையும், ஒப்பாரி பாடுகின்றவர்கள் இறந்தவரை நேசித்த முறையும், தன்னுடைய நிலைமை, குடும்பத்தின் நிலைமை, ஈமச் சடங்குகள் பற்றிய விவரங்களும் அப்பாடல்களில் கூறப்படுவதுண்டு.

3.1.12 பன்மலர்ப் பாடல்கள்

ஒரே பாடலில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தன்மை இருப்பின் அப்பாடல் பன்மலர்ப்பாடல் எனப்படும்.

3.1.2 நாட்டுப்புறக் கதைகள்

நாட்டுப்புற மக்களிடையே கதை கூறுவது என்பது பொதுவான பண்பாகும். மக்கள் தங்களது வாழ்வியல் நீதிகளுக்காகவும், பொழுது போக்கிற்காகவும் கதைகளை உரைத்தனர். இன்றளவும் உரைத்து வருகின்றனர். நாளையும் கதையினைக் கூறுவார்கள். ஏனென்றால் கதையினைக் கூறுபவரும், கதையினைக் கேட்பவரும் அந்தந்தக் கதைகளோடு தங்களையும் இணைத்துக் கதை கேட்கின்றனர்.

3.1.2.1 கதைகளின் வகைகள்

முனைவர் ச. சக்திவேல் நாட்டுப்புறக் கதைகளை 6 வகையாகப் பிரிக்கின்றார்.

- 1) மனிதக் கதைகள்
- 2) மிருகக் கதைகள்
- 3) மந்திர - தந்திரக் கதைகள்
- 4) தெய்வீகக் கதைகள்
- 5) இதிகாச புராணக் கதைகள்
- 6) பல்பொருள் பற்றிய கதைகள்

3.1.2.2 கதைகளின் சிறப்புக் கூறுகள்

இக்கதைகளின் முக்கிய நோக்கம் மக்களுக்கு அறக்கோட்பாட்டை உணர்த்துவதே ஆகும். வளரும் குழந்தைகளுக்கு அது நீதி போதனைக் களஞ்சியமாகத் திகழ்கிறது. வாழ்க்கைப் பிரச்சனை, ஆசை, துன்பம், சாதிப் பூசல்,

காதல், ஒழுக்கம், வேதனை, முட்டாள்தனம், பொறாமை, மன உணர்வெழுச்சி, கள்ள நட்பு, மந்திரம், புத்திசாலித்தனம், நீதி முதலியவற்றைக் கூறுவதாக அமையும். மொத்தத்தில் இக்கதைகள் பயன்பாட்டு இலக்கியம் ஆகின்றன. சமூக வரலாற்றை அறியப் பெரிதும் துணைபுரிகின்றன. பண்பாட்டுக் கூறுகளை மீட்டுருவாக்கம் செய்கின்றன. பழங்காலச் சமுதாயச் செய்திகளையும், சமகாலச் செய்திகளையும் இவற்றால் அறிய முடிகின்றது.

3.1.3 நாட்டுப்புறக் கதைப்பாடல்கள்

தனிமனித வாழ்க்கையின் முக்கிய நிகழ்வுகளை - பிறப்பு முதல் இறப்பு வரைக்கும் - கதையினைப் போன்று அதே சமயம் பாடலாகப் பாடுவது கதைப் பாடலாகும். காப்பியத்தில் தன்னிகரில்லாத் தலைவனின் வளப்பம் மிகுந்த செயல்பாடுகள் எழுதப்படுகின்றன அல்லவா? அதைப் போல நாட்டுப்புறக் கதைப்பாடலில் கதைத் தலைவனின் வீர தீரச் செயல்கள் பாடப்படும். கதைப் பாடல்கள் வரலாறுகள் அல்ல. அவை வீரக் காவியங்கள், மனிதப் பண்பின் உயர்ந்த அம்சங்களைப் போற்றுபவை என்கிறார் நா. வானமாமலை (ஐவர் ராசாக்கள் கதை. ப.53). இவை கதைப்பாடல்களின் இயல்புகள் என்றே கூறலாம்.

3.1.3.1 கதைப் பாடலின் தன்மை

கதைப் பாடலில் கீழ்க்காணும் முக்கியக் கூறுகள் காணப்படுகின்றன.

- 1) கதையில் நிகழ்ச்சிப் போக்கு உண்டு. (Action)
- 2) பாத்திரங்கள் வாயிலாக விளக்கப் பெறும். (Characters)
- 3) கதைக் கரு உண்டு (Theme)
- 4) வீரப்பண்புக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப் பெறும். (Prominence of Heroism)
- 5) உரையாடல் (Dialogue) உண்டு.
- 6) திரும்பத் திரும்ப வரல் (Repetition)

3.1.3.2 கதைப் பாடலின் அமைப்பு

கதைப் பாடலின் அமைப்பில் நான்கு முக்கியப் பகுதிகள் உள்ளன. அவையாவன,

- 1) காப்பு அல்லது வழிபாடு.
- 2) குரு வணக்கம்
- 3) வரலாறு
- 4) வாழி

என்பவையாகும்.

சான்று : கதைப் பாடல்கள்

- 1) முத்துப்பட்டன் கதை
- 2) நல்லதங்காள் கதை
- 3) அண்ணன்மார் சுவாமி கதை

3.1.3.3 கதைப் பாடலின் வகைகள்

முனைவர் ச. சக்திவேல் கதைப் பாடல்களை மூன்றாக வகைப்படுத்துகிறார்.

- 1) புராண, இதிகாச தெய்வீகக் கதைப் பாடல்கள்
- 2) வரலாற்றுக் கதைப் பாடல்கள்
- 3) சமூகக் கதைப் பாடல்கள்

3.1.4 நாட்டுப்புறப் பழமொழிகள்

பழமொழி என்ற சொல்லே மிகப் பழமையானவற்றை உணர்த்துவதாகும். பலரது அறிவையும் ஒருவரது நுண்ணுணர்வையும் அதிலிருந்து பெறுகின்றன. அறிவின் சுருக்கமே பழமொழி எனலாம். பழமொழிகள் மக்களது வாழ்வுடன் வாழ்வாகப் பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. மக்களின் வாழ்வில் நாளும் பழக்கத்தில் உள்ள மொழி, எதுகை மோனையுடன் ஒரு கருத்தினைக் கூறுதல், விளக்கம் செய்யும் வகையில் எடுத்துக் கூறுதல் ஆகியவற்றைக் கொண்டதே பழமொழியாகும். இவை சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கும் ஆற்றல் மிக்கவைகளாகும்.

3.1.4.1 பழமொழியின் இயல்புகள்

- 1) பழமொழியின் முக்கிய இயல்பு, சுருக்கம், தெளிவு, பொருத்தமுடைமை.
- 2) அறவுரையையும், அறிவுரையையும் கொண்டிருக்கும்.
- 3) ஒவ்வொரு பழமொழியும் விளக்கக் கூறு (Descriptive element) ஒன்றினைப் பெற்றிருக்கும்.
- 4) பழமொழிக்கு ஒரு சொல்லில் அமைவதில்லை.

3.1.4.2 பழமொழி வகைப்பாடு

முனைவர் ச. சக்திவேல் தமிழ்ப் பழமொழிகளை ஐந்து வகையாக வகைப்படுத்துகிறார்.

- 1) அளவு அடிப்படை (Size Basis)
- 2) பொருள் அடிப்படை (Subject Basis)
- 3) அகரவரிசை அடிப்படை (Alphabetical Basis)
- 4) அமைப்பியல் அடிப்படை (Structural Basis)

5) பயன் அடிப்படை (Functional Basis)

3.1.5 விடுகதைகள்

விடுகதை என்பது ஏதாவது ஒரு கருத்தைத் தன்னிடம் மறைத்துக் கொண்டு கூறுவது. இதனை அறிவுத்திறத்தோடு ஆராய்ச்சி செய்யும் பொழுது, குறைந்த பட்சம் சிந்தனை செய்யும் பொழுதுதான் புலப்படும். மேலும் 'விடுகதை' என்ற நாட்டுப்புற வழக்காற்றில் ஈடுபாடும் விருப்பும் உடையவர்களால் விடுகதையிலுள்ள 'புதிருக்கு' (புரியாத நிலையிலுள்ளது) விடையினைக் கூறமுடியும். இவ்வாறு விடுகதை என்பது,

- 1) அறிவு ஊட்டும் செயல்
- 2) சிந்தனையைத் தூண்டுதல்
- 3) பயனுள்ள பொழுது போக்கு

என்ற வகையில் அமைந்து மக்களின் வாழ்வில் இடம் பெற்றுள்ளது.

3.1.5.1 விடுகதையின் வகைகள்

விடுகதைகளை, பயன்பாட்டு அடிப்படையில் நான்கு வகையாகப் பிரிக்கின்றார் டாக்டர் ச. வே. சுப்ரமணியம் அவர்கள். அவை,

- 1) விளக்க விடுகதைகள் (Descriptive Riddles)
- 2) நகைப்பு விடுகதைகள் (Witty question Riddles)
- 3) கொண்டாட்ட விடுகதைகள் (Ritualistic Riddles)
- 4) பொழுதுபோக்கு விடுகதைகள் (Recreative Riddles)

விடுகதையை அமைப்பியல் ஆய்வின் அடிப்படையில் இரண்டாக வகைப்படுத்தலாம். அவை,

1) உருவகமில்லாதது (Literal)

சான்று :

'சிவப்புச் சட்டிக்குக் கறுப்பு மூடி' - என்பது குன்றி மணியைக் குறிக்கும்.

2) உருவகமுடையது.

சான்று :

'செத்துக் காய்ந்த மாடு சந்தைக்குப் போகுது' - என்பது கருவாட்டினைக் குறிக்கிறது.

இவ்வாறு விடுகதைகளும் பழமொழிகளும் மக்களின் வாழ்வில் பயனுள்ள வகையில் பொழுதைக் கழிப்பதற்கும், சிந்திப்பதற்கும் துணை நின்று உள்ளன. இன்றும் விடுகதை, பழமொழி இவற்றை, தமிழ்நாட்டில் ஒரு குறிப்பிட்ட வானொலியின் பண்பலை ஒலிபரப்பு நிகழ்ச்சிகளில், நிலையத்தார் வானொலி

கேட்பவர்களிடம் தொலைபேசி வழிக் கேட்பதையும் கேட்க முடியும். நாட்டுப்புற வழக்காரும் நாகரிகம் மிகுந்த மக்களின் வாழ்க்கையில் மக்கள் தொடர்புச் சாதனங்களில் இடம்பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

3.1.6 புராணங்கள்

புராணக் கதைகள் மனித மனத்தின் அடித்தளத்தில் உள்ள எண்ணங்களை மையமாகக் கொண்டவை. அத்தகைய புராணக்கதைகள் அன்று முதல் இன்றுவரை வாழ்ந்து வருகின்றன. அறிவியல் வளர்ச்சியில்லாத காலத்தில் மனித வாழ்வில் அனுபவித்த முரண்பாடுகள், விந்தைகள், சிக்கல்கள் ஆகியவற்றுக்குத் தீர்வாகப் புராணக்கதைகள் இருந்துள்ளன. சடங்குகள் தான் புராணங்கள் தோன்றுவதற்கு அடிப்படைக் காரணமாக இருந்துள்ளன. சமயத்தின் ஆழ்ந்த நோக்கு, அடிப்படைக் கருத்துகள் புராணங்களில் தோய்ந்து கிடக்கின்றன.

3.1.6.1 புராணங்களின் வகைகள்

தமிழிலுள்ள புராணங்களை மக்களிடையேயுள்ள,

- 1) வாய்மொழிப் புராணங்கள் (Oral Puranas)
- 2) எழுத்திலக்கியப் புராணங்கள் (தல புராணங்கள்)
என்று பகுத்து ஆராயலாம்.
வினாக்கள்:
நாட்டுப்புறவியல் என்றால் என்ன?
நாட்டுப்புறவியலின் வகைமைப்பாடு குறித்து எழுதுக.
நாட்டுப்புற இலக்கியத்தின் சிறப்புகள் யாவை?
நாட்டுப்புற பாடல்கள் வடிவமைப்பை எடுத்துரைக்க.
கதைப்பாடல் அமைப்பின் முக்கியப் பகுதிகள் யாவை?
பழமொழி என்றால் என்ன சான்றுடன் விளக்குக.
விடுகதையின் வகைகள் யாவை?
நாட்டுப்புற இலக்கிய வரலாற்று வகைமைகளை விளக்கி விவரி.

3.2. புதுக்கவிதை இலக்கிய வரலாறு

புதுக்கவிதை என்பதற்கான வரைவிலக்கணம் என்பது இன்றைய சூழலில் பல்வேறு பட்டதாகக் காணப்படுகின்றது. எனினும் இலகுவாக புதுக்கவிதை என்பது கவிதைக்குரிய மரபு, இலக்கணம் அற்ற ஒரு கவிதை முறையாக நோக்கப்படுகின்றது. மரபுக்கவிதையானது சீர், தளை, அடி, தொடை என்னும்

கட்டுப்பாடுகளைக் கொண்டு காணப்பட புதுக்கவிதை அவற்றை புறந்தள்ளியதாக புதுத்தோற்றத்துடன் காணப்படுகின்றது.

புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

முன்னுரை

காலம் என்னும் பாதையில் கவிதை என்னும் ஊர்தி பன்னெடுங்காலமாகவே ஊர்ந்து வந்துகொண்டிருக்கிறது. மரபுக்கவிதை என்னும் பெயர் கடந்து புதுக்கவிதை என்னும் பெயர் பெற்று நாளை ஏதோ ஒரு பெயர் தாங்கி ஊர்ந்துகொண்டுதான் இருக்கும். பழந்தமிழர்கள் வெண்பா, ஆசிரியம், வஞ்சி, கலி, பரி என பல பாவடிவங்களைக் கையாண்டனர். இவ்வாறு மாறிய வடிவங்கள் புதுக்கவிதையாக மாறிய சூழலை இக்கட்டுரை எடுத்துரைக்கிறது.

புதுக்கவிதைக்கான இலக்கணம்

புதிதாகப் பிறக்கும் இலக்கியத்தை, 'விருந்து' எனப் பெயரிட்டு வரவேற்றார் தொல்காப்பியர்

பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்

வழுவல கால வகையினானே என்று உரைத்தார் நன்னூலார்

இலக்கணச் செங்கோல்

யாப்புச் சிம்மாசனம்

எதுகைப் பல்லக்கு

தனிமொழிச் சேனை

பண்டித பவனி

இவை எதுவுமில்லாத

கருத்துக்கள் தம்மைத் தாமே

ஆளக் கற்றுக்கொண்ட புதிய

மக்களாட்சி முறையே புதுக்கவிதை

எனப் புதுக்கவிதைக்கான இலக்கணத்தை எடுத்துரைப்பார் கவிஞர் மு.மேத்தா.

புதுக்கவிதையின் தோற்றம்

புதுக்கவிதையின் தோற்றத்துக்கு உரைநடையின் செல்வாக்கு, மரபுக்கவிதையின் செறிவின்மை, அச்ச இயந்திரம் தோன்றியமை, மக்களின் மொழிநடையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் ஆகியன அடிப்படைக் காரணங்களாகும்.

ஆங்கிலப் புதுக்கவிஞர் எஸ்ரா பவுண்டு 'புதிதாக்கு' (Make It New) என ஒரு கட்டளைச் சொல் தொடரைப் பிறப்பித்தார்.

சுவை புதிது பொருள்புதிது வளம்புதிது சொல்புதிது சோதிமிக்க நவகவிதை என்றார் பாரதி.

Free Verse என்ற கவிதை அமைப்பும் ஆங்கிலத்தில் இருந்தது. பிரான்சின் போதலேர், ரிம்போ, மல்லார்மே, ஜெர்மனியின் ரில்கே, அமெரிக்காவின் வால்ட் விட்மன், இங்கிலாந்தின் எஸ்ரா பவுண்டு, T.S. எலியட் போன்றோரின் முயற்சிகளால் புதுக்கவிதை பிறந்தது. தமிழில் இம்முயற்சிகள் தொடங்கப்பட்ட போது முதலில் 'வசன கவிதை' என்றும் பின்னர் 'சுயேச்சா கவிதை'லகு கவிதை விடுநிலைப்பா என்றும், "கட்டிலடங்காக் கவிதை" என்றும் அதன் பின்னர் புதுக்கவிதை என்றும் வழங்கப்பட்டன.

புதுக்கவிதை

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுவரை தமிழ் இலக்கிய வடிவம் என்பது செய்யுள் வடிவமாகவே இருந்தது. இந்நூற்றாண்டில் மேலைநாட்டில் பழைய யாப்பு உருவத்திலிருந்து விலகி, இயைபுத் தொடை (Rhyme) முதலியன இன்றி உரைநடைச் சாயலில் புதிய கவிஞர்கள் கவிதை படைக்கத் தொடங்கினர். 1892இல் அமெரிக்கக் கவிஞர் வால்ட் விட்மன் புல்லின் இலைகள் என்ற தலைப்பில் வெளியிட்ட பன்னிரண்டு கவிதைகளைக் கொண்ட தொகுப்பு, யாப்பு மரபைப் புறக்கணித்து 'ஃப்ரீ வெர்ஸ்' (Free verse) என்னும் வசன கவிதையாக அமைந்தது. அவர்தம் பாடுபொருளும் பிறர் இதுவரையில் பேசாப் பொருளாக அமைந்தது. இவரை அடியொற்றி எமர்சன், கார்ல் சான்ட்பெர்க், லின்ட்ஸே, வாலெஸ் ஸ்டீவன்ஸ், ஸ்டீவன் கிரேன், அமி லோவல் போன்ற எண்ணற்ற கவிஞர்கள் வசன கவிதை படைக்கலாயினர்.

பிரெஞ்சு நாட்டிலும், ரிம்பாடு என்னும் இளங்கவிஞர், 1886ஆம் ஆண்டு ஒளி வெள்ளம் என்னும் தலைப்பில் வெர்ஸ் லிப்ரே என்ற கட்டற்ற கவிதைகளைப் படைத்தார். இவரையடுத்து 1889-இல் வியல் கிரிப்பின் என்பவர் கட்டற்ற கவிதை என்ற அறிவிப்புடன் தம் கவிதைகளை வெளியிட்டார்.

இத்தாலி, ஸ்பானிஷ், செர்மன், ருஷ்ய மொழிகளின் இலக்கண மரபுகளிலும் நெகிழ்ச்சியும் மாற்றமும் ஏற்படத் தொடங்கின. பிரெஞ்சு நாட்டினரின் சர்ரியலிசம், இத்தாலியக் கவிஞர்களின் ப்யுச்சரிசம், ஜெர்மானியரின் எக்ஸ்பிரஷனிசம் என்பன அவ்வந்நாடுகளின் மரபுக்கவிதை நிலை கடந்து வசன கவிதைகளைத் தோற்றுவிக்கலாயின.

‘விட்மனின் பாடலில் எதுகை, மோனை, தளை எதுவுமே இருக்காது; வசன நடை போலவே இருக்கும்; கவிதையைப் பொருளில் காட்ட வேண்டுமே யொழியச் சொல்லடுக்கில் காட்டுவது பயனில்லை எனக்கருதி வசன நடையிலேயே அவர் எழுதிவிட்டார்’ என்பார் மகாகவி பாரதியார். மரபுக் கவிதையில் வல்லவரும் தம் பல்வேறு பாடல்களை அதிலேயே படைத்தவருமாகிய பாரதியார் வசன கவிதையில் விருப்புற்றவராகத் தாமும் காட்சிகள் என்னும் தலைப்பில் பல வசன கவிதைகளைப் படைத்துள்ளார்.

பாரதியைத் தொடர்ந்து ந.பிச்சமூர்த்தி, கு.ப.ராஜகோபாலன் போன்றோர் புதுக்கவிதை படைக்கலாயினர். புதுக்கவிதைகள், பத்திரிகைகளில் வெளியிடப் பெற்றுப் படிப்படியாகச் செல்வாக்குப் பெற்றன என்பதும் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்.

புதுக்கவிதை

பாரதியார் தொடங்கிப் புதுக்கவிதைக் கவிஞர் பலர் நல்ல பல படைப்புகளை நல்கியுள்ளனர்.

- (1) பாரதியார் - வசன கவிதை
- (2) ந.பிச்சமூர்த்தி - காட்டு வாத்து, வழித்துணை
- (3) அப்துல் ரகுமான் - பால்வீதி, சுட்டுவிரல்
- (4) வாலி - அவதார புருஷன், பாண்டவர் பூமி
- (5) மீரா - கனவுகள் + கற்பனைகள் = காகிதங்கள்
- (6) நா.காமராசன் - கறுப்பு மலர்கள், நாவல்பழம்
- (7) மேத்தா - கண்ணீர்ப் பூக்கள், ஊர்வலம்
- (8) வைரமுத்து - இன்னொரு தேசிய கீதம், திருத்தி எழுதிய தீர்ப்புகள்,

கொடிமரத்தின் வேர்கள்

- (9) சிற்பி - சர்ப்ப யாகம்
- (10) அறிவுமதி - நட்புக்காலம்

புதுக்கவிதையின் வளர்ச்சி

வால்ட் விட்மனின் “புல்லின் இதழ்கள்” என்ற புதுக்கவிதையைப் படித்திருந்த பாரதி அதைப் போலத் தமிழிலும் புதுமை படைக்கவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தால் காட்சிகள் என்ற தலைப்பில் புதுக்கவிதை எழுதினார். அதற்கு அவர் இட்ட பெயர் “வசன கவிதை” என்பதாகும். பாரதி வழியில் ந.பிச்சமூர்த்தி, கு.ப.ராசகோபாலன், வல்லிக்கண்ணன், புதுமைப்பித்தன், போன்றோர் புதுக்கவிதைகளைப் படைத்து தமிழ்ப்புதுக்கவிதைகளை வளர்த்தனர்.

புதுக்கவிதை வளர்ந்த மூன்று காலகட்டங்கள்

1. மணிக்கொடிக் காலம்
2. எழுத்துக்காலம்
3. வானம்பாடிக் காலம்

ஆகிய காலகட்டங்களில் தோன்றிய தமிழ் இதழ்கள் புதுக்கவிதைத் துறைக்குப் பொலிவூட்டின.

1. மணிக்கொடிக்காலம்

மணிக்கொடிக்காலத்தில் மணிக்கொடி என்ற இதழ் மட்டுமன்றி, சூறாவளி, காலமோகினி, கிராமஊழியன், சிவாஜிமலர், நவசக்தி, ஜெயபாரதி ஆகிய இதழ்கள் புதுக்கவிதைகளை வெளியிட்டுவந்தன. இவற்றுள் மணிக்கொடி இதழ் முதலில் தோன்றியதால் இக்காலத்தை மணிக்கொடிக் காலம் என்று அழைத்தனர். இக்காலத்தில், புதுக்கவிதை முன்னோடிகளான ந.பிச்சமூர்த்தி, கு.ப.ராசகோபாலன், க.நாசுப்பிரமணியன், புதுமைப்பித்தன் போன்றோர் மணிக்கொடிகாலத்துக்கதா நாயகர்களாக விளங்கினர்.

2. எழுத்துக்காலம்

எழுத்து, சரஸ்வதி, இலக்கிய வட்டம், நடை, தாமரை, கசடதபற, போன்ற இதழ்கள் இக்காலகட்டத்தில் புதுக்கவிதையை வளர்த்தன. ந.பிச்சமூர்த்தி ஆரம்பித்து வைத்த புதுக்கவிதை இயக்கம், எழுத்து இதழில் தொடர்ந்தது. மயன், சிட்டி, வல்லிக்கண்ணன், ஆகியோர் ஒன்றுசேர்ந்து சிசுசெல்லப்பா, க.நாசுப்பிரமணியன் போன்றோர் இக்காலத்துக்கு சிறப்பு சேர்த்தனர்.

3. வானம்பாடிக் காலம்

வானம்பாடி, தீபம், கணையாழி, சதங்கை முதலிய இதழ்கள் இக்காலத்தில் புதுக்கவிதைக்கு முன்னுரிமை தந்து வெளியிட்டன. புவியரசு, ஞானி, முல்லை ஆதவன், அக்கினிபுத்திரன், சிற்பி, காங்கை கொங்காண்டான், தமிழ்நாடன், சக்தி கனல், மு.மேத்தா, தமிழன்பன், ரவீந்திரன் முதலியோர் வானம்பாடிக் கவிஞர்களாவர்.

சில புதுக்கவிதைச் சான்றுகள்

நல்ல காலம் வருகுது உன் கையிலா கடிகாரம்?

நல்ல காலம் வருகுது கடிகாரத்தின் கையில்

தெருவிலே நிற்கிறான் நீ!

குடுகுடுப்பைக் காரன்!

உத்திமுறைக் கவிதை

மரபுக் கவிதைக்கு அணியிலக்கணம் போல, கருத்தை உணர்த்துவதற்குப் புதுக்கவிதையிலும் சில உத்திமுறைகள் கையாளப்படுகின்றன.

படிமக் குறியீடு, தொன்மக் குறியீடு, அங்கதம் என்பன புதுக்கவிதைகளில் காணலாகும் உத்திமுறைகளாகும்.

படிமம்

அறிவாலும் உணர்ச்சியாலும் ஆன ஒரு மன பாவனையை ஒரு நொடிப் பொழுதில் தெரியக் காட்டுவதுதான் படிமம் என்பார் வெ.இராம.சத்தியமூர்த்தி. ஐம்புல உணர்ச்சிகளையும் வெளிப்படுத்தும் வகையில் இது அமையும்.

ஆகாயப் பேரேட்டில் பூமி
புதுக்கணக்குப் போட்டது
என்பது மேத்தாவின் கருத்துப் படிமம். மேலும் அவர்,
பூமி உருண்டையைப்
பூசணித் துண்டுகளாக்குவதே
மண்புழு மனிதர்களின்
மனப்போக்கு
எனக் காட்சிப் படிமத்தையும் அமைத்துக் காட்டியுள்ளார்.

தொன்மம்

புராணக் கதைகளைப் புதுநோக்கிலும், முரண்பட்ட விமரிசன நிலையிலும் கையாண்டு கருத்துகளை உணர்த்துவது தொன்மம் ஆகும்.

துஷ்யந்தன் தன் காதலின் சின்னமாகச் சகுந்தலைக்கு மோதிரம் பரிசளிக்கிறான். அந்த மோதிரம் தொலைந்த நிலையில் அவள் பல துன்பங்களை அனுபவிக்கின்றாள். அத்தொன்மத்தை உன்னுடைய பழைய கடிதங்கள் என்னும் கவிதையில் மேத்தா கவிதையாக்குகின்றார்.

நானும்
சகுந்தலைதான்
கிடைத்த மோதிரத்தைத்
தொலைத்தவள் அல்லள்
மோதிரமே
கிடைக்காதவள்
(ஊர்வலம்)

எனக் காதலியின் பரிதாப நிலையைச் சகுந்தலையினும் மோசமான நிலைக்காட்பட்டதாகக் காட்டியுள்ளார் கவிஞர்.

அங்கதம்

அங்கதம் என்பது முட்டாள் தனத்தையும் மூடநம்பிக்கையையும் தீச்செயல்களையும் கேலி பேசுவதாக அமைவதாகும்.

கல்வி இங்கே

இதயத்தில் சுமக்கும்

இனிமையாய் இல்லாமல்

முதுகில் சுமக்கும்

மூட்டையாகிவிட்டது

(ஒரு வானம் இரு சிறகு)

என்பது மேத்தாவின் அங்கதக் கவிதையாகும்.

இவ்வாறு முறைகள் குறித்து மேலும் விரிவாக நான்காம் பாடம் விவரிக்கும்.

சுப்பிரமணிய பாரதி

சின்னசுவாமிக்கும் லக்குமி அம்மையாருக்கும் மகனாகப் சுப்பிரமணியம் என்னும் இயற்பெயரைக் கொண்டவர். இவர் கவிஞர், எழுத்தாளர், பத்திரிகையாளர், விடுதலை வீரர் மற்றும் சமூக சீர்திருத்தவாதி என பன்முகம் கொண்டவர். இவரைப் பாரதியார் என்றும் மகாகவி என்றும் அழைத்து வருகின்றனர். தமிழ்க் கவிதையிலும் உரைநடையிலும் சிறப்பான புலமை கொண்டு, நவீனத் தமிழ்க் கவிதைக்கு முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தார். தமிழ், தமிழர் நலன், இந்திய விடுதலை, பெண் விடுதலை, சாதி மறுப்பு, பல்வேறு சமயங்கள் குறித்துக் கவிதைகளும் கட்டுரைகளும் எழுதியுள்ளார். தம் எழுத்துகள் மூலமாக மக்கள் மனதில் விடுதலை உணர்வை ஊட்டியவர். எட்டப்ப நாயக்க மன்னர் இவருடைய கவித்திறனை மெச்சி, பாரதி என்ற பட்டம் வழங்கினார். முதன் முதலாகப் பாரதியாரின் நூல்கள் தமிழ்நாடு மாநில அரசினால் 1949 ஆம் ஆண்டில் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டது.

பெயர்: சுப்பையா (எ) சுப்பிரமணியன்

பிறப்பு: டிசம்பர் 11, 1882

இடம்: எட்டயபுரம், தூத்துக்குடி மாவட்டம், இந்தியா.

பணி: செய்தியாளர்

மற்ற பெயர்கள்: பாரதியார், சுப்பையா, முண்டாசுக் கவிஞன், மகாகவி, சக்திதாசன்.

படைப்புகள்: பாஞ்சாலி சபதம், பாப்பா பாட்டு, கண்ணன் பாட்டு மற்றும் பல.

சமயம்: இந்து சமயம்

பெற்றோர்: சின்னசாமி ஐயர், இலக்குமி அம்மாள்.

மனைவி: செல்லம்மாள்.

இறப்பு: செப்டம்பர் 11, 1921

இறப்பிடம்: சென்னை, இந்தியா.

பாரதிதாசன்

இவர் புதுச்சேரியில் பிறந்து பெரும் புகழ் படைத்த பாவலர் ஆவார். இவருடைய இயற்பெயர் சுப்புரத்தினம். பாரதியார் மீது கொண்ட பற்றின் காரணமாகப் பாரதிதாசன் என தம் பெயரை மாற்றிக்கொண்டார். எழுச்சி மிகு எழுத்தால் புரட்சிக் கவிஞர் என்றும் பாவேந்தர் என்றும் பரவலாக அழைக்கப்படுபவர். இவர் குயில் என்னும் கவிதை வடிவ ஒரு திங்களிதழை நடத்தி வந்தார்.

பெயர்: கனக. சுப்புரத்தினம்

பிறப்பு: ஏப்ரல், 29, 1891.

இடம்: புதுவை.

புனைப்பெயர்: பாரதிதாசன்.

கல்வி: புலவர்.

பணி: தமிழாசிரியர், கவிஞர், அரசியல்வாதி

குறிப்பிடத்தக்க படைப்பு: பாண்டியன் பரிசு.

இறப்பு: ஏப்ரல் 21, 1964.

இறப்பிடம்: சென்னை

கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை

கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை 20ம் நூற்றாண்டில் குமரி மாவட்டத்திலுள்ள தேரூரில் வாழ்ந்த ஒரு புகழ் பெற்ற கவிஞர். பக்திப் பாடல்கள், இலக்கியம் பற்றிய பாடல்கள், வரலாற்று நோக்குடைய கவிதைகள், குழந்தைப் பாடல்கள், இயற்கைப் பாட்டுக்கள், வாழ்வியல் போராட்ட கவிதைகள், சமூகப் பாட்டுக்கள், தேசியப் பாட்டுக்கள், வாழ்த்துப் பாக்கள், கையறு நிலைக் கவிதைகள், பல்சுவைப் பாக்கள் என விரிந்த தளத்தில் செயல்பட்டவர்.

பெயர்: கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை

பிறப்பு: ஜூலை 27, 1876

இடம்: தேரூர், கன்னியாகுமரி மாவட்டம்

பெற்றோர்: சிவதானுப்பிள்ளை, ஆதிலட்சுமி

மனைவி: உமையம்மை

பட்டம்: கவிமணி

பணி: கவிஞர்

குறிப்பிடத்தக்க படைப்பு: பாண்டியன் பரிசு.

இறப்பு: செப்டம்பர் 26, 1954.

நாமக்கல் கவிஞர்

நாமக்கல் கவிஞர் வெஇராமலிங்கம் பிள்ளை. தமிழறிஞரும், கவிஞரும் ஆவார். "கத்தியின்றி இரத்தமின்றி யுத்தமொன்று வருகுது" போன்ற தேசபக்திப் பாடல்களைப் பாடிய இவர் தேசியத்தையும், காந்தியத்தையும் போற்றியவர். முதலில் பால கங்காதர திலகர் போன்றவர்களின் தீவிரவாதத்தால் ஈர்க்கப்பட்ட இவர் மகாத்மா காந்தியின் கொள்கைகளால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட பின் அறப் போராட்டத்தால் மட்டுமே விடுதலையைப் பெறமுடியும் என்ற முடிவுக்கு வந்தவர். இவரது கவிதைகள் சுதந்திரப் போராட்டத்தைப் பற்றி இருந்ததால் இவர் காந்தியக் கவிஞர் என வழங்கப்படுகிறார்.

பெயர்: வெ. இராமலிங்கம் பிள்ளை

பிறப்பு: அக்டோபர் 19, 1888

இடம்: மோகனூர், நாமக்கல் மாவட்டம், தமிழ்நாடு

பெற்றோர்: வெங்கடராமன், அம்மணியம்மாள்

குறிப்பிடத்தக்க படைப்புகள்: மலைக்கள்ளன், நாமக்கல் கவிஞர் பாடல்கள் முதலியன

பணி: கவிஞர், எழுத்தாளர், பத்திரிக்கையாசிரியர், விடுதலை வீரர், சமூக சீர்திருத்தவாதி

இறப்பு: ஆகஸ்ட் 24, 1972.

பட்டுக்கோட்டை கல்யாண சுந்தரம்:

இவர் ஒரு சிறந்த தமிழ் அறிஞர், சிந்தனையாளர், பாடலாசிரியர் ஆவார். எளிமையான தமிழில் சமூக சீர்திருத்தங்களை வலியுறுத்திப் பாடியவர். இவருடைய நூல்கள் நாட்டுடைமை ஆக்கப்பட்டுள்ளன.

பெயர்: அ. கல்யாணசுந்தரம்

பிறப்பு: ஏப்ரல் 13, 1930

இடம்: செங்கப்படுத்தான்காடு

மனைவி: கௌரவம்மாள்

பணி: கவிஞர்

இறப்பு: அக்டோபர் 8, 1959

கண்ணதாசன்

கண்ணதாசன் புகழ் பெற்ற தமிழ்த் திரைப்படப் பாடலாசிரியரும் கவிஞரும் ஆவார். நான்காயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட கவிதைகள், ஐந்தாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட திரைப்படப் பாடல்கள், நவீனங்கள், கட்டுரைகள் பல எழுதியவர். சண்டமாருதம் திருமகள், திரை ஒலி, தென்றல், தென்றல்திரை, முல்லை, கண்ணதாசன் ஆகிய இதழ்களின் ஆசிரியராக இருந்தவர். தமிழக அரசின் அரசவைக் கவிஞராக இருந்தவர். சாகித்ய அகாதமி விருது பெற்றவர்.

பெயர்: முத்தையா

பிறப்பு: ஜூன் 24 1927

இடம்: சிறுகூடல்பட்டி, சிவகங்கை மாவட்டம் தமிழ்நாடு, இந்தியா

புனைப்பெயர்: காரை முத்துப் புலவர், வணங்காமுடி, கமகப்பிரியா, பார்வதிநாதன், ஆரோக்கியசாமி

பணி: கவிஞர், பாடலாசிரியர், அரசியல்வாதி, திரைப்பட தயாரிப்பாளர், இலக்கிய ஆசிரியர்

இறப்பு: அக்டோபர் 17, 1981.

ந. பிச்சமூர்த்தி:

ந.பிச்சமூர்த்தி அண்மைய தமிழ் இலக்கிய முன்னோடிகளுள் ஒருவராகக் கருதப்படுபவர். தமிழ்ப் புதுக்கவிதையின் தந்தை என்று அழைக்கப்படுபவர். பிச்சமூர்த்தி தத்துவார்த்தம் பிணந்த கதை சொல்லும் பாணியைத் தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்தியவர். பிச்சமூர்த்தி இந்து அறநிலையத்துறை அதிகாரியாகவும் வழக்கறிஞராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். இவரது அனைத்துப் படைப்புகளும் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டுள்ளன.

பெயர்: ந. பிச்சமூர்த்தி

பிறப்பு: நவம்பர் 8, 1900

இறப்பு: டிசம்பர் 4, 1976.

கவிஞர் மீரா

மீரா என்ற மீ. ராசேந்திரன் 1938 ஆம் ஆண்டு சிவகங்கையில் பிறந்தவர். சிவகங்கைக் கல்லூரியில் படித்து அங்கேயே பேராசிரியராகவும் பணியாற்றியவர்.

திறனாய்வு: மண்ணியல் சிறுதேர்-ஒருமதிப்பீடு

கவிதை: மீ.இராசேந்திரன் கவிதைகள், மூன்றாம் ஆறாம், மன்னர் நினைவில், கனவுகள்+கற்பனைகள்= காகிதங்கள், ஊசிகள், கோடையும் வசந்தமும், குக்கூ.

கட்டுரைகள்: வா இந்தப் பக்கம், எதிர்காலத் தமிழ்க்கவிதை, மீரா கட்டுரைகள்.

சிறப்புகள்: தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகப் பரிசு, பாவேந்தர் விருது, சிற்பி இலக்கிய விருது, தமிழ்ச் சான்றோர் பேரவை விருது.

அப்துல் ரகுமான்

தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த கவிஞரும், தமிழ்ப்பேராசிரியரும் ஆவார். கவிக்கோ என்று சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்படுகிறார். 'வானம்பாடி' இயக்கக் கவிஞர்களோடு இணைந்து இயங்கியவர். எழுதுபவர்களின் தலைவாயிலில் தம் கவிதை வெளியீடுகளின் வாயிலாகப் புதுக்கவிதைத்துறையில் நிலை நிறுத்திக் கொண்டவர்களுள் அப்துல் ரகுமான் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கவர் ஆவார். அவர் பால்வீதி என்ற கவிதைத் தொகுதி மூலம் தம்மை ஒரு சோதனைப் படைப்பாளியாக இனங்காட்டிக் கொண்டார். அத்தொகுதி வெளிவந்த போது கவிதையை நேரடியாகத் தராமல் உவமைகள், உருவகங்கள், படிமங்கள், குறியீடுகள் ஆகியவற்றின் வழி வெளியீட்டு முறையை அமைத்துக்கொண்டார். தமிழில் கவிதைக் குறியீடுகள் குறிந்து ஆராய்ந்து முனைவர் பட்டம் பெற்றவர். தமிழில் ஹைக்கூ, கஜல் ஆகிய பிறமொழி இலக்கியங்களை முனைந்ததிலும் பரப்பியதிலும் இவர் குறிப்பிடத்தக்கவர் ஆவார். 1960 க்கு பின் கவிதை உலகுக்கு வந்த இவர் கவியரங்கக் கவிதைகளாலும் சிறப்படைந்துள்ளார். சிலேடை வார்த்தைகளால் கேட்போரைக் கவர்வது இவரது பாணி. வாணியம்பாடி இஸ்லாமியக் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணி புரிந்தவர். அறிவுமதி உள்ளிட்ட இளந்தலைமுறை கவிஞர்களுக்கு ஆசானாக விளங்கினார். ஆலாபனை கவிதைத் தொகுப்புக்காக சாகித்ய அகாடமி விருது பெற்றவர்.

பெயர்: அப்துல் ரகுமான்

பிறப்பு: நவம்பர் 9, 1937

இடம்: மதுரை கிழக்குச் சந்தைப்பேட்டை

மற்ற பெயர்: அருள்வண்ணன்

கல்வி: கலை முதுவர் முனைவர்

பணி: பேராசிரியர்

பெற்றோர்: மஹி என்னும் சையத் அஹமத் - ஜைனத் பேகம்.

மு. மேத்தா (முகமது மேத்தா)

இவர் பெரியகுளத்தில் பிறந்தார். இவர் சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். புதுக்கவிதைக்கு ஏற்றம் தந்த கவிஞர்களுள் இவரும் ஒருவராவார்.

உவமை உருவகங்களில் பழமையையும் புதுமையையும் இணைத்த மு.மேத்தா, வளமான கற்பனை, எளிய நடை, எளிய சொல்லாட்சி, மனித உணர்வுகளின் படப்பிடிப்புகளால் மக்கள் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தவர். இவரது முதற் கவிதைத்தொகுப்பு கண்ணீர்ப் பூக்கள். காதல் சோகமும், தமிழ்த் தாகமும் இழையோடும் அவரது கவிதைகள் அவ்வப்போது கூர்மையான சமூக விமர்சனங்களிலும் இறங்குவதுண்டு. சமூக விமர்சனத் தொனியில் அமைந்த "தேச பிதாவுக்கு ஒரு தெருப் பாடகனின் அஞ்சலி" என்ற கவிதை மு.மேத்தாவுக்கு புகழ் தேடித் தந்த கவிதை ஆகும். மரபுக்கவிதைகள், புதுக்கவிதைகள், சிறுகதை, நாவல், கட்டுரைகள் முதலியவற்றைப் படைப்பதிலும் வல்லவரான மு. மேத்தா அத்துறைகளில் பதினைந்திற்கும் மேற்பட்ட நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். அவருடைய நூல்களுள் "ஊர்வலம்" தமிழக அரசின் முதற்பரிசினைப் பெற்ற கவிதை நூலாகும். இவரது "சோழ நிலா" என்னும் வரலாற்று நாவல் ஆனந்த விகடன் இதழ் நிகழ்த்திய பொன்விழா இலக்கியப் போட்டியில் முதல் பரிசு பெற்றது ஆகும். இவர் திரைப்படத் துறையிலும் பாடல்கள் எழுதி வருகிறார்.

"நான் வெட்ட வெட்டத் தழைப்பேன்

இறப்பினில் கண் விழிப்பேன்

மரங்களில் நான் ஏழை

எனக்கு வைத்த பெயர் வாழை"

போன்ற வரிகள் இவர் போக்கினைக் காட்டும்.

"வானம்பாடி" என்ற புதுக்கவிதை ஏட்டின் வாயிலாக அறிமுகம் ஆன கவிஞர்களுள் மு.மேத்தாவும் ஒருவர்.

பெயர்: முகமது மேத்தா

பிறப்பு: செப்டம்பர் 5, 1945

இடம்: பெரியகுளம்

பணி: கவிஞர், பாடலாசிரியர்.

வைரமுத்து

வைரமுத்து , புகழ் பெற்ற தமிழ்த் திரைப்படப் பாடலாசிரியர். சிறந்த பாடலாசிரியருக்கான விருதை ஆறு முறை பெற்றுள்ளார். 'பொன்மாலைப் பொழுது' எனும் திரைப்படத்தில் கவிதை எழுதியுள்ளார்.

பெயர்: வைரமுத்து

பிறப்பு: ஜூலை 13, 1953

இடம்: வடுகப்பட்டி, தேனி மாவட்டம், தமிழ்நாடு, இந்தியா

பணி: கவிஞர், பாடலாசிரியர்

குறிப்பிடத்தக்க விருதுகள்: சிறந்த பாடலாசிரியருக்கான குடியரசுத் தலைவர் விருதை 6 முறை (1985),(1993),(1994),(1999),(2002),(2010) பெற்ற பெருமைக்குரியவர், பத்ம ஸ்ரீ.

சிற்பி. பாலசுப்பிரமணியன்

சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம் கவிஞர், மொழிபெயர்ப்பாளர், பேராசிரியர், இதழாசிரியர் சிறந்த கவிஞர், புகழ்பெற்ற கல்வியாளர், இலக்கிய இதழாசிரியர் எனப் பன்முகம் கொண்ட ஒரு பத்துறை அறிஞர்.

பெயர்: பொ.பாலசுப்பிரமணியம்

பிறப்பு: ஜூலை 29, 1936

இடம்: பொள்ளாச்சி, கோவை மாவட்டம்

கல்வி: முனைவர் (சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், 1987)

முதுகலை, தமிழ்(அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், 1956)

இடைநிலை (திருச்சி ஜமால் முகமது கல்லூரி, 1953),பள்ளி (தத்தமங்கலம் சீலி நினைவு உயர்நிலைப்பள்ளி, பாலக்காடு, 1951)

பணி: கவிஞர், பேராசிரியர், எழுத்தாளர், இதழாளர், பல்வேறுதிட்டங்களுக்குப் பொறுப்பாளர், சாகித்திய அகாடெமி ஒருங்கிணைப்பாளர்.

பெற்றோர்: கி. பொன்னுசாமி, கண்டியம்மாள்.

வினாக்கள்

புதுக்கவிதையின் முன்னோடி யார்?

புதுக்கவிதையின் தந்தை யார்?

புதுக்கவிதை வளர்த்த இதழ்கள் யாவை?

ந.பிச்சமூர்த்தி பணியாற்றிய இதழ் யாது?

மு.மேத்தா எந்த நூலுக்காகச் சாகித்திய அகாடெமி விருது பெற்றார்? (ஆகாயத்துக்கு அடுத்த வீடு / 2009)

காந்தள் நாட்கள் எனும் நூலுக்காகச் சாகித்திய அகாடெமி விருது பெற்றவர் யார்? (இன்குலாப் / 2017)

எனக்குத் தெரிந்த சொல்லால் விளிப்பேன் என்றவர் யார்? (இன்குலாப்)

ஈரோடு தமிழன்பன் எந்த நூலுக்காகச் சாகித்திய அகாடெமி விருது பெற்றார்? (வணக்கம் வள்ளுவ / 2004)

ஹைக்கூ, லிமரிக் கவிதை வடிவினை அறிமுகப்படுத்தியவர் யார்? (ஈரோடு தமிழன்பன்)

வைரமுத்து பெற்ற விருதுகள்?

புதுக்கவிதை வளர்த்த இயக்கங்கள் பற்றி விளக்குக.

புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் குறித்து கட்டுரை வடிவில் எழுதுக.

சிறுகதை இலக்கிய வரலாறு

சிறுகதை என்பது சுருக்கமான, கதை கூறும் புனைவுவகை உரைநடை இலக்கியமாகும். இது பெரும்பாலும் ஒரு மையக் கருவினை அல்லது நிகழ்ச்சியின் அனுபவத்தை விவரிக்கும் இலக்கிய வகையாகும். சிறுகதை பொதுவாக குறும் புதினம் மற்றும் நாவலை விடச் சுருக்கமானதாகும். முடிவில் திருப்பம் உடைய சிறிய கதை வடிவம். பெரும்பாலும் நடப்பியல் நோக்கில் எழுதப்படுவது. உலக இலக்கியத்தில் அமெரிக்க எழுத்தாளர்களான எட்கார் ஆல்லன் போ, ஓ ஹென்றி இருவரையும் சிறுகதையின் தொடக்கப் புள்ளிகளாகச் சொல்வது வழக்கம். ஆனால் சிறந்த வடிவம் கொண்ட சிறுகதைக்கு ஆண்டன் செக்காவ் தான் முன்னோடி என்பார்கள்.

தமிழில் சிறுகதை வடிவம் எவரால் முதலில் கொண்டுவரப்பட்டது என்பது குறித்து விவாதம் உள்ளது. பாரதியாரின் ரயில்வே ஸ்தானம் என்ற சிறுகதையே முக்கியமான முதல் சிறுகதை என்பார்கள். உண்மையில் பாரதியின் முதல் சிறுகதை 1905ல் தொடங்கி - அவர் ஆசிரியப் பொறுப்பில் இருந்த சக்கரவர்த்தினி என்ற இதழில்- பகுதிகளாக வெளியிடப்பட்ட 'துளசிபயி என்ற இரஜபுதனக் கன்னிகையின் சரித்திரம்' என்பதாகும். ஆனால் சிறுகதை வடிவம் சரியாக அமைந்தது வ.வே. சுஜய்யர் எழுதிய "மங்கையற்கரசியின் காதல்" என்ற தொகுதியில் உள்ள "குளத்தங்கரை அரசமரம் சொன்ன கதை" என்ற சிறுகதை என்பது பலரால் சொல்லப்பட்டு வரும் விவாதத்திற்குரிய கருத்தாகும். சிறுகதை என்ற புதிய இலக்கிய வகை தமிழில் அறிமுகமானபோது, சிறுகதை என்பது என்ன? என்ற முடிவான, ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க கருத்து ஏதும் உருப்பெற்று நிலைபெறாத அக்காலகட்டத்தில் (1900-1920), பாரதியார், மாதவையா, வ.வே.சு. ஐயர் ஆகியோர் தத்தமக்கு வாகான வகையாகச் சோதனை முயற்சிகளாக எழுதினர். வ.வே.சு ஐயரே பிற்காலத்தில் நெடிய சரித்திரக் கதைகள் எழுதக் 'கைப்பழக்கமாகவே' சிறுகதைகள் எழுதி வருவதாகத் தன் நண்பரொருவருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் வார்த்தைப்படுத்தியுள்ளார்.

தாம் சுயமாகச் சிறுகதைகள் எழுதும் முன்னரே தாசூரின் வங்கமொழிச் சிறுகதைகளை மூலமொழியறிந்திருந்த பாரதியார் சிறப்பாக மொழிபெயர்த்துள்ளார் என்ற கருத்து ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கும் நிலையில் பார்த்தால், பாரதியார் தமது சொந்தச் சிறுகதைகளைத் தாம் விரும்பிய 'சொல்புதிது, பொருள் புதிது' எனும் முற்போக்கு எண்ணப்படி வார்த்தளித்துள்ளார் என்பதை ஏற்பது நியாயமானதாக இருக்கும்.

தற்காலத் தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாற்றின் மூல மூவர்களான பாரதியார், மாதவையா, வ.வே.சு. ஐயர் ஆகிய மூவருமே 1925வாக்கில் இயற்கையடைந்துவிட்ட பின்னர் ஏற்பட்டிருந்த வெற்றிடக்காலம் நீண்டு தொடர்ந்து விடாமல் தமிழ்ச்சிறுகதையில் மலர்ச்சிக்கு களம் அமைத்தது மணிக்கொடி சிற்றிதழாகும். இது டி. எஸ். சொக்கலிங்கம், ஸ்டாலின் சீனிவாசன் ஆகியோரால் நடத்தப்பட்டது. பின்னர் இதை முழுக்கமுழுக்க சிறுகதை இதழாக பி.எஸ்.ராமையா வெளியிட்டார். இதில் புதுமைப்பித்தன், கு.ப.ராஜகோபாலன், ந.பிச்சமூர்த்தி, மெளனி போன்றோர் சிறந்த சிறுகதைகளை எழுதினார்கள். இவர்கள் மணிக்கொடி தலைமுறை என்று சொல்லப்படுகிறார்கள். தமிழின் சிறந்த சிறுகதைகளை எழுதியவர்கள் என்று க.நா.சுப்ரமணியம் [தெய்வஜனனம்], சி.சு.செல்லப்பா [சரசாவின் பொம்மை], லா.ச.ராமாமிருதம் [பாற்கடல்], ஜெயகாந்தன் [நான் என்ன செய்யட்டும் சொல்லுங்கோ], சுந்தரராமசாமி [வாழ்வும் வசந்தமும்], கு. அழகிரிசாமி [ராஜாவந்திருக்கிறார்], தி.ஜானகிராமன் [பாயசம்], கி.ராஜநாராயணன் [பேதை] சுஜாதா போன்றோர்கள் குறிப்பிடப்படுகிறார்கள்.

சிறுகதையின் தோற்றம்

காலம் காலமாகக் கதை சொல்வதும், கதை கேட்பதும் எல்லாத் தேசங்களிலும், எல்லா மக்களிடையேயும் வாய்மொழி மரபாக இருந்து வந்திருக்கிறது. நாகரிகம் தோன்றுவதற்கு முன்பே, மக்கள் இனக் குழுக்களாக இயங்கி வந்த போது, ஓய்வு நேரங்களில் சக மனிதர்களிடம் தொடர்பு கொள்வதற்கும், குடும்ப உறவினர்களுடன் பொழுதைக் கழிக்கவும் கதை கூறும் மரபைக் கையாண்டு வந்துள்ளனர். கதை கூறுபவர் தன்னுடைய கற்பனை வளத்தாலும், அனுபவத்தின் பயனாலும், தான் கண்டதையும் கேட்டதையும் விரித்துச் சொல்லி, கேட்போரின் பொழுது போக்கிற்குத் துணை நின்றனர். 'ஒரே ஒரு ஊரில் ஒரே ஒரு ராஜாவாம்' என்று சுவாரஸ்ய உணர்வோடு கதை தொடங்கும் மரபும் நம்மிடையே இருந்துள்ளது. பொய்மொழி, பொய்க்கதை, புனைகதை, கட்டுக்கதை, பழங்கதை என்றெல்லாம் கதைகள் அக்காலத்தில் சுட்டப்பட்டுள்ளன. குடும்பங்களில் சிறு குழந்தைகளுக்குப் 'பாட்டி கதை' சொல்லும் மரபு உண்டு. அம்மரபு போன தலைமுறை வரை தமிழ் மண்ணில் இருந்து வந்துள்ளது.

பின்பு 'எழுத்து மரபு' ஏற்பட்ட போது, கதைகள் பெரிய எழுத்துக் கதைகளாக எழுதப்பட்டன. பின்னர், அச்சு இயந்திர வருகைக்குப் பின்னர், அக்கதைகள் நூல்களாகவும் வெளிவந்தன. இன்றும், அவை பெரிய எழுத்துக் கதைகள் என்ற

பெயரில் விற்பனையில் உள்ளன. அல்லி அரசாணி மாலை, புலந்திரன் கதை, வீர அபிமன்யு, மயில் இராவணன் கதை, சதகண்ட இராவணன் கதை, நல்லதங்காள் கதை, அரிச்சந்திரன் கதை என்று இக்கதைகள் பல.

மேலை நாடுகளில் குறிப்பாக அமெரிக்கா, பிரான்ஸ் ஆகிய நாடுகளிலும், கீழை நாடான ரஷ்யாவிலும் சிறுகதை என்ற பெயரில் ஒரு நிகழ்ச்சி, ஓர் உணர்ச்சி, ஓரிரு பாத்திரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அரைமணி நேரத்தில், ஒரே அமர்வில் படித்து முடித்துவிடக் கூடிய கதைகள் தோற்றம் பெற்று அச்சேறின. ஆங்கிலக் கல்வியின் காரணமாக, நம்மவர்களும் அதே போன்ற கதை மரபை நம்மிடையே உருவாக்கத் தொடங்கினர். இப்படித் தொடங்கியதுதான் தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாறு.

உலக மொழிகளில் சிறுகதையின் தோற்றம்

உலக நாடுகளில், மற்ற நாடுகளைவிட அமெரிக்காவில் தான் சிறுகதை மிக விருப்பமான இலக்கிய வடிவமாகப் போற்றப்படுகிறது. நாவலை விடச் சிறுகதைக்கே அங்குச் செல்வாக்கு அதிகம். பிராங்க் ஓ கானர் (Frank O'Connor) என்ற சிறுகதை விமர்சகர், "அமெரிக்கர்கள் சிறுகதை எழுதுவதில் காண்பிக்கும் திறமையைப் பார்த்தால், அதை அவர்கள் தேசியக் கலையாகக் கருதுகிறார்கள் என்று சொல்லலாம்" என்று குறிப்பிடுகிறார். "அமெரிக்க மக்களிடையே இருக்கும் வேகமும் பொறுமையின்மையும் காரணமாகத்தான் சிறுகதை வடிவம் அமெரிக்க இலக்கிய உணர்வுக்கு ஏற்புடையதாயிற்று" என்று வில்லியம் டீன் ஹவெல்ஸ் (William Dean Howells) என்ற மற்றொரு விமர்சகர் கூறியுள்ளார். அமெரிக்காவின் மிகச் சிறந்த சிறுகதைப் படைப்பாளர்களாக விளங்கும் எட்கர் ஆலன்போ, நத்தானியல் ஹாதான், வாஷிங்டன் இர்விங், ஓஹென்றி ஆகியோர் உலக நாடுகள் அனைத்திலும் செல்வாக்குப் பெற்றவர்களாகத் திகழ்கின்றனர்.

பிரான்ஸ் நாட்டில் தோன்றிய சிறுகதைகள் உலக அளவிலேயே மிகப் புகழ்பெற்றவை ஆகும். மெரிமீ (Merimee), பால்ஸாக் (Balzac), மாப்பசான் (Maupassant) ஆகிய சிறுகதை ஆசிரியர்கள், ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பின் மூலமாக உலகத்தினரால் அறியப்பட்டனர். இவர்களில், மாப்பசான்தான் இந்திய மொழிச் சிறுகதைப் படைப்பாளிகளுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்திருக்கின்றார்.

ரஷ்யாவில் செகாவ் (Chekkov), துர்கனேவ், கொகொல் (Gogol) ஆகியோர் புகழ்பெற்ற சிறுகதை எழுத்தாளர்கள். இவர்களில் கொகொல் எழுதிய மேலங்கி (Overcoat) புகழ்பெற்ற கதையாகும். இக்கதையை முன்மாதிரியாகக் கொண்டுதான் ரஷ்யாவில் பலர் சிறுகதை படைத்துள்ளனர். அதைக் கருத்தில்

கொண்டு, "கொகொலின் மேலங்கியுள் இருந்துதான் நாங்கள் எல்லாரும் பிறந்து வந்தோம்" (We all come out from under Gogol's Overcoat) என்று கூறி, நன்றி பாராட்டுகிறார் துர்கனேவ். கொகொல், ரஷ்யாவில் 'சிறுகதையின் தந்தை' என்று போற்றப்படுகிறார்.

இங்கிலாந்தில் ரட்யாட் கிப்ளிங் (Rudyard Kipling), ஆர்.எல்.ஸ்டீவன்சன் (R.L.Stevenson), கதரீன் மான்ஸ்பீல்ட் (Katherine Mansfield), தாமஸ் ஹார்டி (Thomas Hardy), ஜோசப் கான்ராட் (Joseph Conrad), ஹென்றி ஜேம்ஸ் (Henry James), ஜேம்ஸ் ஜாய்ஸ் (James Joyce) போன்றவர்கள் சிறுகதை எழுத்தாளர்களில் முக்கியமானவர்கள் ஆவார்கள். இங்கிலாந்தில் ஸ்ட்ரான்ட் (Strand), ஆர்கஸி (Argosy), பியர்சன்ஸ் மேகஸீன் (Pearsons Magazine) என்ற இதழ்கள் சிறுகதைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வெளியிட்டன.

தமிழில் சிறுகதையின் தோற்றம்

தமிழ் மொழியில் அச்ச இயந்திரம் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட பின்பு வீரமாமுனிவர் (1680-1749) எழுதிய பரமார்த்த குரு கதை என்ற கதை நூல், அவர் காலத்திற்குப் பிறகு, 1822 இல் சென்னை கல்விச் சங்கத்தாரால் அச்சிடப்பட்டது. இந்நூல்தான், சில ஆய்வாளர்களால் தமிழின் முதல் சிறுகதை நூலாகச் சுட்டப்படுகிறது. பின்பு கதாமஞ்சரி (1826), ஈசாப்பின் நீதிக்கதைகள் (1853), மதனகாமராஜன் கதை (1885), மயில் இராவணன் கதை (1868), முப்பத்திரண்டு பதுமை கதை (1869), தமிழறியும் பெருமாள் கதை (1869), விவேக சாகரம் (1875), கதா சிந்தாமணி (1876) என்ற கதை நூல்கள் வெளியாயின. பண்டிதர் ச.ம.நடேச சாஸ்திரி, தமிழ் நாட்டில் வழங்கி வந்த செவிவழிக் கதைகளைத் தொகுத்து, தக்காணத்துப் பூர்வ கதைகள் (1880), திராவிடப் பூர்வ காலக் கதைகள் (1886), திராவிட மத்திய காலக் கதைகள் (1886) என்ற தலைப்புகளில் வெளியிட்டார். தெலுங்கிலும் கன்னடத்திலும் வழங்கி வந்த தெனாலிராமன் கதை, மரியாதை ராமன் கதை போன்ற கதைகளும் தமிழில் அச்சாயின. அஷ்டாவதானம் வீராசாமி செட்டியார் தொகுத்த விநோத ரச மஞ்சரி என்ற கதை நூல் 1876இல் வெளிவந்தது. இதில் கம்பர், ஒட்டக்கூத்தர், காளமேகம், ஏகம்பவாணன், ஓளவையார் போன்றோர் வரலாறு கதையாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. திருமணம் செல்வக்கேசவராய முதலியார் அபிநவக் கதைகள் என்ற கதைத் தொகுதியை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். இதில் கற்பலங்காரம், தனபாலன், கோமளம், சுப்பைய்யர், கிருஷ்ணன், ஆஷாடபூதி என்ற ஆறு கதைகள் இடம் பெற்றிருந்தன. இவ்வாறு, தமிழில் சிறுகதை முயற்சிகள் அச்ச வடிவில் சுமார் ஒரு நூற்றாண்டுக் காலம் மேற்கொள்ளப்பட்டன என்பதை அறிய முடிகின்றது.

வரலாற்று நோக்கில் சிறுகதை வளர்ச்சி

தமிழ் அச்ச எழுத்துகள் தயாரிக்கப்பட்ட பின்னர், அச்சடித்த நூல்கள் பல தமிழில் வெளிவந்தன. மேலும் ஆங்கிலக் கல்வி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இவற்றின் விளைவாகப் புதிய இலக்கிய வகைகள் மலர்ந்தன. அவற்றுள் ஒன்று சிறுகதை. சிறுகதையின் வளர்ச்சி பற்றிய வரலாற்றினை நோக்குவோம்.

முதல் காலக் கட்டம் (1900 - 1925)

தமிழில் மேலைநாட்டு மரபை ஒட்டிய நவீனச் சிறுகதை முயற்சிகள் 20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கக் காலக் கட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் நாவல் படைத்து வந்த அ.மாதவையா 1910ஆம் ஆண்டில் இந்து ஆங்கில நாளிதழில் வாரம் ஒரு கதையாக 27 சிறுகதைகளை எழுதினார். பின்பு இக்கதைகள் 1912இல் Kusika's Short Stories என்ற பெயரில் இரண்டு தொகுதிகளாக வெளிவந்தன. பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் கழித்து 1924இல், இக்கதைகளில் பதினாறை, மாதவையாவே தமிழில் மொழிபெயர்த்து, குசிகர் குட்டிக் கதைகள் என்ற பெயரில் இரு தொகுதிகளாக வெளியிட்டார். சமூகச் சீர்திருத்த நோக்குடன் இக்கதைகளைப் படைத்ததாக மாதவையா அந்நூலின் முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதில் இடம்பெற்ற திரௌபதி கனவு, குழந்தை மணத்தையும், கைம்பெண் கொடுமையையும், அவனாலான பரிகாரம் என்ற கதை வரதட்சணைக் கொடுமையையும் பேசின. மாதவையா, தாம் ஆசிரியராக இருந்து வெளியிட்ட பஞ்சாமிர்தம் இதழிலும் தமிழில் பல சிறுகதைகள் எழுதியுள்ளார்.

மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியாரும் பல சிறுகதைகளைப் படைத்துள்ளார். நவதந்திரக் கதைகள், வேணுமுதலி சரித்திரம், மன்மத ராணி, பூலோக ரம்பை, ஆவணி அவிட்டம், ஸ்வர்ண குமாரி, ஆறில் ஒரு பங்கு, காந்தாமணி, ரயில்வே ஸ்தானம் என்று பல கதைகளை எழுதியுள்ளார். பாரதியார் கதைகள் சம்பவங்களைப் பேசுகின்றனவே தவிர, இவற்றில் சிறுகதைகளுக்குரிய உணர்ச்சி இல்லை என்று பேராசிரியர் சிவத்தம்பி குறிப்பிடுகின்றார்.

வ.வே.சு. ஐயர் 1912ஆம் ஆண்டு, கம்ப நிலையம் என்ற பதிப்பகத்தின் மூலம் மங்கையர்க்கரசியின் காதல் முதலிய கதைகள் என்ற ஐந்து கதைகள் அடங்கிய தொகுதியை வெளியிட்டார். மங்கையர்க்கரசியின் காதல், காங்கேயன், கமல விஜயன், அழேன் ழக்கே, குளத்தங்கரை அரசமரம் என்ற ஐந்து கதைகளில் குளத்தங்கரை அரசமரம் என்ற கதையே தமிழின் முதல் சிறுகதையாகப் பல விமர்சகர்களால் சுட்டப்படுகின்றது. வ.வே.சு. அய்யர் இக்கதையில் பாத்திர ஒருமை, நிகழ்ச்சி ஒருமை, உணர்வு ஒருமை என்ற மூன்றையும் சிறப்பாக அமைத்துள்ளதாக இலக்கிய விமர்சகர்கள் கூறுகின்றனர்.

வரதட்சணைக் கொடுமை இக்கதையின் கருப்பொருளாகும். ருக்மணி என்ற பெண்ணுக்குத் திருமணம் ஆகிறது. வரதட்சணைப் பிரச்சினை காரணமாக, சாந்தி முகூர்த்தம் தடைபட்டு, கணவனுக்கு வேறு திருமணம் நிச்சயமாகியது. இதனால் ருக்மணி தற்கொலை செய்து கொள்கிறாள். தன் தவற்றை உணர்ந்த கணவன் துறவு பூணுகிறான். ஒரு மரம் இக்கதையைச் சொன்னதாக அமைந்துள்ளது இதன் தனிச்சிறப்பாகும். இக்கதை, 1913ஆம் ஆண்டு விவேக போதினி இதழில் வெளிவந்தது. வ.வே.சு. அய்யர் காலத்திற்குப் பிறகு நாரண துரைக்கண்ணன், தி.ஜ.ரங்கநாதன் போன்றவர்கள் சிறுகதைகள் படைத்துள்ளனர். நாரண துரைக்கண்ணன் சமுதாயப் பிரச்சினைகளைப் பேசும் கதைகள் பல எழுதியுள்ளார். 1915இல் தொடங்கி, சுமார் 60 ஆண்டுகள் வரை எழுத்துப் பணியில் இருந்தார் அவர். தி.ஜ.ர.வின் முதல் சிறுகதை சந்தனக் காவடி ஆகும். இவருடைய புகழ் பெற்ற சிறுகதை நொண்டிக்கிளி ஆகும். கால் ஊனமுற்ற ஒரு பெண், எவரும் தன்னைத் திருமணம் செய்து கொள்ளப் போவதில்லை என்று உணர்ந்த பின் எடுக்கும் புரட்சிகரமான முடிவே கதையாகும். கதையில், நொண்டிப் பெண்ணின் ஏக்கங்களும் எதிர்பார்ப்புகளும் நன்கு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. காந்தியத்தைப் பேசும் பல சிறுகதைகளையும் இவர் எழுதியுள்ளார். இவ்வாறு மாதவையா, பாரதியார், வ.வே.சு. அய்யர் போன்றோர் தமிழில் சிறுகதை முன்னோடிகளாகப் போற்றப்படுகிறார்கள்.

2.2.2 இரண்டாம் காலக் கட்டம் (1926 - 1945)

மெளனி லா.ச.ரா மு.வரதராசனார் அகிலன் அண்ணா

இக்காலக் கட்டம் தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாற்றில் சிறப்பான காலக் கட்டம் எனலாம். புதுமைப்பித்தன், கு.ப.ரா., ந.பிச்சமூர்த்தி, பி.எஸ்.ராமையா, மெளனி போன்றவர்களும், கல்கி, ராஜாஜி, கே.எஸ்.வேங்கட ரமணி, சிட்டி, சங்கரராம், லா.ச.ரா. போன்றவர்களும் இக்காலக் கட்டத்தில் சிறுகதை எழுதியுள்ளனர்.

இவர்களில் கல்கி, நவசக்தி, விமோசனம், ஆனந்த விகடன் போன்ற இதழ்களிலும், பின்பு கல்கி இதழிலும் எழுதியுள்ளார். அவர், அதிர்ஷ்ட சக்கரம், கவர்னர் விஜயம், காங்கிரஸ் ஸ்பெஷல், கோர சம்பவம், சாரதையின் தந்திரம், டெலிவிஷன், திருவழுந்தூர் சிவக்கொழுந்து என்று பல சிறுகதைகளை

எழுதியுள்ளார். கதர் இயக்கம், தீண்டாமை அகற்றுதல், உப்புச் சத்தியாகிரகம், புலால் உணவு தவிர்த்தல், விதவா விவாகம், பாலிய விவாகக் கொடுமை என்று விடுதலை உணர்வுடைய கதைகளையும், சமூக உணர்வுடைய கதைகளையும் எழுதியுள்ளார். இவருடைய எழுத்தில் நகைச்சுவை முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறது. அவர் எழுதிய வரலாற்று நாவல்களைப் போல இச்சிறுகதைகள் இலக்கியத் தகுதியைப் பெறவில்லை என்றாலும் சிறுகதை வளர்ச்சியில் கல்கியின் பங்கு முக்கியமான ஒன்றாக இருந்திருக்கின்றது என்பதை மறுக்க இயலாது.

கல்கி எழுதியவை, வெகுஜன இதழுக்கு ஏற்ப அமைய, அவருடைய காலக் கட்டத்தில் எழுதிய புதுமைப்பித்தன் கதைகள் வடிவம், உத்தி, உள்ளடக்க முறைகளில் பரிசோதனை முயற்சிகளாக அமைந்து இலக்கிய அந்தஸ்து பெற்ற சிறுகதைகளாகச் சிறந்தன. தமிழ்ச் சிறுகதை முயற்சியை உலகத் தரத்திற்கு எடுத்துச் செல்ல முயன்றவர்களுள் புதுமைப்பித்தன் முதன்மையானவர் ஆவார். மணிக்கொடி என்ற இலக்கியப் பத்திரிகையுடன் தொடர்பு கொண்டு மிகச்சிறந்த படைப்பு முயற்சியில் ஈடுபட்டார். மேல்நாட்டுச் சிறுகதை ஆசிரியர்களின் படைப்பாக்கத்தை நன்கு அறிந்த அவர், அவற்றை உள்வாங்கிக் கொண்டு, தமது சொந்தப் படைப்பாளுமையைக் கொண்டு அற்புதமான சிறுகதைகளைப் படைத்துள்ளார். புதுமைப்பித்தன் கேலிக்கதைகள், புராணக் கதைகள், தத்துவக் கதைகள், நடப்பியல் கதைகள் என்று பலவகையான கதைகளைப் படைத்துள்ளார். வறுமையைப் பற்றிப் பொய்க் குதிரை, ஒருநாள் கழிந்தது, பொன்னகரம், துன்பக்கேணி போன்ற கதைகளையும், புராணக் கதை மரபை வைத்துச் சாபவிமோசனம், அகல்யை அன்றிரவு போன்ற கதைகளையும், தத்துவ நோக்கோடு கயிற்றரவு, மகாமசானம், ஞானக் குகை போன்ற கதைகளையும், வேடிக்கை வினோதக் கதையாகக் கடவுளும் கந்தசாமிப் பிள்ளையும் என்ற கதையையும், நாட்டுப்புறக் கதைப் பாங்கோடு சங்குத்தேவனின் தர்மம், வேதாளம் சொன்ன கதை போன்ற கதைகளையும் எழுதியுள்ளார். தமிழ்ச் சிறுகதை வளர்ச்சியில் புதுமைப்பித்தனின் ஆளுமையும் மேதைமையும் பின் வந்த படைப்பாளிகளுக்கு முன் மாதிரியாக அமைந்தன எனலாம். புதுமைப்பித்தன் சாகாவரம் பெற்ற சிறுகதைகளைப் படைத்து, தமிழ் இலக்கியக் கருவூலத்திற்கு வளம் சேர்த்துள்ளார்.

ந.பிச்சமூர்த்தியின் கதைகளிலும் சிறுகதையின் வடிவமும் உத்தியும் சிறப்பாக அமைந்துள்ளன. மனித மன ஆழத்தை அவர் தம் கதைகளில் சிறப்பாக வடித்துள்ளார். பதினெட்டாம் பெருக்கு, தாய், வானம்பாடி, மண்ணாசை, விழிப்பு, பஞ்சகல்யாணி போன்ற பல இலக்கியத் தரமான கதைகளைப் படைத்துள்ளார் அவர். கு.ப.ராஜகோபாலன் இக்காலக் கட்டத்தைச் சேர்ந்த மற்றொரு சிறந்த

எழுத்தாளர் ஆவார். இவர் ஆண் பெண் உறவை மையமாகக் கொண்டு பல கதைகளை எழுதியுள்ளார். அக்காலத்தில் பிறர் தொடர் தயங்கிய பிரச்சினைகளை அவர் ஆபாசமாகவோ உணர்ச்சியைத் தூண்டிவிடும் வகையிலோ இல்லாமல், ஆக்கப் பூர்வமாக அணுகிப் பார்த்துள்ளார். திரை, சிறிது வெளிச்சம், மூன்று உள்ளங்கள், ஆற்றாமை, விடியுமா, நூருன்னிசா, தாயாரின் திருப்தி போன்ற இவருடைய கதைகளும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத் தக்கனவாகும்.

மெளனி, இக்காலக் கட்டத்தைச் சேர்ந்த மற்றொரு சிறந்த படைப்பாளி ஆவார். மெளனியின் சிறுகதை முயற்சி வித்தியாசமானது. குறியீடு என்னும் உத்தியை அவர்தம் கதைகளில் அதிகம் எடுத்தாண்டுள்ளார். அதனால், மெளனியின் கதைகளைச் சாதாரண வாசகர்களால் அத்துணை எளிதாகப் புரிந்து கொள்ள இயலாது. இவருடைய தமிழ்நடையும் அசாதாரணமானது. ஏன்? இவருடைய முதல் கதையாகும். இவருடைய சிறுகதைகள் அனைத்தும் அழியாச் சுடர், மெளனியின் கதைகள் என்ற பெயர்களில் இரு தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன.

இந்தக் காலக்கட்டத்தில் எழுதிய மற்றொரு எழுத்தாளர் லா.ச.ராமாமிர்தம். இவர் கதை சொல்லும் நடையும் வித்தியாசமானதாகும். இவர், மந்திர உச்சாடனம் போலச் சொற்களை ஒலிப்பாங்குடன் பயன்படுத்தும் விதத்தில் தமக்கென ஒரு முத்திரையைப் பதித்துள்ளார். சிறுகதை வடிவத்தையும் தாண்டி, விசுவரூபம் எடுப்பன இவருடைய கதைகள். தரங்கிணி, காயத்திரி, இதழ்கள், புலி ஆடு, ஜ்வாலை என்பன இவருடைய சிறுகதைகளில் சிலவாகும்.

இக்காலக் கட்டத்தில் எழுதிய குறிப்பிடத்தகுந்த பிற சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் பி.எஸ். ராமையா, கி.ரா. என்ற கி.ராமச்சந்திரன், சிதம்பர சுப்பிரமணியன், டி.எஸ். சொக்கலிங்கம், சங்கு சுப்பிரமணியன் போன்றவர்கள் ஆவர்.

மூன்றாம் காலக் கட்டம் (1946 - 1970)

தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாற்றில், மூன்றாவது பகுதியான இக்காலக் கட்டத்தில், மிகப் பலர் சிறுகதை எழுதுவதை மேற்கொண்டார்கள். கரிச்சான் குஞ்சு, தி.ஜானகிராமன், எம்.வி.வெங்கடராம், ரா. பாலகிருஷ்ணன், விந்தன், கு.அழகிரிசாமி, மு.சிதம்பர ரகுநாதன், அகிலன், நா.பா என்ற நா.பார்த்தசாரதி போன்றவர்களும், திராவிட இயக்க எழுத்தாளர்களான அண்ணா, மு.கருணாநிதி ஆகியவர்களும், மு.வ. என்னும் மு.வரதராசனார், ஜெயகாந்தன் ஆகியவர்களும் சிறுகதைகள் படைத்துள்ளனர். இவர்களில் சிலர்

சிறுகதை இலக்கியத்திலும், சிலர் நாவல் இலக்கியத்திலும், சிலர் இவ்விரண்டு இலக்கிய வகைகளிலும் தடம் பதித்துள்ளனர்.

தி.ஜானகிராமன், தமிழ் எழுத்துலகில் நாவல், சிறுகதை என்ற இரண்டு இலக்கிய வகைகளிலும் முன்வரிசையில் நிற்பவர். கு.ப.ரா. வைப் போன்று ஆண், பெண் உறவைக் கதைப் பொருளாக்கிக் கொண்டவர் ஆவார். கதைமாந்தர் படைப்பிலும், மொழி ஆளுகையிலும் வெற்றி பெற்ற இவர்மறதிக்கு, செய்தி, முள்முடி, சிலிர்ப்புபோன்ற பல கதைகளை எழுதியுள்ளார்.

இக்காலக் கட்டத்தில் சிறுகதை, நாவல் என்ற இரண்டு படைப்பிலும் சிறந்து விளங்கிய எழுத்தாளர்களுள் அகிலனும், நா.பா.வும் ஜெயகாந்தனும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். அகிலன் பதினேழு சிறுகதைத் தொகுதிகளை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். இவரின் முதல் சிறுகதை காசு மரம் என்பதாகும். வறுமை, ஆண் பெண் உறவுகள், விதவை நிலை, வரதட்சணைக் கொடுமை என்று பல பொருண்மைகளில் இவர் கதைகள் படைத்துள்ளார். நட்பு, வீரம், காதல் போன்ற இலக்கியப் பொருண்மைகளும் இவருடைய கதைகளில் காணக்கிடைக்கின்றன. இவருடைய எரிமலை என்ற இக்கதை சிறுகதைத் தொகுதி தமிழ்நாடு அரசின் பரிசு பெற்றது. பின்பு அக்கதை, எங்கே போகிறோம் என்ற நாவலாக அவரால் விரித்து எழுதப்பட்டது. சகோதரர் அன்றோ, கங்காஸ்நானம், சிசுவின் குரல், ஏழைப் பிள்ளையார், பெரிய மீன், ஆண்-பெண், குழந்தை சிரித்தது, சத்திய ஆவேசம், நெல்லூர் அரிசி, பசியும் ருசியும், விடுதலை என்பன இவர் எழுதிய சிறுகதைகளுள் சிலவாகும்.

அகிலனைப் போன்று மரபிலக்கியப் பாங்கில் கதை இலக்கியத்தை எடுத்துச் சென்றவர் நா.பா. தெய்வத்தாலாகாதெனினும், ஆயுதம், தகுதியும் தனிமனிதனும், பிரதி பிம்பம், ஒரு கவியின் உள்உலகங்கள், மறுபடியும் ஒரு மஹிஷாசுர வதம், அமெரிக்காவிலிருந்து பேரன் வருகிறான், களவும் கற்று, ஒரு சர்வதேசக் கருத்தராங்கு போன்ற பல சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார்.

திராவிட இயக்கச் செல்வாக்குடன் பகுத்தறிவுப் பாதையில் கதை படைத்தவர்களுள் அண்ணா, மு.கருணாநிதி, ஆசைத்தம்பி, தென்னரசு, டி.கே.சீனிவாசன், தில்லை வில்லாளன் போன்றவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்களில் உள்ளடக்கம், உத்தி, நடை ஆகியவற்றை முழுமையாகக் கையாண்டு கதை படைத்தவர்களுள் அண்ணா முதன்மையானவர். சாதி சமய மறுப்பு, வறுமை, கலப்பு மணம், பலதார மணம், விதவை மணம் என்பனவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டன இவருடைய கதைகள். தஞ்சை வீழ்ச்சி, சொர்க்கத்தில் நரகம், திருமலை கண்ட திவ்விய ஜோதி, புலி நகம், பிடி சாம்பல் போன்ற பல கதைகளில் மத நம்பிக்கையைக் கண்டித்துள்ளார். செவ்வாழை இவருடைய மிகச்

சிறந்த கதையாகும். ஏழ்மையின் கொடுமையை இக்கதையில் மிகச் சிறப்பாக எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். வடிவ உத்தியுடன் பகுத்தறிவுப் பாதையில் கதை எழுதியவர் மு.கருணாநிதி. குப்பைத்தொட்டி, கண்டதும் காதல் ஒழிக, நளாயினி, பிரேத விசாரணை, தொத்துக் கிளி, வாழ முடியாதவர்கள் போன்ற இவருடைய சிறுகதைகள் குறிப்பிடத்தக்கன.

இக்காலக் கட்டத்தில் எழுதிய ஜெயகாந்தன் சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளர் என்ற பெயரைப் பெற்றுள்ளார். முற்போக்கு எழுத்தாளராக அறியப்பட்ட அவர் தொடக்கத்தில் சோதனை ரீதியாகவும் பின்னர் ஜனரஞ்சகமாகவும் கதைகளைப் படைத்துள்ளார். இவருடைய பல சிறுகதைகள் விமர்சனத்திற்கும் விவாதத்திற்கும் உள்ளாயின. சிறுகதையின் உள்ளடக்கத்திற்கு மட்டுமல்ல, வடிவத்திற்கு உரமளித்தவர் இவர். இவருடைய எழுத்துகள் பலரை எழுதத் தூண்டின. இவருடைய பாணியில் இன்று பலர் எழுதிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

நான்காம் காலக் கட்டம் (1976 முதல் இன்று வரை)

எழுபதுகளில் சா.கந்தசாமி, இந்திரா பார்த்தசாரதி, ந.முத்துசாமி, அசோகமித்திரன், நீல பத்மநாபன், வண்ணநிலவன், வண்ணதாசன், சுஜாதா, நவபாரதி, சுப்பிரமணிய ராஜு, பாலகுமாரன் போன்றவர்களும் பா.செயப்பிரகாசம், பிரபஞ்சன், கிருஷ்ணன் நம்பி, ஜெயமோகன், ஜி.நாகராஜன் போன்றவர்களும் சிறுகதைப் படைப்புகளில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்படியாகத் தடம் பதித்துள்ளனர். இந்தக் காலக் கட்டத்தில், நவீனத் தமிழ்ச் சிறுகதை இலக்கியம், கருத்திலும் சொல்லும் நேர்த்தியிலும் மொழியைக் கையாளும் முறையிலும் பல மாறுதல்களைக் கண்டுள்ளது. இச்சிறுகதைகள் தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கையைப் பல்வேறு கோணங்களில் பிரதிபலித்துக் காட்டுகின்றன. சிறுகதைப் படைப்பே விமர்சன ரீதியாக எழுதப்பட்டது. அதனால் தேவையற்ற சொல் அலங்காரம், தேவையில்லாத வர்ணனைகள் என்பனவெல்லாம் தவிர்க்கப்பட்டு, படைப்பு அதன் முழு வீச்சோடு வெளிப்பட்டுள்ளது எனலாம். இருபத்தோராம் நூற்றாண்டு தொடர்பு யுகம், கணினி யுகம் என்றெல்லாம் சுட்டப்படுகிறது. இந்நூற்றாண்டில், இணைய இதழ்கள் என்ற புதுவகை இதழ்கள் தோற்றம் பெற்றன. அவற்றில் உலகத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் ஒருங்கே இடம் பெறுவதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. தமிழகத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்த காஞ்சனா தாமோதரன், கீதா பென்னட், இலங்கையிலிருந்து புலம்பெயர்ந்த இராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியன் போன்றவர்கள் தொடர்ந்து இவ்விதழ்களில் எழுதி வருகின்றனர். இவர்களைத் தொடர்ந்து உலகத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பலர் சங்கமிக்க இணைய இதழ்கள் வழி அமைத்தால் அது தமிழ்ச்

சிறுகதை வளர்ச்சியை மற்றோர் உயரத்திற்கு உறுதியாக இட்டுச் செல்லும் என்பதில் ஐயமில்லை.

சிறுகதை வளர்ச்சியில் பெண் எழுத்தாளர்களின் பங்கு

தமிழ்ச் சிறுகதை வளர்ச்சியில் பெண் எழுத்தாளர்களின் பங்கு தொடக்கம் முதல் இருந்து வந்துள்ளது.

தொடக்கக் காலம் (1975 வரை)

கு.ப.சேது அம்மாள் (கு.ப.ரா.வின் சகோதரி), கமலா விருத்தாசலம் (புதுமைப்பித்தனின் மனைவி), விசாலாட்சி அம்மாள், வை.மு.கோதை நாயகி அம்மாள், சாவித்திரி அம்மாள், சரஸ்வதி அம்மாள் போன்றவர்கள் பரவலாக இதழ்களில் எழுதி வந்துள்ளனர். இவர்களில் சாவித்திரி அம்மாள், சரஸ்வதி அம்மாள் போன்றவர்கள் பிற இந்தி மொழிச் சிறுகதைகளையும், ஆங்கிலச் சிறுகதைகளையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளனர். குமுதினி, குகப்பிரியை, வசுமதி ராமசாமி, எம்.எஸ்.கமலா போன்ற எழுத்தாளர்கள் இக்காலக் கட்டத்தில் காந்தியம், தேசியம், விதவை மறுமணம், பாலிய மணக் கொடுமைகள், தேவதாசிக் கொடுமைகள் இவற்றைக் கருப் பொருளாகக் கொண்டு சிறுகதைகள் படைத்துள்ளனர்.

இதற்கு அடுத்த காலக் கட்டத்தின் தொடக்கத்தில் அடுத்தமா, ஆர்.சூடாமணி, ராஜம் கிருஷ்ணன், கே.ஜெயலெட்சுமி, வேங்கடரமணி, இந்திரா தேவி, சரோஜா ராமமூர்த்தி போன்றோர் கதை எழுதியுள்ளனர். கலைமகள் இதழில் பரிசுக்குரிய சிறுகதைகளைப் பெரும்பாலும் பெண் எழுத்தாளர்களே படைத்துள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ராஜம் கிருஷ்ணனின் ஊசியும் உணர்வும், நூறு ரூபாய் நோட்டு, ஸ்ரீமதி விந்தியா எழுதிய அன்பு மனம், குழந்தை உள்ளம், சூடாமணி எழுதிய காவேரி போன்ற கதைகள் பரிசு பெற்ற சிறுகதைகளாகும். 1947இல், கல்கி இதழ் நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் அடுத்தமாவின் முதல் கதையான அங்கயற்கண்ணி இரண்டாம் பரிசினைப் பெற்றது. இக்காலக் கட்டப் பெண் எழுத்தாளர்கள் பெரும்பாலும் குடும்ப உறவுகள் மற்றும் குடும்பச் சிக்கல்களை வைத்துக் கதைகள் எழுதினர், ராஜம் கிருஷ்ணன், சூடாமணி இருவர் மட்டும் சமூக நோக்குடைய கதைகளை எழுதி வந்துள்ளனர்.

1960களில் தொடங்கிச் சிவசங்கரி, வாஸந்தி, இந்துமதி, அனூராதா ரமணன் போன்றவர்கள் சிறுகதைகள் அதிகம் எழுதியுள்ளனர். இவர்களது சிறுகதைகளில் பெரும்பாலும் காதல், காதல் மணம், தனிக்குடித்தனம், குழந்தையின்மை போன்றவை கருக்களாக அமைந்திருந்தன. எழுபத்தைந்துக்குப் பின் சிவசங்கரி, வாஸந்தி எழுத்துகளில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. சமூகப்

பிரச்சினைகள், பெண் விடுதலை, பெண் உரிமை இவற்றைக் கருவாகக் கொண்ட கதைகளை இவர்கள் எழுதத் தொடங்கினர்.

இதே காலக் கட்டத்தில் தோற்றம் பெற்ற ஜோதிர்லதா கிரிஜா தொடக்கத்திலிருந்தே சமூக உணர்வோடு சிறுகதைகள் படைத்து வருகிறார்.

தற்காலம் (1976 முதல் இன்று வரை)

இக்காலக் கட்டத்தில் பெண்களின் எழுத்தில் பெரும் மாற்றம் ஏற்பட்டது. பெண் கல்வி, பொருளாதாரச் சுயசார்பு, வேலைவாய்ப்பு, வெளி உலகத் தொடர்பு இவை காரணமாகப் பெண்களின் கதைக்களம் இல்லம் என்ற குறுகிய வட்டத்திலிருந்து வெளிவந்து விரிந்து பரந்ததாக அமைந்தது. கதை சொல்லும் உத்திமுறை, வடிவ நுணுக்கங்கள் என்ற நிலையிலும் பெண் எழுத்துகள் இக்காலக் கட்டத்தில் சிறப்புப் பெற்றன. உயர்கல்வி படித்து ஆய்வு செய்பவர்கள், பேராசிரியர்கள், ஆட்சிப் பணியில் உயர் பதவி வகிக்கும் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள், காவல்துறை உயர் அதிகாரிகள், உலகப் பயணம் மேற்கொண்டவர்கள், சமூகச் சேவையாளர்கள், பத்திரிகைத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள், பன்மொழிப் புலமை பெற்றவர்கள் என்று பலரும் கதைகள் படைத்து வருகிறார்கள். இவர்கள், இன்றைய நடப்பியல் பிரச்சினைகளான பெண் கருவழிப்பு, பெண் சிசுக்கொலை, இரட்டைச் சூமை, பாலியல் பலாத்காரம், நவீனத் தொழில் நுட்பங்களால் ஏற்படும் பாதிப்பு, சுற்றுச் சூழலால் ஏற்படும் பாதிப்பு, பெண் உடல் அல்லது மனம் சார்ந்த பிரச்சினைகள் எனச் சிறுகதைப் பொருண்மைகள் விரிந்து பரந்துள்ளன. இக்காலக் கட்டத்தில் அம்பை, காவேரி, திலகவதி, சிவகாமி, பாமா, அனுராதா, உஷா சுப்பிரமணியன், தமயந்தி, உமாமகேஸ்வரி, தமிழ்செல்வி போன்ற பெண் எழுத்தாளர்கள் எழுதி வருகின்றனர். இவர்களில், அம்பை மொழி நடையிலும், சிறுகதையின் உருவத்திலும், உள்ளடக்கத்திலும், பொருண்மையிலும் மாறுபட்டவற்றைக் கையாண்டு சிறந்த சிறுகதைகளைப் படைத்து வருகிறார். அம்மா ஒரு கொலை செய்கிறாள், வீட்டின் மூலையில் ஒரு சமையலறை, வாமனன், கருப்புக் குதிரைச் சதுக்கம் போன்ற கதைகள் அம்பையின் மிகச்சிறந்த கதைகளாகும். காவேரி என்ற புனைபெயர் கொண்ட லட்சுமி கண்ணன் ஓசைகள், வெண்மை போர்த்தியது போன்ற தொகுதிகளில் நவீனப் பெண்களின் பிரச்சினைகளைக் கையாண்டுள்ளார். சிவகாமி, பாமா இருவரும் தலித் பெண்ணியக் கதைகளைப் படைத்துள்ளனர்.

சிறுகதை வளர்ச்சியில் இதழ்களின் பங்கு

சிறுகதையின் வளர்ச்சியில் பெரும்பங்கு கொண்டவை இதழ்கள். இதழ்கள் வாயிலாக வெளியிடப்பட்ட சிறுகதைகளும் புகழ் அடைந்தன; சிறுகதை

ஆசிரியர்களும் மக்களிடையே செல்வாக்குப் பெற்றனர். எனவே, சிறுகதை இலக்கியத்தில் வளர்ச்சி பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, இதழ்களின் பங்களிப்பைப் புறக்கணிக்க இயலாது.

கலைமகள், ஆனந்த விகடன் இதழ்கள்

கலைமகள், ஆனந்த விகடன் என்ற இதழ்கள் முப்பதுகளின் தொடக்கத்தில் தோற்றம் பெற்று மக்களிடையே செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன. ஆனந்த விகடனை எஸ்.எஸ்.வாசன் 1928இல் தொடங்கினார். சராசரி வாசகர்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த எழுத்தாளர் கல்கியின் எழுத்துகளால் பரவலாக இவ்விதழ் தமிழ் மக்களால் அறியப்பட்டுப் போற்றப்பட்டது. நல்ல சிறுகதைகள் வெளியிடுவதில் இவ்விதழ் மிகுந்த அக்கறையும் ஆர்வமும் காட்டியது. ஆனந்த விகடன் தன் அரசியல் கட்டுரைகளாலும், நகைச்சுவைத் துணுக்குகளாலும், சிறுகதைகளாலும் பெருவாரியான வாசகர்கள் மனங்களில் இடம் பெற்றிருந்தது. ஜெயகாந்தன் சரஸ்வதி போன்ற சிறு பத்திரிகைகளில் எழுதிக் கொண்டிருந்தாலும், ஆனந்த விகடனில் எழுதத் தொடங்கிய போதுதான், அவர் வெகுஜனக் கூட்டத்தால் அறியப்பட்டார். ஆனந்த விகடன், எழுத்தாளர்களின் சோதனை முயற்சிகளுக்கும் அவ்வப்போது இடம் கொடுத்து வந்துள்ளது. 1931 முதல் 1941 வரை, பத்தாண்டுக் காலம் விகடனில் கல்கி ஆசிரியராக இருந்த போது, புதிய சிறுகதை எழுத்தாளர்களுக்கு வாய்ப்பளித்துள்ளார். சிறுகதை எழுத்தாளர்களுக்குச் சன்மானம் (ஊக்கத் தொகை) வழங்கும் வழக்கத்தை ஆனந்தவிகடன்தான் முதன்முதலில் கொண்டு வந்தது.

கலைமகள் இதழ் 1932ஆம் ஆண்டு மாத இதழாகத் தோற்றம் பெற்றது. வெறும் பொழுதுபோக்குப் பத்திரிகையாக இல்லாமல், உயர்ந்த இலக்கியத்திற்கும், சிறப்பான சிறுகதைகளுக்கும் இடமளித்துச் செல்வாக்குப் பெற்றது. நாற்பதுகளில் மணிக்கொடி எழுத்தாளர்களும் இவ்விதழில் எழுதியுள்ளனர். பங்கிம் சந்திரர், சரத் சந்திரர், தாகூர், பிரேம் சந்த், காண்டேகர் ஆகியவர்களுடைய கதைகள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுக் கலைமகள் இதழில் வெளிவந்தன. கலைமகளில் எழுதிய எழுத்தாளர்களும், வாசகர்களும் இலக்கியத் தரம் வாய்ந்தவர்களாக அறியப்பட்டனர். கலைமகள் இதழில் எழுதிய எழுத்தாளர்களுக்கு மக்கள் மத்தியில் நல்ல செல்வாக்கு இருந்தது.

மணிக்கொடி இதழ்

மணிக்கொடி இதழ் 1933ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 17ஆம் நாள் கு.சீனிவாசன், தி.ச.சொக்கலிங்கம், வ.ரா (வ.ராமசாமி) இவர்களின் முயற்சியால் தொடங்கப்பட்டது. வ.ரா (வ.ராமசாமி) இதன் ஆசிரியராவார். லண்டனிலிருந்து வெளியான சண்டே

அப்சர்வர் என்ற ஆங்கில இதழைப் போன்று, தமிழிலும் ஓர் இதழ் நடத்த வேண்டும் என்ற முயற்சியின் விளைவே இவ்விதழாகும். இதில் பி.எஸ்.ராமையா, புதுமைப்பித்தன், ந.பிச்சமூர்த்தி, சி.சு.செல்லப்பா, பி.எம்.கண்ணன் ஆகியோர் கதை எழுதியுள்ளனர். இவ்விதழில் சிறுகதை எழுதும் முறை, சிறுகதை பற்றிய கொள்கைகள், மேனாட்டுச் சிறுகதை முயற்சிகள் இவற்றைப் பற்றிக் கட்டுரைகள் வெளியாகின. இவ்விதழ் தொடங்கிய ஒன்றரை ஆண்டுகளில் நின்று, பின்பு பி.எஸ். ராமையாவை ஆசிரியராகக் கொண்டு மீண்டும் வெளிவந்தது. சிறுகதைக்கான இவ்விதழ், தமிழ்ச் சிறுகதை இலக்கியத்தை வளர்த்தெடுத்தது. இலக்கியத் தரம் வாய்ந்த சிறுகதைகளையும் சாகா வரம் பெற்ற சிறுகதைகளையும் வெளியிட்டு இவ்விதழ் சிறப்புப் பெற்றது. அத்துடன் வாசகர்களுக்குச் சிறுகதை பற்றிய முழுமையான உணர்வினை ஏற்படுத்த முயன்றது. உலகின் தரமான சிறுகதைகளைத் தமிழ் வாசகர்கள் அறிய வேண்டும் என்பதற்காக மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் தழுவல் கதைகளை மணிக்கொடி இதழ் வெளியிட்டது. ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, ஜெர்மன், ரஷ்ய மொழி, ஜப்பான் மொழி ஆகியவைகளிலிருந்தும், இந்திய மொழிகளான இந்தி, வங்காளி, மராத்தி மொழிகளிலிருந்தும் கதைகள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளியாகின. மணிக்கொடியில் புத்தக மதிப்புரையும், அந்த மதிப்புரையின் மீது விவாதங்களும் இடம்பெற்றன.

சிறுகதைப் படைப்பில் சோதனை முயற்சிகளை மேற்கொண்டு, உலகத் தரமான, எட்டக் கூடிய தரமான எந்நாளும் போற்றக்கூடிய கதைகளை வெளியிட்டுச் 'சிறுகதை இலக்கியத்திற்கு ஒரு சிவிகையாக' மணிக்கொடி இதழ் சிறந்தது. இதனால் தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாற்றில் இக்காலக் கட்டத்தை மணிக்கொடிக் காலம் என்று போற்றுகின்றனர்.

பேராசிரியர் சிவத்தம்பி மணிக்கொடி எழுத்தாளர்களைப் பற்றி விமர்சிக்கும் போது, அவர்களை மணிக்கொடிக் குழுவினர் என்று சுட்டுகின்றார். ரகுநாதன் மணிக்கொடிப் பரம்பரையினர் என்றும், சிட்டி, சிவபாதசுந்தரம் இருவரும் அவர்களை மணிக்கொடிக் கோஷ்டி என்றும் சுட்டும் அளவு, அவர்கள் இலக்கியத் தரமான சிறுகதைகளைப் படைப்பதில் ஒன்றுபட்டிருந்தனர் எனலாம்.

பிற இதழ்கள்

ஆனந்த விகடன், கலைமகள், மணிக்கொடி இதழ்களுக்கு முன்னர். தொடக்கத்தில் விவேக சிந்தாமணி, விவேக போதினி போன்ற இதழ்கள் சிறுகதைகளை வெளியிட்டுச் சிறுகதை வளர்ச்சிக்கு அடித்தளம் இட்டன. அடுத்த நிலையில் மாதவையா ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய தமிழ்நேசன், பஞ்சாமிர்தம்

இதழ்கள் நல்ல சிறுகதைகளை வெளியிட்டு வந்துள்ளன. பாரதியார் காலத்தில் சக்கரவர்த்தினி இதழ் சிறுகதை ஆக்கத்திற்குத் துணை நின்றுள்ளது. சுதேசமித்திரன், நவசக்தி, விமோசனம் ஆகிய இதழ்கள் சிறுகதை வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டன. சுதேசமித்திரன் வாரப் பதிப்பு, தினமணி வார வெளியீடு, ஆனந்த போதினி, அமிர்தகுண போதினி, பிரசண்ட விகடன், ஊழியன், சுதந்திரச் சங்கு, காந்தி போன்ற இதழ்களில் சிறுகதைகளுக்கு முக்கிய இடம் அளிக்கப்பட்டு வந்தது. சூறாவளி (1939), பாரத தேவி (1939), கலாமோகினி (1942), கிராம ஊழியன் (1943-1947), சந்திரோதயம் (1954-47), முல்லை (1946), தேனீ (1948) என்ற இதழ்கள் வெளிவந்தன. அவ்வப்போது தோன்றி மறைந்த இவ்விதழ்களும் சிறுகதைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வெளியிட்டு வந்துள்ளன. பின்பு சரஸ்வதி, ஹனுமான், சக்தி, எழுத்து போன்ற இதழ்கள் ஐம்பதுகளில் தோற்றம் பெற்றன. அறுபதுகளில் தீபம், இலக்கிய வட்டம், கணையாழி, நடை, கசடதபற, கொல்லிப்பாவை, யாத்ரா, பிரக்ஞை, சுவடு, அஃ, வாசகன், கண்ணதாசன் போன்ற இதழ்கள் அவ்வப்போது தோன்றின. அவற்றில் சில மறைந்தன. தீபம், கணையாழி, கண்ணதாசன் இதழ்கள் சிறுகதை வளர்ச்சியில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன. பின்னர் எழுபதுகளிலும், எண்பதுகளிலும் குங்குமம், குமுதம், கல்கி, தாய், சாவி, இதயம் பேசுகிறது போன்ற வார இதழ்களும் தினமலர், தினத்தந்தி போன்ற நாளிதழ்களின் வாரப் பதிப்புகளும் சிறுகதைகளை வெளியிட்டு வந்தன. சுபமங்களா, காலச்சுவடு, நிகழ், புதிய பார்வை, கவிதாசரண், புதுஎழுத்து, தாமரை, செம்மலர் போன்ற இதழ்களும் சிறுகதை வெளியீட்டில் அக்கறை காட்டி வருகின்றன. இவை தவிர மகளிர் இதழ்களான மங்கை, மங்கையர் மலர், அவள் விகடன், பெண்மணி, சிநேகிதி போன்ற இதழ்களும் சிறுகதை வளர்ச்சிக்குத் துணை நிற்கின்றன. மொத்தத்தில் தமிழ்ச் சிறுகதை வளர்ச்சியில் இதழ்கள் தலையாய இடத்தைப் பெற்றுள்ளன எனலாம்.

தொகுப்புரை

தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் மூலவர்களாக மாதவையா, பாரதி, வ.வே.சு.ஐயர் இவர்களைக் குறிப்பிடலாம்.

சிறுகதை வரலாற்றில் மணிக்கொடி இதழ் முக்கியப் பங்கு வகித்துள்ளது.

புதுமைப்பித்தன், ஜெயகாந்தன் இருவரும் சிறுகதை மன்னர்கள் என்று சுட்டப்படும் அளவிற்குத் தரமான நல்ல கதைகள் படைத்துள்ளனர்.

சிறுகதை வளர்ச்சியில் இதழ்களின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தமிழ்ச் சிறுகதை வளர்ச்சியில் பெண் எழுத்தாளர்களும் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றனர்.

தமிழ்நாட்டிற்கு வெளியேயும் தமிழ்ச் சிறுகதை குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்க அளவில் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது.

இணைய இதழ்கள் மூலம் உலகத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் சங்கமமாகும் சூழல் ஏற்பட்டு வருகின்றது.

வினாக்கள்

சிறுகதை இலக்கியத்திற்குச் 'சிவிகை'யாக விளங்கிய இதழ் எது?

சிறுகதைகளைப் படைத்து வரும் பெண் எழுத்தாளர்கள் இருவரைக் குறிப்பிடுக.

தமிழில் முதல் சிறுகதைப் போட்டியை எந்தப் பத்திரிகை எந்த ஆண்டு நடத்தியது?

சிறுகதை இலக்கியத்தை வளர்த்தெடுக்கும் அமைப்புகள் இரண்டின் பெயரினைக் கூறுக.

புதுமைப்பித்தனின் படைப்புலக வாழ்வு

புதுமைப்பித்தனின் சிறுகதைகளைப் பற்றி அறியும் முன்னர் அவரது படைப்புச் சார்பான வாழ்வை அறிந்து கொள்வது மிக இன்றியமையாதது ஆகும். புதுமைப்பித்தனின் படைப்புகளில் அவரது வாழ்வியல் தாக்கம் அதிகம் வெளிப்பட்டுள்ளது. அவர் தம் வாழ்க்கையில் அனுபவித்த வறுமை, நிராசை, நம்பிக்கை, வறட்சி ஆகியவற்றைத் தம் கதைகளில் அப்படியே பதிவு செய்துள்ளார். அவை சமுதாய விமரிசனமாகக் கதைகளில் வெளிப்படுகின்றன.

3.1.1 பிறப்பும் வளர்ப்பும்

1906ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 25ஆம் நாள் சொக்கலிங்கம் பிள்ளைக்கும் பர்வதம் அம்மையாருக்கும் மகனாகப் பிறந்தார். பிறந்த ஊர் திருநெல்வேலி. பெற்றோர் அவருக்கு இட்ட பெயர் விருத்தாசலம். எட்டு வயதிலேயே தாயை இழந்த விருத்தாசலம் மாற்றாந்தாயின் கொடுமையை அனுபவித்துள்ளார். படிப்பில் ஆர்வம் இல்லாத அவர் மிகுந்த சிரமத்துடன் பள்ளி இறுதி வகுப்பில் தேர்ச்சி பெற்றார்.

திருநெல்வேலியில் உள்ள இந்துக் கல்லூரியில் பயின்று 1931இல் தம் இருபத்தைந்தாவது வயதில் பி.ஏ. பட்டம் பெற்றார். கல்லூரியில் படிக்கும் பொழுது

ஆங்கில நாவல்கள் படிப்பதில் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். நாள்தோறும் புதிது புதிதான துப்பறியும் நாவல்களை விரும்பிப் படித்தார். இரவு நெடுநேரம் வரை கண்விழித்துப் படிக்கும் பழக்கம் உள்ள அவர், தாமும் கதை எழுத வேண்டும் என்ற உந்துதலைப் பெற்றார்.

விருத்தாசலத்திற்கு அரசுப் பணி கிடைக்கவில்லை. அக்கால வழக்கப்படி கல்லூரிப் படிப்பு முடிந்தவுடன், அவரது தந்தை அவருக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தார். மனைவியின் பெயர் கமலாம்பாள். திருமணத்திற்குப் பின்னரும் புதுமைப்பித்தன் பொறுப்பில்லாமல் இருந்து வந்தார். ஆனால் நூல்களைத் தேடிப் படிப்பதில் இருந்த ஆர்வம் அவருக்குச் சற்றும் குறையவில்லை. வேலை இல்லாததாலும் அதற்கான முயற்சி இல்லாததாலும் தம் தந்தையின் கோபத்திற்கும் மாற்றாந்தாயின் ஏச்சுக்கும் பேச்சுக்கும் ஆட்பட்டார். அதனால் மனைவியைப் பிறந்தகத்துக்கு அனுப்பிவிட்டுத் தாம் மட்டும் சென்னை வந்தார்.

இறுதிக் காலம்

புதுமைப்பித்தன் பத்திரிகைப் பணியில் தொடர்ந்து இருந்து வந்தாலும் அதில் அவருக்குப் போதுமான வருமானம் இல்லை. அதனால் திரைப்படத் துறையில் புகுந்தார். 1946இல் அவ்வையார்படத்திற்கு வசனம் எழுதினார். பின்பு வேறு சில படங்களுக்கு வசனம் எழுதியவர், திரைப்படத் தயாரிப்புத் துறையில் இறங்கினார். வசந்தவல்லி என்ற படம் எடுத்து நட்புமடைந்தார். 1947இல் ராஜமுக்தி என்ற திரைப்படத்திற்கு வசனம் எழுதுவதற்காகப் படத்தயாரிப்புக் குழுவினருடன் புனா நகருக்குச் சென்ற போது காசநோயால் பாதிக்கப்பட்டார். 1948இல் திருவனந்தபுரம் வந்தார். மனைவியையும் ஒரே மகள் தினகரியையும் பார்த்தார். அவ்வாண்டு ஜூன் 30ஆம் நாள் நோயின் கடுமையால் இறந்தார்.

புதுமைப்பித்தனின் இறுதிக் காலம் மிகத் துன்ப மயமானதாக இருந்தது. வறுமை, நோய் இவற்றின் பிடியில் சிக்கித் தவித்த அவர் நம்பிக்கை வறட்சி, நிராசை, விரக்தி என்று மனத்தாலும் பாதிக்கப்பட்டிருந்தார். எழுத்து அவரை வாழவைக்கவில்லை என்பதே உண்மை.

எழுத்துலக நுழைவு

சென்னையில் டி.எஸ்.சொக்கலிங்கமும், வ. ராமசாமி என்னும் வ.ரா.வும் மணிக்கொடி என்ற இதழை நடத்திக் கொண்டிருந்தனர். அப்பத்திரிகைக்குப் புதுமைப்பித்தன் கதைகள் எழுதத் தொடங்கினார். பின்பு அறிஞர் ராய். சொக்கலிங்கம் காரைக்குடியில் நடத்திய ஊழியன் பத்திரிகையில் உதவி

ஆசிரியராகப் பணி ஏற்றுக் கொண்டார். அந்த அலுவலகச் சூழல் ஒத்துக் கொள்ளாததால் அந்தப் பணியை விட்டு விட்டு மீண்டும் சென்னை வந்தார்.

அந்தச் சமயத்தில் வார இதழாக வந்து கொண்டிருந்த மணிக்கொடி பொருளாதார நெருக்கடியால், மாதமிருமுறை வரும் கதை இதழாக வெளிவரத் தொடங்கியது. பி.எஸ்.ராமையா மணிக்கொடியின் ஆசிரியராகப் பொறுப்பு ஏற்றிருந்தார். அப்பொழுது மணிக்கொடி இதழின் வளர்ச்சிக்குப் புதுமைப்பித்தனும் துணை நின்றார்.

1936இல் மணிக்கொடி இதழ் நின்ற பிறகு, புதுமைப்பித்தன் தினமணி நாளிதழின் ஆசிரியர் குழுவில் ஒருவராகச் சேர்ந்தார். தினமணியில் செய்திகளை மொழிபெயர்க்கும் பணிகளில் ஈடுபட்டார். தினமணி ஆண்டு மலர்களில் கதைகள் எழுதித் தம் எழுத்துத் தாகத்தைத் தீர்த்துக் கொண்டார். ஏழரை ஆண்டுகள் பணிபுரிந்த பிறகு அங்கிருந்து விலகி, 1944இல் சொக்கலிங்கம் ஆசிரியராக இருந்த தினசரி நாளிதழின் ஆசிரியர் குழுவில் இணைந்தார்.

பல வகைப் படைப்புகள்

புதுமைப்பித்தன் சிறுகதை எழுத்தாளர் மட்டும் அல்லர். புதினங்கள், அரசியல் கட்டுரைகள், விமரிசனக் கட்டுரைகள், கதைகள், நாடகங்கள், திரை உரையாடல்கள், கவிதைகள், மொழிபெயர்ப்புக் கதைகள், வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள் என்று பல வகைப் படைப்புகளையும் தந்தவர் ஆவார். தினமணி ஆசிரியராக இருந்த போது அவர் நூல் மதிப்புரைகளையும் எழுதியுள்ளார். அன்னையிட்ட தீ அவரது முற்றுப் பெறாத நாவல் ஆகும். புதுமைப்பித்தன் உலகச் சிறுகதைகளை மொழி பெயர்த்துள்ளார். அவை உலகத்துச் சிறுகதைகள் என்ற பெயரில் வெளிவந்தன. இத்தாலியச் சர்வாதிகாரி பெனிட்டோ முசோலினியின் வாழ்க்கை வரலாற்றை பாசிஸ்ட் ஜடாமுனி என்ற பெயரில் வெளியிட்டார். ஜெர்மானியச் சர்வாதிகாரி அடால்ப் ஹிட்லர் வாழ்க்கை வரலாற்றைக் கப்பித் தர்பார் என்ற பெயரில் எழுதியுள்ளார். ஆனால் அதன் இறுதிப் பகுதி டி. இராமரத்தினம் என்பவரால் முடிக்கப்பெற்றது. புதுமைப்பித்தன் பக்த குசேலர், வாக்கும் வக்கும் என்ற நாடகங்களையும் எழுதியுள்ளார். மேலும் அவர் தம் மனைவிக்கு எழுதிய கடிதங்களும் அண்மையில் தொகுத்து வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

இப்படி, புதுமைப்பித்தன் பல்வேறு இலக்கிய வகைகளில் தடம் பதித்துள்ளார் என்றாலும், சிறுகதைப் படைப்புகள் தாம் அவரைப் பாராட்டுக்குரியவராக்கின.

புதுமைப்பித்தன் சொவி என்னும் புனைபெயரில் அரசியல் கட்டுரைகளையும், புதி என்னும் புனைபெயரில் சிறுகதைகளையும் ரசமட்டம் என்னும் பெயரில் விமரிசனக் கட்டுரைகளையும், வேளூர் வே. கந்தசாமிக் கவிராயர் என்னும் பெயரில் கவிதைகளையும் எழுதியுள்ளார். மேலும் உத்தன், நந்தி, கபாலி, சுக்ராச்சாரி என்னும் பல பெயர்களில் எழுதியுள்ளார் என்றாலும் புதுமைப்பித்தன் என்ற பெயர்தான் நிலைத்தது.

ஆற்றல்கள்

புதுமைப்பித்தன் உலக இலக்கியத் தேர்ச்சி பெற்றவர். அப்டன் சிங்களேர், கால்ஸ் வொர்த்தி, இப்சன், ப்ராங்க் ஹாரிஸ், பெர்னார்ட்ஷா போன்ற மேனாட்டு ஆசிரியர்களை நன்கு கற்றிருந்தார். ஆன்டன் செக்காவ், எட்கர் ஆலன்போ, மாப்பஸான், தாமஸ் மான், காஃப்கா, ஜேம்ஸ் ஜாய்ஸ் என்னும் உலகப் புகழ் பெற்ற படைப்பாளிகளை நன்றாகப் படித்திருந்தார். மாப்பஸானின் கதைகளைத் தழுவிச் சில கதைகளையும் எழுதியிருக்கிறார். தமிழ் இலக்கியங்களிலும் நன்கு தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார். பழமை புதுமை என்ற இரண்டையும் கையாண்டு எழுதும் முறையைப் புதுமைப்பித்தன் தம் பாணியாக வைத்துக் கொண்டிருந்தார். கதைக்கரு, நடை இரண்டிலும் தனித்தன்மையை நிலைநாட்டியுள்ளார்.

கூரிய சமூகப் பார்வை, சிந்தனை ஆழம், தீவிரத் தன்மை உடைய வெளிப்பாடு, எதிர்க்கத் தயங்காத போர்க்குணம், அடங்காமை, புதுமை செய்யத் துடிக்கும் இயல்பு, எழுத்தின் மீது ஆழ்ந்த பற்று, தம்மைப் பற்றிய விமரிசனக் கண்ணோட்டம், நகைச்சுவை என்று பல குணங்களின் ஒட்டு மொத்தக் கலவைதான் புதுமைப்பித்தன்.

புதுமைப்பித்தன் சிறுகதைகள்

புதுமைப்பித்தன் 1933 முதல் 1946 வரையிலான 12 ஆண்டுகளே எழுத்துப் பணியில் இருந்தார். வாழ்க்கையில் உயர்ந்த நிலையில் உள்ளவர்களைப் பற்றி மட்டுமே இலக்கியம் எழுத வேண்டும் என்று அதுவரை இருந்து வந்த நிலைமையை மாற்றித் தாழ்ந்த நிலையில் உள்ளவர்களையும் தம் கதைகளில் படைத்துக் காட்டியுள்ளார். மேலும் அவர் மக்களிடமிருந்து தூர விலகி நின்று கதை சொல்லாமல் மக்களோடு ஒட்டி நின்றே தம் கதைகளைப் படைத்துள்ளார். புதுமைப்பித்தன் தம் கதைகளைப் பற்றி, “பொதுவாக என்னுடைய கதைகள் உலகத்துக்கு உபதேசம் செய்து உய்விக்க ஏற்பாடு செய்யும் ஸ்தாபனம் அல்ல. பிற்கால நல்வாழ்வுக்கு சௌகரியம் பண்ணி வைத்திருக்கும் இன்ஷூரன்ஸ் ஏற்பாடும் அல்ல. எனக்குப் பிடிக்கிறவர்களையும், பிடிக்காதவர்களையும் கிண்டல் செய்து கொண்டிருக்கிறேன்.....” என்றும், “இந்தக் கதைகள் யாவும் கலை

உத்தாரணத்திற்கு என்று கங்கணம் கட்டிக் கொண்டு செய்த சேவை அல்ல. இவை யாவும் கதைகள். உலகை உய்விக்கும் நோக்கமோ, கலையை எருவிட்டுச் செழிக்கச் செய்யும் நோக்கமோ எனக்கோ, என் கதைகளுக்கோ சற்றும் கிடையாது” என்றும், "நான் கேட்டது, கண்டது, கனவு கண்டது, காண விரும்பியது, காண விரும்பாதது ஆகிய சம்பவக் கோவைகள்தாம் இவை. தவிரவும் பழைய கதைகளை எடுத்துக்கொண்டு அதை இஷ்டமான கோணங்களில் எல்லாம் நின்று பார்க்க எங்களுக்கு உரிமை உண்டு” என்றும் கூறியுள்ளார்.

புதுமைப்பித்தன் 98 கதைகளை எழுதியுள்ளார். அவர் மணிக்கொடியில் எழுதிய 29 கதைகளைப் புதுமைப்பித்தன் கதைகள் என்ற பெயரில் நவயுகப் பிரசுராலயம் வெளியிட்டுள்ளது. ஆறுகதைகள், நாசகாரக் கும்பல், பக்த குசலோ என்ற அவரது பிற நூல்களையும் அதே நிறுவனம் வெளியிட்டுள்ளது. கலைமகள் பதிப்பகம் காஞ்சனை தொகுதியையும், ஸ்டார் பிரசுரம் ஆண்மை என்ற தொகுதியையும் வெளியிட்டன. ஐந்திணைப் பதிப்பகம் புதுமைப்பித்தனின் மொத்தச் சிறுகதைகளையும் வெளியிட்டது. அண்மையில் காலச்சுவடு பதிப்பகம் புதுமைப்பித்தனின் அனைத்துச் சிறுகதைகளையும் வெளியிட்டுள்ளது.

கதைக் கரு

புதுமைப்பித்தன் காதல், சாவு, வறுமை, காமம், பசி, பயம், சிறுமை, சீரழிவு, சோகம், குழப்பம், கொந்தளிப்பு, மந்திரம், புராணம் என்று பலவற்றைக் கதைக் கருவாக எடுத்துக் கொண்டுள்ளார். அவர் எடுத்தாண்ட கதைக் கருக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அக்கதைகளை,

தனிமனித உணர்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட கதைகள்

தத்துவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட கதைகள்

சமுதாயச் சிக்கலை மையமிட்ட கதைகள்

காதலைக் கருவாகக் கொண்டவை

நகர வாழ்க்கையின் போலித் தன்மைகளை வெளிக்காட்டும் கதைகள்

கேலி, கிண்டல் இவற்றைக் கருவாகக் கொண்டவை.

பேய், பிசாசு, வேதாளம் இவற்றை மையமிட்ட கதைகள்

வறுமையைக் கருவாகக் கொண்டவை. என்று வகைப்படுத்திக்

காட்டியுள்ளார் கரு. முத்தையா.

புதுமைப்பித்தன் கதைகளில், 'கற்பு' என்ற கருத்தாக்கத்தைப் பேசும் பொன்னகரமும், இராமன் கொடுத்த சாபவிமோசனத்தைத் தேவையில்லை என்று தூக்கியெறிந்து விட்டு மீண்டும் தன்னைக் கல்லாக்கிக் கொண்ட

அகலிகையைப் பற்றிப் பேசும் சாபவிமோசனமும் பலரால் அதிகம் விமரிசிக்கப்பட்டவையாகும்.

பொன்னகரத்தில் வாழ்பவர்கள் வறுமையின் பிடியில் சிக்கித் தவிப்பவர்கள். 'அது வேறு உலகம் ஐயா, அதன் தர்மமும் வேறு' என்று அந்நகரை விவரிக்கும் புதுமைப்பித்தன், சொந்தமாகக் குதிரை வண்டி வைத்திருக்கும் முருகேசன், அவன் மனைவி அம்மாளு, முருகேசனின் தாயார், தம்பி, குதிரை ஆக ஐவர் உள்ள ஏழ்மைக் குடும்பத்தை அக்கதையில் காட்டியுள்ளார்.

ஒரு நாள் குடிபோதையில் அடிபட்டுப் பேச்சு மூச்சின்றிக் கிடக்கிறான் குதிரை வண்டிக்காரன் முருகேசன். அவனுக்கு நினைவு வந்தவுடன் பால் கஞ்சி கேட்கிறான். மில் கூலியான அம்மாளுக்குக் கூலிபோட இன்னும் இரண்டு நாட்கள் இருக்கின்றன. வீட்டில் காசில்லை.

தண்ணீர் எடுக்கச் செல்கிறாள் அம்மாளு, சந்திற்குப் பக்கத்தில் ஒருவன் - அம்மாளுவின் மேல் ரொம்ப நாளாகக் 'கண்' வைத்திருப்பவன் - நிற்கிறான். அவனோடு இருளில் மறைகிறாள். "அம்மாளு முக்கால் ரூபாய் சம்பாதித்து விட்டாள். ஆம், புருஷனுக்குப் பால் கஞ்சி வார்க்கத்தான்".

"என்னமோ கற்பு, கற்பு என்று கதைக்கிறீர்களே! இது தான் ஐயா, பொன்னகரம்" என்று கதையை முடித்துள்ளார் புதுமைப்பித்தன்.

இக்கதையில், பொன்னகரத்தில் கற்பு படும் பாட்டை எரிமலையாகக் கொட்டுகிறார். ஒருபக்கம், கற்பு, கற்பு என்று கூக்குரலிடும் பணக்காரர் சமுதாயம், மறுபக்கம் வறுமையின் கோரப் பிடியில் சிக்கி நாள்தோறும் வாழ்வுக்குப் போராடும் சமூகம். பொருளாதாரம் என்ற கருவிதான் 'கற்பை' நிர்ணயிப்பது. சுகமாக வாழ்பவர்களுக்குக் கற்பு ஒரு பெரிய விஷயம். வறுமையின் பிடியில் இருப்பவர்களுக்குக் கற்பு பெரிய விஷயமல்ல. இதைத்தான் இக்கதை வழி புதுமைப்பித்தன் உணர்த்தியிருக்கிறார். அம்மாளுவின் நிலைமைக்குச் சமூகமே பொறுப்பு எனப் புதுமைப்பித்தன் சூசகமாக உணர்த்தியிருப்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

இன்னொரு விதமாகவும் இக்கதையை விமரிசிக்கலாம். கற்பு என்பது பதிவிரதா தர்மம். இக்கதையில், தன் பதிக்காகத் (கணவருக்காக) தான் அம்மாளு உடலை விற்கிறாள். எனவே இதைக் கற்பு என்று கொண்டாடப் போகிறீர்களா? கற்பு போயிற்று என்று தூற்றப் போகிறீர்களா? என்று சமூகத்தை நோக்கி வினவியுள்ளார், புதுமைப்பித்தன். இந்தக் கண்ணோட்டத்துடனும் 'என்னவோ கற்பு, கற்பு என்று கதைக்கிறீர்களே' என்ற வரிக்கு அர்த்தம் விளங்கிக் கொள்ள இயலும்.

இப்படி, ஒரே வரியின் மூலம் வாசகர்களுக்குப் பலவிதச் சிந்தனைகளைத் தூண்டியுள்ள கதைதான் பொன்னகரம்.

சாபவிமோசனம் கதையில், அகலிகையின் புராண வரலாற்றை எடுத்துக் கொண்டு சமுதாய விமரிசனத்தைச் செய்துள்ளார் புதுமைப்பித்தன். அகலிகை இந்திரனால் உடல் மாசுபட்டாள்; அதற்காகக் கணவன் கௌதமனின் சாபம் பெற்று மனத்தால் பாதிக்கப்பட்டாள்; இராமனின் பாத தூசிபட்டுச் சாப விடைக்குப் பின், அவன் ஒருவனாவது தன்னைப் புரிந்து கொண்டானே என்ற நம்பிக்கையில் உயிர் வாழ்கிறாள்; சீதையை இராமன் தீக்குளிக்க வைத்த செய்தி கேட்டதும் துடித்துப் போகிறாள். சீதையின் கற்பை உலகுக்கு நிரூபிக்க விரும்பிய இராமனின் நிலைப்பாடு அவளுக்குப் புரிகிறது. தானே தன்னை மீண்டும் கற்சிலையாக்கிக் கொள்கிறாள். அதாவது, சாபவிமோசனம் பெற்றும் பாவ விமோசனம் பெறாத உலகில் அவள் வாழ விரும்பவில்லை என்பதைக் காட்டுவதுடன் கதை முடிகிறது.

அகலிகைக்கு ஒரு நீதி, அவனுக்கு ஒரு நீதியா? ஏமாற்றா? கோதமன் சாபம் குடலோடு பிறந்த நியாயமா?

அகலிகை மீண்டும் கல்லானாள் மனச்சுமை மடிந்தது.

புதுமைப்பித்தன் தாமே நுழைந்து இந்தத் தீர்ப்பைத் தருகிறார்.

கதை மாந்தர்கள்

புதுமைப்பித்தன் கதைகளில் வரும் பாத்திரங்கள் எல்லாம் நிழல்கள் அல்ல; நிஜங்கள். வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட ஏமாற்றம், வெறுப்பு, துன்பம் இவற்றால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள்; உலக வாழ்வின் மீது நம்பிக்கை இழந்தவர்கள்; நண்பர்களை நம்பி மோசம் போனவர்கள்; காதலால் தோல்வியடைந்தவர்கள்; வாயில்லாப் பூச்சிகள்; சமூகத்தை எதிர்க்கத் துணிந்தவர்கள்; எதிர்த்துத் தோல்வியடைந்தவர்கள்; எதிர்க்கத் தெம்பில்லாதவர்கள்; சமயப் போர்வையில் உலா வரும் சாத்தான்கள்; மனத்தால் பாதிக்கப்பட்ட விதவைப் பெண்கள் என்று பலவிதமாக அக்கதைப் பாத்திரங்கள் அமைந்துள்ளன.

புதுமைப்பித்தன் படைத்த ஒரேரு கதை மாந்தர்களைப் பற்றி இங்குக் காண்போம்.

கோபால ஐயங்கார் மனைவி என்ற கதையில், கோபால ஐயங்கார் டெப்டி கலெக்டர்; பிராமணர்; அவர் மனைவி மீனாட்சி வீட்டுப் பணிப்பெண்; படிப்பறிவு இல்லாதவள்; இடையர் குலப் பெண். அவளைப் புதுமைப்பித்தன் கீழ்க்கண்டவாறு வருணிக்கிறார்.

“மீனாட்சி பணிப்பெண். அதிலும் பயந்த பெண். மருண்ட பார்வை. கணவன் என்ற ஸ்தானத்தில் அவரை வைக்கவில்லை. தனது தெய்வம் என்ற ஸ்தானத்தில் அதாவது தனக்கு எட்டாத ஒரு ஸ்தானத்தில் இருக்கும் ஒரு இலட்சியம் என்று

கருதியவள். எட்டாதது என்ற நினைப்பில் பிறந்த பயம். கணவன் இஷ்டப்படி நடக்கத் தூண்டியதே அல்லாது அவரிடத்தில் தன்னை மறந்த பாசம், லயம் பிறந்ததே கிடையாது". இவ்வாறு மீனாட்சியைப் படைத்துக் காட்டிய புதுமைப்பித்தன் கோபால ஐயங்காரை, "கோபால ஐயங்கார் ஒரு பொம்மைக்குக் காதல் உயிர் எழுப்பப் பகீரதப் பிரயத்தனம் செய்து கொண்டிருக்கிறார். அதில் தோல்வி இயல்பாகையால் மது என்ற மோகனாங்கியிடம் காதல் அதிகமாக வளர ஆரம்பித்தது" என்று காட்டுகிறார். மீனாட்சியைப் படித்த பிராமணப் பெண்ணாக மாற்ற முயன்று தோற்ற கோபால ஐயங்கார் மது அருந்துவதுடன், மாமிச உணவையும் உண்ணத் தொடங்குகிறார். இருவரும் சேர்ந்து மது அருந்தத் தொடங்கிய பின்பு, அவர்களுக்கு இடையில் இருந்த சாதிப் பிரச்சினை அகல்கின்றது. மது போதையில், 'ஏ, பாப்பான்' என்று கொஞ்சுவாள் மீனாட்சி. 'என்னடி எடச்சிறுக்கி' என்று காதல் உரை பகர்வார் அவர்.

இறுதியில், மீனாட்சி பிராமணத்தி ஆவது போய்க் கோபால ஐயங்கார் இடையர் ஆனார் என்று முடித்துள்ளார் புதுமைப்பித்தன். இக்கதையில் இனம், சாதி, பழக்க வழக்கங்கள் இவற்றால் மாறுபட்ட இரண்டு பாத்திரங்களை நன்கு படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார்.

வினாக்கள்

புதுமைப்பித்தனின் இயற்பெயர் யாது?

புதுமைப்பித்தன் எந்தெந்த இதழ்களில் பணியாற்றியுள்ளார்?

புதுமைப்பித்தனின் பிற புனைபெயர்கள் யாவை?

புதுமைப்பித்தன் எழுதிய மொத்தச் சிறுகதைகள் யாவை?

புதுமைப்பித்தன் கதைகளில் அதிக விமர்சனத்திற்கு ஆளான கதைகள் இரண்டினைக் கூறுக.

புதுமைப்பித்தனின் நடை

புதுமைப்பித்தனின் சிறுகதைப் படைப்புத் திறனில் அவருடைய எழுத்து நடை முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறது. கேலியும் கிண்டலும் கலந்த நகைச்சுவை நடை அது. அவரது ஆளுமையின் பதிவாகவே மொழிநடை அமைந்துள்ளது. அவர் பயன்படுத்தும் ஒவ்வொரு சொல்லும் ஏதோவொரு வகையில் அவர் ஆளுமையை உணர்த்தத்தான் செய்கிறது. கருத்து முற்றுப் பெறுவதற்கு முன்னரே இன்னொரு கருத்துத் தொடர்ந்து வருகிறது. முழுமை பெறாத வாக்கிய அமைப்பு அவருடைய ஆவேசமான மனநிலையை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. தன் நடையைப் பற்றிப் புதுமைப்பித்தன், "கருத்தின் வேகத்தையே பிரதானமாகக் கொண்டு வார்த்தைகளை வெறும் தொடர்பு சாதனமாகக் கொண்டு, தாவித் தாவிச் செல்லும் நடை ஒன்றை

நான் அமைத்தேன். அது நானாக வகுத்துக் கொண்ட ஒரு பாதை. அது தமிழ்ப் பண்புக்கு முற்றிலும் புதிது” என்று விளக்கியுள்ளார்.

நகைச்சுவை / எள்ளல்

புதுமைப்பித்தன் கதைகளில் இடம்பெறும் கிண்டல்கள் வெறும் விகடத்திற்காக எழுதப்பட்டவை அல்ல. அவை அவரது விமரிசனப் பாணியாக வெளிப்படுகின்றன. அதாவது, புதுமைப்பித்தனின் சமூக விமரிசனங்கள் எள்ளல், பகடி, அங்கதம், நக்கல் என்ற வடிவங்களில் வெளிப்படுகின்றன.

“பசி ஐயா பசி! பத்தும் பசி வந்திடப் பறந்துபோம் என்று வெகு ஓய்யாரமாக உடம்பில் பிடிக்காமல் பாடுகிறீர்! அங்கு நீர் ஒரு நாள் இருந்தால், உமக்கு அடி வயிற்றிலிருந்து வரும் அதன் அர்த்தம் தெரியும்” என்று பசிக் கொடுமையைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார் புதுமைப்பித்தன். மற்றோர் இடத்தில் இன்னும் எள்ளல் தொனியுடன் கீழ்க்கண்டவாறு எடுத்துரைக்கின்றார். இருட்டில் விபசாரம் நடப்பதைச் சுட்டிக் காட்டி, “நாசுக்காகக் கண்ணை மூட வேண்டாம். நீங்கள் போட்டிருக்கிறீர்களே பாப்ளின் ஓர்ட்டு, உங்கள் ஷெல் ஃப்ரேம் கண்ணாடி எல்லாம் அவர்கள் வயிற்றில் இருக்க வேண்டியதைத் திருடியதுதான்”.

சொல்லாட்சி

ஆராய்ந்து, தேர்ந்த சொற்களைப் புதுமைப்பித்தன் பயன்படுத்தியுள்ளார். சொற்களைப் பயன்படுத்துகின்ற விதத்தில், அவரது அறிவும் ஆற்றலும், மொழி ஆளுமையும் வெளிப்படுகின்றன. வாடாமல்லிகை என்ற கதையில் விதவைப் பெண் சரசுவை அறிமுகப்படுத்தும் போது அவர் எடுத்தாளும் சொற்கள் மிக அழுத்தமாக அந்தப் பாத்திரத்தை மனத்தில் பதிய வைக்கின்றன.

“அவள் பெயர் ஸரஸு; ஒரு பிராமணப் பெண். பெயருக்குத் தகுந்தது போல் இருக்க வேண்டும் என்று நினைத்தோ என்னவோ பதினேழு வயதிற்குள்ளேயே சமூகம் அவளுக்கு வெள்ளைக் கலையை மனமுவந்து அளித்தது. அவள் கணவனுக்குக் காலனுடன் தோழமை ஏற்பட்டு விட்டதால். அதற்குச் சமூகம் என்ன செய்ய முடியும்?

“ஸரஸு ஓர் உலாவும் கவிதை. இயற்கையின் பரிபூரணக் கிருபையில் மலரும் பருவம்; காட்டிலே ரோஜா யாருமின்றி உதிர்ந்தால் அதைப் பற்றிப் பிரமாதமாக யாரும் கவலைப் படமாட்டார்கள்!”

ஸரஸ்வதி கல்விக் கடவுள். வெள்ளை ஆடையில் இருப்பவள். எனவே பெயருக்கேற்ப ஸரஸுவுக்கும் வெள்ளை ஆடையைச் சமூகம் கொடுத்துவிட்டதாகச் சொல்வதில் சாடலும் இருக்கிறது; எள்ளலும் இருக்கிறது.

மொழி ஆளுமை

புதுமைப்பித்தன் எடுத்தாளும் சொற்கள் நறுக்கென்று குத்துவது போல் இருக்கும். சாட்டையடி போல் வலிக்கும். அவரது நடை செறிவான நடை. தேவையற்ற சொல் ஒன்று கூட அதில் இடம் பெறாது. சொற்களைப் பார்த்துப் பார்த்துப் பொறுக்கிக் கையாள்பவர் அவர்.

அன்று இரவு என்ற கதையில் பிட்டுக்கு மண் சுமக்கும் சொக்கேசன் முதுகில் அரிமர்த்தன பாண்டியன் பொற்பிரம்பால் அடித்த அடி பற்றிப் புதுமைப்பித்தன் சொல்லும் முறையைப் பாருங்கள்:

“ஈசன் முகத்தில் விழுந்தது பொற்பிரம்பின் அடி. அவனது மார்பில் விழுந்தது. நெஞ்சில் விழுந்தது. அப்புறத்து அண்டத்தின் முகடுகளில் விழுந்தது. சுழலும் கிரகங்களின் மீது விழுந்தது. சூலுற்ற ஜீவராசிகள் மீது விழுந்தது. கருவூரில் அடைபட்ட உயிர்கள் மீது, மண்ணின் மீது, வானத்தின் மீது, மூன்று கவடாக முளைத்தெழுந்த தன் மீது, முன்றிலில் விளையாடிய சிசுவின் மீது, முறுவலித்த காதலியின் மீது, காதலனின் மீது, கருமத்தின் மீது, பொய்மையின் மீது, சத்தியத்தின் மீது, தருமத்தின் மீது அந்த அடி விழுந்தது.

காலத்தின் மீது விழுந்தது, தர்மதேவனுடைய வாள் மீது விழுந்தது. சாவின் மீது, பிறப்பின் மீது, மாயையின்மீது, தோற்றத்தைக் கடந்தவன் மீது, வாதலூரன் மீது, வாதலூரன் வேதனையின் மீது, அவன் வழிபட்ட ஆசையின் மீது, அவனது பக்தியின் மீது அந்த அடி விழுந்தது! அங்கயற் கண்ணியின் மீது விழுந்தது. அவளது நெற்றித் திலகத்தின் மீது, கொங்கைக் குவட்டின் மீது அந்த அடி விழுந்தது.” இந்த அடுக்கு, புதுமைப்பித்தனின் மொழி ஆளுமையைக் காட்டுகிறது.

தொகுப்புரை

‘புதுமைப்பித்தன் தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாற்றில் ஒரு மைல்கல், ஒரு திருப்புமுனை, ஒரு சகாப்தம். எவ்வாறு பாரதி தமிழ்க் கவிதை உலகில் நடை, வடிவம், உள்ளடக்கம் முதலியவற்றில் புதியன புகுத்தி இருபதாம் நூற்றாண்டின் தமிழ்க் கவிதைக்குத் தலைமகனாக விளங்கினாரோ, அதே போல் தமிழ்ச் சிறுகதை இலக்கியத்திற்குச் சிறப்பு மிக்க தலைமகனாக விளங்கியவர் புதுமைப்பித்தன்’ என்று இலக்கிய விமர்சகரும் படைப்பாளியுமான தொ.மு.சிரகுநாதன் குறிப்பிட்டுள்ளார். புதுமைப்பித்தன் எழுத்துகள் அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் போதிய கவனிப்பையும் வரவேற்பையும் பெறவில்லை என்றாலும், இன்று அவர் தமிழ் இலக்கியவாதிகளால் கொண்டாடப் பெறும் சிறப்பைப் பெற்றுள்ளார். அவருடைய எழுத்தால் பாதிக்கப்பட்டு, அவருக்குப் பின் அதே

பாணியில் கு. அழகிரிசாமி, ரகுநாதன், வல்லிக்கண்ணன், ஜெயகாந்தன், சுந்தர ராமசாமி போன்றோர் எழுதியுள்ளனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கு. அழகிரிசாமி - அறிமுகம்

சக்தி இதழ் மூலம் தமிழ்ச் சிறுகதை உலகில் தடம் பதித்தவர் எழுத்தாளர் கு.அழகிரிசாமி. அவர் இன்றைய சிறுகதை எழுத்தாளர்களுக்கு முன்னோடியாகத் திகழ்பவர். புதுமைப்பித்தனுக்குப் பின் தமிழ்ச் சிறுகதைத் தளத்தில் அதிகம் நினைத்துப் பார்க்கத்தக்கவர். அவருடைய கதைகள், அவர் பிறந்த கரிசல் மண்ணான திருநெல்வேலி மண்ணையும், அவர் வாழ்ந்த கால மக்களையும் நன்கு பதிவு செய்துள்ளன. அக்கதைகளில் ஆழமான மனித நேயத்தைக் காண முடியும். அவரது கதைகள் தமிழ் இலக்கியத்திற்குக் கிடைத்த கொடை எனலாம்.

பிறப்பும் வளர்ப்பும்

எழுத்தாளர் கு.அழகிரிசாமி திருநெல்வேலி மாவட்டம், கோவில்பட்டிக்கு அருகில் உள்ள இடைச்செவல் என்னும் ஊரில் 1923ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 24ஆம் நாள் பிறந்தார். வீட்டார் இவரைச் செல்லையா என்ற பெயரில் அழைத்து வந்தனர். சிறிய வயது முதற்கொண்டே இவர் படம் வரைவது, பாடல்களைத் தானே கற்பனையில் உருவாக்கிப் பாடுவது, பஜனைப் பாடல்கள் பாடுவது என்று தன்னைக் கலைப் பாங்கோடு வளர்த்துக் கொண்டவராவார். கோவில்பட்டி உயர்நிலைப் பள்ளியில் பள்ளி இறுதி வகுப்புவரை படித்தார். பின்பு தானே முயன்று பல நூல்களைப் படித்தறிந்தும், நூல் வல்லோரிடம் பழகியும், தன் இலக்கிய அறிவையும், பிற துறை அறிவையும் வளர்த்துக் கொண்டார். தன் முப்பத்திரண்டாம் வயதில் சீதாலெட்சுமி என்ற பெண்ணைக் காதலித்து மணந்து கொண்டார்.

இறுதிக் காலம்

எழுத்தாளர் கு.அழகிரிசாமி 47 ஆண்டுகளே வாழ்ந்துள்ளார். 1970ஆம் ஆண்டு ஜூலை 5ஆம் நாள் மறைந்தவர். அவர், தம் வாழ்நாளில் மிகப் பல நூல்களைத் தந்து சென்றுள்ளது அவரின் கடும் உழைப்பிற்குச் சான்றாகும். தாம் வாழ்ந்த காலத்திற்குள் கவிமணி, வெள்ளக்கால் சுப்பிரமணிய முதலியார், ரசிகமணி டி.கே.சி., திரு.வி.க., பேராசிரியர் எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை, வெ.சாமிநாத சர்மா,

தி.ஜ.ர., வ.ரா. போன்ற தமிழ்ப் பெரியார்களுடனும், சக்தி வை. கோவிந்தன், தமிழ்ப் புத்தகாலய அதிபர் கண. முத்தையா, நாகஸ்வரக் கலைஞர் காருக்குறிச்சி அருணாசலம் ஆகியோருடனும் நெருங்கிப் பழகியுள்ளார். இவ்வாறு, துறை வல்லார்களிடம் அவர் கொண்டிருந்த நட்பும் பழக்கமும் அவரைச் செழுமைப்படுத்தியதுடன், அவருடைய எழுத்தாளுமையையும் வளர்த்துள்ளன.

எழுத்துலக நுழைவு

கு.அழகிரிசாமி தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியராகத் தம் பணியைத் தொடங்கினார். பின்பு, சார்பதிவாளர் அலுவலகத்தில் எழுத்தராகப் பணியில் அமர்ந்தார். பின்னர் அதை விடுத்து முழுநேர எழுத்தாளராக, பத்திரிக்கையாளராகத் தம்மை வளர்த்துக் கொண்டார். இவர், தம் பதினாறாவது வயதில் உறக்கம் கொள்வான் என்ற தலைப்பில் தம் முதல் சிறுகதையை எழுதினார். அது முதல், தம் இறுதிக் காலம் வரையில் எழுத்துத் துறையில் முன்னேறக் கடுமையாக உழைத்துள்ளார். புதுமைப்பித்தனைப் போலவே, இவர் பத்திரிக்கைத் துறையிலும், படைப்பிலக்கியத் துறையிலும் ஒரே நேரத்தில் ஈடுபட்டவராவார். 1943ஆம் ஆண்டு முதல் பிரசண்ட விகடன் துணை ஆசிரியராகவும், 1946இல் தமிழ்மணி பொறுப்பாசிரியராகவும், 1952ஆம் ஆண்டு வரை சக்தி இதழிலும் பணியாற்றினார். பின்பு மலேசியா சென்று 1957ஆம் ஆண்டு வரை தமிழ்நேசன் என்ற இதழில் துணையாசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். 1958ஆம் ஆண்டு முதல் இரண்டாண்டுக் காலம் சென்னையில் காந்தி நூல் வெளியீட்டுக் குழுவின் துணையாசிரியராக இருந்தார். 1960 முதல் 1965 வரை நவசக்தி இதழில் பணியாற்றியுள்ளார்.

கையாண்ட இலக்கிய வகைகள்

கு.அழகிரிசாமி பல இலக்கிய வகைகளைக் கையாண்டு, தம் இலக்கியப் படைப்பாளுமையை வெளிப்படுத்திக் கொண்டுள்ளார். சிறுகதை ஆசிரியர், நாவலாசிரியர், நாடக ஆசிரியர், மொழிபெயர்ப்பாளர், பதிப்பாளர், கட்டுரையாளர், இதழாசிரியர், உரையாசிரியர் என்று பல பரிமாணங்கள் இவருக்கு உண்டு. இவற்றைத் தவிர ஓவியம், கவிதை, கீர்த்தனை, பதங்கள் இவற்றிலும் தேர்ந்தவராக விளங்கினார். மேற்சட்டிய கலைகளுள் இசையில் கு.அழகிரிசாமிக்கு விருப்பம் அதிகம். கர்நாடக இசையை முறையாகக் கற்றுக் கொண்டுள்ளார். தியாகராஜர் கீர்த்தனைகளின் மீது அளவற்ற பற்றுக் கொண்டவர். அவர் வாழ்வினை அடிப்படையாகக் கொண்ட திரிவேணி என்ற சிறுகதைப் படைப்பாக்கம்தான் அவர் பெயரை நிலை நாட்டியது.

எழுதிய நூல்கள்

அழகிரிசாமி கதைகள், அன்பளிப்பு, இரு சகோதரர்கள், கற்பக விருட்சம், காலகண்டி, சிரிக்கவில்லை, தவப்பயன், தெய்வம் பிறந்தது, வரப்பிரசாதம் என்ற சிறுகதைத் தொகுதிகளை எழுதியுள்ளார். இவற்றில், அன்பளிப்பு என்ற சிறுகதைத் தொகுதிக்காக 1970ஆம் ஆண்டின் சாகித்திய அக்காதமியின் விருதினைப் பெற்றுள்ளார். டாக்டர் அனுராதா, தீராத விளையாட்டு, புதுவீடு புதுஉலகம், வாழ்க்கைப் பாதை என்பன அவர் எழுதிய புதினங்களாகும். காளி வரம், மூன்று பிள்ளைகள் என்பன சிறுவர் கதைத் தொகுதிகளாகும். பலநாட்டுச் சிறுகதைகளையும், சோவியத் எழுத்தாளர்களுடைய படைப்புகளையும் மொழிபெயர்ப்புச் செய்துள்ளார். கவிச்சக்கரவர்த்தி, வஞ்சமகள் என்பன அவர் எழுதிய நாடகங்களாகும். அண்ணாமலை ரெட்டியாரின் உரையுடன் கூடிய கம்பராமாயணம், காவடிச் சிந்து ஆகிய நூல்களைப் பதிப்பித்துள்ளார். இலக்கியச் சுவை, இலக்கியத் தேன், இலக்கிய விருந்து, இலக்கிய அமுதம், தமிழ் தந்த கவிச் செல்வம், தமிழ் தந்த கவியமுதம், தமிழ் தந்த கவி இன்பம் ஆகியன அவருடைய கட்டுரைத் தொகுதிகளாகும். அவருடைய இறப்புக்குப் பின் கு.அழகிரிசாமி கட்டுரைகள் என்ற பெயரிலும் ஒரு தொகுதி வெளிவந்துள்ளது. திருக்குறளுக்கு எளிய நடையில் மிகச் சுருக்கமாக உரை எழுதியுள்ளார். மலேசியாவில் இருந்த போது இலக்கிய வட்டம் என்ற அமைப்பை உருவாக்கி அதன் மூலம் மலேசியா வாழ் தமிழர்களுக்காகப் படைப்பிலக்கியப் பயிற்சி அளித்துள்ளார். கு.அழகிரிசாமி சிறந்த இலக்கியச் சொற்பொழிவாளர் ஆவார். ஈழநாடு முழுவதும் பயணம் செய்து சொற்பொழிவு ஆற்றியுள்ளார்.

தனித் திறன்கள்

கு.அழகிரிசாமி உயர்கல்வி படித்தவர் அல்லர் என்றாலும், தம்மைத் தனிப்பட்ட முறையில் தகுதிப்படுத்திக் கொண்டவராவார். அவர் சிறந்த இலக்கிய ஆராய்ச்சியாளராகவும் தம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டுள்ளார். அவரது இலக்கியக் கட்டுரைகள், அவரது படிப்பின் அகலத்தைக் காட்டுவதுடன், அவரது ஆய்வுத் திறனையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. பிறமொழி இலக்கியங்களைத் தமிழ் மொழி இலக்கியங்களுடன் ஒப்பிட்டு ஆய்வு செய்யும் ஒப்பாய்வு முறை அவரிடத்தில் காணப்படுகிறது. எங்ஙனம் சென்றிருந்தேன்?, காணி நிலம் என்ற கட்டுரைகள் அவருடைய ஒப்பாய்வுத் திறனுக்குச் சரியான எடுத்துக்காட்டுகளாகும். புகையிலையும் இலக்கியமும் என்ற கட்டுரை பல்துறை ஆய்வாகச் (Multi Disciplinary Research) சிறந்துள்ளது. சிறந்த நூல் மதிப்புரைகளையும் இவர் பத்திரிகை ஆசிரியராக இருந்த போது செய்துள்ளார். அத்துடன்,

கு.அழகிரிசாமி சிறந்த தகவல் சேகரிப்பாளராகவும் இருந்துள்ளார். சேகரித்த தொகுப்புகளைக் குறிப்புகளுடன் பாதுகாத்துள்ளார். மலேசியாவில், கு.அ. பரம்பரை என அடக்கமாகக் கூறிக்கொள்ளும் பல எழுத்தாளர்கள் இவருடைய பாணியில் தோன்றி இன்றும் கதை படைத்து வருகின்றனர்.

கு. அழகிரிசாமியின் சிறுகதைகள்

தமிழ்ச் சிறுகதை இலக்கியத்தில் அழகிரிசாமி பதித்த தடம் வித்தியாசமானது; சிறப்பானது. அவரை, அவரது சிறுகதைப் படைப்புள்ளதாம் முதன் முதலில் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு அடையாளம் காட்டின எனலாம். கதைகளில் உள்ளடக்கம், அமைப்பு அனைத்திலுமே சிக்கலற்ற எளிமைத் தன்மை காணப்படுகிறது. மனித உணர்வுகளே இவரது கதைகளில் அடிநாதமாக ஒலிக்கின்றன. அவர் எழுதி அச்சில் வெளிவந்த சிறுகதைகள் 101 ஆகும். 1963ஆம் ஆண்டு அழகிரிசாமி கதைகள் என்ற பெயரில் அவருடைய முதல் தொகுதி வெளிவந்தது. பின்பு, பன்னிரண்டு தொகுதிகள் தமிழ்ப் புத்தகாலயம், தேன்மழைப் பதிப்பகம் என்பவை மூலம் வெளியிடப்பட்டன. முதலில் வெளிவந்த அழகிரிசாமியின் கதைகள் என்ற தொகுதியே, அன்பளிப்பு என்ற பெயரில் ஒன்றிரண்டு கதை மாற்றத்துடன் திரும்பவும் வெளியிடப்பட்டது. அவருடைய கதைகள் அனைத்தும் 1940களிலிருந்து 1970 வரையிலான சுமார் 30 ஆண்டுக் காலத்தில் வெளிவந்தவைகளாகும்.

கதைக் கருக்கள்

கு.அழகிரிசாமி தம் சிறுகதைகளின் கரு பற்றித் தாமே கதைக்கு ஒரு கரு என்ற தலைப்பில் 1963ஆம் ஆண்டு எழுதியுள்ளார். தம் கதைகளில், ஒருசில கதைகளுக்குக் கரு ஒன்றும் கிடையாது. அவை நிகழ்ச்சிகளின் அடிப்படையில் பிறந்தவைகளே என்கிறார். சான்றாக ராஜா வந்திருக்கிறார் என்ற அவருடைய பிரபலமான கதை, நிகழ்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டே எழுதப்பட்டுள்ளது. ஞாபகார்த்தம், பெரிய மனுசி, காலகண்டி, இதுவும் போச்சு, சிவசிவா என்ற கதைகள் கூட நிகழ்ச்சிகளை மையமாகக் கொண்டவையே

ஒருசில கதைகளை, கதையாகவே மனத்தில் எண்ணிப் பார்த்து எழுதியுள்ளார். 'கருவுக்குக் கதைதான் கரு! கருவிலிருந்து கதை தோன்றுவதற்குப் பதில் கதையிலிருந்து கரு தோன்றியுள்ளது' என்கிறார் அவர் (கு. அழகிரிசாமியின் கட்டுரைகள்). அதற்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகத் தவப்பயன், குமாரபுரம் ஸ்டேசன், முருங்கைமரம் மோகினி என்ற கதைகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தவப்பயன் கதைக்கு, கோவில்பட்டியில் தாம் பார்த்து ரசித்த நந்தவனமும், குமாரபுரம் ஸ்டேசன் கதைக்குத் தம் ஊர் அருகில் உள்ள - தாம் வாழ்க்கையில் முதன் முதலில் பார்த்து வியந்த குமாரபுரம் ஸ்டேசனும், முருங்கைமரம் மோகினி கதைக்குத் தம் சொந்த ஊரில் நண்பர் ஒருவருக்குச் சொந்தமான மிளகாய்த் தோட்டத்தில் செருப்புக்கட்டித் தொங்கவிடப்பட்ட முருங்கை மரமும் காரணங்களாக அமைந்தன என்கிறார்.

போகிற போக்கில் பேச்சோடு பேச்சாகக் காதில் விழுந்த சில வார்த்தைகளைக் கருவாகக் கொண்டு, அவற்றைக் கற்பனையில் வளர்த்துக் கதை எழுதியதாகவும் கு.அழகிரிசாமி கூறுகிறார். அதற்குச் சான்றுகளாகச் சிரிக்கவில்லை, வெறும் நாய் என்ற கதைகளையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். சில கதைகள், பாதி அல்லது பாதிக்கு மேல் சிற்சில மாற்றங்களுடன் தம் சொந்த வாழ்க்கையில், தாம் சந்தித்த நிகழ்ச்சிகளாகவே அமைந்துள்ளன என்கிறார் அவர். சென்னையில் அவர் வசித்த போது, ஒரு சிறுவன் தன் சொந்தக் காசு கொடுத்து ஒரு டைரி வாங்கிக் கொண்டு வந்து, அன்பளிப்பு என்று எழுதித் தரும்படிக் கேட்டதாகவும், அதுதான் அன்பளிப்பு என்ற கதைக்குக் கருவாக அமைந்தது என்றும் கூறியுள்ளார். தகப்பனும் மகளும் என்ற கதையில், தாமும் தம் நண்பரும் ரயில் பயணத்தில் நேரில் கண்ட நிகழ்ச்சியை அப்படியே கதைப்படுத்தியதாகக் கூறும் அவர், தம்பி ராமையா, பாலம்மாள் என்ற கதைகள் தம் வீட்டில் நடந்த கதைகள் என்கிறார். அதுபோன்றே சந்திப்பு, உலகம் யாருக்கு?, கார் வாங்கிய சுந்தரம் என்ற கதைகளும் முறையே சொந்தக் கிராமமான இடைச்செவலிலும், கோவில்பட்டி, விருதுநகருக்கு இடையிலும், கோலாலம்பூரிலும் நடந்தவை என்றும் கூறியுள்ளார். முழுக்கக் கற்பனையாக எழுதிய கதைகள் பெரும்பாலும் காதல் கதைகளே என்கிறார்.

கு.அழகிரிசாமி எடுத்தாண்ட கதைக் கருக்களை அவரது காலப் பிற சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் எடுத்தாண்ட கதைகளின் கருக்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது இன்றியமையாததாகும். விடுதலை வேட்கை, விதவை மணம், குழந்தை மணம், வரதட்சணைக் கொடுமைகள், மாமியார் மருமகள் உறவு, வறுமை, காதல், வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் போன்றவை பிறருடைய சிறுகதைகளின் கருக்களாக அமைய, கு.அழகிரிசாமியின் கதைக் கருக்கள் அவற்றிலிருந்து வேறுபட்டு அமைந்துள்ளன. அவர் விடுதலைப் போராட்டம் பற்றியோ, குழந்தை மணம், விதவை மணம், விதவை நிலை போன்றவற்றைப் பற்றியோ தம் கதைகளில் பேசவே இல்லை. ஆனால், தீண்டாமை, வேலையில்லாத் திண்டாட்டம், காதல், வறுமை போன்றவற்றைப் பற்றிப் பேசியுள்ளார்.

கதை மாந்தர்கள்

அழகிரிசாமி தம் கதைகளில் பல்வேறு கதைமாந்தர்களைப் படைத்திருந்தாலும், குழந்தைகளைப் பல கதைகளில் கதை மாந்தர்களாகப் படைத்துள்ளார். அவை அன்பளிப்பு, ராஜா வந்திருக்கிறார், பேதமை, தெய்வம் பிறந்தது, காற்று, குமாரபுரம் ஸ்டேசன், தம்பி ராமையா, இருவர் கண்ட ஒரே கனவு, சிரிக்கவில்லை, பெரிய மனுசி, பட்டுச் சொக்காய் என்பவைகளாகும். இக்கதைகளில் குழந்தைகளின் செயல்களை மட்டுமன்றி அவர்களின் மனநிலையையும் உளவியல் நோக்கில் படைத்துள்ளார். குறிப்பாக, அன்பளிப்பு கதை குழந்தைகளின் உளவியலை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது.

பொதுவாக, குழந்தைகள் இடம்பெறும் கதைகளில் தாய்ப் பாசம், குழந்தைப் பாசம், குழந்தைகளின் விளையாட்டுத்தனம் போன்றவைகள் கருவாக அமையும். ஆனால் இவற்றிற்கு மாறாக, கு.அழகிரிசாமி தம் கதைகளில் குழந்தைகளின் விருப்பு வெறுப்பு, ஏக்கம், எதிர்பார்ப்பு, சோகம், சிரிப்பு, அழுகை, பயம் போன்ற உணர்வுகளைக் கதையாக அமைத்துள்ளார்.

அன்பளிப்பு கதையில், சாரங்கன் என்ற குழந்தையின் மனநிலை படம்பிடித்துக் காட்டப்படுகிறது. மற்றக் குழந்தைகள் குறும்பு பண்ணும்போது, 'சாரங்கன் ஒருவன்தான் என்னோடு அமைதியாக உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பான். அவன் எப்பொழுதுமே குறும்பு பண்ணமாட்டான்; விளையாடமாட்டான்; மற்ற குழந்தைகள் எல்லாரும் ஒருவிதம். அவன் ஒரு விதம். என்னிடத்தில் பயபக்தியோடு நடந்து கொள்ளும் சிறுவன் அவன் ஒருவன்தான்' என்று அவன் மற்ற குழந்தைகளிலிருந்து வித்தியாசமானவன் என்று எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

இக்கதையில், எழுத்தாளர் பல குழந்தைகளோடு பழகுகிறார் என்றாலும், இரு குழந்தைகளுக்கு மட்டும் அன்பளிப்பாக டைரி தருகிறார். பிற குழந்தைகள் அதைப் பொருட்படுத்தவில்லை என்றாலும், சாரங்கன் மட்டும் தனக்கு அவர் தரவில்லை என்று ஏக்கமாகப் பார்க்கிறான். அவன், வாய்விட்டு எழுத்தாளரிடம் தனக்கும் அன்பளிப்பு வேண்டும் என்று கேட்கவில்லை. ஆனால், அவன் தானே டைரி ஒன்றை வாங்கி வந்து, அதை அவரிடம் கொடுத்து 'எழுதுங்கள்' என்கிறான்.

அவருக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. 'என்ன எழுத?' என்று கேட்டார் எழுத்தாளர். 'என் பிரியமுள்ள சாரங்கனுக்கு அன்பளிப்பு என்று எழுதுங்கள்' என்று கேட்டுக் கொண்டான் அவன். அத்துடன் கதை முடிகிறது. இக்கதையில் கு.அழகிரிசாமி தம் எழுத்துகளால் ஒன்றையும் உணர்த்தாமல் வாசகர்களை உய்த்துணர வைக்கிறார். அதாவது, சாரங்கன் தனக்கு எழுத்தாளர் அன்பளிப்புத்

தரவில்லை என்பதை மனத்தில் குறையாக வைத்துக் கொண்டு, அக்குறையைத் தீர்க்கத் தானே டைரி வாங்கிக் கொண்டு வந்து அவரிடம் எழுதச் சொல்லும்போது, அது எந்த அளவுக்கு அவன் மனத்தைப் பாதித்துள்ளது என்பதை விளங்க வைத்துள்ளார். அன்பளிப்பு தானாக மனமுவந்து ஒருவர் மற்றவருக்குக் கொடுப்பதாகும். இக்கதையில் சாரங்கன், தன் பொருளையே கொடுத்து, அதையே அன்பளிப்பாகப் பெறுவதைக் காட்டி, அதனால் குழந்தைகளுக்கு எது கொடுத்தாலும் அதை எல்லாருக்கும் கொடுக்க வேண்டும். ஒருவருக்குக் கொடுத்து மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் விடுவது எந்த அளவு குழந்தையின் மனத்தைப் பாதிக்கும் என்பதைக் கு.அழகிரிசாமி உணர்த்தியுள்ளார். எல்லாக் குழந்தைகளும் ஒரே நோக்குடையவர்கள் அல்லர். ஒருசில குழந்தைகள் அன்பளிப்புப் பெறாததைப் பொருட்படுத்தவில்லை என்றாலும், ஒருசில குழந்தைகள் அதை மனத்திற்குள் வைத்துக் கொண்டு வருந்துவதும் உண்டு என்பதை இக்கதை மூலம் நன்கு விளக்கியுள்ளார். கரு, பாத்திரப் படைப்பு, எழுதும் முறை, உளவியல் சித்திரிப்பு, நடை என்று அனைத்து நிலையிலும் இந்தக் கதை சிறந்துள்ளதை உணர முடிகிறது.

கல்யாண கிருஷ்ணன் - கதையில் வரும், கல்யாண கிருஷ்ணன் நம்மோடு வாழ்பவன் போலவும், நாமும் அவனிடம் கடன் கொடுத்து ஏமாந்தது போலவும் தோன்றும் விதத்தில் படைத்துள்ளார். ஏனெனில், நம் வாழ்க்கையில் நாள்தோறும் காணும் பாத்திரம் கல்யாண கிருஷ்ணன்.

இக்கதை கல்யாண கிருஷ்ணனிடம் 37 ரூபாய் கடன் கொடுத்து, ஏமாந்த ஒருவர் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. 'வேறொருவர் காணாமல் உலகத்தில் உலாவலாம் என்ற பெரியவர்கள் வாக்கைப் பிரத்தியட்சமாக நிரூபித்துக் காட்டியவன் ஆர்.எஸ்.ஆர்.கல்யாண கிருஷ்ணன் ஒருவன்தான். ஏனென்றால், நான் குடியிருந்த மாம்பலத்திலேயே என் கண்ணில் படாமல் அவன் மூன்று வருஷமும் ஏழு மாதமும் உலாவிருக்கிறான். ஊரில் குடியிருந்து கொண்டே ஒரு நாள் கூட எனக்குத் தட்டுப்படாமல் அவனால் எப்படி உலாவ முடிந்தது? என் கண்ணில் கோளாறா? இல்லை, திடீரென்று மறையும் அபூர்வ சக்தி ஏதாவது கல்யாண கிருஷ்ணனிடம் இருந்ததா? அதை எல்லாம் யோசித்து இப்பொழுது மண்டையை உடைத்துக் கொள்ளுவானேன்?' என்று தாம் ஏமாந்த கதையைத் தொடங்குகிறார் அவர்.

பணம் போனதை விடத் தம்மை ஏமாற்றிவிட்டானே அவன் என்ற ஆதங்கம் கதை முழுவதும் எதிரொலிக்கின்றது. தேடோ தேடென்று அவனைத் தேடுகின்றார். தேடியதுதான் அவர் கண்ட பலன். கடைசியில் சில ஆண்டுகளுக்குப் பின், அரசு அலுவல் நிமித்தமாக அந்தமான் போனவர் அதே பெயரில் அங்கு ஒருவர்

இருப்பதை அறிகிறார். அவன் கிடைத்துவிட்டான் என்று மகிழும் தருணத்தில் அவர் வேறு ஆள் என்று தெரிகிறது. அதுமட்டுமல்ல, அவர் பார்த்த மனிதரும் கல்யாண கிருஷ்ணனுக்குக் கடன் கொடுத்துவிட்டுத் தேடிக் கொண்டிருப்பதையும் அறிகிறார். இப்படி முடிகிறது கதை.

அன்றாட வாழ்க்கையில் நாம் பல கல்யாண கிருஷ்ணன்களைச் சந்தித்திருப்போம். பெயர் மாறியிருக்கும் அவ்வளவே. இப்படி அன்றாட வாழ்க்கையில் சாதாரணமாகச் சந்திப்பவர்களைக் கூட நடைமுறையில் வாழ்வியல் பின்னணியோடு மனத்தை ஈர்க்கும் வகையில் படைப்பதில் கு.அழகிரிசாமி வல்லராகத் திகழ்கிறார்.

கு.அழகிரிசாமி, தம் தாயின் மீது மிகுந்த பற்றுடையவர். தம் தாயையே அவர் சில கதைகளில் பாத்திரமாக்கியுள்ளார். ராஜா வந்திருக்கிறார் கதையில் தம் தாயார் தாயம்மாவை மிகப் போற்றியுள்ளார். பாலம்மாவின் கதை என்பது, அவருடைய தாயாரின் கதையே. அழகம்மாள் கதையிலும் அவரை ஒரு பாத்திரமாகப் பார்க்கலாம். இரண்டு ஆண்கள் கதையில், தம் தாய்மாமா ஒருவரையே கதாபாத்திரமாய்ப் படைத்துக் காட்டியுள்ளார். திரிவேணிகதையில், தம் பெருவிருப்பிற்குரிய ராமர் சீதையைப் பாத்திரங்களாக்கியுள்ளார். இவ்வாறு, தாம் சந்தித்த, ரசித்த, தம் பெருவிருப்பிற்குரியவர்களையே கு.அழகிரிசாமி தம் கதைகளில் பாத்திரங்களாக்கியுள்ளார்.

வினாக்கள்

கு.அழகிரிசாமி எந்தெந்தப் பத்திரிகைகளில் பணியாற்றியுள்ளார்?

கு.அழகிரிசாமி எந்த நூலுக்காகச் சாகித்திய அகாதெமி விருதினைப் பெற்றார்?

கு.அழகிரிசாமி மலேசியா வாழ் தமிழர்களுக்காகத் தொடங்கிய அமைப்பின் பெயர் யாது?

கு.அழகிரிசாமியின் பிரபலமான இரு கதைகளின் பெயர்களைக் கூறுக.

இராமர் சீதை இருவரும் கதைப்பாத்திரங்களாக இடம்பெறும் கதையின் பெயர் யாது?

படைப்பாக்க உத்திகள்

சிறுகதைப் படைப்பாளிகள் தங்கள் இலக்கிய ஆளுமைத் திறனுக்கும், எழுத்துத் திறனுக்கும் ஏற்பப் பல படைப்பாக்க உத்திகளைக் கையாளுகின்றனர். ஆனால், எழுத்தாளர்களுக்கு எழுத்தாளர் இவ்வுத்தி முறைகளில் வேறுபாடுகளைக் காண முடியும். அந்த விதத்தில் கு.அழகிரிசாமியின் படைப்பாக்க உத்தி முறைகளைத் தனித்து இனம் காண இயலும்.

கதை கூறும் முறை (Point of View)

கு. அழகிரிசாமியின் கதைகளில் பல, ஆசிரியரே கதை கூறும் பாங்கில் அமைந்துள்ளன. சில கதைகள் மட்டுந்தான் பாத்திரக் கூற்று முறையில் அமைந்துள்ளன. 'மறுநாள் ஞாயிற்றுக்கிழமைதானே என்று, இரவு வெகுநேரம் வரையில் கண் விழித்துப் படித்துக் கொண்டிருந்து விட்டேன்' என்று அன்பளிப்புக் கதை, தன்கூற்றில் தொடங்குகிறது. 'எனக்குக் கல்யாணம் ஆகாதிருந்த சமயத்தில் நடந்த பல ரசமான நிகழ்ச்சிகளில் இதுவும் ஒன்று' என்று இரண்டு பெண்கள் கதை தொடங்குகிறது. 'முதன் முதலாகக் கோலாலம்பூருக்குப் போன நாளிலிருந்தே நான் அவளைத் தேடிக் கொண்டிருந்தேன்' என்று கண்ணம்மா கதை தொடங்குகிறது.

சில கதைகள் படர்க்கைக் கூற்றில் தொடங்குகின்றன. மற்றும் சில கதைகள் வர்ணனையுடன் தொடங்குகின்றன. 'ஊருக்கு வலப்புறத்தில் இருக்கும் ஐரணக் கவுண்டர் தோட்டத்துக் கிணற்றில் சதா சர்வகாலமும் தண்ணீர் எடுத்துக் கொண்டிருந்தாலும் தண்ணீர் வற்றவே வற்றாது. எப்பொழுதும் ஊறிக் கொண்டுதான் இருக்கும்'- இப்படி இட வர்ணனையுடன் தொடங்குகிறது முருங்கைமரம் மோகினி என்னும் கதை. சில கதைகள் பாத்திர அறிமுகமாக, பாத்திரம் பற்றிய வர்ணனையுடன் தொடங்குகின்றன.

'கோமதிநாயகத்துக்கு வயது முப்பத்தைந்து. கல்யாணமாகி ஐந்து குழந்தைகளும் இருக்கிறார்கள். கோமதி நாயகத்தின் தகப்பனார் காலமாகி நான்கு ஆண்டுகள் ஆகின்றன. தகப்பனார் காலமானதும் குடும்பச் சொத்துக்குக் கோமதி நாயகமே முதலாளியாகி விட்டான். அவனுக்கு உடன்பிறந்த தம்பியோ அண்ணனோ கிடையாது. சுமார் ஐம்பதினாயிரம் பெறுமதிப்புள்ள சொத்துக்கு இவன் அதிபதியானதும் தன் வாழ்வில் எத்தனையோ மாறுதல்கள் நிகழ்வதைக் கண்டான். முன்னால், 'என்னப்பா, கோமதிநாயகம்! என்று சொல்லித் தோளில் கைபோட்டுப் பேசியவர்கள், இப்போது அவனை முதலாளி என்று கூப்பிட ஆரம்பித்தார்கள்'- இவ்வாறு சாப்பிட்ட கடன் என்ற கதை கோமதி நாயகம் என்ற பாத்திரத்தின் அறிமுகமாகத் தொடங்குகிறது. இத்தகைய முறைகளில் கு.அழகிரிசாமியின் கதைகள் பல வகைகளிலும் தொடங்கினாலும், தன்கூற்று முறைதான் அதிகம் காணப்படுகிறது.

மொழிநடை

கு.அழகிரிசாமியின் மொழிநடை நேரடியானது. விவரிப்புப் பாங்கினது. எதையும் நின்று நிதானமாக ஆற்றோட்டமாக வர்ணித்துச் சொல்வது அவரது வழக்கம். இடத்தைப் பற்றி என்றாலும், பாத்திரங்களைப் பற்றி என்றாலும், ஒரு

நிகழ்ச்சி பற்றி என்றாலும் ஒரு விவரிப்புப் பாங்கு அவரது நடையில் இடம்பெறும். 'அந்தப் பசுக்கள் அந்த வீட்டில் குடியிருக்கும் எந்தக் குடித்தனத்துக்கும் சொந்தமானவை அல்ல. அதற்கும் இரண்டு வீடுகளுக்கு அப்பால் இருக்கும் ஒரு பால்காரனுக்குச் சொந்தமானவை. அந்த வீட்டில்தான் தூண்கள் இருக்கின்றன என்ற காரணத்தால் பசுக்களைக் கொண்டு அங்கே கட்டிப் போட்டிருந்தான். நிரந்தரமாக அந்த இடத்தை அவன் தொழுவாக்கி விட்டான். மழைக் காலத்தில் பசுக்களை அவிழ்த்து, அதே வீட்டின் குறுகலான வராந்தாவிலேயே ஒன்றன் பின் ஒன்றாக நிறுத்தி வைப்பான்' என்று தேவ ஜீவனம் என்ற கதையில் பிரச்சனைக்குரிய இடத்தை விவரிக்கிறார். 'இரவு நேரம்; நிலா புறப்பட்டு விட்டது. மாளிகையின் பின்புறத்திலே, ஆம்பல் இதழ் அவிழ்த்த தடாகத்தின் ஓரத்தில் ஒரு பொன்னாசல். மலர் மாலைகளால் சுற்றப்பட்ட பொற் கயிறுகளில் இணைத்த பலகை, நவரத்தினங்கள் இழைத்த ஸ்வர்ண பீடமாகத் திகழ்கிறது. அசைவது தெரியாமல் அசைந்து ஆடும் அந்தப் பொன்னாசலில், இந்த யுகம் கண்ட தம்பதிகள் ஆடிக் களிக்கிறார்கள்' என்று திரிவேணிகதையில் ராமர் சீதை பொன்னாஞ்சல் ஆடுவதை வர்ணிக்கிறார். பல இடங்களில் அவரது நடையில் இலக்கியப் போக்கு அமைந்திருக்கும். 'வீட்டுக்குள்ளே போகும் போது ரோஜாச் செடியின் குச்சியைப் போல் போனேன். வெளியே வரும்போது பூத்துக்குலுங்கும் ரோஜாச் செடியாக வந்தேன்' என்ற கதை வரிகள் இதற்குத் தக்க சான்றாகும். 'இன்னும் 'நான்' நசியவில்லை ; 'அவன்' இன்னும் அவனாகத்தான் இருக்கிறான். 'அவன்', 'நான்' ஆகவில்லை. 'நான்', 'அவன்' ஆகவில்லை. கேவலம் தூல சரீரத்தைக் களைந்துவிட்டால் ஈஸ்வர ஐக்கியம் கிட்டிவிடுமா?' (தவப்பயன்) என்று சில இடங்களில் இவரது நடையில் தத்துவப் பாங்கு தெரிகிறது. குழந்தைகளைப் படைத்துக் காட்டும் பொழுது அவர்களுக்கான மொழியைச் சிறு சிறு உரையாடல் அமைப்பில் அன்பளிப்பு என்ற கதையில் காட்டுகிறார்.

'என்ன புத்தகம் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள்? என்று கேட்டார்கள்.

'ஒரு புத்தகமும் கொண்டு வரவில்லை !

'பொய், பொய், சும்மா சொல்கிறீர்கள் !'

'நிஜமாக, ஒரு புத்தகமும் கொண்டு வரவில்லை'

'நேற்றுப் புத்தகம் கொண்டு வருவதாகச் சொன்னீர்களே !'

'நேற்றுச் சொன்னேன்...'

'அப்புறம் ஏன் கொண்டு வரவில்லை?'

'புத்தகங்கள் ஒன்றும் வரவில்லை. வந்திருந்தால் தான் கொண்டு வந்திருப்பேனே'

தூரியனுக்கு முன்னால் மின்மினிப் பூச்சிகள் பிரகாசிக்குமா?, 'ஆரமுது உண்ணுதற்கு ஆசை கொண்டார் கள்ளில் அறிவைச் செலுத்துவாரோ?' - இப்படி உவமை நடை ஆங்காங்கே காணப்படுகிறது. அவர் மிகச் சில இடங்களில் ஆங்கிலச் சொற்களையும் கையாண்டுள்ளார். ஆனால், பொதுவாக இவரது நடையைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமானால் அது ஆற்றோட்டமான நடை. கதை கூறும் பாங்கிற்கு அது மிகவும் துணை சேர்ப்பதாக அமைந்துள்ளது. விவரிப்பு நடைமுதன்மையாக எடுத்தாளப்பட்டாலும், ஆங்காங்கே பாத்திர உரையாடல் போக்கையும் அமைத்துக் கொண்டுள்ளார். இன்னும் சிறப்பாகச் சொல்லப் போனால் இவரது நடை வாசகர்களுக்கு அலுப்புத் தட்டாத விதத்தில் அமைந்துள்ள எளிய இனிய தமிழ் நடையாகும்.

பட உத்தி

கு.அழகிரிசாமி தகப்பனும் மகளும் கதையில் இந்தப் பட உத்தி முறையைக் கையாண்டுள்ளார். இது, சிறுகதையைப் பொறுத்தவரை புதிய உத்தி என்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும். இவருக்கு முன்னும், இவருக்குப் பின்னும் இந்த வித்தியாசமான உத்தி முறையை யாரும் கையாண்டதாகத் தெரியவில்லை.

'இது ஒரு சிறுகதை; கட்டுரையல்ல. கீழே காணப்படுவது, வீடு கட்டுவதற்காகப் போடப்பட்ட பிளான் அல்ல ; ஆனால் ரயில் வண்டிப் பெட்டி ஒன்றின் உட்புறத்தின் பிளானாகும்.

பிளானைப் பார்த்துக் கொண்டீர்களா? இனிமேல் விபரத்தைப் பாருங்கள் :

1. கதாநாயகி உட்கார்ந்திருந்த இடம்.
2. கதாநாயகியின் தங்கை உட்கார்ந்திருந்த இடம்.
3. என் நண்பர் கோபாலன் உட்கார்ந்திருந்த இடம்.

(இவரையும் என்னையும் கதாநாயகர்களாக்கக் கடும் பிரயாசைப்பட்டார் கதாநாயகியின் தகப்பனார். ஆனால் நாங்கள் அதற்கெல்லாம் விட்டுக் கொடுப்போமா? அவரையே கதாநாயகராக்கி விட்டோம். விபரத்தைக் கதையில் காண்க.)

4, 5, 6, 7 - கதைக்கு நேரடியான சம்பந்தமில்லாத பேர்வழிகள் உட்கார்ந்திருந்த இடங்கள்.

8. நான் உட்கார்ந்திருந்த இடம்.

9. கதாநாயகியின் தகப்பனார் உட்கார்ந்திருந்த இடம். கதாநாயகரும் இவரே.

10, 11, 12, 13, 14 இந்த ஐந்தும் கூடக் கதைக்கு நேரடியான சம்பந்தமில்லாத பேர்வழிகள் உட்கார்ந்திருந்த இடங்களே.

ஐ. ஐ இந்த இரண்டு எழுத்துகளும் முறையே ஜன்னல், ஜன்னல் என்ற வார்த்தைகளைக் குறிக்கும்.

x, x - கதாநாயகரின் இரண்டு பெட்டிகள்

இதுதான் விபரம் என்று கதை நடக்கும் களத்தை மிகத் தெளிவாகப் படம் போட்டு விளக்கியுள்ளார். கதை முழுவதுமே இந்த இரயில் பெட்டிக்குள் நடந்து முடிந்து விடுகிறது. இவ்வாறு கதையைக் காட்சிப்படுத்தி வாசகர்களை அக்கதையோடு ஒன்ற வைத்துள்ளார்.

சமுதாயப் பார்வை

கு. அழகிரிசாமி இலக்கிய ரசனையும், மனித நேயப் பண்புகளும், எதையும் கூர்ந்து உற்று நோக்கும் கூர்த்த மதியும் உடையவர். அவர், வாழ்க்கையில் தாம் பெற்ற அனுபவங்களையும், கண்ட காட்சிகளையும் தம் படைப்புகளுக்கு அடிப்படையாக அமைத்துக் கொண்டுள்ளார்.

நகர வாழ்வியல்

கு. அழகிரிசாமி கணிசமான படைப்புகளில் நகர மனிதர்களையும், நகர வாழ்வியலையும் பதிவு செய்துள்ளார். இரண்டு பெண்கள், தன்னையறிந்தவர் போன்ற கதைகளை அவற்றிற்குச் சான்றுகளாகக் கூறலாம். நகர வாழ்வியல் நாகரிகம் என்ற பெயரில், ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்து கொள்வது கூடக் கிடையாது. இதைத் தம் கதையில்,

‘அந்தக் குடித்தனக்காரர் இரவு பத்து மணிக்குத் திடீரென்று செத்துப் போய்விடவே, அவருடைய மனைவி வேறு துணையின்றி அழுதுகொண்டே இரவைக் கழித்தாளாம். ஆனால், அழகைச் சத்தம் காதில் விழுந்தும், வேலைக்காரன் வந்து மரணச் செய்தியை அறிவித்தும் கூட, வீட்டுக்காரர் தம் குடும்ப சகிதமாக மாடியிலேயே உட்கார்ந்து ரேடியோவில் இந்துஸ்தானி இசைத்தட்டுகளைத்தான் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாரே ஒழிய, “என்ன? ஏது?” என்று விசாரித்துக் கொண்டு கீழே இறங்கி வரவில்லையாம். இப்படிப்பட்ட வீட்டுக்காரர் கிடைத்தது ஒரு வகையில் ‘மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமாகும்’ (இரண்டு பெண்கள்) என்று எள்ளலாகச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

‘சென்னைக்கு வந்து, சிரமத்துக்கு மேலே சிரமப்பட்டு, சிபாரிசுக்கு மேல் சிபாரிசு வைத்து, அப்புறம் சிபாரிசு செய்தவர்களினால் ஏற்பட்ட சிரமங்களையும் சகித்துக் கொண்டு எப்படியோ மயிலாப்பூரில் ஓர் அறையை வாடகைக்குப் பிடித்து விட்டேன். நல்ல அறைதான். அந்த அறையை ஒரு பகுதியாகக் கொண்ட அந்த வீடு ஒரு தனி வீடாகும். ஒரே வளைவுக்குள்ளே ஒரே ஒரு குழாய், ஒரே ஒரு முற்றம், ஒரே ஒரு வாசல் - ஆனால் பத்து வீடுகள், நூறு ஆட்கள், ஆயிரம்

சண்டைகள் என்ற கணக்கில் கட்டப்பட்ட இருட்டுக் கொட்டடிகளில் ஒன்றல்ல அந்த வீடு' என்று சென்னையில் ஒண்டுக் குடித்தன அனுபவத்தை விவரித்துள்ளார் அவர்.

ஆண் பெண் நட்பு

இந்தச் சமூகம் ஆணாதிக்கச் சமூகம். எனவே, இச்சமூகம் ஆண்-பெண் நட்புறவை, எந்த வயதாக இருந்தாலும் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை என்பதை, 'பிரம்மச்சாரி, கிழவியோட பேசினாலும், வாலிபப் பெண்ணோடு பேசினாலும் இந்த உலகம் ஒன்று போலவே சந்தேகப்படும்' என்று இரண்டு பெண்கள் கதையில் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். அது போன்று, பெண்கள் தங்களைக் கவனிக்கத் தொடங்கி விட்டாலே, தாங்கள் மாப்பிள்ளை ஆகிவிட்டது போல் ஆண்கள் மகிழ்ச்சி கொள்வதும் உண்டு என்பதை,

"இப்படி ஒரு பெண்ணின் கவனத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறோம் என்பதை முட்டாள் தனமாகக் கவனிக்காமல் இருந்து விட்டோமே! 'ஐயோ, நான் தலைவாரிக் கொள்ளாமலும், முகசூவரம் செய்து தெரு வழியாகச் சில தடவைகள் நடந்து வந்ததை அவள் பார்த்திருப்பாள் அல்லவா? இதற்கு என்ன செய்யலாம்? என்று எண்ணி வருந்தி, இனிமேல் அழகாகக் காட்சியளிக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்தேன். அன்று மாலையிலேயே குடை வாங்கி விட்டேன். பழைய செருப்பைக் கழற்றி அறைக்குள் எறிந்து விட்டு, புதுச்செருப்பு வாங்கினேன். முகப்பவுடர், ஸ்னோ, க்ரீம், செண்ட் முதலியவையும் வாங்கிக் கொண்டேன். அதன் பிறகு தினந்தோறும் எதிர் வீட்டுப் பெண்ணுக்கும், எந்த வீட்டுப் பெண்ணுக்கும் நான் சுந்தர புருஷனாகக் காட்சியளிப்பதில் பெரிதும் கவனம் செலுத்தி வரலானேன்" என்று படைத்துக் காட்டியுள்ளார்.

இவ்வுலகம், அழகில்லாத கருப்புப் பெண்ணுடன் ஒரு வாலிபன் வருடக் கணக்கில் பழகினால் கூடக் கண்டுகொள்ளாது. ஆனால், அழகான பெண்ணுடன் ஒருநாள் பழகினால் கூட அதைப் பெரிதாகப் பேசும் என்பதைக் 'கருப்புப் பெண்ணின் வீட்டுக்குப் போய்க் குலாவிவிட்டு வந்தது தப்பில்லை; அழகான பெண்ணின் வீட்டுக்கு வெறுமனே போய் வந்தது பெரும் குற்றம். இது என்ன விசித்திரமடா!" என்று சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். இவ்வாறு சமூகத்தில் ஆண்-பெண் நட்பு என்பது ஏற்றுக் கொள்ளப்படாத ஒன்றாக இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

பொதுவுடைமைப் பார்வை

பொதுவுடைமைக் கட்சிப் பிரமுகராகிய பி.எஸ். என்பவரோடு கு.அழகிரிசாமி நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தார். அவர் மூலம் பொதுவுடைமைத் தத்துவ

நூல்களையும் அக்கட்சியின் வெளியீடுகளையும் பெற்றுப் படித்தறிந்தார். பொதுவுடைமைக் கருத்துகள் எழுத்தாளரை ஈர்த்ததால், அவற்றை நன்கு உள்வாங்கிக் கொண்டார். அதைத் தம் கதைகள் சிலவற்றிலும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். குறிப்பாகத் திரிபுரம், ராஜா வந்திருக்கிறார், அழகம்மாள், பாலம்மாள் ஆகிய படைப்புகளையும் பொதுவுடைமைப் பின்னணியோடு படைத்துள்ளார். ராஜா வந்திருக்கிறார் கதையில், ஏழ்மை நிலையில் உள்ள தாயம்மாள் அந்த நிலையிலும், ஆதரவாகத் தன்னிடம் ஒட்டிக் கொண்ட ராஜாவுக்குப் புது உடைகள் கொடுப்பதும், பணக்கார ராமசாமி குடும்பத்திற்கு வந்த ராஜாவைப் போல்தான், ஏழை மங்கம்மா வீட்டிற்கு வந்த ராஜாவும் என்பதைப் பொதுவுடைமைப் பார்வையில் ஒன்றுபடுத்துகிறார். திரிபுரம் கதையில், ஏழ்மையில் கெட்டுப் போகும் தாயையும் மகளையும் பற்றிப் பேசுகிறார். பசியாலும் பட்டினியாலும் மயங்கிக் கிடக்கும் மகளும், பசியால் இரவில் தெருவில் கீழே கிடக்கும் வெள்ளரிக்காயைத் தேடிச் செல்லும் தாயும் அவலத்தில் ஒன்றுபட்டு நிற்கிறார்கள். கடைசியில் வயிற்றுப் பசியை வெல்வதற்கு இயலாமல் இருவருமே தவறு செய்கின்றனர். தாயின் கண் முன்னால் மகள் கற்பை விற்கும் கோர நாடகம் நடக்கிறது. மகள், கையில் கிடைத்த 10 ரூபாயைப் பார்த்துச் சிரிக்கிறாள். 'எளிதாக இவ்வளவு பெரிய தொகை கிடைத்து விட்டது என்பதை நினைக்கும்போது, அவளால் சிரிக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. உரக்கச் சிரித்தாள். விட்டு விட்டுப் பலமுறை சிரித்து விட்டாள். அந்தச் சிரிப்பு எதற்கு என்று அவளுக்கே புரியவில்லை. பாண்டியனிடம் சிவபிரான் வாங்கிய பொற்பிரம்படியைப் போல், அவள் சிரித்த சிரிப்பு எங்கெல்லாம் பிரதிபலிக்க இருந்ததோ, அவளுக்கே தெரியாது. அவள் மனிதன் கட்டிய ஒழுக்கத்தை நோக்கிச் சிரித்தாள். ஒழுக்கக் கேட்டை நோக்கிச் சிரித்தாள். நாகரிகத்தையும் அநாகரிகத்தையும் பார்த்துச் சிரித்தாள். பணக்காரர்களை, ஏழைகளை, ஆண்களை, பெண்களை, பஞ்சத்தை இப்படி எத்தனையோ அடங்கிய உலகத்தையே நோக்கிச் சிரித்தாள்...' 'சிவன் சிரித்துத் திரிபுரத்தை எரித்தான். இவள் சிரிப்பு என்ன செய்யப் போகிறதோ?' என்று கூறிக் கதையை முடிக்கிறார். புதுமைப்பித்தன் பொன்னகரம் கதையில் பேசியது போல, கற்பு என்று கதைப்பதெல்லாம், ஏழைகளிடம் செல்லுபடியாகாது. மூன்று நேரமும் பசியாற உண்பவர்கள் வேண்டுமானால் அதைப்பற்றிப் பேசலாம். 'ஒருவேளை உணவுக்குக்கூட வழியில்லாது நிற்கும் ஏழைகளிடம் அது வெற்று வார்த்தையே' என்று இக்கதை மூலம் எடுத்துரைக்கின்றார். இவ்வாறு அவர் கதைகளில் சில பொதுவுடைமைப் பார்வையினவாக அமைந்துள்ளதைக் காண முடிகிறது.

தொகுப்புரை

ஒட்டு மொத்தமாக, எழுத்தாளர் கு. அழகிரிசாமியின் கதைகளை மதிப்பிடும் போது, அவரது கதைகள் அடுக்கடுக்கான சம்பவங்கள் மீது கட்டப்படவில்லை. மெல்லிய அசைவுகள், சலனங்கள், நடத்தைகள் ஆகியவற்றின் மீது கட்டப்பட்டுள்ளன என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது. அவருடைய கதைகள் எளிமையானவை; அவற்றில் அநாவசியமான சிக்கல்களும் பிரச்சனைகளும் இடம் பெறவில்லை. வாழ்க்கையை நேரடியாகக் கண்டு இயல்பாகப் பேசுவை. வார்த்தை ஜாலங்களும், சம்பவ ஏற்றத் தாழ்வுகளும் இல்லாதவை. நிஜமான வாழ்க்கையோடும் மனிதர்களோடும் சம்பந்தப்பட்டிருப்பவை. அவை படித்து அனுபவிப்பதற்கு உகந்த கதைகள். முதன் முதலில், சாகித்ய அக்காதமியின் பரிசினைப் பெற்ற தமிழ் எழுத்தாளர் என்ற பெருமை கு.அழகிரிசாமிக்கு உண்டு.

வினாக்கள்

நகரவாழ்வு பற்றிப் பேசும் கதை ஒன்றின் பெயரினைக் கூறுக.

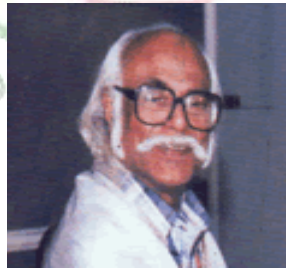
பொதுவுடைமைப் பார்வையில் அமைந்த கதைகள் யாவை?

கு.அழகிரிசாமியின் பெரும்பான்மையான கதை கூறும் பாங்கு எத்தகைய போக்கினது?

கு.அழகிரிசாமியின் நடைப் பாங்கு எத்தகையது?

சாகித்திய அகாதெமி விருது பெற்ற முதல் தமிழ் எழுத்தாளர் யார்?

ஜெயகாந்தன் - அறிமுகம்

தமிழ் மக்களின் இலக்கிய ரசனையையும் சிந்தனையையும் பாதித்த எழுத்தாளர்களுள் ஜெயகாந்தனும் ஒருவர். இவர் நவீன இலக்கியம், அரசியல், கலை மற்றும் பத்திரிகை உலகில் கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளாகத் தீவிரமாகச் செயல்பட்டு வருபவர். தமிழ்ச் சிறுகதை உலகில், இன்றுள்ள காலக் கட்டத்தை ஜெயகாந்தனின் காலம் என்று குறிப்பிடும் அளவிற்கு ஜெயகாந்தன் கதைகள் இலக்கியத் தரமும், ஜனரஞ்சகமும் உடையனவாகத் திகழ்கின்றன.

பிறப்பும் வளர்ப்பும்

ஜெயகாந்தன் தென்னார்க்காடு மாவட்டம் கடலூரில் மஞ்சக்குப்பம் என்ற ஊரில் 1933ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 24ஆம் நாள் பிறந்தார். ஜெயகாந்தனின் தந்தை பெயர் தண்டபாணிப் பிள்ளை, தாயார் மகாலட்சுமி அம்மாள். பத்து வயதுச் சிறுவனாக இருக்கும் போதே மூவர்ணக் கொடி பிடித்து, பாரதியாரின் தேசிய எழுச்சி மிக்க பாடல்களைப் பாடிக்கொண்டு தெருவில் சென்றவர் அவர். ஜெயகாந்தன் பள்ளி சென்று கல்வி பயின்றவர் அல்லர். தம்முடைய பதினான்காவது வயதிலேயே சொந்த ஊரை விட்டுச் சென்னைக்கு வந்தார். சௌபாக்கியம் என்ற இதழில் ஆசிரியராக இருந்த பி.சி.லிங்கம் என்ற புலவரிடம் தமிழ் இலக்கியம் கற்றுக் கொண்டார். பின்பு, தமிழ்ப் புலவர் க.சொக்கலிங்கத்திடம் முறையாகப் பாடம் கேட்டுத் தம் மொழியறிவை வளர்த்துக் கொண்டார். கரிச்சான் குஞ்சு என்ற புனைபெயரில் கதைகள் எழுதும் மன்னார்குடி நாராயணசாமி என்ற வைதீக பிராமணரிடம் பழகிப் பிராமண மொழியைக் கையாளுவதில் வல்லமை பெற்றார். ஜெயகாந்தன் சிறுவனாக இருக்கும் போதே கம்யூனிஸ்ட் கட்சியுடன் தொடர்புடையவராக இருந்ததனால் மார்க்சியச் சித்தாந்தக் கருத்தோட்டம் உடையவராக வளர்ந்தார்.

எழுத்துலக நுழைவு

ஜெயகாந்தன் எழுதிய முதல் சிறுகதை சௌபாக்கியம் என்ற இதழில், 1950இல் வெளிவந்தது. அது 'மாதர் நல இலாக்கா' நடத்திய பத்திரிகை ஆகும். பின்பு தொடர்ந்து வசந்தம் என்ற இதழிலும், விந்தன் நடத்திய மனிதன் இதழிலும், இஸ்மத் பாஷா ஆசிரியராக இருந்த சமரன் என்ற இதழிலும், மாஜினி நடத்திய தமிழன் இதழிலும், பின்னர் விஜய பாஸ்கரன் நடத்திய சரஸ்வதி இதழிலும் தொடர்ந்து எழுதினார். சரஸ்வதி இதழில் எழுதும் பொழுதுதான் இவர் எழுத்தாற்றல் வெளியுலகிற்குத் தெரிய வந்தது. அதன் பின்னர் வெகுஜன இதழ்களான ஆனந்த விகடன், குமுதம், கல்கி என்பவற்றில் எழுதத் தொடங்கினார்.

எழுத்து வளர்ச்சி

தொடக்கத்தில் ஜெயகாந்தன் எழுத்துகள் தத்துவ நோக்குடையனவாகவும் பரிசோதனை முயற்சிகளாகவும் அமைந்தன. சரஸ்வதியில் வெளியான கதைகள் பாலுணர்ச்சி பற்றிப் பேசுவன. கண்ணம்மா, போர்வை, சாளரம், தாம்பத்தியம், தர்க்கம் போன்ற கதைகள் இதற்குத் தக்க சான்றுகளாகும். இவை தரமானவை என்றாலும் ஜனரஞ்சகமாக அமையவில்லை. அதற்கு அடுத்து வந்த காலக்

கட்டத்தில், அவர் தம் எழுத்துகளை ஜனரஞ்சகமாக அமைத்துக் கொண்டார். ஜெயகாந்தன் தொடக்கக் காலத்தில் சிறுகதை படைப்பதிலேயே மிகுந்த ஈடுபாடுடையவராக இருந்திருக்கிறார். 1958ஆம் ஆண்டு, ஒருபிடி சோறு என்ற அவருடைய முதல் சிறுகதைத் தொகுதி வெளியானது. விந்தனின் தமிழ்ப்பண்ணை பதிப்பகம் அதை வெளியிட்டது. தி.ஜ.ர. அத்தொகுப்பிற்கு முன்னுரை வழங்கியுள்ளார். அத்தொகுதிக்குக் கண்ணதாசன் கவிதையில் புகழாரம் சூட்டியுள்ளார். சிறுகதை மன்னன் என்று சுட்டும் அளவிற்கு, சிறுகதைப் படைப்புகளில் தன் திறமையை வெளிக்காட்டிக் கொண்டுள்ளார் ஜெயகாந்தன். 'தமிழ்நாட்டில் இன்றுவரை தோன்றியுள்ள மிகச் சிறந்த எழுத்தாளர்கள் சிலருள் ஜெயகாந்தன் ஒருவர்' என்று கு.அழகிரிசாமி குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால், காலம் செல்லச் செல்ல ஜெயகாந்தன் சிறுகதை எழுதுவதைக் குறைத்துக் கொண்டு நாவல் மற்றும் குறுநாவல் படைப்பில் ஆர்வம் காட்டலானார். ஆனாலும் கூட, அவர் படைத்த சிறுகதைகள் இன்றும் அவர் புகழ்பாடிக் கொண்டிருக்கின்றன.

கையாண்ட இலக்கிய வகைகள்

ஜெயகாந்தன் சிறுகதை, குறுநாவல், நாவல் என்ற இலக்கிய வடிவங்களைப் படைத்ததுடன் நின்றுவிடாமல், சுவை ததும்பும் கட்டுரைகளையும், ஆழமான அறிவுபூர்வமான கட்டுரைகளையும் படைத்துள்ளார். அவற்றில் சுயதரிசன, சுயவிமரிசனக் கட்டுரைகளும் உண்டு. மேலும் அரசியல், சமூகம், கலை இலக்கியம் மற்றும் பத்திரிகை அனுபவம் என்று கட்டுரைகளின் பொருள் விரிந்து பரந்ததாக அமைந்துள்ளது. ஜெயகாந்தன் சில ஓரங்க நாடகங்களையும் எழுதியுள்ளார். திரைப்படக் கதாசிரியராகவும், பாடலாசிரியராகவும், வசனகர்த்தாவாகவும், இயக்குநராகவும், தயாரிப்பாளராகவும் சிறந்துள்ளார். ஜெயகாந்தன் சிறந்த மொழி பெயர்ப்புப் பணிகளையும் செய்துள்ளார். ராமன் ரோலண்ட் எழுதிய நூலை மகாத்மா என்ற பெயரிலும், புஷ்கின் எழுதிய நூலைக் கேப்டன் மகன் என்ற பெயரிலும் தமிழில் மொழியாக்கம் செய்துள்ளார். அவருடைய சிறுகதைகள் மற்றும் நாவல்கள் அனைத்திந்திய மொழிகளிலும், உலக மொழிகள் பலவற்றிலும் குறிப்பாக ஆங்கிலத்திலும், உக்ரைன் மொழியிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. ஜெயகாந்தன் தம் சிறுகதைத் தொகுப்புகளுக்கும் நாவலுக்கும் எழுதிய முன்னுரைகள் விமர்சனப் பார்வையில் அமைந்து சிறந்தன. அவை அனைத்தும் ஜெயகாந்தன் முன்னுரைகள் என்ற பெயரில் நூலாகத் தொகுக்கப்பட்டு 1978இல் வெளிவந்தன. ஜெயபேரிகை என்ற நாளிதழிலும், ஞானரதம், கல்பனா என்ற இலக்கிய இதழ்களிலும்

இறுதியாக நவசக்தி நாளிதழிலும் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய அனுபவமும் இவருக்கு உண்டு.

எழுதிய நூல்கள்

ஜெயகாந்தன் 13 சிறுகதைத் தொகுதிகளும், 25-க்கும் மேற்பட்ட குறுநாவல்களும், 17 நாவல்களும், 25 கட்டுரை நூல்களும் எழுதியுள்ளார். ஒருபிடி சோறு (1958), இனிப்பும் கரிப்பும் (1960), தேவன் வருவாரா? (1961), மாலை மயக்கம் (1962), சுமை தாங்கி (1962), யுகசந்தி (1963), உண்மை சுடும் (1964), புதிய வார்ப்புகள் (1965), சுய தரிசனம் (1967), இறந்த காலங்கள் (1969), குருபீடம் (1971), சக்கரம் நிற்பதில்லை (1975), புகை நடுவினிலே (1990), உதயம் (1996) ஆகியன ஜெயகாந்தன் எழுதிய சிறுகதைத் தொகுதிகளாகும். Game of Cards (1969) என்பது ஆங்கில மொழியில் வெளியான சிறுகதைத் தொகுதியாகும். ஜெயகாந்தனின் சிறுகதைகள் என்ற பெயரில் இவருடைய சிறுகதைகள் 15 அனைத்திந்திய மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, 1973இல் வெளியாகின. அதூரே மனுஷ்யா (1989) என்ற பெயரில் இந்தி மொழியில் இவருடைய மொழிபெயர்க்கப்பட்ட சிறுகதைத் தொகுதி வெளியாகி உள்ளது. வாழ்க்கை அழைக்கிறது ஜெயகாந்தனின் முதல் நாவலாகும். பாரிஸுக்குப் போ, சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள், ஒரு நடிகை நாடகம் பார்க்கிறாள், ஒரு மனிதன் ஒரு வீடு ஒரு உலகம், சுந்தரகாண்டம், ஜெய ஜெய சங்கர என்பன இவருடைய புகழ்பெற்ற நாவல்களாகும். கைவிலங்கு, விழுதுகள், யாருக்காக அழுதான், ரிஷிமூலம், கோகிலா என்ன செய்துவிட்டாள், சினிமாவுக்குப் போன சித்தாளு, பாவம் இவள் ஒரு பாப்பாத்தி, வீட்டிற்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டி வைத்து போன்றவை இவருடைய குறுநாவல்களுள் சிலவாகும். ஓர் இலக்கியவாதியின் அரசியல் அனுபவங்கள், ஓர் இலக்கியவாதியின் கலையுலக அனுபவங்கள், ஓர் இலக்கியவாதியின் பத்திரிகை அனுபவங்கள், ஒரு பிரஜையின் குரல், யோசிக்கும் வேளையில் என்பன இவருடைய கட்டுரை நூல்களுள் சிலவாகும்.

தனிப்பண்புகள்

ஜெயகாந்தனின் சமுதாயப் பார்வையில் மார்க்சியமும் உண்டு. ஆன்மிகமும் உண்டு. இரண்டு வேறுபட்ட தளங்களிலும் கிடைத்த அனுபவங்களை அவர் தம் கதைகளில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அவர் மார்க்சிய அரசியல் பார்வை உடையவராக இருந்தாலும் காங்கிரசையும் விரும்பியுள்ளார். லெனினைப் போற்றும் இவர், காமராஜரையும் போற்றுகிறார். பாரதி, காந்தி, விவேகானந்தர் ஆகியோர் எழுத்துகளில் நல்ல பரிச்சயம் உடையவர். ஓங்கூர் சாமியார் என்பவரோடு தொடர்பு கொண்டு, சிலகாலம் சித்தர் மரபில் பிடிப்புக்

கொண்டிருந்தார். திரைப்படத் துறையிலும் நாட்டம் கொண்டு அதில் ஈடுபட்டு விருதுகளும் பெற்றுள்ளார். அத்துடன், அவர் உரத்த ஆளுமை, விரிவான வாழ்க்கை அனுபவங்களைப் பெற்றவராகவும் திகழ்கிறார். இடைவிடாத படைப்பாக்கம் உடையவராகத் தனித்திறன் பெற்று விளங்குகிறார். ஜெயகாந்தனின் ஆளுமையின் பெரும் பகுதி அவருடைய புற உலகத் தொடர்பால் கிடைத்தது. ஜெயகாந்தன், ஒரு முற்போக்கு எழுத்தாளராவார். மனிதனுக்கு மனிதன் கொண்டிருக்கும் நேசம், உள நெகிழ்வு, வாழ்க்கையில் ஒருவனுக்கு இருக்கும் பற்று, ஒருவரின் துயர் போக்க மற்றொருவர் பாடுபடுவது -இதுவே முற்போக்கு எழுத்துக்கு இலக்கணம் என்று மாலை மயக்கம் சிறுகதைத் தொகுதிக்கு அவர் எழுதிய முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்விலக்கணத்திற்கு அவர் மிகப் பொருத்தமானவராகத் திகழ்கிறார். புதுமைப்பித்தனுக்கு அடுத்து ஏற்புக்கும் மறுப்புக்கும் அதிக அளவு இலக்கானவர் இவர்தான்.

பரிசுகளும் விருதுகளும்

1964இல் ஜெயகாந்தனின் உன்னைப் போல் ஒருவன் திரைப்படம் இந்திய ஜனாதிபதியின் விருதினைப் பெற்றது. 1972ஆம் ஆண்டு சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள் நாவல் சாகித்திய அக்காதெமி விருதினைப் பெற்றது. 1978இல் அது திரைப்படமாக வெளிவந்தபோது சிறந்த திரைக்கதைக்கான தமிழக அரசின் விருதினைப் பெற்றது. அதே ஆண்டு அவரது இமயத்துக்கு அப்பால் என்ற நாவல் சோவியத் நாடு நேரு விருது பெற்றது. 1979ஆம் ஆண்டு கருணை உள்ளம் என்ற திரைப்படம் சிறந்த திரைப்படம் மற்றும் சிறந்த கதைக்கான தமிழ்நாடு அரசு விருதினைப் பெற்றது. 1986இல் ஜெய ஜெய சங்கரநாவலுக்குத் தமிழ்நாடு அரசின் சிறந்த நாவலுக்கான விருதும், சுந்தரகாண்டம் நாவலுக்குத் தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் ராஜராஜ சோழன் விருதும் கிடைத்தன. கடந்த ஓரிரு ஆண்டுகளாக சாகித்திய அக்காதெமியின் உயர் சிறப்பிற்குரிய பெல்லோசிப் என்ற இடத்தையும் பெற்றுள்ளார்.

ஞானபீட விருது

2005ஆம் ஆண்டில் இந்திய இலக்கியத்திற்கான மிக உயர்ந்த விருதான ஞானபீட விருதும் பெற்றுள்ளார். தமிழ்நாட்டில் எழுத்தாளர் அகிலனுக்குப் பிறகு இவ்விருதினைப் பெறும் சிறப்பிற்குரியவராகத் திகழ்கிறார். இவ்வாறு ஜெயகாந்தன் தமிழக அளவிலும், இந்திய அளவிலும், ஆசியக் கண்ட அளவிலும் பல விருதுகளைப் பெற்றுச் சிறந்துள்ளார். 1980, 1983, 1984 ஆம் ஆண்டுகளில் சோவியத் ரஷிய நாட்டின் அழைப்பின் பேரில் ரஷியப் பயணம் மேற்கொண்ட சிறப்பும் இவருக்கு உண்டு.

ஜெயகாந்தனின் சிறுகதைகள்

ஜெயகாந்தன் சிறுகதை எழுதிய காலக் கட்டத்தை இலக்கிய விமர்சகர்கள் மூன்றாகப் பகுத்துக் காண்கின்றனர். ஜெயகாந்தனின் முதல் காலக் கட்டம் வசந்தம், மனிதன், சமரன், தமிழன் இதழ்களில் எழுதிய பத்தாண்டுக் காலமாகும். இரண்டாம் காலக் கட்டம் 1956 முதல் 1960 வரை சரஸ்வதியில் எழுதிய காலமாகும். மூன்றாவது காலக் கட்டம் ஆனந்தவிகடன் போன்ற வெகுஜன இதழ்களுக்கு எழுதிய காலமாகும். முதல் காலக் கட்டம் ஜெயகாந்தன் என்ற எழுத்தாளர் தோற்றம் பெற்ற காலமாகும். அக்காலக் கட்டத்து எழுத்துகளில் ஏழை எளிய மக்கள் கதைப்பாத்திரங்களாகத் திகழ்கின்றனர். இரண்டாவது காலக் கட்டத்தில் தத்துவ நோக்கு மிகுந்துள்ள கதைகளையும், பரிசோதனை முயற்சிகளாக அமைந்த கதைகளையும் எழுதியுள்ளார். இக்காலக் கட்டத்தில் பாலுணர்ச்சி அவருடைய கதைகளில் முக்கியமாக இடம்பெற்றிருந்தது. மூன்றாவது காலக் கட்டத்தில் ஜனரஞ்சகக் கதைகள் தோற்றம் பெற்றன. அவை ஜெயகாந்தனின் வாழ்வியல் கண்ணோட்டத்தையும், சித்தாந்தத்தையும் விளக்கி நிற்கின்றன. இக்காலக் கட்டத்தில் பெரும்பாலும் நடுத்தர மக்களின் வாழ்வியலை அக்கதைகள் கூறியுள்ளன.

கதைக் கருக்கள்

ஜெயகாந்தன் கதைகளுள் காணப்படும் கருக்கள் போலியைச் சுட்டெரிக்கும் புதுமைகளை, வாழ்க்கையை அலசிப் பார்க்கும் நிகழ்வுகளை, சமுதாயத்தின் புற்றுநோய்களுக்கு மின்சார சிகிச்சை அளிக்கும் புத்தம்புது முறைகளை, மனித உள்ளத்தில் எங்கோ ஒரு மூலையில் செய்வதறியாது தங்கிக் கிடக்கும் மனிதாபிமானத்தைத் தட்டியெழுப்பும் விதத்தில் அமைந்துள்ளன. ஜெயகாந்தன், 'எனது கதைகள் பொதுவாகப் பிரச்சினைகளின் பிரச்சினைகளைப் பேசுகின்றன' என்கிறார். மேலும் 'வஞ்சிக்கப்பட்டவர்களிடமும், தண்டிக்கப்பட்டவர்களிடமும் குடிகொண்டுள்ள ஆன்மாவைக் கண்டறிந்து அதைக் கருப்பொருளாக்கிக் கொண்டுள்ளேன்' என்கிறார்.

முன்பே சுட்டியபடி, அவருடைய கதைகள், பெரும்பாலும் ஏழை மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினையையே கருப்பொருளாகக் கொண்டிருந்தன. ஓர் ஆப்பக்காரிக்கு அவருடைய மகனால் ஏற்படும் தொல்லைகளை விளக்குவதாகப் பொறுக்கி என்ற கதை அமைந்துள்ளது. பிச்சைக்காரியின் தன்மானத்தைக் கருவாகக் கொண்டது வேலை கொடுத்தவர் என்ற கதையாகும். ரிச்சாக்கார பாலன், டிரெடில் - என்ற கதைகள் உழைக்கும்

வர்க்கத்தின் வாழ்வியல் போராட்டங்களைக் கருவாகக் கொண்டிருந்தன. அடுத்து வந்த கதைகள் அதாவது சரஸ்வதி இதழில் வந்த கதைகளான தாம்பத்தியம், திரஸ்காரம், பௌருஷம், பால்பேதம் என்பன பாலியல் பிரச்சினைகளைக் கருவாகக் கொண்ட கதைகளாகும். எனவே அவை எழுதப்பட்ட காலங்கள் தொட்டுக் கடுமையான எதிர்ப்புக்கு ஆளாகின. அடுத்த நிலையில் ஜெயகாந்தன் எழுதிய கதைகளுக்கு மத்திய தரப் பிராமணக் குடும்பத்தில் காணப்படும் சிக்கல்கள் கதைப்பொருளான. கற்பு, விதவை நிலை, மறுமணம், விவாகரத்து என்ற சமுதாயச் சிக்கல்களையும், ஒருபிடி சோறு, உண்மை சுடும் போன்ற கதைத் தொகுதிகளில் உள்ள கதைகள் மார்க்சிய அரசியல் சித்தாந்தங்களைக் கதைக் கருக்களாகக் கொண்டுள்ளன. அதற்கு அடுத்து வந்த கதைகளில் தனிமனித வாழ்வியல் சிக்கல்கள் கருவாக அமைந்துள்ளன. இவ்வாறு ஜெயகாந்தனின் சிறுகதைக் கருக்கள் காலந்தோறும் மாறுபட்டனவாகத் திகழ்கின்றன.

பல்லாண்டுக் காலமாக விழுது விட்டு வளர்ந்து விட்ட சாதியத்தை அசைத்துப் பார்க்கும் ஒரு பெரும் புரட்சிக் கருவினைக் கொண்டது ஒரு பகல் நேரப் பாசஞ்சர் வண்டியில் என்ற கதை. கீழ்க் குலத்திலே பிறந்த அம்மாசிக் கிழவனிடத்திலே ஒரு பிராமண மாது தன் குழந்தையை ஒப்படைத்துவிட்டு இறந்து விடுவதாகவும், அம்மாசியே அவளுக்கு ஈமக் கடன்கள் செய்துவிட்டுக் குழந்தையை வளர்க்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்வதாகவும் கதை அமைகிறது. 'மனிதத்துவ உணர்வுகளுக்கு முன்னால் ஜாதி நிற்காது' என்பதே இக்கதையின் கருவாகும். ஜெயகாந்தன், மாறிவரும் சமுதாயப் போக்கிலும், கால வேகத்திலும் சாதியப் பிரிவுகள் அழிய வேண்டும் என்ற நோக்கோடு இக்கதையைப் படைத்துள்ளார்.

ஜெயகாந்தனின் அக்கினிப் பிரவேசம் கதைக் கருவும், அதன் முடிவும் தமிழகமெங்கும் பலத்த சர்ச்சைக்குரியதாக அமைந்தன. இக்கதை, 1966இல் ஆனந்தவிகடன்லில் வெளியானது. இக்கதையின் கரு புரட்சிகரமானது என்று மக்கள் மத்தியில் எண்ணம் நிலவியிருந்தது. ஆனால், அக்கரு யதார்த்தமான உண்மையைப் பேசுவது என்கிறார் ஜெயகாந்தன். அக்கதையின் நாயகி, 'அவள்' (பெயர் சூட்டப்படவில்லை) ஒரு கல்லூரி மாணவி.

உலகியல் அறிவு இல்லாத அவள். கல்லூரி முடிந்த மாலை நேரத்தில், மழை பெய்யும் சூழலில், தோழிகள் அனைவரும் சென்று விட்ட நிலையில், வேறு வழியில்லாது தன்னைக் காரில் அழைத்துச் செல்ல அழைக்கும் 'அவன்' காரில் ஏறுகிறாள். காரில் அவனால் அவள் சீர்குலைக்கப்படுகிறாள். வீட்டிற்கு அலங்கோலமாக, தான் ஒருவனால் கெடுக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதைக் கூட உணர்ந்து கொள்ள முடியாத அப்பாவியாக வரும் மகளிடம், தாய் முதலில்

கோபம் கொண்டாலும், பின்பு அவளின் கள்ளமற்ற மனத்தைப் புரிந்து கொண்டு, அவளை நீராட்டித் தூய்மைப்படுத்துகிறாள். 'உன் மனசிலே ஒரு கறையுமில்லே. நீ சுத்தமாக இருக்கேன்னு நீயே நம்பணும்'கிறதுக்குச் சொல்றேன்டி... நீ நம்பு... நீ சுத்தமாயிட்டே, நான் சொல்றது சத்யம். நீ சுத்தமாயிட்டே. ஆமா- தெருவிலே நடந்து வரும் போது எத்தனை தடவை அசிங்கத்தைக் காலிலே மிதிச்சுடறோம்... அதுக்காகக் காலையா வெட்டிப் போட்டுடறோம்? கழுவிட்டுப் பூஜை அறைக்குக் கூடப் போறோமே; சாமி வேண்டாம்னு வெரட்டவா செய்யறார்? எல்லாம் மனசுதான்டி - மனசு சுத்தமா இருக்கணும்... ஒனக்கு அகலிகை கதை தெரியுமோ? ராமரோட பாததூளி பட்டு அவ புனிதமாயிட்டாள்ளு சொல்லுவா, ஆனா அவமனசாலே கெட்டுப் போகலை. அதனாலே தான் ராமரோட பாததூளி அவமேலே பட்டுது. எதுக்குச் சொல்றேன்னா... வீணா உன்மனசும் கெட்டுப் போயிடக் கூடாது பாரு...கெட்ட கனவு மாதிரி இதெ மறந்துடு... உனக்கு ஒண்ணுமே நடக்கல்லே...' என்று தேற்றுகிறாள். மறுபடியும் அவள் எதுவும் நடக்காதது போல் கல்லூரிக்குச் செல்கிறாள் என்பதோடு கதை முடிகிறது.

இக்கதை, சமுதாயத்தில் எதிர்ப்பு அலைகளை எழுப்பிய போது ஜெயகாந்தன், 'நான் தீர்க்கமாகச் சொல்கிறேன் அவள் கெட்டுப் போனவள் அல்லள்; அவள் மனதிலே களங்கமில்லை. மனம் என்பது முதிர்ந்து எது சரி எது தப்பு என்று இதுபோன்ற காரியங்களில் தீர்மானிக்க முடியாத போது, அவளை இந்த மூடச் சமூகம் காலில் போட்டு மிதித்து விட அனுமதிக்க மாட்டேன். அறிவும் மனமும் முதிராத நிலையில், உடல் மட்டும் முழு வளர்ச்சியுற்ற நிலையில் நேர்ந்து விட்ட விபத்துக்கு ஓர் ஆத்மாவை நிரந்தரமாகத் தண்டிப்பது நியாயமாகாது, நாகரிகமாகாது' என்று தான் படைத்த பாத்திரத்திற்காக வாதாடுகிறார். 'பாத்திரங்களைப் படைப்பது பெரிதல்ல. அவற்றின் மீது பாசமும் வைத்து வதைபட வேண்டும். அந்தப் பரிவு உணர்ச்சி இருப்பதால் காகிதத்தில்தானே கிறுக்குகிறோம் என்று பொறுப்பில்லாமல் படைக்க இயலாது. செய்யாத குற்றத்திற்குத் தண்டனையாக ஒரு பாத்திரத்தை எரித்து விட முடியாது' என்று ஜெயகாந்தன் கூறுவதிலிருந்து, அவர் தன் பாத்திரங்களை எத்தனை பொறுப்புணர்ச்சியுடன் படைத்துள்ளார் என்பதையும் உடன் விளங்கிக் கொள்ள முடிகிறது.

இக்கதையை விமர்சித்த பலர், 'அவளுக்கு' மரணம்தான் தீர்வு. அதை விடுத்து ஜெயகாந்தன் அவளைத் தூய்மைப்படுத்துவதாகப் பேசுவது சரியல்ல என்று கருத்துரைத்த போது, 'பிரச்சினைகளுக்கெல்லாம் மரணம்தான், தற்கொலைதான் அல்லது கொலைதான் தீர்வு என்றால், பேனாவை, இலக்கியத்தை, அறிவை, சட்ட திட்டங்களை, சமூக நெறிகளை எல்லாம் தூக்கி

எறிந்துவிட்டு அவர்கள் அரிவாளைத் தூக்கிக் கொள்ளட்டும். அதை மறுத்து ஒரு பெண்ணைப் பெற்றவள் அவளுக்குப் புதிய ஞானம் தந்து, புதிய வலிமையும் தந்து அவளை வாழ வைக்கிறாள் என்று நான் எழுதியது மனிதாபிமானத்தையும், சமூக வளர்ச்சியையும் சார்ந்ததுதான் என்கிறார்.

கதை மாந்தர்கள்

ஜெயகாந்தன் கதைகளில் கூலிக்காரர்கள், ஆலைத் தொழிலாளிகள், சேரி மக்கள், விபச்சாரிகள், பிச்சைக்காரிகள், சிறு வியாபாரிகள் என்று பெரும்பாலும் வாழ்வு மறுக்கப்பட்ட சமூகத்தினரே கதை மாந்தர்களாக அறிமுகப்படுத்தப் படுகின்றனர். சோற்றுக் கூடைக்காரி ஆண்டாளு, முறைவாசல் செய்யும் பொன்னம்மாள், ஆயா வேலை செய்யும் முத்தாயி, பிச்சைக்காரி ருக்கு, ஹோட்டல் சர்வர் பாண்டியன், ரிக்காக்கார ஆறுமுகம், குமாஸ்தா சடாட்சரம், கம்பாசிட்டர் ஏழுமலை, டிரெடில்மேன் விநாயக மூர்த்தி, தலைச்சமைக்காரர் மருதமுத்து கருமான் கந்தன் போன்ற மிகச் சாதாரண மக்களே பாத்திரங்களாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளனர். சமுதாயத்தில் கேட்பார் அற்றுக் கிடக்கும் இவர்களை ஜெயகாந்தன் உண்மையான அனுதாபத்தோடு அணுகுகின்றார்.

'நான் எப்படித் தரிசிக்கிறேனோ அதை அப்படியே எனது நோக்கில் உங்களுக்குக் காட்ட விரும்புகிறேன்' என்கிறார் ஜெயகாந்தன். ஏழைகள் என்றவுடன் செல்வர்களின் கையை எதிர்பார்க்கும் பாத்திரங்களை அவர் படைக்கவில்லை. அதே சமயம் அவருடைய ஏழை மக்கள் ஆசா பாசமற்ற அப்பாவிகள் அல்லர். விருப்பும் வெறுப்பும், வேதனையும் ஆத்திரமும், வெட்கமும் தன்மதிப்பும் உள்ள மக்கள் அவர்கள். ஜெயகாந்தனின் அத்தனைப் பாத்திரங்களும் உயிர்ச் சித்திரங்கள். நாம் அன்றாடம் வாழ்வில் பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்கள். அவர்களை ஜெயகாந்தன் தன் பேனா முனையால் அழுத்தமாகப் படைத்துக் காட்டுகிறார். இதுவரைக்கும் அலட்சியமாக அவர்களை நோக்கிய நம் கண்கள் இப்பொழுது அகல விரிந்து காண்கின்றன. தாம் கதைகள் எழுதுகிறபோது கூடு விட்டுக் கூடு பாய்ந்து அக்கதைப் பாத்திரங்களாகவே தாம் ஆசிவிடுவதாகவும், தாம் அனுபவிக்கும் உணர்ச்சிகளை அப்படியே அவர்கள் மூலம் வெளிக்கொணர்வதாகவும் கூறுகிறார். (சரஸ்வதி இதழ், அக்டோபர் (1957) ஏழைத் தொழிலாளிகள் மட்டுமன்றி நடுத்தரப் பிராமணக் குடும்பத்தினரும், பங்களாக்களில் வாழும் மேல்தட்டு மக்களும் கூடப் பாத்திரங்களாக இவருடைய பிற்காலக் கதைகளில் இடம் பெறுகின்றனர். ஜெயகாந்தனின் கதைப் பாத்திரங்கள் அதிகமாகப் பேசுகின்றன. அதாவது, பாத்திரங்கள் மூலம் ஆசிரியரே வாழ்வியலை விமர்சனம் செய்கிறார். இது சில சமயம் கதையின் கலைத் தன்மையைச்

சீர்குலைப்பதாக அமைந்துள்ளது. சமூகப் பொருந்தாமையால் மனச்சிக்கலுக்கு ஆளாகித் தவிப்போரும், வாழ்க்கையில் போராடித் தோற்பவர்களும் என்று மேலும் பல குணச்சித்திரங்களை இவருடைய படைப்புகளில் காண முடியும்.

வினாக்கள்

ஜெயகாந்தனின் முதல் கதை வெளியான இதழ் எது?

ஜெயகாந்தன் பாலுணர்ச்சி பேசும் கதைகளை எந்தக் காலக்கட்டத்தில் எழுதினார்?

ஜெயகாந்தன் பணியாற்றிய இதழ்கள் யாவை?

ஜெயகாந்தன் பெற்ற மிகப்பெரிய விருது யாது?

ஜெயகாந்தன் சிறுகதை எழுதிய காலத்தைத் திறனாய்வாளர்கள் எவ்வாறு வகைப்படுத்துவர்?

படைப்பாக்க உத்திகள்

ஜெயகாந்தன் 'கலை கலைக்காகவே' என்ற நோக்கம் உடையவர் அல்லர். 'கலை வாழ்க்கைக்காக' என்ற நோக்கமுடையவர். ஒருபிடி சோறு, இனிப்பும் கரிப்பும், தேவன் வருவாரா, சுமைதாங்கி, உண்மை சுடும், சுயதரிசனம் என்ற தொகுதிகளில் உள்ள சிறுகதைப் படைப்புகளில் முக்கியமாக வாழ்வியல் போராட்டங்கள், வர்க்க முரண்பாடுகள் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன. ஏழைகளுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகள் இறைவனால் உருவாக்கப்படுவன அல்ல. மனிதனால் விளைவன என்று வர்க்கப் பேதத்தைத் தம்முடைய கதைகளில் அடையாளம் காட்டுகிறார். ஜெயகாந்தன், தம் படைப்பாக்க நோக்கிற்கேற்பத் தம் நடையையும், படைப்பாக்க உத்திகளையும் அமைத்துக் கொண்டுள்ளார்.

நடை

ஜெயகாந்தனின் நடை கருத்தாழம் மிக்கது; விறுவிறுப்பானது; வேகமானது; கவர்ச்சியான உணர்ச்சித் துடிப்புள்ள தம் நடையின் மூலம், அவர் வாழ்வின் அவஸ்தைகளை - முக்கியமாக அவலங்களை மனத்தில் பதியும் முறையிலே சித்திரித்துள்ளார். அதாவது, இவருடைய நடை, படிப்பவரிடத்து அவர் ஏற்படுத்த விரும்பிய உணர்வை ஏற்படுத்தி விடுகின்றது. ஜெயகாந்தன் நடை உரத்துப் பேசும் நடை. ஆனாலும், அதில் ஓர் இனிமை இருக்கிறது. மிக வலுவாய் முடுக்கிவிட்ட தந்தியில், கனமான வில்லிமுப்பால் வரும் நாதம் போல் மிடுக்காய்ச் செல்கிறது அவருடைய நடை. தந்தி அறுந்துவிடுமோ என்று நாம் அஞ்ச வேண்டியதில்லை. அறாத பேருறுதி அதற்கு இருக்கிறது. ஜெயகாந்தன் பலரும் பயன்படுத்தத் தயங்கும் சொற்களைத் தம் நடையின் ஊடே அங்கங்கே எடுத்தாண்டுள்ளார். அவர், பல இடங்களில் பேச்சுத் தமிழை எடுத்தாண்டுள்ளார். அதைப் பற்றி அவர்

கூறும் போது, 'பிறந்த குழந்தையின் உயிர்தான் சுத்தம் ; உடம்பு அல்ல. அதுமாதிரி என்னிடம் பிறக்கிற கதைகள் இலக்கியச் சுத்தம் உடையவை. மொழிச் சுத்தம் உடையவை அல்ல. என் கதைகள் நஞ்சுக் கொடியோடு, நாற்ற நீரோடு, உதிரக் காட்சியோடு, உரத்த குரலுடன் பிறக்க வேண்டும் என்று நான் எண்ணுகிறேன்' என்று கூறியுள்ளார்.

ஜெயகாந்தன் கையாளும் தொடர்கள் மிக நீண்டவை. அந்த நீண்ட தொடர்கள் சொல்லப்படும் செய்திகளுக்கு ஒரு செறிவையும், குவி மையத்தையும் கொடுத்து வாசகர்களைக் குறிப்பிட்ட நோக்கு நிலைக்கு இழுத்துச் செல்ல உதவுகின்றன. ஜெயகாந்தன் நடையின் மற்றொரு சிறப்பு தர்க்க வாத முறையாகும். காரண காரிய முறைப்படி அமைந்த வேகமான விவாதமும், இடையிடையே பொறி பறப்பது போன்ற சிந்தனைகளும், புதுமையாகப் புகுத்தப்பட்ட சொற்பிரயோகமும் 'இது ஒரு தனி நடை' எனப் பிரகடனப் படுத்துகின்றன.

அக்கினிப் பிரவேசம் கதையில், கதைநாயகி மழையில் நனைந்து, பேருந்து நிறுத்தத்தில் நிற்பதை வர்ணிக்கும் போது இவருடைய நடை வழக்கமான நடையிலிருந்து வேறுபட்டுள்ளது. '...புதிதாய் மலர்ந்துள்ள ஒரு புஷ்பத்தின் நினைவே வரும். அதுவும் இப்பொழுது மழையில் நனைந்து ஈரத்தில் நின்று நின்று தந்தக் கடைசல் போன்ற கால்களும், பாதங்களும் சிலிர்த்து, நீலம் பாரித்துப் போய், பழந்துணித் தாவணியும் ரவிக்கையும் உடம்போடு ஒட்டிக்கொண்டு சின்ன உருவமாய்க் குளிரில் குறுகி ஓர் அம்மன் சிலை மாதிரி அவள் நிற்கையில் அப்படியே தூக்கிக்கொண்டு போய்விடலாம் போலக் கூடத் தோணும். 'இப்படி இந்நடை இலக்கியப் பாங்காக அமைந்துள்ளது. சென்னையை மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட இவருடைய பல கதைகளில் சென்னைப் பேச்சுத் தமிழ் இடம்பெற்றுள்ளது. பார்ப்பனக் குடும்பத்தைப் பற்றிய கதைகளில் பார்ப்பனத் தமிழ் இடம்பெற்றுள்ளது.

சில இடங்களில் ஜெயகாந்தன் நடையில் தத்துவப் பாங்கும் உள்ளது. சான்றாக ஒன்றைக் காணலாம். 'ஆயிரம் விழுதுகள் இருக்கட்டுமே, ஒரு மூலமரம் தழைக்க முடியுமா' என்றும், 'பாவம் மனிதர்கள்! சாவு வரும் வரை, அதற்குள் செத்து விடமாட்டோம் என்று நம்பி, சாவு விரித்த வலையில் நடந்து கொண்டே செல்கிறார்கள். பிறகு என்றோ ஒரு நாள் மரணம் என்னும் மாய நிழலாட்டத்தின் கீழே சிக்கி மறைந்து விடுகிறார்கள்' என்றும் ஆலமரம் கதையில் நிலையாமைத் தத்துவத்தைப் பேசியுள்ளார்.

முரண்

ஜெயகாந்தன் கதைகளில் முரண் என்ற உத்தி பரவலாகக் காணப்படுகிறது. அதாவது, எந்த ஒரு வாழ்வியல் பிரச்சினையையும் உடன்பாடு, எதிர்மறை என்ற இரு நோக்குகளில் தம் கதைகள் மூலம் பார்த்துள்ளார் ஜெயகாந்தன். ஒருவருக்கு உடன்பாடாக இருக்கும் ஒன்று இன்னொருவர் வாழ்க்கைக்குப் பொருந்தாது போய்விடும். அவரவருக்கு எந்தக் கருத்தோட்டம் ஏற்படையதோ, அதன்படி வாழ்வது அவரவர்களுக்குப் பொருந்தும். அதை வற்புறுத்தச் சமுதாயத்தில் யாருக்கும் உரிமை இல்லை. ஒருமித்த கண்ணோட்டம் என்பதை மனிதர்களிடையே காணுதல் இயலாது என்பதைத் தம் சில படைப்புகளின் மூலம் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார் ஜெயகாந்தன்.

இருளைத் தேடி என்ற கதையில் இருவேறு பெண்களைப் படைத்துள்ளார். ஒரு பெண் இருளில் தொழில் நடத்துபவள். மற்றொரு பெண் இருளில், ஒளி நிறைந்த மின் விளக்கு முன்னால் நிர்வாணமாக நிற்பவள். அவளைப் பார்த்துப் பல ஆண்கள் சித்திரம் வரைவர். இதை அவள் ஒரு தொழிலாக மட்டுமன்றிக் கலைப்பணியாகவும் நினைக்கிறாள். இரண்டு பெண்களும் இருளில் தொழில் செய்தாலும் இருவரின் நோக்கங்களும் வேறு என்று காட்டுகிறார் ஜெயகாந்தன். இவை, ஒரே கதைக்குள் படைக்கப்பட்ட இரு முரண்பட்ட பாத்திரங்களாகும்.

ஜெயகாந்தன் இரு மாறுபட்ட அல்லது முரண்பட்ட கதைக் கருக்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கதைப்படுத்துவதும் உண்டு. அதற்கு யுகசந்தி, உடன்கட்டை, ஆளுகை, பிம்பம் என்ற கதைகளைச் சான்றுகளாகச் சுட்டலாம். யுகசந்தி கதையில், விதவை மறுமணத்தை வற்புறுத்தும் ஜெயகாந்தன். அதே தொகுதியில் உடன்கட்டை கதையில், மணமகன் திருமணத்திற்கு முன் இறந்துவிட, கதைநாயகி அவனுக்காக விதவைக் கோலம் பூணுவதாகக் காட்டுகிறார். இரண்டு கதைகளையும் அடுத்தடுத்துப் படிக்கும் வாசகர்கள், ஆசிரியர் எக்கருத்துத் தளத்தில் இயங்குகிறார் என்று புரிபடாமல் திணறுவர். யாருக்கு எது சரி என்று தோன்றுகிறதோ அதை அப்படியே செய்ய விடுவதுதான் நல்லது. கணவனை இழந்த பெண் மறுமணம் செய்ய விரும்பினாலும் கைம்மைக் கோலம் பூண்டாலும் அது அவளுடைய தனிப்பட்ட அல்லது மனம் சம்பந்தப்பட்ட விஷயமாகும். சமூகம், அவர்கள் மீது தன் கருத்தைத் திணிக்கக் கூடாது என்பதே ஜெயகாந்தனின் வாதம். அதேபோல், பிம்பம், ஆளுகை என்ற கதைகள் சமூக முரண்களுக்குக் காட்டுகளாக அமைகின்றன. பிம்பத்தில், கணவனை இழந்த பெண் 10ஆண்டுகளாகியும் அவனை மறக்க இயலாது மறுமணம் செய்துகொள்ள மறுப்பதும், ஆளுகையில், மனைவியை இழந்த ஆண் ஒரே மாதத்தில் மறுமணம்

செய்து கொள்வதும் சுட்டப்படுகிறது. இதுவும் அவரவர் மனப்பக்குவத்தையும் தேவையையும் குறித்த ஒன்று என்று ஜெயகாந்தன் சுட்டிக் காட்டுகிறார். இப்படி வாழ்வியல் முரண்களை, முரண் உத்தியாகத் தம் கதைகளில் அவர் பதிவு செய்துள்ளார்.

ஜெயகாந்தனின் சமுதாயப் பார்வை

ஜெயகாந்தன் மக்களுக்காக மக்களைப் பற்றி எழுதுபவர். இவருடைய எழுத்துகள் பொழுதுபோக்கு எழுத்துகள் அல்ல. 'என் கதைகள் இருந்து பொழுதைக் கழிக்கவும், உயிர் சுமந்து நாட்களைப் போக்கவுமான பொழுதுபோக்கு இலக்கியம் அல்ல' என்கிறார் ஜெயகாந்தன். அவர் கதைகள் - அவரே சொல்வது போல - சமுதாயத்தை வெளிப்படுத்திக் காட்டும் கருவியாய், கண்ணாடியாய், ஓவியமாய், கேலிச் சித்திரமாய் அமைந்திருக்கின்றன. சமுதாயத்தில் அடக்கப்பட்டவர்கள், சுரண்டப் பட்டவர்கள், அநீதிக்கு உள்ளானவர்கள் ஆகியோர் பக்கம் சார்ந்து தன் படைப்புகளைத் தந்துள்ளார் ஜெயகாந்தன். இவர்களுடையெல்லாம் தம் கதைப்பாத்திரங்களாகப் படைத்து, அவர்களுக்கு இலக்கிய அந்தஸ்து தந்துள்ளார். அதன் மூலம் அவர்களுடைய பிரச்சினைகளை மக்கள் முன் எடுத்துரைத்துச் சிந்திக்க வைக்கின்றார். சமூகத்தில் உள்ள பழைய பழக்கவழக்கங்களையும், சமூக முன்னேற்றத்திற்கு முட்டுக்கட்டையாக உள்ள கருத்துகளையும் வன்மையாகத் தன் கதைகள் மூலம் கண்டித்துள்ளார்.

மனித நேயம்

ஜெயகாந்தனின் மனிதநேயம் பரந்துபட்டது. ஆண்மை நீக்கப்பட்ட காளை மாடுகளையும், நகராட்சி வண்டியில் பிடித்துச் செல்லப்பட்ட தெரு நாயையும் தம் மனித நேய எழுத்தில் அழியாத ஓவியமாய்ப் படைத்துக் காட்டியுள்ளார். பால்பேதம், இதோ ஒரு காதல் கதை என்பவை இரண்டும் மாட்டைப் பற்றியும், தோத்தோ, நிக்கி ஆகியவை இரண்டும் நாயைப் பற்றியும் எழுதப்பட்ட கதைகளாகும். இவற்றில், ஆதரவு இல்லாத தனிமை ஊடுருவி இருக்கிறது. இக்கதைகளில் எல்லாம் மாட்டையும், நாயையும் மட்டுமே பேசியிருப்பதாகக் கருத முடியாது. அவற்றை விடக் கேடான நிலையில் வாழும் மனிதனைப் பற்றியே பேசியுள்ளார்.

டிரெடில் என்ற கதையின் நாயகன் விநாயக மூர்த்தி ஓர் அச்சகத் தொழிலாளி. அவன் இயந்திரத்திடம் பழகிப் பழகி இயந்திர கதியிலேயே இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறான். அவன் தன் உடல்நலத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் அச்சகமே தன் உறைவிடமாக, உயிர் மூச்சாகக் கொண்டிருக்கிறான். அவனுக்குத் திருமணம் நிச்சயமானது. ஆனால், சக்திக்கு மீறிய உழைப்பு அவனைத் திருமண

வாழ்விற்குப் பொருந்தாதவனாக்கி விடுகிறது. அதனால் திருமணம் நின்று விடுகிறது. இக்கதையில், ஜெயகாந்தன் ஒரு தொழிலாளியின் அந்தரங்கப் பிரச்சினையை மனித நேயத்தோடு கண்டு உணர்ந்து எழுதியுள்ளார்.

போர்வை என்ற மற்றொரு கதையில் வரும் கோபாலன் மன வக்கிரம் பிடித்தவன். அவன் ராஜம் என்ற பெண்ணுடன் தகாத உறவு வைத்திருந்தான். சரசா என்ற பெண் குளிக்கும் போது ரகசியமாகப் பார்க்கிறான். இப்படிப்பட்ட கீழ்மையான குணம் உடைய அவன், நிர்வாணமான பைத்தியக்காரியைப் பார்க்கும்போது, தலைகுனிந்து, தன் வேட்டியைக் கழற்றி அவளிடம் கொடுத்து அவள் நிர்வாணத்தை மறைக்க முயல்கிறான். கயவனாக இருந்தாலும் அவனிடமும் மனிதாபிமானம் இருக்கிறது என்று காட்டுகிறார் ஜெயகாந்தன். இதுபோன்றே, ஒரு பகல் நேரப் பாசஞ்சர் வண்டியில், எத்தனைக் கோணம் எத்தனைப் போர்வை என்ற கதைகளையும் மனிதாபிமானத்தை மையமாக வைத்துப் படைத்துள்ளார்.

பெண் விடுதலை

பெண்களைப் பற்றிய ஜெயகாந்தன் சிந்தனைகளை அவரது படைப்புகள் முழுவதிலும் பார்க்க முடியும். ஜெயகாந்தன் பார்வையில் இந்தியப் பெண்கள் எல்லாரும் அசோக வனத்துச் சீதைகள். அதாவது, குடும்பத்திற்குள் சிறைப்பட்டவர்கள். பெண் என்பவள் சமூகத்தின் கைதி மாதிரிக் கண்காணிக்கப்படுகிறாள். இரண்டு பக்கமும் அறியாமை அவதூறு என்கிற வேலையைப் பற்றிக் கொண்டு, அதன் வழியே இப்பக்கம் அப்பக்கம் திரும்பாமல் நடந்து செல்ல அவள் அனுமதிக்கப்படுகிறாள். கொஞ்சம் சுயேச்சையாக அவள் விலகி நடந்தாலும் அந்த முட்கம்பிகள் அவள் மீது கீறிவிடும். கீறிவிடும் என்ற பயமுறுத்தல் சதா சர்வகாலமும் அவளை நடுங்க வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. கீறிக்கொண்டு விட்டால் இந்தச் சமூகமாகட்டும், அவள் சார்ந்த குடும்பமாகட்டும், புண்ணை ஆற்ற வேண்டும் என்று நினைப்பதே இல்லை. மாறாக, அவளையே பலியாக்கும். அக்கினிப்பிரவேசத்தில், கதைநாயகியைத் தூய்மைப்படுத்த விரும்புகிறாள் அவள் தாய். ஆனால் உறவும் சமூகமும் அதற்கு ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. எனவே அவள் தனக்குள் சிதைந்து, விடுதலைக்கு வழியில்லாமல், இடையில் கிடைக்கும் சிறு விடுதலையையும் பிறர் தட்டிப் பறிக்க, இறுதியில் புனித கங்கையில் தன்னை மூழ்கடித்துக் கொள்கிறாள் (சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள், கங்கை எங்கே போகிறாள் ஆகிய நாவல்கள்). அக்கினிப் பிரவேசம் தொடங்கி வைத்த பிரச்சினைகள் பெண் சார்ந்த பிரச்சினைகள் மட்டுமல்ல ; அவை வரலாற்றுப் பிரச்சினைகளும், பண்பாட்டுப்

பிரச்சினைகளும் ஆகும். மேலும் அனைத்து மதங்களும், கோட்பாடுகளும் பெண்களை அடிமைப்படுத்த முனைகின்றன என்பதை பிம்பம், ஆளுகை என்ற கதைகள் மூலம் ஜெயகாந்தன் நிறுவியுள்ளார். பெண்களைச் சுய சிந்தனை உடையவர்களாக, தமக்குச் சரி என்று பட்டதைத் தைரியமாகச் செய்பவர்களாக, அறிவாற்றல் உடையவர்களாக வேறு சில சிறுகதைகளில் படைத்துள்ளார்.

பௌருஷம் என்ற கதையில், முறைப் பெண்ணைத் தாலி கட்டிப் பட்டணத்துக்கு அழைத்துச் சென்ற ரிக்சாக்காரக் கணவன், மனைவியை விபசாரத்தில் ஈடுபடுத்த முயன்றபோது, அவள் புருஷனின் கன்னத்தில் அடித்துவிட்டு, ஊருக்குத் திரும்பி வந்து, முன்பு தன்னை நேசித்த ஒருவனை அடைகிறாள். தன்னைக் கெடுக்க நினைத்த கணவனை 'அவனும் ஒரு ஆம்பிளையா? அவன் ஆம்பிளையா இருந்தா இல்லே அவனுக்கு நான் பொண்டாட்டியா இருக்க?' என்று ஆவேசத்தோடு கூறுகிறாள்.

கற்பு நிலை என்ற கதையில், ராஜம் என்ற பெண்ணை மணந்த சங்கரன், வேறொரு பெண்ணுடன் தொடர்பு கொள்கிறான். அவன், நெடுநாள் கழித்து ராஜம் வீட்டிற்குத் திரும்பி வரும்போது, அவளுடைய தங்கை மீனா, திருமணம் ஆகாமலே விதவைக் கோலத்தில் இருப்பதைப் பார்க்கிறான். அதைக் கண்டு அதிர்ந்த சங்கரன், 'இது என்ன கோலம்' என்று கேட்க, தனக்குத் திருமணம் பேசப்பட்டு, கணவனாக வரப்போகிறவன் திடீரென்று இறந்து விட்டதால், தான் கன்னியாகவே விதவைக் கோலம் ஏற்றுக் கொண்டதாகக் கூறுகிறாள். மேலும், பேச்சோடு பேச்சாக அவனது தகாத செய்கையைச் சுட்டிக் காட்டுகிறாள். 'என்ன பன்றது. புருஷாளெல்லாம் உங்கள் மாதிரி இருக்கிறதாலே, பெண்களுக்கு இதுதான் கெதி. கன்னியாகவே விதவையாகிடணும்' என்று குத்தலாகச் சொல்கிறாள். மேலும், 'என் வாழ்க்கை வீணாகியதென்று வருத்தப்படறேனே, முப்பத்து முக்கோடித் தேவர்கள் சாட்சியாய், அக்னி சாட்சியாய், தாங்கள் தாலி கட்டினேனே அந்தப் பொண்டாட்டியின் வாழ்க்கை பற்றி யோசித்தேனோ?' என்று கேட்கிறாள். திருமணம் என்ற சடங்கோ, சாஸ்திரமோ, சாதியோ, சட்டமோ ஓர் ஆணின் ஒழுக்கத்தைப் பாதுகாக்கவில்லை. ஒரு பெண்ணின் ஆன்மீக வாழ்க்கைக்கும் உத்திரவாதம் இல்லை என்ற கருத்தை இக்கதை மூலம் தெரிவிக்கின்றார் ஜெயகாந்தன். இவ்வாறு, ஆணாதிக்கப் போக்கை எதிர்த்துப் பெண்களையே தம் கதைகளில் வாதிட வைத்துள்ளார்.

பணத்தின் ஆதிக்கம்

மனித வாழ்வில் பணம் எவ்வளவு தூரம் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது என்பதையும், பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகளால் மனித வாழ்க்கை எங்ஙனம்

பாதிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதையும் ஜெயகாந்தன் பல கதைகளில் படைத்துக் காட்டியுள்ளார். என்னை நம்பாதே, சலிப்பு, பித்துக்குளி, விளக்கு எரிகிறது, தர்க்கம் ஆகிய சிறுகதைகள் இதற்குச் சான்றுகளாகும். விளக்கு எரிகிறது என்ற சிறுகதையில், எழுத்தாளர் மருதநாயகத்தின் கற்பனையைப் பணம் எந்த அளவு சிதைக்கிறது என்பதை நன்கு எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

என்னை நம்பாதே என்ற சிறுகதையில், கணவன் எப்படியும் சாகத்தான் போகிறான் என்று தெரிந்தவுடன், அவனுக்கு மேற்கொண்டு வைத்தியம் செய்து காசைச் செலவு செய்வதைவிட, அவன் இறந்தவுடன் தான் அனாதையாக நிற்கப்போவதை நினைத்து மனைவி கணவனுக்குத் தெரியாமல் சேமிக்கத் தொடங்குகிறாள். அதே சமயம், சாகக் கிடக்கும் கணவனும், தான் வாழப்போவது சிலநாள்தானே. அதனால் பணத்தையெல்லாம் மருத்துவருக்குத் தருவதைவிட, தன் அன்பு மனைவியின் பிற்கால வாழ்க்கைக்குப் பயன்பட்டும் என்று அவளுக்குத் தெரியாமல் சேர்த்து வைக்கிறான். இப்படி, செத்துக் கொண்டிருப்பவனை விட, வாழ இருப்பவளின் வாழ்க்கைக்கு முக்கியத்துவம் தரவேண்டிய அவல நிலைக்கு மனிதனைப் பணம் தள்ளுகிறது என்பதை இக்கதை வழி ஜெயகாந்தன் எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

தொகுப்புரை

தமிழ்ச் சிறுகதைப் படைப்பில் ஜெயகாந்தனின் பங்களிப்பு வரலாற்றுச் சிறப்புடையது. மேலும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் அக்கினிப் பிரவேசம் சிறுகதை எழுப்பி விட்ட விமர்சன அலைகள், அந்தக் கதையின் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்த சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள், கங்கை எங்கே போகிறாள் என்ற இருபெரும் மகத்தான நாவல்களின் பிறப்பிற்கு அடிப்படைக் காரணமாக அமைந்த இலக்கிய அனுபவம் ஜெயகாந்தனுக்கு ஏற்பட்டது போல் வேறு எந்த எழுத்தாளருக்கும் ஏற்படவில்லை. மொத்தத்தில், தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாற்றில் ஜெயகாந்தன் பதித்துள்ள தடம் ஆழமானதும் அகலமானதும், தனித்துவம் வாய்ந்ததும் சிறப்பானதும் ஆகும்.

வினாக்கள்

இருநாவல்களின் எழுச்சிக்கு வித்திட்ட ஜெயகாந்தனின் சிறுகதை எது?

பெண் விடுதலை பேசும் சிறுகதை ஒன்றின் பெயரினைக் குறிப்பிடுக.

பணத்தின் ஆதிக்கம் பற்றிப் பேசும் கதை ஒன்றின் பெயரினைக் கூறுக.

ஜெயகாந்தன் 'கதை கதைக்காகவே' என்ற கோட்பாடு உரையவரா? அல்லது 'கதை வாழ்க்கைக்காக' என்ற கோட்பாடு உடையவரா?

3.4. தமிழ் நாடக இலக்கியம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

முன்னுரை

கலைகளின் அரசி என அழைக்கப்படுவது நாடகமாகும். தமிழ் மொழி இயல், இசை, நாடகம் என்ற மூன்று பிரிவுகளைக் கொண்டது. இவற்றுள் நாடகம் தொன்மையும், தனிச்சிறப்பும் வாய்ந்ததாகும். இயலும், இசையும் கலந்து கதையைத் தழுவி நடித்துக்காட்டப்படுவது நாடகமாகும். எட்டு வகையான உணர்ச்சிகளை ஒருவர் தம் மெய்ப்பாடு தோன்ற நடிப்பது நாடகத்தின் தனிச்சிறப்பாகும். தெருக்கூத்துகளாக இருந்து, மேடைநாடகங்களாக மாறி, இலக்கிய நாடகங்களாக மலர்ச்சி பெற்ற தமிழ்நாடகத்தின் தோற்றம் வளர்ச்சி குறித்து இக்கட்டுரை மதிப்பீடு செய்கிறது.

தமிழ்நாடகத்தின் தொன்மை

தொல்காப்பியர் "நாடக வழக்கினும்" என்று நாடகத்தைக் குறிப்பிடுகிறார். சிலப்பதிகாரம் நாடகக்கூறுகளுடன் நாடகக் காப்பியமாகவே திகழ்கிறது. கூத்தாட்டவைக்குல்லாத் தற்றே என்ற குறள் வழி நாடக அரங்கம் இருந்த செய்தியினை அறியலாம். அகத்தியம், குணனால், கூத்தநூல், மதிவாணர் நாடகத் தமிழ் போன்ற நாடக நூல்கள் பழந்தமிழர் வழக்கில் இருந்தன என்பதைச் சிலப்பதிகாரத்திற்கு உரை எழுதிய அடியார்க்கு நல்லார் அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் செல்கிறார். குறவைக் கூத்து, துணங்கைக் கூத்து, ஆடிப்பாவை போன்ற கூத்துவகைகளை சங்ககாலத்தில் காணமுடிகிறது.

நாடக இலக்கியம்

நாடு + அகம் = நாடகம்; உள்ளம் விரும்புமாறு ஆடலும் பாடலும் கொண்டு விளங்குவது நாடகம் ஆகும். 'இல்லது, இனியது, நல்லது என்று புலவரால் நாட்டப்படுவது நாடகம்' என்பார் தொல்காப்பிய உரையாசிரியர். கூத்தரும் விறலியரும் நாடகக் கலைஞர்கள் ஆவர்.

நாடக அமைப்பு

நாடகத்தில் உரையாடல் முதலிடம் பெறும். பங்கு பெறுவோர் கதாபாத்திரங்கள் எனப் பெறுவர். நிகழ்ச்சி நடைபெறும் இடம், காலம், சூழல் ஆகியனவும் குறிக்கப் பெற வேண்டும். பேசுவோருக்கேற்ற உணர்ச்சிக் குறிப்புகள் (மெய்ப்பாடு) வசனத்தில் ஆங்காங்கே அடைப்புக் குறிக்குள் சுட்டப் பெறுவதும் உண்டு.

நாடகம், பொதுவாக, தொடக்கம், வளர்ச்சி, உச்சம், வீழ்ச்சி, முடிவு என்று ஐந்து கூறுகளையுடையதாக இருக்கும். இக்கூறுகளாகிய பெரும்பிரிவுகள் அங்கங்கள் என்னும் பெயரில் விளங்கும். இவற்றில் களன் அல்லது காட்சி என்னும் சிறு பிரிவுகள் அமையும்.

இன்பியலாகவோ, துன்பியலாகவோ நாடகங்கள் முடிவு பெறும். துன்பியல் முடிவுகளே பெரும்பாலும் வரவேற்புப் பெறும். நாடகம் இத்தனை பக்கங்கள் அல்லது இவ்வளவு கால நேரம் கொண்டதாக விளங்க வேண்டும் என்றெல்லாம் எந்த வரையறையும் இல்லை. படிக்கத்தக்கன, நடிக்கத்தக்கன, படிக்கவும் நடிக்கவும் தக்கன எனப் பல வகைகளில் நாடகம் புனையப் பெறும். நாடகம் நடிக்கப் பெறுங்காலத்து நடிப்பவரின் மெய்ப்பாடு, குரல் அழுத்த வேறுபாடு முதலியன வசனத்திற்கு மேலும் மெருகூட்டிக் காண்போரை விரைந்து சென்றடைகின்றன எனலாம். மேடை நாடகம், வானொலி நாடகம், தொலைக்காட்சி நாடகம், படிப்பறை நாடகம் எனப் பலவாகக் கலைஞரின் நிலைக்கேற்ப நாடகங்கள் புத்தம் புதியனவாகப் படைத்தளிக்கப் பெற்று வருகின்றன.

இருவகை நாடகங்கள்

வேத்தியல், பொதுவியல் என நாடகங்களை அக்காலத்திலி இருவகையாகப் பகுத்திருந்தனர். வேத்தியல் என்பது வேந்தனுக்காக நடித்துக்காட்டப்படுவதாகும், பொதுவியல் என்பது மக்களுக்காக நடித்துக்காட்டப்படுவதாகும்.

பல்லவர் கால நாடகங்கள்

சமண, புத்த சமயங்கள் கலைகளுக்கு எதிராக செயல்பட்டதால் இருண்ட காலத்தில் நாடகத்தமிழ் ஒளியிழந்தது. நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் இசைக் கலைக்கு உயிருட்டினர். எனினும் நாடகத்துக்கு பெரிய செல்வாக்கு ஏற்படவில்லை. எனினும் இக்காலத்தில் மகேந்திர வர்ம பல்லவனின் “மத்தவிலாச பிரகசனம்” என்ற நாடகநூல் புகழ்பெற்றிருந்தது. இன்னிசைக்கூத்து, வரலாற்றுக் கூத்து என இருவகை நாடக மரபுகளும் இக்காலத்தில் இருந்தன.

சோழர் கால நாடகங்கள்

சோழர் காலத்தில் இராஜராஜனின் வெற்றிச்சிறப்பைப் பாராட்டும் “இராஜராஜவிஜயம்” நிகழ்த்தப்பட்டது. இதில் நடித்தவர்களுக்கு “ராசராச நாடகப்பிரியன்” என்று பட்டம் வழங்கினர் என்பதைக் கல்வெட்டுகள் வழி அறியமுடிகிறது.

தமிழ் நாடகத்தின் எழுச்சி

இசுலாமியர் படையெடுப்புக்குப் பிறகு கலைகளுக்குப் பின்னடைவு ஏற்பட்டது. 17 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் நாடகங்கள் மீண்டும் புத்துயிர் பெற்று வளர ஆரம்பித்தன. குற்றாலக்குறவஞ்சி, முக்கூடற்பள்ளு, இராமநாடகக் கீர்த்தனை, நந்தனார் சரிதக் கீர்த்தனை ஆகிய நாடகங்கள் மக்கள் மத்தியில் பெரிதும் வரவேற்பைப் பெற்றன. காசி விசுவநாதமுதலியார் அவர்களின் டம்பாச்சாரி நாடகம் தான் முதன்முதலில் மேடையில் நடிக்கப்பட்ட சமூகநாடகமாகும்.

தமிழ் நாடக முன்னோடிகள்

பம்மல் சம்பந்தம் முதலியார், சங்கரதாசு சுவாமிகள், பரிதிமாற் கலைஞர் ஆகிய மூவரையும் தமிழ்நாடக மூவர் என்று அழைப்பது வழக்கம்.

பம்மல் சம்பந்தம்

இவர் எழுதிய மொத்த நாடகங்கள் 93 ஆகும். இவரே தமிழ்நாடகத்தின் தந்தை என அழைக்கப்படுகிறார். மேலும் இவரைத் தமிழ் சேக்சுபியர் என்றும் அழைப்பர். இவர்தம் நாடகங்கள் இன்பியல், துன்பியல், கேளிக்கை, அங்கதம், நையாண்டி, புராணிகம், வரலாறு, மொழிபெயர்ப்பு எனப் பலதரப்பட்டவையாகும். இவர் சுகுண விலாச சபை என்ற நாடகக் குழுவினை நடத்தி வந்தார். இக்குழுவினரால் நடத்தப் படும் நாடகத்தில் கற்றவர்களையும் அறிஞர்களையும் நடிக்கச் செய்தார். நாடகக் கலைக்குத் தம் 81 ஆவது வயது வரை பெரும்பணி ஆற்றினார். கண் பார்வை மங்கிய நிலையிலும் தாம் சொல்லியே பிறரை எழுத வைத்தார். பத்ம பூஷண் உள்ளிட்ட பல விருதுகளைப் பெற்றவர். ஷேக்ஸ்பியரின் ஹேம்லெட், ஆஸ் யூ லைக் இட் உள்ளிட்ட நாடகங்களை அமலாதித்யன், நீ விரும்பியபடியே என்ற பெயர்களில் தமிழ் நாடகங்களாக மொழிபெயர்த்தார். சதி சுலோச்சனா, யயாதி, சந்திர ஹரி, தாசிப் பெண், சபாபதி போன்ற இவரது நாடகங்களில் சில திரைப்படமாகவும் வெளிவந்துள்ளன.

பரிதிமாற் கலைஞர்

நாடகம் படித்தல், நடித்தல், இலக்கணம் வகுத்தல் என மூன்று பெரும் பணிகளை ஆற்றினார். நாடகவியல் என்ற தமிழ்நாடக இலக்கண நூலை இயற்றினார். இவர் படைத்த நாடகங்களுள் ரூபாவதி, கலாவதி, மானவிஜயம், சூர்ப்பனகை ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கனவாகும்.

சங்கரதாசு சுவாமிகள்

முறைப்படுத்தப்பட்ட தமிழ்நாடகவரலாறு இவரிலிருந்தே தொடங்குகிறது. இருபதாம் நூற்றாண்டு நாடகத்துறையை நசிவடையாமல்க் காத்ததால் இவரைத் தமிழ்நாடகத் தலைமையாசிரியர் எனப் போற்றுவர். ஆரம்ப காலத்தில் எமன், இராவணன் போன்ற எதிர்மறைக் கதாபாத்திரங்களில் நடித்து பின்னர் நாடக ஆசிரியரானார். இவர் சமரச சன்மார்க்க சபை என்ற நாடகக் குழுவினை நடத்தி வந்தார். இக்குழு சிறுவர்களை மட்டுமே நடிக்காளாகக் கொண்டு நடத்தப்பெற்ற முதல் பாலர் நாடக சபையாகும். அதன் பிறகு தத்துவ மீனலோசனி வித்துவ பால சபா என நாடகக்குழுவினை உருவாக்கி அதன் ஆசிரியராகத் தனது இறுதிநாள் வரை இருந்தார். அபிமன்யு சுந்தரி, இலங்காதிலகம், கோவலன், நல்லதங்காள், பிரகலாதன் உள்ளிட்ட 40 நாடகங்கள் இவர் படைத்தவையாகும்.

நாடகங்களின் வகை

தமிழ்நாடகங்களை அதன் கருப்பொருளைக் கொண்டு புராண நாடகம், இலக்கிய நாடகம், துப்பறியும் நாடகம், வரலாற்றுநாடகம், நகைச்சுவை நாடகம், மொழிபெயர்ப்பு நாடகம், தழுவல் நாடகம், என வகைப்படுத்தலாம். சான்றாக புராண நாடகங்கள், இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் நிறைய தோன்றின. பிரகலாதன், ஐயப்பன், தசாவதாரம், சிறுதொண்டர் ஆகிய நாடகங்கள் அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். இலக்கிய நாடகங்களைப் படித்துமுடித்தவுடன் ஒரு நாடகம் பார்த்த நிறைவு கிடைக்கும். அவ்வகையில், சுந்தரம்பிள்ளையின் - மனோன்மணியம், பாரதிதாசனின் - பிசிராந்தையார், மறைமலையடிகளின் - அம்பிகாபதி அமாராவதி, அ.ச.ஞானசம்பந்தனின் தெள்ளாறு எறிந்த நந்தி முதலிய நாடகங்கள் இலக்கிய நாடகங்களுள் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும்.

தற்கால நாடகங்கள்

காலங்கள் மாற நாடக வளர்ச்சியும் மாற்றத்தினைக் கண்டது. விடுதலைப் போராட்டத்தில் எழுச்சியூட்டும் நாடகங்கள் தம் பங்கினைச் சிறப்பாகவே செய்தன. காந்தி குல்லாய், சர்க்கா, மூவர்ணம் போன்ற நாடகங்கள் அக்காலத்தில் விடுதலை உணர்வினைத் தூண்டின. தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி திரையிலக்கியத்திற்குத் துணை புரிந்தனவே அன்றி நாடகத் துறை நலிவடைய காரணமாயின. என்றாலும் ஓய்.ஜி.மகேந்திரன், எஸ்.வி.சேகர், கிரேஸி மோகன் போன்ற நகைச்சுவை நாடகங்களை நடத்தி வருகின்றனர். மதுவந்தி அருண் அவர்கள் தியேட்டர் ஆஃப் மகம் என்ற அமைப்பின் மூலம் தொடர்ந்து

தமிழ்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் நாடகம் நடத்தி வருவதும் குறிப்பிடத்தகுந்ததாகும்.

காலந்தோறும் நாடகம்

தொல்காப்பியத்தில் நாடக வழக்கு என்னும் சொல்லாட்சி காணப் பெறுகின்றது. பரதம், அகத்தியம், முறுவல், சயந்தம், செயிற்றியம், குணநூல், பஞ்சமரபு, பரத சேனாபதீயம், மதிவாணர் நாடகத் தமிழ் போன்ற நாடக இலக்கண நூல்கள் பண்டைக் காலத்தில் இருந்தமையைச் சிலப்பதிகார அடியார்க்கு நல்லார் உரையின்வழி அறியலாம். கலித்தொகை, பரிபாடல் போன்ற சங்க இலக்கியங்களில் நாடகக் கூறுகளை நன்றாகக் காணமுடிகின்றது.

கலைகள் காமத்தை மிகுவிப்பன என்ற எண்ணமுடைய சமணர்களால் களப்பிரர் காலத்தில் நாடகம் தன் செல்வாக்கை இழந்தது. இராஜராஜசோழன் காலத்தில் ராஜராஜேஸ்வர விஜயம் என்னும் நாடகம் இயற்றப்பட்டு நடக்கப் பெற்றது. பிறகு கி.பி.17ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலிருந்து மீண்டும் நாடகங்கள் புத்துயிர் பெறத் தொடங்கின. பள்ளு, குறவஞ்சி, நொண்டி நாடகம் முதலியன எளிய நடையில் அமைந்து மக்களை மிகவும் கவர்ந்தன.

கி.பி.18ஆம் நூற்றாண்டளவில், இராமநாடகக் கீர்த்தனை, நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை போன்ற நாடகங்கள் மிகப் புகழ் பெற்றன.

கி.பி.19ஆம் நூற்றாண்டு தொடங்கி, நாடகம் மிகுந்த வளர்ச்சிபெறத் தொடங்கியது. பேராசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளை, ஆங்கில மொழியின் இரகசிய வழி (The secret way) என்னும் நூலைத் தழுவி, மனோன்மணியம் என்னும் நாடகத்தை யாத்தளித்தார். இதனைப் போன்று அடுத்தடுத்துக் கவிதை நாடகங்கள் பல தமிழில் எழுந்தன. பிறகு, உரைநடை உரையாடல்கள் கொண்ட நாடகங்கள் பலவும் தோன்றலாயின. பிற்காலத்திய திரைப்படத் தோற்றத்திற்கு நாடகமே முன்னோடி என்பது யாவரும் அறிந்த ஒன்றேயாகும். இன்றும், தொலைக்காட்சிகளில் நாடகத்தின் செல்வாக்குச் சிறந்து விளங்கி வருவது கண்கூடு.

காசி விசுவநாத முதலியார், திண்டிவனம் ராமசாமி ராஜா, தவத்திரு சங்கரதாஸ் சுவாமிகள், பேராசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளை, பரிதிமாற் கலைஞர், பம்மல் சம்பந்த முதலியார், நவாப் ராஜமாணிக்கம், எம்.ஆர்.ராதா, ஆர்.எஸ்.மனோகர் ஆகியோர் நாடகத் துறையில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் ஆவர்.

சமூக நாடகங்கள்

சமூக நாடகங்கள் சமூகச் சூழல்களின் பின்னணியில் எழுதப் பெற்றவை; அன்றாட வாழ்வியல், சராசரி மக்களின் வாழ்க்கை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில்

அமைவன; சீர்த்திருத்த நோக்கம் கொண்டவை. வீடு, அலுவலகம், சீர்வரிசை எனப் பல நிலைகளிலும் காணும் அவலங்களை அடையாளம் காட்டுவன; சிக்கல்களை எடுத்துரைத்துத் தீர்வுகளையும் புலப்படுத்துவன இவை. 1867-ஆம் ஆண்டில் காசிவிசுவநாத முதலியார் எழுதிய டம்பாச்சாரி விலாசம் இவ்வகையில் முதல் நாடகமாகும்.

புராண இதிகாச நாடகங்கள்

சிறுத்தொண்டர், அரிச்சந்திரன், மார்க்கண்டேயன் முதலானோரின் புராண வரலாறுகளையும், இராமாயண, மகாபாரதங்களாகிய இதிகாசங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு புனையப்படுவன இவ்வகையின. லவகுசா இராமாயண அடிப்படையிலும், கிருஷ்ணன் தூது, கர்ண மோட்சம் என்பன மகாபாரத அடிப்படையிலும் இயற்றப் பட்டனவாகும். இவற்றில் வசனங்கள் பழங்கால நடையினவாக அமைதல் வேண்டும். ஒப்பனைகளும் கற்பனை நிலையில் பல்வேறு அணிகலன்களும் கிரீடங்களும் (மணிமுடி) கொண்டு அமைக்கப்படுதல் மரபு. பாடல்கள் இவற்றில் மிகுதியாகக் காணப்படும். இவை மேடை நாடகங்களில் செல்வாக்குப் பெற்றவை. இயற்கையில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகள் பல தெய்வீக நிலையில் இவற்றில் இடம்பெறும். இதற்கேற்ப மேடையமைப்பு ஏற்பாடுகளும் அமையும்.

சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் எழுதிய வள்ளி திருமணம், சதி அனுதயா, பவளக்கொடி, அபிமன்யு, பிரகலாதா முதலான நாடகங்கள் இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும்.

வரலாற்று நாடகங்கள்

நடந்த நிகழ்ச்சிகளை உண்மைக்கு மாறுபாடின்றி எடுத்துரைப்பது வரலாற்று நாடகங்களின் இயல்பாகும். சுவை மிகுதிப்பாட்டிற்காகச் சில நிகழ்வுகளும் சில கதாபாத்திரங்களும் இவற்றில் படைத்துக் கொள்ளப் பெறும். ஒரு சில வரலாற்று நிகழ்வுகளை மையப்படுத்திப் பிற பகுதிகள் புனைந்து எழுதப் பெறுதல் வழக்கம். அரு.ராமநாதனின் இராஜராஜ சோழன், ஆறு.அழகப்பனின் திருமலைநாயக்கர், கண்ணதாசனின் சிவகங்கைச்சீமை போன்றன இவ்வகையில் அமைந்த நாடகங்களில் குறிப்பிடத் தக்கவையாகும்.

இலக்கிய நாடகங்கள்

சங்க இலக்கியம், காப்பியங்கள் ஆகியவற்றில் காணப்பெறும் சிற்சில கதாபாத்திரங்களையும், குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்ச்சிகளையும் மையப் பொருளாகக் கொண்டு புனையப்பெறுவன இவ்வகை நாடகங்கள் ஆகும். இவற்றில் தலைமைப்

பாத்திரங்கள் செந்தமிழ் நடையிலும், சராசரிக் குடிமக்கள் பாத்திரங்கள் வழக்குத்தமிழ் நடையிலும் வசனம் பேசுதலாக அமைப்பது இயல்பு. இவற்றைக் கவிதையில் அமைப்பதும் உண்டு. உரைநடையில் அமைப்பதும் உண்டு. பாரதிதாசனின் பிசிராந்தையார்,

சேரதாண்டவம், வ.சுப.மாணிக்கனாரின் மனைவியின் உரிமை (வள்ளல் பேகன் வரலாறு), புலவர் பழநியின் அனிச்ச அடி (பெண் கொலை புரிந்த நன்னன் கதை), மறைமலையடிகளின் அம்பிகாபதி

அமராவதி, அ.ச.ஞானசம்பந்தனாரின் தெள்ளாறெறிந்த நந்தி போன்றன இவ்வகை நாடகங்களுக்குத் தக்க சான்றுகளாகும்.

வாழ்க்கை வரலாற்று நாடகங்கள்

ஒருவருடைய வாழ்க்கை வரலாறு முழுவதும் தெரிந்த நிலையில், அவை விடுபடாத வண்ணம் புனைந்துரை அதிகமின்றி உள்ள வண்ணம், எழுதுவது இத்தகு நாடகமாகும். பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையிலான நிகழ்வுகள் யாவும் இதில் இடம்பெறும். மு.வரதராசனாரின் பச்சையப்பர் நாடகம் இதற்குத் தக்க எடுத்துக் காட்டாகும். அழகிரிசாமியின் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர் என்பதும் பல நிகழ்ச்சித் தொகுப்பாக அமைந்து இவ்வகை நாடகமாக அமைகின்றது.

அரசியல் நாடகங்கள்

அரசியல் உணர்வும், சிந்தனையும் அமைந்த நாடகங்கள் இவை. விடுதலைப் போராட்டக் காலத்தில் வீறுணர்ச்சியை ஊட்டின. எஸ்.டி.சுந்தரத்தின் வீர சுதந்திரம் என்பது திருப்பூர் குமரன், சுப்பிரமணிய பாரதி, அரவிந்தர் போன்றோர் தம் வீர வரலாறு கொண்டு தொகுக்கப் பெற்றதாகும்.

நகைச்சுவை நாடகங்கள்

மக்களைச் சிரிக்க வைப்பதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு, உருவம், மொழிநடை, அறியாமை, அப்பாவித்தனம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் புனையப் பெறுவது இது. இதன் தலைப்பே இதனியல்பைப் புலப்படுத்துவதாக அமைவதுண்டு. கேலி, கிண்டல், தரக்குறைவு முதலியன இவற்றில் மிகுந்திருத்தல் இயல்பு. சங்கீதப் பைத்தியம், வைகுண்ட வைத்தியர், சோம்பேறி, சபாபதி, சகுனம் பார்த்தது போன்றன இவ்வகை நாடகங்களாகும். பம்மல் சம்பந்த முதலியார் இவ்வகை நாடகங்களில் ஆற்றல் படைத்தவராவார்.

துப்பறியும் நாடகங்கள்

இவ்வகை நாடகங்கள் திருட்டு, கொலை, சதி போன்றவற்றில் ஈடுபட்டவர்களைத் தக்க தடயங்களைக் கொண்டு கண்டுபிடிப்பதாக அமைந்திருக்கும். இது மேனாட்டு நாடகங்களைத் தழுவி எழுந்த வகைப்பாடு. இன்ஸ்பெக்டர், சதுரங்கம், கொலை போன்றவை இத்தகு நாடகங்களாகும். பரமகுரு எழுதிய வினை விதைத்தவர் என்னும் நாடகம் இவ்வகைக்குத் தக்க சான்றாகும்.

மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்கள்

சமஸ்கிருதம், ஆங்கிலம், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் போன்ற பிறமொழிகளில் படைக்கப்பட்ட சிறந்த நாடக இலக்கியங்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தல் இவ்வகையில் அடங்கும்.

மறைமலையடிகளின் சாகுந்தல நாடகம், வடமொழியில் அமைந்த காளிதாசனின் சாகுந்தலத்தின் மொழிபெயர்ப்பாகும். ஆங்கிலத்தில் அமைந்த சேக்ஸ்பியரின் நாடகங்கள் பல தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. சுந்தரம் பிள்ளையின் மனோன்மணியம், ஆங்கிலத்தில் லிட்டன் என்பார் எழுதிய ஓரகசிய வழி (The Secret Way) என்னும் நாடகத்தின் தழுவலாகும்.

இவ்வாறு நாடகங்கள் பல வகைப்படும். வார இதழ், மாத இதழ்களில் தொடர்ந்து தொடர் நாடகங்களாக வெளிவரும் நாடகங்களும் இக்காலத்தில் மிகவும் குறிப்பிடத் தக்கனவாகும். மேடை நாடகங்களுக்கென நாடகக் குழுக்கள், நாடக சபாக்கள் பல இன்றும் நின்று நிலவுகின்றன.

தமிழ் நாடகத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

தமிழ் நாடகக் குழுக்கள்

பம்மல் சம்பந்தம் முதலியார் - சுகுணவிலாச சபை
சங்கரதாச சுவாமிகள் - சமரசசன்மார்க்க சபை
சதாவதானம் கிருஷ்ணசாமிப் பாவலர் - பாலமனோகரசபா
என்.எஸ்.கே, பாலாமணி அம்மையார், கே.பாலசந்தர், எஸ்.வி.சேகர், விசு ஆகியோரும் நாடகக்குழுக்கள் வைத்து நாடகம் வளர்த்தனர்.

முடிவுரை

இன்றை துழலில் கல்விச்சாலைகளில் ஓரங்கநாடகம், நாட்டிய நாடகங்கள் நடித்துக்காட்டப்படுகின்றன, வார, மாத இதழ்களிலும், வானொலி தொலைக்காட்சிகளிலும் நாடகங்கள் நடித்துக்காட்டப்படுகின்றன. இன்று அதிகமான தொழில்நுட்பங்களோடு நிறைய படங்கள் வருகின்றன.

இவற்றுக்கெல்லாம் முன்னோடியாக அமைந்த மேற்கண்ட நாடகங்களையும் அக்கலையை வளர்த்த சான்றோர்களையும் தமிழுலகம் என்றும் மறவாது.

